

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

Maart 2007

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL I

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	31
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	55
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	141
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	257
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	347
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	361
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	395

Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	477
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	545
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	599
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	601
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	623
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	629
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	635
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	849
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	853
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	873
Nihil	874
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	875
Nihil	876

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 21
van 24 januari 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Landbouw - Inkomensevolutie

In De Standaard van 6-7 januari 2007 konden we lezen dat de Vlaamse boeren er in 2006 financieel op achteruit gingen. In het algemeen zagen de boeren hun kosten met 3 procent toenemen, terwijl de waarde van wat ze produceerden met maar 2 % toenam.

Door de grote droogte had de akkerbouw af te rekenen met een omzetsdaling van maar liefst 7 procent. Zelfs 10 procent voor de aardappeloogst. Vooral de dierlijke sectoren werden zwaar getroffen door hoge kosten (veevoeder en energie), lagere productie, lagere prijzen en een afname van de consumptie, onder andere bij pluimvee door de dreigende vogelgriep.

De dag voordien konden we in De Tijd lezen dat de boeren in Europa door de hoge prijzen een uitstekend jaar achter de rug hadden. De Europese Unie spreekt van een gemiddelde stijging van 2,6 procent. In al onze buurlanden was er sprake van een bovengemiddelde stijging, in Nederland zelfs met 17,6 procent.

De goede Europese resultaten zouden te danken zijn aan stijgende prijzen en de stijgende vraag naar landbouwproducten.

1. Hoe is het gemiddelde inkomen van de Vlaamse boeren de afgelopen tien jaar geëvolueerd?
2. Hoe verhoudt zich dit tot de evolutie van het inkomen van een loon- of weddetrekkende?
3. Wat zijn de oorzaken van de grote discrepantie in verdienste tussen de Europese en de Belgische boeren in 2006?
4. Welke maatregelen neemt de minister-president om dit in de toekomst te vermijden?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

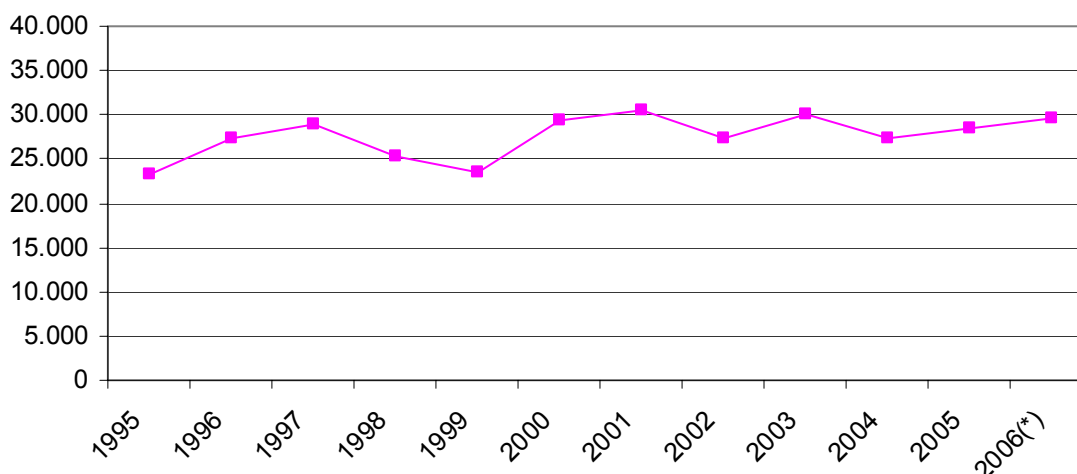
op vraag nr. 21 van 24 januari 2007
van **JOHAN SAUWENS**

- In figuur 1 wordt de evolutie van het inkomen weergegeven. Uit deze figuur blijkt dat het inkomen schommelt van jaar tot jaar, maar globaal een licht stijgende tendens noteert. Dit gemiddeld inkomen is echter het resultaat van soms tegengestelde evoluties bij de verschillende landbouwsectoren. Sommige sectoren noteren inderdaad soms belangrijke schommelingen (vb. aardappelen, varkens, groenten en fruit,...). Zo is de lage waarde van 1999 te wijten aan de dioxinecrisis die de veeteeltsector trof. De hoge waarden van 2001 en 2003 zijn vooral toe te schrijven aan de gunstige evoluties in respectievelijk de varkens- en tuinbouwsector. Wat 2006 betreft, is de gunstige evolutie vooral te danken aan de plantaardige sector.

Als indicator voor het inkomen werd de netto toegevoegde waarde per arbeidseenheid gebruikt. De netto toegevoegde waarde tegen factorkosten vertegenwoordigt het globale inkomen gegenereerd door de land- en tuinbouwsector. Dit globale inkomen wordt dan verdeeld over de diverse productiefactoren (grond, kapitaal en arbeid).

Voor 2006 werd nog geen definitieve berekening gemaakt, maar er werd dezelfde evolutie als deze van het nationale inkomen toegepast. Omdat Vlaanderen ongeveer 3/4 inneemt van de nationale eindproductiewaarde, volgt het inkomen van de Vlaamse boeren normaal de nationale tendens.

Figuur 1: Evolutie van het inkomen per arbeidseenheid, 1996-2006 (euro)
(*: 2006: Voorlopige raming)

Specifiek voor 2006 is de stijgende evolutie van het inkomen in 2006 toe te schrijven aan een stijging van de eindproductiewaarde die de kostenstijging meer dan compenseert.

In de akkerbouwsector is de evolutie afhankelijk van product tot product. Voor de 3 voornaamste producten (granen, aardappelen en suikerbieten) is het productievolume door de slechte weersomstandigheden gedaald. Voor de granen werd dit ruim gecompenseerd door een sterke prijsstijging. Ook in de aardappelsector is er een sterke prijsstijging genoteerd op de vrije markt. Er zijn echter veel problemen met de kwaliteit van de aardappelen. De balans voor de suikerbieten is negatief daar de prijs enorm gedaald is door de suikerhervorming.

Hoewel de resultaten sterk variëren van product tot product, zal in de tuinbouwsector de productiewaarde globaal stijgen. Dit is vooral toe te schrijven aan de groentesector. De groenten in open lucht noteren de grootste omzetting, na de zeer lage waarde van 2005.

De dierlijke sector noteert een lichte stijging. De meeste sectoren hebben te maken met een volumedaling. In de rundvee- en de eiersector wordt deze vermindering meer dan gecompenseerd door de prijsstijging. In de varkenssector noteren we slechts een lichte prijsstijging. De prijzen voor pluimveevlees en voor melk noteerden echter een dalende tendens zodat in deze sectoren de productiewaarde afneemt.

Wat de non-factorkosten (zaaigoed, meststoffen, energie, ...) betreft, wordt de globale stijging vooral veroorzaakt door de stijging van de energieprijzen. Ook de veevoerders en de meststoffen noteerden een prijsverhoging.

Na verrekening van de afschrijvingen en de subsidies, evolueert de netto toegevoegde waarde tegen factorkosten positief ten opzichte van 2005. Het aantal arbeidskrachten neemt verder af, zodat het inkomen per arbeidskracht nog sterker stijgt.

2. Om te kunnen vergelijken met het inkomen van de loon- en weddetrekkenden, moet van de netto toegevoegde waarde nog de vergoeding voor grond en kapitaal worden afgetrokken. Het resultaat noemt men dan het landbouwarbeidsinkomen. Dit inkomen ligt normaal tussen de 60 à 70% van het gemiddelde inkomen van een loon- en weddetrekkende. Dit is echter een gemiddelde voor alle land- en tuinbouwbedrijven samen. Zoals eerder opgemerkt, zijn er grote verschillen tussen de sectoren.
3. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de geciteerde cijfers van Europa en Vlaanderen omwille van conceptuele verschillen niet met elkaar te vergelijken zijn. De cijfers vermeld in de kranten verwijzen naar het globale inkomen in nominale waarde. Per arbeidseenheid uitgedrukt, noteert men volgens deze berekening eveneens een stijging, nl. +1,5%. Deze cijfers brengen, in tegenstelling met de Europese cijfers, de vergoeding voor grond en kapitaal reeds in rekening.

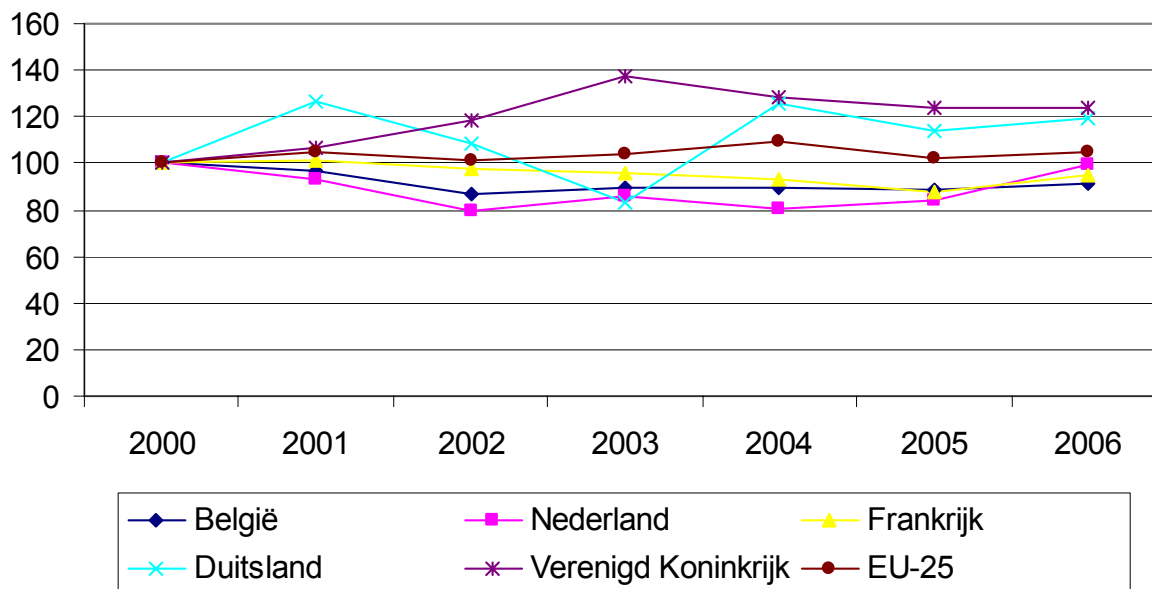
Bovendien dient opgemerkt te worden dat het hier om zeer voorlopige ramingen gaat, zodat de geciteerde cijfers met de nodige omzichtigheid dienen geïnterpreteerd te worden.

Tenslotte gaat het hier enkel over de relatieve evolutie ten opzichte van 2005. Deze cijfers zeggen enerzijds niets over de relatieve positie van de landen onderling en anderzijds is het interessanter om een aantal jaren te analyseren.

In figuur 2 wordt de evolutie van het inkomen gedurende de laatste jaren weergegeven voor onze buurlanden en gemiddeld voor Europa. Hieruit blijkt dat ook in vroegere jaren de evolutie eveneens soms sterk kan verschillen tussen de landen onderling. Verder blijkt duidelijk dat Nederland in 2006 inderdaad zeer goed scoort in vergelijking met de andere landen, maar in vroegere jaren bleef de evolutie van het inkomen van de Nederlandse land- en tuinbouw echter wel achter bij die van de meeste andere landen. Er dient wel opgemerkt te worden dat de evolutie sterk beïnvloed wordt door de keuze van het basisjaar.

De stijging in België van 2,6% benadert de gemiddelde stijging op Europees niveau (gemiddelde van EU-25) en ligt hoger dan deze genoteerd in het Verenigd Koninkrijk. De mate van stijging verschilt van land tot land omdat o.a. het aandeel van de verschillende subsectoren die verantwoordelijk zijn voor de stijging (vooral de plantaardige sectoren in 2006) in de totale land- en tuinbouw van het desbetreffende land verschilt.

Figuur 2: Evolutie van het factorinkomen per arbeidseenheid (2000=100)

Bron: Eurostat

4. Als Minister van Landbouw, zeevisserij en plattelandsbeleid is het economische belang van de land- en tuinbouw en de agro-voedingssector voor mij zeer belangrijk. Doelstelling van land- en tuinbouwbeleid is een sector met toekomst, gericht op de Europese en mondiale markt. De verdere globalisering van de economie met als gevolg het wegvallen van de marktbescherming en de grotere instabiliteit van de markten, is een uitdaging van formaat voor deze sector.

Opdat deze sector in een globaliserende, concurrentiële samenleving haar positie zou kunnen behouden en versterken, bied ik, door middel van het landbouwbeleid, kansen aan bedrijven en schep ik mogelijkheden voor die bedrijven, die mee willen en mee kunnen draaien in deze steeds meer concurrentiële omgeving. Het codewoord bij uitstek daarbij is professionalisme. Enkel een professionele aanpak en bedrijfsvoering kan de landbouwsector wapenen tegen deze uitdagingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 22
van 24 januari 2007
van **ELOI GLORIEUX**

Overdracht Plantentuin Meise - Stand van zaken

Sedert het Lambermontakkoord van 2001, waarbij de overheveling van de Nationale Plantentuin naar de Vlaamse Gemeenschap gekoppeld werd aan een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap, zijn vragen en gedachteswisselingen hierover zeer vaak aan bod geweest in dit parlement. Laatst nog eind november van vorig jaar.

Uit het antwoord van de ministers Leterme en Moerman bleek toen dat het dossier op de goede weg was. Het zou zeker gebeuren in de loop van 2007. Dit was alleszins goed nieuws. Want sedert meer dan vijf jaar heeft de Plantentuin het moeten rooien met een crisismanagement en een alarmbeleid. Zowel personeel als politiek is hoopvol gestemd dat de finalisering van het dossier in zicht zou zijn.

Toch is nog een bijkomende vraag belangrijk, aangezien 2007 een verkiezingsjaar is. Het lijkt aangewezen dat de afronding van dit aanslepende dossier een feit is voor 10 juni, zoniet zou de processie van Echternach kunnen herbeginnen.

Vandaar de vraag in hoeverre de minister ervoor ijvert om dit dossier af te handelen voor de federale verkiezingen van 2007. En in hoeverre hij/zij de kans als reëel inschat om hierin alsnog te lukken.

Een tweede luik van deze vraag omvat het toekomstig statuut van de Plantentuin.

Uit een artikel in De Randkrant van eind 2006 blijkt dat de Plantentuin een EVA (extern verzelfstandigd agentschap) zou worden met financiering door drie verschillende departementen, namelijk het departement Economie, Wetenschap en Innovatie, het departement Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel, Internationale Samenwerking en Toerisme en ten slotte het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed.

Een andere mogelijkheid zou zijn dat het park onder de bevoegdheid zou vallen van het Agentschap voor Natuur en Bos en de wetenschappelijke afdeling deel wordt van het nieuwe Vlaamse Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO).

Graag vernam ik van de minister om welke redenen de voorkeur gegeven wordt aan dit bijzonder statuut van EVA, veeleer dan aan een opname in het Agentschap voor Natuur en Bos en het INBO?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 22) en aan minister Moerman (nr. 19).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 22 van 24 januari 2007

van **ELOI GLORIEUX**

Voor Minister-president Yves Leterme

1.

In het Lambermont-akkoord werd bepaald dat de overdracht van de Nationale Plantentuin van België pas gerealiseerd kan worden na het afsluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen.

De Vlaamse Regering heeft in Ministerraad van 23 september 2005 de krachtlijnen bevestigd van een akkoord met de Franse Gemeenschap over de krachtlijnen voor de uitvoering van artikel 92bis, §4 quinquies van de Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen.

Ook de Regering van de Franstalige Gemeenschap heeft zich akkoord verklaard met deze krachtlijnen op 30 september 2005.

Deze krachtlijnen worden momenteel, rekening houdend met de technisch-juridische aspecten ervan, omgezet in een ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de beide Gemeenschappen.

Ondertussen werden de noodzakelijke technische voorbereidingen getroffen voor de verdere uitvoering van het akkoord.

De besprekingen met de Franse Gemeenschap zijn in een eindfase. Begin februari vond een onderzoek plaats tussen de kabinetten van mijzelf en mijn college Arena mbt. de definitieve ontwerptekst. Er werd reeds eerder door de Franse Gemeenschap nog een actualisatie gevraagd voor de Plantentuin te Meise met betrekking tot het huidige personeelsbestand, met het oog op de concrete financiële impactverrekening voor de Franse Gemeenschap. Deze actualisatie werd inmiddels bezorgd aan de Franse Gemeenschap, en wordt nu verder verfijnd om de budgettaire weerslag correct te kunnen berekenen.

Daarna kan het dossier voorgelegd worden aan beide Regeringen.

2.

Met betrekking tot Uw vraag over het toekomstige statuut van de Plantentuin, verwijs ik naar het antwoord van mijn collega, vice-minister-president Moerman.

Voor Minister Fientje Moerman

In het Lambermont-akkoord werd bepaald dat de overdracht van de Nationale Plantentuin van België pas gerealiseerd kan worden na het afsluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de gemeenschappen. Gelet op de institutionele aard van dit samenwerkingsakkoord verwijs ik naar het antwoord van minister-president Leterme voor wat dit gedeelte van de vraag betreft.

Het toekomstige statuut van de Plantentuin

Wanneer de overdracht van de Nationale Plantentuin van België aan de Vlaamse Gemeenschap is gerealiseerd zal door de Vlaamse Regering een ontwerp van decreet bij het Vlaams Parlement worden ingediend voor de oprichting van de Plantentuin als extern verzelfstandigd agentschap. Dit voorstel van positionering van de Plantentuin is gebaseerd op de volgende argumenten:

- de activiteiten van de Plantentuin staan relatief ver van de kerntaken van de overheid, een verregaande autonomie en onafhankelijkheid is aangewezen ;
- door externe verzelfstandiging wordt een structurele medezeggenschap of participatie van een andere overheid mogelijk gemaakt.

Deze argumenten zijn van doorslaggevend belang omdat in het voorstel van samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap werd vastgelegd dat er een Raad van Bestuur komt en dat er deelname is van de universiteiten van de Franse Gemeenschap aan de Wetenschappelijke Raad en indirect aan de Raad van Bestuur. Het voorstel van samenwerkingsakkoord vermeldt in dit verband:

“De Raad van Bestuur van de Nationale Plantentuin van België bestaat uit acht leden, waarvan minimum vier leden aangeduid worden door de Vlaamse Gemeenschap en maximum vier leden aangeduid worden door de Wetenschappelijke Raad.

De Wetenschappelijke Raad wordt samengesteld door:

- a) vertegenwoordigers aangeduid door de Vlaamse universiteiten;*
- b) een als in a) gelijk aantal vertegenwoordigers aangeduid door de universiteiten van de Franse Gemeenschap;*
- c) internationale vertegenwoordigers die door de vertegenwoordigers in a) en b) worden gecoöpteerd.*

Het voorzitterschap van de Wetenschappelijke Raad wordt uitgeoefend voor periodes van twee jaar alternatief door leden aangeduid volgens punt a) en b). De Wetenschappelijke Raad staat de Raad van Bestuur bij voor de wetenschappelijke invulling van de opdracht van de Plantentuin.”

Deze elementen kunnen enkel worden gerealiseerd bij een externe verzelfstandiging van de Nationale Plantentuin.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 23
van 31 januari 2007
van **LINDA VISSERS**

Bescherming van klokkenluiders - Meldingen

De Vlaamse Regering keurde op 28 januari 2005 het protocol goed tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst ter bescherming van de klokkenluiders.

Dit protocol wilde een bijkomende rechtsbescherming bieden aan personeelsleden van de Vlaamse overheid die melding maken van onregelmatigheden zoals bijvoorbeeld nalatigheid, misbruik of misdrijf.

Het protocol trad in werking op 4 juli 2005 en bijgevolg is er nu meer dan een jaar verstreken waardoor een duidelijk beeld verkregen kan worden over de werking ervan.

1. Kan de minister meedelen of hij/zij al meldingen van de Ombudsdienst heeft binnengekregen m.b.t. personeelsleden – onder zijn/haar bevoegdheid – die gebruik maakten van het protocol?
2. Kan de minister, in de algemene zin en uitsluitend m.b.t. onderzoek dat al is afgerond en waarbij inderdaad anomalieën aan het licht werden gebracht, aangeven wat de aard van de problemen was en of er eventueel al maatregelen werden genomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 23, Moerman nr. 20, Vandebroucke nr. 90, Vervotte nr. 78, Van Mechelen nr. 48, Anciaux nr. 26, Bourgeois nr. 38, Peeters nr. 255, Keulen nr. 85 en Van Brempt nr. 76).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 23 van 31 januari 2007

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 24
van 7 februari 2007
van **KARLOS CALLENS**

Witblauwe dubbeldoelkoeien - Erkenning als streekproduct

Om het vlees van de witblauwe dubbeldoelkoeien een potentiële meerwaarde te geven, werd bij de landbouwadministratie een aanvraag ingediend voor een Europese erkenning als streekproduct.

Omdat dit ras ook in Noord-Frankrijk en Wallonië nog gefokt wordt, dreigt het dossier vast te lopen.

Een mogelijke oplossing zou echter zijn dat de drie regio's gezamenlijk een aanvraag indienen.

1. Wordt een Europese erkenning van de witblauwe dubbeldoelkoeien als streekproduct overwogen?

Zijn er plannen om samen met Wallonië en Noord-Frankrijk een aanvraag voor Europese erkenning in te dienen?

Houdt dit ook de opstart van een Interreg-project in waardoor iemand kan worden aangeworven die de erkenningsprocedure begeleidt en nadien op zoek gaat naar afzetmarkten voor het gegroepeerde aanbod van telers?

2. Over hoeveel middelen beschikt de cel binnen de VLAM (Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing) die zich bezighoudt met de begeleiding van producenten die een label als streekproduct willen bemachtigen?

Ontving de minister-president reeds signalen dat de middelen waarover deze cel beschikt al dan niet toereikend zijn?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 24 van 7 februari 2007

van **KARLOS CALLENS**

1. Vanuit VLAM streekproducten en de Vlaamse Landbouwadministratie blijft men dit een interessant dossier vinden en wil men hier zeker verder graag aan meewerken. Van bij de start van het project bleken de telers geïnteresseerd. VLAM stelde samen met het Innovatiesteunpunt en na verschillende vergaderingen, een eerste aanvraagdossier op.

Op 5 september 2005 werd het aanvraagdossier tot het verkrijgen van een Beschermd Oorsprongsbenaming (BOB) voor de benaming 'Vlaams-Brabants witblauw dubbeldoelrundvlees' door "*het studie en documentatiecentrum Vlaamse Rundveerassen (SDVR) – groep witblauw dubbeldoel*" uit Oosterzele ingediend bij de Vlaamse Landbouwadministratie. De vereisten voor een benaming om als een BOB erkend te worden zijn erg streng en de voorwaarden tot het bekomen van een BOB voor het Vlaams-Brabants witblauw dubbeldoelrundvlees waren helaas niet vervuld. Bijgevolg leverde de Vlaamse adviescommissie voor Beschermd Oorsprongsbenamingen (BOB), Beschermd Geografische Aanduidingen (BGA) en Gegarandeerde Traditionele Specialiteiten (GTS) een negatief advies af. De Minister volgde dit advies en bij brief dd. 5 januari 2006 werd de aanvragende groepering hiervan in kennis gesteld.

Niettemin kan dit dossier een basis zijn voor verdere onderhandelingen met Franse en Waalse telers. Waalse telers toonden reeds enige interesse.

Gelet op het feit dat er niet enkel productie van het witblauw dubbeldoel rundvee in Vlaanderen, maar ook in Wallonië en zelf Frankrijk zou zijn, worden op dit ogenblik de mogelijkheden van een grensoverschrijdende registratieaanvraag bekeken. Artikel 12 van de toepasselijke Europese Verordening (EG) 1898/2006 voorziet expliciet in de mogelijkheid tot het indienen van een grensoverschrijdende registratieaanvraag.

Vanuit VLAM streekproducten en de Vlaamse Landbouwadministratie wordt dit aangemoedigd en zal men hier in de mate van het mogelijke aan meewerken. Hiertoe werden reeds een aantal contacten gelegd met de Waalse en Franse overheden. Informele contacten met de Europese Commissie wezen uit dat zij een grote voorstander is van grensoverschrijdende registratieaanvragen.

VLAM streekproducten kan zelf geen Interreg-projecten indienen, maar wil zo'n initiatief zeker ondersteunen en kan hier als partner meewerken.

2. VLAM streekproducten werkt binnen een Europees project aan de promotie van en ondersteuning voor traditionele streekproducten (in het kader van Verordening (EG) 2826/2000). Het project bevat een halftijdse opdracht voor een consultant, een campagne en een website.

Dit alles wordt gefinancierd met financiële middelen afkomstig van de Vlaamse Overheid (enerzijds 50.000€ jaarlijkse dotatie en anderzijds 20% of 48.000 EUR over 3 actiejaren in het EU-project), bijdragen vanuit de sector via licentiebijdragen voor het gebruik van het

streekproductenlabel en een Europese cofinanciering van 50% (118.000 EUR over 3 jaar). Het budget voor het Europese project 2004-2007 bedraagt in totaal 240.000€ (exclusief BTW).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 25
van 7 februari 2007
van **ELOI GLORIEUX**

Omschakeling kistkalveren-groepshuisvesting - Stand van zaken

In 1997 werd een Europese richtlijn uitgevaardigd die bepaalt dat tegen 2007 volledig moest worden omgeschakeld van een systeem van kistkalveren naar een systeem van groepshuisvesting.

1. Hoever staat het met de uitvoering van deze EU-richtlijn in Vlaanderen? Hoeveel Vlaamse landbouwbedrijven hebben deze omschakeling wel of niet gerealiseerd?
2. Welke steunmaatregelen (infoverspreiding, subsidie,...) heeft de Vlaamse Regering uitgevaardigd om deze omschakeling te helpen realiseren?
3. Welke maatregelen neemt de regering om de veeboeren die nog niet omgeschakeld zijn, te overtuigen dit alsnog te doen?

Is het aangewezen om bijkomende steunmaatregelen uit te vaardigen om degenen die nog niet omgeschakeld zijn te overtuigen zich in regel te stellen?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 25 van 7 februari 2007

van **ELOI GLORIEUX**

1. Vooreerst wil ik er het parlamentslid op wijzen dat de bedoelde Richtlijn 91/629/EG een geheel pakket van normen ter bescherming van kalveren omvat, waaronder de omschakeling van individuele huisvesting naar groepshuisvesting.

De omschakeling van vóór 1/01/1998 gebouwde installaties had reeds op 1/01/2004 gerealiseerd moeten zijn. Enkel voor bedrijven gebouwd of herbouwd in de periode van 1/01/1994 tot 1/01/1998 - dit conform de toen vigerende minimumnormen- gold nog een overgangstermijn tot 31/12/2006. Uit een recent overleg tussen de kalversector en mijn departement is gebleken dat de groepshuisvesting standaard wordt toegepast. Hierbij hebben de integratoren zelf een inspanning gedaan bij de producenten om de omschakeling tijdig te voltrekken.

Het is aan te nemen dat in de periode 2003-2004 een aantal producenten in dat licht gebruik hebben gemaakt van het stopzettingsdecreet van 9 maart 2001 (decreet tot regeling van de vrijwillige, volledige en definitieve stopzetting van de productie van alle dierlijke mest van en of meerdere diersoorten).

Rekening houdend met alle voorgaande elementen en de resultaten van eigen controle, wordt aangenomen dat alle actieve kalvermesterijen momenteel zijn overgeschakeld.

Gezien het specifieke toezicht op het nakomen van de regelgeving inzake het dierenwelzijn behoort tot het domein van de FOD Volksgezondheid, wil ik voor een precieze stand van zaken van de omschakeling doorverwijzen naar de bevoegde federale minister.

2. Aansluitend op de EU-richtlijn en de koninklijke besluiten waarmee de toepassing van de richtlijn op Belgisch niveau geregeld werd, heeft de Vlaamse Overheid inderdaad steunmaatregelen uitgevaardigd voor investeringen gericht op de omschakeling naar groepshuisvesting.

De steun wordt verleend door het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF). Vanaf 1/01/2000 is hiervoor het volgende van kracht. Voor investeringen gericht op de omschakeling naar groepshuisvesting bedraagt de steunintensiteit 20 %. De omschakeling mag niet meebrengen dat hierdoor de productiecapaciteit van het bedrijf, uitgedrukt in een aantal kalverplaatsen, toeneemt. De aanvrager moet daarbij een aantal algemene voorwaarden vervullen, met name:

- landbouwer zijn en beroepsbekwaam;
- een levensvatbaar bedrijf exploiteren;
- de milieuvergunning respecteren.

In de periode 2000-2006 werden 396 aanvragen om steun voor de omschakeling naar groepshuisvesting ingediend. Met dit cijfer is zowat de ganse Vlaamse kalverhouderij tijdens het omschakelingsproces betoelaagd geweest. Er moet op gewezen worden dat de omschakeling op bepaalde bedrijven in fasen verlopen is waardoor één bedrijf meerdere aanvragen kon indienen.

Bij het verstrekken van informatie over de mogelijkheden op investeringssteun, zowel via informatievergaderingen, brochures als persberichten, werd de steunmaatregel steeds onder de aandacht gebracht. Het betrof veruit de meest succesvolle maatregel in de rubriek "Investerings gericht op de verbetering van het welzijn van de dieren". Het aantal aanvragen wijst er trouwens op dat de maatregel goed bekend is in deze sterk gespecialiseerde sector.

3. De richtlijn heeft een breder toepassingsveld met betrekking tot het dierenwelzijn bij kalveren. Hierover wordt in het kader van de rechtstreekse inkomenssteun aan de landbouwers elke veehouder door het Agentschap voor Landbouw en Visserij bij middel van de nieuwe uitgebreide MTR-brochure (Mid Term Review) geïnformeerd. Het nakomen van de EU-richtlijn maakt deel uit van de voorwaarden voor toekenning van de rechtstreekse inkomenssteun aan de landbouwers (slachtpremie kalveren), overeenkomstig Verordening (EG) 1782/2003. Om die reden zullen de controleurs van het Federaal Agentschap voor de Voedselveiligheid (FAVV) als het Agentschap voor Landbouw en Visserij (ALV) toezicht op deze voorwaarden blijven uitoefenen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 26
van 7 februari 2007
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

"Vlaanderen in actie" - Territorial review

Op 29 januari publiceerde het Nederlandse Ministerie van Economische Zaken een zogenaamde "Territorial Review" voor de Randstad, "Metropolitan Governance and Competitiveness: the Case of Randstad, The Netherlands." Dit rapport is opgesteld in opdracht van het Ministerie van Economische Zaken en uitgevoerd door het Secretariaat van het Territorial Development Policy Committee (TDPC) van de OESO. Aanleiding voor de opdracht was de zorg over de dalende concurrentiekracht van de Randstad.

Het doel van een Territorial Review van de OESO is het beleid inzake de concurrentiekracht van een gebied te evalueren en aanbevelingen te doen voor versterking van de concurrentiekracht. Ook de bestuurlijke structuur van het gebied wordt onder de loep genomen. De OESO maakt hiervoor gebruik van de kennis en ervaring die in andere metropolitane regio's is opgedaan. "Het resultaat is een belangwekkend rapport met interessante aanbevelingen voor het beleid van het rijk en decentrale overheden", stelt mevrouw Van Gennip, staatssecretaris van Economische Zaken.

Wordt ook in het kader van "Vlaanderen in actie" een dergelijke "territorial review" voor Vlaanderen of de Vlaamse ruit overwogen?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 26 van 7 februari 2007

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

De vraagsteller verwijst naar het document 'Territorial Reviews: Randstad' dat door de Organisatie voor Economische Ontwikkeling en Samenwerking (OESO) opgemaakt werd in januari 2007. Dit document omvat drie delen:

- een cijfermatig overzicht van de positie van de Randstad op diverse domeinen: economie, arbeidsmarkt, transport, onderwijs, woonmarkt. Waar mogelijk wordt vergeleken met stedelijke gebieden elders in de OESO (o.a. Vlaamse Ruit, Brussel). Soms is er enkel een vergelijking tussen landen;
- een reeks beleidsaanbevelingen van de OESO;
- aanbevelingen over de beleidsstructuur in de Randstad.

De Vlaamse overheid lanceerde vorige zomer het project 'Vlaanderen in Actie'.

Dit sociaal-economisch impulsprogramma heeft tot doel een verdere accentuering te geven aan het ruime sociaal-economische beleid van de Vlaamse Regering: het brengt de sociaal-economische doelstellingen van het regeerakkoord extra onder de aandacht en wil beleidsaccenten leggen. Het programma beoogt ook op termijn een mentaliteitswijziging en cultuuromslag te realiseren.

Dit plan wordt door de Vlaamse Regering nodig geacht om in te spelen op een viertal uitdagingen die Vlaanderen op sociaal-economisch vlak kent: op vlak van het menselijk kapitaal, op vlak van innovatie en het ondernemerschap, op vlak van de ligging van Vlaanderen en op vlak van de rol van de overheid. Deze 4 uitdagingen vormen zowel de sterkten als de zwakten van onze Vlaamse economie. Ze worden aangevuld door twee horizontale uitdagingen, namelijk internationalisering en duurzaamheid.

Om deze aan te pakken bevat het actieplan 34 concrete projecten. Vlaanderen in Actie is raadpleegbaar op volgende site: www.vlaanderen.be/vlaanderen-in-actie.

'Meten is weten' is één van die projecten. Het wil Vlaanderen vergelijken met 125 regio's van de EU op een zo breed mogelijk spectrum van beleidsdomeinen. Omwille van statistische beperkingen (niet steeds beschikbaar zijn van exhaustief cijfermateriaal voor alle regio's) ligt de nadruk in een eerste fase op indicatoren uit de domeinen economie, arbeidsmarkt en innovatie. Later zullen inspanningen geleverd worden om breder te gaan (milieu, ICT,...).

Momenteel is een basisset van data voor die 125 regio's beschikbaar. Deze eerste gegevens zijn gebundeld in 'Vlaanderen vergeleken'. Dit document kan ook geraadpleegd worden op de site van Vlaanderen in Actie. Met deze basisgegevens worden nu analyses gemaakt om tot een synthetisch beeld te komen en zo de concurrentiepositie van Vlaanderen te bepalen. Nog in 2007 zal een document daarover worden gepubliceerd door de Studiedienst. Het is de bedoeling de positie van Vlaanderen ieder jaar te monitoren.

Met dit project zullen we bekijken hoe onze relatieve performantie t.o.v. andere regio's in Europa en de wereld, zoals gemeten door benchmark-indicatoren, kan verbeterd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 27
van 7 februari 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Varkenshouderij - Screening ziekenhuisbacterie

Op 16 januari 2007 stelde ik in de subcommissie Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid een vraag over de screening van de ziekenhuisbacterie MRSA bij varkenshouders en varkens (Handelingen C67 van 16 januari 2007, blz. 2-3).

De minister-president antwoordde toen dat hij op 10 januari hierover een vraag richtte aan federaal minister Rudy Demotte, en dat hij op 17 januari op het Overlegcomité hierover minister Demotte zou aanspreken.

De minister-president wees erop dat er met de screening niet mag worden getalmd en dat hij hiervoor de Vlaamse diensten van het departement Landbouw en hun laboratoria heeft aangeboden om de federale diensten bij te staan.

Nadat de resultaten bekendgemaakt zijn, zou hierover opnieuw samengekomen worden in de commissie.

1. Gaat minister Demotte in op de vraag naar de screening van varkenshouders en varkens op MRSA?
2. Op welke manier wordt de screening georganiseerd?
3. Tegen wanneer worden de resultaten van deze screening verwacht?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 27 van 7 februari 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Informeel vernam ik dat Minister Rudy Demotte zal ingaan op de vraag naar de screening van varkenshouders en varkens op MRSA.

Ik verwacht hier eerstdaags een schriftelijke bevestiging van.

Ook binnen de eenheid Technologie & Voeding (T&V) van het Instituut voor Landbouw en Visserij Onderzoek (ILVO) wordt de problematiek van MRSA in de varkenshouderij opgevolgd en dit onder leiding van Dr. Marc Heyndrickx en Dr. Lieve Herman. Er werd reeds een literatuuroverzicht opgemaakt en verder onderzoek omtrent deze problematiek wordt momenteel voorbereid. Bedoeling is dat dit onderzoek in 2 fasen zal gebeuren met in eerste instantie een verkennend onderzoek op kleine schaal en daarna een meer diepgaand multidisciplinair georganiseerd onderzoek.

Het verkennend onderzoek zal starten in april 2007 en verloopt in samenwerking met het KATHO campus Roeselare, departement HIVB (ir. Pierre Delputte en ir. Ingrid De Man). In het kader van dit onderzoek zullen enkele varkenshouderijen worden gescreend op het voorkomen van MRSA bij varkens. Op basis van deze screening zullen 2 MRSA positieve bedrijven worden geselecteerd die aan een meer diepgaand onderzoek zullen worden onderworpen. Op deze bedrijven zullen via intensieve bemonstering van de varkens, de omgeving, de andere dieren op het bedrijf en het betrokken personeel en familie de contaminatiecycli op het bedrijf in kaart worden gebracht. Vervolgens zal worden getracht via remediërende maatregelen deze cycli te doorbreken om de infectiedruk op het bedrijf te verminderen en de overdracht naar de mens te vermijden. Het KATHO zal instaan voor de bemonsteringen en de eerste screening van de stammen. Het ILVO-T&V zal instaan voor de moleculaire fijntypering van de stammen en de algemene opvolging van het onderzoek.

Verder zal er een voorstel voor een uitgebreide multidisciplinaire studie worden voorbereid onder coördinatie van het ILVO-T&V. Dit projectvoorstel zal worden ingediend eind oktober in het kader van het IWT collectief landbouwonderzoek. Het voorgestelde project zal tot doel hebben op meerdere varkensbedrijven de bron van de besmetting op te sporen, dieper in te gaan op remediërende maatregelen en de invloed van het gebruik van antibiotica, de problematiek bij andere diersoorten te bekijken (paarden, pluimvee, huisdieren) etc.

Het project zal worden opgesteld in samenwerking met de diensten van minister Rudy Demotte en de Vlaamse varkenshouderijsector.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 28
van 9 februari 2007
van **LUDO SANNEN**

Marktoverschotten groenten en fruit - Bestemming

De vernietiging van voedseloverschotten, bijvoorbeeld in het kader van marktondersteunende maatregelen, roept terecht negatieve reacties op.

In het kader van nieuwe hervormingen van het Europees landbouwbeleid heeft EU-landbouwcommissaris Fischer Boel op 24 januari jongstleden voorgesteld om de gratis uitreiking van uit de markt genomen producten aan scholen, kindervakantiekampen, ziekenhuizen, liefdadigheidsorganisaties, bejaardentehuizen en strafinrichtingen voor 100 % door de Gemeenschap te laten betalen, op voorwaarde dat de hoeveelheid per telersvereniging niet meer bedraagt dan 5 % van de afgezette productiehoeveelheid.

1. Hoeveel Vlaamse fruit- en groentekwekers zijn momenteel aangesloten bij een telersvereniging zoals bedoeld in het voorstel van de Europese Commissie?
2. Hoeveel groenten en fruit zijn bij wijze van marktondersteunende maatregel in 2005 en 2006 uit de markt genomen in Vlaanderen, in welke maanden gebeurde dit, en wat was hiervan de kostprijs?
3. Wat was de bestemming van deze uit de markt genomen groenten en fruit?
4. Worden er initiatieven genomen om binnen de regering de nodige afspraken te maken met de verantwoordelijken van respectievelijk Welzijn, Jeugd en Onderwijs, zodat deze gratis verdeling vlot en volgens vooraf vastgelegde criteria en procedures kan verlopen?

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 28 van 9 februari 2005
van **LUDO SANNEN**

- Er zijn momenteel 17.920 telers aangesloten bij een officieel erkende telersvereniging. Dit komt overeen met ongeveer 85% van alle groenten- en fruittelers in Vlaanderen. Dit is de hoogste organisatiegraad in de Europese Unie. De organisatiegraad voor de gehele Europese Unie ligt op 34%.
De telers die lid zijn van een telersvereniging zijn verspreid over 15 telersverenigingen. Op hun beurt zijn 9 van deze telersverenigingen lid van één van de vier groeperingen van telersverenigingen die in Vlaanderen officieel erkend zijn.
Het aantal leden per telersvereniging varieert tussen 13 en 3.123.
- Onderstaande tabel geeft voor de campagne 2005-2006 per maand de hoeveelheid groenten en fruit weer die uit de markt werden genomen.

	Hoeveelheid (kg)
September 2005	1.110.565,00
Oktober 2005	808.113,50
November 2005	612.243,00
December 2005	428.218,50
Januari 2006	146.426,50
Februari 2006	91.532,00
Maart 2006	197.471,00
April 2006	258.464,70
Mei 2006	339.877,10
Juni 2006	241.730,35
Juli 2006	276.567,50
Augustus 2006	64.828,50
Totaal 2005-2006	4.576.037,65

De uit de markt genomen hoeveelheden betekenen 2,14% van het totale geraamde productievolume van 2005 (2.140.737 ton).

De kostprijs voor het uit te markt nemen van producten is gelijk aan de communautaire ophoud-vergoeding die hiervoor aan de telersverenigingen betaald wordt. Deze kostprijs is afhankelijk van het product. Voor onderstaande producten wordt een communautaire ophoudvergoeding betaald:

Product	Communautaire ophoudvergoeding
Appel	8,81 €/ton
Peer	8,39 €/ton
Tomaat	4,83 €/ton
Bloemkool	7,01 €/ton
Aubergine	3,79 €/ton

Er wordt ook nog een sorteer- en verpakkingskost betaald bovenop de productspecifieke communautaire ophoudvergoeding. Deze sorteer- en verpakkingskost bedraagt 132€/ton.

3. Onderstaande tabel geeft voor de campagne 2005-2006 per bestemming de hoeveelheid groenten en fruit weer die uit de markt werden genomen.

	Hoeveelheid (kg)
Type 1	540.733,5
Type 2	17.338,5
Type 4A	3.333.930,65
Type 4C	684.035

Type 1: Liefdadigheidsinstellingen

Type 2: Ziekenhuizen, bejaardentehuizen, strafinrichtingen, vakantiekolonies

Type 4A: Bestemming dierenvoeding

Type 4B: Bestemming bemesting

4. Het BIRB (Belgisch Interventie- en Restitutiebureau) is sinds 01/01/2007 verantwoordelijk voor de controles op de uit de markt genomen producten. Voorheen was dit een bevoegdheid van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen.

Sindsdien worden er door het BIRB meer initiatieven genomen om zoveel mogelijk producten aan liefdadigheidsinstellingen te geven. Zo worden nu reeds wekelijks de voedselbanken ingelicht over welke producten waar worden aangeboden en dit initiatief zal ook naar andere liefdadigheidsinstellingen en OCMW's toe uitgebreid worden. Er zullen in de toekomst ook nog bijkomende, nieuwe initiatieven genomen worden om de gratis uitreiking van groenten en fruit te vergroten.

In het licht van de hervorming van de Gemeenschappelijke marktordening voor groenten en fruit die in 2007 wordt besproken en vanaf 2008 van kracht zal worden, zullen deze initiatieven, in nauw overleg met het Departement Landbouw en Visserij van de Vlaamse overheid, dus nog verder worden uitgebreid. Eén van de belangrijkste doelstellingen van die hervorming is de consumptie van groenten en fruit in de Europese Unie te stimuleren en dan vooral bij jongeren.

FIENTJE MOERMAN,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 19
van 24 januari 2007
van **ELOI GLORIEUX**

Overdracht Plantentuin Meise - Stand van zaken

Sedert het Lambermontakkoord van 2001, waarbij de overheveling van de Nationale Plantentuin naar de Vlaamse Gemeenschap gekoppeld werd aan een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap, zijn vragen en gedachteswisselingen hierover zeer vaak aan bod geweest in dit parlement. Laatst nog eind november van vorig jaar.

Uit het antwoord van de ministers Leterme en Moerman bleek toen dat het dossier op de goede weg was. Het zou zeker gebeuren in de loop van 2007. Dit was alleszins goed nieuws. Want sedert meer dan vijf jaar heeft de Plantentuin het moeten rooien met een crisismanagement en een alarmbeleid. Zowel personeel als politiek is hoopvol gestemd dat de finalisering van het dossier in zicht zou zijn.

Toch is nog een bijkomende vraag belangrijk, aangezien 2007 een verkiezingsjaar is. Het lijkt aangewezen dat de afronding van dit aanslepende dossier een feit is voor 10 juni, zoniet zou de processie van Echternach kunnen herbeginnen.

Vandaar de vraag in hoeverre de minister ervoor ijvert om dit dossier af te handelen voor de federale verkiezingen van 2007. En in hoeverre hij/zij de kans als reëel inschat om hierin alsnog te lukken.

Een tweede luik van deze vraag omvat het toekomstig statuut van de Plantentuin.

Uit een artikel in De Randkrant van eind 2006 blijkt dat de Plantentuin een EVA (extern verzelfstandigd agentschap) zou worden met financiering door drie verschillende departementen, namelijk het departement Economie, Wetenschap en Innovatie, het departement Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel, Internationale Samenwerking en Toerisme en ten slotte het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed.

Een andere mogelijkheid zou zijn dat het park onder de bevoegdheid zou vallen van het Agentschap voor Natuur en Bos en de wetenschappelijke afdeling deel wordt van het nieuwe Vlaamse Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO).

Graag vernam ik van de minister om welke redenen de voorkeur gegeven wordt aan dit bijzonder statuut van EVA, veeleer dan aan een opname in het Agentschap voor Natuur en Bos en het INBO?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 22) en minister Moerman (nr. 19).

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 19 van 24 januari 2007

van **ELOI GLORIEUX**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Leterme, Minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 20
van 31 januari 2007
van **LINDA VISSERS**

Bescherming van klokkenluiders - Meldingen

De Vlaamse Regering keurde op 28 januari 2005 het protocol goed tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst ter bescherming van de klokkenluiders.

Dit protocol wilde een bijkomende rechtsbescherming bieden aan personeelsleden van de Vlaamse overheid die melding maken van onregelmatigheden zoals bijvoorbeeld nalatigheid, misbruik of misdrijf.

Het protocol trad in werking op 4 juli 2005 en bijgevolg is er nu meer dan een jaar verstreken waardoor een duidelijk beeld verkregen kan worden over de werking ervan.

1. Kan de minister meedelen of hij/zij al meldingen van de Ombudsdienst heeft binnengekregen m.b.t. personeelsleden – onder zijn/haar bevoegdheid – die gebruik maakten van het protocol?
2. Kan de minister, in de algemene zin en uitsluitend m.b.t. onderzoek dat al is afgerond en waarbij inderdaad anomalieën aan het licht werden gebracht, aangeven wat de aard van de problemen was en of er eventueel al maatregelen werden genomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 23, Moerman nr. 20, Vandebroucke nr. 90, Vervotte nr. 78, Van Mechelen nr. 48, Anciaux nr. 26, Bourgeois nr. 38, Peeters nr. 255, Keulen nr. 85 en Van Brempt nr. 76).

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 20 van 31 januari 2007

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 21
van 1 februari 2007
van **JAN PEUMANS**

Opleidings- en adviessubsidies KMO - Inspectieresultaten

De Vlaamse Regering heeft vorig jaar haar subsidies voor opleiding en advies aan KMO's grondig hervormd.

Het oorspronkelijke systeem dat voorzag in verschillende cheques werd vervangen door het instrument "de ondernemerschapportefeuille", het BEA (Budget voor Economisch Advies).

In juni 2006 gaf de minister opdracht aan de Inspectie Economie om een grondig onderzoek (naar fraude) in te stellen bij de grootste dienstverleners inzake advies en opleiding.

1. Kan de minister een uitgebreid overzicht geven van de resultaten van dit onderzoek?
2. Bij welke firma's werd er onderzoek verricht? Met welke resultaten per firma?
3. Welke sancties volgden er voor welke firma's naar aanleiding van het onderzoek?
4. Voor welke firma's werd de erkenning ingetrokken, als werving- en selectiebureau/arbeidsbemiddelaar of als opleidings- en adviesverstrekker?
5. Zijn er firma's waarvoor er een gerechtelijke procedure werd opgestart?
6. Hoeveel klanten telt het BEA momenteel?
7. Voor het BEA wordt 47 miljoen euro voorzien.

Hoeveel van deze middelen werden tot op heden gebruikt?

8. Acht de minister een bijsturing van het BEA noodzakelijk/wenselijk? Zo ja, aan welke concrete maatregelen denkt ze daarbij?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 21 van 1 februari 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Tot ze werden opgeheven en vervangen door het Budget voor Economisch Advies BEA, werden de opleidings- en adviescheques, net als de overige instrumenten van het economische ondersteuningsbeleid permanent gemonitord en gecontroleerd door de Inspectie Economie. Deze deed een aantal vaststellingen die hierna zijn samengevat.

- Dienstverleners (advies- of opleidingsverstrekkers) waren soms onzorgvuldig bij de screening van de (NACE)activiteiten van hun potentiële klant, zodat een steunbedrag in een niet-aanvaarde sector terecht kwam. Dit werd verantwoord door een te groot vertrouwen in de door de klant verstrekte informatie of door de onvoldoende betrouwbaarheid van de gegevens geregistreerd in de Kruispuntbank Ondernemingen.
- De facturatie maakte niet altijd een differentiatie tussen wél en niet aanvaardbare uitgaven. Zo konden een eventueel implementatiegedeelte van adviestrajecten of transport- en horecakosten bij opleidingen medegefinancierd worden met advies- of opleidingscheques.
- Sommige dienstverleners gingen zeer ver in hun dienstverlenende activiteiten t.a.v. hun klanten: zo werd vastgesteld dat zij niet enkel cheques bestelden maar het bedrag ervan ook financieel voorschoten.
- De grens tussen advies en opleiding was niet steeds duidelijk voor de gecontroleerde bedrijven. Soms werd vastgesteld dat adviezen werden betaald met opleidingscheques en vice versa.
- Het was niet steeds duidelijk of de cheques wel degelijk werden aangewend door diegene die ze had aangevraagd en of de gebruiker van de cheques wel behoorde tot het personeel van de aanvragende onderneming.
- In een aantal dossiers werd een 100 %-creditering vastgesteld van het integrale gefactureerde bedrag, niettegenstaande de adviesverlening of de opleiding wel degelijk had plaatsgevonden.
- Dienstverleners sprongen soms onzorgvuldig om met de formele voorschriften inzake advies- en opleidingssteun: ontbrekende contracten voor adviesverlening of inschrijvingsbewijzen voor opleidingen, zeer summiere adviesverslagen en cursusboeken of syllabi.
- In enkele gevallen besteedden erkende dienstverleners de totaliteit van hun opdracht uit aan een niet-erkende onderaannemer.

Meestal konden de vastgestelde praktijken niet categoriek worden gekwalificeerd als fraude, maar steeds waren zij minstens in strijd met de geest van de regelgeving betreffende de advies- en opleidingscheques. Vertrekkend van deze vaststellingen werden bij het ontwerpen van het nieuwe instrument BEA een aantal maatregelen ingebouwd die de vastgestelde vormen van oneigenlijk gebruik aan banden moeten leggen.

2. Bij tien adviesinstanties werd een onderzoek verricht met volgende resultaten:

- Bij de adviesinstanties **Vandelanotte Milieuadvies BVBA, BDH Consultants BVBA, Technical Support Konings NV, Brain Win NV, Grefibo BVBA, Kerylos NV/Lakewood University en A.S.A.P.** werden geen systematische afwijkingen van de regelgeving vastgesteld in hoofde van de adviesverstrekker.

- Bij de adviesinstantie **Fides Consulting NV** ontbrak een schriftelijke weerslag van de adviestrajecten. Volgens de adviesverlener werd een bundel verslagen van vergaderingen/sessies afgeleverd aan alle klanten die er om vroegen, maar het overgrote deel van de adviesverkrijgers had geen weet van een 'adviesverslag'. Het gaat hier om oneigenlijk gebruik van adviescheques.
- Bij **DLV Milieuadvies** werden volgende vaststellingen gedaan: onzorgvuldige controle van de activiteit van de adviesverkrijger of van de activiteit waarop het advies betrekking heeft met als gevolg het verstrekken van advies voor niet-aanvaardbare sectoren, en het inconsequent gebruik van erkenningsnummers zodat er geen overeenstemming is tussen de partij die het contract ondertekent en deze die factureert.
- **Pirana.be-Buedts BVBA** zette aan tot het gebruik van adviescheques voor werkzaamheden als het ontwikkelen, onderhouden en upgraden van websites, die geen advies zijn maar behoren tot de gewone bedrijfsuitoefening. De schriftelijke weerslag van het advies was dan ook ontoereikend.

Bij tien opleidingsverstrekkers werd een onderzoek verricht met volgende resultaten:

- Met uitzondering van één dienstverlener, waartegen een gerechtelijke procedure lopende is, zijn bij de onderzochte opleidingsverstrekkers geen systematische afwijkingen, noch onregelmatigheden vastgesteld.
- De overige onderzochte opleidingverstrekkers zijn: **U-Man Belgium NV, SD Opleidingen, Kluwer Opleidingen NV, Vlerick Leuven Gent Management School, OCSBA VZW, Vlaams Instituut voor Vastgoedopleiding VZW, Universiteit Antwerpen Management School, Amelior, Centrum voor Postuniversitaire Studies (EHSAL).**

3. Dit onderzoek gaf aanleiding tot volgende sancties:

- Bij de adviesinstanties en opleidingsverstrekkers waarbij globaal genomen geen systematische afwijkingen, noch fraude in hoofde van de adviesverlener of opleidingsvertrekker werden vastgesteld, werd voor elke vastgestelde overtreding, de steun teruggevorderd van de klant die deze onrechtmatig heeft verkregen.
- Aan één adviesinstantie werd de erkenning als dienstverlener voor de maatregel BEA geweigerd en de procedure om de steun terug te vorderen van de opleidings- en adviesverkrijgers werd opgestart.
- Naar aanleiding van een lopende rechtszaak tegen één dienstverlener werd de erkenning van deze dienstverlener geschorst en zal elke aan de klanten uitbetaalde steun worden teruggevorderd. Bovendien werd klacht met burgerlijke partijstelling neergelegd in handen van de onderzoeksrechter te Antwerpen.
- Eén adviesinstantie werd in het najaar van 2005 tijdelijk geschorst.
- Op basis van het gewijzigde ministerieel besluit van 9 februari 2007 met betrekking tot de aanvaarding en erkenning van dienstverleners, wordt onderzocht of voor alle dienstverleners bij wie onregelmatigheden werden vastgesteld, de procedure tot schorsing van hun erkenning moet worden opgestart.

4. De adviesinstanties en opleidingsverstrekkers, waarbij globaal genomen geen systematische afwijkingen noch fraude in hoofde van de adviesverstrekker of opleidingsvertrekker werd vastgesteld, zullen hun erkenning voor de BEA-maatregel niet verliezen.

Ten gevolge van een gerechtelijk onderzoek werd de aanvraag van één adviesinstantie om erkend te worden als dienstverlener voor de BEA-maatregel onontvankelijk verklaard. De erkenning van één dienstverlener als dienstverlener voor de BEA-maatregel werd, naar aanleiding van een lopend gerechtelijk onderzoek, geschorst.

5. Tegen geen enkele firma werd een gerechtelijke procedure opgestart. Wel werd tegen één diensverlener klacht met burgerlijke partijstelling neergelegd in handen van de onderzoeksrechter te Antwerpen.
6. Op 1 februari 2007 bedroeg het klantenbestand 10.640 KMO's.
7. Voor het kalenderjaar 2006 werd 42.900.000 euro voorzien:
 - gereserveerd op 31 december 2006: 7.547.047,98 euro;
 - reeds uitbetaald op 31 december 2006: 4.117.921,71 euro.Voor het kalenderjaar 2007 werd 45.792.000 euro voorzien:
 - gereserveerd op 1 februari 2007: 816.860,66 euro;
 - reeds uitbetaald op 1 februari 2007: 133.136,92 euro.
8. Reeds vorig jaar werden, na een evaluatie van de BEA-maatregel, twee bijstellingen doorgevoerd: enerzijds werden de modaliteiten van de kwaliteitscertificaten die dienstverleners voor hun erkenning moeten voorleggen verstrengd en anderzijds werd de periodiciteit van de BEA-portefeuille ingekort en het gebruik ervan meer flexibel gemaakt. Begin 2007 werden de voorwaarden voor de weigering, schorsing of uitsluiting van dienstverleners verduidelijkt.

Een eerste bijsturing betrof het opleggen van verplichte vermeldingen op de kwaliteitscertificaten die een dienstverlener moet voorleggen om erkend te worden voor de BEA-maatregel. Omdat bepaalde private certificatie-instanties een verschillende interpretatie gaven aan de kwaliteitsstandaarden waaraan hun certificaten moeten voldoen, was een potentieel risico ontstaan rond de basisdoelstelling van de BEA-maatregel, namelijk de kleine en middelgrote ondernemingen stimuleren om een beroep te doen op *kwaliteitsvolle* dienstverlening. Daarom werd in het ministerieel besluit van 11 mei 2006 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor ondernemerschapsbevorderende diensten met betrekking tot de erkenning en aanvaarding van de dienstverleners, een artikel 6bis ingevoegd dat voorziet dat de kwaliteitscertificaten de naam van de certificatie-instelling, de naam van de dienstverlener die het certificaat verkrijgt, het toepassingsgebied en de geldigheidsduur van het certificaat moeten vermelden. Dit besluit trad in werking op 13 november 2006.

De tweede bijsturing, de wijziging van de portefeuillecyclus, werd door de Vlaamse Regering op 16 februari 2007 definitief goedgekeurd en zal worden toegepast vanaf 1 januari 2007. De portefeuillecyclus bestond uit een periode van drie kalenderjaren en enkel binnen het eerste kalenderjaar konden de gebruikers projectaanvragen indienen. De wijziging bestaat erin de portefeuillecyclus te beperken tot twee kalenderjaren én de gebruikers toe te laten binnen elk van deze kalenderjaren projectaanvragen in te dienen. Een overgangsmaatregel voorziet dat de gebruikers die reeds in 2006 een BEA-portefeuille openen, aan hun engagementen zullen kunnen voldoen binnen een (laatste) driejarige cyclus, maar zij zullen ook projectaanvragen kunnen indienen in de twee komende jaren.

Recent werden, voornamelijk ten gevolge van de vaststellingen uit het onderzoek en de controles van de chequemaatregelen, de weigering, de schorsing en de uitsluiting van dienstverleners verduidelijkt. Op 9 februari 2007 werd een ministerieel besluit uitgevaardigd tot wijziging van het ministerieel besluit van 11 mei 2006 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2005 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor ondernemerschapsbevorderende diensten met betrekking tot de erkenning en aanvaarding van dienstverleners. Het omvat een verduidelijking van de voorwaarden waaronder de erkenning of aanvaarding van dienstverleners kan worden geweigerd of geschorst, met name:

- de dienstverlener heeft de voorwaarden van de maatregelen Opleidings-, Advies-, Gratis-Opstart-, en Durf-Na-Adviescheques niet nageleefd,

- de dienstverlener of risicokapitaalverschaffer maakt het voorwerp uit van een gerechtelijk onderzoek met betrekking tot een misdrijf dat de dienstverlening in gedrang brengt of
- op basis van klachten of onregelmatigheden is er een vermoeden dat de dienstverlener of de risicokapitaalverschaffer van de BEA-maatregel misbruik maakt.

Een dienstverlener of risicokapitaalverschaffer kan worden uitgesloten indien:

- deze niet meer voldoet aan de voorwaarden, opgelegd in de decreten, besluiten van de Vlaamse Regering, de uitvoeringsbesluiten en de latere wijzigingen van de maatregelen BEA, Opleidings-, Advies-, Gratis Opstart- en Durf-Na-Adviescheques;
- bij een eerdere of huidige erkenning of aanvaarding misbruiken werden vastgesteld bij een inspectie door de Inspectie Economie;
- de dienstverlener of risicokapitaalverschaffer het voorwerp uitmaakt van een gerechtelijk onderzoek met betrekking tot een misdrijf dat de dienstverlening in het gedrang brengt;
- er op basis van klachten of onregelmatigheden een vermoeden is dat de dienstverlener of de risicokapitaalverschaffer van de BEA-maatregel misbruik maakt.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 22

van 1 februari 2007

van JOKE SCHAUVLIEGE

Regionale sociaal-economische structuren - Financiering

Bij de omvorming van de STC-structuren (subregionaal tewerkstellingscomité) naar Resoc/SERR-structuren (Regionaal Sociaal-Economisch Overlegcomité; Sociaal-Economische Raad voor de Regio) heeft de Vlaamse Regering toegestaan dat het aantal structuren groeide van 13 naar 15. Dit was immers nodig om bepaalde regio's zoals Meetjesland, Leiestreek en Schelde toe te staan om tot volwaardige Resoc uit te groeien en niet langer in de schaduw van een dominante stad regio zoals Gent te moeten opereren.

Het probleem rijst nu echter dat de financiering geen (niet voldoende) rekening houdt met deze nieuwe realiteit. In het decreet is immers voorzien dat er geen weerslag mag zijn op de lokale besturen. Dit betekent dat er niet verwacht kan worden van steden, gemeenten of provincies dat zij bijdragen aan het systeem (hoewel ze dit natuurlijk wel mogen doen) maar dat de structurele ondersteuning vanuit de Vlaamse overheid voldoende moet zijn om een goede werking en de uitvoering van alle opdrachten te garanderen.

Hier knelt echter het schoentje: op dit ogenblik krijgen de Resoc/SERR's volgende structurele steun:

departement Werkgelegenheid

- SERR-coördinatorsfunctie wordt gefinancierd (maar deze tegemoetkoming volstaat niet om het salaris van iemand met hoge anciënniteit te betalen);
- projectontwikkelaars diversiteit worden ondersteund (60K € per project);
- werkingsmiddelen worden uitbetaald op basis van het aantal personeelsleden;

departement economie:

- 50K € om een (Resoc-) coördinator mee te betalen;

VDAB-budget voor logistieke ondersteuning (worden met correcties overgeheveld naar ERSV). Dit bedrag volstond om een stafmedewerker en een secretariaatsfunctie mee te betalen.

In elk geval ontbreken in het algemeen al de middelen om één van de kerntaken op zich te nemen, namelijk te communiceren over de werkzaamheden binnen de regio. Ook zijn er geen vergoedingen voor de deelname van de Resoc/SERR-leden aan de overlegvergaderingen. Bovendien blijkt dat potentiële coördinatoren met veel ervaring niet kunnen worden aangeworven omdat er in te weinig financiering voorzien is.

In het specifiek geval van de STC's die zich hebben verdeeld in meerdere Resoc/SERR's speelt nog een bijkomend probleem mee. Op de steun van het departement Economie na (50K €), worden alle middelen van het departement Werkgelegenheid hier immers begrensd: de twee nieuwe Resoc/SERR's krijgen immers het bedrag dat vroeger naar het oude STC zou zijn gegaan, dat ze dan zelf via toepassing van een verdeelsleutel onderling moeten verdelen. Dat betekent concreet dat zij voor deze

taken op veel minder middelen kunnen rekenen dan de andere Resoc/SERR's. Dit leidt ertoe dat ze onderbemand dreigen te zijn (1,5 persoon minder in vergelijking met andere Resoc/SERR's). Terwijl een typisch team in andere Resoc/SERR's samengesteld is uit een coördinator, een stafmedewerker Economie, een stafmedewerker Werkgelegenheid en een secretariaatsfunctie, zal het Resoc/SERR Gent-Eeklo het bijvoorbeeld zonder secretariale ondersteuning en met maar een halftijdse coördinator moeten stellen. Onnodig te zeggen dat dit een normale werking van het Resoc/SERR in het gedrang brengt en ertoe dreigt te leiden dat men onderbemand is om werk te maken van het tot stand komen van een streekpact en de opvolging van de projecten die hierin zouden worden vastgelegd.

1. Is de minister zich bewust van het financiële probleem van de Resoc/SERR's die opgesplitst zijn uit één voormalig STC?
2. Is er een oplossing mogelijk op korte termijn om voldoende financiering te verzekeren voor deze Resoc/SERR's?
3. Wordt er onderzocht of er voor de Resoc/SERR's ook in bijkomende mogelijkheden kan worden voorzien om hen toe te laten om één van hun kerntaken, namelijk communicatie, beter te kunnen invullen?
4. Gaat de minister ervan uit dat ook bekwame en ervaren coördinatoren met behoud van anciënniteit moeten kunnen worden aangeworven?
5. Wordt er iets gedaan aan het feit dat deelnemers aan het Resoc/SERR-overleg geen tegemoetkoming kunnen krijgen om de kosten die verbonden zijn aan die deelname te compenseren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Moerman (vraag nr. 22 van 01-02-2007) en Vandenbroucke (vraag nr. 94 van 06-02-2007).

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 22 van 1 februari 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. In uitvoering van het zogeheten ERSV-decreet van 7 mei 2004 en het Besluit van de Vlaamse regering van 22 oktober 2004 inzake de subsidie en erkenning van het ERSV werd in de provincie Oost-Vlaanderen destijds door de betrokken partners en actoren binnen de provincie gekozen om de vroegere STC regio Gent-Meetjesland op te splitsen over 2 RESOC/SERR-regio's.

In de eerste helft van 2005 tijdens het oprichtingstraject van de ERSV, de SERR's en de RESOC's in Oost-Vlaanderen diende door alle partners (betrokken lokale overheden, provincie en lokale sociale partners) de oefening te worden gemaakt waarbij de beschikbare middelen op ERSV-niveau werden verdeeld over de subregionale structuren. Op basis van deze oefening werd een erkenningsdossier met financieel plan overgemaakt aan de Vlaamse Regering. De erkenning voor ERSV Oost-Vlaanderen en haar structuren werd goedgekeurd door de Vlaamse regering. In die zin was iedereen van meet af aan op de hoogte van de beperkingen en de uitdagingen die zich stelden.

Eén van de doelen van de hervormingen van het sociaal-economische streekbeleid was om te komen tot schaalvergroting en minder versnippering. Omwille van de vastgestelde ontwikkelingen in de regio's Gent en Meetjesland werd zelfs afgestapt van een financieringsvoorstel om schaalvergroting te stimuleren en werd aan de subregio's de vrije keuze gelaten rekening houdende met de hoogte van de bestaande financiële middelen. Indien de Vlaamse Regering op voorhand voorzag in extra middelen, zou dit net verdere versnippering en schaalverkleining gestimuleerd kunnen hebben. Voor gans Vlaanderen werd het aantal structuren verminderd van 31 (18 voormalige streekplatformen + 13 STC's) naar 5 erkende regionale structuren met rechtspersoonlijkheid, die ondersteuning geven aan de 15 RESOC's.

2. Via het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 oktober 2006 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 oktober 2004 betreffende de erkenning en de subsidiëring van de erkende regionale samenwerkingsverbanden werd recent een nieuwe financieringsregeling van de ERSV's ter ondersteuning van de SERR's en RESOC's uitgewerkt.

In de uitwerking van deze nieuwe financieringsregeling werd uitgegaan van het principe dat geen enkele ERSV minder financiële middelen zou overhouden dan dat zij verworven hadden op basis van het samenbrengen van de middelen voor de vroegere STC's en streekplatformen. Voor ERSV Oost-Vlaanderen komt dit neer op een verhoging van 12 415 euro in vergelijking met de oude financiering.

Naast een herverdeling van de beschikbare Vlaamse middelen (zonder verlies aan middelen op ERSV-niveau) kreeg de werkingssubsidie aan het ERSV vanuit het beleidsveld Werkgelegenheid (behoudens de middelen voorzien voor de projectontwikkelaars EAD), net als deze vanuit het beleidsveld Economie een forfaitair karakter. Een ERSV ontvangt jaarlijks een vaste werkingsenveloppe m.b.t. de centrale taken van coördinatie en ondersteuning van het streekontwikkelingsbeleid. Het is aan het ERSV om deze werkingmiddelen binnen haar werkingsgebied te verdelen. Het is aan de RESOC's om deze middelen aan te wenden om haar werking conform artikel 6 van het decreet van 7 mei 2004 te verzekeren.

De recente nieuwe financieringsregeling van de ERSV's ter ondersteuning van de SERR's en RESOC's gebeurde in nauw overleg met alle betrokken partners in het sociaal-economisch streekontwikkelingsbeleid en het werd tevens door alle partijen gedragen. Het is niet opportuun om het recent bereikte akkoord (en de onderliggende evenwichten) tussen alle overheden en sociale partners over de financieringsregeling voor het sociaal-economisch streekontwikkelingsbeleid te wijzigen. Bovendien is er voor de komende jaren, behoudens een indexering van de werkingsenveloppe, binnen de Vlaamse begroting geen budgettair groeipad voorzien.

3. Voor een afdoende ondersteuning van de decretaal voorziene taakstellingen voor de RESOC's en de SERR's is een goede communicatie tussen de ERSV-medewerkers en de leden van de RESOC's en SERR's belangrijk. Dit geldt ook voor de communicatie met de andere organisaties actief op het vlak van sociaal-economische streekontwikkeling. Hierbij denk ik bijvoorbeeld aan de VDAB, de POM's, VLAO en andere actoren. Deze communicatie is echter afhankelijk van de aanpak van de ERSV-medewerkers en is niet gerelateerd aan beschikbare middelen.

Externe communicatie over het SERR / RESOC-overleg wordt in het ERSV-decreet niet geëxpliciteerd als een ondersteunende kernopdracht van het ERSV ten behoeve van de RESOC's en de SERR's. Het ERSV dient in de eerste plaats het overleg tussen de leden van de SERR en de RESOC te ondersteunen. Uiteraard kunnen de resultaten van het overleg ook onder een ruimer publiek verspreid worden. De kosten voor deze communicatie-inspanningen kunnen vergoed worden in het kader van de bestaande subsidieregeling voor de ERSV's.

4. Uiteraard is het belangrijk dat er goede en zo nodig ervaren coördinatoren aangeworven worden. Elke RESOC en SERR dient echter na te gaan hoe deze aanwervingen het best kunnen georganiseerd worden met de beschikbare middelen. Zoals u wellicht weet is aan de nieuwe ERSV-subsidiëring m.b.t. de kerntaken van RESOC en SERR geen rechtstreekse loonfinanciering verbonden. Dit in tegenstelling tot de taken met betrekking tot de uitvoering van het beleid evenredige arbeidsdeelname en diversiteit voor wat betreft de projectontwikkeling EAD van RESOC en SERR. De uitvoering van deze taken wordt per ERSV in een convenant met de Vlaamse overheid geregeld en hierin bestaat er een directe relatie tussen de uitvoering van de taak en de subsidiëring van loon- en werkingskosten.

Kortom, elke subregio zoekt naar geschikte profielen maar dient daarbij expliciet rekening te houden met de taakverdeling tussen de verschillende organisaties actief op vlak van sociaal-economische streekontwikkeling.

5. De leden van het RESOC / SERR-overleg vertegenwoordigen hun organisatie binnen deze overlegorganen. Het lijkt me dan ook evident dat de kosten verbonden aan de deelname gedragen worden door deze organisaties en niet door het ERSV. Dit is ook conform de afspraak die hierover gemaakt werd met het betrokken veld van provincies, lokale besturen en vertegenwoordigers van de Vlaamse sociale partners die destijds in de begeleidingscommissie ter hervorming van het sociaal-economisch streekbeleid zetelden.

In tegenstelling tot nu werd aan de leden van de streekplatformen zelfs een financiële inbreng opgelegd vanuit de regelgeving om de betrokkenheid te vergroten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 24
van 7 februari 2007
van **JAN LOONES**

Innovatiecentrum West-Vlaanderen - Locatie - Werking

Innovatiecentrum West-Vlaanderen, opgericht in 2003, verhuist van (de universiteitscampus Kulak in) Kortrijk naar Brugge. In Brugge is immers de zetel van het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO). Dit zijn de plannen van het Instituut voor de Aanmoediging door Wetenschap en Innovatie (IWT), dat (gedeeltelijk) instaat voor de financiering ervan.

Hiertegen rijst vanuit het veld, met Resoc (Regionaal Sociaal-Economisch Overlegcomité) op kop, heel wat protest. Die brachten de minister en de minister-president volgens krantenartikels reeds op de hoogte van hun ongenoegen. Ook onderwijsinstellingen, Unizo en de Kamers van Koophandel blijken het niet eens te zijn met deze koerswijziging. Allen zijn er rotsvast van overtuigd dat het centrum in Kortrijk uitstekend werk levert.

1. Bestaan er inderdaad verhuisplannen voor het Innovatiecentrum West-Vlaanderen van de universiteitscampus Kulak naar de zetel van VLAO in Brugge?

Zo ja, waardoor is deze verhuis ingegeven en beschikt de minister ter zake over een tijdsplan?

2. Hoe beoordeelt de minister de huidige werking van het Innovatiecentrum West-Vlaanderen? En wat is haar toekomstvisie hieromtrent?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 24 van 7 februari 2007

van **JAN LOONES**

1. In het kader van de uitbouw van het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO) heeft de Vlaamse Regering geopteerd om haar gespecialiseerde diensten te laten aansturen door de centrale Vlaamse "back-offices". Inzake innovatiestimulering is dit in casu het Instituut voor de aanmoediging van innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen (IWT). Het IWT heeft ervoor geopteerd om dit in te vullen via zijn RIS-projecten, eerder dan via het voorzien van eigen provinciaal te localiseren IWT-personeel. RIS staat hierbij voor "(sub)regionale innovatiestimulering". Dit gebeurt als projecttype in het kader van het zogenaamde VIS-Programma (steun aan Vlaamse Innovatie Samenwerkingsverbanden).

Wat West-Vlaanderen betreft werd het RIS-project van de voorbije 4 jaar ingevuld door een consortium bestaande uit de GOM en een samenwerkingsverband o.l.v. VOKA-Kortrijk .

Het IWT lanceerde in de zomer van 2006 een nieuwe oproep voor de RIS-werking. Zo diende een aanvaardbaar voorstel uit te gaan van een samenwerkingsverband tussen de diverse bedrijfsorganisaties, als provinciale "levende krachten" actief op het terrein van innovatiestimulering. De oproep stelde ook expliciet dat de indieners akkoord dienden te gaan met de nieuwe VLAO-IWT context . Dit betekende enerzijds dat het IWT, meer dan in het verleden, zou instaan voor een inhoudelijke coördinatie en aansturing van de RIS-werking. Anderzijds dienden de innovatie-adviseurs zich voortaan als VLAO-IWT specialisten in het domein van innovatie te profileren.

Eén van de concrete modaliteiten in de oproep was dat de RIS-medewerkers zich bij voorkeur fysiek zouden situeren in de provinciale VLAO-antennes, samen met de accountmanagers van VLAO. Het IWT kon wel akkoord gaan met bijkomende kantoren indien hiervoor goede functionele redenen konden worden aangebracht. In het geval van het Innovatiecentrum West-Vlaanderen wordt onderkend dat, gegeven de verschillende regionale centra in de provincie en met het oog op een optimale dienstverlening aan de bedrijven, een regionale spreiding van het innovatiecentrum West-Vlaanderen gerechtvaardigd is. Zodoende zal het vernieuwde Innovatiecentrum West-Vlaanderen op 3 plaatsen over kantoren beschikken: Brugge, Kortrijk en Oostende.

2. Het Innovatiecentrum West-Vlaanderen is zoals alle RIS-projecten door het IWT geëvalueerd over 4 jaar werking. Deze evaluatie was positief. Feit is dat West-Vlaanderen proportioneel meer IWT-budgetten binnenhaalt dan dat het aantal bedrijven of het provinciaal aandeel in het Vlaamse bruto regionaal product doen verwachten. Het Innovatiecentrum heeft hier wellicht toe bijgedragen.

Ook het nieuwe voorstel voor West-Vlaanderen binnen de oproep werd door het IWT beoordeeld. Verschillende bedrijfsorganisaties doen samenwerken is geen evidentie, maar het verloopt goed in West-Vlaanderen. Dit is ongetwijfeld mede de verdienste van het Innovatiecentrum en van de partijen die er deel van uitmaken.

Hoe dan ook is de lokalisatie van het Innovatiecentrum van ondergeschikt belang aan de realiteit van de innovatieperformantie van West-Vlaanderen. Daartoe moeten de innovatie-adviseurs in de eerste plaats aanwezig zijn bij de bedrijven zelf of op weg er naartoe en dat over de hele provincie.

Het is op basis van deze resultaten dat het Innovatiecentrum zal geëvalueerd worden, een eerste keer n.a.v. de tussentijdse evaluatie na 2 jaar en vervolgens na 4 jaar werking .

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 25
van 14 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse economische vertegenwoordigers - Evaluatie

Op een recente door VOKA georganiseerde gedachtewisseling tussen een aantal vertegenwoordigers van Vlaamse bedrijven die internationaal ondernemen en leden van het Vlaams Parlement, werd ervoor gepleit dat de bedrijven betrokken zouden worden bij de evaluatie van de Vlaamse economische vertegenwoordigers (VLEV) in het buitenland.

Kan de minister preciseren hoe de evaluatie van de VLEV's vandaag gebeurt?

Worden de "klanten" van het Vlaams Agentschap voor de Buitenlandse Handel daar op enigerlei wijze bij betrokken?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 25 van 14 februari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De evaluatie van de Vlaamse Economische Vertegenwoordigers en de Handelssecretarissen gebeurt sinds 1 januari 2004 volgens het PLOEG-evaluatiesysteem. Het PLOEG-concept, zoals het van toepassing is binnen de Vlaamse Overheid, werd aangepast aan de specifieke situatie waarin deze personeelsleden van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen zich bevinden, maar alle basisprincipes werden behouden.

Het buitenlandse netwerk van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen werd opgedeeld in tien regio's. Binnen elke regio wordt om de drie jaar een regiocoördinator aangesteld onder de Vlaamse Economische Vertegenwoordigers en Handelssecretarissen. De regiocoördinator is verantwoordelijk voor de coördinatie en aansturing van de verschillende Vlaamse Economische Vertegenwoordigers en Handelssecretarissen in zijn regio en hij/zij fungeert ook als eerste evaluator. De regiocoördinator bezoekt de Vlaamse Economische Vertegenwoordigers en de Handelssecretarissen jaarlijks voor een functioneringsgesprek. Bovendien vinden in januari en februari van elk jaar de plannings- en evaluatiegesprekken plaats.

De regiocoördinatoren worden op hun beurt geëvalueerd door het diensthoofd van de afdeling internationale handel op het hoofdkantoor in Brussel.

De "klanten" (d.i. de bedrijven in Vlaanderen) van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen worden niet rechtstreeks betrokken bij de evaluatie van de buitenlandse vertegenwoordigers. Wel houdt het agentschap rekening met opmerkingen in de evaluatieformulieren die bedrijven na elke actie waaraan ze hebben deelgenomen, kunnen invullen.

Momenteel loopt, in het kader van de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Regering en het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen, een grootschalige klantenbevraging, waarin bedrijven worden ondervraagd over hun ervaringen met de verschillende aspecten van de dienstverlening van het agentschap, waaronder ook het buitenlandse netwerk.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 26
van 16 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Finexpo - Regionale verdeling kredieten

Finexpo is één van de instrumenten inzake ondersteuning van de export die tot op heden federaal zijn gebleven. Het gaat in feite om kredieten van staat tot staat.

1. Beschikt de minister over de gegevens met betrekking tot de regionale verdeling van deze kredieten in de loop van de voorbije jaren?
2. Heeft de minister of de Vlaamse Regering hierin enige inspraak?
3. Zijn er deze legislatuur nog gesprekken geweest over een eventuele regionalisering van Finexpo?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 26 van 16 februari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. Neen, ik beschik niet over de gegevens met betrekking tot de regionale verdeling van de kredieten. Finexpo houdt geen statistieken bij met betrekking tot de regionale verdeling van de opgenomen kredieten.
2. Finexpo is een federaal adviescomité met als doel het verschaffen van financiële ondersteuning aan de export van Belgische uitrustingsgoederen en aanverwante diensten. De drie gewesten beschikken elk over twee vertegenwoordigers in dit comité dat verantwoordelijk is voor het opstellen van de adviezen. De uiteindelijke beslissingen worden genomen door de federale minister van buitenlandse handel of door de minister van financiën indien het leningen van staat tot staat betreft.
3. Neen, er zijn deze legislatuur geen gesprekken geweest met betrekking tot de eventuele regionalisering van Finexpo.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 78
van 19 januari 2007
van **VEERLE HEEREN**

Centra voor leerlingenbegeleiding - Profiel

Op dit ogenblik wordt de rol van de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) verder verduidelijkt. Door de kerntaken van de CLB's duidelijk en concreet af te lijnen, is het de bedoeling dat leerlingen, ouders en scholen met realistische verwachtingen naar het CLB stappen.

In juli leverde een internettensamenwerkingscel reeds een profiel van de CLB's, dit profiel wordt momenteel verfijnd. Begin 2007 mogen we het afgewerkt profiel verwachten, dat dan kan worden vastgelegd in een besluit van de Vlaamse Regering.

1. Op basis van welke gegevens heeft men een (voorlopig) profiel kunnen maken van de CLB's?

Welke knelpunten kwamen hier naar boven?

En welke sterktes?

2. Heeft men een beroep gedaan op recent onderzoek betreffende de verwachtingen en de tevredenheid van leerlingen, ouders en scholen ten aanzien van de CLB's?

Zo ja, over welk onderzoek gaat het hier?

Zo neen, zijn er plannen om een onderzoek uit te voeren zodat men niet alleen een beter zicht heeft op het huidige functioneren, maar zodat men ook de herprofilering nadien kan vergelijken en evalueren naar verwachtingen en tevredenheid?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 78 van 19 januari 2006
van **VEERLE HEEREN**

1. Het document waaraan momenteel de laatste hand wordt gelegd, is gebaseerd op de inspanningen die door de sector zelf in dit dossier reeds werden geleverd: in de periode 1999-2003 door een tijdelijke decretale stuurgroep en recent in 2006 door vertegenwoordigers van de verschillende centrumnetten. Bovendien steunt de tekst ook op andere beleidsontwikkelingen zoals Leerzorg, NICO-project met in het bijzonder de nomenclatuur die daarin vervat zit, 'leren en werken' en het de 'modulering' binnen Integrale Jeugdhulp. Bedoeling is op een voor de cliënten van de CLB's verstaanbare manier aan te geven welke de concrete taken zijn van elk CLB. We willen hiermee het verzekerd aanbod van elk CLB beter definiëren, zonder dat we daarbij de ruimte voor het vraaggestuurd aanbod willen doen verdwijnen. Voor een aantal taken, zoals de kortdurende begeleidingen en de diagnoses worden definities naar voor geschoven en worden de duur en de intensiteit van het aanbod weergegeven.
Een knelpunt tijdens deze oefening was om het zeer brede aanbod van de CLB's op een duidelijke en concrete manier naar voor te brengen, zonder de complexiteit en diversiteit van het aanbod uit het oog te verliezen.
In heel wat van de recente beleidsdossiers bleek de taak van het CLB moeilijk af te bakenen. Dit sterkte ons in de overtuiging dat het CLB-profiel een noodzakelijke oefening is: in tal van dossiers gaande van studiekeuze tot leren en werken, van Leerzorg tot spijbelen zijn de CLB's immers een cruciale partner.
Een heldere afbakening van de opdracht van een CLB kan er dan ook alleen maar toe bijdragen dat alle partners de inbreng van het CLB naar waarde kunnen schatten.
2. Recent werden twee Onderwijsbeleids- en praktijkgerichte wetenschappelijke onderzoeken (OBPWO) opgestart.
Het betreft:
 - Een onderzoek in functie van de ontwikkeling van een instrument voor de meting van de tevredenheid van de cliënten van het CLB. (*'Tevredenheid in de Centra voor leerlingenbegeleiding: ontwikkeling van een instrumentarium.'* KULeuven, K.Verscheuren e.a.)
Dit onderzoeksproject meet dus nog niet die tevredenheid, maar ontwikkelt een instrument dat dit in de toekomst mogelijk moet maken. Dit onderzoek loopt nog en het is dus te vroeg om de resultaten te bespreken.
 - Een onderzoek naar de evaluatie van het CLB-decreet. (*'Evaluatie van het CLB-decreet'* Eric Depreeuw - K.U. Brussel en Hubert Cossey - K.U.Leuven).
Ook dit onderzoek is pas recent opgestart en ook hier is het dus nog te vroeg om conclusies te trekken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 79
van 23 januari 2007
van **VEERLE HEEREN**

Verandering van school of studierichting tijdens schooljaar - Cijfers

Reeds enkele jaren is het fenomeen bekend van leerlingen middelbaar onderwijs die middenin het schooljaar in hun school van richting veranderen.

Volgens sommigen is dit te wijten aan de sociale druk die leerlingen, tegen adviezen van het CLB (centrum voor leerlingenbegeleiding) en de school in, in een richting drijft die niet aangepast is aan hun mogelijkheden. Hierdoor komen zij middenin het jaar tot de vaststelling dat er iets moet veranderen en kiezen vervolgens voor een andere richting. Een en ander heeft wellicht ook te maken met de overwaardering van het ASO (algemeen secundair onderwijs) en de onderwaardering van het TSO (technisch secundair onderwijs) en BSO (beroepssecundair onderwijs).

Naast het fenomeen van wijziging van studierichting middenin het jaar, is er ook het probleem van leerlingen die de studies vroegtijdig beëindigen. Een aanzienlijk aantal leerlingen uit ASO, TSO, maar voornamelijk het BSO schrijft zich tijdens het schooljaar uit.

1. Hoeveel leerlingen middelbaar onderwijs veranderden tijdens het schooljaar 2005-2006 van richting binnen dezelfde school?
2. Hoeveel leerlingen middelbaar onderwijs veranderden in 2005-2006 midden het schooljaar van richting en school?
3. Hoeveel leerlingen middelbaar onderwijs veranderden in 2005-2006 midden het schooljaar van school, maar niet van richting?
4. Hoeveel leerlingen middelbaar onderwijs beëindigden in 2005-2006 hun studies vroegtijdig?
5. Zijn bij deze gegevens bepaalde tendensen op te merken ten opzichte van de vorige jaren?
6. Welke maatregelen werden in het verleden genomen om deze twee fenomenen tegen te gaan?

Ziet men een gunstig effect van deze maatregelen? Werden deze maatregelen met andere woorden reeds geëvalueerd op hun doeltreffendheid?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 23 januari 2007

van **VEERLE HEEREN**

1. Tijdens het schooljaar 2005-2006 veranderden 9.025 leerlingen secundair onderwijs van richting binnen dezelfde school.
2. Tijdens het schooljaar 2005-2006 veranderden 5.644 leerlingen secundair onderwijs van richting en school.
3. Tijdens het schooljaar 2005-2006 veranderden 3.118 leerlingen secundair onderwijs van school, maar niet van richting.
4. Tijdens het schooljaar 2005-2006 beëindigden 6.719 leerlingen secundair onderwijs hun studies vòòr 30 juni.
5. Alle veranderingen van zowel van richting binnen dezelfde school als van richting en school als van school maar niet van richting evenals de uitschrijvingen zonder inschrijving zijn in stijgende lijn. Er is procentueel dus een lichte stijging ten opzichte van het vorig schooljaar waarneembaar.

jaar	zelfde richting - andere school	andere richting - zelfde school	andere richting - andere school	uitgeschreven	Aantal leerlingen
2005-2006	3.118	9.025	5.644	6.719	463.801
2004-2005	2.933	8.590	5.366	6.484	458.834
2003-2004	2.763	6.251	5.075	5.267	441.440

jaar	zelfde richting - andere school	andere richting - zelfde school	andere richting - andere school	uitgeschreven
2005-2006	0,67%	1,95%	1,22%	1,45%
2004-2005	0,64%	1,87%	1,17%	1,41%
2003-2004	0,63%	1,42%	1,15%	1,19%

6. Wat de veranderingen van studierichtingen betreft werden in het verleden geen specifieke maatregelen getroffen om dit fenomeen tegen te gaan. Momenteel wordt er gewerkt aan een besluit van de Vlaamse Regering dat met ingang van 1 september 2007 zou in werking treden. In dit ontwerp worden een aantal veranderingen van richting binnen de tweede graad en bij overstap naar de derde graad als haast onmogelijk vastgelegd. Dit zijn veranderingen die, in doorsnee, zelfs met bijzondere inspanningen, weinig of geen perspectieven op succes bieden vermits de leerprogramma's inhoudelijk niet op elkaar aansluiten. Door deze maatregel moeten ondoordachte studiekeuzes, die recent aan de basis liggen van ongekwalificeerde uitstroom, worden tegengegaan. De onderwijsinstellingen zijn reeds langer vragende partij om het huidig zeer flexibel systeem van toelatingsvoorwaarden, in het belang van de leerlingen zelf voor een deel meer vanuit de

regelgeving te “sturen”. Het veranderen van school zonder verandering van studierichting is gebaseerd op de vrije schoolkeuze en blijft onveranderd.

Voor het vroegtijdig beëindigen van hun studies is er een specifieke opvolgingsmethode die de in- en uitschrijvingen registreert. Indien leerlingen na 8 dagen niet opnieuw inschrijven wordt de uitschrijvende school aangeschreven met de vraag naar informatie.

Ook worden de ouders en het CLB aangeschreven. In het actieplan “Een sluitende aanpak voor spijbelen en schoolverzuim” is het voornemen opgenomen om de opvolging van de uitgeschreven leerplichtige jongeren, die de volledige procedure doorlopen hebben en nog altijd niet aan de leerplicht voldoen, toe te vertrouwen aan het Lokaal Overlegplatform.

De lokale onderwijsinstellingen zijn immers het best geplaatst om in een gezamenlijke verantwoordelijkheid te zoeken naar een gepaste herinschrijving.

Indien dit niet helpt en er sprake is van manifeste onwil van ouders en/of leerlingen, dan worden deze dossiers doorgegeven aan de procureur des Konings.

Daar deze maatregelen principieel ingaan op 1 september 2007 is er nog geen evaluatie op hun doeltreffendheid mogelijk.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 80
van 23 januari 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Onderwijspersoneel - Pensionering om gezondheidsredenen

Een personeelslid dat door de Pensioencommissie van de AGD definitief ongeschikt werd verklaard en vroegtijdig op pensioen werd gesteld om gezondheidsredenen, kan opnieuw als tijdelijke in actieve dienst treden op basis van een gewone verklaring afgeleverd door de huisarts.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 240 van 8 juli 2005 stelt de minister dat de beslissing om een dergelijk personeelslid al dan niet aan te werven, een beslissing is die bij de schoolbesturen/inrichtende machten/centrumbesturen ligt. Deze besturen kunnen beslissen betrokkene niet aan te werven, niettegenstaande hij in het bezit zou zijn van een dergelijk medisch attest (Websitebulletin; publicatiedatum 17-10-2005).

In aansluiting daarop graag volgende concrete gegevens.

1. Heeft de minister zicht op het aantal personeelsleden dat de voorbije jaren door de Pensioencommissie van de AGD ongeschikt werd verklaard en vroegtijdig op pensioen werd gesteld om gezondheidsredenen?

Zo ja, kan de minister concrete cijfers per jaar geven, sinds de inwerkingtreding van de betrokken regelgeving?

2. Heeft de minister zicht op het aantal personen dat de voorbije jaren na vroegtijdige oppensioenstelling opnieuw als tijdelijke in actieve dienst is getreden sinds de inwerkingtreding van de betrokken regelgeving?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 80 van 23 januari 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

1. Kruistabel met de gevraagde gegevens voor het Vlaams Onderwijs de laatste 10 jaar

Deze gegevens zijn afkomstig van de federale Pensioendienst voor de Overheidssector (PDOS).

Een meer gedetailleerde statistiek (momentopname 1/7/2005) is online beschikbaar op de website van de PDOS.

ZIEKTEPENSIOENEN JAAR (ingangsdatum)	GESLACHT		
	MAN	VROUW	EINDTOTAAL
1998	239	500	739
1999	253	530	783
2000	239	467	706
2001	234	485	719
2002	228	402	630
2003	190	407	597
2004	196	488	684
2005	172	379	551
2006	157	354	511
2007	14	17	31
EINDTOTAAL	1922	4029	5951

Om deze cijfers te interpreteren ten opzichte van het totaal aantal aanvragen vindt u hierna een overzicht van alle pensioenaanvragen voor het Vlaams Onderwijs (inclusief ziektepensioenen).

Daarbij moet trouwens worden opgemerkt dat:

- het niet zeker is dat alle ziektepensioenen van eind 2006 reeds zijn gekend (met name als de procedure bij AGD nog lopende is);
- de cijfers 2007 reeds aanvragen bevatten met een ingangsdatum na 1/2/2007 die nog niet in betaling zijn.

Totaal rustpensioenen Jaar (ingangsdatum)	GESLACHT		
	MAN	VROUW	EINDTOTAAL
1998	1899	1528	3427
1999	1979	1616	3595
2000	1846	1494	3340
2001	1893	1643	3536
2002	2202	2106	4308
2003	2288	2480	4768
2004	2432	2882	5314
2005	2273	3013	5286

2006	2303	3188	5491
2007	777	1297	2074
Eindtotaal	19892	21247	41139

2. Van de personeelsleden die in de periode 2001-2006 vroegtijdig zijn gepensioneerd wegens ziekte voor de leeftijd van 60 jaar, zijn er 7 personeelsleden die nog tijdelijke opdrachten in het onderwijs hebben uitgevoerd na hun pensionering. Deze cijfers zijn niet afkomstig van de federale Pensioendienst voor de Overheidssector (PDOS), maar van het Agentschap voor Onderwijsdiensten.
- Zij hebben enkel betrekking op de personeelsleden tewerkgesteld in de onderwijsniveaus die voor hun personeelsadministratie een beroep doen op het elektronisch communicatienetwerk EDISON (basisonderwijs, secundair onderwijs, deeltijds kunstonderwijs).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 81
van 24 januari 2007
van **VEERLE HEEREN**

Sociaal problematisch gedrag op school - Stand van zaken

Er zijn heel wat maatregelen genomen om antisociaal gedrag op school te voorkomen en op te lossen. De methodiek van time-out en herstelgericht groepsoverleg zijn twee nieuwe tools die hier beterschap in moeten brengen.

Er wordt een onderscheid tussen lange en korte time-out gemaakt. Bij lange time-out worden leerlingen die zich heel problematisch gedragen of gedemotiveerd zijn gedurende drie tot zes weken uit de school gehaald en apart begeleid. Daarnaast kunnen een aantal leerlingen ook intensief worden begeleid op school met een korte time-out. Daarnaast zullen de scholen gestimuleerd worden om met die korte time-out ook herstelgericht groepsoverleg te organiseren.

1. Hoeveel leerlingen vertoonden het afgelopen schooljaar 2005-2006 problematisch gedrag, zoals bedoeld in het time-outproject?
2. Hoeveel leerlingen vertoonden het afgelopen schooljaar gedemotiveerd gedrag, zoals bedoeld in het time-outproject?
3. Op welke wijze worden deze twee begrippen, problematisch en gedemotiveerd gedrag, gekwalificeerd?
4. Hoeveel incidenten van geweld deden zich het afgelopen schooljaar voor en om welke vormen van geweld ging het hier?

Is er een toename van incidenten van geweld merkbaar?

5. Zijn er significante verschillen naar richting, school, regio's of provincies merkbaar?
6. In hoeveel gevallen betreft het geweld naar medeleerlingen?

In hoeveel gevallen geweld naar leerkrachten?

In hoeveel gevallen betreft het vandalisme of andere vormen van geweld?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 81 van 24 januari 2007
van **VEERLE HEEREN**

- 1 en 2. Tijdens het schooljaar 2005-2006 werden hierover geen gegevens bijgehouden aangezien het time-outproject nog in een experimentele fase zat. Vanaf dit schooljaar wordt de time-outprojecten gevraagd een aantal gegevens te registreren betreffende aanmeldingen en begeleidingen. Hierbij wordt ook de reden van de time-outbegeleiding genoteerd.
3. Bij de oproep voor de time-outprojecten werd duidelijk gesteld dat we time-out als mogelijke oplossing zien in die gevallen waar de school en/of het CLB aangeven dat schoolinterne interventies maximaal benut werden en dat de mogelijkheden uitgeput zijn.
Het is het CLB dat de eerste inschatting maakt: zij melden de jongere in kwestie aan bij een time-outproject. Daarop volgt een ronde tafel waarbij alle betrokken partijen vertegenwoordigd zijn. Hier wordt gekeken of time-out een zinvolle oplossing kan bieden en of alle betrokkenen bereid zijn een aantal engagementen op te nemen. Er is dus een dubbele toets: door het CLB bij de aanmelding en door alle betrokkenen tijdens de ronde tafel.
- 4, 5 en 6. In het antwoord op vraag nr. 116 van 22 februari 2006 van uw collega Kris Van Dijk stelde ik reeds dat er in Vlaanderen zeer weinig cijfermateriaal beschikbaar is over agressie of geweld op school. Ik schetste hier ook duidelijk de beperkingen van de weinige cijfers waarover wij beschikken. Zo wordt hierin geen onderscheid gemaakt naar onderwijsvormen, subregio's, ...

In het kader van time-out worden deze gegevens niet verzameld.

Wel is er vanaf dit schooljaar per politiezone een aanspreekpunt aangeduid waar scholen terecht kunnen met meldingen van geweld, steaming, ... op of in de nabijheid van de school. Mogelijks zullen de resultaten van dit initiatief ons in de toekomst toelaten het aantal van dergelijke meldingen bij de politie te kennen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 82
van 24 januari 2007
van **PATRICIA CEYSENS**

Databank financiering hoger onderwijs - Stand van zaken

In het ICT-dienstverleningscontract dat de Vlaamse overheid met EDS-Telindus afgesloten heeft in juni 2003, staat vermeld dat er een databank voor financiering van hoger onderwijs opgericht moet worden. Deze databank is noodzakelijk omdat studenten steeds minder aan eenzelfde universiteit studeren en hun curriculum binnen één en dezelfde universiteit of hogeschool afleggen.

In juli 2006 is er een nota van de minister op de Vlaamse Regering geweest omtrent de principes voor een nieuwe financiering voor het hoger onderwijs. Deze principes zijn door de Vlaamse Regering ondersteund.

Een vernieuwing van de huidige DTO-databank lijkt noodzakelijk.

1. Wat is de deadline voor het opleveren van de vernieuwde databank?
2. Welke voorbereidingen zijn er hiervoor reeds getroffen?
3. Hoe verloopt de samenwerking met EDS-Telindus op dit vlak (wie staat in voor welke taken)?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 82 van 24 januari 2007
van **PATRICIA CEYSENS**

1. De principes van het nieuwe financieringssysteem, inclusief het leerkrediet van de student, zullen volgens de huidige stand van zaken van het decreet betreffende de financiering van het hoger onderwijs, ingevoerd worden vanaf het academiejaar 2008-2009. Vanaf de start van dat academiejaar zal een vernieuwde databank minstens de gegevens nodig voor de financiering en het leerkrediet moeten kunnen capteren en verwerken.

De vernieuwing van de databank kan ook worden aangegrepen om diepgaander na te denken over de gewenste informatiebehoefte en gegevensuitwisselingen in een ruimere context dan alleen financiering. Enerzijds dient werk gemaakt te worden van een studentgecentreerde benadering. Anderzijds hebben de hogeronderwijsinstellingen een duidelijke behoefte aan het kunnen consulteren van de studiehistoriek en de portfolio aan diploma's, credits en competenties van studenten. Studenten zelf moeten ook toegang krijgen tot hun eigen gegevens. Daarnaast wordt de databank hoger onderwijs nu reeds gebruikt om de aanvragen tot studiefinanciering op een elektronische wijze af te handelen. Een gelijkaardig uitwisselingsproject met de federale kinderbijslagdiensten staat in de steigers. Ten slotte dient de databank in de mate van het mogelijke, binnen de privacygrenzen, gegevens te bevatten om het onderwijsbeleid te kunnen evalueren. Samen met de databehoeften is ook de gebruikte communicatietechnologie een belangrijk issue. Om het leerkrediet up to date te houden zal de communicatie tussen instellingen en overheid in "real-time" moeten verlopen.

2. Om de databehoeften en functionaliteiten beter af te lijnen, is eind 2006 een strategische werkgroep opgestart waarin de vijf associaties uit het hoger onderwijs, EDS-Telindus, het kabinet en het ministerie van Onderwijs en Vorming participeren. Het is de bedoeling om het in kaart brengen van de behoeften en prioriteiten af te ronden tegen half maart 2007. Dit zal uitmonden in een projectaanvraag en timing, waarin ook de analyse en ontwikkeling van de nieuwe databank door EDS-Telindus zijn begrepen.

Vorbereidend onderzoek naar behoeften en architectuur van de databank zijn reeds gestart in de loop van 2006, met projectgeld van het ministerie van Onderwijs en Vorming. Dit heeft geleid tot een aantal voorlopige producten, zoals architectuur- en datamodellen. Ook voor 2007 en de volgende jaren zal projectgeld nodig zijn. Dit is in het informaticaplan opgenomen.

Naar aanleiding van deze behoeften bezint het ministerie zich ook over de vernieuwing van de communicatietechnologie. Het oude communicatieprotocol Edison zal in de periode 2007-2008 omgebouwd worden naar een beveiligde webtoepassing, die zal uitgerold worden in alle onderwijsinstellingen in Vlaanderen. Het hoger onderwijs krijgt hierbij prioriteit. Daarnaast worden alternatieven onder de vorm van webservices bovenop een "service-oriented architecture" onderzocht en in overweging genomen. Hoger onderwijs kan hierbij fungeren als een piloot, die kan uitgebreid worden naar alle onderwijsniveaus.

3. Het project "Databank Hoger Onderwijs" wordt momenteel aangestuurd op vier niveaus:
 - Er is een begeleidingscommissie die de kwaliteit van het project bewaakt.

- De strategische werkgroep formuleert de behoeften.
- De interne stuurgroep keurt de planning en het budget goed en volgt ze op. De stuurgroep keurt ook de resultaten van de projectgroep goed.
- De projectgroep voert het project uit. De leden van de projectgroep werken sedert september 2006 op quasi dagelijks basis samen.

Aan de werkzaamheden van zowel de strategische werkgroep, de interne stuurgroep als de projectgroep neemt EDS Telindus actief deel. EDS-Telindus staat totnogtoe in voor het maken van ramingen, analyses, data- en architectuurmodellen. Zodra het projectvoorstel afgerond is, zal het accent verder verschuiven naar analyse en ontwikkeling, testfases, acceptatiefases en inproductiestelling.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 83
van 24 januari 2007
van **VEERLE HEEREN**

Pesten op school - Onderzoek - Aantal meldingen

Vorig schooljaar vernamen we via een onderzoek naar moeilijke klassen dat één leerling op vijf pesten normaal vindt. Het gaat hier om een onderzoek op eigen initiatief door de onderzoeksgroep van Caleidoscoop, het tijdschrift van de vrije Centra voor Leerlingenbegeleiding die ressorteren onder de Vrije-CLB-Koepel vzw.

Wat grootschalige onderzoeken naar pesten op school betreft, zijn er op Vlaams niveau, na het onderzoek van Universiteit Gent (Stevens & Van Oost) in 1993, geen onderzoeken van dergelijke omvang geweest. Wel zijn er nog enkele onderzoeken naar deelaspecten geweest zoals bijvoorbeeld het cyberpesten.

Nochtans hebben zowel de scholen, de CLB's als de overheid heel wat moeite gedaan om te werken aan het probleem pesten op school. Zo is er bijvoorbeeld ook het Steunpunt Grensoverschrijdend Gedrag op School opgericht. Slachtoffers van pesten en mensen uit hun omgeving kunnen er terecht. Vaak worden ze doorverwezen naar een geschikte instantie of persoon, maar het steunpunt heeft ook de mogelijkheid om, indien dat door een partij gewenst is, informeel om het terrein te bemiddelen.

1. Hoe komt het dat we niet beschikken over recent grootschalig onderzoek (Vlaams niveau) betreffende de problematiek van pesten op school?
2. Voorziet de minister in de nabije toekomst in de mogelijkheid om dergelijk onderzoek op te starten?

Zo ja, tegen wanneer?

Zo neen, welke zijn de argumenten om van een dergelijk onderzoek af te zien?

3. Heeft de minister zicht op het aantal meldingen per schooljaar aan het Steunpunt Grensoverschrijdend Gedrag op School?

Is er sprake van een toename van pestgedrag op school? Welke zijn de zichtbare tendensen?

Hoeveel leerlingen werden doorverwezen naar externe instanties?

In hoeveel gevallen heeft het steunpunt een informele bemiddeling georganiseerd? Welke waren de bevindingen hiervan?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 83 van 24 januari 2007
van **VEERLE HEEREN**

In 1998-2000 werd op vraag van de onderwijsoverheid een onderzoek uitgevoerd naar 'antisociaal gedrag' op school. (OBPWO 98.04).

Ik wil er wel op wijzen dat dit onderzoek niet specifiek of uitsluitend gericht was op het meten en verklaren van pestgedrag op school. Het onderzoek was veel breder van opzet en wou op de eerste plaats zoeken naar het meten én verklaren van onveiligheidsgevoelens bij leerkrachten als gevolg van delinquent en probleemgedrag van leerlingen.

Het onderzoek werkte met een rechtstreekse bevraging bij een representatieve steekproef van leerlingen (n=4829) en hun leerkrachten (n=1432) uit het secundair onderwijs.

Aan de leerlingen werd gevraagd hoeveel en welk soort delinquent en/of normovertredend probleemgedrag (waaronder pesten) ze stellen. Bij leerkrachten werd gepeild naar slachtofferschap en onveiligheidsgevoelens. Aan leerlingen werd niet gevraagd naar de mate waarin ze zelf slachtoffer waren.

In dat onderzoek werd ook expliciet gepeild naar pestgedrag tussen leerlingen. 10.4 % van de leerlingen uit het gewoon voltijds onderwijs zegt 'soms andere leerlingen op school te pesten'.

Er zijn verschillen vastgesteld tussen groepen van leerlingen:

- In de eerste graad wordt minder pestgedrag gerapporteerd dan in de bovenbouw.
- ASO-leerlingen rapporteren meer (15.5%) dat ze anderen pesten dan TSO-leerlingen (12.3%). BSO-leerlingen scoren het hoogst (17.5%).
- Voor leerlingen uit het deeltijds onderwijs ligt het percentage nog hoger (25.8 %). Jongens geven meer aan medeleerlingen te pesten (14.2%) dan meisjes (6.6%).

Deze cijfers geven uiteraard maar een momentopname weer. Daarenboven tonen ze niets over de mate waarin leerlingen zeggen slachtoffer te zijn van pestgedrag.

Het onderzoek bevestigt wel het principe dat door verschillende initiatiefnemers rond pestproblematiek als uitgangspunt genomen wordt: een positief schoolmilieu blijft de beste pestpreventie

We moeten hier een onderscheid maken tussen twee soorten van gegevensverzameling: een (eenmalig) onderzoek en een continue monitoring.

Wat het eerste betreft organiseer ik jaarlijks een open onderzoeksoproep naar de universiteiten om onderzoeksvoorstellen in te dienen rond prioritaire thema's. Hier speelt uiteraard de schaarste van middelen: er zijn in ons beleidsdomein veel onderzoeksbehoeften en het komt erop aan daarin een prioritering te maken. Om dat te doen win ik jaarlijks het advies in van mijn administratie en van de Vlaamse onderwijsraad.

We zullen de vraag naar een nieuw onderzoek rond pesten (mogelijks in een breder perspectief van antisociaal gedrag) in overweging nemen maar er zal steeds een afweging moeten gebeuren tov andere prioriteiten. We zullen daarbij vooral nagaan of er bovenop de kennis die nu reeds beschikbaar is rond de pestproblematiek, nog andere kennisvragen over pesten actueel zijn waarvoor nu nog onvoldoende gegevens of inzichten beschikbaar zijn.

Een andere vraag is of we op een continue manier pestgedrag kunnen/moeten monitoren. We moeten ons daarbij bewust zijn van het feit dat pestgedrag een complexe en gelaagde realiteit is. Het is niet eenvoudig is om daar op macroniveau een eenduidige en relevante indicator voor te construeren die op een valide en betrouwbare manier in de tijd op te volgen zou zijn (zoals we dat bvb. voor andere indicatoren doen).

De vraag is ook waar en op welk niveau dergelijke gegevens het best verzameld en geïnterpreteerd worden. Ik ben ervan overtuigd dat hier ook een opdracht is weggelegd voor de scholen zelf. Zoals hoger al aangegeven: een positief schoolmilieu blijft de beste pestpreventie. Het is op dat niveau dat het probleem aangepakt moet worden. In het kader van hun zelfevaluatie zouden scholen bij hun leerlingen systematisch kunnen peilen naar pestgedrag met het oog op een lokale, schooleigen aanpak. Ik verwijs in dit kader naar het instrument dat is ontwikkeld in het kader van een ander OBPWO-project 98.06 'Het welbevinden in de schoolsituatie bij leerlingen Secundair Onderwijs: de ontwikkeling van een bevragsingsinstrument' door onderzoekers van Brussel en Gent. Op de website van de inspectie kunnen scholen de vragenlijst downloaden voor eigen gebruik.

(http://www.onderwijsinspectie.be/SO/bestanden/Vragen_per_schaal_en_subschaal.doc)

Voordat ik antwoord geef op de gestelde vragen over cijfergegevens wil ik het volgende opmerken:

- de benaming van het Steunpunt Grensoverschrijdend Gedrag op School wijzigde op vraag van de vzw Limits in het Steunpunt Ongewenst Gedrag op School.
- De cijfers werden bijgehouden in overeenstemming met de periodes van de overeenkomsten met de vzw Limits, namelijk van 16 november tot 15 november van het daarop volgende jaar.
- De vzw Limits maakt een onderscheid in:
 - Ongewenst seksueel gedrag: is duidelijk seksueel getint gedrag. Dat kan gaan van verbale, seksuele opmerkingen, uitnodigingen tot fysieke aanrakingen al dan niet van intieme aard, ook non-verbaal gedrag b.v. gluren behoort hiertoe.
 - Ongewenst gedrag onder volwassenen: pesterijen, conflicten, agressie maar ook problemen rond leidinggeven.
 - Ongewenst gedrag tussen leerlingen en volwassenen: agressie en pesterijen. In de rapportering worden hierbij ook de klachten en conflicten rond tuchtmaatregelen opgenomen

Op uw vraag over het aantal meldingen per schooljaar kreeg ik van het Steunpunt Ongewenst Gedrag op School de volgende gegevens

Evolutie aantal oproepen

Jaar	Ongewenst seksueel gedrag	Ongewenst gedrag volw	Ongewenst gedrag volw- lln	Pesten Lln	Infovragen	Totaal n oproepen
2004-2005	21	116	44	33	102	326
2005-2006	8	110	48	23	51	244 ¹

De zichtbare tendensen zijn:

Het aantal meldingen over pesten en conflicten blijft op een gelijkaardig niveau:

- Er kwamen ongeveer evenveel meldingen binnen over ongewenst gedrag en conflictsituaties onder schoolpersoneel.
- Ook de meldingen waarbij leerlingen gepest worden door schoolpersoneel kent eenzelfde verloop.
- De pestklachten tussen leerlingen onderling is lichtjes afgenomen. Een mogelijke verklaring hiervoor wordt gevonden in het feit dat de bewustmakingscampagne en sensibiliseringscampagne door het Vlaams Netwerk Kies Kleur tegen pesten werkt: scholen nemen meer initiatieven en schenken aandacht aan de pestproblematiek binnen hun school

Het aantal meldingen over ongewenst seksueel gedrag is lichtjes afgenomen en dit voornamelijk bij de groep van het schoolpersoneel.

¹ Hierbij zitten ook de meldingen verrekend van ongewenst gedrag door leerlingen naar leerkrachten toe (4).

In tegenstelling tot het aantal klachten waren er in 2005-2006 minder vragen naar informatie.

Volgende verklaringen worden daarvoor gegeven:

- De voorbije jaren waren er heel wat vragen in navolging van de wetgeving van 11 juni 2002 ter bescherming van werknemers tegen geweld, pesterijen en ongewenst seksueel gedrag op het werk. Stilaan zijn scholen hiermee vertrouwd geraakt. Ook met het beleidsplan dat naar aanleiding van de wetgeving door het Ministerie van Onderwijs en Vorming en de vzw Limits werd gemaakt, zijn scholen meer en meer bekend.
- Studenten vinden heel wat informatie over pesten en ongewenst gedrag op het web.

Er is een stijgende trend in de vraag naar interventies voor de meldingen betreffende personeel onderling.

- De meldingen die binnenkomen bij het Steunpunt zijn doorheen de jaren complexer van aard geworden. Er wordt een duidelijke evolutie van 'eenvoudige' (één-éénsituaties) naar complexe probleemsituaties waarbij meerdere personen betrokken zijn, gezien. Naast meldingen over pesten wordt het aandeel van meldingen over conflictsituaties en mismanagement groter. Als gevolg hiervan wordt Limits meer en meer ingeschakeld voor teaminterventies en bij organisatorische problemen.
- De rol van de directie komt in deze situaties ook sterk tot uiting;
- Men geraakt intern niet uit de impasse.
- Opvallend hierbij is dat de vragen tot hulp voornamelijk van directies en schoolbesturen komen. Ze wensen een externe, deskundige aanpak.
- Uit deze interventies volgt ook meer en meer de noodzaak naar ondersteuning op teamniveau en op niveau van de directie. Limits heeft reeds in een aantal scholen aan teamcoaching en coaching van directie gedaan.
- De directies zijn over het algemeen tevreden over de interventie, wat blijkt uit hun nieuwe vragen bij nieuwe problemen.

Pesterijen tussen leerlingen onderling valt onder de bevoegdheid van de CLB's. Het Ministerie van Onderwijs en Vorming houdt hierover geen cijfers bij. Vooral de ouders van leerlingen nemen contact op met het Steunpunt Ongewenst gedrag op School. Het Steunpunt geeft dan concrete tips aan de ouders, die zij op hun beurt kunnen voorstellen aan de directie. In uitzonderlijke gevallen en op vraag van de oproeper neemt het Steunpunt contact op met de directie van de school of het CLB om bijkomend advies te geven.

Voor wat betreft het aantal informele bemiddelingen kreeg ik van het Steunpunt Ongewenst Gedrag op School de volgende gegevens:

Tabel 1

Acties Limits n.a.v. melding ongewenst gedrag personeel

Acties	Aantal
Ondersteuning klager of oproeper²	
Een telefonisch gesprek	50
Meerdere telefonische gesprekken (ondersteuning en feedback)	41
Mail/brief	11
Persoonlijk gesprek met kla(a)g(st)er	9
Advies aan klager of oproeper	
Advies en informatie	66
Tussenkoms door Limits	33
Persoonlijke adviesgesprekken met directeur/schoolbestuur	18
Telefonisch adviesgesprek met directeur/schoolbestuur	10

² Hieronder wordt verstaan: derden zoals vertrouwenspersonen en directies die bellen voor advies.

Individuele gesprekken met teamleden	9
Telefonisch gesprek met aangeklaagde directie	5
Overleg preventieadviseur	5
Persoonlijk gesprek met aangeklaagde directie/collega	5
Persoonlijk feedbackgesprek aan klager	4
Feedback aan team	4
Bemiddeling tussen klager en aangeklaagde	4
Teamcoaching ³ (+voorstel tot coaching)	3 (3)
Begeleiding/coaching directie (+voorstel tot coaching)	3 (5)
Overleg interne vertrouwenspersoon	3
Overleg administratie onderwijs	1

De dienstverlening van Limits op het gebied van ongewenst gedrag tussen personeelsleden is tweeledig. Naast opvang en advies is Limits op vraag van de oproeper of klager in 33 situaties tussengekomen. De opvang gebeurt in eerste instantie voornamelijk telefonisch.

11 klagers zochten hulp via e-mail of per brief. Voor ongeveer de helft van de oproepers volstond één telefonisch gesprek. Daarbij stond de emotionele opvang centraal.

Voor de anderen zijn er meerdere telefonische contacten geweest. Daarnaast hebben 9 klagers een persoonlijk opvanggesprek met iemand van Limits gehad (meestal in het kader van een tussenkomst). Gekoppeld aan deze opvanggesprekken werd er steeds advies gegeven. Afhankelijk van de precieze problematiek werd er uitleg gegeven over de mogelijkheden van een tussenkomst door Limits, of werd er besproken wie men zelf nog kon contacteren om te bemiddelen. De opvang houdt ook in dat klagers inzicht meekrijgen in de problematiek wat hen vaak in staat stelt om op een andere manier met de problemen om te gaan. Voor de personen die geen tussenkomst wensten, gaf Limits tevens tips voor het voeren van een constructief gesprek met bijvoorbeeld de directie, tips bij het opstellen van een brief e.a. Daarnaast heeft Limits ook vaak de wetgeving over pesten op het werk toegelicht. Op die manier werd het voor de klager ook duidelijk wat de rol van Limits hierbij is. Ten slotte werd er ook regelmatig advies gegeven m.b.t. de concrete jobinhoud, m.a.w. tips om een aantal werkzaken zelf te optimaliseren.

Voor de klagers of de oproepers die een tussenkomst vroegen van Limits zijn er contacten en gesprekken geweest met verscheidene verantwoordelijken.

Limits heeft 28 keer een telefonisch of persoonlijk gesprek gehad met de directie en/of leden van het schoolbestuur.

Viermaal heeft er onder begeleiding van Limits een bemiddelingsgesprek plaatsgevonden tussen klager en aangeklaagde en dit op uitdrukkelijke vraag van klager en met toestemming van aangeklaagde.

In 9 situaties volgden er gesprekken met alle teamleden. Driemaal werd hieraan een teamcoaching gekoppeld, en viermaal stond Limits mee in voor de feedbacksessie aan het personeel.

In acht situaties was er nood aan bijkomende coaching van de directie. Driemaal werd hier op ingegaan. Negen maal heeft Limits overleg gepleegd met de preventieadviseur of de interne vertrouwenspersoon.

Bij de meerderheid van de klachten waar Limits ter plaatse ondersteuning heeft geboden werd een positief resultaat bereikt:

- Het ongewenst gedrag stopt grotendeels
- De relaties tussen betrokkenen werden geoptimaliseerd
- De aanbevelingen werden zo goed mogelijk opgevolgd
- De teamcoachingen en coaching van directies leveren duurzame resultaten op omdat er op een andere manier met elkaar wordt omgegaan.

³ Het getal tussen () wijst op het aantal keer dat er in het kader van in een interventie het voorstel van coaching werd gedaan dat onder het budget van de school zou vallen.

Ook bij de telefonische tussenkomsten is er de trend dat directies acties ondernemen nadat Limits hen responsabiliseerde.

Tabel 2

Acties Limits n.a.v. pestmelding personeel – leerling

Acties	Aantal
Opvang/ondersteuning oproeper	
• Een telefonisch gesprek	27
• Meerdere telefonische gesprekken	16
• E-mail/brief	6
Advies over mogelijke oplossingen	39
Tussenkomst Limits	9
• Telefonisch gesprek met directie	6
• Telefonisch gesprek met schoolbestuur	2
• Persoonlijk gesprek met directie	1
• Contactname met CLB	1
• Contactname met vertrouwensleerkracht	1
• Gesprek met aangeklaagde leerkracht	1

Bij 16 meldingen is er meer dan één telefonisch gesprek geweest met de oproeper. Bij de telefonisch binnengekomen oproepen werd er, naast ondersteuning, telkens advies verleend voor eventuele oplossingen.

In 9 situaties is Limits tussengekomen: 8 keer nam Limits contact op met de directie of schoolbestuur, ofwel om de directie te responsabiliseren ofwel om te adviseren in het zoeken naar een oplossing. In één situatie was er een gesprek met de directie op school. De directie was zich meestal bewust van het probleem en liet verstaan behoefte te hebben aan advies over de aanpak ervan. Indien de directie een totaal ander verhaal had, werd er gekeken welke mogelijkheden er toch nog waren om de situatie recht te trekken. Zeker in deze situaties was er vaak ook een bepaalde ‘goodwill’ van de ouders nodig om te komen tot een constructieve oplossing. Limits had hierbij een bemiddelende rol.

Tabel 3

Acties Limits n.a.v. ongewenst seksueel gedrag personeel-leerling

Acties	Aantal
Opvang oproeper	
• Een telefonisch gesprek	4
• Meerdere telefonische gesprekken	2
Advies over mogelijke oplossingen	5
Tussenkomst Limits	
• Adviesgesprek met directie/schoolbestuur	2

Drie meldingen kwamen vanuit de school zelf. De vraag naar juiste aanpak stond hierbij centraal. Limits besprak met hen de genomen maatregelen en gaf indien nodig bijkomend advies. Het beleidsplan werd hierbij ook aangereikt als hulpinstrument voor de school.

In de drie overige situaties namen de aangeklaagde personeelsleden zelf contact op met Limits. Hierbij stond een exploratie van het ongewenst seksueel gedrag centraal. Er werd met hen stilgestaan rond het mogelijke grensoverschrijdende karakter van hun gedrag, houding. Bij twee meldingen hiervan was er ook contact met de directie en het schoolbestuur om de verdere aanpak te bespreken.

De informatie die Limits verzamelt volstaat om een voldoende duidelijk beeld te hebben van de omvang en oorzaken van pestgedrag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 84
van 24 januari 2007
van SVEN GATZ

Imamopleiding - Stand van zaken

In het verleden (onder meer plenaire vergadering van 10 november 2004; Handelingen nr. 6, blz. 10-12) hebben we het reeds gehad over de organisatie van de imamopleiding in Vlaanderen en de mogelijke rol die een Vlaamse kamer binnen de moslimexecutieve hierin zou kunnen spelen.

Binnen de moslimexecutieve werden ondertussen een Vlaamse en Franstalige kamer opgericht. Wat ik niet weet, is hoe beide kamers van werkingsmiddelen worden voorzien. Voorziet de Vlaamse Regering op één of andere manier in middelen voor de Vlaamse kamer van de moslimexecutieve?

In 2004 wees minister Keulen erop dat het principe van de gestructureerde opleiding van imams én in het regeerakkoord stond én in zijn beleidsbrief en die van minister Vandenbroucke. Zolang die opleiding er niet was, zou voor de buitenlandse bedienaars van de erediensten in inburgeringsprojecten voorzien worden.

Vandaag had ik graag vernomen hoever het staat met de organisatie van een imamopleiding in Vlaanderen.

1. Welke instelling (universiteit, hogeschool,...) werd bereid gevonden deze opleiding uit te werken?
2. In welke fase van deze ontwikkeling zitten we nu?
3. Wanneer zal de eerste opleiding voor imams kunnen starten?
4. Voor hoeveel buitenlandse bedienaars van de erediensten werd sinds 2004 in inburgeringstrajecten voorzien?
5. Wordt vanuit de Vlaamse Regering voor de Vlaamse kamer binnen de moslimexecutieve in middelen voorzien of blijft dit een uitsluitend federale aangelegenheid?

Hoe verlopen de contacten tussen de Vlaamse kamer van de moslimexecutieve en de Vlaamse Regering en de ministers in het bijzonder?

6. Welke rol spelen de Vlaamse moslimexecutieve of de Vlaamse vertegenwoordigers binnen de moslimexecutieve bij de oprichting van een imamopleiding?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 84) en Keulen (nr. 83).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 84 van 24 januari 2007

van SVEN GATZ

1. De Universiteit Antwerpen heeft te kennen gegeven in samenwerking met de K.U.Leuven een voorstel te willen doen om in te spelen op de politieke en maatschappelijke vraag naar het opstarten van een volwaardige wetenschappelijke opleiding.
2. Mede namens minister Keulen heb ik de Universiteit Antwerpen uitgenodigd om een gedetailleerd projectvoorstel in te dienen, waarin zij aangeeft hoe zij de voorbereidingen voor de opstart van een dergelijke opleiding denkt aan te pakken.
3. Rekening houdend met de decretaal voorgeschreven procedures in verband met de programmering van nieuwe opleidingen, zou dit ten vroegste in het academiejaar 2008-2009 kunnen.
4. Bedienaars van erediensten zijn pas sedert 1 januari 2007 in die hoedanigheid doelgroep van het inburgeringsbeleid. In het verleden zullen ongetwijfeld bedienaars van erediensten die nieuwkomer waren in Vlaanderen een inburgeringstraject gevolgd hebben. Aangezien zij echter, ook in dat laatste geval, enkel zullen geregistreerd staan als “nieuwkomer”, is het onmogelijk aan te geven hoeveel van deze nieuwkomers ook bedienaars van een eredienst waren.
5. De Moslimexecutieve is een orgaan dat opgericht werd door de federale overheid en volledig valt onder de bevoegdheid van de federale Minister van Justitie. De Vlaamse Regering voorziet bijgevolg dan ook niet in middelen.

Binnen zijn bevoegdheid voor het binnenlands bestuur is minister Keulen onder meer bevoegd voor de erkenning van de plaatselijke kerk-en geloofsgemeenschappen, waaronder ook de moskeeën vallen. De officiële aanvragen voor erkenning van deze moskeeën moeten conform het decreet op de erediensten bij minister Keulen worden ingediend door het representatief orgaan van de desbetreffende erkende eredienst. Voor de Islamitische geloofsgemeenschap is dit de Moslimexecutieve.

Van de Vlaamse Kamer binnen deze Executieve ontving minister Keulen recent een lijst van moskeeën die zij bij voorrang erkend willen zien. Naar aanleiding van deze aanvraag tot erkenning had minister Keulen een aantal persoonlijke contacten met vertegenwoordigers van deze Vlaamse Kamer. Deze contacten zijn verlopen in een open en constructieve sfeer. Dat geldt ook voor de enkele gesprekken die ik vanuit mijn bevoegdheid voor het onderwijs gehad heb met vertegenwoordigers van de Executieve.

6. Met het oog op het modelleren van een opleiding heeft de Executieve op mijn vraag eind 2006 een soort beroepsprofiel opgesteld, dat mee de basis kan vormen voor het uittekenen van het profiel en het programma van de opleiding. De verdere uitbouw van de islamitisch-theologische opleiding zal in overleg met de moslimgemeenschap gebeuren, waarbij de Executieve als officiële vertegenwoordiger van deze gemeenschap de voor de hand liggende – zij het daarom niet noodzakelijk unieke – gesprekspartner is. Het is immers van het grootste

belang dat een opleiding van meet af aan een draagvlak heeft in de middens waar de afgestudeerden later actief zullen zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 85
van 24 januari 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Tewerkstelling gehandicapten - Initiatieven

De integratie van personen met een handicap in de arbeidsmarkt blijft helaas op het terrein moeilijk.

1. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van deze legislatuur genomen om de werkgelegenheid voor gehandicapten te bevorderen door het integreren in de reguliere arbeidsmarkt?

Kan de minister hierbij een gedetailleerd overzicht geven van de tegemoetkomingen voor de werkgever met het oog op de aanpassing van de werkplek?

2. Welke initiatieven zijn er gepland voor de volgende jaren?
3. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van deze legislatuur genomen om de werkgelegenheid voor gehandicapten te bevorderen door werkverschaffing in beschutte werkplaatsen?
4. Welke initiatieven zijn er gepland voor de volgende jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 69) en Vandenbroucke (nr. 85).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 85 van 24 januari 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De eerste periode sinds het begin van deze legislatuur stond in het teken van de Bestuurlijke Hervorming, waarbij de bevoegdheden inzake handicap en arbeid werden overgedragen van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werk. De feitelijke overdracht van mensen en middelen van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie voor Personen met een Handicap (nu het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap) greep plaats op 1 april 2006. De regelgeving betreffende de instrumenten voor integratie op de reguliere arbeidsmarkt (trajectbegeleiding, gespecialiseerde oriëntering, gespecialiseerde beroepsopleiding, loonkostensubsidies, aanpassingen van de arbeidspost, tussenkomsten in verplaatsingen van en naar het werk, ...) is in deze eerste periode na de overdracht nog ongewijzigd gebleven, dit met het oog op de continuïteit. Voor de meeste van deze tussenkomsten is trouwens nu nog steeds een inschrijving in het Vlaams Fonds vereist. Voor een uitgebreid overzicht van wat er in 2005 gerealiseerd werd en wat er in 2006 op stapel stond verwijzen we naar de tekst 'Handicap en Arbeid' (E.Samoy) – update van december 2006, die te vinden is op de website van het Vlaams Agentschap en op de website van het Departement Werk en Sociale Economie.

Het geheel van maatregelen inzake integratie op de reguliere arbeidsmarkt wordt sinds april 2006 uitgevoerd door de VDAB, volgens dezelfde regels als golden in het Vlaams Fonds. Ondertussen is, onder begeleiding van een externe consultant, het proces op gang gebracht om de regelgeving inzake ATB, CGVB, CBO's te vernieuwen. Ook worden nieuwe procedures ontworpen om de trajectbegeleiding voor personen met een handicap in te passen in het geheel van de trajectbegeleiding. Op basis van een wetenschappelijk onderzoek en een aanbeveling van de SERV wordt gewerkt aan nieuwe regelgeving voor de loonkostensubsidies VIP en CAO-26.

De regelgeving inzake tegemoetkomingen voor de aanpassing van de werkplek is niet gewijzigd. Het gebruik dat er werd van gemaakt in 2006 (april-dec) is als volgt:

* 92 arbeidspostaanpassingen voor werknemers voor een bedrag van 300.280 euro;

* 19 arbeidspostaanpassingen voor zelfstandigen voor 32.300 euro;

* 176 tussenkomsten voor speciaal arbeidsgereedschap voor 446.200 euro.

Het onderzoek 'supported employment' gefinancierd met het VIONA onderzoeksprogramma is afgerond en onderzocht deze methodiek in Europees vergelijkend perspectief. In overleg met Minister Van Brempt zal ik de aanwending en de mogelijkheden van deze methodiek voor Vlaanderen verder bespreken.

Naast deze bijzondere maatregelen voor personen met een arbeidshandicap, werk ik ook aan een verhoging van de toegankelijkheid van de reguliere trajectbegeleiding en begeleidingsinstrumenten in het meerbanenplan. Via jobkanaal hebben werkgevers zich geëngageerd om 5000 vacatures gedurende een korte tijd voor te behouden voor allochtonen, arbeidsgehandicapten en ouderen. Alle trajectbegeleiders van werkzoekenden zullen deze vacatures aangrijpen in hun bemiddeling naar werk. Ook creëerde ik een IBO-interim formule voor ouderen, allochtonen en arbeidsgehandicapten.

Naast de op de persoon met een handicap gerichte aanpak zijn er ook op de ondernemingen gerichte acties in het kader van het beleid inzake Evenredige Arbeidsdeelname en Diversiteit (EAD). In 2006 waren er 157 diversiteitsplannen waarin arbeidsgehandicapten een van de doelgroepen waren. Tevens werd een project opgestart met de organisatie GRIP (Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een Handicap), om de diversiteitsconsulenten bij te staan in hun acties ten aanzien van de ondernemingen.

In het kader van het Meerbanenplan is vorm gegeven aan twee acties die bijdragen aan de arbeidsmarktintegratie van de personen met een vermoeden van arbeidshandicap. Beide viseren immers langdurig werkzoekenden met medische en/of psychische problemen. In dit kader is 2,7 miljoen euro voorzien voor screening en activeringstrajecten. Dit zijn trajecten die uitgevoerd worden binnen een partnerschap met actoren uit het domein Werk en actoren uit het domein Welzijn en die tot doel hebben om eerst de zorgproblematiek van de persoon aan te pakken alvorens met vrucht een traject naar de arbeidsmarkt kan worden aangevat. Daarnaast is 1,7 miljoen euro voorzien voor arbeidszorg. Het gaat om een uitbreiding van de arbeidszorg in het kader van de Sociale Werkplaatsen en nieuwe initiatieven in het kader van de beschutte tewerkstelling. Tevens zijn er pilootprojecten om de methodiek arbeidszorg op punt te zetten.

2. De komende jaren zal geconsolideerd worden wat reeds in 2006 op gang werd gebracht. Dit betreft de optimale inclusie van de uit het Vlaams Fonds overgedragen instrumenten in de trajectwerking van de VDAB met inbegrip van de inpassing van de hervormde loonkostensubsidies. Er zal ook gewerkt worden aan een betere afstemming van de acties binnen het EAD kader op de acties binnen de VDAB, waarvan het initiatief Jobkanaal een voorbeeld is. Ook in 2007 gaan de screenings en activeringstrajecten van start, evenals de uitbreiding van de arbeidszorg.
3. Net zoals de instrumenten voor integratie in de reguliere arbeidsmarkt is ook de beschutte tewerkstelling van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werk en Sociale economie verschoven sinds 1 april 2006, met volledig behoud van de bestaande regelgeving. Wat de toegang tot de werkplaatsen betreft, is nog steeds een inschrijving in het Vlaams Agentschap voor personen met een handicap (het vroegere Vlaams Fonds) met het gepaste bijstandsveld vereist. Ik verwijs hier verder naar het antwoord van minister Kathleen Van Brempt, die bevoegd is voor de beschutte werkplaatsen.
4. Ook voor dit antwoord verwijs ik naar het antwoord van minister Kathleen Van Brempt, die bevoegd is voor de beschutte werkplaatsen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 86
van 26 januari 2007
van **CATHY BERX**

Secundair onderwijs - Ongekwalficeerde uitstroom

In Vlaanderen verlaten heel wat jongeren de school zonder startkwalificatie.

De problematiek van de ongekwalficeerde uitstroom en mogelijke remedies kwam reeds verscheidene keren aan bod in de commissies Onderwijs en Werk van het Vlaams Parlement. Om een beter zicht te krijgen op deze problematiek graag de volgende vragen aan de minister.

1. Hoeveel ongekwalficeerd uitstromende leerlingen zijn hun schoolloopbaan in het secundair onderwijs begonnen in de A-stroom?
2. Hoeveel van deze jongeren liepen school in een TSO-richting (technisch secundair onderwijs) op het ogenblik van schoolverlaten?
3. Hoeveel in het BSO (beroepssecundair onderwijs)?
4. Hoeveel in het BuSO (buitengewoon secundair onderwijs)?
5. Hoeveel van deze jongeren zijn tijdens hun schoolloopbaan door een B- of C- attest van studierichting moeten veranderen?
6. Is er ook zicht op eventuele regionale verschillen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 86 van 26 januari 2007
van **CATHY BERX**

Deze vraag kan momenteel nog niet beantwoord worden op basis van de databanken van de onderwijsadministratie. Dit veronderstelt immers dat de schoolloopbaan van leerlingen gedurende minstens 6 schooljaren – het normale traject van een leerling in het secundair onderwijs - kan gevolgd worden. Pas sinds 2001-2002 is het mogelijk om schoolloopbanen van leerlingen te volgen.

Om toch een goed zicht te hebben op de problematiek ‘ongekwalificeerde uitstroom’ werd reeds heel wat onderzoek verricht. Om de diverse onderdelen van uw vraag te beantwoorden, is – waar mogelijk - beroep gedaan op analyses van het steunpunt schoolloopbanen doorheen onderwijs naar arbeidsmarkt.

In het onderzoek van prof. I. Glorieux (steunpunt loopbanen doorheen onderwijs naar arbeidsmarkt) worden jongeren als gekwalificeerd beschouwd als zij een diploma secundair onderwijs of studiegetuigschrift van de derde graad voltijds secundair onderwijs behaalden.

Laaggekwalificeerd zijn deze jongeren die geen diploma of studiegetuigschrift van de 3de graad hebben behaald, maar wel minstens één van de volgende kwalificaties: een studiegetuigschrift van de 3de graad DBSO, een kwalificatiegetuigschrift DBSO, een getuigschrift van leerovereenkomst of een attest van het 5de jaar BUSO.

Ongekwalificeerd zijn alle overige jongeren.

De onderzoekers vroegen aan 23-jarigen geboren in 1976, 1978 en 1980 hun schoolloopbanen te reconstrueren en kwamen zo tot de vaststelling dat meer dan 85% van de jongeren die hun schoolloopbaan startten in de A-stroom het secundair onderwijs verlaten met een einddiploma tegenover slechts 50% van de jongeren met een intrede in de B- stroom.

Tabel: uit Glorieux, I.e.a. (2005) Beschrijving schoolloopbanen: analyses problematische

	Jongeren geboren in 1976 (23)		Jongeren geboren in 1978 (23)		Jongeren geboren in 1980 (23)	
	A-stroom	B-stroom	A-stroom	B-stroom	A-stroom	B-stroom
Gekwalificeerd	86,6%	48,3%	87,3%	50,3%	87,9%	50,3%
Laaggekwalificeerd	2,5%	15,6%	3,1%	12,6%	2,9%	15,6%
Ongekwalificeerd	10,9%	36,1%	9,6%	37,1%	9,3%	34,2%
N	2712	269	2663	294	2593	360
<p>C76(23) Chi-kwadraat=276, 120; Contingentie coëfficiënt=0,291; p=0,000 C78(23) Chi-kwadraat=263, 446; Contingentie coëfficiënt=0,286; p=0,000 C76(23) Chi-kwadraat=329, 111; Contingentie coëfficiënt=0,317; p=0,000</p>						

Schoolloopbaan, pag.28 tabel 32 ‘Intrede A-stroom of B-stroom’

De mate waarin jongeren gekwalificeerd uitstromen hangt dus sterk samen met de onderwijsvorm (in dit geval A- of B-stroom) waarin men instroomt in het secundair onderwijs.

Een analyse van het onderscheid naar de verschillende onderwijsvormen –zoals gevraagd- werd in dat onderzoek niet uitgevoerd. Evenmin werd onderzocht wat de relatie is met uitgereikte A-, B- of C-attesten waardoor leerlingen van studierichting moesten veranderen.

De onderzoekers weten wel of de jongeren doorheen hun loopbaan al dan niet van studierichting veranderd zijn. Op die wijze konden ze de relatie onderzoeken tussen de ongekwalificeerde uitstroom en het watervaleffect.

In onderstaande tabel is voor de verschillende geboortecohorten weergegeven in welke mate de jongeren gekwalificeerd/ laaggekwalificeerd/ ongekwalificeerd uitstroonden naargelang het onderwijstraject dat ze gedurende hun schoolloopbaan volgden.

Belangrijkste vaststelling is dat 75% à 80% van de gekwalificeerde jongeren – dit zijn de jongeren met een diploma of getuigschrift secundair onderwijs’ een ‘normaal traject’ volgden.

Dit percentage ligt zo’n 20% lager bij de ongekwalificeerden en laaggekwalificeerden. Bij de jongeren die bijvoorbeeld geboren zijn in 1976 en ongekwalificeerd uitstroonden volgde 53.1% een normaal traject (of stroomde uit in de onderwijsvorm waarin men gestart is).

Een andere opvallende vaststelling is dat een rechtstreekse overstap van het ASO naar het BSO vaker voorkomt naarmate men minder gekwalificeerd is.

	Ongekwalificeerd	Laaggekwalificeerd	Gekwalificeerd
C76(23)			
Normaal traject	53,1%	58,9%	75,5%
ASO-TSO/KSO (niet legitiem)	7,4%	2,4%	9,6%
ASO-BSO, via TSO/KSO	5,4%	0,0%	2,5%
ASO-BSO, rechtstreeks	27,4%	23,4%	9,5%
BuSO-patronen	2,3%	12,9%	0,0%
Restcategorie	4,4%	2,4%	2,9%
N	390	124	2479
C78(23)			
Normaal traject	54,0%	49,2%	77,3%
ASO-TSO/KSO (niet legitiem)	6,9%	0,8%	7,7%
ASO-BSO, via TSO/KSO	6,9%	3,8%	3,0%
ASO-BSO, rechtstreeks	22,6%	23,5%	9,5%
BuSO-patronen	4,5%	18,2%	0,2%
Restcategorie	5,1%	4,5%	2,4%
N	376	132	2481
C80(23)			
Normaal traject	62,1%	60,6%	79,6%
ASO-TSO/KSO (niet legitiem)	5,2%	1,9%	7,6%

ASO-BSO, via TSO/KSO	4,7%	1,3%	2,9%
ASO-BSO, rechtstreeks	20,6%	15,5%	7,2%
BuSO-patronen	3,3%	19,4%	0,0%
Restcategorie	4,1%	1,3%	2,6%
N	364	155	2463
C76(23) Chi-kwadraat=397, 763; Contingentie coëfficiënt=0,343; p=0,000			
C78(23) Chi-kwadraat=411, 936; Contingentie coëfficiënt=0,348; p=0,000			
C76(23) Chi-kwadraat=490, 418; Contingentie coëfficiënt=0,376; p=0,000			

Tabel: uit Glorieux, I.e.a. (2005) Beschrijving schoolloopbanen: analyses problematische schoolloopbaan, pag. 28, tabel 42 'Waterval volgens gekwalificeerd'

Bovenstaande tabel geeft alleen de relatie tussen de schoolloopbaan en het (on)gekwalificeerd uitstromen weer. Indien ook rekening gehouden wordt met andere kenmerken van de leerlingen zoals o.m. het geslacht, de etnische herkomst van de jongere en het opleidingsniveau van de moeder dan stellen de onderzoekers vast dat de mate waarin jongeren (on)gekwalificeerd uitstromen sterk te maken heeft met het watervaleffect.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 87
van 26 januari 2007
van **MARC VAN DEN ABEELEN**

Schildersopleiding - Opwaardering

De Bouwunie heeft onlangs een uitgebreide bevraging gedaan bij schilders en decorateurs over hun bekommernissen. In 1991 en 1998 heeft de Bouwunie dezelfde bevraging gedaan. Uit de recente bevraging blijkt dat schilders al enkele jaren er economisch veel beter voorstaan dan vroeger. Ze zien de toekomst dan ook zeer positief in.

Door de toegenomen vraag kampen zij echter vaak met onvoldoende personeel. Naast de moeilijke zoektocht naar personeel merken zij ook op dat het personeel onvoldoende gekwalificeerd is. Dit komt volgens de ondervraagden doordat de bestaande opleidingen onvoldoende zijn aangepast aan de huidige technische vereisten en complexe bedrijfsvoering.

Zij vragen dan ook dat de overheid meer onderneemt om de kwaliteit van de opleiding sterk te verbeteren. Zo zou een opleiding op het niveau van het technisch onderwijs een oplossing kunnen bieden voor het huidige gebrek aan gekwalificeerd personeel.

1. Wat heeft de minister in het verleden al ondernomen om de opleiding tot schilder aan te passen aan de moderne technische vereisten?
2. Wat gaat de minister nog concreet ondernemen om de kwaliteit van de schildersopleiding te verbeteren?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 87 van 26 januari 2006
van **MARC VAN DEN ABEELLEN**

1. In het kader van de opwaardering van het technisch en beroepssecundair onderwijs werden diverse maatregelen ingevoerd, ook toepasbaar op de bouwsector. Opleidingen zowel gericht naar ruwbouw als gericht naar afwerking, waaronder schilderen, zijn trouwens binnen eenzelfde studiegebied “bouw” ondergebracht.
Concreet verwijs ik dan naar volgende acties:
 - a) Het lopende onderwijsconvenant tussen de onderwijs- en de bedrijfswereld.
Binnen de begeleidingscommissie van dit convenant kunnen afspraken worden gemaakt over tal van items zoals leerprogramma's, stages, nascholing en uitrusting en infrastructuur;
 - b) De werking van de regionale technologische centra (RTC). Een aantal RTC's in Vlaanderen focust zich onder andere op het studiegebied bouw.
RTC's zijn samenwerkingsplatformen van diverse onderwijsverstrekkers en het bedrijfsleven, vooral op het vlak van hoogwaardige didactische uitrusting en know how.
In het bijzonder verwijs ik in dit kader naar de vzw EDUTECH die, onder impuls van het Fonds voor Vakopleiding in de Bouw, is opgericht met het doel om moderne technologieën ingang te laten vinden in opleidingen die leiden tot één van de beroepen in de bouwsector, waaronder schilder.
Daarnaast belet niets dat overleg binnen de RTC's finaal tot bijsturing en aanpassing van leerprogramma's leidt;
 - c) tijdens de schooljaren 2005-2006 tot en met 2007-2008 worden operaties opgezet waarbij de overheid extra middelen investeert in pedagogisch-didactisch essentiële basisuitrusting van nijverheidsscholen. Alle opleidingen van het studiegebied bouw komen hiervoor in aanmerking.
2. De vastlegging van leerprogramma's is de autonomie van de inrichtende machten of hun representatieve verenigingen (de zogenaamde leerplanmakers).
De overheid bewaakt niettemin de onderwijskwaliteit door middel van leerplannen en eindtermen. Leerplannen kunnen slechts na overheidsgoedkeuring worden gehanteerd.
In de leerplannen moeten de eindtermen op een herkenbare wijze naar voren komen. Voor de studierichtinggebonden vakken gaat het om specifieke eindtermen, afgeleid van beroepsprofielen
Vooralsnog zijn er geen specifieke eindtermen voor het TSO en BSO. Zoals ik in mijn beleidsplannen eerder aankondigde, kan het eindtermendossier niet los worden gezien van de toekomstige kwalificatiestructuur.
In elk geval moet de rol van de onderwijsinspectie op het gebied van leerplannen, zowel de eventuele voorafgaande goedkeuring als de controle ter plaatse op de volledige realisatie, externe kwaliteitsbewaking garanderen.

De overheid treedt daarnaast ook sturend op door invulling van het studieaanbod.

Op dit vlak zijn er momenteel twee vermeldenswaardige bewegingen aan gang. Enerzijds is er, in uitvoering van onderwijsdecreet XVI, een nieuwe procedure in voorbereiding aangaande indiening en advisering van voorstellen van totaal nieuwe opleidingen, die moeten toelaten in te spelen op maatschappelijke, technologische of arbeidsmarktontwikkelingen. Anderzijds wordt het bestaande aanbod aan opleidingen, studiegebied per studiegebied, gescreend met het oog op rationalisatie en actualisatie waar nodig.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 88
van 31 januari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gemeentelijke basisschool St.-Genesius-Rode - Inschrijvingsstop

In de faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode werd er door het gemeentebestuur een inschrijvingsstop aangekondigd in de Nederlandstalige gemeentelijke basisschool Wauterbos en de gemeentelijke kleuterschool in de Dwarshaagstraat.

Het probleem zou zijn aangekaart tijdens de jongste vergadering van het lokaal overlegplatform (LOP), waar unaniem zou zijn overeengekomen over te gaan tot een algemene leerlingenstop. In het LOP zetelen afgevaardigden van basisscholen van de verscheidene netten uit Sint-Genesius-Rode, Linkebeek, Drogenbos en Beersel.

Het stijgend aantal leerlingen zou in de meeste scholen een probleem vormen.

1. Is de minister op de hoogte van deze situatie?
2. Welke maatregelen neemt hij om deze toestand te verhelpen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 88 van 31 januari 2007

van LUK VAN NIEUWENHUYSEN

1. Er is momenteel geen inschrijvingsstop ingesteld in de gemeentelijke basisschool in Sint-Genesius-Rode. Dit heeft ook nooit op de agenda van het lokaal overlegplatform gestaan.

Het basisonderwijs in Sint-Genesius-Rode kent wel een stijgend leerlingenaantal: het leerlingenaantal steeg van 1000 leerlingen in schooljaar 1998-1999 tot 1111 leerlingen in 2005-2006 (zie onderstaande tabel). Men verwacht dat dit leerlingenaantal de komende schooljaren nog zal toenemen.

Leerlingenaantal in het basisonderwijs in Sint-Genesius-Rode

	1998-1999	1999-2000	2000-2001	2001-2002	2002-2003	2003-2004	2004-2005	2005-2006
Kleuteronderwijs	388	418	416	407	416	447	439	450
Lager onderwijs	612	617	634	640	646	639	666	661
Totaal	1000	1035	1050	1047	1062	1086	1105	1111

Voorlopig moesten nog geen leerlingen geweigerd worden in de gemeentelijke basisschool van Sint-Genesius-Rode omwille van capaciteitsproblemen. Maar aangezien men verwacht dat dit in de toekomst wel zou kunnen voorkomen, wou de gemeentelijke basisschool in orde zijn met de regelgeving en legde het gemeentebestuur recentelijk de maximumcapaciteit van de school vast. Een school kan immers maar leerlingen weigeren wanneer de op voorhand vastgelegde maximumcapaciteit overschreden wordt.

In de laatste vergadering van het lokaal overlegplatforms heeft men het over gemeenschappelijke inschrijvingsperiodes gehad, niet over een mogelijke inschrijvingsstop.

2. Voorlopig heeft de gemeentelijke basisschool van Sint-Genesius-Rode nog geen enkele leerling moeten weigeren. In de toekomst kan dit natuurlijk veranderen, maar het initiatief over het al dan niet uitbreiden van schoolinfrastructuur kan enkel en alleen door de inrichtende macht genomen worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 90
van 31 januari 2007
van **LINDA VISSERS**

Bescherming van klokkenluiders - Meldingen

De Vlaamse Regering keurde op 28 januari 2005 het protocol goed tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst ter bescherming van de klokkenluiders.

Dit protocol wilde een bijkomende rechtsbescherming bieden aan personeelsleden van de Vlaamse overheid die melding maken van onregelmatigheden zoals bijvoorbeeld nalatigheid, misbruik of misdrijf.

Het protocol trad in werking op 4 juli 2005 en bijgevolg is er nu meer dan een jaar verstreken waardoor een duidelijk beeld verkregen kan worden over de werking ervan.

1. Kan de minister meedelen of hij/zij al meldingen van de Ombudsdienst heeft binnengekregen m.b.t. personeelsleden – onder zijn/haar bevoegdheid – die gebruik maakten van het protocol?
2. Kan de minister, in de algemene zin en uitsluitend m.b.t. onderzoek dat al is afgerond en waarbij inderdaad anomalieën aan het licht werden gebracht, aangeven wat de aard van de problemen was en of er eventueel al maatregelen werden genomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 23, Moerman nr. 20, Vandebroucke nr. 90, Vervotte nr. 78, Van Mechelen nr. 48, Anciaux nr. 26, Bourgeois nr. 38, Peeters nr. 255, Keulen nr. 85 en Van Brempt nr. 76).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 90 van 31 januari 2007

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 91
van 31 januari 2007
van **DIRK DE COCK**

www.ond.vlaanderen.be/vereenvoudiging - Evaluatie

De website www.ond.vlaanderen.be/vereenvoudiging verzamelt informatie over de vereenvoudiging van regelgeving en procedures met betrekking tot het hele onderwijsveld. Ook meer algemene informatie over vereenvoudiging en de Vlaamse overheid kan men hier terugvinden. Deze website werd opgestart onder voormalig minister Vanderpoorten.

1. Kan de minister de bezoekersstatistieken (per maand) van het ontstaan van deze website tot nu meedelen?
2. Hoeveel voorstellen, via rubriek “uw voorstel” op de website, zijn er per maand ingediend van het ontstaan tot nu?

Hoeveel van deze voorstellen hebben effectief geleid tot beleidsmaatregelen?
3. Hoeveel voorstellen hebben betrekking op het overheidsdomein Onderwijs?

Hoeveel voorstellen hebben betrekking op andere overheidsdomeinen en op welke overheidsdomeinen?
4. Gebruikt de minister of het departement deze website nog actief als hulpmiddel ter vereenvoudiging van de regelgeving en planlastenvermindering? Of dient de website enkel nog als informatieverstrekker?
5. Mag nog een “Eindrapport onderwijs inzake meting vermindering administratieve lasten 2006” worden verwacht? Zo ja, wanneer zal de publicatie plaatsvinden?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 91 van 31 januari 2007

van **DIRK DE COCK**

1. In antwoord op de gestelde vraag deel ik mede dat er gemiddeld 2.500 bezoekers per maand de website vereenvoudiging raadplegen. Deze webpagina's scoren daarbij op een 45ste plaats van de meer dan 70 verschillende sites op het webdomein van het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming.
2. en 3. Het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming bespreekt alle voorstellen die via de website "vereenvoudiging" zijn ingediend en betrekking hebben op onderwijs. Over de verschillende jaren heen gaat het maar om een tiental verschillende soorten thema's. Het is wel zo dat ook voorstellen worden aangeleverd door de federale website kafka. Een aantal voorstellen of administratieve knelpunten worden in de mailberichten gelijkaardig naar voor gebracht wat een duidelijk signaal is dat er te vereenvoudigen is.

De door het publiek ingediende voorstellen (vereenvoudiging en kafka) worden aan de betrokken afdelingen van de onderwijsadministratie bezorgd die nakijken of er een vereenvoudigingsproject kan worden opgezet.

In sommige gevallen kan dat en is er ook effectief werk van gemaakt. Zo zijn de formulieren inzake boventaligheid naar aanleiding van de ingediende mails, grondig afgeslankt. Ook de formulieren inzake benoeming van onderwijspersoneel zijn bijna helemaal verdwenen. Voor studietoelagen zijn nogal wat mails ontvangen, zij het dat ze niet altijd oplossingen voorstellen of haalbare projecten opleveren in overeenstemming met het onderwijsbeleid terzake. De mails geven ook steun om het elektronisch personeelsdossier verder uit te rollen voor centra voor leerlingenbegeleiding en volwassenenonderwijs en voor de instellingen hoger onderwijs. Rond de formaliteiten inzake indiensttreding van onderwijspersoneel is een nieuwe omzendbrief opgesteld met duidelijke informatie en richtlijnen voor de schoolsecretariaten.

Voor andere ideeën vanuit het publiek zijn er door de onderwijsadministratie voorstellen en projecten ingediend, die naargelang van de middelen in de toekomst zullen gerealiseerd worden: elektronisch ziekte-atteest, diplomadatabank.

4. De website vereenvoudiging is opgezet om informatie te geven aan al wie interesse heeft voor de inspanningen op het domein onderwijs inzake vereenvoudiging. In eerste instantie gaat het om ambtenaren van het domein onderwijs en verder de andere ministeries van de Vlaamse Gemeenschap. Ook externen (scholen, onderzoekers, e.a.) kunnen de vereenvoudigingen op het domein onderwijs volgen. Het is de bedoeling om voor het onderwijsdomein een beeld te geven wat gepland en gerealiseerd wordt inzake juridisch technische vereenvoudiging, administratieve lastenvermindering en impactanalyses. Het was pas in tweede orde de bedoeling om eventuele vereenvoudigingsvoorstellen van het publiek op te vangen.
5. In 2007 wordt terug een MALDO rapport (meting administratieve lastenvermindering departement onderwijs) opgesteld. Het zal een overzicht geven van de administratieve lastenverminderingen die effectief gerealiseerd zijn in 2006 op het onderwijsdomein.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 92
van 1 februari 2007
van **AN MICHIELS**

Schooldirecteurs - Mandaatsysteem

Reeds verschillende malen werd de minister ondervraagd over het mandaatsysteem voor directeurs. Tijdens de bespreking van de Beleidsbrief Onderwijs in commissie liet hij weten dat het mandaat zal worden ingevoerd op basis van de bestaande “decreten rechtspositie”.

Daarin is voorzien dat een nieuwe aanstelling in het bevorderingsambt van directeur bij mandaat zal worden toegewezen in het gewoon en buitengewoon basis- en secundair onderwijs, het onderwijs voor sociale promotie en het deeltijds kunstonderwijs, en dit op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum. Momenteel is die datum nog niet vastgelegd.

Het mandaat, zoals momenteel beschreven in de “decreten rechtspositie”, heeft een onbepaalde duur, waarbij er een mogelijkheid tot opzeg is door de inrichtende macht, alsook een vrijwillige afstandsmogelijkheid voor het personeelslid. Op de leeftijd van 55 jaar kan een personeelslid met een mandaat van directeur in een vacante betrekking onder bepaalde voorwaarden om een vaste benoeming verzoeken.

Aangezien er tijdens de CAO-onderhandelingen geen consensus bereikt werd over dit mandaatsysteem (wat er toch op wijst dat het om gevoelige materie gaat), doet deze uitspraak van de minister dat hij dit systeem eigenmachtig zal invoeren dan ook de wenkbrauwen fronsen.

1. Is er al uitgemaakt:

- onder welke voorwaarden een inrichtende macht het mandaat kan opzeggen;
- wat de terugvalpositie is voor de directeur die zijn ambt verliest;
- wat er gebeurt met de wedde en het pensioen van een directeur die zijn ambt verliest;
- onder welke voorwaarden een directeur op 55 jaar een vaste benoeming kan krijgen?

2. Bij de bespreking van de beleidsbrief stelde de minister ook dat er een financiële tegemoetkoming komt voor directeurs die een bijscholing willen volgen.

Komt die er dan ook voor directeurs die deze opleiding al gevolgd hebben? Zo ja, onder welke voorwaarden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 92 van 1 februari 2007

van AN MICHIELS

1. Hierbij deel ik u mee dat ik nog geen beslissing heb genomen over de datum van de invoering van het mandaatsysteem voor de directeurs. Het is mijn bedoeling om bij de invoering ervan rekening te houden met de bestaande bepalingen in de specifieke hoofdstukken “Mandaat” van de beide decreten van 27 maart 1991 waarin voor het gesubsidieerd onderwijs en voor het gemeenschapsonderwijs de rechtspositie wordt geregeld. Voor het gesubsidieerd onderwijs is dit hoofdstuk IVter en voor het gemeenschapsonderwijs Vter. In deze hoofdstukken worden de algemene lijnen betreffende de aanstelling, de duur en het beëindigen van een mandaat uitgetekend. Ook over het opzeggen van een mandaat, de terugvalpositie voor een directeur die zijn mandaat verliest en de voorwaarden om een directeur op 55 jaar te benoemen zijn de huidige teksten duidelijk. Ik verwijs hiervoor naar artikel 44decies, 44undecies en 44duodecies (gesubsidieerd onderwijs) en naar artikel 55undecies, 55duodecies en 55terdecies (gemeenschapsonderwijs).

U meent te moeten vaststellen dat ik in dit dossier als een “eigengemachtigde” – wat dit in deze context ook mag betekenen – zou gaan handelen. Ik moet er echter wel op wijzen dat de beslissing om de bestaande bepalingen van de decreten rechtspositieregeling m.b.t. de mandaten in werking te doen treden, moet gebeuren door een besluit van de Vlaamse Regering waarin de datum wordt bepaald. Ook de nadere regeling van de administratieve en geldelijke toestand van de personeelsleden die bij mandaat worden aangesteld, vereist een aanpassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2001 betreffende de mandaten van directeur, algemeen directeur en coördinerend directeur in het niet - tertiair onderwijs. Het is verplicht een dergelijk ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering voor onderhandeling aan de bevoegde onderhandelingscomités voor te leggen. Hierin zijn de onderwijspartners vertegenwoordigd. Er is dus helemaal geen sprake van een “eigenmachtig” optreden.

2. De nieuwe regeling betreffende de opleiding en nascholing van directeurs start vanaf het kalenderjaar 2008. Het is niet de bedoeling om met terugwerkende kracht opleidingen te betalen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 93
van 1 februari 2007
van **JOS DE MEYER**

Deeltijds beroepssecundair onderwijs - Evaluatie

Bij de verlenging van de leerplicht tot 18 jaar in 1983 werd het deeltijds beroepssecundair onderwijs opgestart.

Jongeren die schoolmoe waren, kregen zo de kans om aan de deeltijdse leerplicht te voldoen door alternerend werken en leren en op deze wijze toch een diploma te verwerven. Tegelijk is de werkervaring opgedaan in de component “werken” een sterke troef bij de integratie in de arbeidsmarkt. Deze kwetsbare groep van jongeren verdient onze bijzondere aandacht. De minister heeft plannen aangekondigd in de Beleidsbrief Onderwijs en Vorming met de beleidsprioriteiten 2006-2007 en wil er werk van maken met de discussienota “leren en werken”.

1. Wat is de evolutie van het aantal jongeren in het DBSO en hun profiel (leeftijd en geslacht, reeds behaalde onderwijsniveau, duurtijd in het DBSO) de jongste vijf jaar?

Zijn er specifieke regionale verschillen?

2. Is er een evolutie vast te stellen in de ongekwalificeerde uitstroom de jongste vijf jaar in het DBSO?

3. Wat is de evolutie van de component tewerkstelling in het DBSO de jongste vijf jaar: hoeveel jongeren werken of hebben een leercontract?

Hoeveel vullen de component “werken” in via brugprojecten, voortrajecten, training rond maatschappelijke weerbaarheid en werkhoudingen?

Zijn er jongeren bij wie de component “werken” helemaal geen invulling heeft?

Welke opvallende verschuivingen zijn er waar te nemen de jongste vijf jaar? Welk impact heeft de sturing van het gevoerde beleid hierbij?

4. Welke evolutie kan men waarnemen bij de integratie van jongeren uit het DBSO, zowel met werkplekervaring als zonder werkplekervaring, zowel bij de gekwalificeerde uitstroom als de ongekwalificeerde uitstroom, op de arbeidsmarkt de jongste vijf jaar?

5. Welke maatregelen werden deze legislatuur genomen om de component “werken” in het alternerend leren en werken te versterken?

Hoe worden de effecten ervan geëvalueerd?

Welke bijkomende initiatieven kunnen deze component nog versterken?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 93 van 1 februari 2007

van **JOS DE MEYER**

1. In de bijlagen aan dit antwoord gaat cijfermateriaal dat de kenmerken van de leerlingenpopulatie in het deeltijds beroepssecundair onderwijs (DBSO) in de 5 voorbije schooljaren kwantitatief in kaart brengt.
2. Ongekwalficeerde uitstroom in het DBSO dient opgevat te worden als uitstroom zonder het behalen van een kwalificatiegetuigschrift. In de huidige stand van het gegevensbeheer binnen het onderwijsministerie kan deze informatie niet binnen het tijdsbestek voor beantwoording van onderhavige vraag worden verzameld.
3. Het beschikbare databestand in het onderwijsministerie maakt enkel een onderscheid tussen geen werkervaring, werkervaring met uitzondering van brugprojecten en brugprojecten. Voor werkervaring komen het werknemersleercontract, het deeltijds arbeidscontract, het IBO-contract (individuele beroepsopleiding) en de beroepsinlevingsovereenkomst in aanmerking. Voortrajecten, persoonlijke ontwikkelingstrajecten e.d. worden derhalve in de betrokken statistieken onder de noemer 'geen werkervaring' gerangschikt, al betekenen ze een vormingsgerichte tijdsbesteding voor de betreffende leerlingen. Anderzijds zijn er binnen deze categorie ook een aantal jongeren van wie de weekinvulling zich gewild of ongewild beperkt tot de lesuren binnen het centrum voor deeltijds onderwijs (CDO). Hierna volgt een overzicht:

WERKERVARING (EXCL. BRUGPROJECTEN)

2005-2006	2004-2005	2003-2004	2002-2003	2001-2002
1.732	1.712	1.755	1.804	1.729

BRUGPROJECTEN

2005-2006	2004-2005	2003-2004	2002-2003	2001-2002
1.033	970	1.013	971	912

GEEN WERKERVARING

2005-2006	2004-2005	2003-2004	2002-2003	2001-2002
3.680	3.698	3.574	3.504	3.588

WERKERVARING (EXCL. BRUGPROJECTEN)

2005-2006	2004-2005	2003-2004	2002-2003	2001-2002
27%	27%	28%	29%	28%

BRUGPROJECTEN

2005-2006	2004-2005	2003-2004	2002-2003	2001-2002
16%	15%	16%	15%	14%

GEEN WERKERVARING				
2005-2006	2004-2005	2003-2004	2002-2003	2001-2002
57%	58%	56%	56%	58%

Vanaf 16/01/'06 doe ik meer gedetailleerde bevragingen van de CDO's en de centra voor deeltijdse vorming m.b.t. het voltijds engagement. Op 16/01/'06 bedroeg dat voltijds engagement 67,2%, op 16/01/'07 67,4%. Op 16/01/'07 had 40,6% van de deeltijds lerenden een werknemersleer-, IBO-, deeltijds arbeids- of interimcontract en 2,9% een thuishelpercontract. 10,2% participeerde in een brugproject. 8,2% was actief in een voortraject. 5,5% had een andere invulling. 15,8% was niet onmiddellijk beschikbaar. 16,8% diende naar een bepaalde invulling georiënteerd te worden.

Cf. ook antwoord op vraag 5.

4. De VDAB-schoolverlatersenquête leverde enkel informatie m.b.t. de schoolverlaters die hun opleiding in het DBSO beëindigden. Hierna volgt de evolutie vanaf de periode 01/07/'01-30/06/'02, d.i. de eerste periode waarvoor deze gegevens beschikbaar zijn:

	01/07/'01- 30/06/'02	01/07/'02- 30/06/'03	01/07/'03- 30/06/'04	01/07/'04- 30/06/'05
AANTAL SCHOOLVERLATERS	2.421	2.734	2.435	2.842
ABSOLUUT AANTAL INSCHRIJVINGEN BIJ VDAB	1.853	1.930	2.072	2.330
PROCENTUEEL AANTAL INSCHRIJVINGEN BIJ VDAB	76,5%	70,6%	85,1%	82,0%
ABSOLUUT AANTAL WERKZOEKENDEN NA 1 JAAR	693	797	864	1.013
PROCENTUEEL AANTAL WERKZOEKENDEN NA 1 JAAR (= RESTPERCENTAGE)	28,6%	29,2%	35,5%	35,6%
PROCENTUEEL AANTAL WERKZOEKENDEN ZONDER WERKERVARING NA 1 JAAR	10,1%	8,1%	10,0%	11,5%

Het al dan niet aanwezig zijn van de werkcomponent beïnvloedt het resultaat in hoge mate. In de periode 01/07/'04-30/06/'05 bedroeg het restpercentage bij jongeren die aanvullend aan hun DBSO-opleiding werkervaring opdeden 25,5% en het percentage werkzoekenden zonder werkervaring na 1 jaar 5,8%, terwijl het restpercentage bij jongeren die aanvullend aan hun DBSO-opleiding geen werkervaring opdeden 45,4% bedroeg en het percentage werkzoekenden zonder werkervaring na 1 jaar 17,1%.

5. Het Werkgelegenheidsakkoord 2005-2006 voorzag middelen om te komen tot een betere sluitende aanpak binnen het afwisselend leren en werken. Op 01/07/'05 werd een ESF-oproep t.a.v. promotoren van voortrajecten- en brugprojecten gelanceerd. Daarvoor was in het Werkgelegenheidsakkoord 3,1 miljoen euro voorzien (dit stemt overeen met ± 2.000 trajecten). Er werden uiteindelijk 914 plaatsen in voortrajecten en 132 plaatsen in brugprojecten goedgekeurd. Voor de voortrajecten werd er eind 03/'06 een tweede ESF-oproep gelanceerd. 1.236 plaatsen in voortrajecten werden goedgekeurd. De startdatum resp. looptijd van de projecten is 15/08/'06-01/09/'06 resp. 12 maanden (maximaal tot 31/08/'07).

Ook de brugprojecten werden kwalitatief en financieel versterkt. Het totale contingent plaatsen is voor het schooljaar 2006-2007 vastgelegd op 1.071. De ESF-subsidie voor een promotor uit de openbare resp. private sector bedroeg tot vóór het schooljaar 2006-2007 maximaal 370 resp. 420 € per leerling per maand. Deze vergoeding werd opgetrokken tot 452 € resp. 512 €. De

hogere financiering laat dus meer begeleiding toe voor de jongeren. Jongeren ontvangen daarvan 264,16 € per maand. Op middellange termijn zal ook de vergoeding voor de promotoren geïndexeerd worden.

Teneinde DBSO-leerlingen ook werkervaringsmogelijkheden te geven bieden de sectoren via de convenants jaarlijks ± 1.385 werkervaringsplaatsen aan.

Volgens het Werkgelegenheidsakkoord dienden er ook verdere afspraken te worden gemaakt tussen de sociale partners en de Vlaamse overheid rond de inhoud van de werkervaring, de kwaliteit van de begeleiding, het wegwerken van de drempels bij het aanbieden van werkervaringsplaatsen, het opstellen van een relanceplan voor de leertijd, regelgeving met de mogelijkheid van een Vlaams opleidingsstatuut, het aandeel van de kansengroepen in werkervaringsplaatsen, de organisatie van een Taskforce Afwisselend leren en werken, de ontwikkeling van een stagedatabank en de betrokkenheid van de interimsector. Een aantal van deze afspraken (o.a. m.b.t. kwaliteitsvol werkplekleren) wordt opgenomen in de Competentieagenda 2010.

Het Werkgelegenheidsakkoord gaf een eerste voorzet tot de sluitende aanpak binnen afwisselend leren en werken. De werkzaamheden hierrond werden ondertussen verdergezet. Op 15/03/07 zal een uitgekristalliseerde en gedragen conceptnota rond afwisselend leren en werken worden gepubliceerd. Deze nota moet de voorbode vormen van een nieuw decreet m.b.t. afwisselend leren en werken dat vanaf het schooljaar 2008-2009 in werking moet treden. Centraal in dit decreet zal het voltijds engagement van de leerling staan.

Om het voltijds engagement wettelijk te onderbouwen wil ik binnen de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap de definitie van de leerplicht herformuleren van een beperkte invulling vanaf 15 of 16 jaar met 1 of 2 dagen deeltijds leren tot een voltijdse invulling met afwisseling van leren enerzijds en werken anderzijds. Waar werken in de gebruikelijke betekenis niet haalbaar is worden onder deeltijds werken ook brugprojecten, voortrajecten of persoonlijke ontwikkelingstrajecten verstaan. Om deze aanpak decretaal te onderbouwen dient, zonder aan het begin en einde van de leerplicht te raken, de leerplichtwet in herziening gesteld te worden. Onderwijsdecreet XVII, dat later dit schooljaar bij het Vlaams Parlement wordt ingediend, bevat kaderbepalingen ter zake.

BIJLAGE

Kenmerken van de leerlingenpopulatie in het DBSO in de 5 voorbije schooljaren

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VANDENBROUCKE/93/antw.093.bij.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 94
van 6 februari 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

RESOC/SERR-werking - Financiering

Bij de omvorming van de STC-structuren (subregionaal tewerkstellingscomité) naar Resoc/SERR-structuren (Regionaal Sociaal-economisch Overlegcomité; Sociaal-economische Raad voor de Regio) heeft de Vlaamse Regering toegestaan dat het aantal structuren groeide van 13 naar 15. Dit was immers nodig om bepaalde regio's zoals Meetjesland, Leiestreek en Schelde toe te staan om tot volwaardige Resoc uit te groeien en niet langer in de schaduw van een dominante stad regio zoals Gent te moeten opereren.

Het probleem rijst nu echter dat de financiering geen (niet voldoende) rekening houdt met deze nieuwe realiteit. In het decreet is immers voorzien dat er geen weerslag mag zijn op de lokale besturen. Dit betekent dat er niet verwacht kan worden van steden, gemeenten of provincies dat zij bijdragen aan het systeem (hoewel ze dit natuurlijk wel mogen doen) maar dat de structurele ondersteuning vanuit de Vlaamse overheid voldoende moet zijn om een goede werking en de uitvoering van alle opdrachten te garanderen.

Hier knelt echter het schoentje: op dit ogenblik krijgen de Resoc/SERR's volgende structurele steun:

departement Werkgelegenheid

- SERR-coördinatorsfunctie wordt gefinancierd (maar deze tegemoetkoming volstaat niet om het salaris van iemand met hoge anciënniteit te betalen);
- projectontwikkelaars diversiteit worden ondersteund (60K € per project);
- werkingsmiddelen worden uitbetaald op basis van het aantal personeelsleden;

departement economie:

- 50K € om een (Resoc-) coördinator mee te betalen;

VDAB-budget voor logistieke ondersteuning (worden met correcties overgeheveld naar ERSV). Dit bedrag volstond om een stafmedewerker en een secretariaatsfunctie mee te betalen.

In elk geval ontbreken in het algemeen al de middelen om één van de kerntaken op zich te nemen, namelijk te communiceren over de werkzaamheden binnen de regio. Ook zijn er geen vergoedingen voor de deelname van de Resoc/SERR-leden aan de overlegvergaderingen. Bovendien blijkt dat potentiële coördinatoren met veel ervaring niet kunnen worden aangeworven omdat er in te weinig financiering voorzien is.

In het specifiek geval van de STC's die zich hebben verdeeld in meerdere Resoc/SERR's speelt nog een bijkomend probleem mee. Op de steun van het departement Economie na (50K €), worden alle middelen van het departement Werkgelegenheid hier immers begrensd: de twee nieuwe Resoc/SERR's krijgen immers het bedrag dat vroeger naar het oude STC zou zijn gegaan, dat ze dan zelf via toepassing van een verdeelsleutel onderling moeten verdelen. Dat betekent concreet dat zij voor deze

taken op veel minder middelen kunnen rekenen dan de andere Resoc/SERR's. Dit leidt ertoe dat ze onderbemand dreigen te zijn (1,5 persoon minder in vergelijking met andere Resoc/SERR's). Terwijl een typisch team in andere Resoc/SERR's samengesteld is uit een coördinator, een stafmedewerker Economie, een stafmedewerker Werkgelegenheid en een secretariaatsfunctie, zal het Resoc/SERR Gent-Eeklo het bijvoorbeeld zonder secretariale ondersteuning en met maar een halftijdse coördinator moeten stellen. Onnodig te zeggen dat dit een normale werking van het Resoc/SERR in het gedrang brengt en ertoe dreigt te leiden dat men onderbemand is om werk te maken van het tot stand komen van een streekpact en de opvolging van de projecten die hierin zouden worden vastgelegd.

1. Is de minister zich bewust van het financiële probleem van de Resoc/SERR's die opgesplitst zijn uit één voormalig STC?
2. Is er een oplossing mogelijk op korte termijn om voldoende financiering te verzekeren voor deze Resoc/SERR's?
3. Wordt er onderzocht of er voor de Resoc/SERR's ook in bijkomende mogelijkheden kan worden voorzien om hen toe te laten om één van hun kerntaken, namelijk communicatie, beter te kunnen invullen?
4. Gaat de minister ervan uit dat ook bekwame en ervaren coördinatoren met behoud van anciënniteit moeten kunnen worden aangeworven?
5. Wordt er iets gedaan aan het feit dat deelnemers aan het Resoc/SERR-overleg geen tegemoetkoming kunnen krijgen om de kosten die verbonden zijn aan die deelname te compenseren?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Moerman (vraag nr. 22 van 01-02-2007) en Vandenbroucke (vraag nr. 94 van 06-02-2007).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 94 van 6 februari 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 95
van 7 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Opleidingscheques voor werknemers - Stand van zaken

1. Hoeveel opleidingscheques werden respectievelijk in 2003, 2004, 2005 en 2006 door werknemers aangekocht en hoeveel daarvan werden effectief besteed? Graag een overzicht per provincie.
2. Uit welke sectoren waren de werknemers afkomstig (procentueel) die opleidingscheques aanvroegen, respectievelijk in 2003, 2004, 2005, 2006?
3. Wat waren de voornaamste opleidingen waarvoor respectievelijk in 2003, 2004, 2005 en 2006 opleidingscheques werden aangevraagd?

Hoeveel aanvragen per opleiding en voor welke gemiddelde kostprijs per opleiding?

4. Men kan de persoonlijke bijdrage voor het aanschaffen van opleidingscheques tot een maximum van 250 euro per jaar volledig terugbetaald krijgen. Deze maatregel geldt voor:
 - alle opleidingen die personen de kans bieden om een diploma of getuigschrift van het algemeen, beroeps- of technisch secundair onderwijs te behalen;
 - alle opleidingen verstrekt door de centra voor basiseducatie en de centra voor volwassenenonderwijs;
 - basisopleidingen informatica;
 - basisopleidingen Nederlands voor anderstaligen.

Hoeveel opleidingscheques werden respectievelijk in 2003, 2004, 2005 en 2006 door werknemers aangekocht voor elk van deze basisopleidingen? Graag een overzicht per provincie.

5. Sinds augustus 2004 kan men per kalenderjaar een extra tegemoetkoming van 250 euro aan opleidingscheques krijgen als men een hogere studie volgt die langer dan één jaar duurt. Deze maatregel geldt voor:
 - studies die leiden tot het diploma van bachelor;
 - studies in het hoger onderwijs georganiseerd door het Onderwijs voor Sociale Promotie;
 - een lerarenopleiding, met inbegrip van de opleiding voor het behalen van het getuigschrift voor pedagogische bekwaamheid.

Hoeveel opleidingscheques werden respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 door werknemers aangekocht voor elk van deze hogere opleidingen? Graag een overzicht per provincie.

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 95 van 7 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Gegevens	2003	2004	2005	2006	Totalen
ANTWERPEN	Aantal aanvragen	19.228	40.332	46.895	52.850	159.305
	Bedrag	2.174.225	4.697.810	5.703.875	6.796.995	19.372.905
BRUSSELS GEWEST	Aantal aanvragen	804	1.993	2.347	2.723	7.867
	Bedrag	117.595	283.355	328.595	385.755	1.115.300
LIMBURG	Aantal aanvragen	11.853	23.885	25.517	27.801	89.056
	Bedrag	1.301.810	2.632.300	2.958.995	3.412.260	10.305.365
OOST- VLAANDEREN	Aantal aanvragen	21.743	44.629	50.262	55.863	172.497
	Bedrag	2.225.880	4.658.945	5.471.395	6.372.010	18.728.230
VLAAMS- BRABANT	Aantal aanvragen	10.064	21.594	24.914	28.257	84.829
	Bedrag	1.196.240	2.514.145	3.049.240	3.626.315	10.385.940
WEST- VLAANDEREN	Aantal aanvragen	18.354	36.748	42.015	46.114	143.231
	Bedrag	2.041.055	4.024.095	4.760.285	5.459.485	16.284.920
Totaal aanvragen		82.046	169.181	191.950	213.608	
Totaal bedragen		9.056.805	18.810.650	22.272.385	26.052.820	

Daar de opleidingscheques een geldigheidsduur hebben van 14 maanden voor de werknemer en de opleidingsverstrekker dan nog 2 maanden de tijd heeft om de cheques te innen, kan er enkel voor het jaar 2003 en 2004 het totaal besteedde bedrag worden vermeld:

	2003	2004
Bestelde bedrag	9.056.805	18.810.650
Geproduceerde bedrag	8.848.705	18.765.765
Betaald aan verstrekkers	8.562.650	17.779.750

Gelet op het feit dat niet iedereen die een bestelling plaatst werknemer te zijn, en dat niet alle bestellingen door de werknemers worden betaald, is er een duidelijk verschil tussen de bestelde cheques en de geproduceerde cheques.

2.

Sector	2004	2005	2006
Banken, verzekeringen, post en telecom	5,9%	5,5%	5,4%
Bouw	2,8%	2,7%	2,8%
Chemie, rubber en kunststof	3,3%	3,1%	3,0%
Diensten aan personen	0,6%	0,7%	0,7%
Dranken, voeding en tabak	2,4%	2,2%	2,1%
Energie en water	0,5%	0,5%	0,6%

Garages	1,3%	1,3%	1,3%
Gezondheidszorg	7,6%	7,9%	8,1%
Grafische nijverheid, papier en karton	1,5%	1,4%	1,3%
Handel en verhuur	10,9%	10,8%	10,7%
Horeca	2,4%	2,5%	2,7%
Hout- en meubelindustrie	0,8%	0,7%	0,7%
Informatica en diensten aan bedrijven	7,2%	7,2%	7,2%
Interim- en selectiekantoren	3,6%	4,1%	4,4%
Land-, tuin- en bosbouw	0,4%	0,4%	0,4%
Maatschappelijke dienstverlening	7,3%	7,8%	7,9%
Metaal	8,6%	8,1%	7,4%
Onderwijs	14,8%	15,9%	17,0%
Ontspanning, cultuur en sport	1,0%	1,1%	1,1%
Openbare besturen	8,9%	7,9%	7,3%
Overige industrie	0,3%	0,3%	0,3%
Productie van bouwmaterialen	0,6%	0,5%	0,5%
Textiel, kleding en schoeisel	1,3%	1,1%	1,0%
Transport en logistiek	3,2%	3,4%	3,3%
Visserij	0,0%	0,0%	0,0%
Andere dienstverlening	2,7%	2,6%	2,6%
Onbekend	0,2%	0,2%	0,2%
Totaal	100,0%	100,0%	100,0%

3. Het aantal terugbetalingen kan niet worden weergegeven per individu, iedere aanvraag tot terugbetaling wordt geregistreerd zodat er voor 1 aanvraag meerdere terugbetalingen kunnen zijn. De dienst beschikt niet over de nodige gegevens om een kostprijs per opleiding te bepalen.

Gevolgde opleiding		2004	2005	2006
Administratieve en commerciële functies	Personeelsadministratie	19	57	22
	Andere	439	513	606
	Boekhouden/bedrijfsadministratie	2705	2873	3452
	Commerciële functies	405	250	294
	Logistiek - expeditie	84	67	54
	Onthaal	20	10	2
	Personeelsadministratie	24	24	43
	Secretariaatsopleidingen	408	351	370
	Toerisme, sport en recreatie	214	326	619
	Vooropleidingen	25	59	79
Totaal administratieve en commerciële functies		4343	4530	5541
Andere opleidingen	Dieren	319	436	635
	Hoger Onderwijs	1819	3849	4951
	Kunst en decoratie	934	2964	2263
	Lerarenopleiding	7440	8810	7799
	Natuur en tuin	711	1186	1405
	Personenverzorging	1607	3238	5095
	Universitair onderwijs	1167	1652	1819
	Andere	13158	14030	17423
Totaal andere opleidingen		27155	36165	41390
Industriële automatisering	Andere	139	169	126

	Elektrische machine en aandrijf-technieken	58	47	35
	Industriële elektriciteit	107	108	95
	Industriële elektronica	98	116	138
	Meet- regeltechniek/ proces-technieken	36	24	16
	Operators	1	15	5
	PLC-technieken	138	173	117
	Pneumatische & hydraulische technieken	20	16	6
	Robotica	1	1	
Totaal industriële automatisering		598	669	538
Informatie- en communicatietechnologie	Andere	3976	1726	1229
	Databasebeheer	182	224	146
	Grafische opmaak	2246	3626	4284
	ICT basisopleiding	958	1523	1600
	ICT installatie	628	1998	1944
	ICT telecommunicatie en netwerk-technologie	671	711	736
	Internetontwikkeling en design	1493	1888	1939
	Programmeertalen en ontwikkelingstools	1071	1171	1210
Totaal informatie- en communicatietechnologie		11225	12867	13088
Kantoorautomatisering en bureautica	Andere	2308	3948	5435
	Computer-basisvaardigheden	5072	7055	5478
	Databanken	1218	950	689
	Internet en netwerken	3368	3336	2896
	Operating systemen/windows	2073	2095	1885
	Presentaties	1899	2486	2887
	Rekenbladen/spreadsheets	2708	2575	2139
	Tekstverwerking	5045	4365	3310
Totaal kantoorauto-matisering en bureautica		23691	26810	24719
Loopbaanbegeleiding		436	1098	1576
Totaal loopbaanbegeleiding		436	1098	1576
Management/leidinggeven	Aan- en verkoop, marketing en commercieel beleid	341	321	305
	Andere	914	678	641
	Communicatie- en sociale vaardigheden	188	223	380
	Financieel beleid en fiscaliteit	651	1204	962
	Ondernemingsbeleid-algemeen	1237	1731	1592
	Personeelsbeleid en sociale wetgeving	187	256	238
	Productie- en voorraadbeleid/ logistiek beleid	33	40	38
Totaal management/leidinggeven		3551	4453	4156

Sector specifieke opleidingen	Grafische sector	588	841	758
	Horeca en voeding	11770	15618	16062
	Hout en bouw	3163	4352	4892
	Metaal, elektriciteit en autotechniek	4108	5045	5232
	Primaire, maritieme en artistieke sector, diamant, milieu, haven	1371	1206	1400
	Schoonmaak, bewaking, verkoop, verhuis, kunststof	313	255	342
	Social profit	5135	5932	7312
	Textiel, confectie, breigoed, wasserij	1662	2522	2257
	Transport en logistiek	2207	5057	6956
	Andere	599	2377	308
Totaal sector specifieke opleidingen		30916	43205	45519
Sociale- en basisvaardigheden	Andere	1645	2344	2847
	Assertiviteitstrainingen	181	335	317
	Assessment		14	15
	Attitudetrainingen	330	532	772
	Basisvaardigheden rekenen of taal	2211	3884	1899
	Beeldende kunst	5203	6336	5449
	Communicatietrainingen	279	569	762
	Dans	245	784	1014
	Muziek	4093	6388	7222
	Sollicitatietrainingen	2	2	1
	Woord	322	577	815
Totaal sociale- en basisvaardigheden		14511	21765	21113
Taalopleidingen	Andere vreemde talen	1398	1646	1759
	Arabisch	2563	1857	1345
	Bijscholingen Nederlands	129	231	225
	Chinees	174	480	635
	Duits	1124	1327	1404
	Engels	3516	4322	4322
	Frans	6534	7355	8204
	Italiaans	2228	3468	4265
	Japans	54	84	65
	Nederlands voor anderstaligen	439	570	813
	Pools	62	128	162
	Russisch	280	458	532
	Spaans	6046	6859	8640
	Turks	191	257	316
	Vooropleidingen	1578	2222	1884
Zweeds	135	163	222	
Totaal Taalopleidingen		26451	31427	34793
Eindtotaal		287758	182989	192433

4. Voor de terugbetaling van de persoonlijke bijdrage beschikt de dienst niet over gedetailleerde gegevens. De terugbetaling gebeurt op basis van het diploma en de opleiding die wordt vermeld op het aanvraagformulier.

Provincie	2005		2006	
	Aantal	bedrag	aantal	bedrag
ANTWERPEN	663	34.932	459	22.719
BRUSSELS GEWEST	21	1.158	13	820
LIMBURG	562	27.377	439	20.351
OOST-VLAANDEREN	1.043	45.934	780	33.420
VLAAMS-BRABANT	240	10.753	192	9.050
WEST-VLAANDEREN	1.456	66.994	1.317	56.380
Totaal	3.985	187.146	3.200	142.740

5.

Studierichting	Provincie	2005		2006	
		Aantal	Bedrag	Aantal	Bedrag
Andere hogere studies	ANTWERPEN	46	3429	34	2.774
	BRUSSELS GEWEST	7	596	5	450
	LIMBURG	24	948	29	1.948
	OOST- VLAANDEREN	50	3092	36	1.670
	VLAAMS- BRABANT	54	2910	42	3.261
	WEST- VLAANDEREN	25	1662	24	1.465
	Totaal Andere hogere studies		206	8865	170
Andere universitaire studies	ANTWERPEN	10	779	6	479
	BRUSSELS GEWEST	3	102	2	250
	LIMBURG	3	375	4	437
	OOST- VLAANDEREN	11	1150	7	687
	VLAAMS- BRABANT	7	666	5	562
	WEST- VLAANDEREN	6	552		
	Totaal Andere universitaire studies		40	3623	24
Brugprogramma	ANTWERPEN	31	3440	36	3.868
	BRUSSELS GEWEST	1	64		
	LIMBURG	8	888	11	1.252
	OOST- VLAANDEREN	41	4791	67	7.888
	VLAAMS- BRABANT	35	4009	39	4.123
	WEST- VLAANDEREN	32	2898	28	2.680
	Totaal Brugprogramma		148	16090	181
Economische wetenschappen	ANTWERPEN	1	125		

	BRUSSELS GEWEST LIMBURG OOST- VLAANDEREN VLAAMS- BRABANT WEST- VLAANDEREN	1	125	1	125
				2	250
Totaal Economische wetenschappen		2	250	3	375
Gezondheidszorg	ANTWERPEN	23	2310	12	1.310
	BRUSSELS GEWEST LIMBURG	2	125	3	313
	OOST- VLAANDEREN	26	2650	36	4.137
	VLAAMS- BRABANT	5	529	13	1.438
	WEST- VLAANDEREN	6	550	8	569
Totaal Gezondheidszorg		62	6164	72	7.766
Handelswetenschappen	ANTWERPEN	14	787	13	1.026
	BRUSSELS GEWEST LIMBURG	3	75	1	100
	OOST- VLAANDEREN	8	387	5	469
	VLAAMS- BRABANT	27	1205	8	99
	WEST- VLAANDEREN	22	1913	15	1.047
		5	191	3	119
Totaal Handelswetenschappen		79	4557	45	2.860
Industriële wetenschappen en technologie	ANTWERPEN	2	211	2	200
	BRUSSELS GEWEST LIMBURG	8	268		
	OOST- VLAANDEREN	1	0		
	VLAAMS- BRABANT			2	75
	WEST- VLAANDEREN	2	250	2	150
Totaal Industriële wetenschappen en technologie		13	729	6	425
Lerarenopleiding	ANTWERPEN	20	1755	12	1.202
	BRUSSELS GEWEST LIMBURG	1	16	2	158
	OOST- VLAANDEREN	5	440	3	66
	VLAAMS- BRABANT	32	2757	13	1.103
		4	266	3	250

	WEST-VLAANDEREN	22	2035	9	721
Totaal Lerarenopleiding		84	7269	42	3.500
Letteren	ANTWERPEN BRUSSELS GEWEST LIMBURG OOST-VLAANDEREN VLAAMS-BRABANT WEST-VLAANDEREN	3	250	2	125
Totaal Letteren		3	250	2	125
Psychologie en pedagogische wetenschappen	ANTWERPEN BRUSSELS GEWEST LIMBURG OOST-VLAANDEREN VLAAMS-BRABANT WEST-VLAANDEREN	16 2 7 7 1 8	1776 123 748 576 114 785	16 5 8 5 4	1.502 513 865 552 468
Totaal Psychologie en pedagogische wetenschappen		41	4121	38	3.899
Rechten	ANTWERPEN BRUSSELS GEWEST LIMBURG OOST-VLAANDEREN VLAAMS-BRABANT WEST-VLAANDEREN	5 1 2 1	513 125 187 0	9 1 5	884 53 396
Totaal Rechten		9	825	15	1.332
Sociaal werk	ANTWERPEN BRUSSELS GEWEST LIMBURG OOST-VLAANDEREN VLAAMS-BRABANT WEST-VLAANDEREN	119 3 27 82 43 47	7830 156 2105 5050 2963 3487	126 22 68 32 50	8.301 977 4.617 2.307 3.033
Totaal Sociaal werk		321	21591	298	19.234
Sociale wetenschappen	ANTWERPEN BRUSSELS GEWEST LIMBURG	2	250	3	313

	OOST- VLAANDEREN	2	250	7	651
	VLAAMS- BRABANT			1	125
	WEST- VLAANDEREN	1	125	6	460
Totaal Sociale wetenschappen		5	625	35	2.936
Toegepaste wetenschappen	ANTWERPEN BRUSSELS GEWEST LIMBURG OOST- VLAANDEREN VLAAMS- BRABANT WEST- VLAANDEREN	2	250	1	125
Totaal Toegepaste wetenschappen		2	250	1	125
Voortgezette hogere opleidingen	ANTWERPEN BRUSSELS GEWEST LIMBURG OOST- VLAANDEREN VLAAMS- BRABANT WEST- VLAANDEREN	8	211	12	685
		1	75	2	144
		12	451	12	573
		17	753	13	303
		20	1606	19	1.498
		5	55	5	241
Totaal Voortgezette hogere opleidingen		63	3151	63	3.443
Voortgezette universitaire opleidingen	ANTWERPEN BRUSSELS GEWEST LIMBURG OOST- VLAANDEREN VLAAMS- BRABANT WEST- VLAANDEREN	1	62	1	125
		1	125	2	192
				4	408
				2	149
		1	125	1	2
Totaal Voortgezette universitaire opleidingen		3	312	10	876
Wetenschappen	ANTWERPEN BRUSSELS GEWEST LIMBURG OOST- VLAANDEREN VLAAMS- BRABANT WEST- VLAANDEREN	1	62		
		3	312	2	161
		1	125		

Totaal Wetenschappen		5	498	2	161
Algemeen Totaal		1086	84201	1.007	80.848

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 99
van 9 februari 2007
van ANNE MARIE HOEBEKE

Jongeren uit gesloten instellingen - Opleiding en werk

Volgens een pedagogisch directeur van een gesloten jeugdinstelling zijn zij het laatste station voor minderjarige jongeren die nergens anders meer welkom zijn. Op de veertig jongeren die in zijn instelling verblijven, raakt amper een vijftal aan de slag.

Problematisch is paradoxaal genoeg ook de korte tijd die de jongeren in de gesloten inrichting doorbrengen. Vroeger bleven jongeren er tien maanden of langer. De jeugdrechter paste de termijn nogal eens aan het leren van een vak aan. De jongeren volgden een opleiding. Als de opleiding erop zat, konden ze bij de RVA testen afleggen en hadden ze een RVA-getuigschrift op zak.

Met de nieuwe wetgeving moet de jeugdrechter een termijn op het verblijf plakken. De maximale plaatsingstermijn is tegenwoordig drie maanden - met een maand verlengbaar. Dat is veel te kort voor het aanleren van een vak en is dus nefast voor de vorming van de jongeren in deze instellingen.

Vandaag proberen instellingen ervoor te zorgen dat de jongens een school hebben waar ze na hun ontslag uit de instelling terecht kunnen. Vaak zijn ze namelijk op school buitengegoid.

Ook de VDAB zou een bemiddelende of vormende rol kunnen spelen voor deze doelgroep.

1. Zijn er bijzondere initiatieven genomen om de gevolgen van het verkorte verblijf in gesloten instellingen voor de vorming van de jongeren op te vangen?
2. Zijn er structurele afspraken met de VDAB mogelijk of reeds bestaande op het vlak van de begeleiding voor deze doelgroep van jongeren voor het vinden van een arbeidsplaats?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 99 van 9 februari 2007

van ANNE MARIE HOEBEKE

1. Tussen de werkwinkel te Mol en de halfopen afdeling: “ De markt” van de gemeenschapsinstelling De Kempen zijn er lokale afspraken gemaakt. Jongeren kunnen er onder begeleiding van een sociaal assistent of opvoeder kennis maken met de werking van de Werkwinkel, krijgen de mogelijkheid om vacatures op te zoeken, en worden geïnformeerd over de werking van de zelfinschrijvingscomputers zodat als zij op de arbeidsmarkt komen reeds geïnformeerd zijn over de rechten en plichten als werkzoekenden.

Met de gesloten instelling: “ De Hutten “ wordt er ook samen gewerkt. Samen met de jongeren wordt de VDAB-site verkend om hen op deze manier een realistisch beeld te geven over hun kansen op de arbeidsmarkt. Jongeren die van de jeugdrechter toestemming krijgen om een opleiding te volgen buiten de instelling worden door de VDAB begeleid bij het maken van hun opleidingskeuze.

In West-Vlaanderen zijn er contacten met de gemeenschapsinstelling de “Zande”. Jongeren, die ontslagen worden uit de instelling kunnen contact opnemen met een consulent van de VDAB die hen informeert over de arbeidsmarkt, hen inschrijft en begeleidt.

Met de federale instelling voor jeugddelinquenten van Everberg heeft de VDAB geen contacten.

2. Zodra de jongeren ontslagen zijn kunnen ze zich laten inschrijven als werkzoekende en worden zij opgenomen in het getrapte begeleidingsmodel van de VDAB. Bij hun inschrijving en in de daaropvolgende weken krijgen zij vacatures toegestuurd en na 3 maanden worden zij opgenomen in de trajectbegeleiding waarbij een vaste trajectbegeleider samen met hen een traject op maat uittekent en hen zo snel mogelijk aan het werk tracht te helpen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 100
van 9 februari 2007
van SVEN GATZ

Fietsroutenetwerk West-Brabant - Stand van zaken

In de Beleidsnota Toerisme staat te lezen dat het de bedoeling is om alle toeristisch interessante regio's in Vlaanderen te laten beschikken over een fietsknooppuntennetwerk met het oog op een kwalitatieve verbetering van het fietsnetwerk in Vlaanderen.

Een lovenswaardige doelstelling, want fietsen scheert niet alleen hoge toppen in Vlaanderen. Er is ook een duidelijke economische meerwaarde gelinkt aan de fietsknooppuntennetwerken.

Aan de hand van een geïntegreerd bestedingsonderzoek bleek in 2001 dat de totale gemiddelde bestedingen per fietser op een recreatief netwerk 274,4 frank (6,80 euro) bedragen. Ervan uitgaande dat er jaarlijks 600.000 fietsers gebruik maken van het fietsroutenetwerk, kwam men op een jaarlijks bestedingcijfer van 165 miljoen frank (zo'n 4.090.250 euro). Bij dergelijke bestedingsimpuls worden direct en indirect 51 nieuwe jobs gecreëerd! Als alle opportuniteiten worden benut, biedt het fietsroutenetwerk de mogelijkheid om de economische effecten zelfs nog te vergroten.

Daarnaast stond in het jaarverslag Task Force Vlaamse Rand 2005 te lezen dat in het kader van de uitbouw van een fietsnetwerk met aansluiting op Brussel door Toerisme Vlaanderen een subsidieaanvraag werd goedgekeurd voor de realisatie van een eerste deel van dit netwerk door Toerisme Vlaams-Brabant.

Ondanks de bovenvermelde beleidsdoelstelling en de gegevens uit het jaarverslag vernam ik, na een vraag om uitleg in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie op 16 januari jongstleden, van minister Van Brempt dat er voor de periode 2007-2010 nog geen sprake is van een fietsroutenetwerk in West-Brabant (het Pajottenland, de Zennevallei,...) (Handelingen C65 van 16 januari 2007, blz. 13-15).

Ik begrijp dat een deel van de realisatie ook initiatief vergt van de lokale en de provinciale besturen. Elke regio dient, zoveel als mogelijk, gelijk behandeld te worden. En ik ga er dan ook van uit dat de Vlaamse overheid hiervoor op korte termijn het nodige initiatief neemt.

1. Staat het definitief vast dat het fietsknooppuntennetwerk in de regio West-Brabant pas na 2010 gerealiseerd zal worden?
2. Is het, zowel uit toeristisch als economisch oogpunt, niet aangewezen om deze uitvoeringstermijn te versnellen?
3. Wanneer wordt hierover overleg gepleegd met de betrokken lokale en provinciale overheid?

4. Voor wanneer plant de minister overleg met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest over de aansluiting van het Vlaams fietsknooppuntennetwerk op dat van het Hoofdstedelijke Gewest?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 100) en Bourgeois (nr. 42).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 100 van 9 februari 2007
van **SVEN GATZ**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 101
van 14 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Leerlingcijfers gemeenschappen - Stand van zaken

In het Vlaams regeerakkoord 2004-2009 kan men in het hoofdstuk Onderwijs lezen dat het de bedoeling is dat de Vlaamse Regering de methode, de controle en de analyse die het Rekenhof gehanteerd heeft bij het vastleggen van de leerlingcijfers van de verschillende gemeenschappen, nauwgezet zou toetsen aan de afspraken en uitgangspunten van het Sint-Elooisakkoord.

Kan de minister wat dat betreft een stand van zaken geven?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 101 van 14 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In opvolging van het Vlaams regeerakkoord 2004-2009, heeft de Vlaamse Regering de methode, de controle en de analyse die het Rekenhof gehanteerd heeft bij het vastleggen van de leerlingcijfers van de verschillende gemeenschappen, nauwgezet getoetst aan de afspraken van het Sint-Elooisakkoord.

Ik ben in het bezit gekomen van de verslagen over de resultaten van het controleonderzoek dat het Rekenhof uitvoerde op de elektronische bestanden met de leerlingcijfers van 2005 en 2006 overgezonden door de Franse en de Vlaamse Gemeenschap ter uitvoering van de wet van 23 mei 2000 tot bepaling van de criteria bedoeld in artikel 39 § 2 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en gewesten.

Uit die verslagen maar ook uit de contacten tussen het controleteam van het Rekenhof en mijn administratie is gebleken dat het Rekenhof naar analogie met de voorgaande jaren eenzelfde controleprocedure heeft gevolgd.

Het onderzoek bestond uit 4 stappen:

1. een globale controle van de overgezonden bestanden
2. een controle via een wetenschappelijke verantwoorde steekproef van scholen
3. de controle van de concurrentiële ophalingen
4. een controle ter plaatse in de scholen

De globale controle van de bestanden betreft een controle op de leeftijdsriteria, op het feit of het wel degelijk gaat over leerlingen ingeschreven in een instelling die gefinancierd of gesubsidieerd wordt door de Gemeenschappen en op het feit of het gaat over lager en secundair onderwijs. Daarnaast worden dubbeltellingen binnen en tussen de bestanden nagegaan en een controle die erin bestond de scholen te rangschikken volgens de sterkste stijgers en dalers qua leerlingpopulatie om op die manier het risico op uitzonderlijke grove fouten zo veel mogelijk te beperken.

Hierna ga ik kort in op elk van deze stappen en op de resultaten van het onderzoek van de gegevens opgenomen in de respectieve bestanden overgezonden door de Franse en Vlaamse Gemeenschap.

Met betrekking tot 2005

Het Rekenhof heeft in algemene vergadering van 1 juni 2005 de bestanden van de beide Gemeenschappen geschikt verklaard voor verder nazicht.

Het ging voor de Vlaamse Gemeenschap over een bestand met 828.790 leerlingen, voor de Franse Gemeenschap over een bestand met 627.733 leerlingen.

De globale controle heeft geleid tot een vermindering van het bestand van de Vlaamse Gemeenschap met 8 leerlingen die dubbeltellingen bleken te zijn bij het vergelijken van de bestanden van de twee gemeenschappen die niet ingeschreven waren in een onderwijsinstelling die gefinancierd of gesubsidieerd werd door de Vlaamse Gemeenschap.

Voor de Franse Gemeenschap werd het bestand verminderd met 5 leerlingen waarvan bij vergelijking met het bestand van de Vlaamse Gemeenschap 2 leerlingen ten onrechte in dat van de Franse Gemeenschap werden opgenomen (het ging dus om dubbeltellingen tussen de bestanden van de Gemeenschappen) en van 3 leerlingen waarvan er twee tweemaal voorkwamen in het eigen bestand en 1 leerling niet voldeed aan de leeftijdsriteria.

De controle van de steekproef betrof 100 willekeurig getrokken scholen in elk van de Gemeenschappen.

Voor de Vlaamse Gemeenschap betrof het een totaal van 28.505 leerlingen, voor de Franse Gemeenschap 36.313 leerlingen.

De controles werden uitgevoerd rekening houdend met de eigen organisatie en de eigen administratieve procedures van de departementen onderwijs van elke gemeenschap. Zoals de vorige jaren werden de controles uitgevoerd door een ploeg waarin ook een auditeur van de andere taalrol binnen het Rekenhof was opgenomen.

Voor de Vlaamse Gemeenschap spitsten de controles zich toe op de overeenstemming van de leerlinggegevens uit het bestand met de gegevens van de oorspronkelijke informatieverstrekking door de scholen. Hiervoor baseerde het controleteam zich op de gegevens die de scholen elektronisch meedeelden voor de telling voor de financieringswet.

Daarnaast werden deze gegevens vergeleken met de gegevens die de scholen op dezelfde teldag, nl. 1 februari 2005, meedeelden voor de financiering of subsidiëring van de school. Tenslotte werden de commentaren die de verificateurs noteerden bij hun controle van de gegevens nagekeken op onduidelijkheden.

Voor de Franse Gemeenschap werden de verificatieverslagen van alle betrokken instellingen onderzocht om te controleren of het aantal leerlingen dat in het bestand vermeld werd, niet hoger lag dan het cijfer dat door de verificateur werd vastgesteld.

Deze controle leidde ertoe dat voor 3 leerlingen in de Vlaamse Gemeenschap bijkomende informatie moest worden gevraagd. De 3 leerlingen bleken niet aan de toelatingsvoorwaarden te voldoen en werden onterecht in het bestand opgenomen.

Voor de Franse gemeenschap diende 1 leerling geschrapt te worden. Hij bleek niet aan de toelatingsvoorwaarden te voldoen. 7 leerlingen dienden toegevoegd te worden. Zij voldeden wel aan de toelatingsvoorwaarden.

Rekening houdend met de aanpassingen die werden uitgevoerd zijn de gegevens, door de twee gemeenschappen overgezonden, correct.

De controle van de concurrentieële ophalingen gebeurde op basis van de door de Gemeenschappen ingezonden lijsten van concurrentieel opgehaalde leerlingen en de door de onderwijsinstellingen afgeleverde verklaringen op eer.

De Vlaamse Gemeenschap gaf 132 leerlingen door, de Franse Gemeenschap 78.

Geen van de 132 leerlingen vermeld op de lijst komt voor in het bestand. 35 leerlingen moesten worden toegevoegd aan de lijst en dienden bijgevolg uit het bestand te worden geschrapt. Eén school had geen verklaring op eer ingediend, wat bijkomend werd opgevraagd. De betrokken school verklaarde geen leerlingen te hebben die het voorwerp uitmaken van concurrentieel vervoer.

Geen van de 78 leerlingen vermeld op de lijst komt voor in het bestand. Alle scholen die verplicht waren een verklaring op eer in te dienen hadden dit gedaan.

Als vierde stap in de controleprocedure werd in 20 scholen (per gemeenschap en geen scholen die zich al in de steekproef bevonden) een controle uitgevoerd op de verificatie van de regelmatige inschrijving van de leerling op de teldag aan de hand van de aanwezigheidsregisters.

De controleacties werden voor iedere gemeenschap uitgevoerd door een ploeg bijgestaan door een personeelslid van de andere taalrol van het Rekenhof.

Bij de twintig scholen van de Vlaamse Gemeenschap werd er geen ongerechtvaardigd verschil vastgesteld tussen de aanwezigheidsregisters en de gegevens afkomstig van het bestand. Voor de Franse Gemeenschap werden 2 leerlingen toegevoegd : zij waren op de teldag regelmatig ingeschreven maar kwamen om onverklaarbare reden niet voor in het bestand.

Na toevoeging en schrapping telt het bestand van de Vlaamse Gemeenschap 828.744 leerlingen en het bestand van de Franse Gemeenschap 627.736 leerlingen.

Dit betekent een verdeelsleutel van 56,90% voor de Vlaamse Gemeenschap en 43,10 % voor de Franse Gemeenschap.

Met betrekking tot 2006

Het Rekenhof heeft in algemene vergadering van 31 mei 2006 de bestanden van de beide Gemeenschappen geschikt verklaard voor verder nazicht.

Het ging voor de Vlaamse Gemeenschap over een bestand met 828.749 leerlingen, voor de Franse Gemeenschap over een bestand met 627.008 leerlingen.

De globale controle heeft geleid tot een vermindering van het bestand van de Vlaamse Gemeenschap met 6 leerlingen die dubbeltellingen bleken te zijn bij het vergelijken van de bestanden van de twee gemeenschappen die niet ingeschreven waren in een onderwijsinstelling die gefinancierd of gesubsidieerd werd door de Vlaamse Gemeenschap.

Voor de Franse Gemeenschap werd het bestand verminderd met 10 leerlingen die dubbeltellingen bleken te zijn bij het vergelijken van de bestanden van de twee gemeenschappen.

De controle van de steekproef betrof 100 willekeurig getrokken scholen in elk van de Gemeenschappen.

Voor de Vlaamse Gemeenschap betrof het een totaal van 25.600 leerlingen, voor de Franse Gemeenschap 36.906 leerlingen.

De controles werden uitgevoerd rekening houdend met de eigen organisatie en de eigen administratieve procedures van de departementen onderwijs van elke gemeenschap. Zoals de vorige jaren werden de controles uitgevoerd door een ploeg waarin ook een auditeur van de andere taalrol binnen het Rekenhof was opgenomen.

Voor de Vlaamse Gemeenschap spitsten de controles zich toe op de overeenstemming van de leerlinggegevens uit het bestand met de gegevens van de oorspronkelijke informatieverstrekking door de scholen. Hiervoor baseerde het controleteam zich op de gegevens die de scholen elektronisch meedeelden voor de telling voor de financieringswet.

Daarnaast werden deze gegevens vergeleken met de gegevens die de scholen op dezelfde teldag, nl. 1 februari 2006, meedeelden voor de financiering of subsidiëring van de school. Tenslotte werden de commentaren die de verificateurs noteerden bij hun controle van de gegevens nagekeken op onduidelijkheden.

Voor de Franse Gemeenschap werden de verificatieverslagen van alle betrokken instellingen onderzocht om te controleren of het aantal leerlingen dat in het bestand vermeld werd, niet hoger lag dan het cijfer dat door de verificateur werd vastgesteld.

Deze controle leidde ertoe dat voor 1 leerling in de Vlaamse Gemeenschap bijkomende informatie moest worden gevraagd. De leerling bleek niet aan de toelatingsvoorwaarden te voldoen en werd onterecht in het bestand opgenomen.

Voor de Franse gemeenschap diende 1 leerling geschrapt te worden. Hij bleek niet aan de toelatingsvoorwaarden te voldoen.

Rekening houdend met de aanpassingen die werden uitgevoerd zijn de gegevens, door de twee gemeenschappen overgezonden, correct.

De controle van de concurrentiële ophalingen gebeurde op basis van de door de Gemeenschappen ingezonden lijsten van concurrentieel opgehaalde leerlingen en de door de onderwijsinstellingen afgeleverde verklaringen op eer.

De Vlaamse Gemeenschap gaf 134 leerlingen door, de Franse Gemeenschap 107.

Geen van de 134 leerlingen vermeld op de lijst komt voor in het bestand. 4 leerlingen moesten worden toegevoegd aan de lijst en dienden bijgevolg uit het bestand te worden geschrapt

Geen van de 107 leerlingen vermeld op de lijst komt voor in het bestand. Alle scholen die verplicht waren een verklaring op eer in te dienen hadden dit gedaan.

Als vierde stap in de controleprocedure werd in 20 scholen (per gemeenschap en geen scholen die zich al in de steekproef bevonden) een controle uitgevoerd op de verificatie van de regelmatige inschrijving van de leerling op de teldag aan de hand van de aanwezigheidsregisters.

De controleacties werden voor iedere gemeenschap uitgevoerd door een ploeg bijgestaan door een personeelslid van de andere taalrol van het Rekenhof.

Bij de twintig scholen van de Vlaamse Gemeenschap werd er geen ongerechtvaardigd verschil vastgesteld tussen de aanwezigheidsregisters en de gegevens afkomstig van het bestand. Voor de Franse Gemeenschap werden 4 leerlingen toegevoegd: zij waren op de teldag regelmatig ingeschreven maar kwamen om onverklaarbare reden niet voor in het bestand. 1 leerling moest worden geschrapt, hoewel hij ingeschreven was, doch nooit aanwezig was.

Na toevoeging en schrapping telt het bestand van de Vlaamse Gemeenschap 828.738 leerlingen en het bestand van de Franse Gemeenschap 627.000 leerlingen.

Dit betekent een verdeelsleutel van 56,93% voor de Vlaamse Gemeenschap en 43,07 % voor de Franse Gemeenschap.

Hiermee denk ik de stand van zaken te hebben gegeven op de vragen naar de precieze controleprocedure en de toetsing door het Rekenhof van de leerlingencijfers van de verschillende gemeenschappen aan de afspraken en de uitgangspunten van het Sint-Elooisakkoord.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 102
van 16 februari 2007
van **ROBERT VOORHAMME**

Onderwijspersoneel - Politiek verlof

Voor werknemers in de privésector en voor overheidspersoneel bestaan regelingen die hen recht geven op politiek verlof voor de uitoefening van een politiek mandaat. Binnen bepaalde grenzen kunnen deze werknemers steeds vrij nemen voor alle verplichtingen die rechtstreeks uit het mandaat voortvloeien.

Voor het onderwijspersoneel geldt een afzonderlijke regeling, vastgelegd in het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs IV. Gezien de bijzondere aard van het werk van een lesgever, is het niet onlogisch dat een bijzondere regeling geldt die de specifieke eisen van een lesopdracht tracht te verzoenen met de verplichtingen die voortvloeien uit de uitoefening van een mandaat. Terecht werden de mogelijkheden tot politiek verlof voor onderwijspersoneel sinds 1993 verruimd. Nu kunnen onder meer ook gemeenteraadsleden en provincieraadsleden hiervan gebruik maken.

De modaliteiten voor de toekenning van dit politiek verlof blijken echter uiterst beperkend.

De omzendbrief van 20 december 2006 blijft hieromtrent in het vage, maar het werkstation geeft aan dat een politiek verlof van bijvoorbeeld vier uur per maand dient te worden opgenomen naar rato van één uur per week. Nu beantwoordt een vast uur per week verlof in veel gevallen niet aan de werkelijke behoeften voor de uitoefening van het mandaat. Voor het bijwonen van bijvoorbeeld de maandelijkse zitting van de provincieraad, die reeds kort na de middag aanvangt (toch de belangrijkste taak van een provincieraadslid!), is vier uur ineens op die ene dag meer aangewezen. Blijkbaar wordt er ook geen rekening mee gehouden wat de precieze taakinfilling van het betrokken personeelslid is en of een dergelijke regeling in de concrete situatie in de school al dan niet voor organisatorische problemen zou zorgen.

1. Ik neem aan dat de minister ervan uitgaat dat de personeelsleden in het onderwijs die een politiek mandaat uitoefenen, zoveel mogelijk in de gelegenheid moeten worden gesteld om hun mandaat naar behoren uit te oefenen en dus politiek verlof moeten krijgen op de daarvoor geëigende momenten, voorzover dit voor de leerlingen geen nadelige gevolgen heeft en de school niet voor grote organisatorische problemen komt te staan? En dat in ieder geval het maximum moet worden gedaan om de betrokken personeelsleden in staat te stellen de vergaderingen bij te wonen van het bestuursorgaan waarvan zij deel uitmaken?
2. Moet hiervoor niet veeleer de concrete situatie van werknemer en school worden bekeken in plaats van lineair beperkingen op te leggen?
3. Is er een besluit in voorbereiding waarin de modaliteiten voor de toepassing van de sedert enkele maanden verruimde regeling in deze zin worden geregeld?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 102 van 16 februari 2007
van **ROBERT VOORHAMME**

De maatregelen opgesomd in de door de vraagsteller geciteerde omzendbrief van 20 december 2006 werden, met de goedkeuring van de Vlaamse Regering, op dat ogenblik al aan de scholen megedeeld met de uitdrukkelijke vermelding dat dit gebeurt in afwachting van en onder het voorbehoud dat de Vlaamse Regering het ontwerp van besluit betreffende de toekenning van een politiek verlof op verzoek van het personeelslid goedkeurt.

Dit ontwerp is op 16 februari 2007 een tweede maal door de Vlaamse Regering goedgekeurd en op 5 maart 2007 aan de Raad van State overgemaakt met het oog op advies binnen de termijn voorzien in artikel 84, §1, eerste lid, 1° van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Op grond van de bepalingen van artikel 31 van het decreet van 28 april 1993 kan de Vlaamse Regering enkel de randvoorwaarden voor het voltijds of deeltijds politiek verlof op verzoek vaststellen. In de initiële tekst die aan de bevoegde onderhandelingscomités werd voorgelegd was de mogelijkheid dat personeelsleden het politiek verlof konden krijgen op de daarvoor geëigende momenten niet geheel uitgesloten.

Over het ontwerp van besluit is echter zeer grondig onderhandeld.

Tijdens deze onderhandelingen is doelbewust gezocht naar een verzoening van de standpunten waarbij de politieke ambities van het personeelslid en zijn recht op politiek verlof enerzijds werden afgewogen tegenover de organiseerbaarheid van het onderwijs anderzijds.

Als eindverantwoordelijke voor de goede organisatie van de school en in het belang van kwaliteitsvol onderwijs hebben de vertegenwoordigers van de inrichtende machten samen met de vakorganisaties naar een evenwichtige regeling gezocht.

De onderhandelingen hebben uiteindelijk geleid tot een compromis waarbij de diverse partners akkoord waren om de nieuwe regeling voor het deeltijds politiek verlof zo dicht mogelijk te laten aansluiten bij een bestaand stelsel van arbeidsduurvermindering

Er werd dan ook voor gekozen om het deeltijds politiek verlof op verzoek volledig af te stemmen op de werkwijze ingeschreven in het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 1990 betreffende het verlof voor verminderde prestaties gewettigd door sociale of familiale redenen en de afwezigheid voor verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheid ten gunste van de personeelsleden van het onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding.

Wat de prestaties betreft die het personeelslid tijdens een deeltijds facultatief verlof nog moet blijven verrichten, zijn de teksten zelfs gelijkkluidend en moet, zoals in de voormelde omzendbrief wordt vermeld, het personeelslid wekelijks prestaties blijven verrichten die ten minste een volledige prestatie-eenheid bedragen. Wat de centra voor leerlingenbegeleiding betreft, dient het personeelslid wekelijks prestaties blijven verrichten die ten minste 10 % van een volledige opdracht bedragen. Voor selectie- en bevorderingsambten geldt een afwijkende regeling.

Tijdens de voormelde onderhandelingen zijn ook duidelijke afspraken gemaakt over de begin- en einddatum van het politiek verlof.

Het politiek verlof vangt aan op de datum van de eedaflegging, 1 september, 1 oktober, 1 januari, 1 april of op een met de inrichtende macht of schoolbestuur overeengekomen datum. Het personeelslid dat gebruik maakt van het recht op politiek verlof, stelt uiterlijk 15 dagen vóór de aanvang ervan, de inrichtende macht of het schoolbestuur in kennis van de datum waarop het politiek verlof zal aanvangen en van het volume aan wekelijkse prestaties waarvoor verlof wordt gevraagd.

Het personeelslid kan het volume van zijn politiek verlof alleen op 1 september wijzigen. In dat geval stelt het uiterlijk op 30 juni de inrichtende macht of het schoolbestuur in kennis van deze wijziging. Het politiek verlof eindigt steeds overeenkomstig de bepaling van artikel 34, eerste lid, van het decreet.

Een personeelslid dat gebruik gemaakt heeft van zijn recht op politiek verlof, heeft ook het recht dit te beëindigen, vooraleer zijn mandaat beëindigd is. Wanneer het van dit recht gebruik maakt, stelt het uiterlijk op 30 juni de inrichtende macht of het schoolbestuur hiervan in kennis. Het verlof wordt dan beëindigd op 31 augustus daaropvolgend.

Het politiek verlof van tijdelijke personeelsleden eindigt van rechtswege als de tijdelijke aanstelling eindigt.

Uit het voorgaande blijkt dat de combinatie van de opgelegde weekprestaties gekoppeld aan de afgesproken regeling betreffende de begin- en einddata geen geëigende oplossing biedt voor een welbepaalde politieke activiteit op één welbepaald moment van de dag/week.

Voor een dergelijke politieke opdracht zal er binnen het toe te kennen takenpakket en in overleg met de inrichtende macht een werkbare oplossing moeten worden gezocht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 103
van 16 februari 2007
van **CATHY BERX**

Onderwijstijd - Efficiëntiemeting

In “Voorbij de oude debatten: een voorstel voor ‘economische’ desegregatie van het onderwijs”, poneert Bowen Paulle van de Universiteit Amsterdam dat “er geen cijfers zijn over wat misschien het meest belangrijk is in het onderwijs: gemiddelde effectieve leertijd per lesuur per school. We hebben geen manier om schoolklimaat en informele socialisatieprocessen op school adequaat in cijfers te vatten”. Hij voegt eraan toe, en ik paraphraseer: dat we niet kunnen meten of de dag-in-dag-uit-ervaringen van de meest kwetsbare leerlingen op school goed, behoorlijk dan wel slecht zijn. In zijn promotieonderzoek dat handelt over scholen in de Bronx en de Bijlmer, onderstreepte hij dat “het clusteren van hoge concentraties van zeer kwetsbare leerlingen in explosieve situaties tragische gevolgen heeft voor ‘new urban outcasts’ en voor de samenleving als geheel”.

Allicht kan de situatie in Vlaamse grootsteden niet echt worden vergeleken met de situaties in veel Nederlandse en Amerikaanse scholen. Niettemin, ook en vooral voor de kansarme of GOK-leerlingen (Gelijke Onderwijskansen) in Vlaanderen is het allicht van het grootste belang dat zo weinig als mogelijk onderwijstijd verloren gaat. Uit enkele doorlichtingsverslagen bleek alvast dat de inspectie aandacht heeft voor eventueel tijdverlies in een school.

1. Wordt de “gemiddelde effectieve leertijd per lesuur per school” gemeten in Vlaanderen?
2. Wordt de wijze waarop de onderwijstijd wordt georganiseerd, gemeten?
3. Zijn er – mochten deze metingen al bestaan – problemen te melden op dit vlak?
4. Zijn er – mochten deze metingen al bestaan – opmerkelijke verschillen tussen scholen met veel (>60%) dan wel met weinig (<25%) of geen GOK-leerlingen (de % zijn redelijk arbitrair gekozen)?
5. Gaat de minister ervan uit dat relevante gegevens sterker dan nu verankerd moeten worden in de doorlichting van een school?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 103 van 16 februari 2007
van **CATHY BERX**

1. De gemiddelde lestijd wordt niet gemeten. Occasioneel geeft de onderwijsinspectie in doorlichtingsverslagen melding van scholen die de onderwijstijd niet uitputten. Het gaat echter niet om een systematische rapportering en we hebben dan ook geen gegevens om te stellen dat dat bv. vaker in stedelijke contexten het geval zou zijn dan in landelijke omgevingen. In algemene zin lijken de internationaal erkende resultaten van het Vlaams onderwijs op een hoog rendement – en logischerwijze op weinig waarschijnlijk verlies van nuttige onderwijstijd te wijzen.
- 2&3. Ook op deze vraag is het antwoord negatief. Wat de inspectie wel nagaat is of de scholen zich, bv. in het secundair onderwijs, houden aan het maximum aantal dagen waarop evaluatieactiviteiten kunnen plaatsvinden. Scholen die dat maximum overschrijden, daarvan zou men kunnen zeggen dat ze de onderwijstijd onderbenutten. Een kleinschalig onderzoek door de verificatiediensten vorig schooljaar naar de overschrijding van de vrije dagen tussen het laatste examen en 30 juni bracht aan het licht dat het wellicht om eerder uitzonderlijke gevallen gaat.
4. Aangezien er geen metingen gebeuren, is deze vraag niet van toepassing. Zie ook antwoord op 1. hierboven.
5. De beoordeling of de onderwijstijd conform de vigerende regelgeving wordt gerespecteerd, wordt altijd meegenomen tijdens doorlichtingen. Wellicht zullen herhaaldelijke negatieve vaststellingen in de toekomst (vanaf 2008) worden meegenomen in het ruime schooldossier dat als basis zal dienen voor de wijze waarop de school wordt doorgelicht (gedifferentieerd doorlichten op basis van een profiel van de school). In die zin kunnen we dus stellen dat de meer genuanceerde wijze van doorlichten (vanaf 2008) zal toelaten meer gericht in te zoomen op de effectiviteit van de leertijd.

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 59
van 19 januari 2007
van **GREET VAN LINTER**

Thuiszorg Brussel - Taalgebruik

De minister hecht in haar beleid veel belang aan het uitstellen of zelfs vermijden van een residentiële opname. Zij steunt ten volle de keuze voor de thuiszorg.

In Brussel is de Nederlandse zorgbehoevende of patiënt, wat thuiszorg betreft, vaak aangewezen op de diensten van het Wit-Gele Kruis. Dat de dienstverlening hier, wat het Nederlandse taalgebruik betreft, niet steeds goed verloopt, is een bekend gegeven.

Rond de jaarwisseling stuurde deze organisatie een vraag tot steun aan de mensen die op haar een beroep deden. Het bijgevoegde overschrijvingsformulier bevond zich enkel op de zijde van de Franstalige versie, waar verwezen wordt naar de Nederlandstalige versie op de keerzijde.

Wat nog meer opvalt in de brief is:

- dat de hoofding van de Nederlandstalige versie luidt: “Aide et soins à domicile. Wit-Gele Kruis van Brussel”;
- dat men spreekt over de “inzet van meer dan 1000 verpleegkundigen om de Brusselse en Waalse bevolking te steunen”.

Valt de werking van deze organisatie Wit-Gele Kruis van Brussel op een of andere wijze onder het toezicht van de minister?

Zo ja, welke initiatieven nam de minister om deze manier van werken te verhelpen?

En welke conclusies trekt zij uit dit voorval met betrekking tot de verzorging in de eigen taal van de Vlamingen in Brussel?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 59 van 19 januari 2007

van **GREET VAN LINTER**

De hulp- en verzorgingsdiensten van ‘Aide et Soins à Domicile’ van het Wit-Gele Kruis van Brussel worden gesubsidieerd door de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF). De werking van deze diensten valt dan ook niet onder mijn toezicht, ook al bedienen zij ook Nederlandstalige inwoners van Brussel.

Ook ik vind het belangrijk dat de Nederlandstaligen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in hun eigen taal kunnen verzorgd worden. Ik volg dan ook, samen met de afgevaardigden van de betrokken verenigingen, kabinetten en agentschappen, het project “Coördinatie Gezondheidszorg Brussel”, dat door mijn collega bevoegd voor Brussel, Bert Anciaux, gesubsidieerd wordt, van zeer nabij op. De kerntaken van dit project zijn het ontsluiten van een databank met Nederlandstalige zorgverstrekkers, het creëren van een platform eerstelijnsgezondheidszorg om de toegankelijkheid van het Nederlandskundig zorgaanbod op het terrein te verbeteren, het optimaliseren van de communicatie tussen de eerstelijns werkers en het verbeteren van de zorgcoördinatie. Dit project is nog in volle ontwikkelingsfase, maar vormt toch een aanzet om de verzorging van de Vlamingen in Brussel in hun eigen taal te verzekeren.

In uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 1990 houdende coördinatie en ondersteuning van de thuisverzorging, erken ik als Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin teams voor thuisverpleging. Eén van de erkende teams, die ook dienstverlening aanbieden in de Vlaamse randgemeenten, maakt deel uit van het Wit-Gele Kruis van Brabant.

In uitvoering van dezelfde regelgeving erken ik ook de Samenwerkingsinitiatieven in de Thuisverzorging (SIT). Het SIT “Brussels Overleg Thuiszorg” (BOT) staat onder andere in voor de coördinatie en ondersteuning van de Nederlandstalige thuisverzorging in Brussel. Deze organisatie heeft een inventaris beschikbaar van Nederlandstalige diensten, organisaties en zorgverstrekkers.

Uiteraard is er in Brussel ook een aanbod van thuiszorgdiensten, die wel onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 60
van 19 januari 2007
van **BART CARON**

Ad-nominatimsubsidies Welzijn - Indexering en verankering

Op een gelijkaardige schriftelijke vraag aan uw collega-minister Van Mechelen kreeg ik op 2 januari van dit nieuwe jaar antwoord. Mijn vraag ging over de ad-nominatimsubsidies aan verenigingen.

Ik stelde hem volgende vragen:

- hoeveel organisaties er door de Vlaamse overheid nog ad nominatim, of op vergelijkbare wijze, gesubsidieerd worden en in welke sectoren dit nog gebeurt dit en hoeveel het totaal van middelen is dat naar deze subsidiëring gaat;
- hoeveel van deze organisaties geen indexering wegens inflatie en wegens anciënniteitverhogingen ontvangen ;
- hoeveel het de Vlaamse overheid jaarlijks extra zou kosten om deze subsidie van deze organisaties toch te indexeren;
- hoeveel het de Vlaamse overheid extra zou kosten wanneer deze organisaties eenmalig de gederfde inkomsten retroactief, sinds de aanvang van hun subsidiëring, toch betaald zouden krijgen;
- en of de Vlaamse Regering plannen heeft voor deze indexering; zo ja, welke stappen de minister plant om dit structureel probleem voor deze organisaties te verhelpen en hoe hij tegenover het systeem van ad-nominatimsubsiëring staat.

Op deze vragen kreeg ik een uitgebreid antwoord, maar voor bepaalde aspecten verwees de minister naar de vakministers.

Op mijn bovenvermelde eerste twee vragen kreeg ik volgende antwoorden.

- 1) Het bepalen van het aantal organisaties dat vanuit de Vlaamse begroting via “projectmiddelen of ad-nominatimsubsidies quasi permanent gesubsidieerd worden” is een vraagstuk dat enkel door de betrokken functioneel bevoegde Vlaamse ministers en hun diensten kan worden beantwoord. Zij nemen immers de beslissing om desgevallend de werking van allerlei organisaties te subsidiëren.
- 2) Hetzelfde geldt voor het bepalen van het aantal organisaties waarvan de subsidie niet standaard wordt geïndexeerd. Echter kan elke minister, die van oordeel is dat een projectmatige subsidie dient verhoogd te worden met een index of andere kostenverhogingsmechanismen, dit via een herschikking van zijn eigen begroting steeds doen.
De aanpassing van de subsidiëring aan de gevolgen van de weddendrift ingevolge anciënniteitsopbouw komt momenteel enkel voor bij subsidieregelingen die volledig reglementair onderbouwd zijn. Dat is logisch, omdat via de reglementering de Vlaamse Overheid een duidelijke

lijk afgebakende taak heeft voorzien, evenals structurele middelen, uitgaande van een vooropgesteld beheersingsmodel.

Minister Van Mechelen verklaarde dat het uiteraard iedere Vlaamse minister vrij staat zelf herschikkingen door te voeren en binnen zijn kredieten de ruimte te zoeken die nodig is om meer armslag te geven aan de organisaties die hij of zij wenst te betoelagen op een facultatieve, niet-reglementair onderbouwde wijze.

Het budget voor het beleidsdomein Welzijn steeg de afgelopen periode in vergelijking met voorgaande begrotingen. Hiermee werden extra activiteiten ontwikkeld.

Omdat net bovenvermelde vragen 1 en 2 de essentie van mijn vraagstelling was en ik door minister Van Mechelen wordt doorverwezen, wil ik de minister volgende vragen te stellen.

1. Hoeveel en welke organisaties (verenigingen) binnen het beleidsdomein Welzijn genieten een ad-nominatimsubsidie?
2. De hoogte van deze bedragen wordt weergegeven in de begroting van de Vlaamse Regering 2006.

Hoeveel en welke van deze ad-nominatimorganisaties genieten een jaarlijkse indexering van deze middelen?

3. Zijn er plannen om naar aanleiding van de volgende begroting ook de indexering van de niet-geïndexeerde ad-nominatimsubsidies te bekijken van de organisaties die reeds jarenlang deel uitmaken van het beleidsdomein?

Zo ja, welke timing stelt de minister hiervoor voorop? Welke stappen werden hiervoor in het verleden eventueel reeds gezet?

4. Het gaat hier om, in de woorden van minister Van Mechelen, "facultatieve subsidies, zelfs al kunnen ze als recurrent worden beschouwd".

Is het de bedoeling om deze subsidiëring in de toekomst reglementair te onderbouwen en te evolueren naar structurele middelen? Dit zou immers meer bestaanszekerheid bieden aan de betrokken organisaties.

Welke concrete stappen worden eventueel gepland?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Vervotte (vraag nr. 60) en Van Brempt (nr. 65).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 60 van 19 januari 2007

van **BART CARON**

1. Ad-nominatimsubsidies zijn subsidies die nominatim zijn opgenomen in de begroting d.w.z. de naam van de begunstigde én het bedrag van de subsidie is in de begroting vermeld. In de begroting staan volgende ad nominatim subsidies opgenomen binnen mijn bevoegdheden :

PR	BA	Tekstomschrijving
40.30	33.02	Subsidie aan de vzw spaarfonds in het kader van het Vlaams Intersectoraal Akkoord Social Profit
41.10	33.04	Subsidie aan de vzw Kleis ter ondersteuning aan een stimulerende en sensibiliserende actie naar de Europese werkelijkheid
41.10	33.50	Subsidie aan het Steunpunt Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
41.30	33.06	Subsidie aan de Vlaamse Ouderenraad (decreet 30 april 2004)
41.70	33.24	Subsidie aan het Vlaams steunpunt vrijwilligerswerk vzw
41.70	34.20	Subsidies aan "Trefpunt Zelfhulp"
41.70	34.22	Subsidies aan het Pluralistisch Overleg Welzijnswerk
41.70	34.23	Subsidies aan de vereniging van instellingen voor Welzijnswerk
42.10	34.41	Subsidies ten behoeve van de academische prijzen van de Koninklijke Academie
42.10	41.05	Subsidies aan het Raadgevend comité voor bio-ethiek
42.20	33.50	Subsidie aan het Steunpunt Milieu en Gezondheid
42.20	33.60	Subsidies aan het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (decreet 21 november 2003)

2. & 3. De indexeringen van deze middelen verlopen zoals in de jaarlijkse begrotingsinstructies is opgenomen.

In de praktijk betekent dit dat iedere basisallocatie, in de mate dat ze voor indexatie in aanmerking komt, wordt aangepast met een bepaald indexatiepercentage.

Voor 2007 werden volgende principes gehanteerd:

- een indexatie van 2% voor loonsubsidies (in functie van overschrijding spilindex, waarbij geen overschrijding is voorzien in 2007)
- een indexatie van 1,5% voor werkingsubsidies (gezondheidsindex)
- geen indexatie voor facultatieve toelagen of studies

Een aantal van de basisallocaties wordt bijgevolg, conform de afspraken, niet geïndexeerd. De overige wel. Enkel voor de subsidie aan de Koninklijke Academie is uitdrukkelijk voorzien in niet-indexatie.

4. Voor enkele van deze subsidies bestaat er al een decretale basis. De basis voor andere organisaties ligt in overeenkomsten die worden afgesloten. Op basis van de evaluaties van deze overeenkomsten wordt eventueel een nieuw voorstel tussen de Vlaamse overheid en de organisatie uitgewerkt. Andere ad nominatim subsidies worden toegekend aan bijvoorbeeld een Steunpunt. Hiervoor is een oproep gebeurd en de toewijzing gebeurde voor 5 jaar. Na die periode zal een nieuwe oproep gebeuren en kan de samenstelling van het Steunpunt veranderen. Hier speelt immers de wet op de overheidsopdrachten. Het lijkt me dus niet aangewezen om dit structureel in te bouwen zodat de organisaties meer rechtszekerheid hebben

BIJLAGE

Tabel met informatie per programma en basisallocaties, naar coderingen in de begroting en loonaandeel.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/60/antw.060.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 61
van 19 januari 2007
van **TOM DEHAENE**

Gehandicapten 65+ - Stand van zaken

Het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap beperkt zijn personeel toepassingsgebied tot de personen met een handicap die op het ogenblik van hun aanvraag tot indicatiestelling, de volle leeftijd van vijfenzestig jaar nog niet hebben bereikt (en op de voorzieningen die ondersteuning verlenen aan personen met een handicap) (art. 20).

Dit betekent uiteraard niet dat de ondersteuning ten einde loopt eens men 65 jaar wordt.

1. Hoeveel personen met een handicap die inmiddels ouder zijn dan 65 jaar, zijn momenteel ingeschreven bij VAPH?
2. Op welke ondersteuning doen de personen als bedoeld in vraag 1 een beroep?
3. Welke tenlastenemingen/bedragen corresponderen met de ondersteuningsvormen als bedoeld in vraag 2?
4. Volgens welke procedures neemt het VAPH kennis van het overlijden van een ingeschreven persoon met een handicap?
5. Inzake het persoonlijke-assistentiebudget (PAB):
 - a) Hoeveel personen met een handicap ouder dan 65 jaar hebben sinds de invoering van het systeem een aanvraag tot het verkrijgen van een PAB ingediend?
 - b) In hoeveel gevallen werden deze aanvragen (van jaar tot jaar) gehonoreerd?
 - c) Wat zijn de redenen voor het niet honoreren (van jaar tot jaar) van deze aanvragen?
6. Heeft de minister een zicht op het aantal ingeschrevenen bij het VAPH dat tevens gerechtigd is op een federale tegemoetkoming voor personen met een handicap?

Zo ja, op welke tegemoetkoming(en)?

Zo neen, zijn er plannen om deze basisinformatie aan te vragen via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 61 van 19 januari 2007

van **TOM DEHAENE**

1. Deze tabel geeft, vanaf 65 jaar, per leeftijd het aantal mensen weer dat ingeschreven is bij het Vlaams Agentschap. De inschrijving bij het Vlaams Agentschap of één van haar rechtsvoorgangers dateert uiteraard van voor de leeftijd van 65 jaar.

<u>Leeftijd</u>	<u>Aantal personen dat een aanvraag indiende</u>	<u>Aantal personen dat effectief ingeschreven is</u>
65	1.188	953
66	1.228	1.065
67	1.124	996
68	1.032	880
69	843	721
70	652	542
71	499	426
72	449	373
73	344	277
74	289	226
75	234	177
76	242	182
77	169	102
78	130	85
79	100	60
80	103	65
81	73	49
82	59	33
83	57	31
84	35	20
85	28	12
86	36	15
87	14	7
88	5	2
89	5	1
90	6	1
91	3	1
92	6	0
93	7	1
94	3	0

95	4	0
96	2	1
97	2	0
98	1	0
100	1	0
102	1	0
Totaal:	8.974	7.304

2. Deze tabel geeft voor de personen die de leeftijd van 65 jaar bereikt hebben weer onder welke bijstandsvelden zij een aanvraag indienden.

Leeftijd	IMB	IMB budget	PABvraag	Werkvraag	Zorgvraag	Totaal
65	448	784	11	28	188	1.459
66	548	884	8	31	200	1.671
67	562	816	9	21	195	1.603
68	629	700	3	13	144	1.489
69	698	485	12	5	122	1.322
70	730	296	8	2	75	1.111
71	603	244	9	2	88	946
72	503	205	6	1	64	779
73	409	175	10	1	51	646
74	337	137	1	0	38	513
75	268	116	2	2	31	419
76	237	125	0	0	23	385
77	132	82	3	0	16	233
78	122	68	0	0	13	203
79	82	46	0	0	7	135
80	79	44	0	0	12	135
81	79	37	0	0	11	127
82	54	22	0	0	5	81
83	41	22	0	0	5	68
84	38	21	0	0	2	61
85	23	10	0	0	1	34
86	25	12	0	0	0	37
87	22	6	0	0	3	31
88	5	1	0	0	1	7
89	3	2	0	0	0	5
90	5	0	0	0	1	6
91	4	0	0	0	0	4
92	4	0	0	0	1	5
93	5	2	0	0	0	7
94	1	0	0	0	0	1
95	4	1	0	0	0	5
97	0	2	0	0	0	2
99	1	0	0	0	0	1
103	1	0	0	0	0	1
104	1	0	0	0	0	1
Totaal:	6.703	5.345	82	106	1.297	13.533

Belangrijke punten om rekening mee te houden bij het lezen van deze gegevens:

- In de tabel wordt het aantal personen weergegeven dat voor de getoonde rubrieken een aanvraag indiende. Hoewel deze personen intussen de leeftijd van 65 jaar hebben bereikt, kan de aanvraag dateren van voor die leeftijd.
 - Personen kunnen zowel een aanvraag ingediend hebben tijdens de oude regelgeving voor materiële bijstand ("imb") als in de huidige regelgeving ("imb budget"). De huidige regelgeving voor materiële bijstand is geldig sinds 1 januari 2002. Onder materiële bijstand worden hulpmiddelen en aanpassingen verstaan, alsook de kosten voor gebarentolken voor doven en slechthorenden en schrijftolken.
 - De vragen onder de rubriek Werk zijn onder andere loonkostensubsidies volgens CAO 26 of de Vlaamse Inschakelingspremie, werk in een beschutte werkplaats en werk in de openbare sector.
3. De tenlasteneming van de gestelde vragen verloopt volgens de respectievelijke regelgevingen. Enkele voorbeelden:
- Voor materiële bijstand worden de tegemoetkomingen bepaald in de referentielijst voor materiële bijstand die hoort bij het besluit van 13 juli 2001.
 - De hoogte van de Persoonlijke-Assistentiebudgetten wordt bepaald in het PAB-besluit van 15 december 2000.
 - De modaliteiten voor toekenning van een loonsubsidie voor tewerkstelling worden geregeld in collectieve arbeidsovereenkomst nummer 26, die gesloten werd op 15 oktober 1975. De toekenning van de Vlaamse Inschakelingspremie wordt geregeld door het Besluit van de Vlaamse regering van 18 december 1998.

Overzicht kost personen +65 opgenomen in de zorgsector:

Personen ouder dan 65 in de zorg op 30 juni 2006 (momentopname)			
	Aantal	Gemiddelde jaarkost 2005 in euro	Totale jaarkost in euro
Thuisbegeleiding	34	2.490,00	84.660,00
Dagcentrum	83	18.962,00	1.573.846,00
Begeleid wonen	67	7.721,00	517.307,00
Tehuis werkenden	70	21.695,00	1.518.650,00
Beschermd wonen	38	16.618,00	631.484,00
Tehuizen voor kortverblijf	12	35.087,00	421.044,00
Logeren 1	6	35.087,00	210.522,00
Zelfstandig wonen	22	33.973,00	747.406,00
Bezigheidstehuis	327	39.232,00	12.828.864,00
Nursing	284	47.499,00	13.489.716,00
Pleegzorg	81	7.743,00	627.183,00
WOP	11	7.743,00	85.173,00
Totaal:	1035		32.735.855,00

Hierbij moeten we nuanceren dat niet elk van deze personen een volledig jaar beroep heeft gedaan op deze zorgvormen. Bij kort verblijf en logeren is dat bijvoorbeeld niet mogelijk.

Persoonlijke-Assistentiebudget

Totaalbedrag toegekende PAB's aan personen die intussen ouder zijn dan 65: 2.511.005,53 euro.

Individuele materiële bijstand

De migratie van alle betaalgegevens voor materiële bijstand naar het nieuwe database-programma werd pas recent afgerond. Momenteel zijn de nodige rapporten nog in ontwikkeling.

Tewerkstelling

De tegemoetkomingen in het kader van tewerkstelling behoren sinds 1 april 2006 tot de bevoegdheid van de VDAB. Het is voor het Vlaams Agentschap bijgevolg niet mogelijk om een kostberekening te doen.

4. De database van het Vlaams Agentschap wordt voor bepaalde gegevens gekoppeld aan de Kruispuntbank, waardoor een overlijden na koppeling automatisch in elk elektronisch dossier wordt weergegeven.

Voor personen die verblijven in een gesubsidieerde voorziening stuurt de voorzienig of dienst ook een bericht van ontslag uit de voorziening of dienstverlening.

5. a) In totaal vroegen 278 personen met een handicap na hun 65ste een PAB aan.
- b) In totaal kregen 60 mensen die na hun 65ste verjaardag een aanvraag voor een PAB indienden, een goedkeuring. Van die 60 zijn er 45 ook effectief gestart. Per jaar geeft dit:

Jaartal	Aantal toekenningen	Effectief gestart
2002	3	1
2003	5	3
2004	4	4
2005	6	4
2006	3	2
2007	39	31
Totaal:	60	45

- c) Ik bepaal, naast de spoedprocedure voor personen met een snel degeneratieve aandoening, jaarlijks de prioriteiten voor toekenning van PAB-budgetten. Wie niet tot deze prioriteiten behoort, komt niet in aanmerking voor een PAB. De prioriteiten worden jaarlijks bijgesteld.
6. Het Vlaams Agentschap noch ik hebben zicht op eventuele tegemoetkomingen die een bij het Agentschap ingeschreven persoon met een handicap ontvangt via de Federale Overheid. Er werden met de Federale Overheid nog geen afspraken gemaakt over het beschikbaar maken en uitwisselen van deze gegevens. In het kader van de wet op de privacy is dit bovendien geen vanzelfsprekend gegeven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 62
van 19 januari 2007
van **TOM DEHAENE**

Obesitas - Preventiebeleid

Uit cijfergegevens van 2000 en 2002 bij schoolgaande adolescenten in Vlaanderen blijkt dat 1,8 % van de jongens en 1,5 % van de meisjes obees was en nog eens 8,6 % van de jongens en 7,4 % van de meisjes het risico loopt om obees te worden (overgewicht, maar nog niet obees). Het ging hierbij om zelfrapportage waardoor onderrapportage waarschijnlijk is.

Deze cijfers komen overeen met de bevindingen van het Wetenschappelijk Instituut voor de Volksgezondheid, waaruit blijkt dat globaal genomen 11 % van de Vlaamse jongeren (2-18 jaar) te dik is. 43 % van de volwassen Vlamingen weegt te zwaar (2004): 31 % heeft overgewicht en 12 % is obees (meer mannen dan vrouwen en meer bij lager opleidingsniveau).

1. Welke zijn de meest recente cijfers inzake overgewicht en obesitas in de Vlaamse Gemeenschap waarover de minister beschikt? Wie levert deze cijfers aan ?
2. Welke beleidsconclusies trekt de minister uit deze meest recente cijfers?
3. Welke in globo door het Vlaams Parlement toegekende middelen trok de minister in 2004, 2005 en 2006 uit voor haar beleid inzake overgewicht en obesitas?

Graag hierbij een opdeling naar algemene (waarbij een meer algemeen perspectief worden gehanteerd) en specifieke maatregelen.

4. Welke acties liepen in 2004, 2005 en 2006 rond borstvoeding?
5. Op welke wijze wordt het preventiebeleid van de minister inzake overgewicht en obesitas afgestemd met het onderwijsbeleid van de minister van Onderwijs?
6. De minister plant een Gezondheidsconferentie inzake gezonde voeding en voldoende beweging in 2008.

Hoe wordt de voorbereiding van deze gezondheidsconferentie gestructureerd?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 62 van 19 januari 2007

van **TOM DEHAENE**

1. De prevalentie voor overgewicht (inclusief obesitas) en obesitas bij Vlaamse jongeren 12 – 18 jaar volgens de International Obesity Taskforce (IOTF) criteria:

Jongens: 14.4 % overgewicht, waarvan 3.3% obees.

Meisjes: 14.4% overgewicht, waarvan 3.0% obees.

Deze gegevens werden bekomen vanuit de metingen, verricht in 2000 en 2004, voor het opstellen van Vlaamse groeicurven. Deze Vlaamse groeicurven werden in opdracht van de Vlaamse minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid verwezenlijkt door het Laboratorium Antropogenetica Vrije Universiteit Brussel en de Dienst Jeugdgezondheidszorg Katholieke Universiteit Leuven.

2. Een gezonde voeding is reeds geruime tijd een centraal aandachtspunt binnen het preventiebeleid van de Vlaamse ministers tot wiens bevoegdheid het gezondheidsbeleid behoort. Zo behoorde al in 1998 het bevorderen van een vetarme en vezelrijke voeding tot één van de vijf **gezondheidsdoelstellingen**. In de gezondheidsconferentie die ik in 2008 plan, wil ik deze doelstelling herformuleren en ook de component lichaamsbeweging meenemen.

Om een gezond eetgedrag bij de bevolking in het algemeen en meer specifiek bij de jongeren te bevorderen doe ik beroep op **partners** die ik hiervoor subsidieer. Belangrijk hierbij zijn het **VIG** (Vlaams Instituut voor gezondheidspromotie) dat info verspreidt naar de ganse bevolking. Zo ligt het VIG aan de basis van de verspreiding van de actieve voedingsdriehoek. De principes die de basis van deze driehoek vormen zijn: evenwicht, variatie en matigheid en voldoende beweging.

Verder ontwikkelt het VIG methodieken voor intermediairen, vooral de LOGO's, maar ook voor leerkrachten en geeft het VIG adviezen aan deze intermediairen en aan de overheid.

De **LOGO's** (loco-regionale gezondheidsoverlegorganen) vormen een netwerk bestaande uit partners die actief zijn in de gezondheidsbevordering en/of ziektepreventie. LOGO's dienen vooral bij een brede doelgroep de gezondheidsdoelstellingen te implementeren.

Het huidige **Eetexpert.be** heeft samen met de Vlaamse Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg (VWVJ), Domus Medica en met een groep professoren van de universiteit van Leuven en Gent aan een specifiek project rond eetstoornissen bij jongeren gewerkt. Dit project beoogde een snelle detectie van jongeren met eetstoornissen en heeft zorgarme en zorgrijke regio's voor een specifieke zorgverlening voor deze jongeren in kaart gebracht. In zorgarme regio's werden opleidingen voor zorgaanbieders georganiseerd om de zorgverlening te versterken. Het eetgedrag en de eetstoornissen worden vanuit een positieve "well-being" filosofie benaderd. Momenteel bekijk ik een nieuwe opdracht voor dit expertisecentrum.

De mutualiteiten, de Vlaamse Liga tegen Kanker (VLK) en de Vlaamse Werkgroep Gezonde Tandem (VWGT), zijn erkende organisaties die voornamelijk een sensibiliserende functie hebben.

Via campagnes en projecten, Vinnig Vlaanderen en Tutti Frutti, werd en wordt de bevolking en de schooljeugd gesensibiliseerd rond gezonde voeding en beweging.

De aanpak van overgewicht en obesitas bij de bevolking en bij de jeugd in het bijzonder vraagt een globale aanpak en samenwerking van verschillende sectoren die mijn bevoegdheid overstijgen. Hierbij denk ik aan reglementering i.v.m. reclames, samenstelling en beschikbaarheid van voedingsmiddelen, ruimte voor speelterreinen...

Ik hoop via de gezondheidsconferentie ook die sectoren te sensibiliseren en te mobiliseren.

3. Middelen voor financiering preventiebeleid overgewicht:

Globale maatregelen (financiering VIG, LOGO's en andere partners)

In 2004, 2005 en 2006 werden in constant beleid een aantal organisaties gesubsidieerd die naast andere taken werken aan het beleid inzake gezonde voeding. De bedragen voor 2006 bedroegen in hun totaliteit:

- VIG: 1.167.478 euro (+ enkel voor 2006, 23.864 euro voor 'fitte school')
- Logo's: 3.786.334 euro
- Domus medica (vroegere WVVH): 329.075 euro
- Ziekenfondsen: 99.160 euro
- VWGT: 24.790 euro
- VLK: 267.104 euro

Indien deze bedragen voor de organisaties aangepast worden aan het aandeel voeding en vervolgens opgeteld worden gaat het om volgende globale bedragen :

2004: 1.054.164 euro

2005: 1.075.677 euro

2006: 1.097.620 euro

4. Borstvoeding wordt zowel vanuit fysiologisch als sociopsychologisch standpunt als de voeding bij uitstek voor de pasgeborene beschouwd. Mijn intern Agentschap Kind&Gezin(K&G) heeft een belangrijke taak om deze voeding te promoten. Ik heb me als doel gesteld om de borstvoedingsgraad in Vlaanderen te laten stijgen. Ik wil dit doen door het aantal snelle afhakers te verminderen en de duur van de exclusieve borstvoeding te laten toenemen. De kennis en de vaardigheden omtrent borstvoeding bij de ouders vergroten zorgt voor een goede start en een gunstig verloop van de borstvoedingsperiode. Dat engagement zal vastgelegd worden in de beheersovereenkomst met K&G.

De sensibiliserende acties vanuit Kind en Gezin om borstvoeding te promoten zijn in eerste instantie gericht op de specifieke doelgroep van Kind en Gezin, namelijk aanstaande ouders en ouders met jonge kinderen van 0 tot 3 jaar. Het beleid is niet zozeer gericht op specifieke acties maar op continuïteit van de bestaande dienstverlening. Gestructureerde preventie met permanente aandacht voor de thematiek werkt immers veel beter dan losstaande eenmalige acties.

Eigen dienstverlening van Kind&Gezin

Voor de doelgroep aanstaande ouders en ouders met jonge kinderen van 0 tot 3 jaar wordt het geven van borstvoeding gepromoot via de infovergaderingen "Kind op Komst", via het kraambezoek, via de huisbezoeken, via de consulten op het consultatiebureau van het jonge kind en via de Kind en Gezin-Lijn. Mede door het uitvoeren van deze acties wordt de directe omgeving van moeder en kind gesensibiliseerd. Bij de informatieavonden Kind op Komst wordt bijvoorbeeld ook de partner uitgenodigd. Hij is een belangrijke steunfiguur naar de moeder bij het geven van borstvoeding.

Wanneer de moeder borstvoeding geeft, dan komt de regioverpleegkundige zo snel mogelijk na de thuiskomst uit de kraamkliniek op huisbezoek. Ook tijdens de volgende huisbezoeken komt de ondersteuning en begeleiding van borstvoeding uitgebreid aan bod.

Het ondersteunen, begeleiden en promoten van borstvoeding is als basisdoelstelling opgenomen in het basiszorgaanbod van Kind en Gezin. In het kader van begeleiden van borstvoeding kunnen extra huisbezoeken worden gebracht in functie van de specifieke situatie en problematiek in het gezin.

Bijzondere situaties krijgen speciale aandacht. Wanneer er problemen zijn geeft de regioverpleegkundige aangepast advies. Indien nodig brengt de regioverpleegkundige een extra huisbezoek om de evolutie van de borstvoeding op te volgen.

Week van de Borstvoeding

Elk jaar wordt van 1 tot 7 oktober de Week van de Borstvoeding georganiseerd. De Vlaamse overheid neemt deel aan de Wereldborstvoedingsweek om het maatschappelijk en publiek draagvlak voor het geven van borstvoeding te vergroten. Telkens weer wordt specifiek voor deze Week materiaal ontwikkeld en via de activiteiten van het regioteam verdeeld.

Brochure “Borstvoeding de ideale start”

Sinds jaren beschikt Kind en Gezin over een uitgebreide en informatieve brochure ter bevordering en ondersteuning van borstvoeding. Deze brochure is gratis en wordt via diverse kanalen beschikbaar gesteld voor ouders: bibliotheek Kind en Gezin (telefonisch en via mail), via de regiohuizen, via info's Kind op Komst voor zwangere vrouwen.

Affiche Borstvoeding

Kind en Gezin heeft ook 10 informatieve affiches gemaakt die handelen over de 10 belangrijkste actuele thema's rond het jonge kind. Er werd ook een affiche gemaakt ter promotie van borstvoeding. Deze affiches worden uitgehangen op de consultatiebureaus en in de regiohuizen van Kind en Gezin. Mede door de affiche worden alle bezoekers van het consultatiebureau gesensibiliseerd.

Up to date website

De website van K&G bevat heel wat informatie voor (aanstaande) ouders met jonge kinderen. Voeding is een van de thema's die grondig uitgewerkt zijn. Het thema borstvoeding komt uitgebreid aan bod, wat bijdraagt tot de promotie en bevordering ervan. De informatie is in eerste instantie gericht naar de doelgroep van Kind en Gezin maar is te consulteren en informatief voor andere geïnteresseerden. Deze informatieve website draagt bij tot het sensibiliseren van het ruime publiek.

Bekendmaking borstvoedingspauzes

Vanaf juli 2002 werden in België de borstvoedingspauzes doorgevoerd. Kind en Gezin heeft actief meegewerkt om het bestaan van de borstvoedingspauzes kenbaar te maken via de regioteamleden van Kind en Gezin en via de opvangvoorzieningen.

Opleiding borstvoeding gezondheidswerkers K&G

Om regioteamleden in staat te stellen op een kwalitatieve wijze aan voedingsadvisering inzake borstvoeding te doen in de gezinnen en de ouders de nodige ondersteuning te bieden, werd een vormings- en ondersteuningssysteem ontwikkeld waarmee ze hun voedingskennis kunnen verhogen en/of bijsturen

Naast het basisleertraject voor nieuwe medewerkers gaat er ook heel wat aandacht naar bijscholing. Die kennisontwikkeling gebeurt niet enkel klassikaal, maar gebeurt onder de vorm van een Open Leren pakket, de uitbouw van een kenniscentrum, het inschakelen van interne lactatiekundigen, zelfstudie en intercollegiale toetsing. Een self-assessment moet de medewerkers tonen waar ze voor zichzelf staan, zodat ze gericht kunnen leren.

Een goede net- en samenwerking

De uitbouw van een goede netwerking en samenwerking tussen de verschillende partners is ook onontbeerlijk. In het kader van deze netwerking en samenwerking is éénheid van taal belangrijk. Immers door een groter draagvlak en éénduidigheid van de boodschappen zal de borstvoedende moeder zich beter gesteund voelen.

Een eerste stap werd gezet door het protocol met de beroepsorganisaties voor vroedvrouwen te ondertekenen. Het doel van dit protocol is o.m. om taakafspraken te maken voor de korte beginperiode dat beide partijen in het gezin komen. Ook inhoudelijk worden de adviezen op elkaar afgestemd.

Ook de toeleiding naar de diverse borstvoedingorganisaties loopt. Daarnaast zijn er de samenwerkingsverbanden met de expertisecentra kraamzorg waarbij gestreefd wordt naar een nog grotere structurele samenwerking.

Projectovereenkomst Borstvoedingsproject De Bakermat

Op 7 januari 2004 werd tussen Kind en Gezin en vzw De Bakermat een projectovereenkomst opgemaakt voor de ondersteuning van het borstvoedingsproject. Dit project loopt voor een periode van 3 jaar- 2005 – 2006 – 2007.

3. Scholen spelen een belangrijke rol in het stimuleren van gezonde voeding en voldoende beweging. Als Vlaams minister bevoegd voor gezondheidszorg heb ik daarom samen met mijn collegae, de ministers bevoegd voor onderwijs, landbouw en jeugd en sport een **intentieverklaring** ondertekend in januari 2006 waarin afspraken worden gemaakt over gezondheidsbevordering in het basis en het secundair onderwijs. Enkele aandachtsgebieden op vlak van gezondheidsbevordering bij schoolgaande kinderen en jongeren worden in deze verklaring prioritair gesteld. Hierbij wordt rekening gehouden met de bestaande Vlaamse gezondheidsdoelstellingen. Als eerste instap werd ‘Gezonde voeding en lichaamsbeweging’ als thema gekozen.
Om deze intentieverklaring zo goed mogelijk te realiseren, werd een **gezondheidscoördinator** aangesteld. Deze coördinator ontwikkelt in samenspraak met de administraties onderwijs en volksgezondheid een strategisch en operationeel plan onder de naam ‘Op uw gezondheid!’. Dit plan biedt aan scholen de mogelijkheid om binnen hun eigen context en behoeften een aantal concrete streefdoelen te bepalen en een gezondheidsbeleid op maat van hun leerlingen te ontwikkelen. Ikzelf en het agentschap Zorg en Gezondheid worden nauw betrokken bij de beleidsvoorbereiding, beleidsuitvoering en beleidsevaluatie. Zo ben ik en is het agentschap vertegenwoordigd in de commissie gezondheidsbevordering van de VLOR, waar dit strategisch plan en de uitvoering strikt worden opgevolgd.
4. De gezondheidsconferentie wordt voorbereid in werkgroepen met deskundigen en belangrijke vertegenwoordigers uit de verschillende maatschappelijke geledingen vertegenwoordigd zijn. Een eerste voorbereidende werkgroep is in 2006 drie maal bijeengekomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 63
van 19 januari 2007
van **HELGA STEVENS**

Binnenlandse adoptie - Wachtlijsten

In opvolging van mijn vraag om uitleg, behandeld in de commissie Welzijn van 5 december 2006, had ik graag een antwoord gekregen op volgende vragen (Handelingen C38 van 5 december 2006, blz. 18-20).

1. Hoeveel kandidaat-adoptanten zijn op de verschillende wachtlijsten ingeschreven (graag overzicht per dienst)?
2. Hoeveel kandidaat-adoptanten zijn op meerdere lijsten ingeschreven?
3. Wat is de kostprijs bij de verschillende diensten enerzijds om zich in te schrijven op de wachtlijst, anderzijds voor de verdere stappen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 63 van 19 januari 2007

van **HELGA STEVENS**

1. Tot en met 30/11/2006 schreven kandidaten zich in bij de adoptiedienst van hun keuze. Gezien het geringe aantal binnenlandse adopties en de bedoeling dat iedereen op de actieve wachtlijst binnen de twee jaar een kind in zijn gezin zou kunnen opnemen wordt een onderscheid gemaakt tussen passieve en actieve wachtlijst. De actieve wachtlijst omvat al diegenen die het volledige voortraject hebben afgelegd en door de dienst aanvaard werden als kandidaat-adoptanten. De passieve wachtlijst omvat al de kandidaat-adoptanten die nog geen bemiddelingsovereenkomst hebben afgesloten met de betreffende dienst.

	passieve wachtlijst	actieve wachtlijst
Adoptiedienst CAW De Visserij GENT	5	7
Adoptiedienst De Mutsaard ANTWERPEN	23	8
Adoptiedienst Gewenst Kind	86	10
Adoptiedienst stedelijk ziekenhuis Roeselare	16	4
Gents Adoptiecentrum	15	4

Vanaf 1/12/2006 melden alle kandidaten voor binnenlandse adopties zich aan bij de Vlaamse Centrale Autoriteit inzake Adoptie. De huidige praktijk van inschrijven op verschillende lijsten zal dan ook verdwenen zijn eens de huidige wachtlijst is afgewerkt. Op deze centrale lijst staan op dit ogenblik 14 kandidaten.

2. 4 kandidaat-adoptanten zijn ingeschreven op 2 wachtlijsten;
1 kandidaat-adoptant is ingeschreven op 3 wachtlijsten.
3. Traject voor de mensen die zich nu inschrijven op de centrale wachtlijst zoals afgesproken in overleg met de binnenlandse adoptiediensten in het kader van het streven naar een verdere eenvormigheid :
- inschrijving op de centrale wachtlijst : kosteloos
 - deelname aan een eerste algemene infovergadering binnenlandse adoptie : kosteloos
 - eerste persoonlijk onderhoud – intakegesprek : 250 Euro
 - deelname aan vorming binnenlandse adoptie, gegeven door Eva-Vorming : 25 Euro

- gesprekken met de dienst van hun keuze resulterend in een aanvaarding van hun kandidatuur, afsluiten van bemiddelingscontract en plaats op de actieve wachtlijst van betreffende adoptiedienst : 2500 Euro
- adoptiebemiddeling met inbegrip van levenslange nazorgaanbod : 3000 Euro
- variabele kosten (medische kosten, opvang in tijdelijk pleeggezin, notariskosten enz) : ong. 1500 Euro
- TOTAAL : 7275 Euro

Deze prijsopbouw wordt sinds eind 2006 ook gehanteerd door 4 diensten voor nieuw af te sluiten contracten resulterend uit een verdere afwerking van de passieve, dienstgebonden wachtlijsten. De beheerraad van Adoptiedienst De Visserij houdt vast aan een andere prijsopbouw die leidt tot een lager eindtotaal.

Elke adoptiedienst heeft een betaalregeling in schijven uitgewerkt en maakt de uiteindelijke afrekening op na het uiteindelijke adoptievonnis en de afhandeling van alle administratieve handelingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 64
van 19 januari 2007
van **CARL DECLUWE**

Hartcentra - Erkenningen

In antwoord op een vraag om uitleg van 16 maart 2006 over de creatie van bijkomende hartcentra antwoordde de minister dat zij de erkenningen verleent in het kader van de nieuwe federale normering. (Handelingen C182 van 16 maart 2006, blz. 25-26)

Zij stelde toen: “Als we het aantal inwoners in Vlaanderen in beschouwing nemen om te ontdekken hoeveel hartcentra er in Vlaanderen nodig zijn, dan komen we op basis van internationale bevindingen en van het federale Kenniscentrum tot de conclusie dat er al voldoende centra zijn in Vlaanderen.”

In haar antwoord gaf de minister aan dat de spreiding van de bestaande centra echter ook een rol speelt. De blinde vlekken in Vlaanderen volgens het federaal Kenniscentrum zijn de Kempen, Zuid-West-Vlaanderen en Noord-Limburg.

Zij stelde in dat verband ook: “We kunnen opteren voor een heroriëntering van de bestaande centra om zo tot een betere spreiding te komen. Of we kunnen, indien de federale regering dat toestaat, nieuwe centra creëren waar er hiaten zijn.”

1. Hoeveel aanvragen tot erkenning als hartcentrum zijn hangende bij de minister en in welke provincie zijn de initiatiefnemers gelegen? Binnen welke termijn mogen hier beslissingen worden verwacht?
2. Welke criteria hanteert de minister om een erkenning te verlenen?
3. Welke ziekenhuizen zijn reeds erkend als hartcentrum en welke dreigen als gevolg van de nieuwe federale normering hun erkenning te verliezen?
4. Als de minister op basis van de internationale bevindingen en van het federale Kenniscentrum Gezondheidszorg tot de vaststelling komt dat er genoeg hartcentra zijn in Vlaanderen, kan zij dan op die basis weigeren om erkenningen te verlenen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 64 van 19 januari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Er zijn 11 aanvragen ingediend voor de erkenning van hartcentra via associatie.

De gevraagde erkenningen betreffen:

3 in Oost-Vlaanderen;

1 in Limburg;

3 in Antwerpen;

3 in West-Vlaanderen;

1 vestigingsplaats in Brussel.

Na afronding van het onderzoek zullen de erkenningen worden verleend aan de initiatiefnemers die aan alle erkenningsnormen (inclusief eventueel aanvullende) voldoen .

2. Verschillende scenario's liggen momenteel nog voor ter onderzoek.

De criteria die zullen gehanteerd worden zijn nog niet volledig bepaald. Het kan gaan om criteria die spelen op de geografische toegankelijkheid, dus de spreiding van de cardiale zorgprogramma's, naast de toetsing van de activiteitscriteria en historische exploitatiegegevens.

3. Er zijn 13 vestigingsplaatsen erkend voor 12 geprogrammeerde cardiale zorgprogramma's B.

Er zijn drie types zorgprogramma's B1: diagnostische onderzoeken, B2: interventionele cardiologie, B3: cardiochirurgie.

4 Erkende en geprogrammeerde universitaire cardiale zorgprogramma's B1B2B3:

Leuven: KUL

Edegem: UZA

Gent: UZ

Jette: VUB

9 Erkende en 8 geprogrammeerde niet universitaire vestigingsplaatsen cardiale zorgprogramma's B:

Antwerpen: -Antwerpen: ZNA Middelheim
-Bonheiden: Imelda

Limburg: -Genk: ZOL
-Hasselt: Virga Jesse ziekenhuis

West-Vlaanderen: -Roeselare: H. Hartziekenhuis
-Brugge: A.Z. St-Jan A.V.

Oost-Vlaanderen: -Aalst: OL Vrouwziekenhuis
-Gent: A.Z. Maria Middelaes

-Aalst: Algemeen Stedelijk Ziekenhuis (niet geprogrammeerd wegens associatie met Gent UZ, 1 programmatie met 2 vestigingsplaatsen)

Er zijn 4 erkende en geprogrammeerde cardiale zorgprogramma's B1.

Antwerpen: -Antwerpen: Fusieziekenhuis Monica campus Eeuwfeest
-Wilrijk: St-Augustinus

West-Vlaanderen: -Oostende: A.Z. Damiaan
-Kortrijk: A.Z. Groeninge

In de omzendbrief van minister Demotte van 20 december 2006 staat vermeld dat een geïsoleerd zorgprogramma B1 mag worden uitgebaat tot op de datum van de betekening van de beslissing en uiterlijk tot 30 april 2007.

4. De Vlaamse Regering kan bijkomende erkenningsnormen opstellen. Deze mogen wel strenger zijn dan de federale, maar mogen er niet in strijd mee zijn. Naast erkenningsnormen kunnen bovendien ook planningscriteria worden ingeschreven als erkenningsnormen. Hierdoor kan het aantal erkende hartcentra in Vlaanderen worden beperkt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 65
van 19 januari 2007
van **JAN LAURYS**

Sociaal Huis - Juridisch statuut

Het decreet van 3 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleid bepaalt dat elk lokaal bestuur (gedefinieerd als “gemeente en openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn”, niet “of”, cf. artikel 3, 2°) een Sociaal Huis moet realiseren, dat minimaal een informatie-, loket- en doorverwijsfunctie heeft (artikel 9). Artikel 10 van het decreet “concretiseert” deze functies.

Het decreet bepaalt dat artikel 9 in werking treedt op 1 januari 2007. Indien de raad voor maatschappelijk welzijn en de gemeenteraad hierom verzoeken, moet de Vlaamse Regering een uitstel toestaan dat niet langer kan zijn dan vijf jaar na de inwerkingtreding van het decreet (artikel 18).

Geregeld voorkomende concrete vragen m.b.t. de realisatie van een Sociaal Huis blijken betrekking te hebben op de juridische structuur en de beheersvorm:

- of de realisatie van een Sociaal Huis de creatie van een aparte rechtspersoon veronderstelt;
- dan wel of de creatie van een aparte rechtspersoon voor het Sociaal Huis uitgesloten is;
- op welke wijze het beheersorgaan van een eventuele rechtspersoon moet worden samengesteld.

Welke aanbevelingen worden er in dit verband vanuit de administratie aan de lokale besturen gegeven?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 65 van 19 januari 2007

van **JAN LAURYS**

Het sociaal huis mag niet aanzien worden als een nieuw bakstenen gebouw. Indien het lokale bestuur daar autonoom voor kiest, kan dit, maar het moet zeker niet. Het sociaal huis is te beoordelen als een netwerk waarbinnen alle diensten die lokaal een aanbod verzorgen van sociaaladministratieve aard, samenwerken om een toegankelijke, toereikende en laagdrempelige dienstverlening voor alle burgers te realiseren.

Het Sociaal Huis kan ondergebracht worden in een bestaande locatie zoals het gemeentehuis of het OCMW en voor de realisatie ervan moet geen aparte rechtspersoon worden gecreëerd. De éénloketfunctie van het Sociaal Huis zal minimaal een gedeelte van de dienstverlening van gemeente en OCMW omvatten. Het gaat hier om bestaande dienstverlening waarbij het betrokken lokaal bestuur ongewijzigd juridisch verantwoordelijk blijft. Indien het lokale bestuur verder wil gaan en de dienstverlening van derde organisaties bij het sociaal huis betreft, kan het evenwel nuttig zijn dat de betrokken partijen hierover een overeenkomst afsluiten. Op zich staat dit los van de discussie m.b.t. rechtspersoonlijkheid en gaat het eerder om een optimalisatie van de samenwerking

De administratie adviseert niet aan de lokale besturen om een nieuwe rechtspersoon te creëren, ook omdat dit de indruk zou wekken dat er naast het gemeentebestuur en het OCMW een nieuwe speler op de markt komt, zijnde het Sociaal Huis. Wel adviseert de administratie, in navolging van het decreet, dat OCMW én gemeente, in samenspraak met derde actoren en doelgroepen, één lokaal sociaal beleid voeren, waarvan het Sociaal Huis een belangrijk element is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 66
van 19 januari 2007
van **CARL DECALUWE**

Gemeentelijk Sociaal Huis - Stand van zaken

In zijn instrumentalisme stelt het decreet betreffende het lokaal sociaal beleid dat het lokaal sociaal beleid gericht is (lees: moet zijn) op een maximale toegankelijkheid van de dienstverlening voor elke burger en een optimaal bereik van de beoogde doelgroep in het kader van het lokaal sociaal beleid (artikel 8). Met het oog op deze doelstelling, realiseert (lees: moet) het lokaal bestuur een Sociaal Huis, dat minimaal een informatie-, loket- en doorverwijsfunctie heeft (artikel 9). Artikel 10 van het decreet “concretiseert” deze functies.

Het decreet bepaalt dat artikel 9 in werking treedt op 1 januari 2007. Indien de raad voor maatschappelijk welzijn en de gemeenteraad hierom verzoeken, moet de Vlaamse Regering een uitstel toestaan dat niet langer kan zijn dan vijf jaar na de inwerkingtreding van het artikel (artikel 18).

1. Hoe neemt de administratie kennis van de realisatie van een Sociaal Huis? Moet de realisatie überhaupt worden meegedeeld aan de administratie?
2. Wie maakt uit én hoe kan er worden uitgemaakt of er effectief sprake is van een Sociaal Huis in de zin van het decreet?

Welke criteria past de administratie toe om uit te maken of de zelfkwalificatie door het lokaal bestuur als Sociaal Huis gegrond of ongegrond is?

3. Hoeveel lokale besturen realiseerden reeds een Sociaal Huis overeenkomstig artikel 9 van het decreet?

Bij hoeveel van deze lokale besturen ging dit gepaard met een nieuwe infrastructuur (“stenen huis”)?

4. Hoeveel lokale besturen vroegen uitstel aan overeenkomstig artikel 18 van het decreet?

Indien zij dit motiveerden, wat decretaal niet verplicht is, welke motieven halen zij dan aan?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 66 van 19 januari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Het is geen verplichting om de realisatie van het Sociaal Huis expliciet mee te delen aan de administratie. Vaak doet men dit wel. Ook in het kader van de website www.rechtenverkenner.be wordt dit door lokale besturen meegedeeld. De vraag om uitstel voor de realisatie van een Sociaal Huis daarentegen dient men wel formeel te stellen.
2. De lokale besturen zijn verantwoordelijk voor de coördinatie van het lokaal sociaal beleid. Zij bepalen autonoom de invulling van het Sociaal Huis op basis van hun eigen lokaal sociaal beleidsplan, de lokale mogelijkheden of afspraken.

Het toepassen van criteria om te beoordelen of de zelfkwalificatie van een Sociaal Huis gegrond of ongegrond is zou niet kaderen in de visie die het decreet en het Vlaams regeerakkoord vooropstelt. Immers, er werden geen kwaliteitscriteria aan het Sociaal Huis gekoppeld, er van uitgaande dat de lokale besturen voldoende ervaring en kennis in huis hebben om hun eigen dienstverlening optimaal uit te bouwen met eigen middelen.

3. Op 19 januari 2007 hadden 159 verschillende besturen (OCMW én gemeente samen) uitstel gevraagd voor de realisatie van hun Sociaal Huis.
In hoeverre in alle andere gemeenten een Sociaal Huis werd uitgebouwd en in welke mate dit gaat om een nieuw gebouw is niet vastgesteld. Er is immers geen meldingsplicht.
4. Het merendeel van de 159 lokale besturen die om uitstel vragen vermeldt als reden dat zij nog niet ver genoeg gevorderd zijn in de planning van hun lokaal sociaal beleid. Aan alle OCMW- en gemeentebesturen die samen een vraag om uitstel ondertekend hebben, werd een uitstel tot ten laatste 22 mei 2009 verleend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 67
van 19 januari 2007
van **CARL DECALUWE**

OPZ Geel en Rekem - Aanwervingsprocedures

Omdat er bij de Openbare Psychiatrische Ziekenhuizen van Geel en Rekem geregeld vacatures met specifieke selectiecriteria moeten worden ingevuld, wordt voor de aanwervingsprocedure een beroep gedaan op aanwervingsbureaus.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal vacatures dat in deze openbare instellingen werd ingevuld voor de voorbije vijf jaar en volgens welke procedure?
2. Welke selectiebureaus waren hierbij betrokken en wat was telkens de kostprijs?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 67 van 19 januari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Overzicht selecties 2002-2006:

	OPZ GEEL		OPZ REKEM	
	Zonder bureau	Met bureau	Zonder bureau	Met bureau
2002	42	7	26	1
2003	69	4	22	2
2004	70	11	26	0
2005	71	17	22	0
2006	87	16	21	1
Totaal	339	55	117	4

2. Het betrokken selectiebureau was steeds Jobpunt Vlaanderen. De gemiddelde kostprijs van een selectie bedraagt 2.400 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 72
van 24 januari 2007
van **MICHELE HOSTEKINT**

Reguleringsimpactanalyse - Armoedetoets

Al enige jaren wordt in het Jaarboek “Armoede en Sociale Uitsluiting” gesteld dat een instrument zoals een armoede-impactevaluatie noodzakelijk is om tot een succesvol armoedebeleid te komen. Daarbij worden voor en na het aannemen van beleidsmaatregelen de mogelijke en effectieve effecten van het beleid gemeten. Aan die meting en evaluatie van het armoedebeleid wordt vandaag echter nauwelijks aandacht besteed.

De invoering van een armoedetoets draagt ongetwijfeld bij tot een kwalitatief beleid dat op lange termijn een grote efficiënte waarborgt. Een overheid kan dit beleid op verschillende manieren realiseren, door afstemming met collega-ambtenaren en middenveld betreffende de analyse van te verwachten effecten van regelgeving, door het betrekken van het middenveld en kansengroepen tijdens de beleidsontwikkeling, ... Dergelijke structuren zorgen ongetwijfeld voor een groter maatschappelijk draagvlak bij de invoering of de wijziging van wetgeving.

Ik was dan ook bijzonder verheugd toen ik in het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding las dat: “Elk beleidsdomein wordt gestimuleerd om inclusief aandacht te hebben voor de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting. Regelgeving moet worden gescreend op uitsluitingsfactoren en daar waar nodig aangepast. De reguleringsimpactanalyse (RIA) bij het tot stand komen van nieuwe regelgeving, waarin ook een armoedetoets is voorzien, is alvast een stap in die richting”.

De armoedetoets maakt dus deel uit van de RIA. Een soepel werkend alomvattend systeem voor effectenanalyse met zo beperkt mogelijke overheadkosten, lijkt trouwens een goede optie.

De SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) maakte echter onlangs een evaluatie van twee jaar RIA in Vlaanderen. Hieruit blijkt dat sinds de invoering van RIA op 1 januari 2005 in ongeveer een derde van de gevallen een RIA ontbrak waar dit wel verplicht was. Bovendien was slechts 20 % van deze RIA's van een goede inhoudelijke kwaliteit. Als gevolg daarvan is ook de meerwaarde en beleidsimpact momenteel nog zeer beperkt.

De SERV vraagt dan ook dat regering, parlement en administratie hun verantwoordelijkheid zouden opnemen en meer kwaliteitsvolle RIA's zouden nastreven.

1. Wordt de armoedetoets vandaag al toegepast? Zo ja, gebeurt dit dan consequent in de beleidsdomeinen van de minister?

Hoe ziet die armoedetoets er concreet uit?

2. Hoe neemt de minister als coördinerend minister voor armoedebestrijding haar verantwoordelijkheid op om het gebruik van de armoedetoets en de RIA te stimuleren?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 72 van 24 januari 2007

van **MICHELE HOSTEKINT**

1. In Vlaanderen is de armoedetoets ingevoerd op 12 maart 2004 n.a.v. de goedkeuring van het Vlaams actieplan armoedebestrijding (VR/2004/12.03/DOC.305). Er werd toen beslist dat elke minister bij het ontwerpen van nieuwe regelgeving rekening diende te houden met de maatregelen en doelstellingen uit het actieplan.

Bij de implementatie van de RIA binnen de Vlaamse overheid op 1 januari 2005 is beslist om alle sectorale toetsen te integreren in de RIA. Dit werd ook bevestigd bij de evaluatie van de toepassing van de RIA in september 2005. De invoering van de RIA is gepaard gegaan met een aantal begeleidende maatregelen (aanpassing huishoudelijk reglement van de Vlaamse Regering, opstellen omzendbrief, handleidingen, opleidingen,...). Door de integratie van de sectorale toetsen in de RIA wou men vermijden dat bij de opmaak van de regelgeving te veel afzonderlijke rapporten over sectorale toetsen werden opgesteld. Dit betekent echter niet dat de inhoudelijke toetsing van deze sectorale toetsen allemaal gevat worden door de adviezen en controle van de dienst wetsmatiging van de RIA's.

Ook ik heb nota genomen van de evaluatie van de SERV betreffende de RIA's in Vlaanderen, waaruit blijkt dat die slechts in één derde van de gevallen wordt toegepast en dat slechts 20% van deze RIA's van goede inhoudelijke kwaliteit is.

De armoedetoets is een niet formele toets en kan dus niet verplicht worden. Bovendien zijn er geen richtlijnen over wat deze armoedetoets precies moet inhouden. Mijn impact op het gebruik van een armoedetoets is beperkt aangezien het om een informele toets gaat. Uiteindelijk is iedere minister vrij om bij nieuwe regelgeving op zijn of haar beleidsdomein te bepalen of de armoedetoets binnen de RIA al of niet wordt opgenomen.

Het is bovendien evident dat er niet één type armoedetoets bestaat. Het armoedebestrijdingsbeleid beslaat immers diverse beleidsdomeinen. Maatregelen zijn soms algemeen en mede in het voordeel van mensen die in armoede leven, andere maatregelen zijn dan weer zeer specifiek en gericht op een bepaalde deelgroep van mensen die in armoede leven. Sommige maatregelen hebben invloed op het materiële vlak, andere op de ervaring uitgesloten te worden. De complexiteit of meervoudigheid van armoede en armoedebestrijding laat zich dan ook niet zomaar in één toets vatten.

2. Dit betekent echter niet dat ik geen belang hecht aan het toetsen van het armoedebestrijdingsbeleid en mijn verantwoordelijkheid voor de coördinatie van het armoedebeleid niet zou opnemen.

Momenteel dient voornamelijk het Vlaams actieplan armoedebestrijding en de actualisatie van dit plan, als instrument om het armoedebestrijdingsbeleid op te volgen en te toetsen op haar effectiviteit.

Dit gebeurde door de verschillende bevoegde ministers te vragen beleidsaccenten én indicatoren van beleidsacties te formuleren. De actualisatie van het Vlaams actieplan is dan ook een belangrijke toets om na te gaan welke maatregelen werden uitgevoerd. Bij die actualisatie wordt ook een omgevingsanalyse gevoegd die inzicht kan geven in zowel resultaten als nieuwe uitdagingen.

Essentieel is bovendien de inbreng en de ervaringskennis van mensen in armoede. Dit gebeurt reeds in het bestaand overleg zoals het horizontaal permanent armoedeoverleg en het verticaal permanent armoedeoverleg binnen de verschillende beleidsdomeinen. In deze overlegorganen zijn mensen in armoede vertegenwoordigd via het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen en opgeleide ervaringsdeskundigen in armoede en sociale uitsluiting. Hun

bemerkingen op de verschillende beleidsacties beschreven in het Vlaams actieplan werden trouwens aan de betrokken kabinetten teruggekoppeld, met de vraag op die bemerkingen te reageren. Dit is eveneens opgenomen in de actualisatie van het Vlaams Actieplan armoedebestrijding. Ik beschouw dit als een belangrijke vorm van toetsing van het Vlaamse armoedebestrijdingsbeleid en wil dit instrument zeker nog verbeteren, met als doel dat het armoedebestrijdingsbeleid aan efficiëntie wint.

In de toekomst kan het gebruik van de armoedetoets binnen de RIA op de verschillende betrokken beleidsdomeinen echter wel verder onderzocht en geëvalueerd worden. Tevens zal ik mij verder informeren over de praktijk van armoede-effectmeting in Ierland, zoals beschreven in het laatste Jaarboek Armoede en Sociale Uitsluiting, met als doel na te gaan hoe we de praktijk van een armoedetoets kunnen verbeteren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 73
van 26 januari 2007
van **KRIS VAN DIJCK**

Zelfstandige kinderopvang - Belastbaarheid kostenvergoeding

Vooreerst verwijs ik naar de behandeling van mijn vraag om uitleg op 10 oktober 2006 over ditzelfde onderwerp (Handelingen C3 van 10 oktober 2006, blz. 13-14).

De minister meldde toen dat zij het oneens was met de federale interpretatie, die stelt dat deze Vlaamse ondersteuning belastbaar is en dat deze kosten niet mogen worden beschouwd als onkosten. De minister had dan ook terecht (in juli) een brief gestuurd naar federaal bevoegd minister Reynders, met ook het expliciete verzoek om de ondersteuning van de minicrèches fiscaal vrij te stellen. Zij had zelfs een technische piste gesuggereerd. De minister had toen (10/10/06) nog geen reactie van Reynders ontvangen en zij ging aandringen op een overleg. “In dit overleg zullen we blijven benadrukken dat deze tegemoetkoming een ondersteuning is voor onze zelfstandige kinderopvang, en dat het voor ons cruciaal is die te kunnen blijven bewaken en bewaren voor de toekomst.”

Inmiddels is er – bij mijn weten – nog steeds geen duidelijkheid.

1. Heeft de minister op haar schrijven van juli 2006 reeds een reactie ontvangen?
2. Op welke manier heeft zij gepoogd een overleg met minister Reynders te organiseren? Is er reeds overleg geweest? Zo ja, met welk resultaat?
3. Hoe ziet de minister het dossier verder evolueren?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 26 januari 2007

van **KRIS VAN DIJCK**

1. Er is op mijn schrijven van 26 juli 2006 tot op vandaag nog geen antwoord gegeven.
2. In september werd een herinneringsbrief gestuurd. Ook hierop is nog geen antwoord gegeven. Er is bijgevolg nog geen overleg geweest.
3. U stelde dat ik niet akkoord zou zijn met de federale interpretatie dat de Vlaamse ondersteuning belastbaar zou zijn. Daar ligt niet echt de kern van de zaak. Het is mijn streven dat de Vlaamse financiële ondersteuning voor de zelfstandige opvangsector fiscaal vrijgesteld zou worden. Dit zou een grote bijdrage zijn voor de financiële leefbaarheid van de zelfstandige opvangsector en daardoor ook voor het behoud van bestaande opvangplaatsen en de realisatie van nieuwe plaatsen. Kind en Gezin had in de voorbije maanden contacten met de Federale overheidsdienst van Financiën en heeft een dossier voorbereid met de moeilijkheden, mogelijkheden en voorstellen die een antwoord kunnen zijn op de vraag vanuit de Vlaamse Gemeenschap. Dit dossier zou als basis kunnen dienen voor het overleg met de federale minister van Financiën. Ik zal blijven aandringen op een overleg met federaal minister Reynders.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 74
van 26 januari 2007
van **TOM DEHAENE**

Ziekenhuisbacterie - Preventieproject voor rusthuizen

“De pijnlijke waarheid is dat een rusthuisbewoner die een heup breekt, vaak zieker terugkeert van een verblijf in een ziekenhuis,” is een opmerking die je steeds vaker hoort.

De ziekenhuisbacterie, ook bekend als MRSA, verspreidt zich ook in de rusthuizen zeer snel. Naar schatting zo'n 20 % van de rusthuisbewoners zou drager zijn van deze bacterie. Omdat deze bacterie resistent is tegen antibiotica, is preventie van overdracht zeer belangrijk.

Daarom achtte de minister het raadzaam de kennis omtrent MRSA en de preventie ervan in de rusthuizen te verspreiden. Zij gaf aan de rusthuiskoepels de opdracht een project uit te schrijven dat ervoor zal zorgen dat de aanbevelingen omtrent MRSA-preventie ook in de rusthuizen geïmplementeerd zullen raken.

De VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) diende samen met het VVI (Verbond der Verzorgingsinstellingen) en Ferubel (Federatie van Rustoorden van België) een vormingsproject in dat de Vlaamse Regering op 15 december 2006 goedkeurde. In het kader van het vormingsproject ontwikkelt men een vormingsmap en een instructievideo voor alle Vlaamse rusthuizen. Deze instrumenten zullen tijdens vormingsmomenten aan de sector aangeleerd worden. Meer concrete informatie volgt in de loop van 2007.

Kan de minister de stand van zaken schetsen rond dit preventieproject?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op schriftelijke vraag nr. 74 van 26 januari 2007

van **TOM DEHAENE**

Voor het werkingsjaar 2006 werden in de begroting kredieten voorzien voor de ondersteuning van een experimenteel initiatief in de rusthuissector. Er is geopteerd voor een vormingsproject rond nosocomiale infecties (inzonderheid MRSA (Methicilline Resistente Staphylococcus Aureus) in alle Vlaamse rusthuizen. Het project is toegewezen en de stuurgroep is van start gegaan op 19 januari. Momenteel loopt de inventarisatie en beoordeling van bestaand materiaal. De volgende vergadering van de stuurgroep ligt vast op 9 februari.

De volgende organisaties werden uitgenodigd om al dan niet gezamenlijk een voorstel voor dergelijk project uit te werken:

- Vzw Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (V.V.S.G.)
- Vzw Caritas – Verbond der Verzorgingsinstellingen (V.V.I.)
- Ferubel Vlaanderen
- Federatie Onafhankelijke Seniorencare (F.O.S.)

Volgende voorwaarden werden hierbij gesteld:

- 1) Het thema van de vorming is de preventie van nosocomiale infecties in de residentiële ouderenvoorzieningen.
 - De wetenschappelijk gefundeerde richtlijnen ter preventie van overdracht van nosocomiale infecties in woon- en zorgcentra, (o.a. consensus tekst opgesteld door de multidisciplinaire werkgroep onder auspiciën van de Groep ter Opsporing, Studie en Preventie van Infecties in ziekenhuizen (GOSPIZ) (<http://www.belgianinfectioncontrolsociety.be>) zijn daartoe de basis;
 - De haalbaarheid en praktische toepassing van deze richtlijnen concretiseren;
 - Welke aanpak is aangewezen om te bewerkstelligen dat de personeelsleden op de werkvloer zich de richtlijnen en procedures eigen maken en effectief toepassen?
- 2) De doelgroep bestaat uit de directie, CRA's (coördinerende raadgevende artsen), hoofdverpleegkundigen, verpleegkundigen en kwaliteitscoördinatoren van alle Vlaamse rusthuizen. Er wordt gewerkt met een train de trainer principe.
- 3) Van de personen van doelgroep wordt verwacht dat zij de opgedane kennis verspreiden, implementeren en opvolgen bij de verschillende actoren (personeelsleden, bezoekers, vrijwilligers, ...) binnen hun voorziening.

Het voorstel dat de koepelorganisaties VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten), het VVI (Verbond der Verzorgingsinstellingen) en Ferubel (Federatie van Rustoorden van België) gezamenlijk indienden werd goedgekeurd.

DE DOELSTELLINGEN VAN HET GOEDGEKEURDE VOORSTEL ZIJN:

1. Sensibiliseren van de Vlaamse rusthuizen: de preventie van nosocomiale-MRSA preventie moet een actiepunt in de voorziening zijn.
2. Informeren van de doelgroep omtrent nosocomiale-MRSA infecties en de preventie ervan.

3. Vormen van de doelgroep zodat op de werkvloer de richtlijnen en procedures effectief toegepast kunnen worden.
4. Ontwikkelen van een vormingspakket over nosocomiale-MRSA preventie voor de voorzieningen.
5. Modellen ter preventie van nosocomiale-MRSA infecties aanreiken.
6. Goede praktijken in de kijker stellen .

Deze doelstellingen worden bereikt via volgende instrumenten:

- goede praktijken
- modellen
- laagdrempelig informatiepakket
- vorming + vormingspakket

GEHANTEERDE METHODE

1. Voorafgaand engagement door de koepels

Het project richt zich tot alle Vlaamse rusthuizen en iedereen krijgt toegang tot de vorming en het vormingspakket. Naar de eigen leden doen de drie organiserende rusthuiskoepels extra inspanningen. Ze engageren zich om dit project te ondersteunen en de leden op alle mogelijke manieren te sensibiliseren inzake MRSA-preventie en over dit project. Om hen te sensibiliseren zullen onder meer mededelingen, informatieve nota's en/of artikels geschreven worden in hun diverse communicatiekanalen, de vormingen worden aangekondigd in deze kanalen en op de verschillende websites worden aangekondigd. De koepels doen ook inspanningen om voorbeelden van goede praktijken te verzamelen.

2. Uitwerking project (december 2006-oktober 2007)

2.1. Het projectteam

Het projectteam bestaat uit de stafmedewerkers van de initiatiefnemers. Ze hebben de eindverantwoordelijkheid voor het welslagen van dit project. Zij sturen de stuurgroep, de referentiegroep en de projectcoördinator aan.

2.2. De stuurgroep bestaande uit externe adviseurs

Het ingediende project wordt zowel inhoudelijk als praktisch aangestuurd door een MRSA-stuurgroep. Een eerste vergadering vond plaats op 19 januari jl. Een volgend overleg is gepland voor 9 februari. Men is actueel bezig met een inventarisatie van al bestaand materiaal rond de problematiek. De stuurgroep begeleidt het gehele project en bewaakt dat de doelstellingen behaald worden. Leden van de stuurgroep: zie bijlage. Naar aanleiding van de eerste vergadering werd beslist om ook dr. Bart Gordts (werkgroep infectiepreventie chronische sector), dr. Jean-Paul Sion en dr. Tessa Van Houtte (medeauteur draaiboek infectiebeleid RVT/ROB, afgevaardigde CRA's regio Waasland) uit te nodigen om te participeren in de stuurgroep.

2.3. De referentiegroep

In het werkveld zijn er reeds verschillende voorzieningen actief bezig met de preventie van nosocomiale en MRSA-preventie. Zij zijn de experts uit het werkveld. De bedoeling is dat deze groep enerzijds de toetssteen wordt van de wetenschappelijk uitgewerkte modellen, maar ook dat zij praktische modellen aanreiken. Op termijn zouden zij zich regionaal moeten organiseren om elkaar, maar ook de collega's in de regio te ondersteunen.

3. Samenstelling vormingspakket

Binnen het project wordt een vormingspakket uitgewerkt dat bestaat uit een vormingsmap met CD-ROM en een instructievideo.

- a. vormingsmap met CD-ROM

De Vlaamse rusthuizen krijgen een vormingsmap met daarin onder meer:

- wat is MRSA
- hoe MRSA integreren in preventiebeleid infectieziekten
- de Gospiz richtlijnen
- de Gospiz-richtlijnen vertaald naar de rusthuispraktijk
- praktijkvoorbeelden
- voorbeeldprocedure(s)
- goede praktijken
- informatiedragers (op CD-ROM om aan eigenheid van voorziening aangepast te maken)

b. instructie -DVD

Om de deelnemers de kans te geven de opgedane kennis op de juiste manier op de werkvloer te introduceren, wordt een instructievideo gemaakt waarin visueel wordt aangetoond wat de MRSA-richtlijnen inhouden en hoe deze in de praktijk moeten worden uitgevoerd. Hier wordt aandacht besteed aan de geïntegreerde werking in het rusthuis (poetsvrouw, verzorgenden, vrijwilliger, bezoeker,).

4. Vormingen

a. Studiedag (juni- september 2007)

Binnen het project worden regionale MRSA-studiedagen opgezet met als doelstelling zoveel mogelijk mensen uit de doelgroep te bereiken. Om deze dag beheersbaar wordt deze studiedag 8 maal ingericht. Op deze studiedag zal de vormingsmap met CD-ROM en de instructievideo worden uitgedeeld. De rusthuizen die niet deelnemen aan dit pakket krijgen dit achteraf bezorgd.

Deze studiedag wordt in twee delen opgedeeld:

Deel 1: plenair

Hier kunnen als thema's worden aangebracht (dit moet afgestemd worden in de stuurgroep):

- wat is MRSA
- hoe MRSA integreren in preventiebeleid infectieziekten
- de GOSPIZ-richtlijnen vertaald
- ethische aspecten van MRSA

Deel 2: workshops

De groep wordt in vier deelgroepen opgesplitst die een thema verder uitwerken:

Groep 1 : train de trainer

- hoe geef ik deze informatie door en implementeer ik dat in mijn concrete werkomgeving

Groep 2 : beleidsmatige aspecten

Groep 3 : medische aspecten

Groep 4 : personeelsaspecten

b. Vorming voor de CRA's

De CRA's kennen vanuit hun opleiding uiteraard reeds de basics van MRSA-preventie. Toch is voor de CRA's specifieke vorming nodig. Voor hen worden kortere vormingsmomenten voorzien.

c. Evaluatiedag

Samen met de stuurgroep en de beleidsverantwoordelijken wordt het project geëvalueerd.

BIJLAGE

Ledenlijst stuurgroep vormingsproject MRSA-problematiek in de rusthuissector

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/74/antw.074.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 75
van 26 januari 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Gehandicapte zelfstandigen - Ondersteuning

Voor de integratie van personen met een handicap in de arbeidsmarkt zijn er de laatste jaren verschillende initiatieven genomen.

Personen met een handicap moeten ook de mogelijkheid krijgen zich te vestigen als zelfstandige.

1. Kan de minister meedelen hoeveel personen met een handicap sinds 2004 zich hebben gevestigd als zelfstandige?
2. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van deze legislatuur genomen om personen met een handicap die zich wensen te vestigen als zelfstandige op de arbeidsmarkt te ondersteunen?
3. Wat is de taak van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap in dit verband?

Welke middelen kunnen hier ter beschikking worden gesteld? Gebeurt er hier bijzondere ondersteuning?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Vervotte (vraag nr. 75) en Van Brempt (nr. 75).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 26 januari 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Met de juridische inwerkingtreding op 1 april 2006 van de Beleidsdomeinen Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG) enerzijds, en Werk en Sociale Economie (WSE) anderzijds als gevolg van de operatie Beter Bestuurlijk Beleid, is de bevoegdheidsmaterie inzake de arbeidsmarktintegratie van personen met een handicap overgeheveld van eerstgenoemd naar laatstgenoemd Beleidsdomein. Als rechtsopvolger van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) is het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) sedertdien niet meer bevoegd voor deze materie.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt:

1. Het VAPH beschikt niet over gegevens terzake.
2. Zelfstandige personen met een handicap komen in Vlaanderen niet in aanmerking voor loonkostsubsidies. Het Hiva-eindrapport uit 2005 van de door het VFSIPH uitgeschreven onderzoeksopdracht betreffende de loonkostsubsidies CAO 26 en Vlaamse Inschakelings-premie (VIP) heeft een aanbeveling geformuleerd "om de mogelijkheden van dergelijke premies voor Vlaanderen verder te onderzoeken. Mogelijk kan een dergelijke ondersteuning het ondernemerschap van personen met een handicap bevorderen en mogelijkheden creëren om zich als zelfstandige te vestigen of het zelfstandige statuut te behouden." Het Beleidsdomein WSE is thans bevoegd voor de verdere beleidsaansturing terzake.
3. Het Agentschap Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) heeft sedert 1 april 2006 de bevoegdheid van het VFSIPH overgenomen om tegemoet te komen in de kosten die de zelfstandigen dragen voor de aanpassing van een arbeidspost voorzover ze slechts sporadisch worden doorgevoerd in hun vak en ze noodzakelijk zijn wegens hun handicap. De tegemoetkoming dekt het verschil tussen de normale uitgaven betreffende de arbeidspost en de bijkomende uitgaven wegens de handicap. De budgettaire middelen terzake werden overgeheveld (op jaarbasis in 2006: 773.500 euro voor aanpassing arbeidspost ten behoeve van zowel werknemers, cursisten in beroepsopleiding, als zelfstandigen). De reglementaire basis voor deze tegemoetkoming bevindt zich thans in de artikels 10 t.e.m. 14 van het gecoördineerde Besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 1995 betreffende de tenlasteneming door de VDAB van bijkomende uitgaven voor de professionele integratie van personen met een handicap.

Het VAPH kan uiteraard ook tegemoetkomingen in het kader van individuele materiële bijstand (IMB) verlenen aan erkende personen met een handicap, die ook een zelfstandig beroep kunnen uitoefenen. Het is niet ondenkbaar dat het bij een door de VDAB verleende aanpassing arbeidspost om hetzelfde hulpmiddel gaat als een door het VAPH toegestane tussenkomst in het kader van IMB. Om dubbele subsidiëring te vermijden werd afgesproken dat de VDAB de beslissingen hieromtrent aan het VAPH overmaakt, waarbij het VAPH deze gegevens vervolgens toetst in het kader van toegekende materiële bijstand. Het VAPH brengt de VDAB op de hoogte van eventuele dubbele subsidiëring waarna de VDAB het dubbel gesubsidieerde aandeel recupereert.

Ook de begeleiding door gespecialiseerde arbeidstrajectbegeleidingsdiensten voorziet in hulp bij vestiging als zelfstandige.

Sinds 1 april 2006 berust de bevoegdheid hieromtrent eveneens bij de VDAB.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 76
van 26 januari 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Tewerkstelling gehandicapten - Initiatieven Vlaams Agentschap

Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (Vlaams Fonds) heeft de laatste jaren zware inspanningen geleverd om de werkgelegenheid voor gehandicapten te bevorderen.

1. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van de legislatuur genomen door het Vlaams Fonds om de werkgelegenheid voor gehandicapten te bevorderen door het integreren in de reguliere arbeidsmarkt?
2. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van de legislatuur genomen om de werkgelegenheid voor gehandicapten te bevorderen door werkverschaffing in een beschutte werkplaats?
3. Welke projecten en initiatieven zijn er via de Vlaamse Integratiepremie gesteund door het Vlaams Fonds?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 26 januari 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Als rechtsvoorganger van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) was het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) tot 31 maart 2006 bevoegd voor de maatregelen inzake arbeidsmarktintegratie van personen met een handicap.

Met de juridische inwerkingtreding op 1 april 2006 van de Beleidsdomeinen Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG) enerzijds, en Werk en Sociale Economie (WSE) anderzijds ingevolge de operatie Beter Bestuurlijk Beleid, is voormelde bevoegdheidsmaterie overgeheveld van eerstgenoemd naar laatstgenoemd Beleidsdomein.

De werkgelegenheidsbevorderende maatregelen van personen met een handicap behoren derhalve niet langer tot mijn bevoegdheid.

Het VAPH blijft weliswaar bevoegd voor de inschrijving van personen met een handicap (ook voor diegenen met een arbeidsvraag), en staat - in afwachting van nieuwe regelgeving binnen het Beleidsdomein WSE - in voor de toeleiding en indicering van personen met een handicap met een arbeidsvraag.

Het VAPH blijft mede instaan, naast de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) en het Departement WSE, voor de bewaking en monitoring van de door hem erkende personen met een handicap met een arbeidsvraag.

Het VFSIPH heeft in de periode 2004-2006 de voormelde overheveling naar het VDAB-Agentschap, het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie en het departement Werk en Sociale Economie intensief mee voorbereid. Dit gebeurde met het oog op een coherente, inclusieve beleidsaanpak waarbij de categoriale aandacht ten behoeve van erkende personen met een handicap werd gewaarborgd.

Om in dit kader ook de continuïteit van de gespecialiseerde dienstverlening voor erkende personen met een handicap te garanderen, heeft het Vlaams Fonds in deze periode met name de volgende werkzaamheden uitgevoerd en / of in aanzienlijke mate meegewerkt aan:

- de verlenging van alle erkende voorzieningen voor professionele integratie tot 31 december 2008;
- de voorbereiding van alle nodige regelgevende overgangsmaatregelen, zoals o.m. de opmaak van het ontwerp dat geleid heeft tot het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 2006 tot aanpassing van de regelgeving met betrekking tot de integratie op de arbeidsmarkt van personen met een handicap binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie (B.S. 25-01-2006);
- de voorbereiding van de op 24 maart 2006 tussen beide Beleidsdomeinen afgesloten samenwerkingsovereenkomst en van de respectieve service level agreements (SLA's) tussen het VAPH, de VDAB, het Vlaams Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie, en het departement WSE. In uitvoering hiervan is intussen de volledige administratieve overheveling gerealiseerd, in het bijzonder de volledige fysieke overdracht van dossiers, middelen en administratief personeel.

In het kader van de overheveling werden in voormelde samenwerkingsovereenkomst bovendien concrete afspraken neergelegd betreffende uiteenlopende *inhoudelijke* aspecten. Zo werden o.m. de modaliteiten overeengekomen waarbij het VAPH blijft instaan voor het 'arbeidsaandeel' m.b.t. werkvormen die tot de bevoegdheid van het Beleidsdomein WVG blijven behoren zoals het Kennis- en Ondersteuningscentrum (KOC), het Steunpunt Expertisenetwerken (SEN), en het centrale tolkenbureau, i.c. het Vlaams Communicatie Assistentie Bureau voor Doven (CAB).

Ook tijdens de voorbereidende overlegssessies in de betrokken 'Interkabinettenstuurgroep Overheveling', heeft het VFSIPH de vertegenwoordigers van het Beleidsdomein Werk en Sociale Economie geattendeerd op diverse inhoudelijke aandachtspunten, en terzake suggesties geformuleerd voor mogelijke toekomstige beleidsopties. Deze hielden o.m. verband met:

- de toekomstige wijze van toeleiding van arbeidsgehandicapten naar werkgelegenheidsbevorderende maatregelen;
- de mogelijke opportuniteit van bijkomende verzekeringen in (o.m.) centra voor beroepsopleiding m.b.t. ongevallen (bvb. als gevolg van epilepsieaanvallen) die niet als arbeidsongevallenverzekering worden gedekt;
- de aanvullende tegemoetkoming van erkende personen met een handicap in centra voor beroepsopleiding, en de eventuele toekomstige afstemming hiervan met het vergoedingsstelsel van cursisten in VDAB-opleidingen;
- het streven naar een eenvormig stelsel inzake Arbeidszorg (bevoegdheid Beleidsdomein WSE), en de afstemming met Begeleid Werk (bevoegdheid Beleidsdomein WVG).

Naast deze algemene bedenkingen, kunnen nog de volgende specifieke antwoorden worden gegeven op uw respectieve vragen:

1. Tot aan de overheveling met ingang van 1 april 2006 heeft het VFSIPH zijn opdrachten inzake werkgelegenheidsbevorderende maatregelen binnen het regulier economisch circuit gecontinueerd. Dit gebeurde middels:
 - de erkenning en subsidiëring van de arbeidstrajectbegeleidingsdiensten, de centra voor gespecialiseerde voorlichting bij beroepskeuze en de centra voor beroepsopleiding en -omscholing van personen met een handicap;
 - de toekenning van projectsubsidies in het kader van cofinanciering met het Europees Sociaal Fonds (ESF);
 - de toekenning van de loonkostsubsidies 'CAO 26' en 'Vlaamse Inschakelingspremie';
 - de toekenning van een aantal bedrijfsopleidingen en gelijkschakelingen van onderwijsopleiding met beroepsopleiding;
 - de tenlasteneming van VDAB-opleidingen voor personen met een handicap die een gespecialiseerd traject volgen;
 - de toekenning van aanpassingen aan de arbeidspost, van arbeidsgereedschap, van bijstand door doventolken;
 - de toekenning van aanvullende premies aan cursisten in beroeps- en bedrijfsopleiding (evenals eventuele verplaatsings- en verblijfsvergoedingen);
 - de toekenning van verplaatsingsvergoedingen van en naar het werk.
2. Op dezelfde wijze heeft het VFSIPH zijn opdrachten inzake beschermde tewerkstelling gecontinueerd. Dit gebeurde onder meer door de erkenning van de beschutte werkplaatsen, en door de uitkering van de tegemoetkomingen in het loon en de sociale lasten van hun werknemers (zowel doelgroepwerknemers als kaderpersoneel), en de subsidiëring van de vzw Pilar (voorheen Vlamab).

Op het gebied van regelgevende initiatieven werd het subsidiëringsbesluit van 19 december 1996 aangepast met het oog op de indexering van de omkaderingstoelagen in de beschutte werkplaatsen, en de subsidiëring van de carendagen voor de doelgroepwerknemers.

3. De Vlaamse Inschakelingspremie (VIP) wordt als tewerkstellingsbevorderend instrument in de reguliere sector (VIP) hoofdzakelijk aangewend door kleine en middelgrote ondernemingen, voornamelijk in de sectoren 'industrie' en 'handel en horeca'. Deze loonkostsubsidie wordt ingezet met het oog op de dekking van kosten voor de aanpassing van de werknemer aan de tewerkstelling, de integratie van de werknemer in het arbeidsproces, de bijkomende professionele begeleiding en het eventuele rendementsverlies. Volgens de Hiva-studie van 2005 ziet

de verdeling van werkgevers die *enkel* een beroep doen op de VIP, er als volgt uit (cijfers voor 2003):

- Landbouw, visserij, jacht: 6,4%
- Industrie: 19,4%
- Bouw: 9,7%
- Handel en horeca: 25,5%
- Vervoer, opslag, communicatie: 5,7%
- Financiële en zakelijke dienstverlening: 12,7%
- Gezondheidszorg en onderwijs: 14,1%
- Overige dienstverlening en andere: 6,4%

Voormelde Hiva-studie, uitgevoerd in opdracht van het VFSIPH, bevat concrete aanbevelingen ten behoeve van het beleid waarvoor de bevoegdheid tot aansturing thans bij het beleidsdomein WSE berust.

Het VFSIPH heeft eveneens overleg gepleegd met de uitzendsector met het oog op een samenwerkingsakkoord inzake de aanwending van de VIP (en CAO 26) ingeval van uitzendarbeid voor personen met een (vermoeden van) handicap.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 77
van 26 januari 2007
van **ELKE ROEX**

Kinderdagverblijven van scholengroepen - Erkennung en subsidiëring

Artikel 1,§2 van het besluit van de Vlaamse Regering (BVR) 23 februari 2001 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen bepaalt: “De lagere openbare besturen, vereniging van die besturen, de instellingen van openbaar nut, de gesubsidieerde universitaire instellingen en verenigingen zonder winstoogmerk, kunnen voor voorzieningen die zij organiseren worden erkend en gesubsidieerd volgens de bepalingen van dit besluit”.

Overeenkomstig artikel 3 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 is “het Gemeenschapsonderwijs” een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid.

Zo kan “het Gemeenschapsonderwijs” als openbare instelling met rechtspersoonlijkheid alle initiatieven nemen die rechtstreeks of onrechtstreeks noodzakelijk of nuttig zijn voor de verwezenlijking van zijn opdrachten door onder meer het promoten van zijn net door potentiële leerlingen aan te trekken via de oprichting van kinderdagverblijven in eigen beheer.

Het Gemeenschapsonderwijs voldoet aan artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven vanwege de neutraliteitsverklaring en het pedagogisch project.

Kind en Gezin meent echter dat de scholengroepen van het Gemeenschapsonderwijs geen instellingen van openbaar nut zijn.

Hierna volgt de argumentatie van het “Gemeenschapsonderwijs” rond de scholengroepen als instellingen van openbaar nut.

De scholengroepen zijn geografische samenhangende entiteiten met ten minste basisonderwijs en secundair onderwijs (artikel 5,§6 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998) en op grond van artikel 5,§1 van het bijzonder decreet een bestuursniveau tussen het centrale en lokale niveau met eigen, afzonderlijke organen (algemene vergadering, raad van bestuur, college van directeur en algemeen directeur – hoofdstuk III in het bijzonder decreet, met eigen toegewezen bevoegdheden en alle residuaire bevoegdheden die niet uitdrukkelijk aan andere bestuursorganen zijn toegewezen (artikel 23,§3 van het bijzonder decreet).

Met uitsluiting van ieder ander orgaan zijn de scholengroepen en de Raad van het Gemeenschapsonderwijs de inrichtende machten van het Gemeenschapsonderwijs, het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap (artikel 2 van het bijzonder decreet), bezitten zij de bevoegdheden die door en krachtens het bijzonder decreet betreffende het Gemeenschapsonderwijs zijn toegekend (artikel 4,§1 van het bijzonder decreet) en bezitten zij

al de bevoegdheden die rechtstreeks of onrechtstreeks noodzakelijk of nuttig zijn voor de uitoefening van hun opdracht, met inbegrip van het oprichten of deelnemen in andere rechtspersonen.

De raden van bestuur van de scholengroepen en de Raad van het Gemeenschapsonderwijs dragen de juridische aansprakelijkheid voor de hen door dit bijzonder decreet verleende bevoegdheden en voeren de op hun door dit bijzonder decreet verleende bevoegdheden betrekking hebbende gedingen (artikel 5,§5 van het bijzonder decreet).

Voor alle aangelegenheden die behoren tot de bevoegdheid van de scholengroepen of de scholen vertegenwoordigt de algemeen directeur 'het Gemeenschapsonderwijs' (als openbare instelling met rechtspersoonlijkheid) in en buiten rechte – zie ook arrest nr. 144.324 van 12 mei 2005 inzake Johan Brackeva tegen het Gemeenschapsonderwijs, vertegenwoordigd door de Scholengroep 23 Meetjesland, waarbij de Raad van State - wat de aanwijzing van de verwerende partij betreft - over de rechtspersoonlijkheid en de vertegenwoordiging in rechte van de Scholengroep oordeelt.

Tussen het centrale niveau van het Gemeenschapsonderwijs (RaGO) en de scholengroepen bestaat geen hiërarchische verhouding {memorie van toelichting – stuk 1095 (1997-1998) – Nr. 1 Vlaams Parlement}.

De scholengroepen ontvangen hun financiering, weliswaar op basis van criteria vastgesteld door de Raad van het Gemeenschapsonderwijs, rechtstreeks vanuit de Vlaamse Gemeenschap zonder tussenkomst van het centrale niveau.

Op basis van bovenvermelde argumentatie lijken scholengroepen autonome instellingen te zijn van openbaar nut. Welke argumentatie hanteert Kind en Gezin om het tegendeel te beweren? Beschouwt de minister scholengroepen als autonome instellingen van openbaar nut?

Kan een KDV binnen een Scholengroep aanspraak maken op een subsidiëring, op basis van het BVR van 23 februari 2001 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen?

Worden er initiatieven genomen om hierin de nodige duidelijkheid te brengen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 77 van 26 januari 2007

van **ELKE ROEX**

Volgens artikel 1§ 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2001 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen kunnen de volgende rechtsvormen erkend en gesubsidieerd worden voor voorzieningen die zij organiseren: de lagere openbare besturen, verenigingen van die besturen, de instellingen van openbaar nut, de gesubsidieerde universitaire instellingen en verenigingen zonder winstoogmerk.

Wat de rechtsvorm 'instelling van openbaar nut' betreft, moet duidelijk zijn dat het begrip 'instelling van openbaar nut' niet hetzelfde is als het begrip 'openbare instelling met rechtspersoonlijkheid'.

Het begrip 'instelling van openbaar nut' komt uit de vroegere VZW-wet van 27 juni 1921. Deze wet werd vervangen met ingang van 1 juli 2003. Het opschrift van deze wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, wordt vervangen als volgt: « Wet betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen (zie art. 2 van de Wet van 2 mei 2002, BS 11 december 2002). Het begrip 'instelling van openbaar nut' werd dus vervangen door het begrip 'stichting'.

Het artikel 1§ 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2001 is niet aangepast aan deze nieuwe benaming, maar er wordt met het begrip 'instelling van openbaar nut', volgens de nieuwe wet van 1 juli 2003 'stichting' bedoeld. Bij een volgende aanpassing van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2001 zal artikel 1§ 2 geactualiseerd worden volgens de nieuwe wet van 1 juli 2003.

Het Gemeenschapsonderwijs is, overeenkomstig artikel 3 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 een 'openbare instelling met rechtspersoonlijkheid', en geen 'instelling van openbaar nut' zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 23 februari 2001.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 78
van 31 januari 2007
van **LINDA VISSERS**

Bescherming van klokkenluiders - Meldingen

De Vlaamse Regering keurde op 28 januari 2005 het protocol goed tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst ter bescherming van de klokkenluiders.

Dit protocol wilde een bijkomende rechtsbescherming bieden aan personeelsleden van de Vlaamse overheid die melding maken van onregelmatigheden zoals bijvoorbeeld nalatigheid, misbruik of misdrijf.

Het protocol trad in werking op 4 juli 2005 en bijgevolg is er nu meer dan een jaar verstreken waardoor een duidelijk beeld verkregen kan worden over de werking ervan.

1. Kan de minister medelen of hij/zij al meldingen van de Ombudsdienst heeft binnengekregen m.b.t. personeelsleden – onder zijn/haar bevoegdheid – die gebruik maakten van het protocol?
2. Kan de minister, in de algemene zin en uitsluitend m.b.t. onderzoek dat al is afgerond en waarbij inderdaad anomalieën aan het licht werden gebracht, aangeven wat de aard van de problemen was en of er eventueel al maatregelen werden genomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 23, Moerman nr. 20, Vandenbroucke nr. 90, Vervotte nr. 78, Van Mechelen nr. 48, Anciaux nr. 26, Bourgeois nr. 38, Peeters nr. 255, Keulen nr. 85 en Van Brempt nr. 76).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 78 van 31 januari 2007

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 79
van 1 februari 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Onthaalouders - Veiligheidsvereisten

De minister heeft aangekondigd dat er een spectaculaire toename van het aantal opvangplaatsen in de kinderopvang zal worden gecreëerd.

Feit is echter dat m.b.t. onthaalouderschap de belemmeringen zodanig groot zijn dat kandidaat-onthaalouders ontmoedigd worden.

Zo zijn bijvoorbeeld een aantal veiligheidsmaatregelen zeker noodzakelijk, maar ze moeten wel realistisch zijn.

1. Kan de minister medelen welke veiligheidscriteria er gelden m.b.t. de organisatie van onthaalouderschap?

Zijn deze criteria in heel Vlaanderen dezelfde? Zijn ze wel voldoende realistisch?

2. Wanneer wordt een onderzoek van de veiligheidsinspecteur gevraagd?

Kan onthaalouderschap worden geweigerd om veiligheidsredenen bij een positief advies van de veiligheidsinspecteur?

3. Is er in een klachtenregeling voorzien? Hoe verloopt deze?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 1 februari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Voorafgaandelijk aan het beantwoorden van de vragen dient te worden opgemerkt dat er in Vlaanderen twee verschillende vormen van onthaalouderschap bestaan. Vooreerst zijn er de onthaalouders aangesloten bij een dienst en daarnaast zijn er de zelfstandige onthaalouders. Uit de vraagstelling kan niet afgeleid worden over welke groep van onthaalouder de vraagsteller het concreet heeft. De vraag wordt zoveel mogelijk voor beide groepen van onthaalouders beantwoord.

1. Hierna geven we een opsomming van de veiligheidsmaatregelen die gelden voor de verschillende groepen onthaalouders:

1.1. Wettelijke veiligheidsvereisten voor erkende diensten voor opvanggezinnen en de onthaalouders die bij hen zijn aangesloten.

De dienst voert een beleid inzake veiligheid en gezondheid dat ertoe leidt dat :

- een permanent toezicht op de kinderen wordt gegarandeerd;
- de fysieke en psychische veiligheid van de kinderen niet in het gedrang komt;
- de gezondheidstoestand van het kind alert wordt opgevolgd en dat bijzonderheden met betrekking tot de aanpak van een kind en/of specifieke medische informatie worden vastgelegd in een inlichtingenblad dat direct beschikbaar is in de voorziening;
- de door de voorziening aan de kinderen verstrekte voeding evenwichtig is samengesteld en voldoende gevarieerd is;
- medicatie, EHBO-materiaal, gevaarlijke producten en toestellen op een veilige plaats worden bewaard, en zich buiten het bereik van de kinderen bevinden;
- de onthaalouder beschikt over voldoende veilige ruimte en materiaal om kinderen op te voeden in verhouding tot het aantal en de leeftijd van de opgevangen kinderen.
- bij de onthaalouder een telefoon en een veilige uitrusting om kinderen op te vangen aanwezig zijn.

Verder gelden nog volgende bepalingen:

- Huisdieren die een gevaar kunnen betekenen voor de gezondheid en de veiligheid van de opgevangen kinderen zijn verboden in slaap- en leefruimten van de kinderen.
- Het uitoefenen van inkomensverschaffende activiteiten door de onthaalouder tijdens de aanwezigheid van de opgevangen kinderen is niet toegelaten.
- De onthaalouder overhandigt aan de dienst de volgende stukken: een getuigschrift van goed zedelijk gedrag, bestemd voor kinderopvang en opgesteld op naam van alle personen ouder dan 18 jaar die deel uitmaken van het gezin van de onthaalouder; een verklaring van de arts in verband met de medische geschiktheid van een (kandidaat)-onthaalouder.

1.2. Wettelijke en aanbevolen veiligheidsvereisten voor zelfstandige onthaalouders

Hierna wordt een opsomming gegeven van de veiligheidsvereisten bij zelfstandige onthaalouders. Deze vereisten zijn niet strenger dan bij de onthaalouders aangesloten bij een dienst, maar zijn wel meer gedetailleerd beschreven omdat zelfstandige onthaalouders geen dienst hebben die toezicht houdt op hun werking. Bij de onthaalouders aangesloten bij een dienst is het de verantwoordelijkheid van de dienst om toe te zien op de veiligheidsvereisten bij onthaalouders.

1.2.1. Dynamische veiligheid

Dynamische veiligheid is de veiligheid die voortvloeit uit het dagelijks bezig zijn met kinderen:

- Er wordt vereist dat er op elk moment toezicht is op de kinderen in de leefruimte(n), dat er minstens voortdurend auditief toezicht en regelmatig visueel toezicht kan worden gehouden op de rustruimte(n) en dat er voortdurend visueel toezicht is op de kinderen die op ligbedjes rusten.
- Huisdieren kunnen een risico vormen voor de opgevangen kinderen, zowel op het vlak van de veiligheid als op het vlak van de gezondheid. In het algemeen, om alle risico's te vermijden, wordt er vereist dat huisdieren buiten het bereik van de kinderen worden gehouden, tenzij een aangepaste begeleiding en een strikt toezicht aangeboden worden.

1.2.2. Statische veiligheid

Statische veiligheid is het geheel van maatregelen die eerder van infrastructurele aard zijn :

- Er zijn geen scherpe hoeken of kanten waar kinderen zich aan kunnen bezeren.
- Kinderen kunnen zich nergens opsluiten of opgesloten raken.
- De stopcontacten waar kinderen bij kunnen, zijn voldoende kindveilig. Dominostekkers zijn verboden.
- Kinderen kunnen zich niet verbranden aan verwarmingselementen.
- Er zijn maatregelen genomen om CO-vergiftiging te voorkomen.
- Er bevinden zich geen giftige of gevaarlijke planten in de nabijheid van de kinderen.
- Technische of elektrische toestellen die een zeker gevaar inhouden, bevinden zich buiten het bereik van de kinderen.
- De veiligheid in de keuken is gewaarborgd.
- Gevaarlijke producten en voorwerpen bevinden zich buiten het bereik van de kinderen.
- De trappen zijn voor de kinderen beveiligd.
- De buitenspeelruimte is kindveilig ingericht (bijvoorbeeld veilig afgesloten, waterbekkens zijn afgesloten, effen bevloering in geval van een verharde buitenspeelruimte).
- De bedjes zijn veilig. Om het risico op wiegendood zo klein mogelijk te houden, worden strikte richtlijnen gevolgd
- Er is een telefoon.
- De wetgeving op de speelterreinen wordt nageleefd.

1.2.3. Verbod om kinderen alleen te laten

Er wordt verwacht dat de kinderen nooit alleen gelaten worden. Indien het zou gebeuren dat de onthaalouder de opvang moet verlaten, dan moet ze ervoor zorgen dat:

- de persoon die haar vervangt minstens 21 jaar oud is;
- de ouders op de hoogte zijn van de vervanging.

1.2.4. Informatie over het kind

De onthaalouder beschikt voor alle aanwezige kinderen over de noodzakelijke gegevens om bij onvoorziene omstandigheden adequaat en passend te kunnen optreden;

Van elk kind moeten de ouder(s) of de persoon die hen vervangt, bereikbaar zijn.

Er moet een inlichtingsfiche aanwezig zijn voor elk kind dat opgevangen wordt.

Er moet minimaal op terug te vinden zijn:

- de identiteit van het kind, het adres, de geboortedatum;
- de telefoonnummers waarop de ouders tijdens de opvanguren te bereiken zijn;
- de naam en het telefoonnummer van de arts die moet worden opgeroepen bij ziekte of ongeval

- bijzonderheden over het kind die noodzakelijk zijn om de opvang goed te laten verlopen.

1.2.5. Goed zedelijk gedrag

De zelfstandige onthaalouder legt, voor alle personen die deel uitmaken van het gezin en die minimum 18 jaar zijn en voor alle medewerkers aan de opvang, aan Kind en Gezin een getuigschrift voor van goed zedelijk gedrag, model 2.

1.3. De wettelijke veiligheidsvoorwaarden van uit het kwaliteitscharter voor schoolgaande kinderen zijn eveneens op beide categorieën van onthaalouders van toepassing indien deze ook buitenschoolskinderen opvangen. Deze vereisten zijn de volgende:

- De voorziening zorgt voor een veilige, gezonde en goed onderhouden opvangomgeving voor de kinderen.
- Er moet voldoende verantwoord en veilig spelmateriaal ter beschikking zijn dat passend wordt aangeboden. Dit spelmateriaal is aangepast aan de leeftijd, de aard en het ontwikkelingsniveau van de opgevangen kinderen.
- Een permanente, ononderbroken begeleiding bij de aanwezige kinderen is absoluut vereist. Alle verplaatsingen van kinderen (tussen school en opvangvoorziening, bij uitstapjes, e.a.) worden veilig en onder gepaste begeleiding georganiseerd.
- Van elk opgevangen kind moeten de ouder(s) of een persoon die hen vervangt bereikbaar zijn. Elke opvangvoorziening beschikt over een telefoon
- De begeleiders worden gestimuleerd om bijscholing en vorming te volgen. Daartoe wordt onder meer aandacht besteed aan het kunnen verlenen van de eerste hulp bij ongevallen..

De wettelijke veiligheidsvereisten gelden voor iedereen. Om de onthaalouders te ondersteunen om te zorgen voor een veilige kinderopvang, ontwikkelde Kind en Gezin diverse instrumenten zoals onder meer "Het Grote Kinderopvangboek".

2. Wanneer wordt een onderzoek van de veiligheidsinspecteur gevraagd?

De functie van veiligheidsinspecteur bestaat niet. Wel kan Kind en Gezin een beroep doen op de inspecteurs van het agentschap inspectie.

Wanneer een zelfstandige onthaalouder van start gaat en een attest van toezicht aanvraagt, laat Kind en Gezin binnen de drie maanden een inspecteur langskomen. Inspectie gaat na of de opvang aan de wettelijke eisen voldoet: het aantal kinderen, de ruimte en de inrichting, de veiligheid, de hygiëne en de voeding. Via een gesprek bekijkt de inspecteur de omgang met de ouders en de kinderen, de opvolging van de kinderen, haar vorming, de medische begeleiding en haar opvoedkundige aanpak. Daarna komt inspectie gemiddeld om het anderhalf jaar langs. Indien er problemen of klachten zijn, komt hij/zij vaker.

De inspectie formuleert zijn/haar advies aan Kind en Gezin die de beslissing neemt over de toekenning of de intrekking van een attest van toezicht.

De diensten voor opvanggezinnen moeten aan wettelijk bepaalde erkenningsvoorwaarden voldoen. De dienst voor opvanggezinnen is zelf verantwoordelijk voor de selectie en de begeleiding van de aangesloten gezinnen en het toezicht op de onthaalouders.

Slechts uitzonderlijk, bijvoorbeeld bij een klacht of een ernstig probleem, zal Kind en Gezin een inspectiebezoek vragen bij een aangesloten onthaalouder. Het is dan de verantwoordelijkheid van de dienst om het advies al dan niet te volgen. Afhankelijk van de beslissing van de dienst kan Kind en Gezin eventueel een beslissing nemen over het de intrekking van de erkenning van de dienst, indien de dienst door haar beslissing niet meer voldoet aan de erkenningsvoorwaarden.

3. Is er een klachtenregeling voorzien. Hoe verloopt deze?

Voor zelfstandige onthaalouders is er een regeling voorzien waarbij men in beroep kan gaan tegen het weigeren of intrekken van een attest van toezicht. Voor de diensten voor opvanggezinnen is er een wettelijke beroepsmogelijkheid indien haar erkenning geweigerd en of ingetrokken zou worden.

Daarnaast, meer in het algemeen, kan iedereen die zich benadeelt voelt klacht indienen bij de klachtendienst van Kind en Gezin. De klachtendienst zal de klacht onderzoeken en kan eventueel als bemiddelaar optreden of de klacht ook doorverwijzen indien de klacht buiten de bevoegdheid van Kind en Gezin valt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 80
van 1 februari 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Rusthuizen - Capaciteit gesloten afdelingen

Naar schatting zijn er 135.000 personen in België die lijden aan dementie. Voor 2030 verwacht men dat dit aantal zal toenemen tot 200.000 mensen.

Mensen met dementie vertonen heel vaak een wegloopedrag, het zogenaamde dwalen. Daarom is het nodig hen in rustoorden op te vangen in gesloten afdelingen.

1. Wat was het totaal aantal bedden in gesloten afdelingen in rustoorden ten opzichte van het totaal aantal bedden in erkende rustoorden en rust- en verzorgingstehuizen in 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 en 2006?
2. Worden bepaalde stimuli ingebouwd teneinde rustoorden aan te zetten in voldoende bedden te voorzien in gesloten afdelingen, gelet op het stijgend aantal dementerenden in het kader van de voortschrijdende vergrijzing?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 80 van 1 februari 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Op 1 januari 2006 telde Vlaanderen 63.000 erkende rusthuiswoonegelegenheden, verspreid over 755 rusthuizen. In de rusthuissector is er geen wettelijk bepaalde categorale opnamecapaciteit voor personen met dementie.

Vermits ouderen veelal pas op de leeftijd van 85 jaar opteren voor een opname in een rusthuis is er meestal sprake van een multipathologisch ziektebeeld waarbij verschillende kleine aandoeningen elkaar versterken. Dementie bij ouderen doet zich doorgaans voor in een context van tanende fysieke gezondheid met leeftijdsspecifieke aandoeningen (artritis, incontinentie, verminderde gehoor- en gezichtsfuncties, ..). Ook psychische problemen komen op hogere leeftijd veelvuldig voor. Depressie wordt als het meest voorkomend psychisch ziektebeeld aangeduid. Bovendien kent het ziekteproces van dementie verschillende stadia waarbij verschillende omgangsvormen noodzakelijk zijn.

In de jaren 1970 en 80 was het gangbaar om ouderen met dementie af te zonderen. De medische benadering van het dementiesyndroom beperkte zich veelal tot behandeling van reversibele stoornissen.

Vandaag wordt algemeen erkend dat niet alleen de “ziekte” maar ook de “gevolgen van de ziekte voor de dementerende” van belang zijn. De wijze waarop de dementerende de werkelijkheid beleeft vanuit zijn individuele mogelijkheden is het uitgangspunt van de persoonsgerichte zorg. We zien dat ouderen te maken hebben met het gevoel van “niet-meer meekunnen” en dat ze abnormaal nerveus worden, paniekerig zelfs, opvliegend. Er ontstaat bij de ouderen vooral onzekerheid en angst waardoor allerlei relatiestoornissen kunnen ontstaan met achterdocht, aanklampgedrag en agressie als gevolg. De oudere kan ook de neiging hebben om op zoek te gaan naar dingen die hem vertrouwd waren, zoals het ouderlijke huis en familieleden. De oudere weet niet meer waar hij is en zoekt naar veiligheid en houvast. De ontredde uit zich vaak in opstandigheid met prikkelbaarheid en agressief gedrag of in depressiviteit met geslotenheid en het mijden van sociaal gedrag.

In de omgang met ouderen in het algemeen en met ouderen met dementie in het bijzonder, zijn begrippen als persoonlijke veiligheid, warmte en affectie zeer belangrijk.

Ik erken de noodzaak dat voor ouderen met dementie in bepaalde stadia van het ziekteproces verregaande beschermingsmaatregelen kunnen noodzakelijk zijn. Ik verzet mij echter tegen de idee dat het optreden van de ziekte automatisch tot gevolg zou hebben dat de oudere moet afgezonderd worden in een gesloten afdeling. Vooraleer over te gaan tot een dergelijke maatregel moet het duidelijk zijn dat de voorgestelde maatregel voor de individuele oudere in die specifieke periode van het ziekteproces noodzakelijk is en dat een andere omgangmaatregel hem niet voldoende veiligheid garandeert. Een dergelijke beslissing kan enkel genomen worden door de behandelende arts en bij voorkeur na overleg in een multidisciplinair team.

2. In het beleid zijn verschillende stimuli ingebouwd om de gangmakers van de goede praktijken te ondersteunen. Ik geef een overzicht.

In Vlaanderen zijn 9 Expertisecentra Dementie erkend en gesubsidieerd voor een totaal bedrag van 673 000 euro. Deze centra hebben tot doel om vanuit samenwerking en afstemming zonder concurrentie maar met respect voor ieders overtuiging te komen tot een kwalitatieve zorg voor de

dementerende persoon en zijn omgeving. De Expertisecentra Dementie leggen contacten met binnen- en buitenlandse experts. Zij verwerven kennis over de nieuwe tendensen en innoverende projecten zodat anderen zich door deze kennis kunnen laten inspireren.

De centra hebben een opleiding tot "referentiepersoon dementie" uitgewerkt. De 10-daagse cursus heeft tot doel professionele zorgverleners bij te scholen in de zorg voor en de begeleiding van personen met dementie en hun omgeving. Op hun beurt moeten de referentiepersonen dan de uitwisseling van kennis, attitudes en vaardigheden in het werkveld stimuleren.

Vermits naar schatting ongeveer 70% van de personen met dementie thuis zouden verblijven hebben de expertisecentra ervoor geopteerd om emanciperend te werken en om ook ondersteuning te verlenen naar de sector thuiszorg en de ziekenhuiszorg. Ook uit wetenschappelijk onderzoek in het buitenland blijkt dat psycho-educatie en thuisbegeleiding een meerwaarde is. Het zorgt voor minder snelle opname in voorzieningen én voor een significante wijziging in het gedrag van personen met dementie.

Verder heb ik innoverende projecten gesubsidieerd waarbij onderzocht wordt in hoeverre het gebruik van technologische hulpmiddelen een middel kan zijn om personen met, al dan niet beginnende, dementie, langer in de thuissituatie te laten verblijven. Op de begroting van 2005 werden 7 projecten geselecteerd en gesubsidieerd voor een totaal bedrag van 436.000 euro. Voor de verdere uitdieping, effectmeting op een ruimere schaal en om te zorgen voor de verdere doorstroming van de informatie en resultaten naar de betrokken partners in de reguliere zorg heb ik 350.000 euro vastgelegd op de begroting van 2006.

In samenspraak met de federale overheid werden zorgvernieuwingsprojecten met als thema "genormaliseerd woon- en zorgconcept voor dementerende personen, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra" gesubsidieerd voor een bedrag van 1.280.000 euro. Momenteel zijn er worden een aantal rusthuizen gerealiseerd volgens het concept "genormaliseerd kleinschalig wonen".

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 81
van 7 februari 2007
van **VERA VAN DER BORGHT**

Welzijn - Subsidies Nationale Loterij

In het Lambermontakkoord werd beslist om de winst van de Nationale Loterij te regionaliseren en voor elk van de deelstaten werd een vast percentage van de te verdelen winst bepaald dat men kon aanwenden voor de subsidiëring van projecten in de sociale en culturele sector.

De Vlaamse Regering heeft via besluiten en omzendbrieven duidelijk gemaakt voor welke projecten en onder welke voorwaarden deze middelen ter subsidiëring kunnen worden aangewend.

Omzendbrief WEL 2003/06 – GEZ 2003/02 van 28 november 2003 betreffende de toekenning van subsidies afkomstig van de aan de Vlaamse Gemeenschap toebedeelde winst van de Nationale Loterij bepaalt:

“Dossieraanvragen uit de gehandicaptensector en voor Kind en Gezin moeten rechtstreeks verstuurd worden aan respectievelijk het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap en Kind en Gezin.

(...)

Alle subsidieaanvragen die betrekking hebben op een werking, project of investering in het beleidsdomein Welzijn en Volksgezondheid komen in aanmerking. Bij de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn en de administratie Gezondheidszorg kunnen dus enkel dossiers ingediend worden rond welzijns- of gezondheidsmateries. De werkingssubsidies betreffen het dienstjaar voorafgaand aan het jaar waarin de aanvraag voor die subsidies wordt ingediend. De project- of investeringssubsidies betreffen het dienstjaar zelf waarin de aanvraag voor die subsidies wordt ingediend.”

1. Voor de jaren 2005, 2006 en 2007, kan de minister meedelen hoeveel middelen van de winst van de Nationale Loterij werden voorbehouden voor de Vlaamse Gemeenschap en specifiek ook welk aandeel werd toegewezen aan de administratie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, alsook aan Kind en Gezin en het toenmalige Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap?

Kan voor deze jaren ook een overzicht gegeven worden van de verdeling over alle EVA's en IVA's binnen Welzijn?

2. Kan de minister ook een opsomming geven van de projecten binnen Welzijn (inclusief Kind en Gezin en het huidige Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap) die subsidies mochten ontvangen uit deze middelen, hoeveel middelen het betrof per project en wat de doelstellingen waren van elk project, en dit voor 2005, 2006 en 2007?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 81 van 7 februari 2007

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Allereerst wil ik er de nadruk op leggen dat de middelen van de winst van de Nationale Loterij beheerd en verdeeld worden op initiatief van mijn collega, bevoegd voor financiën en begroting.
De Vlaamse Gemeenschap is op haar beurt afhankelijk van de federale middelen. De beschikbare middelen voor de Vlaamse Gemeenschap worden per koninklijk besluit meegedeeld.

Op basis van verschillende documenten hebben we volgende tabel kunnen samenstellen:
budget in 1.000 euro

jaar	reglementaire basis	budget Vlaamse gemeenschap	Regelementaire basis	Kind en Gezin	VAPH	Dep WVC
2005	KB 18/4/2005	34.137	BVR 24/6/05 en 25/11/05	561	6.054	1.765
2006	KB 1/7/2006	36.550	BC 2006 – decreet van 30/6/06	561	6.051	1.766
2007 winstverdeling nog niet beschikbaar						

Zoals u merkt zijn de concrete gegevens voor 2007 nog niet beschikbaar.

De tabel geeft de situatie voor de BBB-operatie weer. De afspraken rond verdeelsleutels binnen Welzijn en Volksgezondheid dateren van voor de herstructurering. De budgetten voor het voormalige departement WVC gingen voor 77,2% naar de voormalige administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn en voor 22,8% naar de voormalige administratie Gezondheidszorg.

2. **Kind en Gezin**

In volgende tabellen is een opsomming te vinden van de projecten binnen Kind en Gezin die subsidies mochten ontvangen uit de middelen van de winst van de Nationale Loterij. Daarnaast vindt u hier tevens hoeveel middelen dit betrof voor de betrokken jaren per project.

Projecten / overeenkomsten - uitbetaald	2005
Project De Keerkring	135.062,40 €
Steunpunt Opvoedingsondersteuning (:Pric)	68.295,53 €
Scharnierproject Kuregem - Huis der Gezinnen – Brussel	90.233,32 €
Zoekregister - adoptie - Antwerpen (AMOK)	41.256,35 €
Moeder en Kind - Bethaniën – Zoersel	16.212,24 €
Moeder en Kind - Camillus - Sint-Denijs-Westrem	6.972,01 €
Vlaams centrum voor begeleiding seropositieve kinderen en hun gezin	100.000,00 €
Zorgwonen – Brussel	6.225,02 €

Open Poortje - Stopproject – Schilde	1.267,50 €
De Speelbrug	48.195,00 €
De Tuimel – Berchem	13.572,45 €
Het Spoor – Turnhout	8.649,55 €
Amber – Leuven	8.319,92 €
Projecten / overeenkomsten – uitbetaald	2006
Project De Keerkring	58.418,35 €
Steunpunt Opvoedingsondersteuning (:Pric)	6.617,72 €
Het Ruilhoekje	9.198,00 €
Zoekregister - adoptie - Antwerpen (AMOK)	39.510,94 €
Vlaams centrum voor begeleiding seropositieve kinderen en hun gezin	10.000,00 €
De Speelbrug	69.615,00 €
Erkende Vlaamse Adoptiediensten (binnenlandse adoptie)	113.324,74 €
Opvoedingswinkel Turnhout	575,00 €
2 INLOOP-teams	210.561,84 €

In volgende tekst vindt u per project een korte omschrijving van de doelstellingen.

Project De Keerkring: de opvoedingstelefoon Vlaanderen is een telefonische informatie en advieslijn voor ouders en opvoeders van +3-jarigen onder één nationaal 078 nummer.

Steunpunt Opvoedingsondersteuning: dit project zorgt voor inhoudelijke ondersteuning op vlak van opvoedingsondersteuning.

Scharnierproject Kuregem - Huis der Gezinnen - Brussel: het project verzorgt opvoedingsondersteunende en ontwikkelingsbegeleidende activiteiten.

Zoekregister - adoptie - Antwerpen (AMOK): Het project Zoekregister begeleidt de drie betrokken partijen bij adoptie en biedt opvang en nazorg.

Moeder en Kind - Bethaniën - Zoersel/Moeder en Kind - Camillus - Sint-Denijs-Westrem: Deze projecten zorgen voor specifieke opvangmogelijkheid voor baby's bij hun moeders, die wegens een ernstige postpartum depressie of psychose zijn opgenomen binnen een psychiatrische unit.

Vlaams centrum voor begeleiding seropositieve kinderen en hun gezin: dit project verzorgt de begeleiding seropositieve kinderen en hun gezin.

Zorgwonen - Brussel: Het project Zorgwonen vervult een steunpuntfunctie op vlak van kinderen en HIV.

Open Poortje - Stopproject – Schilde: Het initiatief STOP (Steunpunt en Trainingscentrum Opvoeding) omvat een kortdurende intensieve vaardigheidstraining voor ouders en kinderen van gezinnen met meervoudige stress-factoren die tot uiting komen in gedragsproblemen bij kinderen.

De Speelbrug: dit is een ontmoetingshuis waar kinderen van 0-3 jaar samenkomen met een ouder, of een vertrouwd iemand.

De Tuimel – Berchem: de doelstelling van dit project is zorgen voor vroegtijdige intensieve gezinsbegeleiding.

Het Spoor – Turnhout: dit project zorgt voor intensieve thuisbegeleiding aan kansarme gezinnen.

Amber – Leuven: de doelstelling van dit project is een intensieve gezinsondersteuning.

Het Ruilhoekje: dit is een initiatief waar (aanstaande) ouders terecht kunnen voor babymateriaal en kinderkledij voor hun kinderen tot 6 jaar.

Opvoedingswinkel Turnhout: de Opvoedingswinkel Turnhout verstrekt informatie en advies, voorlichting en vorming over opvoedingsondersteuning aan individuen, groepen en diensten.

INLOOP-team: Het INLOOP-team staat in voor het opzetten en realiseren van initiatieven op vlak van een groepsgerichte benadering binnen de opvoedingsondersteuning.

Vlaams Agentschap Personen met een Handicap

De criteria voor aanvullende subsidie aan voorzieningen, diensten en organisaties die tot het bevoegdheidsdomein van het VAPH behoren werden enerzijds vastgelegd in een besluit van de Vlaamse Regering betreffende de aanvullende investeringssubsidies en anderzijds op de toenmalige Raad van Bestuur van het Vlaams Fonds van 25 mei 2004 betreffende de verdeling van aanvullende subsidie voor werking aan voorzieningen, diensten en organisaties die tot het bevoegdheidsdomein van het Vlaams Fonds behoren.

Hiermee worden de middelen uit de winstverdeling van de Nationale Loterij dus uitsluitend toegekend aan bouwprojecten en als aanvullende werkingsmiddelen aan de voorzieningen. Er worden geen andere projecten in betrokken.

Als aanvullende subsidie voor investeringen gelden volgende criteria :

Aan de door het VAPH erkende voorzieningen wordt een aanvullende subsidie voor investeringen toegekend ten belope van 20% van de VIPA-investeringssubsidie.

- a) Residentiële voorzieningen (alle types van voorzieningen) Zowel voor nieuwbouw als voor verbouwingswerken (brandveiligheidswerken)
- b) Beschutte werkplaatsen
- c) C.G.V.B.'s (Centra voor gespecialiseerde Voorlichting Bij Beroepskeuze), C.B.O.'s (Centra voor beroepsopleiding of omscholing)
- d) Revalidatiecentra

De verantwoording rond subsidie wordt geleverd door de administratieve stukken voor het verkrijgen van de VIPA investeringssubsidie.

Als de voor een begrotingsjaar ingeschreven middelen niet toelaten de bepalingen van het besluit volledig uit te voeren, kunnen de aanvullende subsidies voor investeringen evenredig worden verminderd.

Vanaf 1 april 2006 worden de aanvullende subsidies voor investeringen voor Beschutte werkplaatsen, C.G.V.B.'s (Centra voor gespecialiseerde Voorlichting Bij Beroepskeuze), C.B.O.'s (Centra voor beroepsopleiding of omscholing) uitbetaald respectievelijk door het Vlaams subsidieagentschap voor werk&sociale economie en VDAB

Als aanvullende subsidie voor werking gelden volgende criteria:

- a) Komen in aanmerking voor aanvullende werkingssubsidie:
 - Alle (semi-)residentiële voorzieningen erkend door het Vlaams Fonds ook degene die vallen onder de openbare besturen.

- Ambulante diensten erkend door het Vlaams Fonds
- Revalidatiecentra

b) Bij de berekening van het te subsidiëren bedrag wordt uitgegaan van:

- De personeelsnorm van de voorzieningen, berekend volgens de erkende of vergunde capaciteit op het eind van het jaar waarop de subsidies betrekking hebben (met referentie naar het laatst berekend dagprijsdossier bij gewijzigde doelgroepen). Door de differentiatie in de personeelsnorm wordt in zekere mate rekening gehouden met de zorgzwaarte.
- Het aantal personeelsleden dat in aanmerking genomen wordt voor het bepalen van de onderhoudstoelagen in de revalidatiecentra

Het beschikbaar saldo na voorafname van de investeringssubsidies zal evenredig verdeeld worden per VTE.

In dergelijk scenario kan worden uitgegaan van de gegevens die beschikbaar zijn in het Vlaams Fonds en moeten geen bijkomende dossiers worden opgevraagd. De subsidies worden automatisch toegekend.

Door de voorafname van de bedragen voor investeringssubsidies kan bijgevolg ook het resterende budget voor werkingssubsidie sterk variëren.

Overzicht uitkeringen

Jaar	Investeringen	Investeringen aantal dossiers	Werking totaalbedrag	Werking bedrag per FTE
2004	2.945.197,72 €	67	3.296.470,15 €	174,5€
2005	5.037.869,95€	77	1.462.267,41 €	76€
2006	3.740.584,03 €	73	2.301.532,03€	116,5 €
2007	Nog geen betalingen uitgevoerd		Nog geen betalingen uitgevoerd	

BIJLAGE

Overzicht van de verschillende projecten die subsidies ontvingen binnen het voormalige departement WVC

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/81/antw.081.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 82
van 7 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Sociaal Huis Wezembeek-Oppem - Stand van zaken

De gemeente Wezembeek-Oppem is nog altijd niet tot de oprichting overgegaan van een Sociaal Huis. Aan de minister zou een uitstel worden gevraagd van één tot twee jaar.

Heeft de minister dit verzoek tot uitstel reeds ontvangen?

Heeft zij daarop reeds gereageerd? In welke zin?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 82 van 7 februari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik heb van het OCMW en het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem op 15 januari 2007 een vraag tot uitstel ontvangen met betrekking tot de oprichting van het Sociaal Huis. Deze vraag werd vergezeld van een uittreksel uit het notulenboek van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van de zitting van 4 december 2006 en van de Gemeenteraad van de zitting van 18 december 2006.

Ik heb op 15 januari 2007 uitstel verleend aan Wezembeek-Oppem tot ten laatste 22 mei 2009 en deze beslissing laten worden aan het OCMW en aan het gemeentebestuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 83
van 7 februari 2007
van **TOM DEHAENE**

Thuiszorg - Zorgbemiddeling en zorgplannen

Het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 1990 houdende coördinatie en ondersteuning van de thuisverzorging voorziet in hoofdstuk II in samenwerkingsinitiatieven inzake thuisverzorging (SIT's).

SIT's kunnen erkend en gesubsidieerd worden binnen een regio die minstens 25.000 inwoners telt. Per regio kan één SIT worden erkend. Een SIT kan worden erkend indien er een schriftelijke overeenkomst bestaat tussen erkende teams voor thuisverpleging uit de regio en één of meerdere vertegenwoordigers van voor de regio representatieve huisartsenkringen of wachtdiensten, erkende diensten voor gezinszorg en erkende centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen. Daarenboven moeten nog minstens drie andere voor de regio representatieve vertegenwoordigers van medische of paramedische beroepsverenigingen of van zorg- of hulpverlenende instanties de overeenkomst onderschrijven. Bovendien moet een gestructureerde samenwerking met de OCMW's uit de regio worden nagestreefd. Het SIT nodigt, zo deze in de regio bestaan, organisaties van vrijwilligers en van thuisverzorgers uit tot samenwerking. Het SIT moet zo mogelijk conventies afsluiten met ziekenhuizen, RVT's, rusthuizen of andere residentiële of semi-residentiële opvangvormen. Het SIT moet alle in de regio actief bij de thuisverzorging betrokken diensten of organisaties uitnodigen tot samenwerking.

Om erkend te worden, moet het samenwerkingsinitiatief fungeren als overlegplatform en de zorg- en hulpverlening rond de patiënt ondersteunen en coördineren. Op jaarbasis moeten per 1.000 inwoners minstens drie zorgplannen worden opgesteld, voor personen die een bepaalde score behalen. Indien dit quotum niet bereikt wordt, vermindert de subsidiëring ambtshalve op evenredige wijze. Voor personen waarvoor ondersteuning en coördinatie van de thuisverzorging nodig is, stelt een zorgbemiddelaar een zorgplan op. De ondersteuning en coördinatie van de zorg moet in eerste instantie worden gericht op personen die als zwaar zorgbehoevend gekwalificeerd worden.

De zorgbemiddelaar moet worden aangewezen door de patiënt. De zorgbemiddelaar stemt de werking van de verschillende partners op elkaar af. De zorgbemiddelaar is één van de betrokken zorgverleners. De zorgbemiddelaar informeert de patiënt en de thuisverzorgers omtrent de bestaande voorzieningen, hulpmiddelen en tegemoetkomingen en verwijst hen naargelang de aard van de behoeften eventueel door naar bevoegde diensten of disciplines. Hij moet daarbij steeds de belangen van de patiënt en de thuisverzorgers respecteren en bewaken. Een coördinator moet zorgen voor de administratieve ondersteuning en de begeleiding van de zorgbemiddelaars, zonder zelf in hun plaats te treden. Hij ziet toe op de opmaak en de voortgang van het zorgplan.

Het zorgplan moet een goede afsprakenregeling bevatten en streven naar een aangepaste zorg- en hulpverlening om de zelfredzaamheid van de patiënt en het ondersteunen van de thuisverzorgers maximaal te bevorderen.

1. Wat is de evolutie van het aantal SIT's sinds het in werking treden van het besluit van 21 december 1990 (ook naar geografische spreiding)? Waar zijn er nog blinde vlekken (cf. beleidsnota welzijn, volksgezondheid en gezin 2004-2009, p. 30)?
2. Wat is de evolutie van het aantal erkende teams voor thuisverpleging sinds het in werking treden van het besluit van 21 december 1990 (ook naar geografische spreiding)?
3. Hoe evalueert de minister de figuur van de zorgbemiddelaar binnen het SIT? Welke zijn de sterktes en welke zijn de zwaktes? Welke mogelijkheden ziet de minister om deze figuur te versterken?
4. Heeft de minister een zicht op de verdeling onder de beroepsgroepen aangaande de figuur van de zorgbemiddelaar?
5. Hoeveel zorgenplannen werden in 2004, 2005 en 2006 opgemaakt (met opdeling per onderscheiden SIT-regio)?

Heeft de minister een zicht op het profiel van de mensen met wie een zorgplan wordt opgemaakt (o.m. leeftijd)?

6. Hoeveel SIT's hebben "conventies" afgesloten met ziekenhuizen, RVT's, rusthuizen of andere residentiële of semi-residentiële opvangvormen?

Om welke redenen kunnen SIT's eventueel niet voldoen aan de verplichting om "zo mogelijk" een dergelijke conventie af te sluiten?

7. Over welke elementen beschikt de minister om te stellen dat de werking van de SIT's, in het bijzonder wat zorgbemiddeling en het opmaken van zorgplannen betreft, positief geëvalueerd kan worden en welke elementen wijzen in de andere richting?
8. Welke meerwaarde(s) ziet de minister in het erkennen van een SIT als een geïntegreerde dienst voor thuisverzorging (GDT), zowel voor de patiënt/gebruiker, de mantelzorger, de vrijwilliger als de professional?
9. Welke stappen moet de minister nog zetten voor de uitvoering van het decreet van 3 maart 2004 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders?
10. Welke verschuivingen verwacht de minister voor de SIT's eens zij SEL's (samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg) geworden zijn?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 83 van 7 februari 2007

van **TOM DEHAENE**

1. In 1992 werden 68 SIT's erkend door de Vlaamse Gemeenschap. Dit aantal is gestegen tot 74 erkende SIT's in 1999, waardoor ook de geografische spreiding verbeterde. In 2000 is het aantal erkende SIT's gedaald tot 23 SIT's. Deze daling is te wijten aan de wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 december 1990 houdende coördinatie en ondersteuning van de thuisverzorging op 7 april 1998. De SIT's werden verplicht om van feitelijke verenigingen over te schakelen naar verenigingen zonder winstoogmerk. Er werden in totaal 78 deel-SIT's opgericht. De geografische spreiding bleef uiteindelijk dezelfde.

Het aantal blinde vlekken kan in 2007 opnieuw iets toenemen omdat het SIT Noord-Oost Antwerpen (NOA) geen verlenging van erkenning heeft aangevraagd voor 2007. Momenteel zijn er 25 Vlaamse gemeenten waar geen erkend SIT werkzaam is. Als bijlage 1 vindt u een overzicht van de blinde vlekken.

2. In 1993 werden 263 teams thuisverpleging erkend door de Vlaamse Gemeenschap. Dit aantal is vrij stabiel gebleven tot en met 2003 en dan gedaald vanwege een aantal fusies van erkende teams. Momenteel zijn er 193 teams thuisverpleging erkend. Men kan er globaal van uitgaan dat er praktisch in elke gemeente in Vlaanderen een erkend team thuisverpleging werkzaam is.
3. De zorgbemiddelaar heeft een centrale rol toegewezen gekregen in het zorgplan. Deze persoon heeft twee belangrijke taken te vervullen: de coördinatie van de zorg rond een bepaalde patiënt en de opmaak van het zorgplan. De zorgbemiddelaar is een hulpverlener die aan huis komt en daardoor dicht bij de gebruiker staat. Dit is zeker een sterk punt. Zwakke kanten zijn: het gebrek aan tijd en opleiding om een teamoverleg te organiseren en te leiden. Veel zorgbemiddelaars zijn zelfstandigen (verpleegkundigen, huisartsen, enz.) en worden niet vergoed voor hun taak als zorgbemiddelaar. Ter ondersteuning van de zorgbemiddelaar kan vanuit het SIT begeleiding gegeven worden voor de planning van het teamoverleg en administratieve ondersteuning voor de opmaak van het zorgplan.
4. Uit de inspectieverslagen en enkele plaatselijke SIT onderzoeken blijkt dat de thuisverpleegkundigen meestal de rol van zorgbemiddelaar opnemen, gevolgd door maatschappelijk werkers. De huisartsen treden veel minder op als zorgbemiddelaar.
5. Als bijlage 2 vindt u per SIT een overzicht van het aantal zorgplannen dat in 2004 en 2005 werd goedgekeurd. De jaarlijkse subsidiëring van de SIT's is gebaseerd op het aantal goedgekeurde zorgplannen van het voorgaande jaar. Het agentschap heeft nog geen zicht op het definitief aantal zorgplannen voor 2006.

Het profiel van de mensen met een zorgplan wordt door de SIT's niet geregistreerd. In 2000 werd een pilootproject uitgevoerd waaraan 4 deel-SIT's deelgenomen hebben. Het aantal betrokken gebruikers is te klein om een globale uitspraak te doen maar het geeft wel een indicatie over het profiel van de gebruikers. Uit het pilootproject komt het volgende naar voor: 47 % zijn alleenstaanden, de gemiddelde leeftijd is 75 jaar met als hoofdpathologie lichamelijke handicap, gevolgd door cardiovasculaire aandoeningen en op de derde plaats psychiatrische aandoeningen en dementie.

6. Alle SIT's werken aan conventies met ziekenhuizen, RVT's, rusthuizen en andere opvangvormen. Naargelang de regio kan het aantal conventies variëren. Het is niet altijd gemakkelijk voor de SIT's om deze conventies af te sluiten. Zij zijn immers afhankelijk van de bereidwilligheid tot samenwerking. De ziekenhuizen, RVT's, rusthuizen en andere opvangvormen hebben geen enkele verplichting op dit vlak. Het aantal conventies wordt per SIT in het jaarverslag vermeld maar niet geregistreerd voor alle SIT's.
7. Ik heb aan prof. dr. De Lepeleire van Het Academisch Centrum Huisartsgeneeskunde eind 2005 de opdracht gegeven om een onderzoek uit te voeren naar het effect van een multidisciplinair zorgplan in de thuiszorg. Dit onderzoek is onlangs afgerond. Er zijn aanwijzingen dat een teamoverleg in het kader van een zorgplan rond een patiënt thuis een meerwaarde kan bieden mits een aantal voorwaarden vervuld zijn zoals een goede selectie van gebruikers, een goede voorbereiding, scherpe doelstellingen en een goede opvolging. In de huidige zorgplannen ontbreken zorgdoelen en is er nood aan een uniform model zorgplan met gebruikersvriendelijke lay-out. Het zorgplan dient tevens gegevensverzameling mogelijk te maken. Er is nood aan een kwaliteitsvol stramen voor multidisciplinaire teams. Uit andere onderzoeken uitgevoerd door enkele SIT's blijkt dat de zorgbemiddelaar niet altijd de nodige achtergrond heeft om een teamoverleg te leiden en dat het plannen van een teamoverleg veel tijd vraagt. Er is nood aan ondersteuning vanuit het SIT. Deze onderzoeksresultaten zullen als achtergrondinformatie gebruikt worden voor de opmaak van een besluit van de Vlaamse regering betreffende de samenwerkingsinitiatieven eerste lijn (SEL's).
8. De erkenning van een SIT als geïntegreerde dienst voor thuisverzorging (GDT) biedt een duidelijke meerwaarde zowel voor de gebruiker, mantelzorger, vrijwilliger als voor de beroepskracht. Het aantal structuren en overlegvergaderingen wordt hierdoor beperkt. De gebruiker, mantelzorger, vrijwilliger en beroepskracht hebben één aanspreekpunt in plaats van twee verschillende. Het SIT krijgt door de erkenning als GDT meer financiële werkmiddelen. en kan de administratie voor beide organisaties combineren. Hierbij dient wel aangestipt dat het jammer is dat de federale regelgeving aangaande GDT financiering niet voldoende werd afgestemd op de toen al bestaande SIT werking in Vlaanderen.
9. Momenteel worden de conceptnota's besproken op mijn kabinet. Vervolgens plan ik een overleg met de sector, waarna een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering betreffende de samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg zal opgemaakt worden.
10. Een aantal verschuivingen in de overgang tussen de SIT's en de SEL's heb ik al aangeduid in mijn antwoord op vraag 7, namelijk in de bespreking van de positieve en negatieve aspecten van het zorgplan en de zorgbemiddelaar. De samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg (SEL's) vormen een hoeksteen van het decreet van 3 maart 2003 betreffende de eerstelijnsgezondheidszorg en de samenwerking tussen de zorgaanbieders. Met het oog op een vereenvoudiging en vermindering van de structuren worden alle bedoelde opdrachten van de geïntegreerde diensten voor thuisverzorging (GDT's) uitgevoerd door de SEL's en worden de taken van de bestaande samenwerkingsinitiatieven in de thuisverzorging (SIT's) eveneens uitgevoerd door de SEL's.

Met de invoering van de SEL's verwacht ik volgende aspecten extra te kunnen stimuleren:

- betere toegankelijkheid van het volledige eerste lijnsaanbod over heel Vlaanderen; zowel geografisch als wat betreft de uren van beschikbaarheid
- een kwaliteitsverbetering door meer multidisciplinaire, patiëntgerichte samenwerking;
- een meer resultaatgerichte werking in plaats van een procesgerichte werking en een billijkere financiering;
- betere informatiedoorstroming tussen eerste lijn en ziekenhuizen en andere residentiële settings en ook omgekeerd;

meer zorgbehoevenden die zich kunnen handhaven in het thuismilieu en een verdere daling van het aantal vermijdbare opnamen, een verdere stijging van de tevredenheid van de gebruikers en van de medewerkers binnen de sector.

BIJLAGEN

1. Overzicht blinde vlekken
2. Aantal zorgplannen per SIT in 2004 en 2005

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/83/antw.083.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/83/antw.083.bijl.002.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 84
van 7 februari 2007
van **VERA JANS**

Kankerregistratie - Stand van zaken

Met een koninklijk besluit van 17 november 2006 houdende toekenning van een toelage, voor het jaar 2006, aan de Private Stichting Kankerregister voor het verzamelen en registreren van gegevens over kanker in België, werd 546.000 euro toegekend aan deze stichting. Deze middelen zijn bestemd voor het verzamelen en registreren van gegevens, met het oog op de uitvoering van de volgende doelstellingen:

- het opmaken van verslagen betreffende de incidentie van de verschillende vormen van kanker, evenals de prevalentie ervan en de overleving van de patiënten;
- het verrichten van studies (case-controle en cohortstudie) over de oorzaken van bedoelde pathologie;
- een analyse van de geografische spreiding van de verschillende vormen van kanker, de incidentie, de trends en de gevolgen ervan, zodat de mogelijke oorzaken kunnen worden onderzocht en de risicofactoren kunnen worden vergeleken;
- het rapporteren aan de bevoegde internationale instanties, met inbegrip van de Wereldgezondheidsorganisatie.

1. Hoe nam de minister haar bevoegdheid inzake kankerregistratie op in 2004, 2005 en 2006?
2. Met welke middelen ging dit van jaar tot jaar gepaard (met aanwijzing van de betrokken basisallocaties)?
3. Wat is de analyse van de geografische spreiding van de verschillende vormen van kanker op basis van de onderzoeksgegevens die de minister verkreeg op basis van door haar uitgeschreven onderzoeksopdrachten?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 84 van 7 februari 2007

van **VERA JANS**

1. De bevoegdheden werden waargenomen door de ondersteuning via subsidie van bestaande registraties in Vlaanderen, participatie aan het federale initiatief inzake de Private Stichting Kankerregistratie en het gebruik van de gegevens in de onderbouw van het beleid.

In 2004 en 2005 werden 3 organisaties gesubsidieerd voor de kankerregistratie in Vlaanderen: de Vlaamse Liga tegen Kanker voor de coördinatie van het kankerregistratienetwerk in Vlaanderen en voor de verdere uitbouw ervan in samenwerking met het Antwerps Kankerregister (AKR) en het Limburgs Kankerregister (Likar).

Volgende doelstellingen werden aan de subsidie verbonden:

- 1° het vaststellen van het vóórkomen van kanker in de bevolking (incidentie en prevalentie) naar geslacht en leeftijd;
- 2° het opvolgen van de spreiding van kanker op verschillende tijdstippen en plaatsen;
- 3° het vormen van een basis voor epidemiologisch onderzoek i.v.m. de oorzaak van kanker;
- 4° het opvolgen en evalueren van preventieve maatregelen i.v.m. secundaire kankerpreventie;
- 5° het bezorgen van beleidsinformatie aan de overheid met betrekking tot kanker.

In 2005 werd, op federaal niveau, de Private Stichting Kankerregister opgericht. Dit betekende een fundamentele wijziging voor de organisatie van de kankerregistratie in Vlaanderen en België.

De gegevensstroom voor de kankerregistratie zal hiermee aansluiten bij de regelgeving m.b.t. de erkenning van de programma's voor oncologische zorg en m.b.t. het multidisciplinaire oncologische consult. Op termijn zal de dekkingsgraad van de kankerregistratie verhogen.

Via de gegevensstroom die in deze nieuwe constructie is uitgetekend zal de Vlaamse overheid over gegevens beschikken die inzicht zullen geven in de kankerincidentie in Vlaanderen en die de basis kunnen vormen voor de continuering van het preventiebeleid.

De coördinerende rol van de Vlaamse Liga tegen Kanker wordt door deze Stichting overgenomen. Ook de registratieactiviteiten van het AKR en Likar worden in de opdrachten van de Stichting geïntegreerd.

Tussen de verschillende overheden werd een akkoord afgesloten voor de gemeenschappelijke financiering van de Private Stichting Kankerregister. Hierbij wordt 60 % door de federale overheid ingebracht. Van de overige 40 % wordt 60 % door de Vlaamse gemeenschap en 40 % door de Franse gemeenschap gefinancierd.

In de tweede helft van 2005 werd dan ook gestart met de subsidiëring van de Private Stichting Kankerregistratie.

In 2006 werd de subsidie aan de VLK verminderd omdat de opdrachten in het kader van de registratie zijn weggevallen. De subsidie aan AKR en Likar wordt beperkt tot de afhandeling van de reeds verzamelde gegevens en het opstellen van een eindrapport.

Gegevens uit de kankerregistratie worden gebruikt voor de voorbereiding en evaluatie van het beleid. Bij de verfijning van de omschrijving van de gezondheidsdoelstelling inzake de borstkankerscreening werden gegevens van het kankerregister gebruikt.

2. Binnen het programma 42.2, basisallocatie 33.29 "Subsidies in verband met epidemiologisch onderzoek en indicatorenverzameling" werden volgende middelen vastgelegd:

2004: 695.000€

2005: 625.500€

2006: 596.791€

3. De geografische analyse gebeurt door het kankerregister op verschillende niveau's. Eerst worden de algemene incidentiecijfers voor Vlaanderen vergeleken met andere Europese kankerregisters.

Dit laat een globale vergelijking toe tussen de verschillende Europese regio's en landen. De resultaten worden gepubliceerd in standaard rapporteringen en op de website van het kankerregister(www.kankerregister.be)

In de laatste publicatie worden de resultaten voor de Vlaamse provincies ook onderling vergeleken. De specifieke verschilpunten en mogelijke verklaringen krijgen hierin de nodige aandacht.

Een derde luik in de geografische analyse, situeert zich op arrondissements- en gemeenteniveau. In samenwerking met de toenmalige Vlaamse administratie Gezondheidszorg, entiteit Beleidssteuning (nu Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid) is een cartografie ontwikkeld volgens de methodologie die ook gebruikt is om de sterfteatlas van Vlaanderen te illustreren. Deze kaarten werden nog niet officieel gepubliceerd (met uitzondering van die voor de hoofd- en halstumoren en de mesotheliomen) omdat deze gegevens slechts 5 jaar groeperen (1997-2001), wat op gemeenteniveau voor een heel aantal tumoren nog een te laag aantal voorstelt.

Het kankerregister heeft ook steeds zijn medewerking verleend aan het steunpunt Milieu en Gezondheid door de gegevens gecodeerd over te maken zodat specifiek en gericht onderzoek kon plaatsvinden door de onderzoeksgroepen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 85
van 9 februari 2007
van VERA JANS

Persoonlijke-assistentiebudget - Deskundigencommissie

Het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden van toekenning van een persoonlijke-assistentiebudget (PAB) aan personen met een handicap bepaalt dat een deskundigencommissie oordeelt over een gemotiveerde aanvraag tot het verkrijgen van een "PAB".

1. Wanneer (exacte datum) kwam de deskundigencommissie bijeen in 2004, 2005 en 2006?

Maakt de deskundigencommissie een jaarverslag op en zo ja, is dit er inzage, eventueel op de website van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH)?
2. Hoeveel leden telt de deskundigencommissie en uit hoeveel kamers bestaat zij?

Hoe wordt de ervaringsdeskundige gerecruteerd?
3. Hoe evalueert de minister de werking van de deskundigencommissie?
4. Welke dossiers maken het voorwerp van een beslissing uit van de deskundigencommissie en welke categorieën van dossiers worden niet voorgelegd aan de deskundigencommissie?
5. Beschikt de minister over een reglementaire basis om eventueel bepaalde categorieën van dossiers niet voor te leggen aan deskundigencommissie? Komen bijvoorbeeld enkel de dossiers die reeds de toets van de prioriteitenregeling hebben doorstaan voor de deskundigencommissie, of komt het, overeenkomstig de reglementering, de deskundigencommissie toe om de prioriteitenregeling zelf toe te passen?
6. Hoeveel beslissingen over een eerste aanvraag tot het verkrijgen van een PAB nam de deskundigencommissie in 2004, 2005 en 2006? Hoeveel beslissingen waren negatief en hoeveel beslissingen waren positief?
7. Binnen welke termijn oordeelde de deskundigencommissie gemiddeld over een eerste aanvraag tot het verkrijgen van een PAB?
8. De deskundigencommissie kan op verzoek van het VAPH de inschaling na verloop van een kalenderjaar opnieuw evalueren en eventueel herzien.
 - a) Hoeveel van dergelijke verzoeken richtte het VAPH van jaar tot jaar reeds tot de deskundigencommissie sinds het operationeel worden van het systeem?

- b) In hoeveel gevallen ging de deskundigencommissie in op deze verzoeken tot een evaluatie van de inschaling?
 - c) In hoeveel gevallen leidde deze evaluatie van de inschaling tot een herziening?
 - d) Om welke redenen werd desgevallend overgegaan tot een herziening?
9. Als in de loop van het jaar bij de persoon met een handicap een manifeste toename van de zorgbehoefte wordt vastgesteld, kan de deskundigencommissie de inschaling al in de loop van dat jaar evalueren en eventueel herzien op verzoek van de persoon met een handicap?
- a) Tot wie moet de persoon met een handicap zich richten met een vraag tot herziening?
 - b) Hoeveel van dergelijke verzoeken bereikten reeds de deskundigencommissie van jaar tot jaar sinds het operationeel worden van het systeem?
 - c) In hoeveel van dergelijke gevallen ging de deskundigencommissie over tot een herziening?
 - d) Binnen welke termijn oordeelt de deskundigencommissie gemiddeld over een aanvraag tot herziening?
 - e) Om welke redenen werd desgevallend overgegaan tot een herziening?
10. Het bedrag voor het uitbreidingsbeleid 2007 werd voor het eerst reeds in de initiële uitgavenbegroting voor 2007 ingeschreven.

Betekent dit dat het ministerieel besluit houdende de prioriteitenregeling voor 2007 eerder dan in juni 2007 zal worden uitgevaardigd, derwijze dat eerder de nodige communicatie met alle betrokkenen kan worden gevoerd?

11. Waarom bracht de minister in de bij ministerieel besluit vastgelegde prioriteitenregeling voor 2006 (toe te passen door de deskundigencommissie) de score van minimum 20 punten “als eindsresultaat van de vaststelling van de gevolgen van de aandoening” op 21 punten (zie art. 1, § 1, 1°, a) M.B. 21 juni 2006 en vergelijk met artikel 1, 1° van het opgeheven M.B. 17 juni 2005)?
12. Tegen hoeveel beslissingen inzake aanvragen tot het verkrijgen van een PAB werd reeds een beroep ingesteld bij de arbeidsrechtbanken?

In hoeveel gevallen (sinds het operationeel worden van het systeem) leidde dit (niet) tot een bevestigend vonnis, d.w.z. waarbij de beslissing van het VAPH (niet) werd bevestigd?

Om welke redenen werd de beslissing van het VAPH niet bevestigd en welke structurele problemen herkent de minister hier eventueel in?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 85 van 9 februari 2007

van **VERA JANS**

1.

	Kamer 1	Kamer 2
2004	30 maart, 7 april, 10 en 25 mei, 29 juni, 7 en 12 juli, 22 en 30 september, 7, 14, 22 en 27 oktober, 17, 24 en 29 november	26 maart, 20 en 27 april, 4 en 25 mei, 15 en 29 juni, 6 juli, 21 september, 19 oktober, 9, 16, 23 en 30 november
2004	Op 12 maart en 3 december vergaderden beide kamers gezamenlijk.	
2005	28 september, 6, 10 en 20 oktober, 17 november	21 september, 4, 18 en 20 oktober, 8, 23 en 28 november 7 en 15 december
2005	Op 8 september vergaderden beide kamers gezamenlijk.	
2006	6 maart, 29 mei, 29 juni, 13 juli, 11 en 18 september, 9 en 23 oktober, 13 en 27 november, 4 en 11 december	9 februari, 14 maart, 12, 26 en 27 juni, 4, 11, 18 en 25 september, 9 en 16 oktober, 6, 13, 20 en 27 november, 4 en 18 december

De deskundigencommissie maakt geen jaarverslag op.

2. Bij ministerieel besluit van 1 februari 2006 werd de deskundigencommissie benoemd voor een mandaat van 2 jaar. Voornoemd besluit had uitwerking met ingang van 1 januari 2006. De deskundigencommissie bestaat uit 2 kamers met elk 5 leden. Als plaatsvervangers van de titularissen van beide kamers werden er ook nog 5 personen aangeduid. Via de bestuursorganen van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) wordt binnen het werkveld geïnformeerd naar kandidaat-leden. Ervarensdeskundigen kunnen PAB-gebruikers, wettelijke vertegenwoordigers van PAB-gebruikers of personen zijn die via hun arbeids- of sociale activiteiten nauw in contact komen met het PAB.
3. De deskundigencommissie wordt niet rechtstreeks door mij geëvalueerd.
4. Aan de deskundigencommissie worden volgende dossiers voorgelegd:
- Tot en met 2005 werden dossiers enkel voorgelegd wanneer zij in het kader van de nieuwe toekenningen tot de prioritaire doelgroep behoorden. Dossiers die niet tot de prioritaire doelgroep van het desbetreffende jaar behoorden, werden niet voorgelegd. Met het oog op het inschalen van alle PAB-wachtenden werd in de loop van 2006 gestart met een inhaaloperatie. Vanaf 2006 worden alle dossiers waarvoor een PAB-inschalingsverslag werd ingediend, voorgelegd aan de commissie.
 - Herzieningsdossiers: bij een manifeste toename van de zorgbehoefte kan de persoon met een handicap in de loop van het jaar de deskundigencommissie vragen om de inschaling te herevalueren. Ook het VAPH kan na verloop van een jaar de inschaling evalueren en eventueel herzien.
 - Vragen tot uitstel van starten met het PAB: Wanneer de persoon met een handicap een PAB toegekend krijgt, moet hij binnen de 3 maanden na de toekenningsdatum zijn

eerste assistent tewerkstellen. Indien de persoon niet kan starten binnen de 3 maanden kan hij een verzoek tot uitstel indienen.

- Herziening omwille van (wijziging) combinatie met een dagcentrum of semi-internaat voor niet-schoolgaanden: indien er na toekenning van een PAB een wijziging is in de combinatie met dagcentrum of semi-internaat of de budgethouder wenst te combineren met deze zorgvormen dan kan het PAB aangepast worden rekening houdend met het aantal dagen dat er gebruik gemaakt wordt van de zorgvoorziening.
- Beroepsdossiers: personen die in beroep gingen tegen de beslissing van het VAPH en waarbij de rechtbank oordeelde dat het dossier terug moest voorgelegd worden aan de deskundigencommissie.

5. Zoals reeds aangegeven in punt 4 werden t.e.m. 2005 enkel de dossiers die tot de prioritaire doelgroep behoorden, voorgelegd aan de commissie. Er is en was geen reglementaire basis om bepaalde dossiers niet voor te leggen. Gelet op de budgettaire beperkingen werd toen geoordeeld om niet-prioritaire dossiers niet voor te leggen.

Omdat het mijn bedoeling is om meer duidelijkheid te creëren voor de PAB-aanvragers opteer ik om een meerjarenbeleid uit te stippelen. Hiervoor wens ik een beeld te hebben van de aanwezige nood aan assistentie. In dat kader zullen alle PAB-aanvragers ingeschaald worden in de loop van 2006/2007. De ingediende PAB-inschalingsverslagen zullen voorgelegd worden aan de deskundigencommissie.

In artikel 5, 4° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2000 inzake het persoonlijke-assistentiebudget werd vastgesteld dat bij de goedkeuring van de gemotiveerde aanvragen de deskundigencommissie binnen de vastgestelde prioriteiten rekening houdt met de ernst van de handicap, de zorgbehoefte van de aanvrager, de urgentiegraad en de datum van aanvraag.

In het wijzigend besluit van 17 november 2006 werd punt 4° gewijzigd. Bij de toekenning van de PAB-budgetten worden de prioriteiten gevolgd zoals ze door mij werden vastgelegd.

6. Hieronder een overzicht van:

- het aantal dossiers dat voorgelegd werd voor de bespreking van de eerste inschaling van de PAB-aanvraag;
- het aantal dossiers waarbij de commissie oordeelde dat betrokkene niet in aanmerking komt voor een PAB;
- het aantal dossiers die een PAB-toekenning ontvingen.

Jaar	voorgelegde dossiers – 1 ^{ste} bespreking	Weigeringen	PAB-toekenningen (na 1 ^{ste} of een volgende bespreking)
2004	187	2	227
2005	242	/	265
2006	693	5	200 + 41 *

* Tot op heden kregen 41 personen met een snel degeneratieve aandoening een PAB-toekenning in het kader van de spoedprocedure.

7. Wanneer de PAB-aanvrager behoort tot de prioritaire doelgroep van een bepaald jaar oordeelt de deskundigencommissie, na vaststelling van de prioriteiten binnen het jaar.
8. Herzieningsaanvragen op verzoek van het VAPH gebeuren slechts zeer uitzonderlijk. De administratie heeft hierover geen exacte cijfergegevens.

Volgende dossiers werden voorgelegd op vraag van het VAPH :

- In 2003 werd na een inspectiebezoek een dossier voorgelegd omdat betrokkene combineerde met een voorziening terwijl zij bij voorrang een PAB-toekenning kreeg omwille van het verlaten van de voorziening.
- In 2007 werd een dossier voorgelegd omdat bij de afrekening bleek dat betrokkene sinds de opstart van haar PAB in 2002 een groot bedrag van haar budget niet gebruikt had (gemiddeld ongeveer 80%). De commissie oordeelde dat dergelijke situaties nog kunnen voorkomen in de toekomst en wenst een duidelijk standpunt van de administratie en vindt het noodzakelijk dat hierover in de PAB-reglementering een aantal maatregelen moeten voorzien worden.

De Vlaamse Regering wijzigde (BVR 18 juli 2003) het PAB-besluit waardoor het maximum budget voor personen die naast het PAB ook gebruik maken van een dagcentrum of semi-internaat niet-schoolgaanden wijzigt. De kostprijs (subsidie van het VAPH) voor deze zorgvormen wordt in mindering gebracht van het maximum PAB-bedrag. Bij de budgethouders werd een bevraging gedaan over de combinatie. De dossiers van de budgethouders die combineerden werden voorgelegd aan de deskundigen-commissie.

De dossiers waarbij uit de bevraging blijkt dat zij combineren werden voorgelegd aan de deskundigencommissie. Er werden 60 dossiers voorgelegd. Bij 18 dossiers werd het PAB budget verlaagd omwille van de combinatie. Bij 42 dossiers bleef het budget ongewijzigd.

9. a) Om een herzieningsaanvraag in te dienen, richt de budgethouder zich tot een erkend PAB-multidisciplinair team naar keuze. Samen met het team stelt de budgethouder een herzieningsdossier op. Het team oordeelt of er een volledig nieuw inschalings-verslag moet opgemaakt worden of dat het volstaat om de elementen tot herziening te motiveren in een brief.
- b) Aantal herzieningsaanvragen die voorgelegd werden aan de deskundigencommissie:
 - in 2001: geen herzieningsaanvragen
 - in 2002: geen herzieningsaanvragen
 - in 2003: 35
 - in 2004: 31
 - in 2005: 39
 - in 2006: 61
 - in 2007: tot op heden 5Totaal voorgelegde dossiers: 171
- c) Voor 121 dossiers resulteerde de herzieningsaanvraag tot een verhoging van het PAB. Per jaar gezien
 - in 2003: 16
 - in 2004: 25
 - in 2005: 25
 - in 2006: 52
 - in 2007: 3

- d) Gemiddeld wordt binnen de 2 à 3 maanden beslist over een herzieningsaanvraag.
- e) Om volgende redenen werd ingegaan op de vraag tot herziening van de inschaling :

2003

- wijziging gezinssituatie + stopzetting combinatie semi-internaat niet-schoolgaanden
- verzwaring gezins- of sociale situatie (6 dossiers)
- evolutieve aard van de handicap
- toename zorgbehoefte (3 dossiers)
- wijziging combinatie (2 dossiers) (waarvan 1 waarbij het budget werd verlaagd)
- wijziging combinatie + zorgnood
- meer uren gevraagd + wijziging situatie (2 dossiers)

2004

- wijziging combinatie (5 dossiers) (waarvan 2 waarbij het budget werd verlaagd)
- wijziging combinatie + toename zorgnood
- wijziging gezinssituatie
- wijziging aard en ernst handicap + jonge leeftijd van de persoon met een handicap (2 dossiers)
- wijziging aard en ernst handicap (3 dossiers)
- toename zorgnood (5 dossiers)
- evolutieve aard van de handicap
- wijziging handicap
- wijziging sociale context + toename zorgbehoefte (3 dossiers)
- wijziging sociale context (2 dossiers)
- hoger budget gevraagd

2005

- aard en ernst + beperkte mantelzorg
- wijziging combinatie (8 dossiers) (waarvan 5 budgetten werden verlaagd)
- grote zorgnood = uitspraak via arbeidsrechtbank
- grote zorgnood en nood aan professionele zorg
- wijziging situatie en hoger gevraagd PAB
- wijziging aard en ernst handicap (4 dossiers)
- wijziging aard en ernst handicap + gevraagd budget (2 dossiers)
- wijziging aard en ernst handicap + sociale context (3 dossiers)
- meervoudige handicap
- evolutief karakter van de aandoening (2 dossiers)
- evolutie handicap en verminderde draagkracht gezin

2006

- gewijzigde leefsituatie
- wijziging combinatie (28 dossiers) (waarvan 15 budgetten werden verlaagd)
- wijziging combinatie + sociale context (2 dossiers)
- aard en ernst handicap + gewijzigde gezinslast
- vermindering draagkracht mantelzorgers
- wijziging zorgbehoefte (10 dossiers)
- wijziging zorgbehoefte + gevraagd budget (3 dossiers)
- wijziging zorgbehoefte en totale afhankelijkheid
- wijziging aard en ernst handicap + zorgbehoefte
- wijziging draagkracht gezin (2 dossiers)
- evolutief karakter aandoening
- evolutief karakter aandoening + gevraagd budget

2007

- zorgbehoefte + wijziging combinatie
- wijziging combinatie
- SDA-er die naar hoogste budget gaat

Om volgende redenen werd niet ingegaan op de vraag tot herziening van de inschaling

2003

- vakantieperiodes van de voorziening werden verrekend in de combinatieregel en is dus geen reden om het budget te herzien
- in het inschalingsverslag zou geen rekening gehouden worden met de stopzetting van de combinatie met semi-internaat, de deskundigencommissie hield hier echter wel rekening mee
- in het inschalingsverslag werd reeds rekening gehouden met combinatie
- het hoogste budget werd reeds toegekend
- start van een combinatie, maar dit heeft geen invloed op het budget
- geen manifeste toename van de zorgnood aangetoond waardoor niet kan worden ingegaan op herziening (6 dossiers)
- wijziging combinatie heeft geen invloed op het budget (2 dossiers)
- geen nieuwe elementen (6 dossiers)

2004

- wijziging combinatie heeft geen invloed op budget
- geen nieuwe elementen (2 dossiers)
- geen toename zorgbehoefte
- vakantieperiodes voorziening werden verrekend in combinatieregel en is dus geen reden om budget te herzien
- 2 PAB-budgethouders in zelfde gezin → overlapping bij een aantal taken

2005

- wijziging combinatie heeft geen invloed op budget (9 dossiers)
- in principe recht op een lager budget, maar gezien zware gezinslast blijft budget behouden (meerdere PAB-budgethouders in één gezin) (3 dossiers)
- onvoldoende nieuwe elementen (2 dossiers)

2006

- geen nieuwe elementen (7 dossiers)
- financiële redenen zijn niet voldoende om herziening toe te staan
- combinatie werd reeds verrekend in budget

2007

- onvoldoende nieuwe elementen (2 dossiers)

10. Het bedrag voor het uitbreidingsbeleid 2007 werd als globaal bedrag ingeschreven in de initiële uitgavenbegroting voor 2007. Momenteel wordt bepaald welk aandeel rekening, houdende met wachtlijsten en structurele tekorten, zal moeten worden toebedeeld aan respectievelijk het PAB en de voorzieningen voor opvang en begeleiding. Het uitbreidingsbeleid zal pas afgerond worden in september 2007.
11. Het was de betrachting de PAB-budgetten voor te behouden voor de kinderen met de hoogste categorie van kinderbijslag. Deze hoogste categorie wordt toegekend vanaf 21 punten, en niet vanaf 20 punten, zoals in het ministerieel besluit van 17 juni 2005 vermeld. Dit werd dus gecorrigeerd in het ministerieel besluit van 21 juni 2006.
12. In totaal zijn er 25 beroepen ingesteld tegen beslissingen inzake PAB. Hiervan werden 11 beroepen gegrond verklaard, waarvan 2 na hoger beroep bij het Arbeidshof. In 1 zaak verklaarde het Arbeidshof het hoger beroep gedeeltelijk gegrond. In de andere gevallen (14) werd de vordering ongegrond verklaard. De bestreden beslissing blijft dus gewoon bestaan alsof er nooit beroep was geweest.

Overzicht per jaar:

2002: 5 waarvan 2 gegrond (betrokkene krijgt gelijk), waarvan 1 gedeeltelijk en 1 volledig na hoger beroep bij het Arbeidshof;
 2003: 5 waarvan 3 gegrond, waarvan 1 na hoger beroep bij het Arbeidshof;
 2004: 6 waarvan 3 gegrond;
 2005: 6 waarvan 3 gegrond;
 2006: 3 waarvan 0 gegrond;
 2007: 0 vonnissen geweest.

2002 :

- vonnis dd. 25/06/2002 / arrest dd. 12/01/2004

De deskundigencommissie paste het nu nog bestaande systeem met de 5 budget-categorieën gebaseerd op Elida en Barthel scores toe. De toen bepaalde werkwijze met urenpakketten per ondersteuningsdomein was niet werkbaar, dus werkte de deskundigencommissie met totale urenpakketten. De door de rechtbank aangestelde deskundige kwam tot de bevinding dat de Elida en Barthel scores niet afgestemd waren om de beperkingen van personen met een visuele handicap in te schatten. De rechtbank verwees de zaak terug naar de Deskundigencommissie voor een nieuwe inschaling, dit maal conform de richtlijnen van de regering (zoals die toen golden). Hieruit volgende een hoger PAB, wat na hoger beroep door het Arbeidshof werd bevestigd. Het Arbeidshof bevestigde wel dat betrokkene niet tot de eerste prioriteit behoort, waardoor zij de voorschotten die zij ontving in het kader van het experiment (waar zij nooit mee startte) moest terugbetalen.

- vonnis dd. 13/12/2002 / arrest dd. 31/01/2005

De deskundigencommissie oordeelde dat betrokkene in aanmerking komt voor een PAB, maar niet tot de prioritaire doelgroep behoorde. In eerste aanleg bevestigde de rechtbank ons standpunt, maar na hoger beroep oordeelde het Arbeidshof dat betrokkene wel tot prioriteit 2 behoort en dus recht heeft op een PAB.

2003 :

- vonnis dd. 24/03/2003

De deskundigencommissie was van oordeel dat de door het multidisciplinair team uitgevoerde inschaling niet correct was. De door de rechtbank aangestelde deskundige oordeelde echter dat de inschaling wel correct was. Betrokkene heeft dus nood aan 85 uur ondersteuning per week. De zaak moest opnieuw worden voorgelegd aan de deskundigencommissie om het PAB te becijferen.

- vonnis dd. 11/04/2003 / arrest dd. 12/01/2004

Betrokkene stelde dat de deskundigencommissie niet de werkelijke assistentienood in aanmerking nam. De door de rechtbank in eerste aanleg aangestelde deskundige stelde dat betrokkene in categorie III moet worden ondergebracht, tenzij men rekening houdt met de hulp die nodig is om aan sport te doen, dan moet men haar onderbrengen in categorie IV. De rechtbank oordeelde dat betrokkene in categorie III thuishoort. Betrokkene tekende hoger beroep aan en het Arbeidshof zei voor recht dat wel

degelijk rekening moet worden gehouden met vrije tijd. Betrokkene hoort dus thuis in categorie IV en heeft recht op het maximumbedrag in die categorie.

- vonnis dd. 16/12/2003

De deskundigencommissie kende betrokkene vanaf 1 augustus 2001 een budget van € 29.747,22 toe. Bij tussenvonnis verzocht de rechtbank de deskundigencommissie om een herbeoordeling, waaruit bleek dat betrokkene eerder thuishoort in de hoogste categorie en recht heeft op het hoogste budget. De rechtbank bevestigde deze beoordeling en bracht de ingangsdatum op 1 januari 2001, omdat het PAB-besluit toen in werking trad.

2004 :

- vonnis dd. 14/06/2004

Bij tussenvonnis werd de deskundigencommissie verzocht een nieuw PAB te berekenen o.b.v. een nieuwe inschaling. Betrokkene werd ondergebracht in de hoogste categorie en kreeg het maximumbudget. De rechtbank bevestigde de vaststellingen van de deskundigencommissie.

- vonnis dd. 25/06/2004

De ouders van betrokkene zijn gescheiden. De moeder vraagt PAB voor haar zoon, evenwel zonder overleg met de vader. Het Fonds kende een PAB toe aan betrokkene. De vader stelde een kortgeding in tegen de moeder om de zoon in het Ganspoelinstituut te kunnen houden. De kortgedingrechter verklaarde de vordering van de vader gegrond, waarna deze beroep instelde tegen het Fonds omwille van het toegekende PAB. De rechtbank bevestigde in haar vonnis dd. 25/06/2004 de beslissing van het Fonds, doch stelt hierbij dat deze niet kan / mag worden uitgevoerd ingevolge het vonnis van de kortgedingrechter.

- vonnis dd. 30 juni 2004

De door de rechtbank aangestelde deskundige maakt een nieuw inschalingverslag op basis waarvan de rechtbank oordeelt dat betrokkene in de hoogste categorie thuishoort, maar wel maar recht heeft op het laagste bedrag van die categorie.

2005 :

- vonnis van 20/05/2005

De rechtbank oordeelt dat betrokkene zelfs met het maximumbudget de gevraagde 71,5 uur ondersteuning niet kan bekostigen. Wel verhoogt de rechtbank 'op basis van de aard en de ernst van de handicap' de categorie van II naar III en kent het maximum bedrag van laatstgenoemde categorie toe.

- vonnis dd. 6/09/2005

Bij tussenvonnis werd de deskundigencommissie verzocht een nieuw PAB te berekenen o.b.v. een nieuwe inschaling. Betrokkene gaf zijn akkoord aan de nieuwe inschaling en de rechtbank bevestigde de beoordeling.

- vonnis dd. 9/09/2005

De rechtbank stelt vast dat nergens in de beslissing tot uiting komt dat de deskundigencommissie de door haar zelf opgestelde richtlijnen heeft gevolgd. De rechtbank is dan ook van oordeel dat de beslissing kennelijk onredelijk is en verwijst de zaak voor een nieuwe beoordeling terug door naar de deskundigencommissie.

De meeste beroepen zijn mijn inziens te wijten aan de kwaliteit van de inschalingverslagen waarop de deskundigencommissie zich baseert om een beslissing te nemen. Er dient immers een leerproces doorlopen te worden, zowel voor de multidisciplinaire teams die de inschalingverslagen moeten opstellen als voor de deskundigencommissie die zich op die verslagen dient te baseren om een beslissing te nemen. Bepaalde beperkingen kwamen – zoals blijkt uit de rechtspraak – niet (of onvoldoende) tot uiting in de inschalingverslagen, waardoor de deskundigencommissie een te lage inschaling maakte en bijgevolg een te laag budget toekende. Mijn inziens wijst het dalende aantal beroepen – en beroepen die gegrond worden verklaard – op een toenemende accuraatheid van de inschalingverslagen, waardoor de deskundigencommissie een betere inschatting kan maken van de hulp die iemand nodig heeft, gelet op zijn beperkingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 86
van 9 februari 2007
van **TOM DEHAENE**

Lokaal sociaal beleidsplan - Vervanging van beleidsdocumenten

Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 februari 2006 tot uitvoering van het decreet van 19 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleid bepaalt dat de bevoegde Vlaamse minister moet bepalen voor welke sectoren welke beleidsdocumenten, opgelegd in het kader van de sectorale regelgeving, geheel of gedeeltelijk door het lokaal sociaal beleidsplan kunnen worden vervangen.

De sectoren waarnaar verwezen wordt, zijn het algemeen welzijnswerk, de kinderopvang, het maatschappelijk opbouwwerk, de voorzieningen voor bejaarden, de voorzieningen in de thuiszorg, de diensten voor oppashulp en het beleid rond ouderenparticipatie.

1. Welke draagwijdte geeft de minister aan het “vervangen” van beleidsdocumenten door het lokaal sociaal beleidsplan?

Kan dit betekenen dat het beleidsdocument nog moet worden opgemaakt, maar gewoon formeel deel uitmaakt van het lokaal sociaal beleidsplan, waardoor van een “echte” vervanging niet echt sprake is?

2. Heeft de minister al beslist voor welke sectoren zij gebruik zal maken van de mogelijkheid die haar wordt geboden door artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 februari 2006?

Zo ja, kan de minister concreet aangeven hoe dit in de betrokken sectorale regelgeving zal worden ingevuld?

3. Heeft de minister weet van sectoren waarin beleidsdocumenten voorlopig niet worden opgemaakt, in afwachting van een beslissing in uitvoering van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 februari 2006?

Zo ja, bestaan hierover administratieve richtlijnen en wat houden die dan in?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 86 van 9 februari 2007

van **TOM DEHAENE**

Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 februari 2006 tot uitvoering van het decreet van 19 maart 2004 betreffende het lokaal sociaal beleid bepaalt dat de bevoegde Vlaamse minister moet bepalen voor welke sectoren welke beleidsdocumenten, opgelegd in het kader van de sectorale regelgeving, geheel of gedeeltelijk door het lokaal sociaal beleidsplan kunnen worden vervangen.

De sectoren waarnaar verwezen wordt, zijn het algemeen welzijnswerk, de kinderopvang, het maatschappelijk opbouwwerk, de voorzieningen voor bejaarden, de voorzieningen in de thuiszorg, de diensten voor oppashulp en het beleid rond ouderenparticipatie.

1. Het vervangen van deze sectorale plannen door het lokaal sociaal beleidsplan impliceert dat deze plannen niet meer afzonderlijk naar de bevoegde diensten gestuurd moeten worden. Het lokaal sociaal beleidsplan kan worden overgezonden aan de Vlaamse administratie, afdeling Welzijn en Samenleving, die dit plan zal bezorgen aan de diensten bevoegd voor de in het plan opgenomen sectorale luiken. Tevens wil dit ook zeggen dat de vereisten die in de verschillende regelgevingen aanwezig zijn, zoals onder andere de opmaak van een omgevingsanalyse, niet langer afzonderlijk van elkaar opgemaakt moeten worden. Dit kan dus allemaal op een geïntegreerde manier verlopen. Beide elementen maken dat er sprake is van planlastvermindering.

Men kan dus wel degelijk spreken van een “vervanging”. Het gaat immers over het opnemen van verschillende plannen in één geïntegreerd lokaal sociaal beleidsplan volgens het model dat hiervoor bepaald werd :

- Hoofdstuk 1: Omgevingsanalyse
- Hoofdstuk 2: Geïntegreerde visie op het lokaal sociaal beleid
- Hoofdstuk 3: Meerjarenplan m.b.t. gewenste acties en inzet van de lokale middelen
- Hoofdstuk 4: Taakverdeling en werkafspraken
- Hoofdstuk 5: Betrokkenheid
- Hoofdstuk 6: Ontwikkeling t.o.v. vorig beleidsplan
- Hoofdstuk 7: Sectorale luiken

2. De intentie is om binnen de zeven sectoren de mogelijkheid te creëren om de plannen te integreren in of af te stemmen op het lokaal sociaal beleidsplan. Deze intentie is nog niet omgezet in concrete decretale aanpassingen. Binnen mijn administratie werd wel een bevraging gedaan over de noodzakelijke aanpassingen van decreten en structuren teneinde deze verschillende plannen op elkaar af te kunnen stemmen. Dit resulteerde in een nota aan mijn kabinet met betrekking tot de te nemen stappen om deze planlastvermindering door te voeren. Deze nota wordt nu verder besproken om stelselmatig de nodige aanpassingen door te voeren.
3. Ik heb geen weet van sectoren of diensten die geen plannen en/of aanvragen opmaken omdat zij zouden wachten op deze sectorale afstemming. Er is naar de lokale besturen gecommuniceerd dat wij duidelijk zullen laten weten wanneer deze sectorale afstemming mogelijk is en welke procedures moeten worden gevolgd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 87
van 14 februari 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Ongevallen in de privésfeer - Preventiebeleid

In januari 1998 werden door toenmalig minister Demeester gezondheidsdoelstellingen geformuleerd om de preventieve acties van gezondheidswerkers te oriënteren. Eén daarvan is de doelstelling dat het aantal dodelijke ongevallen in de privésfeer en in het verkeer (tegen 2002) moet afnemen met 20 % (Stuk 1038 (1997-1998) Nr. 1).

De doelstelling om het aantal ongevallen in de privésfeer te doen dalen, is ook één van de doelstellingen van de Wereldgezondheidsorganisatie. Uitgangspunt voor de Vlaamse gezondheidsdoelstelling was de vaststelling dat ongevallen in de privésfeer een zeer grote verscheidenheid vertonen inzake oorzaken, aard, gevolgen en dus preventie. Hoewel ze vaak “banaal” zijn, hebben ze toch soms verstrekkende gevolgen.

1. Welke acties worden door de minister ontwikkeld vanuit het facettenbeleid rond de preventie van ongevallen in de privésituatie?

Hoeveel middelen werden hiervoor uitgetrokken? Betreft het hier projectmiddelen of middelen die veeleer structureel van aard zijn?

2. Welk beleid voert de minister rond ongevallenpreventie bij kinderen in de thuissituatie?

Welke organisaties zijn hierbij betrokken?

3. Welk beleid voert de minister rond valpreventie van ouderen?

Welke organisaties zijn hierbij betrokken?

4. Is de minister betrokken bij het beleid rond verhoogde risico's voor uitwasemingen van bijvoorbeeld kachels?

5. Welk beleid voert de minister rond de preventie van brandwonden?

Welke organisaties zijn hierbij betrokken?

6. Beschikt de minister over actuele gegevens inzake ongevallen in de privésituatie?

Welke evoluties ziet de minister?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 87 van 14 februari 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Zoals u al aangeeft in uw vraag is **ongevallenpreventie in de privésfeer** een prioriteit in het preventiebeleid. Dat blijkt o.a. uit het preventiedecreet en uit het feit dat er een Vlaamse gezondheidsdoelstelling ongevallenpreventie bestaat. De verscheidenheid van de problematiek in acht nemend, vind ik het absoluut noodzakelijk om prioriteiten te stellen. Voor 2004 waren de inspanningen voor ongevallenpreventie in de privé-sfeer talrijk maar sterk versnipperd. Vanaf 2004 tracht ik een meer gefocust beleid rond ongevallenpreventie te voeren, in eerste instantie meer specifiek valpreventie bij ouderen en ongevallenpreventie bij het jonge kind. In de nabije toekomst moeten bijkomende prioriteiten gesteld worden op basis van de beschikbare epidemiologische gegevens en is het ook absoluut noodzakelijk dat een uniforme gegevensverzameling voor ongevallenpreventie op punt wordt gesteld. Op die manier kan men de precieze impact van het beleid beter bepalen en tegelijkertijd analyseren waar de belangrijkste knelpunten liggen. Een eerste aanzet voor het bepalen van deze prioriteiten ligt in het Actieplan omtrent Kinderveiligheid dat op dit moment ontwikkeld wordt in de schoot van het Onderzoek- en Informatiecentrum van de Verbruikersorganisaties (OIVO) en waaraan Kind en Gezin en het IVA Zorg en Gezondheid momenteel participeren.

Zoals u waarschijnlijk al weet sloot ik in 2006 opnieuw een convenant voor 5 jaar af met het **Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG)** o.a. voor de ontwikkeling en verspreiding van effectieve preventiestrategieën op vlak van ongevallenpreventie in de privésfeer. Het VIG werkt niet rond verkeersongevallen gezien dit thema al uitgebreid door andere organisaties is opgenomen (met name door het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid, BIVV). De laatste jaren werd voornamelijk aandacht besteed aan valpreventie bij senioren, maar het VIG blijft uiteraard ook een brede werking naar ongevallenpreventie in de privésfeer voeren. Zo werd de laatste jaren ook gewerkt rond preventie van vergiftiging door koolstofmonoxide en veilig wonen, brandwondenpreventie bij kinderen en veilige speelterreinen. Het VIG speelt ook een cruciale rol in het organiseren van intersectoraal overleg hieromtrent en in het afstemmen van verschillende projecten die in het veld worden opgestart. Ten slotte voorziet het VIG ook een uitgebreid vormingsaanbod voor intermediairen m.b.t. ongevallenpreventie in de privé-sfeer.

De middelen die specifiek door het VIG besteed worden aan ongevallenpreventie in de privésfeer worden voor 2007 geraamd op 163.015 euro. Dit aandeel in de globale financiering van het VIG, die voor 2007 1.183.839 euro bedraagt, wisselt van jaar tot jaar. De subsidies voor het VIG worden enerzijds vastgelegd via convenanten en subsidiebesluiten en anderzijds door het besluit van de Vlaamse Regering van 31 juli 1991 inzake gezondheidspromotie, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 juni 1992, 31 december 1994, 19 december 1997, 18 december 1998 en 30 november 2001. Het gaat hier dus om een structurele financiering.

In 2006 werd een subsidie van 79.890 euro verleend aan de **Katholieke Universiteit Leuven (KUL)** voor het ontwikkelen en uittesten van een uniforme strategie inzake valpreventie bij thuiswonende bejaarden met een verhoogd valrisico. Voor 2007 en 2008 voorzie ik een subsidie voor de implementatie van deze strategie in Vlaanderen.

Voor de implementatie van de strategieën op vlak van ongevallenpreventie in de privésfeer subsidieer ik de samenwerkingsverbanden voor locoregionaal gezondheidsoverleg, kortweg de

Logo's genoemd. Zij krijgen door middel van convenanten de opdracht om acties te implementeren rond de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen. Ongevallenpreventie is daar dus één van. In de ministeriële omzendbrief van 17 maart 2001 wordt valpreventie bij thuiswonende ouderen een verplichte indicator voor de Logo's. Dit impliceert dat dit ook voor hen een prioriteit is. Voor de Logo's is in 2007 een bedrag van 3.695.052 € begroot en voor de basiswerking van de ondersteuningscel voor de Logo's (OCL), zonder de tewerkstelling van de medisch milieukundigen, 295.636 euro. Het is zeer moeilijk te bepalen welk deel van dit bedrag precies besteed wordt aan ongevallenpreventie in de privésfeer. Het aandeel dat in de verschillende thema's wordt geïnvesteerd varieert van Logo tot Logo en wisselt ook van jaar tot jaar. Het gaat hier om structurele middelen die door middel van meerjarige convenanten en jaarlijkse subsidiebesluiten worden vastgelegd.

Verder verleende ik in 2006 ook een subsidie van 12.500 euro aan de **Gezinsbond** voor uitvoering van hun project "het Reuzenhuis", waar ik straks nog op terugkom. Het gaat hier om een projectfinanciering.

Ten slotte wil ik benadrukken dat ik niet de enige minister ben die bevoegd is op vlak van ongevallenpreventie in de privésfeer. Het facettenbeleid, zoals omschreven in het preventiedecreet, is een belangrijk aspect van het ongevallenbeleid. Ik denk daarbij onder andere aan mijn collega verantwoordelijk voor huisvesting en aan de federale minister van consumentenzaken. Op dit moment wordt in het kader van dit facettenbeleid een mogelijke samenwerking voorbereid in de overlegvergaderingen van het **OIVO actieplan voor kinderveiligheid**.

2. Mijn beleid op het gebied van **ongevallenpreventie bij kinderen** bestaat uit verschillende elementen:

Ongevallenpreventie bij kinderen tussen 0 en 4 jaar valt binnen de werking van het Agentschap Kind en Gezin. ([Decreet van 30 april 2004](#) tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind & Gezin). Ik som hieronder een aantal actuele acties van Kind en Gezin op:

- Het ABC van baby tot kleuter is een boek voor ouders waarin kinderveiligheid uitgebreid aan bod komt (veilige kinderstoeltjes, veiligheid op reis, veilig zwemmen,...). Dit boek wordt jaarlijks geactualiseerd.
- Het grote kinderopvangboek is, zoals de naam doet vermoeden, bedoeld voor de hele opvangsector. In dit boek wordt een volledig hoofdstuk aan kinderveiligheid gewijd.
- De website van Kind en Gezin is zowel bedoeld voor ouders als voor professionelen en besteedt heel wat aandacht aan ongevallenpreventie bij kinderen. Naast een algemeen luik over kinderveiligheid kan men hier ook twee meer specifieke luiken terugvinden over veilig meubilair en veilig vervoer. Onder deze topics kan men telkens een checklist vinden. Deze kunnen ouders of begeleiders gebruiken om na te gaan of de producten waarover ze beschikken voldoende veilig voor hun kinderen zijn.
- Een ander recent initiatief van Kind en Gezin is het OK meldpunt. Hier kan iedereen die met jonge kinderen bezig is melding doen van onveilige kinderartikelen (kledij, speelgoed, hekjes, ...). Alle klachten worden bijgehouden en doorgegeven aan de producenten. Wanneer er een ernstige klacht binnenkomt wordt deze doorgestuurd naar de Federale Overheidsdienst Economie. Deze onderzoeken dan of het nodig is om het product uit de handel te laten halen.

Het VIG richt zich veeleer op kinderen ouder dan 4 jaar. Bij de ontwikkeling van methodieken en projecten in de voorbije jaren lag de nadruk op brandwondenpreventie bij kinderen en veilige speelterreinen. Het VIG hielp o.a. mee aan de ontwikkeling van de wetgeving op vlak van veilige speelterreinen.

In 2000 en 2006 verleende mijn diensten een subsidie aan de Gezinsbond voor de uitvoering van hun project "het Reuzenhuis". Dit project heeft als doel brandwonden, vergiftiging, elektrocutie, valpartijen, verstikking, verdrinking, en andere ongevallen die frequent gebeuren bij kinderen in de thuisomgeving te helpen voorkomen. In het Reuzenhuis wordt getracht de leefomgeving van een tweejarig kind weer te geven door alle objecten in en rondom het huis uit te vergroten. Op die manier wil men ouders en grootouders van jonge kinderen én volwassenen en studenten die beroepsmatig met kinderen werken, sensibiliseren voor de gevaren die kinderen lopen. Het VIG en Kind en Gezin zijn betrokken bij de ontwikkeling van dit project.

Zoals eerder vermeld, wordt op dit moment in de schoot van het OIVO een actieplan omtrent kinderveiligheid voorbereid. Daarbij zullen een aantal prioriteiten en acties naar voren geschoven worden. Vertegenwoordigers van mijn Agentschappen Zorg en Gezondheid en Kind en Gezin nemen deel aan deze vergaderingen en trachten daarbij een objectieve probleemanalyse en wetenschappelijke onderbouwing van gekozen methodieken te waarborgen. Afhankelijk van de kwaliteit van de resultaten zal ik me engageren om dit plan mee uit te voeren.

3. Het beleid betreffende valpreventie bij thuiswonende ouderen speelt zich momenteel af op twee terreinen.

Eenzijds werd door het VIG een gemeenschapsproject ontwikkeld dat gedoopt is met de naam 'BOEBS' - Blijf Op Eigen Benen Staan. Dit project is voornamelijk gericht op de **gezonde oudere** die nog geen direct risico heeft om te vallen. Lichaamsbeweging is een belangrijk thema in dit project. Concreet is 'Blijf op eigen benen staan' een trajectbegeleiding voor de lokale gemeenschap om hun eigen valpreventieproject op te zetten. Aan de hand van een aantal duidelijke stappen, vergezeld van concreet campagnemateriaal, advies en suggesties voor mogelijke acties kan iedere gemeenschap aan de slag. Er wordt heel wat aandacht besteed aan de noodzakelijke netwerking alvorens over te stappen naar de concrete acties. Gedurende de voorbije twee jaar bood het VIG ondersteuning aan een aantal Logo's en lokale besturen om dergelijk project in hun regio of gemeente op te starten. Partners die daarbij een inbreng hebben zijn dus het o.a. het VIG, de Logo's, de OCMW's, het Ouderen Overleg Comité (OOK), de lokale besturen en natuurlijk de ouderen zelf.

Een tweede terrein waarop de laatste jaren veel vooruitgang is geboekt, is valpreventie bij thuiswonende ouderen (65+) **met een verhoogd valrisico**. In 2005-2006 ontwikkelde de KULeuven een uniforme methodiek voor Vlaanderen in samenwerking met o.a. AZ-VUBrussel, Dienst Universitair Centrum voor Geriatrie (Universiteit Antwerpen), Universiteit Gent, Academisch Centrum voor Huisartsgeneeskunde, Domus Medica, Centrum voor Wetenschappelijke Ontwikkeling Apothekers, Unie voor Zelfstandige Kinesitherapeuten en het Ergotherapeuten Verbond. Deze methodiek bestaat uit drie delen. Eerst wordt de oudere gescreend op valrisico, vervolgens worden de risicofactoren geanalyseerd en daarna krijgt de oudere, indien nodig, een aangepaste interventie. De uitvoering van deze methodiek vergt een multidisciplinaire aanpak: huisartsen, verpleegkundigen, kinesitherapeuten en ergotherapeuten spelen een belangrijke rol. Op dit moment worden de mogelijkheden nagegaan om dit project te implementeren in Vlaanderen. Daarbij wordt ook speciale aandacht besteed aan de afstemming met de activiteiten die het VIG uitvoert.

De KULeuven en het VIG zijn dus de coördinerende organisaties op vlak van valpreventie in de privésfeer. Logo's en Sit's (latere Sel's) spelen een belangrijke rol in de implementatie van deze methodieken.

4. De thematiek van **uitwasemingen van bijvoorbeeld kachels**, is o.a. opgenomen in het **binnenmilieu besluit** "Besluit van de Vlaamse Regering van 11 juni 2004 houdende maatregelen tot bestrijding van de gezondheidsrisico's door verontreiniging van het binnenmilieu (B.S 19/10/2004)" dat is opgesteld ter uitvoering van het preventiedecreet. In dit besluit wordt aandacht

besteed aan de kwaliteit van het binnenmilieu. Co-intoxicatie ten gevolge van uitwasemingen door verwarmingstoestellen zijn gezien het grote gezondheidsrisico een topprioriteit bij de uitvoering van dit besluit.

Verschillende actoren spelen hierbij een rol. De medisch milieukundigen zijn werkzaam bij het Logo en staan in voor het sensibiliseren en adviseren van de doelgroepen. Zij ontvangen daarvoor ondersteuning van het VIG. Daarnaast staat het team Milieugezondheidszorg van de afdeling Toezicht Volksgezondheid van het Agentschap Zorg en Gezondheid in voor specialistische onderzoeken zoals het meten en analyseren van het binnenhuismilieu. Op vlak van CO-preventie worden daarvoor ad hoc metingen uitgevoerd door de brandweer en de gasmaatschappijen. Een aanvraag tot onderzoek kan ingediend worden bij de medisch milieukundigen van het Logo. Deze aanvraag kan niet rechtstreeks door de bewoner gedaan worden, maar moet gebeuren door het gemeentebestuur, de huisvestingsambtenaar, de huisarts of een andere gezondheidswerker. Belangrijk daarbij is de invoering van een interventiewaarde die het actieniveau bepaalt voor imperatief ingrijpen in het binnenmilieu. Concreet betekent dit het volgende: wanneer een CO-waarde van 30mg/m³ of meer wordt gemeten, zal de burgemeester gevraagd worden deze woning onbewoonbaar te verklaren om de volksgezondheid te beschermen.

5. Zoals hierboven vermeld staat het VIG in voor het ontwikkelen en uittesten van materialen en het ondersteunen van acties op het terrein inzake **brandwondenpreventie**. De voornaamste doelgroep zijn kinderen tussen 4 en 7 jaar. Een aantal recente materialen en acties zijn:
 - in samenwerking met de Belgische brandwondenstichting ontwikkelde het VIG een kinderboek en ondersteuningspakket voor kinderen van 4 tot 7 jaar waarbij de figuur Argus centraal staat;
 - in samenwerking met de Belgische brandwondenstichting werd een interactief en elektronisch preventiepakket ontwikkeld. Momenteel wordt dit materiaal nog uitgetest. Deze methodiek is geschikt voor individueel gebruik, maar ook voor gebruik op niveau van bedrijven en scholen;
 - het VIG zorgt ook voor de vorming en ondersteuning op vlak van bovengenoemde methodieken aan organisaties (vb. scholen en bedrijven).

Verder speelt het VIG een coördinerende rol op vlak van brandwondenpreventie. Op het veld zijn immers verschillende organisaties die onafhankelijk van elkaar functioneren. Op dit moment stelt het VIG samen met een aantal partners een samenwerkingsovereenkomst op. Deze partners zijn de Belgische Brandwondenstichting, de Brandweer, vzw Pinoccio, het Greet Rouffaerhuis en het Andre Schreershuis.

Brandwondenpreventie is uiteraard ook opgenomen binnen de werking rond kinderveiligheid van Kind en Gezin. Het gaat hier dan zoals reeds vermeld om kinderen tussen 0 en 4 jaar. In de materialen en methodieken die onder vraag 2 zijn opgesomd, zit brandwondenpreventie ook vervat.

6. Als we de **sterftcijfers** van 2004 m.b.t. ongevallen in de privésfeer in Vlaanderen bekijken, zien we dat vallen de meest voorkomende sterfteoorzaak is zowel voor mannen als voor vrouwen. In 2004 stierven 307 mannen en 361 vrouwen ten gevolge van een niet opzettelijke val. Verstikking door vreemde lichamen en onderdompeling staat op de tweede plaats. In 2004 stierven hierdoor 112 mannen en 78 vrouwen. Door toedoen van vuur en vlammen stierven in 2004 17 mannen en 14 vrouwen. Niet-opzettelijke vergiftiging door een vaste stof, vloeistof, gas of damp eiste in dat jaar in totaal 20 levens.

Uit deze cijfers blijkt duidelijk dat **valpreventie** bij ouderen terecht een prioriteit is in het Vlaams beleid inzake ongevallenpreventie. Als we kijken naar de **evolutie** gedurende de voorbije jaren zien we dat de (gestandaardiseerde) sterftcijfers op vlak van ongevallenpreventie in de privésfeer bij vrouwen de laatste jaren gedaald zijn. Bij mannen zijn deze cijfers eerder stabiel gebleven. De daling bij vrouwen wordt voornamelijk veroorzaakt door een daling van de sterfte t.g.v. valincidenten bij vrouwen van 65 jaar of ouder. Cijfers uit de huisartsenpeilpraktijken m.b.t. de incidentie van ongevallen in de privé-sfeer bevestigen deze trend. De cijfers geven aan dat de

incidentie van ongevallen in de privésfeer in 2002 gedaald is met 14% t.o.v. 1996. Deze daling was het grootst bij vrouwen tussen 75 en 89 jaar.

Verder beschikken we ook over **incidentiecijfers uit de gezondheidsenquête 2004**, die ik co-financier. Bij 31,1% van de Vlaamse bevolking die het jaar voorafgaand aan de bevraging een ongeval hadden, gebeurde dit in de thuisomgeving. Voor mannen ligt dat percentage (21,8%) lager dan voor vrouwen (44,4%). Bij mannen komen de meeste ongevallen in de privésfeer voor bij de 0-14-jarigen en de 55-64-jarigen. Bij vrouwen komen deze ongevallen vooral voor bij 0-14-jarigen en bij 55-plussers. Als men kijkt naar de oorzaak van accidentele traumata (alle soorten: privésfeer, verkeer, school- en werkomgeving) ziet men dat vallen de meest voorkomende oorzaak is: 54% van de accidentele traumata wordt veroorzaakt door een val. 2,6% van deze traumata wordt veroorzaakt door brandwonden en 0,4% door vergiftiging. De meest voorkomende gevolgen van ongevallen (alle soorten: privésfeer, verkeer, school- en werkomgeving,...) zijn breuken (26,1%), verstuikingen (27,1%) en wonden (25,6%). In 2,6% van de gevallen gaat het om brandwonden en in 0,7% van de gevallen om intoxicaties.

Voor meer gedetailleerde cijfers omtrent oorzaak en aard van deze traumata kan u de website van de gezondheidsenquête consulteren (<http://www.iph.fgov.be/EPIDEMIO/EPINL/crospnl/hisnl/his04nl/his64nl.pdf>).

Wat betreft **ongevallen bij kinderen tussen 0 en 3 jaar** heeft **Kind en Gezin** in 2003 het volgende rapport uitgebracht: "Ongevallen met een medische interventie bij baby's en peuters – ongevalincidentie bij kinderen tussen 0 en 3 jaar, analyse van de omstandigheden waarin de ongevallen plaatsvonden en hun medische consequenties" (http://www.kindengezin.be/Images/ongevallenrapport_tcm149-34026.pdf).

Uit het rapport blijkt dat bij de meisjes 1 kind op 5 op de tijdsspanne van een jaar één ongeval oploopt waaruit een letsel volgt dat volgens de ouders een medische behandeling vergt. Bij de jongens is 1 op 4 slachtoffer van dergelijk ongeval. Bij jongetjes tussen 0 en 3 komen dus significant meer ongevallen in de privésfeer met medische consultatie voor. Als men kijkt naar het soort ongeval bij de 0-3-jarigen valt op dat vooral vallen en struikelen veel voorkomend zijn. Als we kijken naar dodelijke ongevallen bij deze leeftijdsgroep staat verstikking bovenaan, gevolgd door verdrinking. Op de derde plaats staat verbranding en op de vierde plaats vallen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 88
van 14 februari 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Navelstrengbloedafname - Controle, informatie en onderzoek

De transplantatie van stamcellen uit navelstrengbloed werd ontwikkeld als een alternatief voor en in aanvulling op de transplantatie van stamcellen uit beenmerg of bloed. Na de geboorte bevat de navelstreng en de moederkoek nog heel wat bloed van de pasgeborene. Dit zogenaamde “navelstrengbloed” is relatief rijk aan bloedvormende voorlopercellen en stamcellen. Door het bloed te verzamelen kort na de geboorte en de stamcellen te verrijken in het laboratorium, kan men deze stamcellen invriezen. Deze kunnen dan bewaard worden voor gebruik bij een patiënt die een stamceltransplantatie nodig heeft. Het verzamelen van 70 tot 200 ml navelstrengbloed gebeurt nadat de baby geboren is. Het kan gebeuren in de verloskamer of in een nabijgelegen ruimte (ex-vivo) door de vroedvrouw of gynaecoloog die daar speciaal voor opgeleid zijn.

Naast de medische toepassingen van navelstrengbloed is er ook de wetenschappelijke component. In de Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2005-2006 (p. 47) (Stuk 570 (2005-2006) - Nr. 1) werd in dat verband gesteld dat in 2005 voor het eerst milieugezondheidsgegevens werden verzameld uit metingen in de mens zelf. Deze “biomonitoring” leverde de eerste gegevens op over vervuilingniveaus in het navelstrengbloed.

Zowel voor de medische toepassingen als voor het wetenschappelijke onderzoek rijzen ethische en juridische vragen. Terecht werd reeds in het verleden bepleit dat moet worden “*[vermeden] dat de hele problematiek van navelstrengbloedbewaring in commerciële handen zou vallen of volgens volstrekt commerciële logica zou lopen*” (vraag van 24 november 2003 van de heer Yves Leterme aan de federale minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over “het gebruik van stamcellen en navelstrengbloedbanken en de mogelijke commercialisering ervan”, nr. 745).

1. Welke rol vervult Kind en Gezin aangaande informatieverstrekking en sensibilisering rond navelstrengbloedafname?
2. Over welke instrumenten beschikt de Vlaamse minister van Gezondheid om eventuele misbruiken vast te stellen en te sanctioneren (bv. vanuit haar erkenningsbevoegdheid of vanuit de toepassing van het Kwaliteitsdecreet van 2003)? Werd reeds van deze instrumenten gebruik gemaakt?
3. Maakte de problematiek van navelstrengbloedafname en het gebruik ervan reeds het voorwerp uit van een Vlaamse inspectie?
4. Op welke wijze wordt het navelstrengbloed van patiënten verkregen teneinde de biomonitoring te kunnen doorvoeren?
5. Is er lopend wetenschappelijk onderzoek, gefinancierd vanuit de Vlaamse Gemeenschap, dat de mogelijkheden van navelstrengbloed als voorwerp heeft? Zo ja, welk?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 88 van 14 februari 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Kind en Gezin geeft geen informatie over navelstrengbloedafname, ook niet rond commerciële initiatieven. Het kadert niet in hun preventieve opdracht voor gezinsondersteuning. Ook is Kind en Gezin niet betrokken bij de informatieverstrekking en sensibilisering rond navelstrengbloedafname voor het Vlaams Humaan Biomonitoringsprogramma. Kind en Gezin is door het Steunpunt Milieu en Gezondheid wel op de hoogte gebracht over het programma.
2. Overheidstaken aangaande de bewaring van navelstrengbloed voor stamceltransplantatie, als ook het toezicht en controle op commerciële initiatieven dienaangaande, zijn een federale bevoegdheid.
3. Aangezien het een federale problematiek betreft, worden geen Vlaamse inspecties uitgevoerd.
4. Bij de eerste campagne van het Vlaams Humaan Biomonitoringsprogramma, dat in opdracht van de Vlaamse overheid uitgevoerd is in de periode 2002-2006, werden vervuilende stoffen die uit het milieu afkomstig zijn, gemeten in het navelstrengbloed van 1196 pasgeborenen. De recrutering van de moeders gebeurde via de kraamafdelingen. Na de bevalling werd het navelstrengbloed verzameld. De navelstreng werd op de gebruikelijke manier afgeklemd en het navelstreng-bloed in het gedeelte van de navelstreng dat nog verbonden was met de placenta (en niet met de baby) werd verzameld. Dit is bloed dat anders samen met de navelstreng vernietigd wordt. Een veldwerker van het Provinciaal Instituut voor Hygiëne (PIH) gaf nadere uitleg aan de moeder over het meetprogramma. Indien de moeder schriftelijk toestemming gaf voor deelname (informed consent) werd het bloed geanalyseerd. Indien ze geen toestemming gaf werd het bloed vernietigd.
5. Aanstaande moeders stapelen bepaalde stoffen waarmee ze in aanraking komen op, en kunnen daarvan een aantal doorgeven tijdens de zwangerschap aan hun baby. Binnen de eerste campagne van het Vlaams Humaan Biomonitoringsprogramma was het de bedoeling om na te gaan of het wonen in een gebied met een bepaalde milieubelasting, een invloed heeft op het gehalte van vervuilende stoffen in navelstrengbloed. In het kader van dit Vlaams onderzoek zijn 8 gebieden onderzocht (de Antwerpse agglomeratie, de Gentse agglomeratie, de fruitstreek, het landelijke gebied, het Antwerpse en Gentse havengebied, de regio Olen, de Albertkanaalzone, de omgeving van verbrandingsovens). Dit meetprogramma werd uitgevoerd door het Steunpunt Milieu en Gezondheid. In de periode 2007-2011 zal er een tweede campagne van het Vlaams Humaan Biomonitoringsprogramma plaatsvinden, eveneens gefinancierd door de Vlaamse overheid en uitgevoerd door het tweede generatie Steunpunt Milieu en Gezondheid. Ik ben samen met de Vlaamse minister van Leefmilieu, Kris Peeters, en het Steunpunt Milieu en Gezondheid de inhoud van het programma voor de volgende jaren aan het uitwerken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 89
van 16 februari 2007
van **MIEKE VOGELS**

Armenverenigingen - Subsidiëring

Tijdens de kerstperiode organiseerde de armenvereniging (W)arm Hart uit Houthalen-Helchteren het jaarlijks kerstfeest.

Dit jaar hing er een wat trieste sfeer omdat de voorzitter aankondigde dat de vereniging vanaf 2007 heel wat minder subsidies zal ontvangen, en dit als gevolg van een nieuw decreet dat de minister uitwerkt.

Deze en andere verenigingen zouden hiervan reeds op de hoogte gebracht zijn. Het werd bovendien bevestigd aan de krant door de burgemeester van Houthalen-Helchteren.

1. Werden armenverenigingen inderdaad op de hoogte gebracht van het feit dat ze op basis van een nieuw, nog niet goedgekeurd, decreet minder subsidies zouden ontvangen?

Wie bracht de verenigingen hiervan op de hoogte?

2. Is er een nieuw decreet gepland en zo ja, wanneer komt dit in de plenaire zitting?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 89 van 16 februari 2007

van **MIEKE VOGELS**

1. De toekenning van de subsidies aan de verenigingen waar armen het woord nemen door het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen gebeurt op basis van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding.

De toekenning van de subsidies voor de periode 1 april 2007 – 31 maart 2008 gebeurde op dezelfde manier als de voorbije jaren. Een onafhankelijke beoordelingscommissie in de schoot van het Vlaams Netwerk beoordeelde de aanvraagdossiers op basis van richtlijnen van de Raad van Bestuur van het Vlaams Netwerk en diende bij die Raad van Bestuur een voorstel tot verdeling in. (W)arm Hart uit Houthalen-Helchteren werd door de beoordelingscommissie in subsidie categorie 1 geplaatst, zijnde een categorie voor verenigingen die voor het realiseren van criterium 4 en 5 rond het veranderen van maatschappelijke structuren vooral beroep doen op samenwerking met andere organisaties. Aan de verenigingen die in categorie 1 vielen en die personeel in dienst hadden, werd het bedrag van het jaar voordien toegekend. Aan verenigingen uit categorie 1 zonder personeel werd 2.500 euro werkingssubsidie toegekend. (W)arm Hart heeft niet aan het Vlaams Netwerk doorgegeven dat ze in de periode 1 april 2007 – 31 maart 2008 personeel in dienst willen hebben en de door de beoordelingscommissie voorgestelde subsidie van 2.500 euro werd door de Raad van Bestuur bevestigd.

Na een schrijven van de vereniging (W)arm Hart heb ik het Vlaams Netwerk gevraagd in gesprek met de vereniging een grondige motivering te geven van de beslissing van de raad van bestuur. Ik heb vernomen dat dit gesprek ondertussen heeft plaatsgevonden.

Er is op dit moment geen ontwerp van decreetwijziging. De verenigingen werden hiervan bijgevolg ook niet op de hoogte gebracht. Ze zijn enkel door het Vlaams netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen geïnformeerd over de subsidieverdeling voor de periode 1 april 2007 – 31 maart 2008.

2. Er wordt inderdaad een wijziging van het armoedecreet in het vooruitzicht gesteld. Hierbij wil ik ondermeer de verantwoordelijkheid voor erkenning en subsidiëring van de armenverenigingen bij de Vlaamse overheid brengen. Hieromtrent kwam uit verschillende hoeken, ook vanuit het Vlaams Netwerk en de beoordelingscommissie zelf, een duidelijke vraag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 90
van 16 februari 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Instellingen voor bijzondere jeugdzorg - Ontvluchtingen

In aansluiting op mijn actuele vraag ter zake van 14 februari laatstleden, graag nog volgende vragen.

Een 17-jarige uit Deurne ontsnapte woensdag 7 februari uit de gesloten gemeenschapsinstelling De Hutten in Mol.

1. Kan de minister voor de jaren 2004, 2005 en 2006 meedelen hoeveel ontsnappingen er gebeurden uit de verschillende (open, halfopen en gesloten) gemeenschapsinstellingen?
2. Hoeveel van de ontsnapte jongeren werden gevat en opnieuw geplaatst?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 90 van 16 februari 2007

van **MARIJKE DILLEN**

Vooraleer in te gaan op uw vraag naar een cijfermatig overzicht van het aantal ‘ontvluchtelingen’ van jongeren, geplaatst in een gemeenschapsinstelling, geef ik graag nog de volgende situering.

Situering

De gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand hebben als decretale opdracht de opvang te verzorgen van minderjarigen in een geschikte open instelling of in een geschikte gesloten instelling. Deze jongeren worden, op basis van de criteria in de federale wet betreffende de jeugdbescherming, door de jeugdrechter aan een specifieke afdeling toegewezen voor opvang, oriëntatie, observatie en residentiële begeleiding tot de leeftijd van maximaal 20 jaar.

Deze jongeren worden geplaatst bij gerechtelijke beslissing omwille van een ernstige problematische opvoedings situatie of omwille van een als misdrijf omschreven feit.

Als een jeugdrechter toewijst aan een ‘gesloten’ afdeling van een gemeenschapsinstelling wordt verwacht dat er een maximale garantie is ter voorkoming van mogelijke ontvluchting. De plaatsing in een gesloten afdeling wordt door de jeugdrechters gemotiveerd vanuit het principe van maatschappijbeveiliging.

Van zodra een jongere, geplaatst via maatregel door de jeugdrechter in een gesloten afdeling, het domein van de campus zonder toezicht/toestemming verlaat, spreken we over een ‘ontvluchting’.

Uiteraard kan geen gelijkaardige redenering opgezet worden voor de ‘open’ afdeling, omdat een jeugdrechter bij plaatsing weet dat hier het principe van maatschappijbeveiliging niet centraal staat.

In de open opvoedingsafdelingen zou het toepassen van meer doorgedreven maatschappijbeveiligende maatregelen in strijd zijn met de fundamentele rechten van de mens en met de bepalingen van het internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind. Een open opvoedingsafdeling van een gemeenschapsinstelling komt juridisch overeen met een open private plaats en heeft aldus geen functie van maatschappijbeveiliging via maatregelen van vrijheidsberoving.

De berichtgeving over het aantal ontvluchtelingen uit de Molse instellingen (“140 ontsnappingen in 2006”), aangeleverd via de jaarlijkse rapportering door de lokale politie, zorgt voor verwarring aangaande de correcte interpretatie van cijfers. De politie van Mol registreert nauwgezet elke actie die zij ondernemen in functie van het onttrekken aan een opgelegde maatregel door een geplaatste minderjarige. Van zodra de instelling een incident meldt aan de lokale politie, wordt deze als ‘ontsnapping’ gecategoriseerd. Deze registratie heeft betrekking op de open en de gesloten afdeling en omvat zowel de werkelijke ‘ontvluchtelingen’ uit de instelling, als bijvoorbeeld jongeren die weigeren na de pedagogische uitstappen terug te keren naar de instelling of die zich tijdens de zitting op de jeugdrechtbank het toezicht ontlopen.

Het aantal jongeren dat zich ‘tijdelijk’ aan de maatregel van de jeugdrechter onttrekt in een open afdeling van een Gemeenschapsinstelling ligt, gezien de andere aard van de opvang, hoger dan bij een gesloten afdeling. Net zoals geplaatste jongeren zich in het private aanbod kunnen onttrekken aan de rechtelijke maatregel, benoemen we dit in een open afdeling van een gemeenschapsinstelling als ‘weglopen’.

Er zijn jongeren die zich tijdens ‘buitenactiviteiten’ aan het toezicht onttrekken. Het kan dan gaan om jongeren die tijdens de zitting op de jeugdrechtbank weglopen en aldus zich onttrekken aan rechtelijke maatregel. Tevens gaat het om jongeren die tijdens de zogenaamde ‘(pedagogische) uitstappen’ zich onttrekken aan het toezicht van de begeleiding en aldus ook in het cijferoverzicht terug te vinden zijn.

Tenslotte worden een heel aantal jongeren binnen de Gemeenschapsinstellingen, zowel in de open als de gesloten afdelingen, ook als ‘onwettelijk afwezig’ geregistreerd als zij niet tijdig volgens de gemaakte afspraken terugkeren naar de instelling. Dit kan gebeuren na bijvoorbeeld een weekend/verlofregeling, na contact met school- of werksituatie. Het gaat dan meestal om jongeren die zeer tijdelijk (van enkele uren tot maximaal enkele dagen) onwettig afwezig zijn.

Belangrijk is wel dat zowel ontvluchters (gesloten afdeling) als weglopers (open afdeling) doorgaans binnen zeer korte tijd terug in de instelling worden opgenomen.

1.

Zie voor een cijferoverzicht van de gesloten afdelingen naar de tabellen in bijlage 1.

Open Afdeling De Markt

In 2006 onttrokken 122 jongeren zich van een opgelegde maatregel in de open campus, waarvan er 91 uit de instelling zelf wegliepen. Binnen de 5 dagen waren er 69 jongeren opnieuw opgenomen.

Open Afdeling Ruislede

In 2006 onttrokken 43 jongeren zich van een opgelegde maatregel in de open campus, waarvan er 24 uit de instelling zelf wegliepen. Binnen de 5 dagen waren er 20 jongeren opnieuw opgenomen.

2.

Campus De Hutten	onttrekken opgelegde maatregel			Heropnames	
	ontvluchting	buiten	Totaal	binnen dagen	5 totaal heropgenomen
JAAR					
2006	11	17	28	6	11
2005	14	14	28	9	14
2004	7	22	29	8	21

Gesloten Ruislede	onttrekken opgelegde maatregel			Heropnames	
	ontvluchting	buiten	Totaal	binnen dagen	5 totaal heropgenomen
JAAR					
2006	31	8	39	17	30
2005	49	8	57	21	49
2004	4	6	10	6	9

Gesloten Beernem	onttrekken opgelegde maatregel			Heropnames	
	ontvluchting	buiten	Totaal	binnen dagen	5 totaal heropgenomen
JAAR					

JAAR					
2006	1	32	33	14	23
2005	7	26	33	13	14
2004	3	12	15	6	10

Het cijferoverzicht geeft zeer duidelijk aan dat de meeste jongeren zeer snel opnieuw worden opgenomen in de Gemeenschapsinstellingen. Deze heropname kan plaatsvinden omdat vele jongeren zichzelf of samen met de ouder komen aangeven, ofwel door een effectief politieoptreden snel kan worden opgespoord en worden teruggeplaatst.

Een niet-heropname kan aan verschillende toestanden te wijten zijn: bijvoorbeeld de jongere is onvindbaar of hij heeft ondertussen de leeftijd van 18 jaar bereikt, de plaatsingsmaatregel is verstreken en de jeugdrechter wenst of kan geen nieuwe maatregel nemen; de jeugdrechter heeft ondertussen een andere maatregel uitgesproken...

BIJLAGE

Cijferoverzicht van de gesloten afdelingen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VERVOTTE/90/antw.090.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 95
van 1 maart 2007
van **MIEKE VOGELS**

Project zorggradatie gehandicapten - Supports Intensity Scale

Onlangs werd de Supports Intensity Scale veralgemeend van toepassing binnen het project Zorggradatie van het VAPH (Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap).

Uit een bevraging van het PPG (Pluralistisch Platform Gehandicaptenzorg) blijkt dat het gebruik van deze schaal overwegend positief wordt geëvalueerd, maar dat een meer wetenschappelijke evaluatie en uitbouw van deze schaal aangewezen is vooraleer ze ook beleidsmatig wordt geïmplementeerd (bv. in het kader van een inschaling door een MDT). Cruciale aspecten daarbij zijn de toepasbaarheid op de diverse doelgroepen, verbreding van de levensdomeinen en objectivering van het referentiekader.

1. Wanneer wordt de Support Intensity Schaal (SIS) beleidsmatig ingevoerd?
2. Overweegt de minister een wetenschappelijke evaluatie en onderbouwing van de SIS-schaal?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 95 van 1 maart 2007

van **MIEKE VOGELS**

1. Het beleidsmatig invoeren van de Supports Intensity Scale is voorlopig nog niet aan de orde. Het VAPH wenst eerst de zinvolheid van deze schaal verder te bekijken in het licht van het ontwikkelen van een ruimer toepasbaar inschalingsinstrument voor de Zorggradatie. In de periode maart '07 tot en met zomer '08 zal in samenwerking met zowel zorgaanbieders als verwijzende instanties, en in overleg met gebruikers, gezocht worden naar een verdere verfijning en objectivering van de inschalingsmethode zoals die in 2005 binnen het Project Zorggradatie werd toegepast. Binnen deze oefening zullen de waarde en het nut van de SIS grondig bekeken worden. Verder zullen ook de praktische consequenties van het invoeren van deze voor de sector tot voor kort vrijwel onbekende schaal, nagegaan worden.
2. De validiteit en betrouwbaarheid van de Supports Intensity Scale zijn in voldoende mate aangetoond door de Amerikaanse testontwikkelaars zelf. Nederlands onderzoek heeft deze resultaten bevestigd. Het VAPH zal dan ook zelf geen onderzoek doen, noch uitbesteden om de betrouwbaarheid en validiteit opnieuw te bepalen. Er is wel reeds een onderzoek uitbesteed om de Vlaamse normen van de SIS te ontwikkelen. Dit zal bijdragen tot een meer adequate interpretatie van de individuele scores van de personen met een handicap die gebruik maken of wensen te maken van door het VAPH gesubsidieerde ondersteuning.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 39
van 12 januari 2007
van **GILBERT BOSSUYT**

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen - Strategische projecten West-Vlaanderen

Het besluit van 4 juni 2004 van de Vlaamse Regering houdende de voorwaarden voor de erkenning en/of subsidiëring van strategische projecten in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen bepaalt dat gemeenten, provincies, een samenwerkingsverband van gemeenten al dan niet met derde partners, een strategisch project kunnen indienen voor erkenning.

De gemeenten moeten wel behoren tot het grootstedelijk of regionaalstedelijk gebied.

Een erkend project kan in aanmerking komen voor een loon- en werkingstoelage ten gunste van de aanwerving van een coördinator van het project voor een periode van in principe drie jaar met een plafondbedrag van respectievelijk 50.000 euro en 12.000 euro.

Per provincie kunnen jaarlijks maximaal twee coördinatoren gesubsidieerd worden.

1. In welke West-Vlaamse regionaalstedelijke gebieden wordt vandaag een coördinator gesubsidieerd en voor welke projecten?
2. Welke (West-Vlaamse) vragen tot erkenning liggen nog ter studie bij de administratie?
3. Wat is de houding van de minister om de erkenning en subsidiëring van strategische projecten voor bepaalde welomschreven doelstellingen of locaties uit te breiden naar gemeenten en steden die gesitueerd zijn in kleinstedelijke gebieden?

Ik denk dan spontaan aan stationsomgevingen. Sites die vaak bovenlokale functies bezitten, die net zoals in de regionaalstedelijke gebieden vaak in buurten liggen die een herwaardering noodzaken op schaal van het kleinstedelijk gebied, die perfect passen in de huidige erkenningsvoorwaarden, zoals opgesomd in artikel 3 van bovenvermeld besluit en waarvan de functionele, ruimtelijke en administratief-institutionele complexiteit zonder twijfel de mogelijkheden van de lokale besturen van het kleinstedelijk gebied overschrijden.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 39 van 12 januari 2007

van **GILBERT BOSSUYT**

1. Aangezien dit besluit pas in werking is getreden sinds 2004 zijn er momenteel niet meer dan zeven strategische projecten in het kader van het RSV erkend en lopende of in opstartfase. In de provincie West-Vlaanderen zijn er recent (eind 2006) twee strategische projecten erkend en komen die voor subsidiëring in aanmerking van zodra zij een projectcoördinator hebben aangeworven. Deze projecten zijn de in 1 project gebundelde stationsomgevingen Roeselare-Ingelmunster-Izegem en de globale stationsomgeving te Kortrijk.
2. Aangezien het betreffende besluit (artikel 9) voorziet in een specifiek beoordelingsmoment voor alle aanvragen (oktober) zijn alle aanvragen voor 2006 behandeld. Er liggen nog geen aanvragen voor 2007 voor.
3. In mijn beleidsbrief voor dit jaar is een beleidsinitiatief rond de strategische projecten opgenomen (initiatief nummer 21). Vooruitlopend op het Vlaams grondbeleidsplan en om de werking van de strategische projecten te stroomlijnen, zal ik verder werken aan een voorstel van een geïntegreerd besluit over de opvolging en subsidiëring van strategische projecten in uitvoering van het RSV. Dit nieuwe besluit zal dan het door u vermelde besluit van 2004 in de toekomst vervangen. Mijn bedoeling is om de projectcoördinatie te subsidiëren zodat strategische projecten die voortkomen uit een ruimtelijk planningsproces van Vlaams niveau op een professionele manier kunnen tot stand komen. Aangezien de middelen beperkt zijn en ook de provincies hun eigen planningsprocessen hebben, zoals voor de kleinstedelijke gebieden, zal de onderlinge relatie nauw in het oog moeten worden gehouden. Dit sluit evenwel niet op voorhand uit dat, onder het geïntegreerde besluit, voor strategische projecten voor grotere gehelen ook de kleinstedelijke gebieden in aanmerking zouden kunnen worden genomen. Hierbij denk ik bijvoorbeeld aan een deelruimte die in een provinciaal ruimtelijk structuurplan is onderscheiden; valleigebieden waarin meerdere kleinstedelijke gebieden gelegen kunnen zijn en die een samenwerking bewerkstelligen in het kader van de grotere structuur; enz... Het gaat dan over projecten waarvan duidelijk aangegeven wordt dat deze zich op Vlaams niveau situeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 41
van 19 januari 2007
van **RUDI DAEMS**

Locatiebeleid en duurzame mobiliteit - Langetermijnanalyse

“De manier waarop wij de ruimte inrichten voor onze professionele en individuele activiteiten bepalen de beleidsmarges voor rationeel verplaatsingsgedrag. Er komt een langetermijnanalyse over de mogelijke effecten van een op mobiliteit afgestemd lokalisatiebeleid op de duurzame ontwikkeling van mobiliteit. De resultaten van deze studie worden eind 2006 verwacht”.

Dat staat in het Klimaatbeleidsplan 2006-2012 van de Vlaamse Regering.

1. Is deze studie klaar? Zo ja, wat zijn de conclusies?

Zo neen, wat is de reden van de vertraging en wanneer zal de studie afgerond zijn?

2. Welke beleidsmaatregelen koppelt de minister aan de conclusies van het rapport?

3. Worden de conclusies van het rapport vertaald in de herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen? Zo ja, wanneer en op welke manier?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 41) en Peeters (vraag nr. 200).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 41 van 19 januari 2007

van **RUDI DAEMS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 43
van 24 januari 2007
van **BART CARON**

Ruimtelijk plan "Leem" Limburg - Vrijwaring archeologisch erfgoed

Op 22 september 2006 heeft de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) "Oppervlaktedelfstoffenzone Leem in Zuid-Limburg" definitief vastgesteld. Dit GRUP heeft betrekking op grote delen van het grondgebied van de gemeenten Bilzen, Hasselt, Hoeselt, Lanaken, Nieuwerkerken, Riemst en Sint-Truiden.

Verschillende van deze gebieden zijn historisch en archeologisch zéér waardevol te noemen. In de regio worden al jaren diverse ingrepen in de bodem, zo goed en zo kwaad het kan, archeologisch opgevolgd. Telkens weer maken de resultaten van dergelijk kleinschalig onderzoek de enorme archeologische rijkdom van het gebied duidelijk.

"Dankzij het nieuwe GRUP zal dit collectief verleden van Vlaanderen - naar schatting honderden ha - weldra ongedocumenteerd kunnen verdwijnen in baksteenproducten en verdwijnt hiermee een verleden van Europees belang" dat schrijft althans het Forum Vlaamse Archeologie vzw in een open brief.

Volgens het Forum bevinden zich in de nieuw aangeduide grootschalige ontginningsgebieden zonder de minste twijfel talrijke archeologische sites die dateren uit het Neolithicum, de Bronstijd, de IJzertijd, de Romeinse en de middeleeuwse periode. Al deze archeologische sites bevinden zich op een zeer geringe diepte, waardoor de minste afgraving een vernielend karakter heeft. En juist in deze gebieden worden grootschalige ontginningen gepland. De problematiek is echter nog een stuk groter: op diepere niveaus in de leem rond Riemst, Bilzen en Lanaken bevinden zich nog veel oudere bewoningssporen: namelijk kampplaatsen van Neanderthalers die ongeveer 100.000 jaar geleden in dit gebied rondtrokken. Ook deze sites, die niet op voorhand kunnen worden getraceerd, zullen ten prooi vallen aan de nieuw geplande leemontginningen.

Nog maar enkele jaren geleden hebben noodopgravingen in een leemgroeve in Lanaken/Veldwezelt het enorme belang van deze Neanderthalernederzettingen duidelijk gemaakt en ook aangetoond dat dit Vlaams archeologisch erfgoed van een uitzonderlijk Europees belang is. De vondsten haalden de nationale en internationale pers, en naast meer dan 500 wetenschappers uit binnen- en buitenland zakte ook duizenden geïnteresseerde landgenoten af naar de provincie Limburg om de opgravingen te bezoeken. Een tentoonstelling rond Neanderthalers, in het Provinciaal Gallo-Romeins Museum in Tongeren, telde om en bij de 150.000 bezoekers!

En er is meer, veel meer. In het ontginningsgebied Kesselt bevindt zich een groot deel van het historische slagveld van Lafelt. Op 2 juli 1747 werd hier een enorme veldslag uitgevochten tussen Frankrijk en Oostenrijk, in het kader van de Oostenrijkse Successieoorlog. Het is de bloedigste veldslag uit de geschiedenis van Belgisch-Limburg met meer dan 18.000 doden. Vermoed wordt dat de ondergrond nog talloze waardevolle overblijfselen bevat, waaronder heel wat massagraven. Het Forum Vlaamse Archeologie meldt ook dat het zijn bezorgdheid over de toekomst van dit militaire

erfgoed ook zal meedelen aan de ambassades van Frankrijk, Ierland, Oostenrijk, Engeland en Nederland, landen die allen erg nauw en rechtstreeks verbonden zijn met dit verleden.

Een citaat uit het persbericht: “Het nieuw vastgelegde GRUP is de doodsteek voor het aanwezige archeologische erfgoed en een vrijgeleide voor de leemontginningen. De Vlaamse overheid en in het bijzonder de Vlaamse Minister Dirk Van Mechelen - bevoegd voor archeologie - hebben ondanks de onderzoeksresultaten uit het verleden en de talrijke waarschuwingen uit het werkveld nagelaten om de zorg voor dit nog ongeschreven verleden van Vlaanderen mee te nemen en te vertalen in de bepalingen van dit nieuwe Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan. Noch met eerdere bezorgdheden van het Forum Vlaamse Archeologie, noch met de bezwaren van de gemeenten Lanaken, Riemst en Bilzen, uitgebracht in het kader het openbaar onderzoek, noch met de geest van het Europese Verdrag van Malta (door de Vlaamse regering op 30 januari 2002 ondertekend maar tot op heden nog steeds niet geratificeerd) is rekening gehouden.”

Er zijn in het GRUP geen duurzame randvoorwaarden of bindende bepalingen rond archeologie in de voorschriften opgenomen. In de tekst wordt wel verwezen naar het feit dat “een archeologische opvolging van de ontginning is aangewezen” en “dat de cel Archeologie van de Afdeling Monumenten en Landschappen daarvoor kan contact opnemen met de betrokken steenbakkers”. Maar er zijn geen bindende bepalingen inzake archeologie.

De gevolgen zullen zich laten voelen:

- of men wordt op de vooravond van de start van de leemontginning via een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag geconfronteerd met een advies archeologie;
- of men zal pas met de archeologische wetgeving (zorgplicht) geconfronteerd kunnen worden op het ogenblik dat er tijdens de ontginningen archeologische vondsten aan het licht komen.

Geen van beide situaties is goed.

Op 8 november stelde collega Peumans een actuele vraag over dit thema (Handelingen plenaire vergadering nr. 8 van 8 november 2006, blz. 8-10). In het antwoord van de minister in de plenaire vergadering doet hij uitspraken die mijns inziens haaks staan op eerdere uitspraken die hij in de commissie heeft geformuleerd. Bovendien is het handelen van de administratie Ruimtelijke Ordening (RO) in het dossier “RUP Leemontginningen” duidelijk in tegenspraak met de eerdere beloftevollen intenties die de minister op parlementaire interpretaties had geuit. In de argumentatie die thans gevolgd wordt, in navolging van de memorie van toelichting van het decreet RO, zou het niet mogelijk zijn om bindende bepalingen op te nemen in RUP's, want sectorale materie zou zo “inbreken” in het decreet RO. Dit valt dan toch moeilijk te rijmen met de antwoorden van de minister in de commissie, waar hij stelt “hefbomen uit de ruimtelijke ordening” hiervoor te willen gebruiken. Evenwel geeft hij in zijn antwoord aan de plenaire vergadering niet aan welke richting men uit wil met de vermelde “hefbomen”.

In de nieuwe beleidsbrief 2006 – 2007 maakt de minister melding om de mogelijkheid te onderzoeken archeologische stedenbouwkundige voorschriften uit te werken, met andere woorden bindende bepalingen. Relevant is dat enkel de artikels van het decreet zelf afdwingbaar zijn, een memorie van toelichting daarentegen geeft veeleer de geest van het decreet weer, maar is juridisch niet afdwingbaar en kan dus in dit geval geen belemmering vormen om toch bindende bepalingen op te nemen, in afwachting van een vernieuwd archeologiedecreet. Eenmaal dit decreet van kracht is, kan de tussentijdse oplossing eventueel opgeborg worden.

Ook zijn een aantal andere aspecten in het antwoord van de minister aan collega Peumans niet duidelijk. Bijvoorbeeld: de mededeling omtrent de zogenaamde verwachtingskaarten/potentiekaarten schept verwarring. De uitspraak aan het einde van het antwoord

dat een vooronderzoek op een volledige zone haaks zou staan op Malta is vanuit inhoudelijk-archeologisch oogpunt niet correct. Aangezien nog geen tien procent van het archeologisch erfgoed bekend is, is een inventarisatie op een volledige zone (de wijze waarop kan variëren) juist een noodzaak. De interpretatie en doel van de uitspraken over de verwachtingskaarten zijn in dit opzicht niet onbelangrijk.

Dat is een bizarre gang van zaken als men weet dat zowel de archeologische wereld als de verschillende betrokken sectoren (aannemers, projectontwikkelaars, ontginningen enz...) meer dan ooit vragende partij zijn om de hierboven geschetste scenario's te vermijden.

Onder meer het Forum is hard voor de minister. Ze spreken over een beleid van holle woorden zonder de minste daden. Ze verwijzen daarvoor naar antwoorden op vragen die onder andere ikzelf stelde. Vooral de gemiste kansen ten gevolge van de dubbele bevoegdheid, Ruimtelijke Ordening en Erfgoedzorg, moeten het ontgelden.

Ook de Zuid-Oost-Limburgse Archeologische Dienst (ZOLAD), het intergemeentelijk samenwerkingsverband, reageert verontrust. Zij willen duidelijkheid over de wetenschappelijke opgraving en verwerking van deze site, en willen een regeling met de ontginners in de streek om de archeologische opvolging van vindplaatsen in ontginningsgebied te garanderen.

1. De minister zei op 26 januari: "We beschikken over veel hefboomen in het vergunningen- en planningsbeleid. De kunst zal zijn om die instrumenten te integreren en de zaken op een efficiënte en aanvaardbare manier op elkaar af te stemmen."

Hoe heeft de minister deze instrumenten geïntegreerd in de beslissing rond het GRUP Oppervlaktedelfstoffenzone Leem in Zuid-Limburg?

Welke hefboomen heeft de minister hier voor ogen?

2. Hoe denkt de minister de grootschalige vernielingen van al deze archeologische sites op te vangen, nu dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan door de Vlaamse Regering is goedgekeurd?
3. Er wordt voorgesteld om voor het hele gebied een vooronderzoek te starten.

Op welke wijze zal archeologisch vooronderzoek gedaan worden?

En hoe staat dit volgens de minister haaks op het Verdrag van Malta?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 43 van 24 januari 2007

van **BART CARON**

1. Bij de opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Leem in Limburg is, waar mogelijk binnen het kader van het Decreet Ruimtelijke Ordening (DRO), aandacht besteed aan de archeologie en het archeologisch erfgoed. Voor RUP's bijvoorbeeld geldt dat er enkel bepalingen in mogen worden opgenomen die strikt in verband staan met de Ruimtelijke Ordening en dat cfr. DRO artikel 38 sectorgerelateerde regelgeving systematisch geweerd wordt.

Bij de opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan Leem in Limburg is, conform Art 2 §3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 11 mei 2001 tot aanwijzing van de instellingen en administraties die adviseren over voorontwerpen van gewestelijke RUP's, advies gevraagd aan het Agentschap RO-Vlaanderen. Uiteraard heeft het agentschap gewezen op de archeologische potentie van het ganse gebied. In de toelichtingsnota van het ontwerpplan is in het algemeen deel duidelijk aangegeven dat de aangeduide gebieden een hoge archeologische potentie hebben en dat er bijgevolg een verder traject moet worden uitgestippeld vooraleer tot ontginning kan worden overgegaan. Per deelgebied wordt bijkomend nogmaals gewezen op de specifieke archeologische potentie ervan.

In verschillende bezwaarschriften die naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden ingediend, wordt gevraagd om de archeologische potentie per deelgebied verder te specificeren en conform de zorgplicht uit het archeologiedecreet de verplichting voor verder archeologisch onderzoek in te bouwen. Vlacoro oordeelde echter, op basis van de hierboven aangegeven argumenten, dat verwijzing in de toelichtingsnota volstond. Deze toelichtingsnota vormt immers het afwegingskader waaraan de concrete vergunningsaanvragen voor de effectieve ontginning en de specifieke project-Mer-studies die hieraan vooraf moeten gaan, zullen worden getoetst. Met andere woorden, in functie van het afleveren van een concrete vergunning zal nagegaan moeten worden of binnen het ganse traject en conform de voorwaarden van het archeologiedecreet op voldoende wijze rekening wordt gehouden met het noodzakelijke archeologische onderzoek.

Overigens werd er, waar dat opportuun was, wel degelijk rekening gehouden met eventuele bezwaren die betrekking hadden op het onroerend erfgoed.

In het oorspronkelijke ontwerpplan was het slagveld van Lafelt effectief opgenomen als te ontginnen zone. Omdat het belangrijkste deel van het slagveld van Lafelt in de Landschapsatlas aangeduid staat als ankerplaats "omgeving van het Iers kruis op de keiberg te Lafelt", werd dit dan ook niet opgenomen als ontginningsgebied in het voorliggende RUP omwille van archeologische en landschappelijke redenen.

Overigens legt dit meteen één van de grote uitdagingen voor de afstemming tussen archeologie en ruimtelijke ordening bloot. Wanneer voor een duidelijk afgebakende zone de archeologische potentie in kaart is gebracht en gespecificeerd kan worden, dan kan daar in het planningsproces rekening mee worden gehouden. Op dit ogenblik zijn de mogelijkheden daartoe beperkt en precies daarom heb ik, zoals u kan lezen in mijn beleidsbrief, mijn administratie de opdracht gegeven te onderzoeken op welke manier er archeologische potentiekaarten kunnen worden opgemaakt.

Eén van de andere beschikbare hefboomen is de MER-wetgeving. Die bepaalt immers dat voor elk ontginningsgebied een project-MER moet worden opgemaakt. Uiteraard zijn ook de erfgoedconsulenten van het Agentschap RO-Vlaanderen hier nauw bij betrokken. Indien aangewezen zullen zij er dan ook voor zorgen dat concrete maatregelen om het bodemarchief te bewaren dan wel op te graven en te documenteren in de project-Mer worden ingeschreven en

eventueel als randvoorwaarde bij het verlenen van de vergunning opgelegd worden conform artikel 105 §1 van het DRO, dat bepaalt dat de vergunningverlenende overheid lasten kan opleggen een verkavelings- of stedenbouwkundige vergunning (in dit geval dus maatregelen ter opsporing van archeologisch erfgoed en behoud ervan *ex situ*). Het is immers gebruikelijk dat de ruimtelijk relevante milderende maatregelen van het MER aan de vergunning worden verbonden.

2. De goedkeuring van het GRUP Leem betekent niet dat al deze archeologische sites zonder onderzoek zullen vernield worden, integendeel. Via de eerder besproken hefboomen zal er voor gezorgd worden dat de archeologische sites onderzocht worden.
3. Uitgangspunt van het verdrag van Malta is behoud in situ als het kan, behoud ex situ als het moet. Concreet betekent dat dan ook dat het bodemarchief het best in de bodem bewaard blijft en dat vooronderzoek en opgraving pas in laatste instantie aangewend worden, wanneer vernieling van het bodemarchief onafwendbaar is.

Het GRUP Leem heeft op dit ogenblik een aantal potentiële leemontginningsgebieden in kaart gebracht. Hierbij kan het zowel gaan om zones die aansluiten bij reeds bestaande ontginningen als om nieuwe gebieden. Voor de keuze van nieuwe ontginningslocaties gelden in de eerste plaats de ruimtelijk kwalitatieve principes als afwegingskader. Bij bepaalde voorgestelde zones kan na toetsing met andere beleidsvelden (milieu, erfgoed etc.) overwogen worden deze niet te ontginnen. Bijkomend is er een duidelijke volgorde bepaald in de aangeduide ontginningsgebieden. Dat betekent dat een bepaalde zone pas ontgonnen kan worden nadat een aantal andere reeds afgerond zijn.

Het systematisch uitvoeren van vooronderzoeken - met het oog op de detectie van ongekend archeologisch erfgoed - op alle potentiële ontginninglocaties opgenomen in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan is niet aangewezen omdat dan ook terreinen onder handen worden genomen waar uiteindelijk niets op zal gebeuren. Ook graafwerken uitgevoerd in het kader van systematische verkenningen tasten het bodemarchief aan en komen de mogelijke aanwezige archeologische erfgoedwaarden niet ten goede in het kader van een behoud *in situ*, wat uiteindelijk de kern is van het Verdrag van Malta.

In functie van het opmaken van een project-MER en met het oog op het in kaart brengen van het afwegingskader inzake erfgoed, kunnen in een eerste fase best minder ingrijpende detectiemethodes aangewend worden, zoals veldkartering (het afstappen van terreinen), luchtfotografische verkenningen of de toepassing van geofysische prospectiemethodes.

Voor de terreinen die dan uiteindelijk wel in aanmerking komen voor ontginning kan de volgende stap dan bestaan uit het uitvoeren van bijvoorbeeld proefsleuvenonderzoek, waardoor beter inzicht kan worden verworven in de aard en de omvang van het bodemarchief. Op basis van de resultaten kan dan een grondig plan van aanpak worden opgesteld met duidelijkheid over de wijze van opgraven, de tijd die daar moet voor uitgetrokken worden, de financiële consequenties,...

Overigens nog dit: de vermoede resten van Neanderthalsites uit het paleolithicum bevinden zich onder een dik pakket löss, vaak meer dan 5 meter diep. Preventief onderzoek door middel van sleuven is dan vaak ook niet mogelijk of aangewezen. Technisch kan het wel (cfr. een aantal voorbeelden uit Frankrijk), maar alleen al qua kostprijs is deze manier van werken quasi onbetaalbaar. Archeologen met de nodige ervaring terzake zijn het er dan ook over eens dat de beste manier voor dit soort sites het opvolgen van de werken tijdens de ontginning zelf is. Uiteraard moeten er binnen het traject dat voor de archeologie wordt uitgestippeld wel voldoende garanties zijn dat de nodige tijd, ruimte en financiële middelen worden voorzien om de sites adequaat op te graven, bijvoorbeeld door er voor te zorgen dat in geval van archeologische vondsten de ontginning op andere plaatsen in het gebied kan worden voortgezet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 44
van 24 januari 2007
van **RUDI DAEMS**

Militaire domeinen - Natuurbeheer en herbestemming

Begin 2004 sloten toenmalig Vlaams minister van Leefmilieu Tavernier en federaal minister van Landsverdediging Flahaut een belangrijke samenwerkingsovereenkomst voor het herstel van 10.000 hectare natuur, verspreid over 12 militaire domeinen. Het akkoord werd aangekondigd als het grootste heideherstelproject dat Europa ooit heeft gekend. Via het LIFE-fonds werden voor bijna 20 miljoen euro Europese subsidies binnengehaald.

Heidegebieden, maar ook vennen, stuifduinen, beekvalleien en bossen zouden via dit project onder handen worden genomen. In West-Vlaanderen gebeurt dat op het militair domein Vloethemveld in Zedelgem en op het munitiedepot in Houthulst. In Oost-Vlaanderen wordt de heide hersteld op het oostelijke deel van het militair domein Vliegveld Ursel, in de provincie Antwerpen op het Klein en Groot Schietveld in Brasschaat, op het oefenterrein in Grobbendonk, op het oefenvliegveld in Malle, op het militair domein Tielenkamp in Kasterlee, de Tielenheide in Turnhout en op het Vliegveld Weelde. In Limburg ten slotte wordt het Schietveld Houthalen aangepakt, in Leopoldsburg worden de vallei- en brongebieden van de Zwarte Beek, de Bolisserbeek en de Dommel op het Kamp Beverlo hersteld en in Zonhoven het Munitiedepot Molenheide. Deze militaire domeinen maken deel uit van het Europese Natura 2000-netwerk, een netwerk van waardevolle natuurgebieden in het kader van de Europese Habitatrichtlijn en Vogelrichtlijn.

In antwoord op een vraag om uitleg van collega Michèle Hostekint op 27 oktober 2005 deelde minister Peeters mee dat een hernieuwde beheersovereenkomst met minister Flahaut “zo snel mogelijk” zou worden afgesloten. Daarin zouden bijvoorbeeld ook lokale natuurverenigingen een plaats kunnen krijgen in de beheerscommissies voor de militaire domeinen. De minister antwoordde eveneens dat een aankoopdossier lopende was voor het domein in Zonhoven en dat van Ursel (Handelingen C45 van 27 oktober 2005, blz. 1-3).

In antwoord op een parlementaire vraag van mevrouw Douifi in de Kamer op 26 oktober 2006 antwoordde minister Flahaut dat volgende terreinen werden gedesaffecteerd: Ursel, Zonhoven en Vloethemveld noord (Zedelgem). Een desaffectatie van Vloethemveld zuid wordt overwogen in 2007 als de school van onderofficieren gesloten wordt, aldus nog de minister.

Voor Zonhoven en Vloethemveld noord werd intussen een bestemmingswijziging doorgevoerd door de Vlaamse Regering. Voor Ursel is de vervreemdingsprocedure opgeschort in afwachting van een nieuwe stedenbouwkundige bestemming door de Vlaamse Regering, zegt Flahaut.

1. Klopt het dat er een bestemmingswijziging is doorgevoerd voor Zonhoven (Molenheide) en Vloethemveld noord?

2. Is intussen ook de bestemmingswijziging lopende voor het ex-munitiedepot in Ursel en Vloethemveld zuid in Zedelgem?
Zo ja, wat is de stand van zaken?

Zo neen, wat is de verklaring daarvoor?

3. Zijn er nog andere militaire domeinen uit de lijst van 12 die minister Flahaut intussen heeft gedesaffecteerd?

Zo ja, welke en heeft het Vlaams Gewest belangstelling getoond voor bestemmingswijziging?

4. Zijn er nog onderhandelingen lopende over de herbestemming van andere militaire domeinen in Vlaanderen dan de 12 vermeld in het LIFE-project? Zo ja, welke en welke bestemming wordt voorgesteld?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 44) en Peeters (nr. 244).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 44 van 24 januari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Voor het **gebied Molenheide in Zonhoven** werd een bestemmingswijziging doorgevoerd door wijziging van het gewestplan goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 30 april 1996. Het gebied werd grotendeels omgezet naar natuurgebied met inbegrip van de groenzone grenzend aan het woongebied en met uitzondering van het bebouwd gedeelte van de eigenlijke kazerne dat werd omgezet naar gebied voor ambachtelijke bedrijven of gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen. De wijziging was gekoppeld aan het schrappen van de omleidingsweg rondom de kern Termolen waardoor op de randen ook de onderliggende bestemming werd bevestigd. Voor het **gebied Vloethemveld (noord en zuid)** werd eveneens reeds een bestemmingswijziging doorgevoerd door wijziging van het gewestplan goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 1995. Het gebied werd grotendeels omgezet naar reservaatgebied en voor de bebouwde en versnipperde delen naar 'natuureducatieve infrastructuur' in functie van het gebruik van de bestaande gebouwen in het kader van het natuureducatief-recreatief medegebruik van het gehele domein.
2. Voor het **ex-munitiedepot van Ursel** is er geen bestemmingswijziging doorgevoerd. In mijn antwoord op een vraag om uitleg van de heer Frans Peeters (dd. 08.03.2005) werd aangegeven dat we de bestemmingswijzigingen noodzakelijk na desaffectatie van militaire domeinen wensen te kaderen binnen de lopende planprocessen en niet ad hoc per dossier. Voor heel wat grotere militaire domeinen zal met name de afbakening van de gebieden voor landbouw, natuur en bos bepalend zijn. Dit afbakeningsproces is momenteel in de fase van opmaak van een operationeel uitvoeringsprogramma. In deze fase worden prioriteiten vastgesteld aan de acties ter uitvoering van de ruimtelijke visie. In de uitvoeringsfase (de opmaak van RUP's) kan de bestemmingswijziging voor het gebied opgenomen worden. Voor het gebied **Vloethemveld** wordt verwezen naar het antwoord op vraag 1 alsmede het afbakeningsproces van het regionaalstedelijk gebied Brugge.
3. Volgens mijn gegevens zijn geen van de door u opgesomde grote gebieden –op uitzondering dan van Molenheide in Zonhoven, Vloethemveld in Zedelgem en het gebied in Ursel- aangeduid voor desaffectatie en herbestemming. Bijkomende uitzondering is een klein gebiedje met een oppervlakte van 1 ha noordelijk van het vliegveld van Weelde (Ravels) aan de overkant van de weg Weelde-Merksplas. Het gaat hier echter niet om het eigenlijke terrein waarop het LIFE-project van toepassing is.
4. Momenteel zijn er wel een aantal gebieden die reeds werden gedesaffecteerd doch waarvan de herbestemming (nog) niet is doorgevoerd. Ik verwijs u in dit verband naar het antwoord dat ik gegeven heb in het kader van een vraag om uitleg van de heer Frans Peeters (14.04.2005). Voor een deel zijn de processen vermeld in dit antwoord niet allemaal afgerond. De herbestemming middels een gewestelijk RUP voor het Depot Hoogbuul aan de Geelseweg in Olen is intussen wel zo goed als afgerond. Het openbaar onderzoek voor het gewestelijk RUP Gemengd Regionaal Bedrijventerrein Portaal Lammerdries werd afgesloten op 21 december 2006 en ligt eerstdaags voor definitieve goedkeuring voor bij de Vlaamse Regering. Verder kan ik als aanvulling meedelen dat onderhandelingen met de Olense Golfclub hebben plaatsgevonden voor het zogenaamde Kamp A op de grens tussen Herentals en Olen en dat het oefenterrein van Sint-Katelijne-Waver als stadsbos is opgenomen in het ontwerp van gewestelijk RUP voor de

afbakening van het regionaalstedelijk gebied Mechelen. Verder wordt het militair brandstoffendepot aan de Eikelbosstraat te Eksel genoemd als mogelijke locatie voor de ontginning van zand. Binnen het in opmaak zijnde Bijzonder Oppervlakedelfstoffenplan Zand in Limburg zal de mogelijke ontginning van het gebied verder worden afwogen. Tot slot wil ik nog melding maken van de gedeeltelijke desaffectatie van de basis van Koksijde. Het Vlaams Gewest is betrokken bij het onderzoek naar een mogelijke herbestemming van het gebied gezien de omvang ervan. Momenteel is er nog geen zicht op de concrete herbestemming van het gebied. Dit overzicht is niet volledig. Het ministerie van Defensie, Algemene Directie Material Resources, Divisie Infrastructuur heeft mij op de hoogte gesteld van een hele reeks desaffectaties van kleine militaire gebiedjes. Het gaat om gebiedjes met een oppervlakte gaande van 9 ha (Ranst-Broechem, militair domein Van den Nestlaan) tot gebiedjes met een oppervlakte kleiner dan 1 ha (Peer, militair domein Burkel met 95a en Riemst-Millen, militair domein Elsterweg met 37 a).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 45
van 26 januari 2007
van **ELOI GLORIEUX**

Afbakening Vlaams stedelijk gebied rond Brussel - Stand van zaken

Eind 2004 startte een consortium rond Studiegroep Omgeving in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met een onderzoek naar de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel.

Dit onderzoek heeft twee doelstellingen:

- een voorstel doen van begrenzing (afbakening) van het stedelijk gebied in de Vlaamse gemeenten in de Brusselse regio;
- een actieprogramma van gewenste ruimtelijke ontwikkelingen voorstellen voor de gebieden binnen de afbakeningslijn.

Dit gebeurt door experts van het studiebureau en ambtenaren van de Vlaamse overheid in nauw overleg met de betrokken gemeenten, provincies en verschillende organisaties.

Bijzondere aandacht gaat uit naar:

- het open ruimtenetwerk, de zogenaamde “groene gordel”;
- reconversie, verdichting, sanering en hergebruik van bedrijvigheid en woongebieden waar mogelijk;
- de luchthaven van Zaventem als economische trekpleister op internationaal niveau.

Op de website van de Studiegroep Omgeving klinkt de opdracht ietwat anders:

“Op 29 oktober 2004 heeft minister Van Mechelen de opdracht voor de afbakening van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel betekend aan een consortium van studiebureaus, bestaande uit Studiegroep Omgeving, Idea consult, Tritel, Aeolus en o2 consult. De afbakeningsopdracht is complex. Niet alleen nemen 15 verschillende gemeenten deel aan het proces maar over de ‘kern’ van het stedelijk gebied, met name het Brussels hoofdstedelijk gewest, heeft Vlaanderen niet de bevoegdheid om uitspraken te doen. De eerste fase van de opdracht behelst de opmaak van de nota ‘focusbepaling’. Via de analyse van de bestaande ruimtelijke structuur van het studiegebied wordt een inzicht verkregen in het functioneren ervan en in zijn troeven en mogelijkheden. Het rapport bevat tevens een visie van hoe het plangebied in de toekomst verder ruimtelijk kan evolueren.

Voorstellen worden gedaan met betrekking tot o.a.:

- welke gebieden voor woonontwikkeling in aanmerking komen
- hoe een kwalitatief open ruimtenetwerk vorm kan worden gegeven
- waar bijkomende bedrijvigheid kan worden gestimuleerd
- in welke gebieden zich een dringende opgave voor reconversie stelt
- welke thema's en gebieden Vlaanderen prioritair dient aan te pakken.

Bovenstaande vragen vormen in een tweede fase het onderwerp van politieke besluitvorming. De derde fase zou dan logischerwijze moeten bestaan uit de verdere uitwerking van de thema's en

gebieden waar de Vlaamse overheid wil op inzetten. Doorgedreven overleg met de gemeenten en het provinciebestuur Vlaams-Brabant is daarbij een uitgangspunt.”

Volgens de website van Arohm: “werd in juni 2005 het rapport ‘focusbepaling’ afgerond. In dit voorbereidende rapport worden een aantal grote lijnen voorgesteld voor de ruimtelijke toekomst van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel. In het rapport worden ook een aantal beleidsvragen geformuleerd. In de periode juli – oktober 2005 konden een vijftigtal overlegpartners (gemeenten, provincies, administraties, organisaties,...) adviezen indienen over dit rapport. Van november 2005 tot nu wordt het dossier voorbereid voor een tussentijdse beslissing van de Vlaamse Regering over verdere stappen in dit planningsproces.”

Op de raadszitting van 27 september 2005 formuleerde de provincie Vlaams-Brabant een krachtig negatief advies tegen dit rapport. Sedertdien heeft het provinciebestuur niets meer vernomen over het dossier.

In november 2005 waren de adviezen van de vijftig overlegpartners blijkbaar ingediend en is men begonnen aan verdere stappen in het planningsproces.

1. Kan de minister de lijst van de vijftig overheidspartners meedelen die om advies zijn gevraagd betreffende het rapport “focusbepaling”?
2. Kan de minister de namen van de partners meedelen die ook effectief advies hebben verstrekt?
3. Wat is de stand van zaken in dit dossier, nu we vijftien maanden verder zijn?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 45 van 26 januari 2007

van **ELOI GLORIEUX**

1. Het rapport 'focusbepaling' voor overlegproces van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel, kwam tot stand in de eerste helft van 2005 in overleg met een breed gamma partners, zowel gemeenten, provincie, gewestelijke administraties, alsook tal van organisaties. Dit deel van het overlegproces staat bekend als fase I. Op 6 juli 2005 werd aan alle betrokken partners de mogelijkheid gegeven een schriftelijk advies te verstrekken. Rekening houdend met de vakantieperiode werd het advies ingewacht op 30 september 2005. Niettemin werden ook de later uitgebrachte adviezen nog opgenomen in de verwerking van de adviezen. Volgende 49 partners werden verzocht tot het uitbrengen van advies:
 - Gemeentebestuur Asse
 - Gemeentebestuur Beersel
 - Gemeentebestuur Dilbeek
 - Gemeentebestuur Drogenbos
 - Gemeentebestuur Grimbergen
 - Gemeentebestuur Kraainem
 - Gemeentebestuur Linkebeek
 - Gemeentebestuur Machelen
 - Gemeentebestuur Sint-Genesius-Rode
 - Gemeentebestuur Sint-Pieters-Leeuw
 - Gemeentebestuur Tervuren
 - Stadsbestuur Vilvoorde
 - Gemeentebestuur Wemmel
 - Gemeentebestuur Wezembeek-Oppen
 - gemeentebestuur Zaventem
 - Bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant
 - Ministerie VG / AMINAL – Directoraat-generaal
 - Ministerie VG / Afdeling water
 - Ministerie VG / Afdeling Bos en Groen
 - Ministerie VG / Afdeling Natuur
 - Ministerie VG / Afdeling Europa Economie
 - Ministerie VG / Afdeling Land
 - Ministerie VG / Afdeling Wegen en Verkeer
 - Ministerie VG / Vlaamse Landmaatschappij
 - Ministerie VG / Afdeling ROHM Vlaams-Brabant cel huisvesting
 - Ministerie VG / Afdeling Woonbeleid
 - Ministerie VG / Afdeling Monumenten en Landschappen
 - Ministerie VG / Afdeling Waterwegen & Zeewezen
 - Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest / Bestuur RO en Huisvesting / dienst Planning
 - NV Zeekanaal
 - CV Providentia
 - Elk zijn huis
 - Huisvesting Zennevallei-Halle
 - Gewestelijke maatschappij voor Volkshuisvesting CV

- Inter-Vilvoordse Maatschappij voor Huisvesting
- BIAC nv
- ERSV Vlaams-Brabant
- Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Vlaams-Brabant
- Haviland
- De Lijn Vlaams-Brabant
- UNIZO
- VOKA / Kamer van Koophandel Halle-Vilvoorde
- Boerenbond
- Novovil
- OVAM
- MIVB
- NMBS
- Vlabinvest
- Natuurpunt

Er wordt op gewezen dat de naamgeving en indeling van de afdelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap sinds de invoering van het Beter Bestuurlijk Beleid gewijzigd is.

2. Volgende partners hebben effectief schriftelijk advies uitgebracht over het rapport focusbepaling in fase II:
- Gemeentebestuur Asse
 - Gemeentebestuur Beersel
 - Gemeentebestuur Dilbeek
 - Gemeentebestuur Grimbergen
 - GECORO Grimbergen
 - Standpunt voorzitter van GECORO stad Halle via stadsbestuur Halle
 - Gemeentebestuur Kraainem
 - Gemeentebestuur Linkebeek
 - Gemeentebestuur Machelen
 - Gemeentebestuur Sint-Genesius-Rode
 - Gemeentebestuur Sint-Pieters-Leeuw
 - Gemeentebestuur Tervuren
 - stadsbestuur Vilvoorde
 - Gemeentebestuur Wemmel
 - Gemeentebestuur Wezembeek-Oppen
 - gemeentebestuur Zaventem
 - Provincieraad van Vlaams-Brabant
 - Ministerie VG / AMINAL - DG
 - Ministerie VG / Afdeling Bos en Groen
 - Ministerie VG / Afdeling Europa Economie
 - Ministerie VG / Afdeling Land
 - Ministerie VG / Vlaamse Landmaatschappij
 - Ministerie VG / Afdeling Woonbeleid
 - Ministerie VG / Afdeling Waterwegen & Zeekanaal
 - Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest / Bestuur RO en Huisvesting / dienst Planning
 - BIAC nv
 - De Rand vzw
 - ERSV Vlaams-Brabant
 - Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Vlaams-Brabant
 - Haviland
 - De Lijn Vlaams-Brabant

- VOKA / Kamer van Koophandel Halle-Vilvoorde
- MIVB / STIB
- Natuurpunt-afdelingen uit de Brusselse rand

Er wordt op gewezen dat de naamgeving en indeling van de afdelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap sinds de invoering van het Beter Bestuurlijk Beleid gewijzigd is.

3. De adviesperiode in fase II is inmiddels doorlopen. In antwoord op de interpellatie nr. 8 van 30 september 2005 van de heer Demesmaeker werden de gebundelde adviezen ter inzage neergelegd in de commissie op 13 oktober 2005. Ten behoeve van de beleidsvoorbereiding heeft het departement RWO de elementen geleverd om tot tussentijdse oriëntatie te komen met betrekking tot de 21 beleidsvragen die in het rapport focusbepaling werden geformuleerd. Sindsdien werden de beleidsvragen meermaals tussen de kabinetten besproken. Rekening houdend met de vele gevoeligheden, kon onmogelijk worden verwacht dat over één nacht ijs gegaan zou worden. Desondanks blijft de tussentijdse besluitvorming over het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel een beleidsprioriteit, zoals tevens aangekondigd in de commissievergadering van 1 februari 2007. Ik wacht de tussentijdse besluitvorming in de schoot van de Vlaamse Regering af om de uitwerking van opties in de fase III van het overlegproces te starten. Op dat moment zal ook het brede overleg opnieuw opstarten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 46
van 26 januari 2007
van **LUDO SANNEN**

Reserves Vlaams Zorgfonds - Duurzame belegging

De Vlaamse Regering besliste tijdens de vorige legislatuur om de reserves van het Zorgfonds duurzaam te beleggen.

In het jaarverslag 2005 van het Vlaams Zorgfonds lezen wij (p. 35):

“Op 29 november 2002 heeft de Vlaamse Regering de beleggingsstrategie voor het beheer van de financiële reserves goedgekeurd. Het Vlaams Zorgfonds moet de financiële reserves voor minimaal 80 % beleggen in obligaties en voor maximaal 20 % in aandelen. Een belegging in obligaties zorgt voor een relatief zeker rendement met een beperkt risico. Een belegging in aandelen kan een hoger rendement opleveren dan vastrentende effecten maar het risico is groter. De financiële reserves worden duurzaam belegd en hiervoor wordt samengewerkt met de vzw Ethibel, een onafhankelijk adviesbureau dat onderzoekt in welke mate een onderneming de principes van maatschappelijk verantwoord ondernemen toepast door het evalueren van het intern en extern sociaal beleid, het milieubeleid en het ethisch-economische beleid. De bedrijven die een zeer goede score behalen binnen hun sector worden opgenomen in het investeringsregister van Ethibel.”

Kan de minister in verband met volgende punten inzake de beleggingsstrategie meer uitleg verschaffen?

1. Welke criteria zijn in samenwerking met Ethibel vastgelegd?

Wordt gewerkt met uitsluitingscriteria (zo ja welke?) en/of met een zogenaamde beste-in-de-klasbenadering?

2. In welke mate zijn Belgische bedrijven opgenomen in het investeringsregister?
3. Wordt nog steeds dezelfde strategie gevolgd als initieel bepaald?
4. In hoeverre heeft de Vlaamse overheid, en in het bijzonder het departement Financiën en Begroting, een expertise opgebouwd inzake duurzaam beleggen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 46 van 26 januari 2007

van **LUDO SANNEN**

Ik wijs er de Vlaamse volksvertegenwoordiger op dat het Zorgfonds onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin valt, zodat ik niet op vraag 1 tot en met 3 kan antwoorden.

Voor wat vraag 4 betreft, wijs ik erop dat de beleggingsproblematiek nog niet aan de orde is voor de globale Vlaamse Gemeenschap.

Zolang er schulden zijn, is de filosofie zeer eenvoudig en tegelijkertijd zeer efficiënt: al de liquiditeiten, die de Vlaamse Gemeenschap via de gerealiseerde begrotingsoverschotten realiseert, worden door haar gebruikt voor schuldafbouw, m.a.w. er is momenteel geen geld beschikbaar voor een langetermijnbeleggingspolitiek.

Uiteraard belegt de Vlaamse Gemeenschap haar tussentijdse kasmiddelen wel, maar hier is het eerste criterium: absolute zekerheid. Investerings in bedrijven, al dan niet met Ethibel-label, passen hierin niet.

Tot op heden wordt er bovendien vanuit gegaan dat éénmaal de Vlaamse schuld is afgelost, de Vlaamse Gemeenschap geen overschotten meer hoeft te boeken, maar er van dan of moet in slagen om een 0-saldo te halen. M.a.w. ook na 2008 is het niet de bedoeling om de Vlaamse belastingen afkomstig van de private ondernemingen en/of Vlaamse burgers om te zetten in beleggingen, ten bate van de overheid. Uiteraard kan een staatshervorming hierin een scharniermoment vormen.

Dit betekent evenwel niet dat het Departement Financiën en Begroting en ikzelf ons totaal zouden desinterresseren aan deze problematiek; integendeel zelfs.

Vooreerst kan het Departement als consultant optreden voor de afzonderlijke fondsen die ressorteren onder de Vlaamse Gemeenschap.

Daarnaast verwijs ik specifiek naar het Toekomstfonds, dat de Vlaamse Regering in haar begroting 2007 heeft opzij gezet. Dit Toekomstfonds beoogt -ook op langere termijn- tegenvallers en meevallers in de begroting omwille van slechte/goede conjunctuur mee op te vangen.

De beschikbare gelden zullen op een defensieve manier belegd worden waarbij het ingelegde kapitaal gegarandeerd is. Dat zal ook gebeuren met specifieke criteria die ethisch gericht zijn. Principieel ben ik daarbij voorstander om te kiezen voor de beste-in-de-klas benaderingswijze.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 47
van 31 januari 2007
van **JAN PEUMANS**

Erfgoedlogies Limburg - Stand van zaken

Bij kaderbeslissing van 19 juli 2002 heeft de Vlaamse Regering besloten daadwerkelijk LRM-middelen (Limburgse Reconversie­maatschappij) te reserveren voor een aantal voorgestelde projecten, waaronder toeristische hefboomprojecten.

De Vlaamse Regering besliste om maximaal 90,57 miljoen euro voor alle geselecteerde STAP-projecten te voorzien (Strategisch Toeristisch Actieplan).

In haar beslissing van 19 juli 2002 heeft de Vlaamse Regering eveneens een kader gecreëerd waarbinnen de middelen van LRM niet-rendementsgebonden kunnen worden aangewend.

Bij beslissing van de Vlaamse Regering van 24 maart 2006 werd goedkeuring gegeven aan de wijze waarop de LRM-middelen beschikbaar worden gesteld voor het project “erfgoedlogies Limburg”.

Concreet werd er voor het project ten minste 9 miljoen euro beschikbaar gesteld; 8 miljoen euro aan investeringsmiddelen voor de realisatie van erfgoed­sites en 250.000 euro jaarlijks voor de recurrente exploitatie­kost voor het projectbureau.

De Raad van Bestuur van Lisom (Limburgse Strategische Ontwikkelings­maatschappij), de gespecialiseerde dochter van LRM, hechtte haar goedkeuring aan het project en aan de vooropgestelde financierings­principes. Tussen Lisom en de vzw Marketing Erfgoedlogies Limburg werd een overeenkomst gesloten.

1. Graag een overzicht m.b.t. de werking van deze vzw, het organogram, de statuten, de samenstelling van de Raad van Bestuur,...
2. In 2004 en 2005 werden, onder coördinatie van Toerisme Limburg vzw, een aantal onderzoeken uitgevoerd om de haalbaarheid van verblijfsaccommodaties in het bouwkundig erfgoed in Haspengouw te onderzoeken.
 - a) Graag een afschrift van deze onderzoeken (ruimtelijk onderzoek / economische markthaalbaarheidsstudie / onderzoek naar juridische beheersstructuren / financieel haalbaarheidsonderzoek).
 - b) Graag ook een overzicht van de kostprijzen van deze studies.
 - c) Werden er in functie van het project “erfgoedlogies Limburg” nog bijkomende onderzoeken uitgevoerd? Door wie en met welke kostprijs? Graag een overzicht.

- d) Idem voor eventuele bijkomende afgeleverde juridische adviezen.
3. De vzw Marketing Erfgoedlogies Limburg heeft als taak een keuze te maken uit de verschillende projectsites en zal voor elke individuele site een uitvoeringsdossier en een businessplan opmaken.
- a) Wat is de stand van zaken m.b.t. deze selectie, zowel voor de “topproducten, de “subproducten”, als de “kleinschalige plattelands-logiesverstreckende entiteiten”?
- b) Welke sites werden reeds geselecteerd en welke selectiedossiers lopen er nog op dit moment? Graag een gedetailleerde stand van zaken.
- Op basis van welke criteria en onderzoeken of studies werden welke projecten geselecteerd?
- c) Voor welke sites werd er reeds een uitvoeringsdossier en businessplan opgemaakt?
- Welke PPS-formules werden hiervoor reeds opgezet?
- d) Welke is de samenstelling van de projectgroep die advies uitbrengt aan de Raad van Bestuur van de vzw?
4. Klopt het dat de Vlaamse Regering in haar beslissing met opdracht aan Lisom nv om over te gaan tot de ontwikkeling van het project ‘erfgoedlogies’ in de doelstellingen vooropstelt dat er in heel Limburg 8 top-erfgoedlogies van minimaal 30 kamers en 10 kleinschalige sites van minimaal 7 kamers moeten ontwikkeld worden?

Zo ja, hoe verhoudt deze doelstelling zich tot art. 6 “Verbintenissen” uit de overeenkomst tussen Lisom nv en de vzw Marketing Erfgoedlogies: “Na de volledige aanwending van de LRM-middelen moeten er tenminste 5 toplocaties gespreid over heel Limburg zijn gerealiseerd”?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 47) en Bourgeois (nr. 37).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 47 van 31 januari 2007

van **JAN PEUMANS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 48
van 31 januari 2007
van **LINDA VISSERS**

Bescherming van klokkenluiders - Meldingen

De Vlaamse Regering keurde op 28 januari 2005 het protocol goed tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst ter bescherming van de klokkenluiders.

Dit protocol wilde een bijkomende rechtsbescherming bieden aan personeelsleden van de Vlaamse overheid die melding maken van onregelmatigheden zoals bijvoorbeeld nalatigheid, misbruik of misdrijf.

Het protocol trad in werking op 4 juli 2005 en bijgevolg is er nu meer dan een jaar verstreken waardoor een duidelijk beeld verkregen kan worden over de werking ervan.

1. Kan de minister medelen of hij/zij al meldingen van de Ombudsdienst heeft binnengekregen m.b.t. personeelsleden – onder zijn/haar bevoegdheid – die gebruik maakten van het protocol?
2. Kan de minister, in de algemene zin en uitsluitend m.b.t. onderzoek dat al is afgerond en waarbij inderdaad anomalieën aan het licht werden gebracht, aangeven wat de aard van de problemen was en of er eventueel al maatregelen werden genomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 23, Moerman nr. 20, Vandenbroucke nr. 90, Vervotte nr. 78, Van Mechelen nr. 48, Anciaux nr. 26, Bourgeois nr. 38, Peeters nr. 255, Keulen nr. 85 en Van Brempt nr. 76).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 48 van 31 januari 2007

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 49
van 31 januari 2007
van **JACKY MAES**

O.-L.-Vrouwekerk Oudenburg - Restauratie

De stad Oudenburg heeft een omvangrijk dossier ingediend voor de grondige restauratie van de beschermde O.-L.-Vrouwekerk. Deze hoofdkerk van de stad Oudenburg heeft nog steeds een belangrijke godsdienstige functie, maar wordt ook gebruikt voor sociaal-culturele doeleinden. De wettelijke bescherming dateert van 27 juni 2003.

Om de kerk te redden van snel verval moeten dringend noodzakelijke herstellingswerken worden uitgevoerd. Deze gebeuren best in combinatie met de volledige restauratie van het bijna 120 jaar oude gebouw. De veiligheid en het comfort voor de kerkgangers moet immers worden verbeterd, de kunstschaten moeten kunnen worden geconserveerd en een bezoek aan de toren moet opnieuw mogelijk worden gemaakt. Er is nu al 10 jaar gewerkt aan de voorbereiding van dit restauratiedossier. Het reeds lang gevraagde en onderhandelde subsidiedossier zou dan ook snel moeten worden afgerond.

Het is belangrijk te weten hoeveel kredieten er vanuit het Vlaams Gewest hiervoor worden uitgetrokken, teneinde ook de definitieve noodzakelijke kredieten van de provincie vast te kunnen leggen. Aangezien het een enorm uitgebreid dossier betreft, kan er best in diverse fasen worden gewerkt, het geheel in één fase uitvoeren is immers financieel niet haalbaar.

1. Wat is de stand van zaken betreffende het restauratiedossier van de O.-L.-Vrouwekerk van Oudenburg?
2. Wat is de vooropgestelde timing voor de uitvoering van de werken?
3. Welk bedrag wordt uitgetrokken voor de eerste fase van de werken? Welk bedrag wordt er uitgetrokken voor de volgende fasen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 49 van 31 januari 2007

van **JACKY MAES**

1. Mijn administratie heeft het restauratiedossier principieel goedgekeurd op 17 januari 2006, in het kader van een uitgebreid vooroverleg ter zake. De stad Oudenburg is uitgenodigd om het dossier nu ook officieel in te dienen, via de hiërarchische weg, conform de bepalingen in het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001, houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerken aan beschermde monumenten. Dit besluit bepaalt dat de stad Oudenburg het dossier officieel moet indienen bij de provinciegouverneur, vergezeld van een afschrift van het gemotiveerde gunningsbesluit van de aanstelling van de ontwerper. Vervolgens is de gouverneur ertoe gehouden om, binnen 50 kalenderdagen, het dossier over te maken aan mijn administratie, aangevuld met een administratief en technisch verslag, alsook de beslissing van de bestendige deputatie over het eigen aandeel, inzonderheid of ze de premie al dan niet vrijwillig wenst te verhogen. Op basis van de als dusdanig overgemaakte stukken, verklaart mijn administratie het dossier al dan niet ontvankelijk. Enkel ontvankelijk verklaarde dossiers (met andere woorden: dossiers die inhoudelijk, administratief en juridisch in orde zijn bevonden) komen in aanmerking voor een restauratiepremie.
2. Behoudens in geval van een goedgekeurde uitzondering, conform de bepalingen in het eerder genoemde besluit van de Vlaamse regering, mag met de restauratiewerkzaamheden pas worden begonnen nadat de restauratiepremie is toegekend, anders kan de premie worden verminderd of geannuleerd. De timing van de werken is bijgevolg afhankelijk van het moment waarop de premie zal worden toegekend. Bij ontstentenis van een ontvankelijk verklaard dossier, is het op dit moment evenwel nog niet duidelijk wanneer dit zal kunnen gebeuren.
3. Het voorliggende dossier betreft enkel de eerste fase van de werken (ruwbouw). Eventuele volgende fasen worden nog niet vermeld. De kosten voor de eerste fase worden geraamd op 485.332,52 Euro, exclusief btw.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 50
van 31 januari 2007
van **JAN LOONES**

Beschermde mouterij Izegem - Bestemming

In Izegem werd bij de herinrichting van de centrale doortocht een deel van de oude brouwerij Carpentier afgebroken. De oude mouterij van deze brouwerij werd echter niet afgebroken omdat ze de status heeft van beschermd monument.

Bij de herinrichting van de centrale doortocht en bij de opmaak van het ruimtelijke uitvoeringsplan kreeg de omgeving een volledig nieuwe bestemming. In de buurt kwamen er nieuwe appartementsgebouwen, een hotel... waardoor de oude mouterij geïsoleerd achter bleef.

Het Izegemse stadsbestuur verklaarde onlangs dat er geen interesse is voor de aankoop ervan. Monumentenwacht heeft blijkbaar al meermaals aangedrongen bij de stad Izegem om het gebouw aan de kopen. Volgens de cultuurbeleidscoördinator is er met het gebouw niets aan te vangen. Daardoor dreigt het te verkommeren.

1. Op welke tijdstippen heeft Monumentenwacht bij de stad Izegem aangedrongen om het gebouw aan te kopen?
2. Wat is de kostprijs van het gebouw?
3. Gaat Monumentenwacht er nog altijd vanuit dat het gebouw een historische betekenis heeft en dus op de lijst van de beschermde gebouwen moet blijven?
4. Welke alternatieven zijn er voor de toekomst van de oude mouterij?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 50 van 31 januari 2007

van **JAN LOONES**

1. Monumentenwacht is een door het Vlaamse gewest en de 5 Vlaamse provincies gesubsidieerde organisatie, opgericht om regelmatig onderhoud te stimuleren en zo de instandhouding van het waardevolle erfgoed in Vlaanderen te bevorderen. Eigenaars van beschermde en niet-beschermde monumenten kunnen lid worden van deze organisatie. Monumentenwacht biedt aan al haar leden een inspectiesysteem aan, waarbij de bewaringstoestand van het gebouw, het interieur en de kunstvoorwerpen regelmatig worden onderzocht. Na afloop van de inspectie ontvangen de leden een rapport, met daarin concrete aanbevelingen voor onderhoud en herstel. Monumentenwacht wordt dus niet geacht om derden aan te zetten tot het aankopen van monumenten. Mijn administratie kan dit evenmin eisen.
2. Noch Monumentenwacht, noch mijn administratie zijn betrokken bij enig aankoopdossier. De kostprijs van de mouterij is mij dan ook onbekend.
3. Monumentenwacht verstrekt geen adviezen inzake de bescherming of deklassering van monumenten. Mijn administratie, die ter zake wel advies verstrekt, blijft daarentegen van oordeel dat er voldoende argumenten zijn om de bescherming van de mouterij te handhaven. Het stadsbestuur van Izegem heeft de bescherming overigens gunstig geadviseerd op 3 december 2002.
4. Met betrekking tot de toekomst van de mouterij, heeft mijn administratie nog op 16 oktober 2006 overleg gepleegd met een ontwerper en een geïnteresseerde bouwheer, die het gebouw willen herbestemmen tot kledingzaak en praatcafé, in combinatie met bewoning. De definitieve plannen hiervoor worden ingewacht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 51
van 31 januari 2007
van **CARL DECALUWE**

Transportcentrum LAR Rekkem - Uitbreidingsstudie

Uit de media blijkt dat de studie naar de meest aangewezen uitbreidingszone voor de internationale transportzone LAR in Rekkem (Menen) nog steeds niet afgerond is.

1. Klopt het dat de oorspronkelijke offerte voor deze studie te duur was? Wat was het prijskaartje?
2. Wanneer werd de betrokken studie uiteindelijk besteld?
Wanneer worden de resultaten verwacht?
3. Wat is de kostprijs van deze studie?
Volgens welke procedure werd ze toegewezen?
4. Wanneer wordt de zone van de LAR definitief? Gebeurt dit automatisch en vanaf welke datum?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 51 van 31 januari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. De offerte was duurder dan het eerst door de administratie geraamde bedrag. Op basis van het bestek met een inhoudelijke projectomschrijving werd een kostenraming voor de opdracht opgesteld. Het bedrag werd geraamd op 64.333 euro. Het bestek en de raming werden ter advies aan de Inspectie van Financiën voorgelegd. De Inspectie van Financiën had geen fundamentele bemerkingen bij het ontwerp-bestek en de voorgestelde gunningswijze maar suggereerde dat de gunningscriteria 1 en 2 zouden worden samengevoegd. Gunningscriterium 1 was in het ontwerpbestek de kwaliteit van het voorstel (kwaliteit methodiek, gerichtheid en bruikbaarheid van de output). Gunningscriterium 2 was de concrete aanpak met timing. Deze criteria zijn toch behouden als afzonderlijke criteria in het definitieve bestek dat ik heb goedgekeurd omdat de Vlaams regering in haar beslissing van 20 januari 2006 uitdrukkelijk heeft bepaald dat de opdracht tot resultaat moest leiden binnen de voorgestelde timing. Het was dus noodzakelijk om de offertes te beoordelen op beide aspecten (zowel kwaliteit als timing) zodat het uiteindelijk gekozen voorstel voldoende garanties kan bieden om aan deze voorwaarde te kunnen voldoen.

De offertes zijn beoordeeld door een gunningscommissie op basis van de in het bestek opgenomen gunningscriteria: de kwaliteit van de inhoudelijke uitwerking van de opdracht (uitermate belangrijk), een concreet plan van aanpak en de daaraan gekoppelde timing (zeer belangrijk) en het bedrag van de offerte (belangrijk). In overeenstemming met de gunningscriteria en de weging die aan deze criteria werd gegeven, heeft de gunningscommissie voorgesteld de opdracht toe te wijzen aan het consortium Studiegroep Omgeving – ECSA – Haskoning voor de totale prijs van 96.709,25 euro. In het toewijzingsverslag wordt vermeld dat inhoudelijk en wat aanpak betreft, het voorstel van dit consortium een aanzienlijke meerwaarde biedt ten opzichte van de overige voorstellen. Vermits het criterium prijs het laagste belang heeft gekregen, is de voorkeur gegeven aan het inhoudelijk veel beter maar duurder voorstel. Kwaliteit stond hier voorop

Deze beslissing werd opgenomen in het gunningsverslag dat opnieuw aan de Inspectie van Financiën werd voorgelegd omdat het bedrag van de gekozen offerte de raming meer dan 20% overschreed. In zijn advies stelde de inspecteur voor om het dossier voor te leggen aan de bevoegde minister. Op basis van dit advies werd het dossier aan mij voorgelegd en heb ik beslist na grondig overleg met mijn administratie om de studieopdracht toe te wijzen aan het consortium Studiegroep Omgeving – ECSA – Haskoning voor de totale prijs van 96.709,25 euro, omwille van de inhoudelijke meerwaarde van deze offerte ten opzichte van de andere inschrijvers.

2. Op 5 december 2006 heb ik de gemotiveerde gunningsbeslissing goedgekeurd en de opdracht toegewezen aan het consortium Studiegroep Omgeving – ECSA – Haskoning. De opdracht werd gestart op 20 december 2006. Aangezien is vooropgesteld in het bestek dat de opdracht 4 kalendermaanden duurt, worden de resultaten april-mei 2007 verwacht.
3. De studie is gegund voor het bedrag van 96.709,25 euro inclusief BTW. Het betrof een algemene offertevraag met nationale bekendmaking.
4. Het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “regionaalstedelijk gebied Kortrijk” werd door de Vlaamse regering definitief goedgekeurd op 20 januari 2006. In de stedenbouwkundige voorschriften voor het deelplan voor het specifiek regionaal bedrijventerrein voor transport

(uitbreiding LAR) wordt gesteld dat het gebied tot 30 juni 2007 bestemd is voor landbouw. Vanaf 1 juli 2007 is het gebied bestemd voor een transportcentrum.

De Vlaamse regering heeft, bij de principiële goedkeuring m.h.o. op adviesvraag aan de Raad van State op 9 december 2005, beslist om deze locatie (LAR Zuid) wel te bestemmen maar de bestemming pas te laten ingaan op 1 juli 2007 en tegelijk “een omvattende, onderbouwde studie te laten uitvoeren van alle mogelijke locaties van 30 hectare in de omgeving van het huidige bedrijventerrein voor transport. In deze studie worden de locaties afgewogen op basis van minstens de volgende elementen: economie, financieel, ecologie, ruimtelijke draagkracht, sociaal en volksgezondheid, bescherming open ruimte, landbouw, ontsluiting en mobiliteit. Indien uit deze studie blijkt dat dit gebied niet de beste locatie is voor een specifiek regionaal bedrijventerrein voor transport in de regio, dan beslist de Vlaamse regering onmiddellijk tot het opstarten van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, waarbij de huidige locatie LAR-zuid wordt herbestemd tot agrarisch gebied en een nieuw gewestelijk RUP wordt opgestart voor de nieuwe locatie.”

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 52
van 31 januari 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Windenergie-installaties - Vergunningsprocedure

De commissie Openbare Werken en Energie en de commissie Leefmilieu werden uitgenodigd bij Volvo Trucks Gent, dat zijn plannen ontvouwde om een CO₂-vrij bedrijf te worden.

Zij hebben reeds vele inspanningen gedaan om alternatieve energiewinning een plaats te geven in hun bedrijf. Kleine windenergie-installaties op de daken van het bedrijf zouden reeds heel wat energiebehoeften kunnen dekken en vormen geen storend element in het landschap.

Toch blijkt dat de vergunningsaanvragen voor deze vorm van installaties aan een zeer zware procedure onderworpen worden.

1. Gaan de ministers ervan uit dat dergelijke installaties doeltreffend zijn als alternatieve energiebron?

Waarom worden dergelijke installaties dan onderworpen aan een zware vergunningsprocedure?

2. Zijn er plannen om de vergunningsprocedures voor dergelijke installaties te vereenvoudigen, vermits het om niet-landschapsstorende constructies gaat?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 52) en Peeters (nr. 257).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 52 van 31 januari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Ten aanzien van uw eerste vraag graag het volgende. Een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning werd ingediend voor het plaatsen van 3 windturbines met een vermogen van elk 3000 kW op de vestiging van Volvo Trucks Gent. De stedenbouwkundige vergunning werd op 8 februari 2007 verleend door de Gewestelijk Stedenbouwkundige Ambtenaar van het Agentschap R-O Vlaanderen in Gent. Het betreft de klassieke, grootschalige, maar anderzijds slanke windturbines zoals we ze momenteel reeds op een aantal grotere bedrijventerreinen terugvinden.

Het is mij vanuit die optiek niet duidelijk waarom het bedrijf zou willen overgaan tot de oprichting van kleinschalige windmolens op de daken van het bedrijf zoals ik uit uw vraag meen te mogen afleiden.

Collega Peeters stelt verder dat over de opbrengst en rentabiliteit van kleine windturbines op daken nog geen representatieve Vlaamse gegevens bestaan. Ervaringen en cijfers uit Nederland duiden op relatief hoge investeringskosten en eerder beperkte opbrengsten. Vaak wordt de aanstroming van de wind verstoord door andere gebouwen of door het gebouw waarop de windturbine geplaatst wordt zelf. Daardoor kan de elektriciteitsproductie zeer sterk dalen. De plaatsing van dergelijke windturbines is vooral te overwegen bij hoge windsnelheden (kuststreek) en bij een vrije aanstroming van de wind (bouwvrije vlakte gelegen langs de kant van de overheersende windrichting). Ook in deze gevallen dient men best eerst te vergelijken of andere hernieuwbare energiebronnen niet kunnen instaan voor een hogere en kostefficiëntere productie (nl. fotovoltaïsche zonnepanelen op daken), aldus collega Peeters.

Voor het plaatsen van dergelijke kleinschalige windmolens dienen er anderzijds geen specifieke zware procedures te worden gevolgd. Via een gewone aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van artikel 44 van de gecoördineerde stedenbouwwet kan een kleine molen worden vergund op gemeentelijk niveau, vooral vanuit de wetenschap dat die niet aan het openbare distributienet wordt geschakeld en dus geen algemeen belang beoogt. Wel is steeds een algemene afweging ten aanzien van de goede ruimtelijke ordening en de draagkracht aangewezen.

2. Er zijn momenteel geen plannen om de reeds eenvoudige vergunningsprocedure voor de plaatsing van kleinschalige windmolens, die zoals gezegd tot de bevoegdheid van de gemeente behoren, te wijzigen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 53
van 31 januari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Eigendomtitels terreinen federale instellingen - Overdracht

Op het Overlegcomité van de federale en deelstaatregeringen van 17 november 2006 werd volgens het verslag akte genomen van de vraag van de Vlaamse Regering om de eigendomtitels van de terreinen van federale wetenschappelijke en culturele instellingen definitief te ontvangen.

1. Kan de minister preciseren om welke terreinen het gaat?
2. Moet uit de omschrijving “akte nemen van de vraag” worden afgeleid dat daar verder geen gevolg aan wordt gegeven?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 53 van 31 januari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 54
van 1 februari 2007
van **RUDI DAEMS**

Bedrijventerreinen - Criterium "watergebondenheid"

De belangrijkste maatregel om iets te doen aan het stijgende aandeel van transport in de CO₂-uitstoot is de realisatie van een modale verschuiving van het milieu-onvriendelijke wegtransport naar andere transportmodi.

De minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening heeft daarvoor een belangrijke sleutel in handen. Hij kan bij de ontwikkeling van nieuwe of bij het herwaarderen van bestaande bedrijventerreinen rekening houden met de mogelijkheden van water- of spoorgebondenheid. Meer nog, hij kan dit als ruimtelijk criterium voorzien in bijvoorbeeld structuurplanning of ruimtelijke uitvoeringsplannen.

1. Bouwt de minister watergebondenheid (afwikkeling van transport over water) daadwerkelijk als criterium in bij de ontwikkeling van bedrijventerreinen langs belangrijke waterwegen?
2. Wordt dit criterium systematisch gehanteerd bij de ontwikkeling van de bedrijventerreinen in het kader van het ENA (Economisch Netwerk Albertkanaal) langs het Albertkanaal/E313?
3. Werd "watergebondenheid" de voorbije jaren als ruimtelijk criterium geschrapt bij de ontwikkeling van bedrijventerreinen, bijvoorbeeld langs het Zeekanaal? Zo ja, wat is de motivatie daarvoor?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 54 van 1 februari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. De ruimtelijke ordening levert inderdaad ondersteuning in de verschuiving van de modal split om de uitstoot van CO₂ te beperken. Basis vormt hiervoor het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen waarbij de verschuiving van de modal split onder andere ondersteund wordt bij inplanting van verkeersgenererende functies zoals bedrijventerreinen. Het gebruik maken van de potenties van locaties nabij waterwegen, openbaar vervoer (stationslocaties, etc.) wordt voorgesteld. Hierbij kan ik verwijzen naar het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (p. 320, 355, 366, 453,454 e.v.). Deze principes zijn afwegingselementen bij de opmaak en de beoordeling van de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Zoals gesteld wordt in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, wordt de relatie tussen ruimtelijke ordening en mobiliteitsbeleid uitgestippeld. De hoofdinfrastructuren worden gezien als basis voor de locatie van activiteiten. Dit betekent dat het mobiliteitsprofiel van een activiteit en het bereikbaarheidsprofiel van een locatie (bijvoorbeeld nabij een hoofdinfrastructuur) zoveel mogelijk moeten afgestemd zijn. Als gevolg hiervan opteer ik in mijn beleid onder meer voor het voorbehouden van bedrijventerreinen langsheen waterwegen voor watergebonden bedrijven. Tevens werd in het kader van de differentiatie van regionale bedrijventerreinen in Vlaanderen, een aparte categorie voorzien: 'watergebonden bedrijventerreinen'.

Bij de planning van bijkomende bedrijventerreinen in Vlaanderen wordt er aldus over gewaakt dat watergebonden potenties niet zouden verloren gaan, waardoor de modale verschuiving ondersteund wordt. Sinds de beleidslijnen van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen van kracht zijn, betekent dit dat verordenende bestemmingswijzigingen de watergebondenheid daadwerkelijk als criterium inschrijven.

In de gewestplanwijzigingen van Roeselare-Tielt en Halle-Vilvoorde-Asse werd voor het eerst gebruik gemaakt van een aanvullende stedenbouwkundige voorschrift, "gebied voor watergebonden bedrijven".

In de huidige generatie gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen werden reeds veelvuldig watergebonden bedrijventerreinen bestemd.

Enkele voorbeelden zijn: 'grenspaal 93 en 96' in het RUP 'Leem in Zuid-Limburg, 'Sasbrug Izegem' en 'Schaapsbrug Roeselare' in het RUP 'afbakening regionaalstedelijk gebied Roeselare', 'Wevelgem-zuid uitbreiding + Leievallei' in het RUP 'afbakening regionaalstedelijk gebied Kortrijk', 'De Busselen', 'Kanaal-Oost' en 'Kanaal-West' in het RUP 'afbakening regionaalstedelijk gebied Turnhout'. Daarnaast zijn er meerdere gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen in verschillende fasen van de goedkeuringsprocedure voor het economisch netwerk Albertkanaal (zie vraag 2).

2. Het studie- en overlegproces voor het economisch netwerk Albertkanaal heeft op 23 april 2004 geleid tot een beslissing van de Vlaamse Regering. Voor de verschillende bijkomende bedrijventerreinen die palen aan het Albertkanaal houdt deze beslissing, de uitdrukkelijke keuze als 'watergebonden regionaal bedrijventerrein' in. De beslissing en de verdere uitvoering en besluitvorming leidt actueel tot volgende stand van zaken over concrete watergebonden bedrijventerreinen:
- Specifiek regionaal bedrijventerrein met watergebonden karakter Beverdonk (te Grobbendonk), definitief vastgesteld op 19 mei 2006
 - Genk Zuid-West (te Diepenbeek) in openbaar onderzoek van 26 februari tot 26 april 2007;
 - Heirenbroek (te Herentals) in voorbereiding;

- Watergebonden (en gemengd) regionaal bedrijventerrein 'Lanaekerveld' (te Lanaken), definitief vastgesteld op 22 september 2006 in het kader van het RUP 'Leem in Zuid-Limburg';
- Watergebonden (en gemengd) regionaal bedrijventerrein 'Ham' (tevens gekend als 'Zwartenhoek') (te Ham): onderzoek in voorbereiding.

Het criterium watergebondenheid wordt in deze projecten ten volle gehanteerd. Illustratief hiervoor is volgend relevant uittreksel uit het stedenbouwkundig voorschrift, artikel 1 'Specifiek regionaal bedrijventerrein met watergebonden karakter Beverdonk' uit het gelijknamig gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan:

'Het bedrijventerrein is bestemd voor bedrijven van regionaal belang met watergebonden karakter. Het watergebonden karakter bestaat uit het gebruik van de waterweg voor het vervoer van een substantiële hoeveelheid basisgrondstoffen en/of (half) afgewerkte producten. De hoofdactiviteiten van deze bedrijven zijn:

- productie en verwerking van goederen;
- bewerking en verwerking van grondstoffen met inbegrip van delfstoffen;
- op- en overslag, voorraadbeheer, groepage en fysieke distributie;
- logistiek complementaire en logistiek ondersteunende activiteiten, inclusief exploitatie van intermodale en laad- en losinfrastructuur;

...

In functie van het optimaal gebruik van de ligging aan de waterweg wordt over de vergunningsaanvraag het advies ingewonnen van de instelling belast met het beheer van de waterweg. De adviesvraag wordt behandeld volgens de bepalingen van de wetgeving ruimtelijke ordening over gelijkaardige niet-bindende adviesvragen uitgaande van het college van burgemeester en schepenen.

...

Specifiek voor het bedrijventerrein Beverdonk gelden volgende bijkomende voorschriften: Minimaal 75 % van alle gecreëerde percelen moeten aansluiten op het kanaal.

...

Het voorbeeld toont dat op verschillende manieren wordt getracht het watergebonden karakter van het bedrijventerrein te vrijwaren.

In de typevoorschriften voor gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals voorlopig aanvaard door de Vlaamse regering in juli 2006, wordt eveneens een typevoorschrift voor 'specifiek regionaal bedrijventerrein met watergebonden karakter' voorgesteld.

3. Over het schrappen van watergebondenheid bij de ontwikkeling van bedrijventerreinen zijn geen gegevens bekend in het beleidsveld ruimtelijke ordening. De ontwikkeling van bedrijventerreinen is immers geen bevoegdheid van ruimtelijke ordening; enkel de bestemming valt onder mijn bevoegdheid waarover ik beleidsvoorstellen voorbereid. Er wordt op gewezen dat de watergebondenheid geldt in functie van de vergunningsverlening wanneer het stedenbouwkundig voorschrift (op gewestplan, bijzonder plan van aanleg, dan wel ruimtelijk uitvoeringsplan) dit verordenend stelt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 55
van 1 februari 2007
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Begrotingsnorm 2007 - FFEU-betalingskredieten

In het recentelijk gepubliceerde SERV-rapport vinden we op blz. 54 het volgende terug:

“De algemene toelichting bij de begroting bevat een tabel (Stuk 13 (2006-2007) – Nr. 1, blz. 60) waarin aangetoond wordt dat de begroting een vorderingensaldo oplevert van € 349 mln, wat ongeveer een € 3 mln hoger is dan de hierboven besproken begrotingsnorm. Deze tabel verbergt echter enkele hypothesen over de verwachte uitvoering van de begroting die nodig zijn om tot dit resultaat te komen. Die hypothesen worden verduidelijkt in tabel 8, waarin we tevens de vergelijking maken met de saldoberekening van de begroting 2006 (niet de uitvoering).

Uit tabel 8 blijkt dat strikt uitgaande van de begrotingscijfers de realisatie van een vorderingensaldo van € 349 mln pas mogelijk is in de hypothese dat ongeveer € 125 mln van de betaalkredieten in 2007 niet zal aangewend worden maar terechtkomen in een dotatie aan het FFEU en derhalve in 2007 geen aanleiding zal zijn tot uitgaven. Daarbovenop zou nog een minimale onderbenutting nodig zijn van € 49 mln..”

Klopt dit?

Waarom werden de FFEU-betalingskredieten niet opgenomen in de geconsolideerde ESR-uitgaven in de tabel in de Algemene Toelichting?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 55 van 1 februari 2007

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Zoals de Serv inderdaad terecht stelt wordt er bij de bepaling van het vorderingensaldo voor het begrotingsjaar 2007 de facto rekening gehouden met een onderbenutting op de in de begroting ingeschreven kredieten. Deze onderbenutting wordt geconcretiseerd via het voorzien van een dotatie aan het FFEU.

Zoals ondertussen genoegzaam bekend kan het uiteindelijke, zeg maar 'juiste' bedrag van de jaarlijkse FFEU-dotatie, pas vastgesteld worden aan het einde van het respectieve begrotingsjaar, waarbij een gelijkwaardig pakket beleids- en betalingskredieten worden herverdeeld naar het zgn. FFEU-dotatie-artikel. Op basis van onze ervaring van de voorbije begrotingsjaren kan evenwel met zekerheid worden gezegd dat de onderaanwending op de betaalkredieten jaarlijks aanzienlijk hoger is dan de onderaanwending op de beleidskredieten.

Op basis van deze wetenschap werd voor 2007 de FFEU dotatie in de begroting vastgelegd op enerzijds de jaarlijks afgesproken € 125 mio rechtstreekse dotatie, aangevuld met € 70 mio bijkomende onderaanwending op de betaalkredieten van de DAB's/VOI's.

In de tabel N.2 (aftoetsing normnaleving ESR-vorderingensaldo) van de algemene toelichting komt dit tot uiting op de lijn "dotaties aan DAB's en VOI's A,B en Sui Generis behorende tot de consolidatiekring (esr code 41 en 61)"

Terzake wens ik nadrukkelijk te stellen dat dit geen unicum is, maar een jaarlijks weerkerend gegeven in elke begroting sinds de oprichting van het FFEU.

Het FFEU is immers een VOI type A, zoals er nog tal van anderen in de begroting zijn opgenomen, en waarvan het conform de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit verplicht is de begroting integraal op te nemen als bijlage en bijgevolg ipso facto ook te laten goedkeuren door het Vlaams Parlement.

Zoals kan worden nagaan, zijn in de FFEU-begroting wel degelijk alle voorziene betalingskredieten opgenomen en bijgevolg ook alsdusdanig meegenomen bij de berekening van het geconsolideerde ESR-vorderingensaldo.

Ten slotte sluit ik mij aan bij de stelling van de Serv die poneert het realiseren van een dergelijke FFEU-dotatie, vermeerderd met een extra onderaanwending van betaalkredieten ten belope van € 70 mio, geen onrealistische hypothese is en dat het beoogde vorderingensaldo op uitvoeringsbasis probleemloos zal gehaald worden zonder ingrepen in de huidige begrotingscijfers.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 56
van 7 februari 2007
van **CATHY BERX**

St.-Willibrorduskerk Antwerpen - Restauratiedossier

Het restauratiedossier voor de toren van de Sint-Willibrorduskerk in 2060 Antwerpen werd medio 2004 ingediend bij de administratie Monumenten en Landschappen. Het betreft de tweede fase van de buitenrestauratie van de kerk, die ondertussen bijzonder dringend wordt.

Zowel in 2005 en 2006 werd het dossier door de minister niet in aanmerking genomen voor subsidiëring. Volgens een mededeling van het kabinet in 2006 “was het dossier volledig in orde, maar werd de restauratie niet prioritair bevonden”. Dit op basis van “objectieve criteria, die worden gebruikt om alle dossiers tegen mekaar af te wegen”.

1. Welke zijn de objectieve criteria waarmee de restauratiedossiers tegen mekaar worden afgewogen?
2. Aan welke criteria voldeed dit dossier in 2005 en 2006 niet of onvoldoende om prioritair te worden bevonden?
3. Is de kans reëel dat het dossier dit jaar wel prioritair zal worden bevonden?
4. Binnen welke termijn wordt de beslissing over dit restauratiedossier in 2007 gepland?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 56 van 7 februari 2007

van **CATHY BERX**

1. Zodra een restauratiedossier volledig in orde is bevonden door mijn administratie, en officieel ontvankelijk is verklaard, wat wil zeggen dat het in aanmerking komt voor een restauratiepremie, wordt het, afhankelijk van het statuut van de eigendom, opgenomen in één van de drie wachtlijsten, privé, openbaar of eredienst. Op basis van deze wachtlijsten maak ik enkele malen per jaar een selectie van dossiers waarvoor de premie effectief kan worden toegekend.

De omvang van de selectie hangt af van de dossiers en van de beschikbare budgetten. Omdat het niet altijd mogelijk is om alle dossiers in de wachtlijsten te selecteren, stel ik prioriteiten op basis van welbepaalde criteria, die per restauratiedossier worden gequoteerd en telkens voor een zeker percentage doorwegen in een totaalquotering. Deze totaalquotering bepaalt welke positie een dossier krijgt in de wachtlijst. Mijn jaarlijkse selecties worden zo veel mogelijk op de als dusdanig tot stand gekomen chronologie gebaseerd.

Tot 2005 werden volgende criteria gehanteerd bij het quoteren van de individuele dossiers:

- Ouderdom van het dossier (gewicht van 50%): hoe langer een dossier op de wachtlijst staat, hoe hoger de score;
- Toestand van het gebouw (gewicht van 25%): hoe slechter een pand er aan toe is, hoe hoger de score;
- Authenticiteit (gewicht van 15%): hoe gaver een gebouw bewaard is, hoe minder verbouwingen of renovaties, hoe hoger de score;
- Omgevingswaarde (gewicht van 10%): hoe belangrijker een gebouw is voor zijn omgeving, hoe hoger de score.

In 2006 werd het bestaande criteriumstelsel bijgestuurd, om de beoordeling objectiever te maken en vooral de dringendste dossiers te allen tijde prioriteit te kunnen geven:

- De toestand van het gebouw kreeg een gewicht van 50%;
- De ouderdom van het dossier kreeg een gewicht van 25%;
- Indien het een complex dossier betreft – bijvoorbeeld een gefaseerd dossier, of wanneer er meerdere financierende partijen zijn betrokken – wordt 15% toegekend, anders niet.
- Indien de geplande restauratiewerkzaamheden van fundamentele aard zijn, en bepalend voor het globale behoud van het gebouw, wordt 10% toegekend, anders niet.

Bij elke selectie wordt de wachtlijst aangevuld en worden de quoteringen geactualiseerd. Quoteringen zijn immers tijdsopnames. Een criterium als “toestand” is bijvoorbeeld evolutief. Op een jaar tijd kan de toestand van een gebouw er erg op achteruit gaan, wat dan een effect heeft op de quotering van het restauratiedossier in kwestie en de positie ervan in de wachtlijst.

2. Het restauratiedossier voor fase 2 (toren) van de de Sint-Willebrorduskerk te Antwerpen werd op 12 juli 2004 ontvankelijk verklaard, en kwam in 2005 voor het eerst ernstig in aanmerking voor het bekomen van een premie. Het dossier kreeg voor 2005 volgende quotering: chronologie 29/50, toestand 15/25, authenticiteit 15/15, omgevingswaarde 10/10. In 2006 werden de punten als volgt geactualiseerd: toestand 30/50, chronologie 20/25; complexiteit 15/15, fundamenteel karakter 0/10. In 2007 werden de punten als volgt geactualiseerd: toestand 50/50, chronologie 23/25, complexiteit 15/15, fundamenteel karakter 10/10.

Het restauratiedossier voor fase 2, deel 3 (toren en glasramen) van de restauratie van de kerk is pas op 9 oktober 2006 ontvankelijk verklaard, kon derhalve pas einde 2006 in de wachtlijst worden opgenomen en kan bijgevolg pas dit jaar voor het eerst ernstig in aanmerking komen voor het toekennen van een restauratiepremie. Het dossier kreeg voor 2007 volgende quotering: toestand 50/50, chronologie 3/25, complexiteit 15/15, fundamenteel karakter 10/10.

3. en 4. De quoteringen zijn voor beide dossiers behoorlijk hoog. De eerste beslissing inzake de te kennen restauratiepremies in 2007 is evenwel pas voorzien in de loop van de maand maart.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 57
van 7 februari 2007
van **ELOI GLORIEUX**

Asfaltcentrale Grimbergen - Bouwvergunning

Op 11 januari 2007 werd de milieuvergunning voor een nieuwe asfaltcentrale in Grimbergen door de Raad van State (arrest nr. 166.541 van 11 januari 2007) geschorst.

De Raad van State wijst erop dat de beoogde installatie gelegen is in een gebied voor watergebonden activiteiten. De voorschriften van het gewestplan voor dit gebied bepalen dat nieuwe bedrijven geen bouwvergunning kunnen krijgen zolang het gebied door de overheid niet werd ingericht, terwijl bestaande bedrijven wel verder kunnen uitbreiden. Dit voorschrift dateert uit 2000 (bij besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 2000). De bedoeling van dit voorschrift bestond erin om ruimte te creëren voor onder meer een containerterminal voor Zeekanaal NV. Sedert 2000 werd er niets gewijzigd aan de “inrichting” van dit gebied.

Tegen de voorschriften van de gewestplanbestemming in werd door de minister, in beroep, wel een bouwvergunning voor de asfaltcentrale afgeleverd. Momenteel lopen diverse vernietigingsprocedures bij de Raad van State tegen die bouwvergunning.

De aflevering van de bouw- en milieuvergunning zorgde in Grimbergen en omgeving voor zeer hevig protest, bracht ruim 1.000 Grimbergenaren op straat tijdens een protestmars, en er werden 5.000 protesten ingediend op onder meer het kabinet van de minister.

Naar aanleiding van het schorsingsarrest volgende vragen.

1. Hoe valt de aflevering van een bouwvergunning te rijmen met de stedenbouwkundige bestemming, zeker gezien de overheid die het gebied moet inrichten slechts over een aantal instrumenten beschikt om een dergelijke inrichting te realiseren (lees: BPA of PA)?

Vaste rechtspraak van de Raad van State laat niet toe om via een bouwvergunning af te wijken van een bestemmingsvoorschrift in een zaak zoals hier bedoeld. Dat er misschien sprake zou zijn van een achterhaald bestemmingsvoorschrift omdat het dossier van een terminal voor het Zeekanaal van de baan is, doet uiteraard, ook volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State, niets terzake.

2. Aansluitend hierbij is het opmerkelijk dat in dit dossier de administratie in haar advies telkens gewag maakt van een “industriegebied”, en niet van het voorschrift “industriegebied voor watergebonden activiteiten”.

Wat is hiervan de reden?

In het milieuvergunningsdossier is de Raad van State duidelijk: er kan geen sprake zijn van een louter materiële fout.

3. Na het openbare onderzoek in de bouwvergunning werden bijkomende grondplannen ingediend die essentiële wijzigingen van de aanvraag inhielden, zoals werd opgemerkt door de gemachtigd ambtenaar. Deze wijzigingen aan de oorspronkelijke aanvraag vormden daarenboven de basis voor het toekennen van de bouwvergunning. Blijkens de vaste rechtspraak van de Raad van State is dit onwettig.

Hoe kan het dat tegen deze algemeen bekende logica in, toch een bouwvergunning werd afgeleverd?

4. Aangaande de milieutechnische motivering in de afgeleverde bouwvergunning verwijst de minister louter naar de afgeleverde milieuvergunning. Van een motivering is in de feiten geen sprake, en meer nog, de afgeleverde milieuvergunning waarnaar wordt verwezen, is heden geschorst door de Raad van State.

Waarom ontbreekt de noodzakelijke motivering aangaande de impact op het milieu?

5. Trekt de minister, nu het standpunt van de Raad van State bekend is in het milieuvergunningsdossier en in het kader van correct bestuur, de afgeleverde bouwvergunning in?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 57 van 7 februari 2007

van **ELOI GLORIEUX**

1. Het gewestplan luidt als volgt :

De grond is volgens het gewestplan Halle - Vilvoorde - Asse, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, gedeeltelijk gewijzigd en definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering op 17 juli 2000, gelegen in een gebied voor watergebonden bedrijven. Artikel 21 van de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse stelt dat dit gebied bestemd is voor de vestiging van bedrijven waarvan de werking op één of andere wijze verbonden is met de aanwezigheid van waterinfrastructuur. Er kan pas een stedenbouwkundige vergunning voor nieuwe bedrijven worden verleend nadat de overheid het gebied heeft ingericht. Bij de inrichting van het gebied wordt aandacht besteed aan het karakter van het terrein, de aard van de activiteiten, de omvang van de bebouwing, het architecturaal karakter, de breedte en de wijze van aanleg van de omringende bufferzone. De bestaande niet-watergebonden bedrijven kunnen verder ontwikkelen in het gebied. Ze worden echter niet vervangen door andere niet-watergebonden bedrijfsactiviteiten.

In het hierboven vermelde voorschrift wordt evenwel geen ordeningsplan bedoeld, doch wordt er naar de inrichting van betrokken zone verwezen. Het betrokken voorschrift vereist geen ordeningsplan maar legt de nadruk op een kwalitatieve invulling van het gebied.

In bewuste zone voor watergebonden bedrijvigheid zijn reeds verschillende bedrijven aanwezig. De omliggende industrieterreinen zijn bebouwd. De omliggende industrieën bestaan naar de kanaalzone toe uit afvalverwerkende bedrijven met beperkte en zeer lage bebouwing. De meeste bedrijven werden reeds vóór de gewestplanwijziging van 2000 vergund. Voor bepaalde terreinen was er zelfs bedrijvigheid van in de jaren '70. De inrichting van betrokken zone is dus voldoende bekend.

De bewuste asfaltcentrale is vanuit dat oogpunt in overeenstemming met de gewestplanvoorschriften. De meeste aanwezige bedrijven, gesitueerd in de zone voor watergebonden bedrijven, werden vergund vóór de gewestplanwijziging van 17 juli 2000. De ontsluiting van het terrein zal via de voorziene doorgang op het buurperceel langs de Westvaardijk kunnen gerealiseerd worden. De aanvrager heeft tevens op een voldoende wijze aangetoond hoe hij een oplossing zal bieden voor de ontsluiting, de problematiek van de waterafvoer, de aan te leggen groenbuffer en de sanering van zijn terrein.

2. Het in uw vraag geciteerde advies van de administratie werd verleend in het kader van de milieuvergunningaanvraag. Er werd inderdaad een materiële fout begaan in die zin dat het gewestplan verkeerd werd gelezen. Ik verklaar mij nader : ter hoogte van het perceel is de zone ingekleurd als industriegebied, doch de bijkomende aanduiding wat het watergebonden karakter van deze zone betreft, de aanduiding met de letter "W", komt verder van bewust terrein voor, zodat de planologische situering verkeerd is gebeurd. Deze fout werd rechtgezet in het kader van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, waar het perceel wel correct werd gesitueerd op het gewestplan.

3. De gemachtigde ambtenaar heeft in het kader van de adviesvraag van de gemeente bijkomende

informatie gevraagd aan de aanvrager.

De volgende zaken werden gevraagd en de gemeente werd hiervan op de hoogte gesteld :

- op plan 3/5 wordt de inplanting aangegeven van aanwezige ondergrondse infrastructuur. Er worden ondergrondse gasleidingen weergegeven. Over welke leidingen gaat het hier? Indien nodig dient er door de gemeente nagekeken te worden en een bijkomend advies gevraagd te worden.
- De toegang tot de Westvaardijk verloopt op het perceel van de site SITA Remediation. Over de erfdienstbaarheid op dit perceel zijn geen gegevens in het dossier terug te vinden. Na deze gegevens te hebben gekregen werd geconstateerd dat de toegangsweg als dusdanig niet vergund werd. De aanvrager werd gevraagd om het dossier aan te vullen om de toegang en aanleg van de weg mee op te nemen in zijn vergunningsaanvraag.
- Door de inkleuring van de Tangebeek en het groen talud naast de beek wordt er een onjuist beeld gecreëerd van de groene inbuffering op het terrein zelf. De groenbuffering dient herbekeken te worden in functie van een grotendeels altijd blijvend groenscherm.

Deze gegevens werden door de aanvrager aangevuld. (zie plan 6/6, dat ook naar de gemeente werd gezonden).

Terwijl de aanvrager in contact stond met de dienst van de gemachtigde ambtenaar en al het nodige deed om het dossier aan te vullen bleek belanghebbende reeds in beroep te zijn gegaan bij de bestendige deputatie wegens het uitblijven van de beslissing door het college. Het dossier werd dan ook niet verder onderzocht door de gemachtigde ambtenaar .

De gemachtigde ambtenaar heeft echter nooit gesteld dat er essentiële wijzigingen aan de plannen werden doorgevoerd. Wel werden verduidelijkingen in verband met de hoger vermelde punten gevraagd.

Tijdens de beroepsprocedure werd een bijkomend plan 7/7 “plan toegangsweg” toegevoegd aan het dossier, dit om tegemoet te komen aan deze vragen tot bijkomende informatie

De aanvrager heeft meer uitleg verleend in verband met de sanering van het betrokken perceel en de mogelijke aanwezigheid van gasleidingen.

Wat betreft de problematiek van de toegangsweg werd een verklaring van de eigenaar van het perceel, waarover deze weg loopt, aan het dossier toegevoegd. In dit document wordt gesteld dat hij akkoord is dat er een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning wordt ingediend voor deze ontsluitingsweg.

Wat de inbuffering van het project betreft verwijst de aanvrager naar een aangepast inplantingsplan waarop de groenbuffer duidelijker wordt aangeduid.

4 In het ministerieel besluit van 28 april 2006 wordt het volgende gesteld:

“Overwegende dat de milieuvergunning op 8 september 2005 bij beslissing van de bestendige deputatie werd verleend; dat het college van burgemeester en schepenen op 27 september 2005 beroep heeft ingesteld tegen deze milieuvergunning gezien een aantal voorwaarden, opgelegd in het advies van de gemeente inzake de milieuvergunningsaanvraag niet werden opgenomen in de beslissing van de bestendige deputatie; dat het college bijzonder veel waarde aan deze voorwaarden hecht, gezien deze ervoor moeten zorgen dat de uitbating van een asfaltcentrale langsheen de Westvaardijk de draagkracht van de omgeving niet overschrijdt; dat ook de Bond Beter Leefmilieu, 4 gemeenteraadsleden en de aanvrager zelf eveneens beroep hebben ingesteld bij de minister van leefmilieu; dat de milieuvergunning werd verleend bij ministerieel besluit van 23 februari 2006;”

Er wordt dus wel degelijk melding gemaakt van de milieuvergunning en de procedures die reeds werden doorlopen.

De impact op het milieu is niet in eerste instantie de bevoegdheid van Ruimtelijke Ordening, tenzij

het algemene aspecten zoals intrinsieke hinder, burenhinder, te korte inplanting van gebouwen ten opzichte van de omliggende bebouwing, ... betreffen. Deze zaken werden grondig gemotiveerd door de aanvrager tijdens de hogere beroepsprocedure. De door de bezwaarindieners aangehaalde bezwaren werden tevens door het college onderzocht en weerlegd.

Voor het overige (loutere exploitatiekwesties en –criteria) is het mijns inziens niet onverantwoord te verwijzen naar de –ten tijde van de hogere beroepsprocedure nog geldige – milieuvergunning.

5. De schorsing van de milieuvergunning hoeft nog niet te betekenen dat de stedenbouwkundige vergunning die bij Ministerieel Besluit is verleend en gerechtvaardigd overkomt, moet ingetrokken worden.

Naar aanleiding van de hoger vernoemde schorsing werd door de afdeling Milieuvergunningen aan mijn administratie reeds een nieuw advies en uitleg gevraagd betreffende de correcte ligging in het gewestplan en dit is inmiddels inderdaad ook rechtgezet.

Ter vervollediging kan ik u er nog op wijzen dat tegen het besluit van 28 april 2006 waarin werd beslist tot verlening van een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van de asfaltcentrale een verzoekschrift werd ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen.

In het arrest van de Raad van State nr.163.156 van 4 oktober 2006 werd de vordering tot schorsing verworpen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 58
van 7 februari 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Wegverkeer en fijn stof - Hervorming verkeersbelasting

Op 20 juli 2006 besliste de Vlaamse Regering dat er tegen eind oktober 2006 (eind december 2006) een voorstel tot hervorming van BIV (belasting op de inverkeerstelling) en verkeersbelastingen voor zwaar vervoer (personenwagens) moest worden uitgewerkt.

De onderhandelingen met de federale overheid en de andere gewesten moesten onmiddellijk worden opgestart.

Wat is de stand van zaken m.b.t. deze voorgenomen hervorming?

Zijn de onderhandelingen met de federale overheid en de andere gewesten al gestart?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 58 van 7 februari 2007

van **JOHAN SAUWENS**

Op 20 juli 2006 heeft de Vlaamse Regering:

- “de ministers van Leefmilieu, van Financiën en van Mobiliteit gelast om in samenspraak een hervorming van de verkeersbelastingen voor zwaar vervoer uit te werken tegen 31 oktober 2006 en de onderhandelingen met de federale overheid en de andere gewesten op te starten;
- de ministers van Leefmilieu, van Financiën en van Mobiliteit gelast om in samenspraak een hervorming van de BIV en de jaarlijkse verkeersbelastingen voor personenwagens uit te werken tegen eind december 2006 en de onderhandelingen met de federale overheid en de andere gewesten onmiddellijk daaropvolgend op te starten;
- de minister van Leefmilieu gelast om eind 2006 te rapporteren over de vordering in de hierboven gemelde beslissingen.”

Teneinde een concreet voorstel voor de beoogde hervorming van de verkeersbelastingen uit te werken werd een ambtelijke werkgroep opgericht bestaande uit vertegenwoordigers van het departement Financiën en Begroting, de Vlaamse Belastingdienst, het departement Mobiliteit en Openbare Werken en het departement Leefmilieu, Natuur en Energie.

Deze ambtelijke werkgroep heeft al heel wat studiewerk verricht en simulaties uitgewerkt van een hervorming van de verkeersbelasting voor het zwaar vervoer. De deadline van eind oktober 2006 werd niet gehaald omdat er meer data nodig waren om het voorstel te onderbouwen dan aanvankelijk gedacht. De eerste resultaten van het verrichte studiewerk werden onlangs voorgelegd aan de bij de opdracht betrokken ministers .

Wanneer het uitgewerkte voorstel definitief vorm heeft gekregen zal het aan de voltallige Vlaamse Regering worden voorgelegd en zullen de gesprekken met de andere Gewesten en eventueel de federale overheid (afhankelijk van de datum van inwerkingtreding van de geplande hervormingen : als het Vlaams Gewest op dat ogenblik reeds zelf instaat voor de inning van de verkeersbelastingen hoeft de federale overheid niet geraadpleegd te worden) gestart worden.

Voor wat de hervorming van de verkeersbelastingen voor personenwagens betreft, is de ambtelijke werkgroep op dit ogenblik bezig met het uitwerken van concrete voorstellen en met het maken van verschillende simulaties.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 59
van 7 februari 2007
van **JOHAN SAUWENS**

Beleids- en betalingskredieten - Mobiliteit en Openbare Werken

In de Algemene Toelichting (Stuk 13 (2006-2007) Nr. 1-A) bij de middelen- en algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2007 vindt men de geconsolideerde beleids- (2,58 mrd) en betalingskredieten (2,44 mrd) terug voor het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken in 2007.

Hoe worden deze bedragen opgesplitst in gemeenschappelijke vervoer enerzijds en openbare werken anderzijds?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 59 van 7 februari 2007

van **JOHAN SAUWENS**

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt hieronder een schematisch overzicht waaruit blijkt hoe de geconsolideerde beleids- en betalingskredieten van het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken worden opgesplitst naar gemeenschappelijk vervoer enerzijds en openbare werken anderzijds.

in duizend euro	BELEIDSDOMEIN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN			
	Beleidskredieten		Betaalkredieten	
	absolute cijfers	relatieve cijfers	absolute cijfers	relatieve cijfers
Gemeenschappelijk vervoer	959.985 €	37,2%	966.797 €	39,5%
Openbare werken	1.490.564 €	57,7%	1.348.270 €	55,1%
Bestaansmiddelen	133.318 €	5,2%	132.324 €	5,4%
Totaal	2.583.867 €		2.447.391 €	

In bovenstaande tabel worden de kredieten van het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken weergegeven in beleids- en betaalkredieten met in de bijhorende kolom de relatieve cijfers.

Het totale krediet is opgebouwd uit het gemeenschappelijk vervoer en openbare werken. De rij bestaansmiddelen houdt de personeelsmiddelen, ICT-kosten en werkingskosten van het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken in. Deze kunnen echter niet worden opgesplitst per beleidsitem omwille van de samenvoeging van het personeel, ICT en werkingsmiddelen binnen één beleidsdomein conform Beter Bestuurlijk Beleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 60
van 7 februari 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Vlaamse Belastingdienst - Taalgebruik

De Federale Overheidsdienst Financiën, sector Kadaster, bepaalt het kadastraal inkomen. Deze dienst zendt jaarlijks gegevens door naar de diensten van het Vlaams Gewest, met name naar het agentschap Vlaamse Belastingdienst, Bauwensplaats 13 bus 2, 9300 Aalst. Het is dus deze dienst van het Vlaams Gewest die instaat voor de inning van de jaarlijkse onroerende voorheffing, gebaseerd op de kadastrale inkomens.

Ik stel vast dat dit agentschap een eigenaardige interpretatie hanteert van de taalwetgeving.

Eigenaars van een onroerend goed in het Vlaamse gewest, maar die in Wallonië en Brussel wonen, krijgen hun aanslagbiljet in het Frans toegestuurd. Maar dit wil ook zeggen dat alle Walen en Brusselaars die bijvoorbeeld in Knokke een tweede verblijf hebben, hun aanslagbiljet ook in het Frans krijgen.

Bijkomend gevolg van dit alles is dat deze mensen hun eventuele bezwaarschriften eveneens in het Frans indienen. Deze bezwaarschriften worden naar de dienst van het Kadaster doorgestuurd, die bijgevolg bijna moreel verplicht is om verder alle correspondentie in het Frans te voeren. En dat alles over goederen die in Vlaanderen gelegen zijn.

1. Is de minister op de hoogte van deze feiten?
2. Hoeveel Franstalige aanslagbiljetten werden er verstuurd? Graag een overzicht per provincie/per gemeente voor het jaar 2006.

Bij hoeveel bezwaarschriften werd de briefwisseling in het Frans gevoerd? Graag een overzicht per provincie/per gemeente voor het jaar 2006.

3. Welke concrete maatregelen neemt de minister om het aanslagbiljet van het kadastraal inkomen van een Waal of een Brusselaar die een tweede verblijf heeft in Vlaanderen enkel in het Nederlands op te sturen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 60 van 7 februari 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

De taalwetgeving bepaalt in welke taal een overheid moet communiceren met haar burgers. De Vlaamse Belastingdienst leeft de bepalingen van deze taalwetgeving stipt na.

Als dienst van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van het Gewest bestrijkt, gebruikt de Vlaamse Belastingdienst immers, overeenkomstig artikel 36, § 1, 1° Gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (*B.S.*, 15 augustus 1980, hierna verkort geciteerd als GWHI), het *Nederlands* als bestuurstaal.

De aanslagbiljetten inzake onroerende voorheffing worden door de Vlaamse Belastingdienst dan ook in het *Nederlands* verstuurd, dus ook – in tegenstelling tot hetgeen de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de inleiding tot zijn vragen stelt – ten aanzien van de belastingplichtigen die in het *tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad* wonen.

Ten aanzien van de belastingplichtigen die in het *Franse taalgebied* wonen, worden de aanslagbiljetten in het *Frans* verstuurd. De GWHI verbiedt deze werkwijze niet. Het is een toepassing van het hoffelijkheidsbeginsel.

Indien zulks noodzakelijk is voor de afhandeling van een bezwaarschrift wordt door de Vlaamse Belastingdienst advies gevraagd aan de federale administratie van het kadaster. Wanneer het hierbij om een Franstalig bezwaarschrift gaat, is de *administratie van het kadaster* bij zijn contacten met de belastingplichtige, overeenkomstig artikels 41, § 1, 44 en 46, § 1 K.B. van 18 juli 1966 betreffende de coördinatie van de wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken (*B.S.*, 2 augustus 1966), zelfs wettelijk verplicht het Frans te gebruiken. Bij de afhandeling van bezwaarschriften ingediend door belastingplichtigen uit het Franse taalgebied wordt door de *Vlaamse Belastingdienst* evenwel steeds het *Nederlands* gebruikt.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt.

1. Uiteraard ben ik als bevoegd minister op de hoogte van deze feiten. Het versturen van Franstalige aanslagbiljetten naar belastingplichtigen uit Wallonië is een toepassing van het hoffelijkheidsbeginsel. De op een aanslagbiljet gebruikte terminologie is immers zeer specifiek zodat het versturen van Nederlandstalige aanslagbiljetten naar belastingplichtigen uit Wallonië hoogstwaarschijnlijk zou leiden tot een zeer groot aantal reacties, fouten en bezwaren. De bijkomende administratieve last die daardoor zou ontstaan, staat dus helemaal niet in verhouding tot de baat.
2. Bijgevoegde lijst vermeldt het aantal aanslagbiljetten -opgesplitst per gemeente en provincie- dat in 2006 verstuurd werd naar belastingplichtigen uit Wallonië. Hieruit kan worden opgemaakt dat tijdens 2006 in totaal 28.890 Franstalige aanslagbiljetten werden verzonden.

Zoals hoger reeds vermeld wordt door de Vlaamse Belastingdienst bij de afhandeling van de tegen deze aanslagbiljetten ingediende bezwaarschriften steeds het *Nederlands* gebruikt.

3. Gelet op het bovenstaande zie ik geen enkele reden om de bestaande procedure te veranderen.

BIJLAGE

Lijst van het aantal in 2006 naar belastingplichtigen uit Wallonië verstuurde aanslagbiljetten opgesplitst per gemeente en provincie.

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_MECELEN/60/antw.060.bijl.001.xls

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 61
van 9 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Aansnijding woonuitbreidingsgebieden - Stand van zaken

Het Vlaams Regeerakkoord stelt: “Alle gemeenten en private partners krijgen de kans, via vereenvoudigde procedures, om uitbreidingsgebieden op hun grondgebied aan te snijden”.

Ondertussen blijven de studies uitwijzen dat de grondprijzen stijgen. Telkens opnieuw wordt er verwezen naar bovenvermelde paragraaf uit het regeerakkoord.

De gemeentebesturen stellen zich de vraag hoe de aansnijding van de woonuitbreidingsgebieden binnen korte termijn tot concrete resultaten kan leiden.

1. Kan de minister een overzicht geven van de maatregelen die moeten resulteren in de “voldoende beschikbare en betaalbare bouwkavels” uit het regeerakkoord en die reeds geïmplementeerd zijn?

Welke maatregelen moeten nog geïmplementeerd worden en binnen welke concrete timing?

2. In welke mate werden er sinds 2004 reeds woonuitbreidingsgebieden succesvol aangesneden?

Hoeveel aanvragen werden geweigerd en om welke reden?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 61 van 9 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Het globaal aanbod aan bouwpercelen in Vlaanderen bedraagt ca. 410000 of ongeveer 59000 ha. Hierop kunnen, al naargelang de ligging ervan in de stedelijke gebieden of het buitengebied, om en bij de 800000 à 910000 woonegelegenheden gerealiseerd worden. Daarnaast bestaat er een potentieel woonaanbod via invulling van leegstand en hergebruik van panden die momenteel geen woonbestemming hebben. De huidige renovatietrend wijst er overigens op dat mensen meer en meer te vinden zijn voor dergelijk vaak historische panden.

Het aanbod aan bouwmogelijkheden is dus zeer groot en overtreft de geraamde behoefte op basis van bevolkingsprognoses. U weet dat niet al deze percelen direct op de markt te koop worden aangeboden; het gros van de eigendommen is immers particulier bezit. De wet van vraag en aanbod speelt hier dus, al kan er gewestelijk wel enigszins bijgestuurd worden.

In het kader van het ruimtelijk ordeningsbeleid is de laatste jaren sterk ingezet op het aanbieden van een extra aanbod, zeker in het in de stedelijke gebieden. Dit wordt gerealiseerd door concrete herbestemmingen via de opmaak van de gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen voor de regionaal en grootstedelijke gebieden. Alle processen daartoe heb ik reeds opgestart en zijn deels al afgerond. Wat betreft het woonaanbod hierin wordt in een aantal gevallen een niet-woonbestemming omgezet naar (stedelijk) woongebied maar worden voornamelijk woonuitbreidingsgebieden herbestemd naar (stedelijk) woongebied. Zodoende worden een aantal remmingen die thans in de gewestplanvoorschriften gelden voor woonuitbreidingsgebieden weggenomen.

In het bijzonder naar de woonuitbreidingsgebieden heb ik in 2002 een richtlijn opgesteld die de procedure voor vrijgave versoepelt (zgn. principiële akkoord). De 'impact' hiervan was relatief aanzienlijk: tot op heden werd voor 143 gebieden een aanvraag ingediend waarvan 96 positief beoordeeld, samen goed voor bijna 6800 bijkomende woningen. Voor zover nagegaan kan worden gaat het om bijna 260 ha woonuitbreidingsgebieden. Om en bij de 80 gemeenten hebben reeds van die richtlijn gebruik gemaakt.

Deze richtlijn is vooral gericht op gemeenten die nog geen gemeentelijk ruimtelijk structuurplan hebben en daarop een voorafname wensen te doen, rekening houdend met het provinciaal en Vlaams beleid inzake ruimtelijke ordening.

Eind 2005 heb ik de Atlas van de woonuitbreidingsgebieden opgesteld. Die is voor iedereen beschikbaar en geeft concreet aan welke woonuitbreidingsgebieden op korte, middellange en lange termijn kunnen gerealiseerd worden. Het geeft tevens aan welke gebieden vanuit ruimtelijk oogpunt best niet ontwikkeld worden (vb. omwille van de waterproblematiek). Hij duidt ook alle restgronden aan die wat mij betreft in aanmerking komen voor onmiddellijke bebouwing.

Met de Atlas heb ik nog een verdere versoepeling van de procedures doorgevoerd, waardoor het voortraject naar de ontwikkeling van een woonuitbreidingsgebied nog sterk verkort werd: voor alle in de atlas aangeduide gebieden die op korte termijn kunnen ontwikkeld worden is een bijkomende motivatie via een gemeentelijke woningbehoeftestudie of principiële akkoord niet nodig.

Op basis van de Atlas kan 5089ha, goed voor bijna 86100 woningen, ontwikkeld worden zonder bijkomende woonbehoeftestudie of principiële akkoord. Hiervan is al 1271 ha verkaveld, goed voor 11745 woningen. En nog eens 1530 ha of 28376 bouwmogelijkheden zijn al geordend via een APA, BPA of RUP. Dit zijn onmiddellijk bebouwbare gronden.

De laatste jaren komen gemeenten echt in een stroomversnelling voor de opmaak en goedkeuring van hun gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Ook via deze plannen worden woonuitbreidingsgebieden vrijgegeven. Een deel van de gemeenten heeft in uitvoering daarvan al gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen opgesteld. Ook die evolutie wordt in de atlas van de woonuitbreidingsgebieden bijgehouden.

Vooral gemeenten en provincies kunnen via bijkomende maatregelen nog een extra inhaalbeweging doorvoeren: afbakening kleinstedelijke gebieden en opmaak van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen. Gemeenten kunnen daarbij gebruik maken van mogelijkheden in het kader van het grond- en pandenbeleid om extra stimulansen te voorzien voor activatie van de bouwgronden. Zelf onderzoek ik momenteel hoe de Vlaamse overheid hen daartoe vanuit een Vlaams grondbeleidsplan kan ondersteunen.

2. Ik verwijs naar het antwoord op vraag 1 wat betreft de grootteorde. Ik geef u wel mee dat mijn administratie geen statistieken bijhoudt van individuele bouwaanvragen in woonuitbreidingsgebied en de afloop ervan. Het afleveren van bouwvergunningen is immers vooral een gemeentelijke bevoegdheid. Ik kan u wel inzicht geven in de evolutie van de bebouwing in de woonuitbreidingsgebied voor geheel Vlaanderen. In 1995 was 8480 ha van de 28271 ha reeds bebouwd. In 2000 bedroeg dit reeds 9758 ha en in 2004 al 10206 ha. Dit zijn cijfers gebaseerd op terreinwaarneming en geven dus aan dat er wel degelijk een positieve evolutie is in de bebouwing van woonuitbreidingsgebieden. Met de projecten op stapel (stedelijke gebieden, vrijgave in het kader van de richtlijn, vrijgave n.a.v. de atlas van de woonuitbreidingsgebieden en op middellange termijn via opmaak gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en afbakening kleinstedelijke gebieden) zal dit percentage nog toenemen.

Voor gedetailleerde statistieken omtrent de woonuitbreidingsgebieden verwijs ik tot slot naar de website over de woonuitbreidingsgebieden: www.vlaanderen.be/wugatlas.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 62
van 13 februari 2007
van **RUDI DAEMS**

Ruimte en klimaat - Beleid

Het VN-rapport van 2 februari 2007 over de toestand van ons klimaat stelt dat we zelfs met doortastende maatregelen tegen de verdere opwarming van de aarde, niet onder de gevolgen uit kunnen van deze opwarming. Er zullen bijvoorbeeld meer overstromingen en orkanen zijn.

Dit betekent dat we ons moeten voorbereiden op mogelijke problemen in de toekomst.

Voldoende ruimte voorzien voor de berging van water is één. Maar er is veel meer nodig. In feite moet heel de ruimtelijke planning herzien worden in functie van de bescherming van Vlaanderen tegen de effecten van de klimaatverandering. Er is een integratie nodig van het ruimtelijk en het klimaatbeleid in Vlaanderen. Zulk een ARK-plan naar Nederlands model (Actieplan Ruimte en Klimaat) hoeft geen nieuw plan te zijn naast alle andere plannen. Het kan geïntegreerd worden in de bestaande structuren en plannen. Enerzijds houdt dit een verruiming in van de taakstelling van het CIW (Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid) bij de opmaak van haar volgend Waterbeleidsplan (minister Peeters). Anderzijds kan klimaat als ruimtebepalend element meegenomen worden in de geplande herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (minister Van Mechelen).

Zulk ARK-plan kan de volgende elementen bevatten, waarbij men zich kan laten inspireren door het Nederlandse ARK-plan.

- 1) Ruimtelijke verankering van zowel bestaande risicogebieden als bijkomende overstromingsgebieden. In de ruimtelijke planning in Vlaanderen moet de aandacht voor waterbeheer ruimtelijk ingebouwd worden. De afbakening van risicogebieden voor overstromingen krijgt daarvoor best zijn beslag in de ruimtelijke plannen.
- 2) Een wederzijdse afstemming van het decreet op de ruimtelijke ordening en het decreet integraal waterbeleid. Belangrijk in dit verband is de vraag naar een billijke vergoeding, en meer bepaald of de meerkosten van een rechtvaardig ruimtelijk waterbeleid worden gedragen door een beperkte groep, dan wel of we de last van het objectief toegenomen overstromingsrisico op een rechtvaardige wijze over alle burgers willen spreiden.
- 3) Onderzoek naar de impact van landgebruik op het klimaat in Vlaanderen. Ook in Vlaanderen kunnen landgebruikswijzigingen grote gevolgen hebben op de landgebonden emissies van broeikasgassen (CO₂ – N₂O – CH₄) of de opslag van CO₂. Slechte ruimtelijke ingrepen kunnen nog eens bijdragen tot het broeikas-effect. We hebben nood aan meer bossen en dan hebben we het vooral over effectieve bebossings- of herbebossingsprogramma's.
- 4) Impact van het klimaatbeleid op huisvesting en infrastructuur. Een rationeel (economisch) beleid kiest ervoor om klimaatgerelateerde risico's te spreiden. Woningen, maar ook strategische

economische en infrastructuur-investeringen moeten op een klimaatbestendige wijze ingeplant worden (bestand tegen overstromingen, stormen, hitte). De watertoets is een eerste stap, maar daarnaast wordt best ook rekening gehouden met klimaatprognoses op langere termijn. Klimaatonderzoek en planologie moeten beter samenspreken.

5) Soortenbescherming aanpassen aan de gevolgen van de klimaatverandering. Migrerende soorten hebben nood aan natuurverbindingengebieden. Anders zijn ze door de versnippering van hun habitat tot uitsterven gedoemd. Bij de opmaak van de natuurverwevingsgebieden moet hiermee rekening gehouden worden.

1. Waar staan we vandaag met de realisatie van bosuitbreiding (punt 3) en natuurverbindingengebieden (punt 5), vergeleken met de doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen?

2. Is de minister voorstander van een ruimtelijke verankering van overstromingsgebieden en risicogebieden (punt 1)? Zo neen, waarom niet?

En komt er een verdere afstemming met het decreet integraal waterbeleid?

3. Wijziging van landgebruik bij ruimtelijke ingrepen kan haar invloed hebben op het broeikaseffect (punt 3).

Zijn er in Vlaanderen al dergelijke impactstudies gebeurd? Zo ja, wat was het resultaat? Zo neen, waarom niet?

4. Is het Nederlandse ARK-plan de minister bekend? Is het een bruikbaar model?

5. Zal er bij de herziening van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (2 fasen) en dus de toekomstige inrichting van ons land rekening worden gehouden met de effecten naar klimaatverandering? Zo ja, op welke wijze? Zo neen, waarom niet?

6. Welke beleidsmaatregelen voorziet de minister in het kader van klimaatadaptatiebeleid en ruimtelijk beleid?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 287) en Van Mechelen (nr. 62).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 62 van 13 februari 2007

van **RUDY DAEMS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 63
van 13 februari 2007
van **CATHY BERX**

Parkproject Rode Kruislaan Berchem - Subsidiëring

De Stad Antwerpen plant de aankoop van de gronden aan de Rode Kruislaan van de federale overheid.

Dit project is belangrijk onder meer om volgende redenen.

- Op het gedeelte ten westen van de Ring is een deel van het terrein momenteel in gebruik als korfbalveld met kantine. Door de verwerving van het projectgebied Rode Kruislaan kan de toekomst van de korfbalclub op deze locatie worden veiliggesteld en ingepast in het geheel. De sportactiviteiten zijn complementair aan de geplande parkbestemming en moeten worden ingepast.
- Het project maakt deel uit van het ruimere project "Groene Singel" dat moet zorgen voor de vrijwaring en uitbreiding van de groene gordel rond Antwerpen.
- Over het projectgebied werd een fietspad aangelegd dat deel uitmaakt van de toeristische fietsroutes en bovendien voornamelijk wordt gebruikt voor functionele verplaatsingen.
- Woonfunctie: de omgeving is zeer dicht bebouwd. De realisatie van een wijkpark komt tegemoet aan de nood aan open ruimte.

De aankoop zal gebeuren onder voorwaarde van de toekenning van de subsidies door de Vlaamse overheid. Bij het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid, en Onroerend Erfgoed werd door AG Vespa bij brief van 31 juli de indiening van het subsidiedossier aangekondigd. Het dossier is bij het departement bekend onder de naam "groene gordel-1ste fase Rode Kruislaan Berchem".

Bij brief van 5 juli 2006 deelde het afdelingshoofd mee dat "voor het jaar 2006 alle budgetten reeds grotendeels zijn vastgelegd. In september zal echter een stand van zaken worden opgemaakt. Indien voor de begrote projecten op dat moment geen dossier is ingediend, kan het project van de Rode Kruislaan in het vizier komen".

1. Hoe was de stand van zaken in september? Waren er voor alle begrote projecten dossiers ingediend?
2. Komt het project Rode Kruislaan nog in aanmerking voor subsidies binnen de begroting 2006 of werden subsidies voor dit project begroot voor 2007?

Wanneer zal het project Rode Kruislaan bijgevolg voor subsidie in aanmerking komen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 63 van 13 februari 2007

van **CATHY BERX**

Het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 1996 houdende de tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest voor maatregelen in het kader van het grond- en pandenbeleid vormt de juridische basis voor het verlenen van subsidies aan projecten. Het project Rode Kruislaan betreft een park aan de R1 in Berchem. Het project kadert in het Bijzonder Plan van Aanleg (BPA) Rode Kruislaan, goedgekeurd bij Ministerieel Besluit van 30 mei 2006. Een eventuele betoelaging hangt samen met de bestemmingen opgenomen in het BPA: volgens artikel vijf van het uitvoeringsbesluit moet het gaan om groenvoorzieningen of de inrichting van het openbaar domein in functie van langzaam verkeer of openbaar vervoer. Voor het korfbalterrein dat ook in het projectgebied ligt bijvoorbeeld is een subsidie niet evident.

Autonoom Gemeentebedrijf (AG) VESPA kaartte het project aan bij mijn diensten in een schrijven van juni 2006. Het stadsbedrijf vroeg hierin praktische informatie over het afhandelen van de procedure; de brief vormde geen aanvraag tot subsidiëring. Mijn diensten maken twee keer per jaar een informatieronde van de gemeenten om tot een budgettering te komen. Tijdens de eerste informatieronde van 2006, opgemaakt vóór ontvangst van het schrijven van AG Vespa, engageerden andere gemeenten zich reeds om projecten in te dienen voor een totaalbedrag dat het jaarlijks budget benaderde. Daarom antwoordden mijn diensten op de brief van AG Vespa dat het project voorlopig niet in aanmerking zou komen, tenzij hoger genoemde gemeenten geen dossier zouden indienen. Hierover zou meer duidelijkheid komen tegen de tweede informatieronde van 2006.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt.

1. Bij de tweede informatieronde van vorig jaar, in september 2006, bleek dat verschillende gemeenten die zich in het voorjaar hadden geëngageerd om een aanvraag in te dienen, dit niet meer zouden doen in 2006. Hierdoor kwam er budgettaire ruimte vrij voor andere projecten. Zoals het uitvoeringsbesluit bepaalt kan een project echter pas gesubsidieerd worden wanneer een aanvraagdossier wordt ingediend. Voor het project Rode Kruislaan is dit tot op heden nog niet gebeurd. Bij de tweede informatieronde van 2006 deelde AG Vespa mijn diensten mee dat een aanvraag pas zou ingediend worden in 2007.
2. Daarom is er in 2006 geen budget gereserveerd voor dit project. Bij de eerste informatieronde van 2007 deelde AG Vespa mee dat de door het uitvoeringsbesluit vereiste beslissing van de gemeenteraad voor handen is, en dat een aanvraagdossier op korte termijn zou ingediend worden. Indien dit gebeurt, zal het project getoetst worden aan alle vereisten van het uitvoeringsbesluit. Indien het hieraan voldoet zal dit project in functie van een duurzaam ruimtelijk beleid en een kwalitatieve invulling van de ruimte worden afgewogen tegen andere aanvragen en de beschikbare middelen. Het project van de Rode Kruislaan wordt door de stad begroot op een bedrag dat mijn totaal jaarlijks budget voor grond- en pandenbeleid benadert. Indien het project in aanmerking komt voor subsidiëring zal gezien de beperkte middelen moeten onderzocht worden of eventueel een aangepaste fasering mogelijk is.

Daarnaast wil ik er op wijzen dat ik, zoals aangekondigd in mijn beleidsbrief, bezig ben met de herziening van hoger vernoemd uitvoeringsbesluit. Momenteel zijn de middelen voor strategische projecten versnipperd over verschillende uitvoeringsbesluiten. Om tot een duidelijk en logisch geheel te komen van strategische projecten met een ruimtelijke invalshoek en van Vlaams niveau werken mijn diensten momenteel een voorstel uit van één geïntegreerd besluit inzake de opvolging en subsidiëring van strategische projecten in uitvoering van het RSV. Daarmee kan beter worden rekening gehouden met de huidige planningsprocessen en criteria.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 64
van 13 februari 2007
van **JAN PEUMANS**

Meeneembaarheid registratierechten - Stand van zaken

Vooreerst verwijs ik naar de actuele vragen van collega's Matthijs en Sannen (resp. Handelingen plenaire vergadering nr. 4 van 27 september 2006, blz. 1-3 en nr. 20 van 10 januari 2007, blz. 21-23) over dit onderwerp. Zie hier de stand van zaken op basis van de antwoorden zoals de minister die verschafte in de plenaire vergadering:

- 21 december 2005: de Europese Commissie dient een verzoek in om bijkomende informatie m.b.t. de regeling van de meeneembaarheid te verkrijgen;
- 22 maart 2006: de Vlaamse Regering antwoordt uitvoerig;
- 12 juli 2006: Europese Commissie vraagt opnieuw – in een gemotiveerd advies – om het standpunt verder uit te diepen;
- 13 september 2006: de Vlaamse Regering antwoordt, met juridische bijstand van een gerenommeerd advocatenkantoor;
- in zijn antwoord op 10 januari 2007 stelt de minister dat de Europese Commissie een formele stap “zou” hebben gezet en de zaak aanhangig hebben gemaakt bij het Europees Hof van Justitie. De Vlaamse administratie had toen de formele besluitvorming niet in haar bezit. Ook over de inhoud van de klacht had de minister toen geen verdere informatie. “Van zodra ik daarover uitsluitsel heb, zal ik het u laten weten, zodat we de zaak in de commissie kunnen bespreken.”

Indien het tot een procedure voor het Europees Hof van Justitie komt, lijken er twee mogelijkheden te zijn:

- ofwel een gewone procedure waarbij het dossier wordt opgemaakt en voorbereid door Vlaanderen. De verdediging zal dan gebeuren door federaal en/of een externe advocaat;
- ofwel verdedigen de Vlaamse ambtenaren zelf de zaak namens ons land. Dit veronderstelt evenwel een akkoord van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken en hierdoor zou Vlaanderen zelf moeten instaan voor de proceskosten.

1. Wat is de exacte stand van zaken? Is de minister inmiddels formeel op de hoogte van de klacht?
2. Wat is de inhoud van de klacht? Hoe gaat de minister ze weerleggen?
3. Treft de minister voorbereidingen met het oog op een procedure bij het Europees Hof van Justitie? Houdt hij rekening met de piste om als Vlaanderen zelf de zaak te verdedigen?

Welke stappen worden terzake ondernomen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 64 van 13 februari 2007

van **JAN PEUMANS**

De stand van zaken in dit dossier.

De Europese Commissie stelt zich de vraag of de door het Vlaams Parlement ingevoerde mogelijkheid om de in het Vlaams Gewest in het verleden betaalde registratierechten bij de aankoop van een woning "mee te nemen" (d.w.z. in mindering te brengen van de registratierechten die bij een volgende aankoop verschuldigd zijn), op één bepaald punt strijdig is met enkele principes uit het EG-verdrag.

Na een verzoek om informatie vanwege de Europese Commissie van 21 december 2005, werd een omstandige motivering en toelichting aan de Europese Commissie bezorgd op 22 maart 2006. We hebben uitvoerig toelichting gegeven bij de inhoud van de regelgevingen, maar ook bij de motieven van het Vlaams Parlement om deze regeling in het Vlaams Gewest in te voeren.

Op 12 juli 2006 heeft de Europese Commissie in een met redenen omkleed advies te kennen gegeven dat zij van oordeel is dat de beperking van het meeneemrecht tot "Vlaamse" registratierechten strijdig is met onder meer het vrije kapitaalverkeer en de vrijheid van vestiging van EG-burgers (dossier nummer 2005/2283).

Op 13 september hebben wij namens het Vlaams Gewest onze argumentatie verder uitgediept en onderbouwd.

Naar verluidt heeft de Europese Commissie beslist om de zaak aanhangig te maken bij het Europees Hof van Justitie. Tussen deze beslissing tot het aanhangig maken van het dossier en de eigenlijke dagvaarding kan wel ruime tijd verlopen.

Inhoud van de klacht.

Het gaat meer in het bijzonder over de beperking van het 'meeneemrecht' tot de rechten die in het verleden betaald zijn voor een woning gelegen in het Vlaams Gewest. Registratierechten of soortgelijke rechten die in het verleden betaald zijn geweest bij de aankoop van een woning gelegen in een andere lidstaat van de EG, komen niet voor verrekening of teruggave in aanmerking.

De Europese Commissie stelt zich de vraag of deze beperking geen inbreuk uitmaakt op onder meer de vrijheid van vestiging, het vrije van verkeer van kapitaal, en de vrijheid van de burgers om vrij te reizen en te verblijven op het grondgebied van de lidstaten.

Weerlegging van de klacht.

De Europese lidstaten blijven fiscaal soeverein, gezien het gebrek aan fiscale harmonisatie op Europees niveau. Bijgevolg mogen de Europese lidstaten op fiscaal gebied nog steeds een onderscheid maken tussen belastingplichtigen, in zoverre dit onderscheid berust op objectief verschillende situaties. De genomen maatregelen mogen geen verkapt of vermomde discriminaties of beperkingen op onder meer het vrije kapitaalverkeer vormen.

Er kan mijns inziens een objectief onderscheid gemaakt worden tussen een Europees burger die voor het eerst een woning in het Vlaams Gewest koopt -en bijgevolg nog geen registratierechten in het Vlaams Gewest betaald heeft- en een burger die reeds eerder in het Vlaams Gewest registratierechten bij de aankoop van zijn woning betaald heeft. Dit objectieve onderscheid rechtvaardigt het onderscheid dat het Vlaams Parlement in de regelgeving gemaakt heeft.

Bovendien kan het de door het Vlaams Parlement ingevoerde beperking gerechtvaardigd worden vanuit de bekommernis om de samenhang van het interne belastingstelsel te rechtvaardigen, een principe dat al eerder door het Europees Hof erkend werd.

Deze inhoudelijke argumentatie werd verder uitgediept en onderbouwd, onder meer met verwijzingen naar Europese rechtspraak.

Procedure voor het Europees Hof.

In dit dossier werd Meester Bernard Van de Walle de Ghelcke -partner bij het kantoor Linklaters-aangesteld om de visie van het Vlaams Gewest te verwoorden. Hij heeft zowel een antwoord op de ingebrekestelling als een antwoord op het met redenen omkleed advies geformuleerd en zal het dossier verder verdedigen.

Voor elke zaak ingeleid -op dit ogenblik bestaat er zoals gezegd nog geen inleiding- voor het Hof van Justitie tegen ons land wegens het niet nakomen van verdragverplichtingen, duidt de Minister van Buitenlandse Zaken een ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken (DGJ) aan als gemachtigde van de Belgische Regering. Enkel de FOD Buitenlandse Zaken is bevoegd om België te vertegenwoordigen voor het Hof. Deze gemachtigde is de enige contactpersoon voor het Hof. Hij zal desalniettemin nauw moeten samenwerken met de Vlaamse administratie. Voormelde advocaat zal deze gemachtigde bijstaan ter verdediging van de zaak voor het Hof.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 65
van 16 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Inning onroerende voorheffing - Stand van zaken

Normaal gezien worden de aanslagbiljetten onroerende voorheffing jaarlijks verstuurd. De administratie heeft echter drie jaar de tijd om vanaf 1 januari van het aanslagjaar waartoe de aanslag behoort de onroerende voorheffing in te kohieren en vervolgens de aanslagbiljetten te versturen. Het gebeurt dus dat men bijvoorbeeld voor het ene jaar geen aanslagbiljet ontvangt en het daaropvolgende kalenderjaar twee aanslagen in de bus vindt. In dit geval staat het agentschap Vlaamse Belastingdienst toe dat men betaalt volgens de modaliteiten van een overeengekomen afbetalingsplan.

Intussen verneem ik dat de administratie Onroerende Voorheffing een achterstand heeft opgelopen in het versturen van de aanslagbiljetten voor het aanslagjaar 2006. Dit betekent dat sommige gezinnen dit jaar zowel een aanslagbiljet voor het aanslagjaar 2006 als 2007 zullen ontvangen.

1. Klopt het dat er voor het aanslagjaar 2006 een uitzonderlijke achterstand in het versturen van aanslagbiljetten werd opgelopen?

Kan de minister een overzicht bezorgen van het percentage aanslagbiljetten 2006 dat effectief in 2006 werd verstuurd?

2. Hoeveel verzoeken ontving het agentschap Vlaamse Belastingdienst sinds 1999 per jaar voor een gespreide betaling? Hoeveel van deze verzoeken werden positief beantwoord?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 65 van 16 februari 2007

van **HILDE CREVITS**

1. In tegenstelling tot hetgeen de Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft vernomen, heeft de Vlaamse Belastingdienst geen achterstand opgelopen inzake het versturen van aanslagbiljetten met betrekking tot het aanslagjaar 2006.

Van de 2.578.273 aanslagbiljetten die tot op heden met betrekking tot aanslagjaar 2006 werden verstuurd, werden er 2.541.750 verstuurd in de loop van 2006, hetgeen overeenkomt met een percentage van meer dan 98 %.

Uit onderstaande tabel kan ook worden opgemaakt dat het aantal aanslagbiljetten dat voor 2006 in het aanslagjaar zelf werd verzonden niet significant verschilt van het aantal aanslagbiljetten dat in de loop van de voorgaande jaren werd verzonden met betrekking tot het gelijknamige aanslagjaar.

Voor de volledigheid dient erop te worden gewezen dat het zeer minieme verschil ten opzichte van de verzonden aanslagbiljetten voor het aanslagjaar 2005 (2.557.446 aanslagbiljetten verzonden in het aanslagjaar zelf) ruimschoots werd goedge maakt tijdens de eerste 2 maanden van 2007 vermits in deze periode nog 36.523 aanslagbiljetten met betrekking tot aanslagjaar 2006 werden verstuurd.

Kalenderjaar	Aantal aanslagbiljetten verzonden met betrekking tot het gelijknamige aanslagjaar
1999	2.381.102
2000	2.279.232
2001	2.364.029
2002	2.478.513
2003	2.490.335
2004	2.568.027
2005	2.557.446
2006	2.541.750

2. Onderstaande tabel geeft weer hoeveel aanvragen om een afbetalingsplan vanaf 1999 tot op heden bij de Vlaamse Belastingdienst werden ingediend en hoeveel er daarvan werden goedgekeurd en afgekeurd.

Kalenderjaar	Goedgekeurd	Afgekeurd	Totaal
1999	814	0	814
2000	1.299	50	1.349
2001	2.504	125	2.629
2002	3.566	72	3.638
2003	5.526	65	5.591
2004	6.342	41	6.383
2005	5.422	13	5.435
2006	4.868	14	4.882

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 66
van 16 februari 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

“Huis Stroobants” Tervuren - Bescherming

Aan de Brusselsesteenweg in Tervuren is het “Huis Stroobants” gelegen recht tegenover het administratief centrum. Het huis maakt deel uit van een huizenblok, waarvan, naar verluidt, de eerste vermeldingen dateren uit de vijftiende eeuw.

Ik verneem dat er een procedure is opgestart voor de bescherming van dit gebouw.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Welke adviezen heeft de minister al ontvangen? Wat is de inhoud hiervan?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJK ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 66 van 16 februari 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. en 2. Er is nog geen formele beschermingsprocedure opgestart met betrekking tot het huis Stroobants in Tervuren. Een dergelijke procedure kan pas worden opgestart nadat ik heb beslist om het gebouw voorlopig te beschermen. Mijn administratie bereidt ter zake een dossier voor, vergezeld van haar preliminaire advies, dat mij eerstdaags zal worden voorgelegd, met het oog op het al dan niet nemen van een dergelijke beslissing.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 67
van 20 februari 2007
van **LUDO SANNEN**

Taks tot vergoeding van successierechten - Bevoegdheid

Artikel 147 e.v. van het Wetboek der Successierechten bevat bepalingen omtrent de taks tot vergoeding van successierechten (0,17 %), onder bepaalde voorwaarden te betalen door vzw's en stichtingen.

Volgens de bijzondere financieringswet (art. 3, 4°) is het successierecht van rijksinwoners en het recht van overgang bij overlijden van niet-rijksinwoners een gewestelijke belasting. De taks tot vergoeding der successierechten is niet opgenomen in de wet en is dus federaal gebleven.

Kan de minister bevestigen dat de opbrengsten van de taks tot vergoeding der successierechten door de federale overheid niet worden doorgestort naar de Vlaamse overheid?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 67 van 20 februari 2007

van **LUDO SANNEN**

Artikel 3, 4° en 4 §1 van de Bijzondere Wet van 16 januari 1989 zoals gewijzigd door de Bijzondere Wet van 13 juli 2001 tot herfinanciering van de gemeenschappen en tot uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten geeft de bevoegdheid aan de gewesten tot wijzigen van de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de successierechten bij rijksinwoners en het recht van overgang bij overlijden van niet-rijksinwoners.

Het betreft Boek I van het Wetboek der Successierechten.

Boek II (Taks tot vergoeding der successierechten), Boek IIbis (Jaarlijkse taks op de collectieve beleggingsinstellingen, op de kredietinstellingen en op de verzekeringsondernemingen) en Boek III (Jaarlijkse taks op de coördinatiecentra) zijn nog steeds een federale bevoegdheid.

De opbrengsten van de taks tot vergoeding der successierechten worden dan ook niet doorgestort naar de Vlaamse Overheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 69
van 20 februari 2007
van **VEERLE HEEREN**

Afsluitingen - Verkavelingsvergunning en bouwvergunning

Het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, werd gewijzigd door het besluit van 1 september 2006. Naast enkele verduidelijkingen ging het vooral over een uitbreiding van werkzaamheden waarvoor niet langer een stedenbouwkundige vergunning nodig is.

Artikel 3 van dit besluit vermeldt duidelijk dat een stedenbouwkundige vergunning niet nodig is voor de werken, handelingen en wijzigingen omschreven in dit artikel, voor zover ze niet strijdig zijn met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, bouwverordeningen, verkavelingsverordeningen, ruimtelijke uitvoeringsplannen, bijzondere plannen van aanleg, verkavelingsvergunningen, bouwvergunningen of stedenbouwkundige vergunningen. De plaatsing van afsluitingen is hiervan één onderdeel.

In de praktijk is er vaak nog onduidelijkheid over. Hoe dient men deze regelgeving te interpreteren indien er niet expliciet iets verboden wordt?

Bijvoorbeeld in veel verkavelingsvergunningen van de jaren zeventig staat dat de perceelscheidingen dienen uitgevoerd te worden door een haagbeplanting. Het gewijzigde besluit stelt nochtans dat voor de plaatsing van een afsluiting bestaande uit palen met prikkel- of schrikdraad geen vergunning vereist is. Het plaatsen van afsluiting van draad of draadgaas kan onder bepaalde voorwaarden en enkel voor de afsluiting van bestaande, gevormde huiskavels. Vandaag stellen we dus vast dat vele mensen gekozen hebben voor een afsluiting van prikkel- of schrikdraad of in het kader van de huiskavels voor een afsluiting met draad of draadgaas. Strikt genomen zou men kunnen stellen dat al deze mensen in overtreding zijn met de wet, vermits hun verkavelingsvergunning niet expliciet vermeldt dat ook andere vormen van afsluiting (zoals voorzien in het nieuwe besluit) mogelijk zijn.

Het kan toch niet de bedoeling zijn dat al deze mensen hun afsluiting verwijderen en vervangen door een haagbeplanting. Ook het wijzigen van al deze verkavelingsvergunningen lijkt geen efficiënte manier om dit probleem aan te pakken.

Wat is de bedoeling van dit nieuwe besluit in het kader van deze problematiek?

Is het de bedoeling dat mensen die aan een verkavelingsvergunning onderworpen zijn zoals in bovenvermeld voorbeeld, hun afsluiting moeten verwijderen en moeten vervangen door haagbeplanting?

Of is het de bedoeling dat alle verkavelingsvergunningen aangepast worden overeenkomstig het vermeld besluit? Zo ja, is dit opportuun overeenkomstig de gedachte dat administratieve vereenvoudiging voorop staat?

Als een verkavelingsvergunning die dateert van voor de inwerkingstreding van het vermeld besluit, een andere bepaling omvat, primeert dan het besluit op de vergunning?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 20 februari 2007

van **VEERLE HEEREN**

Om op uw vraag te kunnen antwoorden, is het nodig een goed begrip van de juridische aard van de verkavelingsvergunning te hebben. Hiervoor citeer ik uit Vekeman, "Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw", een standaardwerk.

"Zoals de stedenbouwkundige vergunning wordt ook de verkavelingsvergunning verleend aan een bepaalde persoon met het oog op de verwezenlijking van een bepaalde verkaveling. Meer nog dan een stedenbouwkundige vergunning vertoont zij een karakter van zakelijke overdraagbaarheid, aangezien zij juist de overdracht toestaat van de kavels die van de verkaveling deel uitmaken.

(...) Aangezien een verkaveling bestemd is om in verschillende afzonderlijke eigendommen te worden opgesplitst, bevat een verkavelingsvergunning voorschriften die op al de toekomstige eigendommen terzelfdertijd van toepassing zijn en die derhalve een reglementair karakter hebben. Dat geldt ook voor een wijziging van een verkavelingsvergunning, zelfs indien zij slechts op één perceel betrekking heeft.

Een verkavelingsvergunning verbindt de overheid zoals een ruimtelijk uitvoeringsplan of een BPA en zoals een BPA strekt zij ertoe de gedetailleerde bestemming van een terrein te bepalen.

(...) De verkavelingsvergunning brengt in feite een ruimtelijke ordening op microschaal tot stand, zoals een ruimtelijk ordeningsplan dat op macroschaal doet."

Na lezing van deze tekst, die uitvoerig gesteund is op rechtspraak, is het duidelijk dat zowel vergunningsplichtige werken als van stedenbouwkundige vergunning vrijgestelde werken moeten beantwoorden aan de verkavelingsvergunning.

Er is dus geen decretale basis aanwezig om bepaalde werken via een besluit van de Vlaamse Regering vrij te stellen van stedenbouwkundige vergunning en toe te staan in strijd met een verkavelingsvergunning. Dit komt door de grote rechtsbescherming die een verkavelingsvergunning in onze wetgeving geniet.

Er zijn maar drie mogelijkheden om in concrete gevallen een uitweg te bieden:

1° de wijziging van de verkaveling op initiatief van één of meerdere eigenaars;

2° de wijziging of vernietiging van de verkavelingsvergunning via de opmaak van RUP of BPA;

3° de wijziging of vernietiging van de verkavelingsvergunning die ouder is dan 15 jaar op initiatief van de gemeente.

U vraagt of het de bedoeling van het besluit van 1 september 2006 is dat mensen nu hun afsluiting vervangen door een haag, zoals de verkaveling voorschrijft. Ik moet u erop wijzen dat indien mensen in deze situatie een afsluiting hebben geplaatst, dit steeds een overtreding van de verkavelingsvoorschriften was. Het besluit van 1 september 2006 wijzigt in deze niets, en kan hieraan ook niets wijzigen.

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 25
van 23 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Topsportmanifestaties - Subsidies

Topsport Vlaanderen is een initiatief van de Vlaamse overheid om topsportevenementen te ondersteunen.

Uit de begeleidende brief bij het aanvraagformulier voor subsidies voor 2007 blijkt dat het aantal aanvragen van jaar tot jaar toeneemt.

1. Kan de minister medelen hoeveel topsportmanifestaties er in het totaal door Topsport Vlaanderen werden gesubsidieerd sinds de opstart in 1995?
2. Kan de minister medelen, per jaar sinds 1995 tot en met 2006 en per provincie:
 - hoeveel topsportmanifestaties er in het totaal werden gesubsidieerd en voor welk totaalbedrag;
 - welke topsportmanifestaties er werden gesubsidieerd en voor welke respectieve bedragen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 25 van 23 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

In bijgevoegde tabel vindt u het antwoord op de door u gestelde vragen. Deze gelijkaardige vraag werd ook al gesteld door Kris Van Dijck op 8 december 2006.

1. In totaal werden er 593 topsportmanifestaties gesubsidieerd sinds de opstart in 1995.
2. Zie tabel als bijlage.

BIJLAGE

Overzicht topsportmanifestaties 1995-2006

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/ANCIAUX/25/antw.025.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 26
van 31 januari 2007
van **LINDA VISSERS**

Bescherming van klokkenluiders - Meldingen

De Vlaamse Regering keurde op 28 januari 2005 het protocol goed tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst ter bescherming van de klokkenluiders.

Dit protocol wilde een bijkomende rechtsbescherming bieden aan personeelsleden van de Vlaamse overheid die melding maken van onregelmatigheden zoals bijvoorbeeld nalatigheid, misbruik of misdrijf.

Het protocol trad in werking op 4 juli 2005 en bijgevolg is er nu meer dan een jaar verstreken waardoor een duidelijk beeld verkregen kan worden over de werking ervan.

1. Kan de minister meedelen of hij/zij al meldingen van de Ombudsdienst heeft binnengekregen m.b.t. personeelsleden – onder zijn/haar bevoegdheid – die gebruik maakten van het protocol?
2. Kan de minister, in de algemene zin en uitsluitend m.b.t. onderzoek dat al is afgerond en waarbij inderdaad anomalieën aan het licht werden gebracht, aangeven wat de aard van de problemen was en of er eventueel al maatregelen werden genomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 23, Moerman nr. 20, Vandenbroucke nr. 90, Vervotte nr. 78, Van Mechelen nr. 48, Anciaux nr. 26, Bourgeois nr. 38, Peeters nr. 255, Keulen nr. 85 en Van Brempt nr. 76).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 26 van 31 januari 2007

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door Vlaams minister Geert Bourgeois, minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 27
van 31 januari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Bibliotheken faciliteitengemeenten - Taalverhouding collecties

Kan de minister in verband met de bibliotheken van de faciliteitengemeenten meedelen wanneer de laatste visitaties van de administratie ter plaatse hebben plaatsgevonden?

Welke vaststellingen werden daarbij gedaan met betrekking tot de taalverhoudingen van de collecties?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 27 van 31 januari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Wat de taalverhoudingen van de collecties betreft, moet er een onderscheid worden gemaakt tussen de oude regelgeving en het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid.

Het inmiddels opgeheven besluit van de Vlaamse regering van 13 november 1991 houdende uitvoering van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk bepaalde in artikel 18 dat het aantal boekbanden van de actuele collectie voor ten minste 75% moest zijn samengesteld uit Nederlandstalige boeken met daarenboven een aan de behoeften aangepaste selectie van anderstalige werken.

Enkel in de faciliteitengemeenten Wemmel en Sint-Genesius-Rode is er een door de Vlaamse overheid gesubsidieerde openbare bibliotheek. De subsidie voor de openbare bibliotheek van Wezembeek-Oppeem werd op 1 december 1998 stopgezet, omdat de collectie gedrukte materialen er slechts voor iets meer dan de helft uit Nederlandstalige werken bestond. Het gemeentebestuur wenste uitdrukkelijk deze toestand te bestendigen.

In de gemeenten Wemmel en Sint-Genesius-Rode voldeed de collectie aan de gestelde vereisten.

Het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid bepaalt in artikel 10, §1, 10° dat van de middelen, bestemd voor de aankoop van gedrukte materialen, jaarlijks minstens 75 % van het vastgestelde budget moet worden besteed aan Nederlandstalige publicaties.

2007 is het eerste jaar van de gemeentelijke legislatuur en dus ook het jaar waarin wordt gewerkt aan, onder meer, bibliotheekbeleidsplannen. In dit kader en gelet op de initiatieven die ik voorzie om een bibliotheekwerking voor alle inwoners, ook van de faciliteitengemeenten, mogelijk te maken, heb ik aan de administratie gevraagd om, onder meer op basis van een evaluatiebezoek, mij een rapport te bezorgen over de betrokken bibliotheken.

De meest recente analyse met betrekking tot de taalverhoudingen bij de collectievorming dateert van januari 2007. Uit controle van de gegevens van de twee faciliteitengemeenten stelde mijn administratie vast dat zowel de gemeente Wemmel als de gemeente Sint-Genesius-Rode aan de voorwaarden voldoen.

In Wemmel bedroeg het totale budget 34.787,66 euro voor gedrukte materialen in het werkingsjaar 2006 . Van dit bedrag werd 26.646,58 euro uitgegeven aan Nederlandstalige materialen, de overige 8.141,08 euro aan anderstalige gedrukte materialen (Franstalige en Engelstalige gedrukte publicaties). Dit geeft afgerond 77% Nederlandstalige publicaties.

Uit het grootboek budgettaire verrichtingen voor het werkjaar 2005 van de gemeente Sint-Genesius-Rode bleek dat het totale budget voor gedrukte materialen in het werkingsjaar 2005 48.000 euro bedroeg. Van dit bedrag werd 1.563,74 euro besteed aan abonnementen op anderstalige kranten en tijdschriften, 6.519,94 euro aan anderstalige fictie en non-fictie en 411 euro aan de Engelstalige Encyclopedie Britannica. De overige 39.505,32 euro werd besteed aan Nederlandstalige werken. Dit is ongeveer 82 %.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 28
van 31 januari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Wezembeek-Oppem - Subsidiëring Franstalige verenigingen

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 29 van 30 november 2005 over de subsidiëring van Franstalige verenigingen in Wezembeek-Oppem antwoordde de minister dat de diensten van de gouverneur van Vlaams-Brabant het antwoord schuldig bleven op de concrete vraag of er steun verleend wordt vanuit de Cocof (Commission Communautaire Française) of vanuit de Franse Gemeenschap (Websitebulletin, publicatiedatum 24-01-06). Dit maakte geen voorwerp uit van het onderzoek dat ter zake werd uitgevoerd.

De minister kondigde wel aan dat hij via een brief aan de gouverneur gevraagd had of hij hem daarover verder kon informeren.

Heeft de minster ter zake sedertdien van de gouverneur meer informatie gekregen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 28 van 31 januari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het kabinet van de gouverneur van Vlaams-Brabant kon geen antwoord geven op de vraag naar bijkomende informatie over de vaststelling in het rapport. Ik heb daarom de vraag ook voorgelegd aan het Agentschap voor Binnenlands Bestuur, meer bepaald de Provinciale Afdeling Vlaams-Brabant. Het Agentschap meldde dat de informatie over dat deel van het rapport verkregen werd in een onderhoud met een gemeenteraadslid van Wezembeek-Oppem maar kon geen verdere informatie verschaffen.

Ik wil er ook op wijzen dat wanneer de subsidies rechtstreeks aan de verenigingen werden toegekend, de Vlaamse overheid alvast via het administratief toezicht op de lokale besturen geen maatregelen kan nemen m.b.t. de vaststelling in het rapport.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 29
van 7 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Decreet lokaal cultuurbeleid - Evaluatie - Faciliteitengemeenten

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 17 november 2005 over het onderzoek van de gouverneur van Vlaams-Brabant naar de subsidiëring van verenigingen in de faciliteitengemeenten van de Vlaamse Rand, deelde de minister mee dat nog diezelfde maand de evaluatie van het decreet op het lokaal cultuurbeleid van start zou gaan (Handelingen C64 van 17 november 2005, blz. 1-4).

Die moest in de zomer van 2006 uitmonden in een aantal klachtlijnen voor een eventuele aanpassing van de regelgeving. De minister twijfelt er niet aan dat de problematiek van het cultuurbeleid in de faciliteitengemeenten ook binnen die context aan bod zou komen.

Bij de evaluatie van het decreet op het lokaal cultuurbeleid zou ook het probleem van de sancties kunnen worden bekeken.

Kan de minister in dat verband een stand van zaken geven?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 29 van 7 februari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In de zomer van 2006 formuleerde ik inderdaad een aantal voorstellen in het kader van de evaluatie van het decreet lokaal cultuurbeleid. Hierbij probeerde ik een nieuw, genuanceerd evenwicht te vinden tussen de autonome rol van de gemeentebesturen en het concreet, gezamenlijk realiseren van beleidsdoelstellingen voor de hele Vlaamse Gemeenschap.

Uit het overleg met de sector werd duidelijk dat het draagvlak voor het huidige decreet zeer groot is. Herhaaldelijk werd mij erop gewezen dat dit decreet zijn start niet heeft gemist, op het terrein heel wat in beweging heeft gezet en dus zeker niet toe is aan een grondige bijsturing. Uit het overleg bleek eveneens dat de voorstellen werden gepercipieerd als het afstand nemen van bestaande processen en realisaties op het terrein. De kans dat eventuele bijstellingen, die uit deze voorstellen konden voortvloeien, te veel negatieve energie zouden veroorzaken bleek groot.

Omdat dit het laatste van mijn bedoelingen is, besloot ik om de aanpassingen van het decreet terug te brengen tot een aantal aandachtspunten waarvoor een breed draagvlak bestaat.

Het betreft bepalingen met het oog op een verdere vermindering van plan- en administratieve lasten en met het oog op een goede aansluiting op het gemeentedecreet. Ook het aanpassen van de regelgeving voor variabele subsidies voor de cultuurcentra en het verhelderden van de opdrachten inzake streekgericht bibliotheekbeleid moeten worden aangepast.

Voorstellen dienaangaande werden in het najaar 2006 met de sector afgetoetst. Overleg met vertegenwoordigers van de gemeenten en provincies zijn pas in 2007 gestart, gelet op de nieuwe gemeentelijke en provinciale legislatuur.

Eén van de uitgangspunten is inderdaad ook om in het kader van de decreetevaluatie maatregelen te nemen die er moeten toe leiden dat ook in die gemeenten, die momenteel nog altijd niet beschikken over een volwaardige bibliotheek, een volwaardige bibliotheekvoorziening voor de inwoners kan worden gegarandeerd. Dit geldt in overwegende mate voor een aantal faciliteitengemeenten.

Sancties zijn een mogelijke piste, ook al leert de ervaring met het bibliotheekdecreet van 1978, dat het niet altijd tot de gewenste resultaten leidt om enkel hiervan uit te gaan. Daarom wens ik ook andere, eerder stimulerende maatregelen in het kader van schaalvergroting te nemen, zodat er ook effectief op het terrein zichtbare verbeteringen in de situatie zijn.

Het in het vooruitzicht gestelde overleg moet resulteren in een ontwerp van aanpassingsdecreet, dat in het voorjaar ter bespreking en goedkeuring aan het parlement zal worden voorgelegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 30
van 7 februari 2007
van **SVEN GATZ**

Woonzorgzones Brussel - Locaties

Onlangs kregen we van de minister in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand een zicht op de strategische planning voor woonzorgzones in Brussel. De minister zal voor de Vlaamse woonzorgzones in Brussel een financiële inhaaloperatie opstarten. We kennen allemaal de noden van de groeiende groep ouder wordende Brusselaars waarvoor een sterk uitgebouwd zorgnetwerk nu en in de toekomst heel wat kan betekenen.

Het is ook duidelijk dat de ontwikkeling van de woonzorgzones in een eerste fase vooral betrekking heeft op het Westen en Noorden van Brussel en minder of niet op het Zuiden en het Oosten. Ik besef dat dit een pragmatische keuze is. Men moet ergens beginnen.

Maar soms dienen zich gelegenheden aan die men in een strategische planning moeilijk kan voorzien. Zo bevindt er zich in Sint-Lambrechts-Woluwe momenteel een gebouw van Electrabel (Konkelstraat) dat te koop staat en uitermate geschikt lijkt voor de uitbouw van een woonzorgzone of seniorenzorg in dat deel van Brussel. Het lijkt dus op zijn minst de moeite om deze piste te onderzoeken. Het zou de ontwikkeling van een woonzorgzone in het veeleer slecht bedeelde Zuid-Oosten van Brussel ten goede komen.

Is de minister op de hoogte van de gelegenheid die zich aandient in de Konkelstraat in Sint-Lambrechts-Woluwe?

Werd er al onderzocht of dit gebouw geschikt is?

Welke concrete stappen worden eventueel op korte termijn ondernomen? Of waarom is dit volgens de minister geen geschikte opportuniteit?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 30 van 7 februari 2007

van **SVEN GATZ**

De vorige jaren werden aan de hand van de studie van het Seniorencentrum de bakens uitgezet voor de uitbouw van woonzorgzones te Brussel. De studie van het Seniorencentrum detecteerde drie prioritair te ontwikkelen woonzorgzones in:

- Zuid-West Brussel (Anderlecht);
- Noord-Oost Brussel (Schaarbeek, Evere, St-Joost en Haren);
- Noord-West Brussel (Ganshoren, Jette, Laken en N-O-H)

In juli 2006 heb ik voor de infrastructurele realisatie van deze prioritaire zones een ‘woonzorgplanner’ aangesteld. De heer Kris Lombaert kreeg de opdracht om concrete projecten te definiëren, op zoek te gaan naar valabele partners en projectlocaties en vervolgens de geselecteerde projecten te ontwikkelen.

Op basis van de onderzoeksresultaten van de woonzorgplanner en in samenspraak met de stuurgroep (waar ook de kabinetten en de administraties van de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn/Volksgezondheid/Gezin en van het VGC-collegelid bevoegd voor Welzijn en Gezondheid deel van uitmaken), heb ik een shortlist opgesteld van 10 concrete projecten die voor ontwikkeling tot woonzorgzone in aanmerking komen. Deze projecten bevinden zich in de stadsdelen Anderlecht, Evere/Haren, Neder-over-Heembeek, Laken, Brussel Vijfhoek, Schaarbeek, Sint-Agatha-Berchem/Hoog-Molenbeek, Jette, Ganshoren. Zoals reeds vermeld werden deze zones in de studie van het Seniorencentrum aangeduid als prioritair omwille van het grote aantal Nederlandstalige senioren en/of het schrijnende tekort aan senioreninfrastructuur.

De komende maanden worden de deelprojecten in deze prioritaire zones verder uitgetekend, in nauwe samenwerking met potentiële (privé-)partners en met lokale actoren zoals rusthuizen, lokale dienstencentra etc. De ontwikkeling van de woonzorgzones in de rest van Brussel is voor een latere fase.

Sint-Lambrechts-Woluwe behoort niet tot de aangestipte prioritaire woonzorgzones. De woonzorgplanner Kris Lombaert kent evenwel het domein van Electrabel in de Konkelstraat. De contacten maken duidelijk dat het gaat om een grootschalig en bijzonder kostelijk project. Het gebouw telt 4500m² oppervlakte en is gelegen in een domein van 2ha. Het Electrabelgebouw huisvest kantoren in een nieuwe residentiële wijk. In eerste instantie zouden de nodige vergunningen moeten aangevraagd worden om de bestemming te wijzigen. Het gebouw zelf wordt beter met de grond gelijk gemaakt; nieuwbouw is in dit geval verkieselijk boven renovatie. Gezien deze situatie ben ik van oordeel dat er voor dit project in Sint-Lambrechts-Woluwe binnen de gestelde prioriteiten en het financiële kader geen ruimte is.

Verschillende kopers en investeerders dienden zich reeds aan bij Electrabel, maar tot op heden zonder reactie vanwege Electrabel. Het spreekt voor zich dat de woonzorgplanner bereid is om zijn knowhow ter beschikking te stellen indien privé-partners of promotoren dit terrein willen ontwikkelen als woonzone voor senioren. Indien gewenst kan de woonzorgplanner, naast de lijst met prioraire projecten, ook een lijst met opportuniteiten bijhouden.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 33
van 19 januari 2007
van **CARL DECALUWE**

Nieuw zenderbedrijf - Modaliteiten

Het nieuwe, nog op te richten, zenderbedrijf zal onder meer de zendmasten en terreinen van de VRT dienen over te nemen.

Hiermee zal de problematiek van bouwovertradingen (Sint-Pieters-Leeuw) en bodemattesten zeker ook aan de orde komen.

1. Hoeveel zendmasten (eigendom / gehuurd) moeten worden ingebracht in het nieuwe bedrijf?

Wat zal er gebeuren met de bouwovertradingen?

Welke procedures moeten worden gevolgd en wat is de vooropgestelde timing?

2. Hoeveel gronden worden overgedragen aan het nieuwe zenderbedrijf?

Beschikt men over de nodige bodemattesten? Zo neen, welke timing wordt hiervoor vooropgesteld?

3. Wanneer zal het nieuwe zenderbedrijf effectief worden opgericht?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 33 van 19 januari 2006

van **CARL DECALUWE**

Bij besluit van de Vlaamse Regering van 27 oktober 2006 werd beslist om

- plannen te laten uitwerken voor de verzelfstandiging van het zenderpark
- een businesscase voor dit verzelfstandigd bedrijf op te laten stellen.

De studies zijn op dit moment nog in ontwikkeling. Over hoe het uiteindelijke en definitieve scenario er zal uitzien kan dus momenteel geen exhaustief antwoord worden geformuleerd.

Het is de intentie van de Vlaamse Regering om in het op te richten zenderbedrijf alle zendmasten onder te brengen die noodzakelijk zijn om het huidige omroepzenderpark van de Openbare Omroep operationeel te houden en het verder uit te bouwen.

Concreet met betrekking tot de door U gestelde vragen heb ik de VRT om input gevraagd.

1. De VRT heeft mij gemeld dat er met betrekking tot zijn zendinstallaties geen enkele bouwvoertreding werd begaan. Voor alle bouwwerken kreeg de VRT een stedenbouwkundige vergunning.

Wel is het zo dat sommige bouwvergunningen na het beëindigen van de werken door de Raad van State vernietigd werden. Voor deze gevallen zijn procedures opgestart met het oog op een regularisatie van de ondertussen bestaande toestand.

Het betreft in casu de zendmast in Sint-Pieters-Leeuw waarvoor de bouwvergunning door de Raad van State werd vernietigd nadat het betrokken gewestplan eerder gedeeltelijk door de Raad was vernietigd. De procedure voor het vaststellen van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan loopt. In december 2006 heeft de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke ordening een gunstig advies uitgebracht over het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Ook de bouwvergunning voor de zendmast in Brussegem is door de Raad van State vernietigd. De Vlaamse administratie voor Ruimtelijke Ordening onderzoekt de mogelijkheden voor regularisatie in dit dossier.

2. Een eventuele overdracht van de gronden hangt nauw samen met de overdracht van de masten. Er dient daarvoor gewacht te worden op het resultaat van de studies. Ik verwijs dan ook naar wat ik hierboven gesteld heb over de masten.

Bij een eventuele overdracht van de gronden zal een notaris de regelgeving aangaande bodemattesten nauwgezet moeten opvolgen.

3. De concrete modaliteiten van de oprichting van het zenderparkbedrijf, inclusief de oprichtingsdatum, zullen afhangen van de uiteindelijke beslissing van de Vlaamse Regering over de scenario's voor verzelfstandiging van het zenderpark en de uitrol van de digitale ether. Omwille van de noodzaak van het samengaan van beide beleidselementen en gezien de analyses die vandaag daarvoor aan de gang zijn is het niet mogelijk hier vandaag al een concrete datum op te plakken.

Wel blijft het de doelstelling om de verzelfstandiging van dit zenderpark te realiseren in de eerste helft van 2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 34
van 19 januari 2007
van **CARL DECALUWE**

Commerciële tv-zenders - Percentage Europese producties

Niettegenstaande dat er op Europees niveau is afgesproken dat de televisieomroepen minstens de helft van de tijd aan Europese producties moeten besteden, wordt deze norm door de Vlaamse erkende commerciële zenders blijkbaar niet nageleefd.

1. Kan de minister per erkende Vlaamse commerciële zender een overzicht geven van de procentuele besteding in buitenlandse, niet-Europese producties?
2. Wat is de oorzaak en/of reden voor deze niet-nageleefde Europese norm?
3. In welke mate treedt de minister hiertegen op? Op welke manier? Indien niet, wat is de motivering?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 34 van 19 januari 2007

van **CARL DECALUWE**

Achtergrond

In hoofdstuk III van de richtlijn Televisie zonder Grenzen zijn inderdaad bepalingen opgenomen tot bevordering van de verspreiding en productie van televisieprogramma's. Artikel 4 van de richtlijn bepaalt dat “– voor zover mogelijk – de lidstaten er met passende middelen op toe zien dat de omroeporganisaties het grootste gedeelte van hun niet aan informatie, sport, spel en reclame, teletekst en telewinkelen gewijde zendtijd reserveren voor Europese producties in de zin van artikel 6”.

Deze bepaling is niet dwingend voor de lidstaten. Zij werd in de Vlaamse gecoördineerde decreten omgezet met artikel 115 van de gecoördineerde decreten, dat bepaalt:

“De televisieomroep van de Vlaamse Gemeenschap en de televisieomroepen die door de Vlaamse Gemeenschap zijn erkend op basis van artikel 58, 1°, 3°, 4° en 5° streven ernaar om het grootste deel van hun zendtijd die niet aan nieuws, sport, spel, reclame, teletekst en telewinkelen gewijd is, te besteden aan Europese producties

Een aanzienlijk deel ervan moet worden besteed aan Nederlandstalige Europese producties.

De Vlaamse Regering kan hiervoor quota opleggen.”

Tot op heden werd aan deze mogelijkheid om quota op te leggen geen concrete invulling gegeven.

1. Overzicht

Voor het overzicht m.b.t. de bestaande door Vlaanderen erkende commerciële omroepen verstrek ik hieronder de gegevens in het kader van de rapportering aan de Europese Commissie. In artikel 4, lid 3 van de richtlijn Televisie zonder Grenzen is bepaald dat de lidstaten een tweejaarlijkse rapportering voorleggen aan de commissie over de toepassing van artikel 4, zijnde het streven naar uitzenden van Europese producties, zoals in mijn inleiding vermeld.

Deze tweejaarlijkse rapportering werd de laatste maal bezorgd aan de Commissie in september 2005 voor de referentiejaar 2003 en 2004.

Voor de volgende rapportering, namelijk de gegevens voor de referentiejaar 2005 en 2006 die in de loop van dit jaar aan de Commissie zullen verstrekt worden, zullen de omroepen binnenkort aangeschreven worden en zal hen gevraagd worden de nodige input voor te leggen.

Uittreksel uit de EU geconsolideerde rapportering, specifiek over de Vlaamse commerciële zenders

Overzichtstabel: percentage Europese producties 2003-2004						
Omroep	zender	MA 2003	MA 2004	type	% EW 2003	%EW 2004
VMMa	VTM	23,5	22,9	Particulier	48%	58%
	Kanaal Twee	6,2	5,2	Particulier	38%	41%
	Jim Tv			Particulier	100%	94%
SBS Belgium	VT4	6,8	6,7	Particulier	24%	25%
	Vijf Tv		0,3	Particulier	NO	23%
Media ad Infinitum	Vitaya	1,2	1,5	Particulier	76%	72%
Event Tv Vlaanderen	LibertyTv.Com			Particulier	70%	84%
Belgian Business Tv	Kanaal Z			Particulier	100%	100%
Legende	MA 2003	marktaandeel 2003				
	MA 2004	marktaandeel 2004				
	NO	nog niet actief				
	type	type omroep				
	% EW 2003:	Europese producties tov totale producties minus sport, enz. in 2003. zoals bepaald in art. 4 van de RL en art. 115 van de gecoörd. decreten				
	% EW 2004:	europese producties tov totale producties minus sport, enz. in 2004 zoals bepaald in art. 4 van de RL en art. 115 van de gecoörd. decreten				

Commentaar

Uit deze gegevens blijkt dat VTM en Jim Tv boven de helft zitten voor wat betreft het deel van de Europese producties: voor Jim TV bedroeg het percentage in 2004 zelfs 94%. Kanaal Twee haalde einde 2004 niet de 50%, maar er is een stijgende trend t.o.v. 2003.

Voor SBS lag het percentage beduidend onder de 50 procent, doch hier moet men toch wijzen op het veranderde aanbod van SBS gedurende de laatste jaren. Verwacht wordt dat deze cijfers ondertussen opgelopen zijn, maar of deze cijfers nu reeds de 50% benaderen kan nog niet bevestigd worden.

Als je dit in het perspectief plaatst van het marktaandeel van de diverse zenders (waarbij het marktaandeel van de VRT, die trouwens moeiteloos de 50% haalt, niet in rekening werd genomen), dan kan je concluderen dat Europese producties en Vlaamse producties toch over het algemeen vrij goed scoren en stand houden.

De geconsolideerde cijfers voor België die door de Commissie worden opgemaakt op basis van de verzamelde input van de Gemeenschappen komen voor 2003 op een percentage van 58,32% en voor 2004 op een percentage van 53,5%. Vergeleken met het stijgende percentage in Vlaanderen kan deze daling voor gans België verwonderlijk lijken. Dit heeft mogelijks te maken met de berekeningswijze en de weging die gemaakt wordt van de resultaten van de kleinere omroepen (die vermoedelijk het algemeen percentage naar beneden halen).

2. Gevolgen

Ik heb aldus op basis van de voorliggende cijfers niet zozeer de indruk dat het aandeel van de Europese producties stelselmatig verder afneemt, zoals U beweert. Wel is het mijns inziens zo dat de verschillende omroepen een ander beeld geven, waarmee ik bedoel dat bijvoorbeeld VTM en VT4 metertijd hoger zullen scoren in Europese producties (voornamelijk door meer en meer eigen Vlaamse producties), terwijl andere kanalen (zoals vijfTV en Kanaal 2) minder makkelijk deze doelstellingen zullen halen door het feit dat Amerikaanse avonturen- en actiereeksen of films meer via deze omroep-programma's worden vertoond.

Verdere analyse en input van de omroepen is echter vereist om een inzicht te verkrijgen in de evoluties van de afgelopen twee jaren. Dit zal de eerstkomende maanden duidelijk worden op het ogenblik dat de gegevens sowieso opgevraagd worden aan de omroepen in het kader van de voorbereiding van bovenvermelde Europese rapportering. Ik heb deze gegevens nu niet willen opvragen omdat ik, in het

streven naar lastenverlaging voor de bedrijven, nu geen extra inspanningen wil vragen daar waar de bevraging eerstdaags toch zal gebeuren in het kader van een Europese verplichting.

3. Optreden/maatregelen

De gecoördineerde decreten bepalen dat de omroepen moeten streven naar het halen van de zogenaamde 50% norm. Ze laten de Vlaamse Regering toe om quota op te leggen rond Europese en Nederlandstalige Europese producties, maar tot op heden is hieraan geen invulling gegeven.

Bij ontstentenis van dwingende bepalingen is wettelijk optreden onmogelijk.

Ik wijs er wel op dat, in het kader van het filmbeleid, het Vlaams Audiovisueel Fonds de verplichting heeft meegekregen om een gedeelte van de steunverlening te reserveren voor de productie van fictieprogramma's voor televisie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 35
van 26 januari 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Riviertoeerisme - Vaarplan en zondagdienst

Op 30 november 2006 werd tijdens de bespreking van de “Beleidsbrief Toerisme” door mevrouw Demeulenaere in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme, de vraag gesteld of minister Bourgeois reeds een vaarplan had laten maken en of er al afspraken gemaakt werden met de bevoegde minister over het openhouden en bemannen van de sluizen op zondag (Stuk 15(2006-2007)-Nr.4-C).

Hoewel deze maatregelen aan de basis zouden moeten liggen van een efficiënt rivier- en watertoerisme, werd hierop nog niet teruggekomen. Minister Bourgeois verklaarde in de betrokken commissie als antwoord op deze vraag dat “inzake watertoerisme het roer letterlijk in handen ligt van minister Peeters”. Verder stelde hij dat “er wel een overlegplatform bestaat en dat over de regelgeving met minister Peeters dient overlegd te worden”.

1. Heeft het bovenvermelde overleg reeds plaatsgevonden?
2. Welke zijn de beleidsbeslissingen die de minister met betrekking tot deze problematiek nog verder zal uitwerken?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 35) en Peeters (vraag nr. 248).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 35 van 26 januari 2006

van **ANNICK DE RIDDER**

Minister Peeters zal een gecoördineerd antwoord geven op deze vraag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 36
van 31 januari 2007
van **LINDA VISSERS**

Overheidspersoneel - Transparantie financiële voordelen

In het kader van integriteitszorg en deugdelijk bestuur is publieke verantwoording en transparantie voor de overheid van cruciaal belang wil ze het vertrouwen van de burger blijven genieten.

De minister nam reeds in 2005 initiatieven die betrekking hebben op de transparantie van de financiële voordelen van topambtenaren, zoals onder meer de zitpenningen en de andere vergoedingen die personeelsleden genieten ten gevolge van hun aanstelling door de regering (bv. als gedelegeerd bestuurder in een bedrijf of als regeringscommissaris of als vertegenwoordiger van de Vlaamse overheid in de commissie).

In 2006 werd door de diensten van de minister een uitgebreide nota met een aantal concrete voorstellen uitgewerkt. De nota had als doel te komen tot een verhoogde transparantie van de financiële voordelen van de personeelsleden van de Vlaamse overheid.

Kan de minister aangeven welk gevolg er totnogtoe reeds aan werd gegeven of welke maatregelen er op basis daarvan nu reeds in het vooruitzicht kunnen worden gesteld?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 36 van 31 januari 2007

van **LINDA VISSERS**

In de beleidsbrief Bestuurszaken 2007 – kwaliteit leveren en tonen – besteed ik in hoofdstuk 4 heel wat aandacht aan integriteit en deugdelijk bestuur in de Vlaamse overheid. De aanpak kan pas slagen als er gewerkt wordt met een reeks maatregelen en instrumenten.

In eerste instantie publiceerde ik begin juli 2006 twee omzendbrieven. De eerste omzendbrief van 6 juli 2006 actualiseert het toepassingsgebied van de deontologische code naar aanleiding van de reorganisatie van de Vlaamse overheid. De tweede omzendbrief van dezelfde datum bepaalt maatregelen om draaideurconstructies te vermijden en kwetsbare functies in de Vlaamse administratie te beschermen.

Daarnaast is er de kwestie van de transparantie, ook een element dat in de met redenen omklede motie 19 oktober 2005 van het Vlaams Parlement aan bod komt.

Zoals vermeld in de beleidsbrief 2007 is het mijn bedoeling te komen tot een verhoogde transparantie van de financiële voordelen van de personeelsleden van de Vlaamse overheid.

Deze transparantie past in mijn overtuiging dat elke Vlaming toegang zou moeten krijgen tot bepaalde informatie. Dit geldt onder meer voor de regelgeving betreffende publiekgefinancierde salarissen. Hierbij moet een voortdurende belangenafweging gebeuren en moet worden gezocht naar een evenwicht tussen de bescherming van de individuele persoon en de noden van de overheid. Op dit ogenblik bevindt dit voorstel zich evenwel nog in een onderzoeksfase. Eens dit voorstel concreet is uitgewerkt en werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering zal ik hierover uitgebreid communiceren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 37
van 31 januari 2007
van **JAN PEUMANS**

Erfgoedlogies Limburg - Stand van zaken

Bij kaderbeslissing van 19 juli 2002 heeft de Vlaamse Regering besloten daadwerkelijk LRM-middelen (Limburgse Reconversie­maatschappij) te reserveren voor een aantal voorgestelde projecten, waaronder toeristische hefboomprojecten.

De Vlaamse Regering besliste om maximaal 90,57 miljoen euro voor alle geselecteerde STAP-projecten te voorzien (Strategisch Toeristisch Actieplan).

In haar beslissing van 19 juli 2002 heeft de Vlaamse Regering eveneens een kader gecreëerd waarbinnen de middelen van LRM niet-rendementsgebonden kunnen worden aangewend.

Bij beslissing van de Vlaamse Regering van 24 maart 2006 werd goedkeuring gegeven aan de wijze waarop de LRM-middelen beschikbaar worden gesteld voor het project “erfgoedlogies Limburg”.

Concreet werd er voor het project ten minste 9 miljoen euro beschikbaar gesteld; 8 miljoen euro aan investeringsmiddelen voor de realisatie van erfgoed­sites en 250.000 euro jaarlijks voor de recurrente exploitatie­kost voor het projectbureau.

De Raad van Bestuur van Lisom (Limburgse Strategische Ontwikkelings­maatschappij), de gespecialiseerde dochter van LRM, hechtte haar goedkeuring aan het project en aan de voorop­gestelde financierings­principes. Tussen Lisom en de vzw Marketing Erfgoedlogies Limburg werd een overeenkomst gesloten.

1. Graag een overzicht m.b.t. de werking van deze vzw, het organogram, de statuten, de samen­stelling van de Raad van Bestuur,...
2. In 2004 en 2005 werden, onder coördinatie van Toerisme Limburg vzw, een aantal onderzoeken uitgevoerd om de haalbaarheid van verblijfsaccommodaties in het bouwkundig erfgoed in Haspengouw te onderzoeken.
 - a) Graag een afschrift van deze onderzoeken (ruimtelijk onderzoek / economische markthaalbaarheidsstudie / onderzoek naar juridische beheersstructuren / financieel haalbaarheidsonderzoek).
 - b) Graag ook een overzicht van de kostprijzen van deze studies.
 - c) Werden er in functie van het project “erfgoedlogies Limburg” nog bijkomende onderzoeken uitgevoerd? Door wie en met welke kostprijs? Graag een overzicht.

- d) Idem voor eventuele bijkomende afgeleverde juridische adviezen.
3. De vzw Marketing Erfgoedlogies Limburg heeft als taak een keuze te maken uit de verschillende projectsites en zal voor elke individuele site een uitvoeringsdossier en een businessplan opmaken.
- a) Wat is de stand van zaken m.b.t. deze selectie, zowel voor de “topproducten, de “subproducten”, als de “kleinschalige plattelands-logiesverstreckende entiteiten”?
- b) Welke sites werden reeds geselecteerd en welke selectiedossiers lopen er nog op dit moment? Graag een gedetailleerde stand van zaken.
- Op basis van welke criteria en onderzoeken of studies werden welke projecten geselecteerd?
- c) Voor welke sites werd er reeds een uitvoeringsdossier en businessplan opgemaakt?
- Welke PPS-formules werden hiervoor reeds opgezet?
- d) Welke is de samenstelling van de projectgroep die advies uitbrengt aan de Raad van Bestuur van de vzw?
4. Klopt het dat de Vlaamse Regering in haar beslissing met opdracht aan Lisom nv om over te gaan tot de ontwikkeling van het project ‘erfgoedlogies’ in de doelstellingen vooropstelt dat er in heel Limburg 8 top-erfgoedlogies van minimaal 30 kamers en 10 kleinschalige sites van minimaal 7 kamers moeten ontwikkeld worden?

Zo ja, hoe verhoudt deze doelstelling zich tot art. 6 “Verbintenissen” uit de overeenkomst tussen Lisom nv en de vzw Marketing Erfgoedlogies: “Na de volledige aanwending van de LRM-middelen moeten er tenminste 5 toplocaties gespreid over heel Limburg zijn gerealiseerd”?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 47) en Bourgeois (nr. 37).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 37 van 31 januari 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Tot op heden is de oprichting van de vzw Marketing Erfgoedlogies Limburg niet voltooid. De statuten van de vereniging werden al opgemaakt en goedgekeurd door de oprichtende partijen, zijnde vzw Toerisme Limburg en vzw Erfgoed Vlaanderen.

Zolang de vzw niet formeel wordt opgericht door beide genoemde partners, is het onmogelijk inlichtingen te verstrekken over de werking, het organogram en de samenstelling van de raad van bestuur.

LISOM heeft wel al op 6 september 2006 een door de Vlaamse regering goedgekeurde en aangepaste overeenkomst (beslissing Vlaamse regering van 1 september 2006, VR/PV/2006/30 – punt 26) bezorgd aan de oprichtende partijen met als vraag over te gaan tot de oprichting van de vzw Marketing Erfgoedlogies Lmburg en tot de ondertekening van de definitieve overeenkomst tussen LISOM en de vzw.

2. Toerisme Limburg vzw trad op als opdrachtgevend bestuur en aanbestedende instantie. Het onderzoek werd uitgevoerd door diverse dienstverleners. Het ruimtelijk onderzoek werd uitgevoerd door Iris Consulting en het financieel juridische onderzoek en een gedeelte van de coördinatie door LRM / LISOM.
 - a) Zoals gesteld werden de economische markthaalbaarheidsstudie en het onderzoek naar juridische beheerstructuren en financieel haalbaarheidsonderzoek uitgevoerd door LISOM/LRM, maar in opdracht van Toerisme Limburg, een vzw die 100% gecontroleerd wordt door de Provincie Limburg. Het lijkt mij niet aangewezen dat een ander bestuursniveau, voornamelijk het Vlaamse niveau, zich in de plaats stelt van het provinciale niveau, en gegevens vrijgeeft die exclusief de eigendom zijn van het provinciale niveau: in casu dient de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich te wenden tot het Provinciebestuur Limburg.
 - b) Overzicht van de kostprijs van deze studies uitgevoerd door LISOM NV / LRM NV ter uitvoering van de overeenkomsten tussen vzw Toerisme Limburg, NV LISOM en NV LRM:
 - Luik 1: Markthaalbaarheidsstudie ten bedrage van € 63 500 (excl. BTW)
 - Luik 2: Financiële haalbaarheid en juridische structurering ten bedrage van € 23 250 (excl. BTW)
 - Luik 3: Coördinatie en overleg ten bedrage van € 16 800 (excl. BTW)
 - c) Door de Vlaamse Gemeenschap werden geen andere onderzoeken uitgevoerd.
 - d) Idem als antwoord op vraag 2 c).

De studies hebben aanleiding gegeven tot een voorstel van beslissing aan de Vlaamse regering op voorstel van de raad van bestuur van LISOM (beslissing van 6 juni 2006).

LISOM / LRM heeft geen andere studies uitgevoerd.

3. Ik verwijs naar het antwoord op de eerste vraag. Bij ontstentenis van de effectieve oprichting van de vzw Marketing Erfgoedlogies Limburg kan op deze vraag voorlopig niet geantwoord worden.
4. Er is geen tegenstrijdigheid tussen enerzijds de kwantitatieve doelstellingen van het project en anderzijds de verbintenissen die de vzw Marketing erfgoedsites zou aangaan met LISOM NV ter uitvoering van de beslissing van de Vlaamse regering van 1 september 2006.

Niet alle projecten die in aanmerking zullen komen voor het nog te ontwikkelen label erfgoedlogies Limburg behoeven LRM-middelen. Er zijn al sites in ontwikkeling dan wel in exploitatie die zondermeer zouden kunnen toetreden tot het label. De doelstellingen zijn met andere woorden ruimer geformuleerd dan de verbintenissen ten aanzien van de aanwending van LRM-middelen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 38
van 31 januari 2007
van **LINDA VISSERS**

Bescherming van klokkenluiders - Meldingen

De Vlaamse Regering keurde op 28 januari 2005 het protocol goed tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst ter bescherming van de klokkenluiders.

Dit protocol wilde een bijkomende rechtsbescherming bieden aan personeelsleden van de Vlaamse overheid die melding maken van onregelmatigheden zoals bijvoorbeeld nalatigheid, misbruik of misdrijf.

Het protocol trad in werking op 4 juli 2005 en bijgevolg is er nu meer dan een jaar verstreken waardoor een duidelijk beeld verkregen kan worden over de werking ervan.

1. Kan de minister medelen of hij/zij al meldingen van de Ombudsdienst heeft binnengekregen m.b.t. personeelsleden – onder zijn/haar bevoegdheid – die gebruik maakten van het protocol?
2. Kan de minister, in de algemene zin en uitsluitend m.b.t. onderzoek dat al is afgerond en waarbij inderdaad anomalieën aan het licht werden gebracht, aangeven wat de aard van de problemen was en of er eventueel al maatregelen werden genomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 23, Moerman nr. 20, Vandenbroucke nr. 90, Vervotte nr. 78, Van Mechelen nr. 48, Anciaux nr. 26, Bourgeois nr. 38, Peeters nr. 255, Keulen nr. 85 en Van Brempt nr. 76).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 38 van 31 januari 2007

van **LINDA VISSERS**

1. Sedert de inwerkingtreding van het protocol van 28 januari 2005 tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst ter bescherming van de klokkenluiders heeft de Vlaamse ombudsman tot nog toe drie meldingen gedaan dat personeelsleden onder zijn bescherming werden geplaatst in toepassing van het protocol.
 - Minister Moerman ontving de melding dat twee personeelsleden die onder haar bevoegdheid ressorteren een beroep deden op het protocol.
 - Minister Peeters heeft in oktober 2006 een melding ontvangen dat een klokkenluider in bescherming is genomen door de Vlaamse Ombudsdienst. De andere ministers hebben geen melding ontvangen.

2. Wat betreft minister Moerman ging het vooral om inschattingen die gemaakt werden over vigerende wetgeving die niet correct werd toegepast. Na onderzoek werden de nodige maatregelen genomen. Hierover wordt systematisch gerapporteerd aan de beheersorganen van de betrokken dienst van de Vlaamse overheid. Wat betreft minister Peeters is de klacht nog niet afgerond.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 39
van 1 februari 2007
van **BART CARON**

Nederlandse openbare radio - Ontvangstmogelijkheden (2)

Dit betreft een opvolgingsvraag m.b.t. mijn schriftelijke vraag nr. 22 van 6 december 2006. Ik vroeg toen onder meer naar de ontvangstmogelijkheden en –problemen van de Nederlandse openbare radiozenders in Vlaanderen in viceversa.

Over het ontvangen van deze Nederlandse zenders per satelliet antwoordt de minister het volgende: “De Nederlandse publieke omroep zorgt zelf voor de satellietuitzendingen van zijn radionetten en iedereen die beschikt over een digitale satellietontvanger kan die gratis ontvangen”.

Dit lijkt niet helemaal te kloppen: de Nederlandse zenders “Radio 2” en “3FM” zijn toch niet vrij te ontvangen in Vlaanderen via satelliet. De Nederlandse “Radio 1” en “De concertzender” daarentegen wél.

En net dat blijkt het cruciale punt. De Nederlandse “Radio 2” en in mindere mate “3FM” zijn zenders die op een groter doelpubliek mikken. Daarenboven draait Radio 2 (NL) geregeld Nederlandstalige muziek uit Nederland die op de VRT niet gehoord wordt.

Via een schotelantenne kan één en ander gemakkelijk uitgetest worden. De situatie blijkt dan als volgt: “Radio 2” (NL) en “3FM” zenden uit via Astra 1, maar zonder “smart card” krijgt men in Vlaanderen op de ontvanger de boodschap “gecodeerd”.

Omdat een Nederlandse “smart card” in Vlaanderen niet legaal te verkrijgen is, zelfs niet voor het Nederlandse zogenaamde “gratis pakket”, is de enige manier om momenteel de voornaamste Nederlandse openbare radio’s te beluisteren, het aanschaffen van een tv-betalabonnement bij bijvoorbeeld TV-Vlaanderen.

Het centrale punt blijft dus dat het beluisteren van Nederlandse openbare radio’s in Vlaanderen in de praktijk bijna niet meer te doen is. Het is bijgevolg bijna niet meer mogelijk op de hoogte te blijven van recente ontwikkelingen in de Nederlandse muziek uit Nederland. Dit is natuurlijk jammer, aangezien we met zijn allen streven naar een Europa zonder grenzen.

Klopt het dat “Radio 2 Nederland” en “3 FM” niet vrij via de satelliet kunnen worden beluisterd?

Zo ja, neemt de minister initiatieven om het beluisteren van deze zenders via satelliet toch mogelijk te maken? Aan welke oplossingen wordt daarbij gedacht?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 39 van 1 februari 2007

van **BART CARON**

Het klopt inderdaad dat “Radio 2 Nederland” en “3 FM” niet vrij via satelliet kunnen worden beluisterd. In die zin was mijn antwoord op uw vorige vraag onvolledig, waarvoor ik me verontschuldigd. Dit berustte op onvolledige informatie die me bij het beantwoorden van deze vraag werd aangeleverd.

Ik heb mijn administratie gevraagd dit nader te onderzoeken en meer te detailleren. Hierbij moet opgemerkt worden dat bij dit nieuwe onderzoek geen rekening gehouden is met FM-ontvangst in de grensstreek met Nederland. Dit nader onderzoek leert:

- De publieke radio-omroepen in Nederland zijn Radio 1, Radio 2, 3FM, Radio 4 en Radio 5.
- Enkel Radio 1 en Radio 5 zijn in open net over de satelliet te ontvangen.
- De “concertzender”, waar U naar verwijst, is niet meer actief op satelliet maar enkel nog via internet te beluisteren, en dit sedert september vorig jaar. Deze zender was een spin-off van Radio 4, en tot enige tijd geleden beschikbaar via zowel, het internet, de ether als de satelliet. Dit is nu niet meer het geval. Deze concertzender is ondertussen opgesplitst in Concertzender Radio en Concertzender Classic en enkel nog beschikbaar via internet.
- De echte ‘klassieke’ radio-omroep in Nederland is Radio 4, maar ook deze is volgens de bevindingen van de administratie niet in open net te ontvangen via satelliet.

Het nemen van initiatieven om ontvangst van deze zenders via satelliet toch mogelijk te maken is een delicate zaak.

Eén mogelijkheid om dit te doen (het opleggen van een must-carry status aan satellietoperatoren die ontvangst bieden in Vlaanderen) is op voorhand uitgesloten omwille van diverse redenen, onder meer omdat het in strijd zou zijn met de Europese regelgeving dienaangaande en omdat in de praktijk deze buitenlandse satellietoperatoren niet onder de bevoegdheid vallen van de Vlaamse Overheid.

Andere mogelijke oplossingen zouden er in kunnen bestaan dat stimulansen worden geboden aan de desbetreffende Nederlandse omroepen om hun radiosignaal ook via satelliet te verdelen: dit zou bijvoorbeeld mogelijk zijn doordat ze een must carry status met verplichte uitzending in open net krijgen in eigen land. Doch ook dit zal vermoedelijk in strijd zijn met de Europese regelgeving, omdat ook in Nederland satellietontvangst niet de belangrijkste manier is om radio-omroepen te beluisteren en voor zover mij gekend deze satellietoperatoren evenmin onder de bevoegdheid van de Nederlandse overheid vallen.

Bovendien is het nog maar de vraag of de nodige schikkingen getroffen zijn en afspraken gemaakt zijn met de rechtheouders opdat de desbetreffende radiozenders via satelliet kunnen verdeeld worden.

Ik denk dat we dus realistisch moeten zijn en dat vanuit Vlaanderen hierover geen initiatief kan genomen worden, dit omwille van de juridische, praktische en commerciële randvoorwaarden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 40
van 1 februari 2007
van **PATRICIA CEYSENS**

Vlaamse administratie - Telewerken en prikklok

De Vlaamse overheid gaat telewerk verder stimuleren. Nu werkt 4 procent van de Vlaamse ambtenaren soms van thuis uit. Ongeveer 1.500 Vlaamse ambtenaren extra gaan volgens het “anders werken”-concept aan de slag in het Ellipsgebouw vlak bij het Brusselse Noordstation.

De secretaris-generaal van het departement Economie en Wetenschapsbeleid lanceerde het idee om in plaats van het blijven gebruikmaken van een uurregistratiesysteem (prikklok), te evolueren naar een systeem dat gebaseerd is op outputgerelateerde prestaties. De dagen dat ambtenaren van thuis uit werken, vertrouwt hun leidinggevende hen wat hun werktijden betreft en werken ze outputgerelateerd. De dagen dat ambtenaren op kantoor werken, moeten ze echter nog wel de prikklok gebruiken. Hij voegde daar nog aan toe dat de Vlaamse administratie zich in de toekomst zal moeten gaan focussen op nog meer klantgerichtheid naar de burger.

1. Zijn er plannen om in het kader van het “anders werken”-concept over te stappen naar een evaluatiesysteem dat louter gebaseerd is op output en dus komaf maakt met de prikklok?
2. Hoe gaat de minister om met het gegeven dat telewerken slechts in enkele gebouwen/departementen van de administratie ingevoerd is?
3. Blijven ambtenaren van afdelingen/departementen die nog niet volgens het “anders werken”-concept werken geëvalueerd worden op basis van hun gepresteerde uren?
4. Welke concrete plannen heeft de minister om telewerken binnen de Vlaamse administratie in te voeren?
5. Heeft de minister nog concrete plannen om de klantgerichtheid van de Vlaamse administratie te verhogen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 40 van 1 februari 2006

van **PATRICIA CEYSENS**

1. De Vlaamse overheid streeft reeds vele jaren naar een modern HR-beleid, ook op het vlak van evaluatie. Het evaluatiesysteem PLOEG (plannen – leiding geven – opvolgen – evalueren – gewaardeerd worden) is reeds in belangrijke mate gebaseerd op resultaatsafspraken, met andere woorden op output.
De problematiek van de registratie van de arbeidsduur, bv. door middel van een prikklok, vormt daarentegen een element van het arbeidsreglement.

Het “anders werken” concept is van een andere orde : het is een nieuw kantoorconcept waarbij o.a. geen vaste werkplaatsen meer bestaan, en er minder fysieke werkplaatsen zijn dan personeelsleden. Het concept houdt geen verband met de evaluatie van het personeel.

Deze zaken zijn dus niet met elkaar verbonden, in tegenstelling tot wat men uit de vraag zou kunnen afleiden.

2. De invoering van telewerk gebeurt niet op basis van het gebouw waarbinnen men gehuisvest is, maar wel op basis van de entiteit waartoe een personeelslid behoort. Het is dus niet juist dat telewerken slechts in enkele gebouwen/departementen worden ingevoerd, maar wel dat de lijnmanager, ongeacht het gebouw of de entiteit, beslist of iemand kan telewerken. Bij de invoering van telewerken is het ook belangrijk dat alle randvoorwaarden vervuld zijn: is het mogelijk om te telewerken rekeninghoudend met de functie en het takenpakket, is de persoon in kwestie geschikt om te telewerken (beschikt hij over de juiste competenties, ...), is de entiteit klaar om op afstand te werken (meer digitalisering, interne organisatie, ...)?
3. Zoals reeds gezegd is er geen verband tussen het “anders werken” concept en met de problematiek van het aantal gepresteerde uren.
Eveneens zoals gezegd wordt bij de evaluatie van het personeel naar de resultaten en de manier waarop resultaten worden bereikt die worden geëvalueerd. (cfr. vraag 1)
4. Om telewerken verder te stimuleren werden in oktober 2006 satellietkantoren (in gebouwen van de Vlaamse overheid) operationeel te Gent, Antwerpen, Mechelen, Hasselt en Brugge. Deze kantoren moeten de drempel voor telewerk verlagen en laten personeelsleden toe dichterbij huis werken. Na een evaluatieperiode wordt gekeken of deze kantoren moeten uitgebreid worden.

Ook richtte ik recent het ‘Impulsfonds anders werken’ op, voor de entiteiten gehuisvest in het Ellips- en Arenberggebouw ter ondersteuning van telewerkprojecten. Vanuit het fonds wordt er op structurele basis tussengekomen in de kostprijs voor een thuisaansluiting bij structurele telewerkers. De reden hiertoe is dat bij de diensten die in deze gebouwen gehuisvest zijn het aantal fysieke werkplaatsen kleiner is dan het aantal ambtenaren dat tot deze diensten behoort. Dit kan worden gecompenseerd door het aantal personen dat op andere plaatsen dan in het desbetreffende gebouw zelf aan telewerk doen op te drijven.

Maar, zoals gezegd, kan natuurlijk ook in andere diensten telewerk worden ingevoerd.

5. Klantgerichtheid is één van de waardegebonden competenties in de Vlaamse overheid.

Op verschillende vlakken binnen de Vlaamse overheid worden er inspanningen geleverd om meer klantgericht te werken. Een recent voorbeeld en initiatief is het “dienstverleningscharter”. Met een dienstverleningscharter kan de Vlaamse overheid aan burger en onderneming duidelijk maken op welke zaken zij recht hebben als gebruiker van de overheidsdiensten. De inhoud van zo’n charter geeft aan waar die entiteit voor staat als klantvriendelijke, betrouwbare en efficiënte dienstverlener en vermeldt de correcte dienstverleningsgaranties. Elke entiteit zal zo’n dienstverleningscharter opstellen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 41
van 1 februari 2007
van **PATRICIA CEYSENS**

Vlaamse administratie - ICT-contract

Op dit ogenblik staat de tijdelijke handelsvennootschap EDS-Telindus in voor de ICT-dienstverlening aan de Vlaamse administratie. De overeenkomst werd afgesloten op 27 juni 2003 en loopt ten einde op 31 augustus 2008.

Om de continuïteit van de ICT-dienstverlening te garanderen en om een vlotte overgang te verzekeren naar een mogelijk andere ICT-dienstverlener, moet er volgens de Vlaamse Regering uiterlijk tegen begin februari 2008 een nieuwe ICT-dienstverleningsovereenkomst zijn afgesloten.

De Vlaamse Regering gaf daarom op 25 november 2005 het startsein om tegen februari 2008 een nieuw ICT-contract af te sluiten via een onderhandelingsprocedure met bekendmaking. Het doel is de continuïteit van het gemeenschappelijk ICT-dienstverleningsaanbod voor de Vlaamse overheid te garanderen.

1. Wat is de stand van zaken hieromtrent?
2. Wordt het huidige ICT-dienstverleningscontract tussentijds geëvalueerd? Zo ja, hoe gebeurt dat?
3. Hoe voorziet de Vlaamse overheid in voldoende ICT-kennisopbouw nu er volledig geoutsourcet wordt naar EDS-Telindus?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 41 van 1 februari 2007

van **PATRICIA CEYSENS**

1. Op 29 september 2006 werd de voorbereidende fase afgesloten met de publicatie van de aanvraag tot deelneming in het Europees Publicatieblad ([TED-2006-199067-NL](http://ted-2006-199067-nl)) en in het Bulletin der aanbestedingen.

Op 18 januari 2007 werd de fase "Selectie kandidaten" afgerond. Tijdens deze fase werden de volgende activiteiten uitgevoerd:

- Selectie van de kandidaten:
 - Ontvangst van de aanvragen tot deelneming (6/11/06)
 - Analyse van de ontvangen kandidaatstellingen en opstellen van een ontwerp van gemotiveerde beslissing voor de selectie van de kandidaten op basis van selectiecriteria (1/12/06)
 - Advies van de Inspecteur van Financiën met betrekking tot het ontwerp van gemotiveerde beslissing voor de selectie (gunstig advies op 20/12/06)
 - Kennisgeving van de gemotiveerde selectiebeslissing aan de kandidaten (21/12/06)
 - De volgende kandidaten werden geselecteerd:
 - de tijdelijke handelsvennootschap EDS Belgium n.v. & Telindus n.v.
 - Siemens Business Services n.v.
 - IBM sa / International Business Machines of Belgium n.v.
 - de tijdelijke handelsvennootschap Accenture n.v. & Dimension Data n.v.
 - het Consortium Unisys Belgium n.v. & Conclusion Business Transformation Services n.v.
- Opstellen van het bestek voor de indiening van de initiële offerte:
 - Opvragen van de inbreng van het consumentenpanel met betrekking tot de verwachte afname per beleidsdomein in 2008 en met betrekking tot de te wijzigen/aan te vullen teksten (afgerond op 5/10/06)
 - Opstellen van een eerste ontwerp van bestek en bijhorende referentiebibliotheek (met o.a. inventarissen) (9/11/06)
 - Review van het eerste ontwerp van bestek door consumentenpanel (afgerond op 30/11/06)
 - Afwerken van het ontwerp voor eerste bestek (18/12/06)
 - Advies van de Inspecteur van Financiën met betrekking tot het eerste bestek (gunstig advies op 17/01/07)
 - Versturen van het verzoek tot indiening van de initiële offerte aan geselecteerde kandidaten (18/01/07)

Tijdens de volgende fase zullen de op 28/02/07 ontvangen initiële offertes geëvalueerd worden op basis van de in het bestek opgenomen evaluatiecriteria. Op basis hiervan zal bepaald worden met welke kandidaten er zal onderhandeld worden. Het einde van deze fase wordt voorzien tegen 19/4/2007.

2. Het huidige ICT-dienstverleningscontract wordt permanent geëvalueerd en bijgestuurd; daartoe zijn de nodige mechanismen in het contract zelf opgenomen.

Eenzijds is er de permanente evaluatie van de wijze waarop het ICT-dienstverleningscontract wordt uitgevoerd door de huidige ICT-dienstverlener. Dit gebeurt in de eerste plaats door de interne klanten zelf bij de opvolging van de bestelde diensten en de oplevering van de geleverde diensten. Daarnaast is het één van de permanente taken van de entiteit ICT-Beleid van het departement Bestuurszaken om de uitvoering van het ICT-dienstverleningscontract op te volgen en waar nodig bij te sturen. Deze dienst gaat onder meer via monitoring en periodieke rapporteringen na in welke mate de overeengekomen service levels worden gerealiseerd, en beschikt ook over de mogelijkheid om de ICT-dienstverlening door derden te laten evalueren.

Recent werd een externe benchmark (door Software Productivity Research) uitgevoerd met betrekking tot de door EDS-Telindus uitgevoerde ontwikkelingsprojecten. Een externe benchmark door Gartner Group m.b.t. de exploitatie van het serverpark is in uitvoering. Jaarlijks wordt ook door een externe partij een klantentevredenheidsonderzoek uitgevoerd. Uit dit klantentevredenheidsonderzoek blijkt dat de klanten over het algemeen zeer tevreden zijn over de huidige dienstverlening (zie ook de bij het Vlaams Parlement ingediende “Beleidsbrief Bestuurszaken. Beleidsprioriteiten 2006-2007”).

Anderzijds is er een permanente afstemming van het ICT-dienstverleningscontract op de evolutie zowel van de behoeften van de interne klant als van de markt. De afstemming op de evoluerende behoeften van de klant wordt vooral gerealiseerd via het relatiebeheer van zowel de entiteit ICT-Beleid als van EDS-Telindus. Klanten kunnen daarnaast ook zelf wijzigingen aan de dienstencatalogoog initiëren opdat het dienstenaanbod in overeenstemming zou zijn met de eigen ICT-behoeften. Ook de evolutie van de markt wordt gevolgd en nieuwe technologieën geïntroduceerd worden voor zover dit mogelijk is binnen de beschikbare ICT-kredieten.

Tenslotte moet opgemerkt te worden dat in het ICT-dienstverleningscontract ook de niet-exclusiviteit bedongen is. Dit mechanisme is een belangrijke stimulans voor de ICT-dienstverlener om zijn aanbod in lijn te houden met de markt en de behoeften van de klanten.

3. Zoals vermeld is er geen exclusiviteit bedongen voor EDS/Telindus: de klanten kunnen op andere manieren ICT-diensten en –kennis verwerven.

In de entiteit ICT-Beleid zijn er een twintigtal informatici die naast het opvolgen van de uitvoering van het ICT-dienstverleningscontract onder meer de ICT-architectuur en standaarden voor de Vlaamse overheid vastleggen, een ICT-veiligheidsbeleid uitstippelen en de gemeenschappelijke ICT-omgevingen beheren.

Daarnaast zijn er in elk beleidsdomein enkele informatici die voornamelijk de interne klanten ondersteunen. Bij sommige beleidsdomeinen zijn er ook informatici aanwezig die meer uitvoerende ICT-taken uitvoeren.

De beslissing tot invulling van deze functies komt in eerste instantie toe aan het lijnmanagement. De lijnmanagers kunnen binnen hun beschikbare personeelskredieten hiervoor de nodige acties nemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 43
van 13 februari 2007
van **PATRICIA CEYSENS**

Vlaams Huis Leuven - Stand van zaken

In de berichtgeving omtrent de verhuis van 65 ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap uit de kantoorcontainers aan de Werkhuizenstraat in Kessel-Lo naar het Ubicenter op de Philipssite staat te lezen dat de minister de plannen voor het Vlaams Huis laat herbekijken.

Wat is de stand van zaken betreffende het Vlaams Huis in Leuven?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 43 van 13 februari 2007

van **PATRICIA CEYSENS**

De Vlaamse regering heeft op 16 juni 2006 opdracht gegeven aan het intern verzelfstandigd agentschap voor facilitair management (verder AFM) en de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) om een Vlaams Administratief Centrum op te richten in Brugge, Gent en Leuven (zie VR/PV/2006/19 – punt 38)

Deze opdracht omvat meerdere luiken:

1. De behoefteanalyse loopt nog.
2. Aanbod: 4 mogelijke sites

Parallel met de behoeftebepaling is door PMV een procedure gestart om de potentiële locaties (in een straal van 750 m van een groot spoorwegstation) en projecten te detecteren. Voor de site te Leuven zijn er vier kandidaatstellingen. Omdat nog niet werd overgegaan tot een formele selectie van de kandidaten binnen de procedure, kan voorlopig niet worden gecommuniceerd over de kandidaten en hun respectieve projecten. Op korte termijn zal worden overgegaan tot de formele selectie van de kandidaten die vervolgens een bestek zullen ontvangen.

3. Financieel en structureel kader

Momenteel werkt PMV, in samenwerking met AFM, aan een financieringsstructuur en aan het kwalitatief en financieel kader die in een bestek aan de kandidaten worden gevraagd. Een basisvoorwaarde hierbij is de ESR-neutraliteit voor wat betreft de bouwkost van de kantoren. Vooraleer het bestek naar de kandidaten uit te sturen, wordt het voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

4. Verdere planning

Na de instemming door de VR met de procedure wordt de kandidaten gevraagd een offerte in te dienen.

Gebaseerd op de offertes zullen onderhandelingen worden gevoerd met één of meerdere kandidaten om te komen tot één locatie, één contractvorm (huur, PPS, ...) en een volledig financieel plan. Dit alles wordt als een volledig business plan voor een VAC aan de VR voorgelegd waarna de uitvoering volgt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 44
van 14 februari 2006
van SVEN GATZ

Toerisme Vlaanderen - Aandacht voor Brussel

Eén van de strategische doelstellingen die opgenomen is in de Beleidsnota Toerisme 2004-2009 luidt: “Brussel meer profileren in de ontwikkeling en de promotie van het Vlaams toeristisch product”. Als Vlaamse Brusselaar ben ik tevreden te kunnen lezen dat onze hoofdstad meer aandacht verdient in de promotie van het toerisme vanuit Vlaanderen, waarbij de aandacht niet alleen zou gaan naar de promotie van de toeristische troeven van Brussel, maar ook naar de hefboomfunctie die Brussel heeft voor de internationale promotie van het Vlaams toeristisch product.

Investeren in een specifieke aanpak voor Brussel binnen het Vlaams toeristisch beleid is dan ook een logische kritische succesfactor om deze doelstelling te bereiken. Brussel heeft een heel eigen situatie en dit vergt natuurlijk een specifieke eigen aanpak. In het beleidsplan worden hiervoor onder andere de volgende aandachtspunten vermeld:

- het opzetten en versterken van partnerships met publieke en private actoren in Brussel;
- het duidelijk structureren van Vlaams Toerismebeleid in Brussel bij Toerisme Vlaanderen.

Hierbij groeien verschillende projecten. Eén daarvan is de versterkte toerismekaanpak van Vlaanderen in Brussel. Zo wil men niet alleen investeren in Brussel, maar ook kapitaliseren op de troeven van Brussel als toegangspoort naar de bestemming Vlaanderen. Het is tevens de bedoeling om een samenwerking op poten te zetten tussen Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse antennes in Brussel (de VGC, OPB, Communicatiehuis, de Vlaamse Rand,...)

Tot daar de beleidsnota... Uit gesprekken met mensen die het beleid van Toerisme Vlaanderen van nabij volgen, lijkt er een groot verschil te bestaan tussen de theorie en de praktijk.

- a) Betreffende de troeven van Brussel inzake het MICE-toerisme (incentives, congressen, beurzen,...)

In zijn antwoord op een vraag om uitleg van mevrouw Stern Demeulenaere (Handelingen C248 van 16 mei 2006, blz. 7-11) stelde de minister dat de organisatoren van congressen beter op de hoogte moeten worden gebracht van het uitstekende Vlaamse aanbod. Het vroegere Congresbureau Vlaanderen-Brussel is echter niet meer in het organigram opgenomen en de werking ervan is op een erg laag pitje gezet. De bestaffing is immers ook sterk verminderd. Wil Vlaanderen (Toerisme Vlaanderen) dan niet aanwezig zijn als Brussel zich wil profileren als belangrijke stad in het MICE-toerisme?

- b) Betreffende de ondersteuning van Vlaams-Brusselse initiatieven op het vlak van cultuurtoerisme door Toerisme Vlaanderen

De Vlaamse Gemeenschap betoelaagt het BITC (Brussel Internationaal – Toerisme en Congressen). Een overeenkomst werd afgesloten waarbij financiële steun wordt verleend voor de aanwerving van twee Nederlandstalige medewerkers bij BITC. Dit voor de ontwikkeling van specifieke Vlaamse initiatieven.

Heeft de minister daarover, naast een summier jaarverslag, enige verdere informatie gekregen?

De oprichting van een Brussel-cel binnen Toerisme Vlaanderen lijkt een meer aangewezen weg om de samenwerking op poten te zetten tussen Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse antennes in Brussel (de VGC, OPB, Communicatiehuis, de Vlaamse Rand,...).

- c) Ten slotte en niet in het minst is er van Vlaamse kant grote onenigheid met de Franstalige Brusselse gewestministers over de bevoegdheid inzake toerisme.

De Franstaligen beschouwen het toerisme steeds meer als een gewestelijke bevoegdheid, terwijl het toch grondwettelijk een gemeenschapsmaterie is. Indien Vlaanderen en dus de minister van Toerisme niet resoluut zijn steun aan de Vlaams vergunde bedrijven versterkt, dan is het gevaar groot dat de nu nog Vlaams vergunde bedrijven (o.a. hotels) Toerisme Vlaanderen de rug toekeren op het vlak van een vergunning.

De hoteluitbaters en reisbureaus in Brussel (poort naar Vlaanderen) hebben immers de keuze om een vergunning aan te vragen bij Toerisme Vlaanderen of de Franstalige tegenhanger, de Cocof. Wanneer zelfstandigen weinig of geen ondersteuning krijgen van Toerisme Vlaanderen, maar wel bij de Office de Promotion du Tourisme en de Cocof, dan is de keuze snel gemaakt waar men zich lid maakt en/of een vergunning aanvraagt.

1. Hoe worden de specifieke troeven van Brussel aangewend in het project “Kunststeden”?

Eenzijds ten voordele van een Vlaamse aanwezigheid op een internationale markt; anderzijds ten voordele van de Brusselse bedrijven zelf?

2. Is er in het nieuwe organogram van Toerisme Vlaanderen een Brussel-cel voorzien en een versterkt Congresbureau Vlaanderen-Brussel?
3. Welke specifieke steunmaatregelen genieten de Vlaams vergunde hotels, die een retributie betalen aan Toerisme Vlaanderen, omdat ze daar vergund zijn? De Franstalige vergunningen betalen geen retributie aan de Cocof.

Waarom wordt er bijvoorbeeld geen onderscheid gemaakt in de prijzen voor inlassingen in Vlaanderen Vakantieland (brochure en waarschijnlijk nu elektronisch), de inzet van personeel voor de begeleiding van de opmaak van arrangementen, de aanwezigheid op buitenlandse beurzen waar Toerisme Vlaanderen standruimte afhuurt, enzovoort?

4. Wat is de reactie van de minister m.b.t. de steeds sterker wordende bewering van Franstalige kant dat het toerisme een gewestmaterie is, waardoor de Vlaamse Gemeenschap zich zelfs institutioneel op toeristisch vlak moet terugtrekken, dit zelfs samen met de toeristische antennes?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 44 van 14 februari 2007

van SVEN GATZ

1. Brussel is naast Antwerpen, Brugge, Gent, Mechelen en Leuven één van de Vlaamse Kunststeden en valt als dusdanig onder het toepassingsgebied van het Toeristisch Actieplan voor onze Vlaamse Kunststeden (Kunststedenactieplan, KSAP). Van bij aanvang werd Brussel uitgenodigd om deel te nemen aan het Kunststedenoverleg bij de opmaak van het Kunststedenactieplan. Brussel is nooit op mijn uitnodiging ingegaan. Zoals ik in mijn Beleidsbrief Toerisme 2006-2007 ook al aangaf, betreur ik de afwezigheid van Brussel. Brussel is een Vlaamse Kunststad bij uitstek. Het is bovendien onze hoofdstad. Brussel wordt bewust uitgespeeld als toegangspoort voor de bestemming Vlaanderen. Zowel als Europees en internationaal zakencentrum, als hoofdstad van Europa maar ook als toeristische aantrekkingspool is Brussel een hefboom voor de promotie van Vlaanderen als bestemming. In de toeristische promotie en marketing beklemtoont Toerisme Vlaanderen voortdurend de rol van Brussel als één van de Vlaamse Kunststeden. Hoewel Brussel Internationaal Toerisme & Congres (BITC) zich teruggetrokken heeft uit de promotiepool voor de kunststeden, spreekt Toerisme Vlaanderen de Brusselse toeristische sector rechtstreeks aan om deel te nemen aan Vlaamse initiatieven op de binnenlandse en buitenlandse markten. De totale vernieuwing van het Vlaams toerismekantoor op de Grasmarkt (overigens ook de administratieve zetel van het agentschap Toerisme Vlaanderen) past in mijn opzet om Brussel bewust en overtuigd uit te spelen in mijn Vlaams toerismebeleid. Dat dit "Visit Flanders"-kantoor op de Grasmarkt werkt in overleg en afspraak met het toekomstige Communicatiehuis op het Muntplein lijkt me een vanzelfsprekendheid.
2. Er is geen nieuw organogram bij Toerisme Vlaanderen. Wel werden binnen de afdeling marketing een aantal herschikkingen doorgevoerd. Die herschikking is een gevolg van de nieuwe strategische plannen (binnen- en buitenland) en de implementatie daarvan. In de nieuwe situatie is het zo dat elk kantoor rapporteert aan een areamanager voor het geheel van zijn werking, en dat er ondersteuning is vanuit een areateam. De aansturing en begeleiding van de kantoren wordt geografisch geclusterd in een area binnenland, een area buurlanden, een area Europese markten, en een area intercontinentale markten. Daarnaast is er één grote dienst marketingontwikkeling. Deze dienst werkt ondersteunend over alle markten heen en staat in voor de productontwikkeling, de opvolging van marketingtrends en de vertaalslag van onderzoek naar concepten. Daarnaast moet deze dienst ook de brug slaan naar de afdeling investeringen: die heeft nood aan informatie uit de buitenlandse markten en aan een aanspreekpunt binnen de afdeling marketing. De dienst marketing is niet geografisch ingedeeld, maar naar specifieke thema's en actielijnen.

Het Congresbureau Vlaanderen-Brussel werd geïntegreerd in de dienst marktontwikkeling. Aan de bestaffing, noch aan de werking van het congresbureau Vlaanderen-Brussel werden wijzigingen doorgevoerd. Momenteel wordt er bovendien werk gemaakt van de versterking van het congresbureaucomponent binnen het agentschap. Er wordt een strategisch plan uitgewerkt dat zowel de randvoorwaarden als de concrete promotie voor MICE zou moeten verbeteren. Mogelijke toekomstige wijzigingen aan de werking en organisatie van het congresbureau Vlaanderen-Brussel zijn afhankelijk van de eindconclusies en aanbevelingen van dit strategisch plan.

Er is geen Brussel-cel binnen het organogram van Toerisme Vlaanderen. Het is belangrijk dat Brussel in de werking van Toerisme Vlaanderen de plaats heeft die het verdient. Momenteel gaat

erg veel aandacht in de werking naar Brussel. Ik verwijs onder andere naar de websites van de buitenlandkantoren. De aandacht voor Brussel wordt niet beperkt of ingekrompen tot een Brussel-cel maar de promotie van Brussel gebeurt op alle markten én door alle diensten. Samenwerking met de Vlaamse antennes is absoluut belangrijk. Toerisme Vlaanderen maakt ook gebruik van de informatie van de andere antennes en vice versa. Tegelijkertijd toont Toerisme Vlaanderen, net zoals Onthaal en Promotie Brussel dat bijvoorbeeld doet op haar website, het geheel van de activiteiten in Brussel en het geheel aan logiesaccommodaties of musea tonen. De zakenpartners in het buitenland (touroperators, inkopers, luchtvaartmaatschappijen) verwachten immers volledigheid. Zij maken zelf hun selectie in functie van hun doelgroepen en programma's. Ook individuele toeristen wensen het volledige aanbod in Brussel te kennen.

3. De Vlaamse vergunde hotels kunnen in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 genieten van de hotelpremie voor investeringen in de toegankelijkheid van hun bedrijf.

Om alert te zijn voor mogelijk concurrentievervalsende praktijken streeft Toerisme Vlaanderen in de uitvoering van het toeristische beleid ten aanzien van Brussel zo veel mogelijk naar een gelijkwaardige behandeling van de hotels. Toerisme Vlaanderen tracht kwaliteitsvolle acties op te zetten (zoals bijvoorbeeld het jaarlijkse Flanders Travel Forum), degelijke contactpersonen, die belangrijk zijn voor de hotels (journalisten en mensen uit de reisindustrie) aan te leveren én goede service te leveren. Toerisme Vlaanderen moet in Brussel promotie kunnen voeren voor alle hotels (overal werken trouwens Vlamingen). Overigens, als een lager tarief ingevoerd wordt voor de Brusselse hotels met een Vlaamse vergunning, dient Toerisme Vlaanderen eenzelfde tarifieringsbeleid toe te passen voor alle vergunde logiesuitbaters in Vlaanderen om discriminatie te vermijden. De retributie is trouwens verschillend voor de hotels: de facto betalen grotere hotels meer retributie dan kleine, maar ze betalen wel allemaal dezelfde prijs voor de advertenties, er is dus geen onderscheid naargelang de schaalgrootte van het hotel. Sleutelen aan de compensaties voor de retributie in Brussel, betekent sleutelen aan de retributie in gans Vlaanderen. Maar elke individuele uitbater die een retributie betaalt, krijgt het veelvoud daarvan aan promotie. De kost van de buitenlandpromotie van Toerisme Vlaanderen wordt quasi volledig door de overheid betaald, de inbreng van de sector is in vergelijking met de ons omringende landen vrij minimaal.

4. Artikel 4, 10° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 catalogeert de vrijetijdsbesteding en het toerisme als een culturele aangelegenheid die toevertrouwd is aan de bevoegdheid van de Gemeenschappen. Toerisme is dan ook een Gemeenschapsmaterie.

In uitvoering van artikel 138 van de Grondwet heeft de Franse Gemeenschap de bevoegdheid toerisme overgedragen naar het Waalse Gewest en naar de COCOF voor wat Brussel betreft (het zogenaamde Sint Kwintensakkoord dat de Franstalige partijen op 31 oktober 1992 hebben afgesloten).

Het is duidelijk dat ik de beslissing van de Franse Gemeenschap tot delegatie van de toerismebevoegdheid naar de COCOF wens te respecteren. Deze beslissing kan echter de Vlaamse aanwezigheid én de Vlaamse betrokkenheid bij de toeristische activiteit en het toerismebeleid in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet beïnvloeden. Opties waarbij bestemming 'Brussel' enkel en alleen zou kunnen figureren in een gewestelijk-hoofdstedelijke, en bovendien exclusief Franstalige aanpak, wil ik met nadruk afwijzen.

Dat langs Franstalige zijde de door u geciteerde bewering nadrukkelijk naar voren komt, is niet te ontkennen. U zal begrijpen dat het belangrijk is dat de beleidsverantwoordelijken in Vlaanderen, maar zeker ook de Vlaamse beleidsverantwoordelijken in Brussel (ik verwijs hier bv. naar het VGC-college) ook op het terrein van het toerismebeleid de logica van de staatshervorming van 1980 onverkort blijven respecteren.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 207
van 23 januari 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

Regionale luchthavens - Noodlandingen

Geregeld hebben vliegtuigen te kampen met technische problemen en dienen ze een noodlanding te maken. Volgens deskundigen gaat het in de meeste gevallen om hydraulische problemen. Zo werden er op de luchthaven van Zaventem in 2006, 60 noodlandingen met succes uitgevoerd.

Ik neem aan dat dergelijke noodlandingen eveneens voorkomen op onze regionale luchthavens van Oostende en Deurne.

1. Hoeveel noodlandingen waren er op de luchthavens van Oostende en Deurne? Graag een overzicht voor de jaren 2004, 2005 en 2006.
2. Wat waren de oorzaken van die noodlandingen? Graag een overzicht per luchthaven en voor de jaren 2004, 2005 en 2006.
3. Om welk type vliegtuigen en om welke vliegtuigmaatschappijen ging het? Graag een overzicht per luchthaven en voor de jaren 2004, 2005 en 2006.
4. Zijn bij de noodlandingen van de voorbije jaren slachtoffers (gekwetsten of doden) gevallen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 207 van 23 januari 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

Hierna vindt u de gevraagde informatie voor de luchthavens Oostende en Antwerpen voor de jaren 2004, 2005 en 2006.

De luchthavens inventariseren de “voorvallen” zoals omschreven in het koninklijk besluit van 22 april 2005 inzake de melding van voorvallen in de burgerluchtvaart. Dit koninklijk besluit herneemt in een bijlage een niet-exhaustieve lijst van dergelijke voorvallen.

Noch in Oostende, noch in Antwerpen, vielen bij deze voorvallen doden of gewonden te noteren. Het aantal voorvallen is uiteraard ook in functie van het aantal bewegingen op beide luchthavens.

Dit aantal bewegingen was als volgt:

	Oostende	Antwerpen
2004	32.982	58.132
2005	25.132	54.871
2006	26.850	55.023

Wat het aantal voorvallen betreft, registreerden de luchthavens de volgende gegevens:

Luchthaven Oostende:

2004: nihil

2005: nihil

2006:

Aantal	Oorzaken	Type	Immatriculatie
2	Motorproblemen	B 747	N705CK
			GMKAA
1	Verhitting motor	Helikopter	AS365N3

Luchthaven Antwerpen:

2004:

Aantal	Oorzaken	Type	Immatriculatie
3	motorproblemen	PA34	OOFLE
		C172	OOMQD
		G115	OGLB
2	Elektrische problemen	C182	OOTES
		C177	OOJLM
1	Hydraulische problemen	C550	N550FP

1	Rookontwikkeling	AC12	N114SL
2	Flaps	BE190 SV4	FHALS FBCXD
1	Landingsgestel	GLAS	GOPNG
1	Voorruit	PA28	OOWAR
1	Deur	A36	N39AD
12			

2005:

Aantal	Oorzaken	Type	Immatriculatie
9	Landingsgestel(geen indicaties)	C141 Z526 PA34 PA23 PA34 A36 PA32 F50 PA34	DIFFM OOMFG OOFLE N109M PHIDA N39AD N158VS OOVLM OOVWK
1	Fuel problemen	PA46	N429CA
2	Motorproblemen	PA28 Fokker 50	OOYAC OOVLQ
1	Gebroken ruit	Fokker 50	OOVLU
1	Elektrische problemen	C177	OOJLM
14			

2006:

Aantal	Oorzaken	Type	Immatriculatie
1	Loskomende verf	C525	OOCEJ
2	Bird-strike	F50 PA34	OOVLY PHIDA
1	Motorproblemen	SV4	OOKAT
3	Langingsgestel (geen indicaties)	PA34 PA34 F50	PHIDA DIGWL OOVLZ
7			

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 211
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Zuidelijke Havenrandweg Zeebrugge - Stand van zaken

De omvorming van de N49 Antwerpen-Knokke tot autosnelweg, alsook de N31 en de geplande AX zijn van groot belang voor de ontsluiting van de Zeebrugse haven. De omvangrijke wegenwerken die onlangs van start gingen langs de expresweg N31 zullen er alvast voor zorgen dat de doortocht ter hoogte van Sint-Michiels en Sint-Andries in de toekomst veiliger en vlotter zal verlopen.

Toch was van meet af aan duidelijk dat zelfs de aangepaste N31 niet zou volstaan om het transport van en naar de groeiende haven van Zeebrugge op te vangen. Men koos dan ook voor een ontsluiting via de omvorming van de N49 en een verbindingsweg AX.

Al jarenlang verkeren de inwoners van de dorpskernen Dudzele en Westkapelle in onzekerheid over het tracé dat op een dag hun leven letterlijk zal doorkruisen. Enkele maanden geleden werd een studieopdracht uitgeschreven voor de omvorming van de AX. Begin oktober kwam er ook een milieueffectenrapport op tafel waarin drie mogelijke tracés werden vastgelegd. Het AX-comité, bestaande uit inwoners van de Dudzelestraat en Westkapelle-dorp, werkte nog een vierde tracé uit met als doel de leefbaarheid in en rond de dorpskern van Westkapelle en Dudzele maximaal te vrijwaren. Het gemeentebestuur van Knokke-Heist richtte vervolgens een nota aan Aminal waarin men zorgvuldig de bezwaren van het AX-comité overnam.

Op het plan dat door het West-Vlaams Economisch Studiebureau (WES) recentelijk werd uitgetekend, staat intussen eveneens variant 4 ingetekend, inclusief de aansluiting op de N49.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de uitgeschreven studieopdracht voor de omvorming van de AX?
2. Wat zijn de verdere timing en procedure m.b.t. de omvorming van de N49 en de AX? Binnen welke termijn wordt beslist welk tracé in aanmerking wordt genomen?
3. Wordt er rekening gehouden met het door het AX-comité uitgetekende en het door het WES indicatief overgenomen vierde tracé? Zo neen, waarom niet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 211 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1. De studieopdracht voor de omvorming van de AX is op 14 december 2006 aanbesteed. Het onderzoek is lopende.

- 2+3 Aangezien het tracé van de AX onder Westkapelle dwars door het vogelrichtlijngebied loopt, is een passende beoordeling opgesteld.
Deze passende beoordeling omtrent de 4 in het plan MER opgenomen mogelijke tracés onder Westkapelle, is voorgelegd aan de Juridische Dienst van het Agentschap voor Natuur en Bos. Als het advies van de Juridische Dienst klaar is, kan het plan MER definitief worden afgewerkt en kan een definitieve keuze van tracé worden gemaakt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 238
van 24 januari 2007
van **BART DE WEVER**

Luchthaven Antwerpen - Naamsverandering

De Luchthaven van Antwerpen ondergaat een naamswijziging. Voortaan staat op de ticketdocumenten “Brussels-North”. Dit doet bij velen de wenkbrouwen fronsen. Vanuit Antwerpen wordt reeds geruime tijd een marketingcampagne gevoerd om Antwerpen als concept te versterken. Denken we maar aan A-campagne van het stadsbestuur. De verantwoording voor de naamswijziging van onze luchthaven ontgaat ons. In sommige krantenartikels en lezersrubrieken wordt scherp uitgehaald naar deze verandering. In een ander artikel wordt de wijziging enigszins genuanceerd. Op alle tickets moet zichtbaar toch “Antwerpen” blijven staan, ook al wordt “Brussels-North” eraan toegevoegd.

In 1989 werd de luchthaven vanuit de Regie der Luchtwegen overgeheveld naar het Vlaams Gewest. Deze Vlaamse Regering heeft dan ook m.b.t. de luchthaven van Antwerpen een specifiek en eigentijds beleid ontwikkeld. Er wordt zelfs in het Vlaams regeerakkoord de nodige aandacht aan besteed: “De Antwerpse regio, met zijn 24.500 deels multinationale bedrijven en als wereldhandelscentrum voor diamant, heeft het recht op het behoud en de uitbouw van een regionale zakenluchthaven”. Zo wordt de infrastructuur gemoderniseerd (vernieuwde vertrek- en aankomstzone) en wordt aan een oplossing gewerkt voor de verlenging van de startbaan. Boeiend is ook de paragraaf in de meest recente Beleidsbrief Openbare Werken, waarin de minister op pagina 54 stelt: “Naast dit investeringsluik zal de Luchthaven Antwerpen haar inspanningen op het commerciële vlak opvoeren. In dit kader is ook, naar analogie met andere luchthavens, geopteerd voor een uniforme benaming als “Luchthaven Antwerpen – Antwerp Airport”.

1. Is de minister betrokken bij een mogelijke naamswijziging van de Luchthaven van Antwerpen? Wordt de bestaande verwarring uit de wereld geholpen? Welke visie hanteert de minister?
2. Hoe zal de minister het onderdeel van zijn beleidsbrief realiseren, waarin er geopteerd wordt voor de uniforme benaming “Luchthaven Antwerpen – Antwerp Airport”?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 238 van 24 januari 2007

van **BART DE WEVER**

Vier maanden geleden richtte de Luchthaven Antwerpen een aanvraag tot naamswijziging naar "Antwerpen - Brussels North Airport" aan de International Air Transport Association (IATA). Deze internationale luchtvaartorganisatie staat in voor de codering van de wereldwijde reserveringssystemen voor vliegtickets. Deze aanvraag gebeurde op verzoek van de luchtvaartmaatschappijen VLM Airlines en Welcome Air. Bedoeling was om meer passagiers naar Antwerpen te halen en Antwerpen in het buitenland op de kaart te zetten. De meeste buitenlanders weten immers niet dat er een luchthaven is in Antwerpen. De strategie blijkt te werken: VLM Airlines ziet sinds 7 januari een opmerkelijke stijging van het aantal boekingen op haar nieuwe lijn van Antwerpen naar Manchester.

Door verkeerde implementatie vanwege IATA werd de Luchthaven Antwerpen sinds 7 januari 2007 echter vermeld als "Brussels North" in deze computersystemen. Dankzij een opmerkelijke passagier werd deze fout ontdekt.

Inmiddels werd aan IATA gevraagd deze fout te verbeteren. Deze instantie stuurde reeds een IATA Industry Notification uit met de gevraagde correctie. "Brussels North" werd door deze notification veranderd in "Antwerpen - Brussels North" zoals vermeld op de oorspronkelijke aanvraag.

De Luchthaven Antwerpen benadrukt dat het hier enkel gaat om een naamstoevoeging in de wereldwijde reserveringssystemen. De officiële benaming blijft echter: "Luchthaven Antwerpen – Antwerp Airport". Op alle signalisatie op en rond het luchthavengebouw, de briefhoofden en publicaties (jaarverslag, statistisch jaarboek,...) blijft de benaming "Luchthaven Antwerpen". De nieuwe belettering op de recent gerenoveerde passagiersterminal luidt trouwens: "Luchthaven Antwerpen – Antwerp Airport". Samen met een volledig nieuwe website ontwikkelt de luchthaven momenteel een nieuw logo voor de benaming "Luchthaven Antwerpen – Antwerp Airport". Ook op de instapkaarten en op de website flyvlm.com, waar 40% van de passagiers tegenwoordig boeken, staat nog steeds "Antwerpen" (zonder Brussels North).

Het grote publiek krijgt die nieuwe benaming "Antwerpen - Brussels North" dus niet te zien.

VLM Airlines is volledig overgeschakeld op elektronische tickets. Dat betekent dat de meeste passagiers zonder ticket naar de luchthaven komen en gewoon op basis van hun naam of een boekingscode inchecken. Vervolgens krijgen zij de instapkaart waar gewoon "Antwerpen" op staat, zonder "Brussels North". Enkel passagiers die naar een reisagent gingen en daar een bevestiging op papier vroegen van hun boeking, kregen enkel "Brussels North" op dat papier te zien. Sinds de correctie, wordt ook op dat document "Antwerpen - Brussels North" vermeld.

Het zou ten slotte aangewezen zijn dat iedereen, ook de media de benaming "Luchthaven Antwerpen – Antwerp Airport" consequent gebruikt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 239
van 24 januari 2007
van **RUDI DAEMS**

Milieuhandhavingsbeleid - Knelpunten

De commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement debatteerde op 18 januari 2006 uitgebreid over het milieuhandhavingsbeleid in Vlaanderen, en dit naar aanleiding van het Milieuhandhavingsrapport 2005 van de Vlaamse Milieu-inspectie (Handelingen C68 van 18 januari 2006, blz. 5-13). Uit deze discussie bleek dat een belangrijke verklaring voor de terugval van het aantal uitgevoerde inspecties lag in het feit dat heel wat milieucontroles uitgevoerd worden door 2 in plaats van 1 inspecteur.

Een jaarlijks weerkerend en heikel punt betreft het personeelstekort bij de Milieu-inspectie. De handhaving zou drie keer meer personeel kunnen gebruiken om een systematisch handhavingsbeleid uit te bouwen, zegt de Milieu-inspectie. De minister antwoordde dat er nu 116 voltijdse equivalenten deel uitmaken van de Milieu-inspectie, en dat er 4 personeelsleden bijkomen voor de controle op de Seveso-bedrijven. Uiteraard nuttig, maar een druppel op een hete plaat. En met de bijkomende taken uit het principiële goedgekeurde handhavingsdecreet zal de personeelsdruk niet verminderen, integendeel.

Een ander punt betreft de samenwerking met de politie. Er is enerzijds het samenwerkingsprotocol met de federale parketten en politie over de prioriteiten in het vervolgingsbeleid. Er zijn anderzijds de interpolitiezones die soms beschikken over een aparte cel voor de opvolging van milieu- en stedenbouwmisdrijven.

Een volgend punt betreft de integratie van de inspectiediensten op Vlaams niveau, een uitvloeisel uit het proces Beter Bestuurlijk Beleid (BBB) van de Vlaamse Regering. De minister antwoordde dat hierdoor de toezichtopdracht van OVAM (en bijbehorend personeel) op het vlak van bijvoorbeeld afvaltransporten is overgeheveld naar de Vlaamse Milieu-inspectie. Ook in verband met milieubeheer (toezicht op natuur- en bosdelicten) werd in het kader van BBB gedacht aan een integratie met de Vlaamse Milieu-inspectie, omdat het niet eenvoudig is als natuur- en boswachters met twee petten op moeten rondlopen op het terrein. Maar aan deze integratie zijn zowel voor- als nadelen verbonden.

Tot slot is er de samenwerking met de gemeenten. Het is een feit dat er heel wat schort aan het toezicht op de bedrijven van klasse 2 en 3. Elke gemeente zou moeten beschikken over een gemachtigd toezichthoudend ambtenaar volgens Vlarem. Maar dat is niet het geval. Ook zijn er – onder meer in het bestuursakkoord over het kerntakendebat met provincies en gemeenten – concrete afspraken gemaakt over de Vlaamse ondersteuning van de gemeenten in hun handhavingsopdracht.

1. Wat is de evolutie van het personeelsbestand bij de Vlaamse Milieu-inspectie in de laatste tien jaar? Graag een overzicht per jaar.
2. Het aantal milieucontroles is in 2005 afgenomen.

- Is het aantal opgemaakte processen-verbaal evenredig afgenomen? Of is er verhoudingsgewijs sprake van een grotere daling van het aantal PV's? Zo ja, wat is de verklaring daarvoor?
3. Hoe evalueert de minister het samenwerkingsprotocol met de federale overheid? Heeft dit in 2004 en 2005 geleid tot een verhoging van het aantal dossiers waarop een vervolging is ingesteld? Zo ja, hoeveel en op welke domeinen? Zo neen, wat is de verklaring daarvoor?
 4. Welke politiezone beschikt over een milieucel? Hoeveel personeelsleden zijn daar tewerkgesteld? Met welke politiezones concreet, en op welke manier wordt er samengewerkt tussen de Vlaamse Milieu-inspectie en deze politiezones?
 5. Wat is de visie van de minister over een integratie van het toezicht op natuur- en bosdelicten met de Milieu-inspectie?
 6. Erkent de minister dat er een probleem rijst bij het toezicht op klasse 2 en 3-bedrijven? Zo ja, welke maatregelen neemt de minister ter ondersteuning van de gemeenten, in afwachting van een eventueel nieuw handhavingsdecreet?
 7. Hoeveel gemeenten beschikken over een toezichthoudend ambtenaar volgens Vlarem? Welke gemeenten beschikken daar niet over? Welke stappen zet de minister om deze gemeenten aan te zetten een dergelijke ambtenaar aan te stellen?
 8. Wat is de stand van zaken m.b.t. de studie van het Vlaams Gewest over de inventarisatie van de milieutaken van de gemeenten, zoals afgesproken in het kerntakendebat?
 9. Het ontwerp van milieuhandhavingsdecreet werd reeds in het voorjaar 2006 goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

Wat veroorzaakt de vertraging in de verdere behandeling?

10. Dit ontwerp van decreet heeft gevolgen voor het federale handhavingsbeleid.

Wat is het standpunt van de federale overheid m.b.t. het voorliggende voorstel?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 239 van 24 januari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Evolutie van het aantal VTE bij de afdeling Milieu-inspectie in de laatste 10 jaar:

situatie op 31/12/....	aantal VTE afdeling Milieu- inspectie
1996	110,6
1997	106,4
1998	107,2
1999	100,4
2000	98,1
2001	106,6
2002	108,6
2003	110,4
2004	113,6
2005	109,5
2006	115,1

2. Het aantal uitgevoerde inspecties is gedaald van 12.156 in 2004 naar 11.150 in 2005. Het aantal aanvankelijke processen-verbaal is gedaald van 608 in 2004 naar 497 in 2005. In 2004 werd dus gemiddeld een proces-verbaal opgesteld na 20 inspecties, in 2005 was dit na 22 inspecties. Dit betekent slechts een lichte verandering van de verhouding processen-verbaal/inspectie. Deze verandering is toe te wijzen aan een betere naleving van de wetgeving door de gecontroleerde bedrijven. De gedetailleerde cijfers duiden aan dat daarbij het aantal processen-verbaal wegens het niet naleven van de vergunningsplicht is gedaald ten opzichte van het aantal processen-verbaal wegens het niet naleven van de milieuvorwaarden.
3. Op de vergadering van 17/11/2005 van de Commissie Vervolgingsbeleid stelden de vertegenwoordigers van de Parketten dat de cijfers over het vervolgingsbeleid van de Parketten die in het milieuhandavingsrapport 2004 vermeld zijn, niet correct zijn. In de toekomst (na de goedkeuring van het nieuwe milieuhandavingsdecreet) zal de rapportering gebeuren door de Vlaamse Hoge Raad voor Milieuhandhaving. Intussen stellen de Parketten-generaal voor om te werken met jaarlijkse overzichtslijsten. Deze informatie kan bekomen worden bij de federale minister van Justitie.
4. Het is MI niet bekend welke politiezone over een milieucel beschikt, noch hoeveel personeelsleden daar tewerkgesteld zijn. Er is momenteel geen gestructureerde samenwerking tussen de afdeling Milieu-inspectie en de politiezones.
5. Gelet op het specifieke karakter van de milieubeheerswetgeving, gebeurt, de handhaving ervan door de geëigende diensten. Vermenging lijkt niet wenselijke en efficiënt. Op termijn kan in het kader van het milieuhandavingsdecreet, eenmaal dit van toepassing is op het milieubeheersrecht, een dergelijke integratie misschien overwogen worden.

6. Het toezicht op klasse 2- en 3-bedrijven vind ik zeer belangrijk. Momenteel ben ik samen met mijn administratie aan het bekijken hoe het handhavingsbeleid bij de gemeenten versterkt kan worden in de opvolger van de Samenwerkingsovereenkomst “Milieu naar een duurzame ontwikkeling”.

7. Gemeenten die in 2006 een milieujaarprogramma opstuurden naar de Vlaamse milieudministratie in het kader van de rapportering over de Samenwerkingsovereenkomst “Milieu naar een duurzame ontwikkeling”

Om een goedkeuring te krijgen voor het onderdeel toezicht van het instrumentarium moet een gemeente beschikken over een persoon met een Vlarem-bekwaamheidsbewijs of een samenwerkingsprotocol afsluiten met de politiezone.

251 gemeenten rapporteerden hierover via het milieujaarprogramma:

- 240 gemeenten voldoen voor het onderdeel toezicht:
 - 218 gemeenten beschikken over een persoon met een Vlarem-bekwaamheidsbewijs;
 - 69 gemeenten hebben een samenwerkingsprotocol afgesloten met de politiezone;
- 11 gemeenten voldoen niet voor het onderdeel toezicht.

Ongeveer 95 % voldoet aan de organisatie van toezicht.

Gemeenten die in 2006 geen milieujaarprogramma opstuurden naar de Vlaamse milieudministratie

57 gemeenten hebben geen milieujaarprogramma opgestuurd omdat zij niet deelnemen aan de Samenwerkingsovereenkomst “Milieu naar een duurzame ontwikkeling”. Daarom werd opgezocht of deze gemeenten in het verleden een Vlarem-bekwaamheidsbewijs hebben opgestuurd of deze gemeenten in verleden een milieujaarprogramma opgestuurd hebben. Omdat de Vlaamse milieudministratie geen recent milieujaarprogramma heeft, is haar niet bekend of deze informatie nog actueel is en volledig is. (bv. personeelsverloop)

- 32 gemeenten beschikken over een persoon met een Vlarem-bekwaamheidsbewijs en/of hebben een samenwerkingsprotocol afgesloten met de politiezone:
 - 30 gemeenten beschikken over een persoon met een Vlarem-bekwaamheidsbewijs;
 - 3 gemeenten hebben een samenwerkingsprotocol afgesloten met de politiezone;
- de Vlaamse milieudministratie beschikt voor de overige 25 gemeenten niet over informatie.

Via de Samenwerkingsovereenkomst “Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling” verbinden de gemeenten zich er toe om een toezichthoudend ambtenaar aan te stellen of een samenwerkingsprotocol af te sluiten met de politiezone.

In de nieuwe overeenkomst die in 2008 van start zal gaan, zal handhaving een belangrijk aandachtspunt zijn. Het beschikken over toezichthouders uiteraard ook.

8. De evaluatie van de milieudiensten was een van de TWOL-voorstellen voor het jaar 2006. Omwille van budgettaire redenen is de geplande evaluatie van het najaar naar dit jaar verschoven. Opzet van het onderzoek is om het statuut van de milieudiensten beter in kaart te brengen. Op basis van hiervan zal nagegaan worden welke verdere stappen kunnen worden genomen om het statuut te verbeteren. (Deze resultaten zullen – indien nodig – ook besproken worden met mijn collega, de minister van binnenlandse aangelegenheden.)

Los van de ondersteuning vanuit het Vlaamse niveau – die zeker moet blijven en waar nodig én mogelijk moet worden uitgebreid – zijn de gemeenten ook zelf mede verantwoordelijk voor een

goede werking van hun diensten. Het gewest kan een kader bieden en ondersteuning maar uiteindelijk zijn het ook de gemeenten zelf die hun medeverantwoordelijkheid hier dienen op te nemen.

9. Het advies van de MiNa-raad en de SERV werd ingewonnen en werd tijdig verleend. Het advies van het College van Procureurs-Generaal werd officieel bezorgd door de Minister van Justitie in januari 2007. De Vlaamse Regering keurde het voorontwerp van milieuhandhavingsdecreet voor de tweede keer goed op 9 februari 2007. Momenteel ligt het voor voor advies bij de Raad van State.
10. Het advies van het College van Procureurs-Generaal was ronduit positief voor het voorontwerp van Milieuhandhavingsdecreet. Tevens kan worden opgemerkt dat bij de voorbereiding van het decreet steeds overleg werd gepleegd met de federale politie en de parketten-generaal.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 243
van 24 januari 2007
van **MARIJKE DILLEN**

N121 Schilde - 's Gravenwezel - Fietspad

De aanleg van het fietspad langs de N121 tussen Schilde en 's Gravenwezel is een dossier dat reeds jarenlang aansleept.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Wat is de planning betreffende de uitvoering? Welke problemen dienen er nog te worden opgelost om de uitvoering mogelijk te maken?
3. Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van het volledige verloop van dit dossier, met inbegrip van een gedetailleerde opsomming van alle hindernissen uit het verleden, sinds het begin van dit dossier?
4. Kan de minister medelen hoeveel middelen hiervoor vrijgemaakt zijn?
5. Kan de minister medelen op basis van welke motieven er beslist is om op deze bijzonder gevaarlijke baan voor fietsers slechts op een beperkt gedeelte een dubbelrichtingsfietspad aan te leggen?

Heeft de minister inmiddels reeds initiatieven genomen om het dubbelrichtingsfietspad uit te breiden over de ganse lengte van de N121 tussen Schilde en 's Gravenwezel?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 243 van 24 januari 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. De nodige onteigeningen voor het fietspad zijn afgehandeld en de stedenbouwkundige aanvraag werd ingediend bij de entiteit Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen.
2. Dit jaar wordt het dossier aanbesteed. Er wordt nog opdracht gegeven voor een grondonderzoek, waarna de werken in uitvoering kunnen gaan.
3. In 2000 is door de gemeente een module 13 afgesloten voor een vrijliggend dubbelrichtingsfietspad langs de rechterkant van de gewestweg, tussen de Pater Kenislaan en de Dreef van Duyvendael (lengte 950m). Het Vlaamse Gewest subsidieert 100%. In hetzelfde jaar zijn de verantwoordingsnota en de projectnota op het Provinciale Auditcommissie (PAC) gebracht. Voor het onteigeningsdossier dienden eerst een aantal bijzondere plannen van aanleg / verkavelingen te worden aangepast. Hierop kwamen bezwaarschriften, hetgeen een aanzienlijke vertraging heeft veroorzaakt.
4. De raming bedraagt 990.000 euro, inclusief BTW (onteigening + aanleg + studiekosten).
5. Tussen Schilde en 's Gravenwezel is er een volwaardige fietsroute via gemeentewegen die min of meer parallel aan de gewestweg loopt, behalve een gedeelte met een grote omrijafstand. Het is dit gedeelte dat nu langs de gewestweg wordt kortgesloten. Vermits de alternatieve fietsroute rechts van de gewestweg loopt, is het dubbelrichtingsfietspad ook aan die zijde gelegen. Deze keuze was al gemaakt vóór de periode van de modules, maar is weerhouden in de PAC van 2000 als meest veilige fietsverbinding tussen de 2 dorpskernen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 252
van 31 januari 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

E19 Wilrijk - Rooien van bomen

Bij het uitrijden van de Craeybeckxtunnel richting Brussel vormt een bomenhaag een scheiding tussen het nabijgelegen landschap en E19, en vormt zo een natuurlijke buffer.

Enkele maanden geleden vond er een eerste kaalkap plaats ter hoogte van Edegem.

Nu blijkt dat men ook binnenkort bomen kapt in de onmiddellijke omgeving van de tunnel.

1. Kan de minister medelen wat de reden is van de kaalkap?
2. Wordt er een nieuwe natuurlijke buffer aangelegd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 252 van 31 januari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. In het kader van het uitbaggeren van de wachtbekkens van de Craeybeckxtunnel zullen er een aantal bomen en struiken worden gekapt. Deze werken starten in maart 2007. Sinds de oplevering van de Craeybeckxtunnel is door het meevoeren en neerslaan van zand en slib de bergingscapaciteit van de bekkens naar schatting onder de helft van de oorspronkelijke capaciteit gedaald. Hierdoor komt er veel zand terecht in de pompen. Daarom dienen de wachtbekkens te worden uitgebaggerd tot hun oorspronkelijke profiel. Om de wachtbekkens vanaf de dienstweg toegankelijk te maken, worden er een aantal bomen en struiken gekapt. Er worden geen bomen gekapt in het talud direct langs de E19. Ook de bomenrijen direct langs de op- en afritten en de R11, worden niet gekapt.
2. Er blijft een natuurlijke buffer aanwezig. Slechts de bomen en struiken die de toegankelijkheid tot de wachtbekkens belemmeren, worden gekapt. Er zal daarom geen nieuwe aanplant plaatsvinden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 253
van 31 januari 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

CO₂-emissiehandel - Projecten

In 2005 werd de Europese emissiehandel opgestart om landen die problemen hebben om de CO₂-uitstoot in eigen land te verwezenlijken de mogelijkheid te bieden “schone” lucht elders te kopen.

Na goedkeuring van het toewijzingsplan door de Europese Commissie kunnen Belgische bedrijven emissierechten aankopen.

1. Kan de minister medelen of het toewijzingsplan inmiddels door Europa werd goedgekeurd?
2. Welke bedrijven hebben zich inmiddels ingeschreven?
3. Waar is de lijst met projecten voor “schone lucht” te raadplegen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 253 van 31 januari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Het ontwerp van Belgisch toewijzingsplan voor de handelsperiode 2008-2012 werd op 16 januari 2007 beoordeeld door de Europese Commissie en goedgekeurd mits enkele aanpassingen worden aangebracht. De Belgische overheden hebben van de Europese Commissie de opdracht gekregen het toewijzingsplan zo snel mogelijk, doch rekening houdend met de nationale procedures, aan te passen.
2. Het systeem van de Europese CO₂-emissiehandel is in uitvoering van de Europese richtlijn geen vrijwillig systeem. Bedrijven die onder het toepassingsgebied van de richtlijn vallen, zijn verplicht om deel te nemen aan de emissiehandel. In totaal zullen – onafgezien van ev. technische correcties – 178 bedrijven in Vlaanderen vallen onder de Europese CO₂-emissiehandel in de periode 2008-2012 (zie bijlage).
3. Zoals bepaald in het Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest inzake de uitvoering van sommige bepalingen van het Protocol van Kyoto zal de Nationale Klimaatcommissie informatie over projectactiviteiten, waarvoor een goedkeuringsbrief werd uitgereikt, ter kennis van het publiek stellen, met behoud van de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen op het vlak van vertrouwelijkheid en de eerbiediging van het bedrijfsgeheim. Op dit moment zijn door de Nationale Klimaatcommissie nog geen goedkeuringsbrieven verleend.

De lijst met CDM (Clean Development Mechanism) projecten die geregistreerd zijn bij CDM Executive Board kunnen geraadpleegd worden via <http://cdm.unfccc.int/Projects/registered.html>.

Een overzicht van JI (Joint Implementation) projecten zal beschikbaar gesteld worden via http://ji.unfccc.int/JI_Projects/ProjectInfo.html en http://ji.unfccc.int/JI_Projects/Verification.

BIJLAGE

Lijst van de bedrijven die in Vlaanderen onder de Europese CO₂-emissiehandel vallen in de periode 2008-2012.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/253/antw.253.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 260
van 31 januari 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

CO₂-reductie-inspanningen - Verdeelsleutel

Na de recente beslissing over het toewijzingsplan m.b.t. emissiehandel voor de periode 2008-2012 door de Europese Commissie moet België bijkomende inspanningen leveren, namelijk 58,5 Mton CO₂.

1. Kan de minister medelen hoe deze extra inspanningen verdeeld worden over de gewesten?
2. Welke garantie heeft de minister voor een billijke verdeling van de gevraagde inspanningen en welke criteria zal hij hanteren in de onderhandelingen met Wallonië en Brussel?

Zal het opdringen van een voor Vlaanderen nadelige verdeelsleutel door de andere gewesten niet zorgen voor een nieuwe transfer van Vlaanderen naar Brussel en Wallonië?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 260 van 31 januari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De verdeling van te reduceren hoeveelheid toe te wijzen emissierechten is nog niet aan de orde. In eerste instantie wordt de beslissing van de Europese Commissie immers technisch onderzocht. Aan de Europese Commissie zal bijkomende informatie bezorgd worden.
2. Een billijke verdeling is inderdaad het uitgangspunt van de onderhandelingen die met de andere Gewesten worden gevoerd. In die zin is er geen sprake van een transfer van Vlaanderen naar Brussel en Wallonië.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 265
van 7 februari 2007
van **JOS STASSEN**

N60 Gent-Valenciennes - Streefbeeldstudie

De studie voor het streefbeeld voor de gewestweg N60 werd in maart 2005 afgerond.

Er volgde een bespreking binnen de projectleiding, zijnde Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen, de afdeling Ruimtelijke Planning en de opdrachtnemer, en was er bilateraal overleg met de gemeenten.

De studieopdracht omvatte het opstellen van een streefbeeld voor de gewestweg N60 Gent - Valenciennes, met name voor het wegvak vanaf de E17 in De Pinte tot de aansluiting met de geplande en bestaande N60 ter hoogte van de provinciegrens ten zuiden van Ronse. Het streefbeeld was op te stellen in het kader van de geplande herinrichting van de N60 als primaire weg, categorie I, volgens het tracé in het gewestplan Oudenaarde.

1. Wat is het precieze statuut van de streefbeeldstudie voor de N60?
2. Welke conclusies trekt de minister uit deze studie?
3. Op welke manier en volgens welke timing zullen de conclusies van deze studie worden uitgevoerd?
4. Hoe is de verdere planning van de voorbereiding van de werken door de afdeling Wegen en Verkeer?
5. Wat is de geraamde kostprijs voor de uitvoering hiervan?
6. Hoe evalueert de minister de samenwerking met de provincie Oost-Vlaanderen en de betrokken gemeenten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 265 van 7 februari 2007

van **JOS STASSEN**

1. De N60 tussen de E17 te De Pinte tot de geplande aansluiting met de N60 ten zuiden van Ronse, werd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen als primaire weg I geselecteerd. De streefbeeldstudie heeft als doelstelling de principes vast te leggen voor de toekomstige inrichting van dit wegvak, gebaseerd op een ruime consensus tussen de betrokken actoren (gewestelijke administraties en lokale besturen).
2. Bij geplande infrastructurele ingrepen langs dit wegvak zal in eerste instantie worden uitgegaan van de conform verklaarde streefbeeldstudie.
3. Momenteel worden langs het bedoelde wegvak van de N60 de drie volgende concrete projecten gepland in het kader van de aanpak van gevaarlijke punten en wegvakken langs het Vlaamse gewestwegennet. Te Zingem wordt de studie voor de herinrichting van het kruispunt met de Lange Ast en de Bekestraat opgemaakt. Hier wordt de aanleg van een tunnel in dwarsing onder de N60 voorzien, in overeenstemming met het streefbeeld. Te Oudenaarde (Eine) zullen drie gelijkgrondse kruispunten worden afgeschaft, waarbij ter hoogte van de Serpentstraat een fietserstunnel onder de N60 zal worden aangelegd. De aanpalende ambachtelijke zone zal via een aan te leggen laterale weg bereikbaar worden gemaakt. Ook hier was het referentiekader het streefbeeld waarvan sprake. Eveneens te Oudenaarde zal het kruispunt met de Minderbroederstraat (N457) worden heringericht, waarbij het streefbeeld richtinggevend is voor de geplande ingrepen.

Ter hoogte van de Verenigde Natiënlaan te Oudenaarde (Leupegem) wordt de aanleg van een fietserstunnel voorbereid, op de plaats waar dit door het streefbeeld wordt voorzien. Het streefbeeld voorziet eveneens in de omgeving van Ronse in de aanleg van een omlegging van de N60 volgens een tracé waarvoor op het gewestplan Oudenaarde een reservatiestrook is voorzien.
Momenteel wordt een studieopdracht uitgeschreven om een globaal referentieontwerp voor de rondweg van de N60 op te stellen. Deze studie omvat tevens de milieueffectrapportering met betrekking tot dit project.
4. De uitvoering van voormelde werken in het kader van de aanpak gevaarlijke punten, wordt voorzien in het voorjaar van 2008. Voor de omlegging van de N60 te Ronse wordt voorzien om vanaf half 2009 de nodige onteigeningen te kunnen starten. De start van de werkzaamheden kan in functie van het vlotte verloop van de voorgaande procedures worden ingepland.
5. De kosten voor de tunnel ter hoogte van de Lange Ast te Zingem, kunnen worden geraamd op 3,5 miljoen euro. De werken ter hoogte van de Serpentstraat worden geraamd op 5,3 miljoen euro. Ter hoogte van de Minderbroederstraat worden de herinrichtingswerken geraamd op 1,2 miljoen euro. De aanleg van de omlegging van de N60 te Ronse is op basis van de vandaag beschikbare gegevens, geraamd op 60 miljoen euro.
6. Het streefbeeld van de N60 werd opgesteld in een sfeer van constructief overleg met alle betrokken gemeentebesturen. Gedurende de studiefase werd op locatie bij de gemeenten zelf toelichting gegeven over de gang van zaken, en werd er met de gemeentebesturen overlegd om

tot een zo breed mogelijke consensus te komen. Bij de aanpak van de gevaarlijke punten langs de N60 wordt, zoals dit het geval is met alle geselecteerde gevaarlijke punten in de provincie Oost-Vlaanderen, op regelmatige basis overlegd met het provinciebestuur. Er werden sinds de start van het project begin 2003 overigens verschillende informatiemomenten met de gemeentebesturen georganiseerd om de aanpak toe te lichten en de vorderingen van het project aan te tonen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 271
van 7 februari 2007
van **LUDO SANNEN**

Koude-warmteopslagsystemen - Stand van zaken

De opmars van airconditioning geldt als belangrijkste verklaring voor de opvallende stijging van het elektriciteitsverbruik in de zomer van 2006. Door de opeenvolging van warme zomers lijkt aan de populariteit van airco-systemen voorlopig geen einde te komen, niet alleen bij particulieren maar ook bij beheerders van kantoorgebouwen, verzorgingsinstellingen en ziekenhuizen.

De techniek van ondergrondse koude- en warmteopslag (KWO), in Vlaanderen geïntroduceerd door het VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) in Mol, kan alleen al voor de koelbehoefte tijdens de zomermaanden een energiebesparing van 50 tot 80 % realiseren. Koppeling met een warmtepomp kan tijdens de wintermaanden ook helpen om aan de warmtebehoefte te voldoen, waardoor zo opnieuw een aanzienlijke energiebesparing (met bijbehorende emissiereductie) mogelijk wordt.

Bij de klassieke KWO, waarvoor in Vlaanderen vooral de ondergrond van Antwerpse en Limburgse Kempen zeer geschikt is, wordt koud grondwater van 50 tot 150 m diep opgepompt en over een warmtewisselaar geleid, waarna het opgewarmde water opnieuw naar de ondergrond wordt geleid. Er gaat dus geen grondwater verloren. Ondanks de korte terugverdiëntijd van deze techniek (ook in industriële toepassingen) zijn tussen 1999 en nu in Vlaanderen slechts een tiental klassieke KWO-projecten gerealiseerd, onder andere in ziekenhuizen, kantoorgebouwen en een glastuinbouwbedrijf.

Een variant op dit principe, de boorgat-energieopslag of BEO, maakt ook gebruik van de warmteopslagcapaciteit van de ondergrond, maar zonder grondwater op te pompen: de warmtewisselaars zelf worden ingebracht in diepe boorgaten. Doordat deze BEO-techniek niet afhankelijk is van de aanwezigheid van geschikte grondwaterlagen in de ondergrond zoals KWO, is deze techniek overal in Vlaanderen bruikbaar.

1. Hoeveel KWO- en BEO-installaties zijn momenteel operationeel of in voorbereiding in Vlaanderen, en welke energiebesparing kan hiervan op jaarbasis normaliter verwacht worden?
2. Welke initiatieven neemt de minister om KWO en BEO te promoten richting utiliteitsbouw en industrie?
3. Neemt de Vlaamse overheid een voorbeeldrol op zich bij de implementatie van KWO en BEO en zo ja, op welke manier?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 271 van 7 februari 2007

van **LUDO SANNEN**

1. Het aantal KWO- en BEO-installaties momenteel operationeel of in voorbereiding in Vlaanderen is door het Vlaams Energieagentschap niet exact gekend, gezien de bouw van dergelijke installaties mogelijk is zonder specifieke melding in het kader van het energiebeleid.
Een raming van een tiental installaties zit waarschijnlijk in de juiste grootte-orde.
2. Zoals voor andere energiebesparende technieken, vormt de energiebesparing gerealiseerd door KWO en BEO een mogelijkheid om gemakkelijker aan de energieprestatieregelgeving te voldoen. De invoering van de energieprestatieregelgeving vormt daardoor een stimulans voor deze technieken.
In het verleden heeft de Vlaamse overheid ook zeven demonstratieprojecten ondersteund. Voor enkele van deze projecten loopt momenteel nog de monitoring. De meetresultaten werden gebruikt, en zullen voor de lopende projecten nog verder gebruikt worden, om deze techniek te promoten naar de sectoren met een belangrijk potentieel. De ondersteunde projecten situeren zich in verzorgingsinstellingen, kantoorgebouwen en glastuinbouw.
Richtlijn 2002/91/EG van het Europees parlement en de Raad betreffende de energieprestatie van gebouwen bepaalt ook dat waar het gaat om nieuwe gebouwen met een totale bruikbare vloeroppervlakte van meer dan 1000 m² de technische, milieutechnische en economische haalbaarheid moet onderzocht worden van alternatieve systemen zoals
 - gedecentraliseerde systemen voor energievoorziening gebaseerd op hernieuwbare energiebronnen,
 - warmtekrachtkoppeling,
 - stads- of blokverwarming of -koeling, indien beschikbaar, en
 - warmtepompen, onder bepaalde voorwaarden,alvorens met de bouw wordt begonnen. Deze bepalingen zullen nog omgezet worden in de Vlaamse regelgeving. Afhankelijk van de resultaten van de demonstratieprojecten en in geval van redelijke slaagkansen dient ook de haalbaarheid van KWO en BEO onderzocht te worden voor grootschalige nieuwbouwprojecten.
3. De Vlaamse overheid verleende steun aan het demonstratieproject voor toepassing van KWO in de overheidsgebouwen op de Technologiezone Geel.
Verder verwijs ik naar het globaal actieplan 2006-2010 Energiezorg in de Vlaamse Overheidsgebouwen, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 20 juli 2006. Dit actieplan omvat zowel maatregelen rond energiebeheer, energie-audits en energiebesparende maatregelen als voor aankoop en productie van hernieuwbare energie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 276
van 7 februari 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Straat- en veegvuil - Kwalificering als huishoudelijk afval

Lokaal, het halfmaandelijks VVSG-magazine (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten), brengt in het nummer van 1 februari 2007 het straat- en veegvuil onder de aandacht.

Het straat- en veegvuil wordt gelijkgesteld met het huishoudelijk afval. Dit “huishoudelijk afval” kan – mits opname in de milieuvergunning – op het containerpark worden opgeslagen, of tijdelijk op het depot van de Technische Dienst.

Volgens Lokaal bestaat het straat- en veegvuil slechts uit 4,6 % materiaal van niet-natuurlijke oorsprong, dus 95,6 % is van natuurlijke oorsprong: zand, bladeren, takken en dergelijke. Het overgrote deel bestaat uit zand, dat van de niet-zandige fractie kan worden gescheiden. De niet-zandige fractie kan worden verbrand of gestort.

Omdat het volgens de Vlarea-reglementering om huishoudelijk afval gaat, dient het bij de cijfers van het huishoudelijke restafval te worden geteld. Gemeenten die hun straten geregeld reinigen, komen zo in de problemen bij het behalen van de maximum 150 kg restafval per inwoner. Volgens de OVAM zouden echter weinig gemeenten het straat- en veegvuil bij het huishoudelijk restafval tellen.

1. Hoeveel gemeenten tellen het straat- en veegvuil bij het restafval? Zijn daar richtlijnen voor?
2. Hoeveel bedraagt het straat- en veegvuil gemiddeld per inwoner? Met andere woorden, wat is het aandeel van het straat- en veegvuil binnen het huishoudelijk restafval?
3. Gaat de minister ervan uit dat dit rest- en veegafval, dat voornamelijk uit zand bestaat en ander afval van natuurlijke oorsprong bevat, terecht bij het huishoudelijk afval wordt gerekend én meetelt voor het behalen van de -150 kg restafval-norm?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 276 van 7 februari 2007

van **ERIK MATTHIJS**

1. De gemeenten en intergemeentelijke samenwerkingsverbanden moeten, conform actie 106 van het Uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007, de gegevens betreffende de inzameling en verwerking van elke fractie van het huishoudelijk afval jaarlijks melden aan de OVAM. De acties uit het Uitvoeringsplan zijn immers bindend voor de gemeenten en intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Aangezien straat- en veegvuil volgens artikel 2.1.1 van het VLAREA gelijkgesteld is aan huishoudelijk afval, moet ook deze fractie jaarlijks gemeld worden aan de OVAM. Straat- en veegvuil mag onder de noemer gemeentevuil meegedeeld worden. Gemeentevuil omvat naast het straat- en veegvuil onder meer afval afkomstig van het opruimen van zwerfvuil en sluikstorten en straatvuilbakjes. Het afval van de gemeentelijke diensten zelf is vergelijkbaar bedrijfsafval. Bij de afvalcijfers 2005 vermeldden ongeveer tweederde van de gemeenten een hoeveelheid gemeentevuil. Van de gemeenten die geen gemeentevuil melden, zijn er een groot aantal die hun gemeentevuil (i.c. straat- en veegvuil) samen met het ingezamelde huisvuil en grofvuil aangeven. Ook zijn er nog ongeveer 40 gemeenten die geen gemeentevuil vermelden.
2. Gezien het straat- en veegvuil samen met onder meer het afval van straatvuilbakjes en het opruimen van sluikstorten en zwerfvuil onder de globale noemer gemeentevuil wordt vermeld, is het exacte aandeel van het straat- en veegvuil in het restafval niet gekend. De hoeveelheid gemeentevuil bedroeg in 2005 ongeveer 5 kg/inwoner op een totaal van 161 kg/inwoner restafval. Dit betekent een aandeel van iets meer dan 3%.
3. Het straat- en veegvuil bestaat inderdaad voor een groot deel uit natuurlijke materialen zoals bladeren, zand, ... Slechts een beperkt gedeelte is van niet natuurlijke oorsprong. Indien het straat- en veegvuil van een gemeente wordt behandeld met als doel de natuurlijke, zandige fractie te scheiden met oog op recyclage, wordt dit deel van het straat- en veegvuil niet meegerekend in de huishoudelijke restafvalcijfers. Enkel het deel dat wordt verbrand of gestort, wordt meegenomen in de cijfers. De gemeenten moeten dan wel een bewijs aan de OVAM leveren van het percentage natuurlijke materialen in het straat- en veegvuil dat afgescheiden en gerecupereerd is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 278
van 7 februari 2007
van **GILBERT BOSSUYT**

Calonnegracht Veurne - Restauratie- en veiligheidswerken

Ik heb vernomen dat Waterwegen en Zeekanaal NV voor volgend jaar een bedrag van 700.000 euro heeft uitgetrokken voor restauratie- en veiligheidswerken aan de Calonnegracht in Veurne.

1. Wat houdt dit project concreet in?
2. Wat is de stand van zaken in dit project?
3. Welke procedures moeten nog doorlopen worden?
4. Wat is de timing om effectief met de werken te kunnen starten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 278 van 7 februari 2007

van **GILBERT BOSSUYT**

1. Het project betreft het renoveren van het wegdek, de riolering, de veiligheidsstootbanden en de leuningen langs het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke ter hoogte van de Calonnegracht. Het project wordt uitgevoerd in samenwerking met de stad Veurne die de vernieuwing van de riolering voor haar rekening neemt.
2. Het project is reeds ontworpen en het bestek is opgemaakt.
3. De bouwaanvraag moet nog worden ingediend.
De aanbesteding kan pas ten vroegste doorgaan in het najaar 2007, aangezien de nodige kredieten voorzien zijn op het jaarprogramma 2008.
4. Bij aanbesteding eind 2007 of begin 2008, kunnen de werken in 2008 worden uitgevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 279
van 7 februari 2007
van **MARC VAN DEN ABEELEN**

Energieprestatie­regelgeving - Communicatie

Met de energieprestatie­regelgeving (decreet houdende eisen en handhavingsmaatregelen op het vlak van energieprestaties en het binnenklimaat van gebouwen tot invoering van een energieprestatie­certificaat tot wijziging van artikel 22 van het REG-decreet, Stuk 945 (2006-2007) – Nr. 1) werd een belangrijke stap gezet in het behalen van de Kyoto-doelstellingen.

Niet­tegenstaande het feit dat de EPB-regelgeving pas na een overgangsperiode van een jaar is ingevoerd, is de regelgeving niet bij iedereen goed bekend.

Voor­al de aannemers die op het terrein deze energiebesparing moeten realiseren, zijn niet altijd op de hoogte. Volgens de Bouwunie vindt de helft van de aannemers de regelgeving onduidelijk. Ook de communicatie tussen de architect/bouw­heer en de aannemer over de EPB-maatregelen verloopt niet altijd optimaal. Zo krijgt de aannemer vaak onjuiste of laattijdige instructies van de architect over de maatregelen die hij moet nemen in het kader van de EPB-regelgeving waardoor er later vaak (dure) aanpassings­werken moeten worden uitgevoerd. Meer dan veertig procent van de aannemers ondervindt ook technische uitvoerings­problemen omdat de EPB-regelgeving onvoldoende werd voorbereid.

Op het einde van de rit is het vaak de bouw­heer die als niet-specialist, de bijkomende kosten voor de meer­werken zal moeten betalen.

1. Welke maatregelen heeft de minister al genomen op het vlak van communicatie over het nieuwe EPB-decreet naar de verschillende actoren op het terrein?
2. Worden er in de toekomst nog maatregelen getroffen om de communicatie te verbeteren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 279 van 7 februari 2007

van **MARC VAN DEN ABEELEN**

1. Het Energieprestatiedecreet van 7 mei 2004 is gewijzigd, met het EPB-decreet van 22 december 2006, mede op vraag van de gemeenten en enkele beroepsverenigingen van onder andere architecten en aannemers. De wijzigingen betreffen vooral administratieve aanpassingen aan procedures en handhavingsbepalingen, zoals het schrappen van het EPB-voorstel en de uitstelverklaring, het gebruik van de centrale Energieprestatiedatabank en het elektronisch doorsturen van de startverklaring. Eenmaal gepubliceerd plant het Vlaams Energieagentschap (VEA) een bekendmaking van de goedkeuring van het EPB-decreet in de digitale EPB-nieuwsbrief die verstuurd wordt naar een 8.000-tal adressen.

Het nieuws over de bekrachtiging van het EPB-decreet (en het te downloaden pdf-bestand) staan sinds januari 2007 op www.energiesparen.be/energieprestatie vermeld bij de doelgroep 'professioneel' bij de rubriek 'In de kijker'.

Op vraag van de architectenorganisaties NAV en BVA is op 19 januari 2007 een toelichtingsnota met de voornaamste wijzigingen van het EPB-decreet wel al voor verdere verspreiding doorgestuurd naar de energieconsulent voor de architecten.

2. Inzake de bekendmaking van de energieprestatieregelgeving werden verschillende communicatieinitiatieven genomen.

De website www.energiesparen.be/energieprestatie bevat nu al zeer uitgebreide informatie over de regelgeving naar de verschillende doelgroepen: de professionelen, de gemeenten en de particuliere bouwer en verbouwer. Ook in 2007 zal de informatie verder worden aangevuld en verfijnd zodat de website de meest up-to-date informatie bevat. De professionelen kunnen er terecht voor veel gestelde vragen, tips, EPB-software ...

Vanaf december 2005 verstuurt het VEA de EPB-nieuwsbrief om de verschillende betrokken partijen extra informatie te bieden over de energieprestatieregelgeving. In de EPB-nieuwsbrieven komen verschillende rubrieken aan bod zoals regelgeving, EPB-eisen, de Energieprestatiedatabank, EPB-software en omkaderende acties. Het is de bedoeling per rubriek de meest recente ontwikkelingen en verduidelijkingen mee te delen. De EPB-nieuwsbrief is zowel bedoeld voor de bouwprofessionelen zoals architecten, ingenieurs, bouwfirma's en aannemers als voor de vergunningverlenende overheden (gemeenten en Arohm). De EPB-nieuwsbrief wordt verstuurd naar een 8.000-tal adressen.

Er worden regelmatig artikelen aangeleverd op vraag van vakbladen van architecten, ingenieurs, aannemers, algemene pers (kranten ...). Vaak sturen de vakbladen ook eigen geschreven teksten voor nalezen door, zodat de juiste en correcte informatie gecommuniceerd wordt naar hun lezers en dat er zo weinig mogelijk foute berichten gecommuniceerd worden.

Voor communicatie over goede en praktische uitvoeringen op de bouwplaats rekent het VEA ook op de medewerking van de vakverenigingen om hun leden verder te informeren en op te leiden. Het VEA is steeds bereid om gemaakte teksten na te lezen zodat de communicatie naar vakverenigingen van aannemers, bouwfirma's ... versterkt wordt.

Het VEA is telkens ook aanwezig op de bouwbeurzen om informatie te verstrekken aan de verschillende actoren in het bouwproces. Op die beurzen wordt de informatie over de energieprestatieregelgeving gegeven in combinatie met de informatie over de premies en fiscale aftrekbaarheid voor energiebesparende maatregelen, zoals plaatsen van isolerende beglazing, dakisolatie, rendabele ketel ...

In 2005 en 2006 werden op de begroting Energie middelen vrijgemaakt voor ondersteuning van opleidingen voor architecten en verslaggevers. Meer dan tweeduizend architecten hebben een algemene opleiding gevolgd. Begin 2007 werden bijkomende middelen ter beschikking gesteld om nog eens 1.080 personen een opleiding te laten volgen om de software onder de knie te krijgen.

De Vlaamse overheid heeft ook een energieconsulent aangesteld die een tweeledige taak vervult. Hij geeft ondersteuning aan de architecten om de regelgeving vlotter te implementeren (eerstelijns hulp voor vragen ...) en hij helpt ook mee aan de informatieverspreiding.

Voor de particuliere bouwers en verbouwers werd een brochure opgemaakt 'Praktische gids voor als u binnenkort gaat bouwen of verbouwen'. De brochure is beschikbaar en wordt verspreid vanaf september 2005. Sindsdien zijn meer dan 100.000 exemplaren verstuurd naar aanvragers op de website en verdeeld op bouwbeurzen en naar gemeenten om mee te geven bij het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning.

Vanaf Batibouw 2007 krijgt de 'Praktische gids voor als u binnenkort gaat bouwen of verbouwen' met de algemene informatie over de energieprestatieregelgeving een vervolg. Er is een project uitgewerkt om de praktijktoetsing te vergroten: 'Comfortabel energiezuinige woningen in de praktijk'. Om te tonen hoe werkelijke woningontwerpen uit 2006-2007 aan de eisen voldoen, is een project uitgewerkt met een doorrekening en opvolging van 12 woningen (6 vrijstaande, 4 halfopen en 2 rijwoningen). De communicatie is vooral uitgewerkt voor doelgroep particuliere bouwers en verbouwers om hen te tonen met welke verschillende pakketten van maatregelen men in praktijkvoorbeelden kan voldoen aan de gestelde eisen voor nieuwbouwwoningen. Het project wordt ook gecommuniceerd naar architecten, aannemers en bouwfirma's. Aan het project hebben een aantal bouwfirma's en architecten meegewerkt om de nodige gegevens over de projecten (plannen, productgegevens ...) aan te leveren. Vanaf Batibouw 2007 is er een A3-folder (met de samenvatting van het project beschikbaar. De volledige informatie over de projecten staat op www.energiesparen.be/energieprestatie. De folder geeft kort nog wat inleidende informatie over de energieprestatieregelgeving en toont de overzichtstabel van de 12 woningen, met behaalde resultaten en enkele gegevens over gebruikte materialen en installaties. Voor meer en volledige informatie wordt doorverwezen naar de website bij de rubriek 'Comfortabele energiezuinige woningen in de kijker'.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 280
van 9 februari 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Klimaatbeleidsplan - Flexibiliteitsmechanismen

Onlangs heeft de minister meegedeeld dat de Vlaamse Regering in het kader van het Vlaams klimaatbeleidsplan nu ook de flexibiliteitsmechanismen kan inzetten om broeikasgasreducties te realiseren. Het Vlaams klimaatbeleidsplan 2006-2012 vermeldt dat Vlaanderen 81 % van de reductie-inspanningen in eigen regio zal realiseren.

1. Kan de minister medelen hoe de overige 19 % zal gerealiseerd worden, naast het reeds aangekondigde project in Chili en investeringen in klimaatfondsen?
2. Welke bedrijven hebben gereageerd op de oproep van de minister voor projectvoorstellen rond JI en CDM en met welke concrete voorstellen?
3. Welke garantie voor het verwerven van Kyoto-eenheden heeft de minister bij investeringen in bebossingsprojecten in derdewereldlanden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 280 van 9 februari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Het Vlaams Regeerakkoord 2004-2009 geeft aan welke kanalen benut kunnen worden om externe Kyoto-eenheden aan te kopen. Deze verwervingsregels werden verder uitgewerkt in het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de inzet van de flexibiliteitsmechanismen door het Vlaamse Gewest, waaraan de Vlaamse regering op 12 januari 2007 haar definitieve goedkeuring hechtte.

In eerste instantie zal gebruik worden gemaakt van de projectgebonden flexibiliteitsmechanismen. In de praktijk zal dit leiden tot het afsluiten van aankoopcontracten van projectgerelateerde Kyoto-eenheden (de zogenaamde CER's of ERU's), kaderend binnen een tender- of aanbestedingsprocedure, of via de deelname van het Vlaams Gewest in een klimaatfonds.

Vanaf 2008 kan het Vlaams Gewest daarnaast ook andere kanalen inzetten om de benodigde hoeveelheid Kyoto-eenheden te verwerven. In dit verband geeft het op 12 januari goedgekeurde besluit van de Vlaamse Regering volgende instrumenten aan, met afnemende volgorde van voorkeur:

- o rechtstreekse verwerving van CER's of ERU's op de internationale markt of verwerving van niet-projectgerelateerde internationale emissierechten (AAU's) aan de hand van zogenaamde "Green Investment Schemes"
 - o internationale emissierechten, gerelateerd aan een opslag van koolstof in koolstofputten, (RMU's) aankopen via de toetreding tot een fonds of op de internationale markt, op voorwaarde dat het internationale kader verder verfijnd is, onder andere qua monitoring en het permanent karakter van de koolstofopslag
 - o AAU's aankopen op de internationale markt, indien blijkt dat de prijzen voor de andere Kyoto-eenheden niet toelaten om binnen de voorziene budgetten de benodigde hoeveelheden Kyoto-eenheden te verwerven, en er geen goedkopere binnenlandse reductiemaatregelen nog tijdig kunnen uitgevoerd worden om voldoende emissiereducties te realiseren
2. De oproep voor het indienen van CDM- en JI-projectvoorstellen werd niet gelanceerd door de minister van leefmilieu maar door de minister, bevoegd voor het economische beleid. Deze vraag werd reeds behandeld door minister Moerman tijdens de vergadering van 11/01/2005 van de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie naar aanleiding van de vraag om uitleg van dhr. Eloi Glorieux van 13 december 2004 over het aanleggen van provisie voor investeringen in flexibele mechanismen om CO₂-reducties te realiseren.
 3. Tijdens de negende sessie van de Conferentie der Partijen bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake Klimaatverandering (CoP9) werd een kredietsysteem ontwikkeld dat de risico's van het niet-permanente karakter van de koolstofopslag in bebossings- of herbebssingsprojecten onder CDM het hoofd biedt. In dit verband werden 2 gespecialiseerde krediettypes in het leven geroepen (namelijk t-CER's en l-CER's), met een beperkte levensduur, die periodiek moeten worden. De modaliteiten van deze tijdelijke kredietregimes kunnen geconsulteerd worden op de website van het UNFCCC (www.unfccc.int, zie beslissing 5/CMP.1).

De bevoegdheid voor de beoordeling van het duurzame karakter van een CDM-project wordt in de Akkoorden van Marrakesh in de eerste plaats toegewezen aan het gastland van het project. In haar

goedkeuringsbrief van een bebossings- of herbebossingsproject dient het land dan ook expliciet te bevestigen dat dit project bijdraagt aan de duurzame ontwikkeling van het land, zoniet kan het project niet starten. Het projectontwerpdocument voor bebossings- of herbebossingsprojecten onder CDM vereist bovendien een analyse van de milieu-impact en socio-economische impact van dergelijke projecten (onder meer de impact op biodiversiteit, natuurlijke ecosystemen, lokale gemeenschappen, landbezit en voedselproductie). In geval een significante negatieve milieu of socio-economische impact wordt vastgesteld, dienen projectontwikkelaars te motiveren hoe ze deze bij de projectimplementatie zullen bewaken en welke maatregelen ze zullen ondernemen om ze te remediëren. Daarnaast vindt ook steeds de door het internationale CDM kader verplichte publieksconsultatie plaats, die lokale of andere belangengroepen de mogelijkheid biedt om de effecten van het project te evalueren en te becommentariëren. De conformiteit van een project met het internationale kader (waaronder dus de bijdrage aan duurzame ontwikkeling) dient bovendien sowieso te worden bevestigd door een door de Raad van Bestuur voor CDM geaccrediteerde entiteit, die elk project aan een onafhankelijke evaluatie moet onderwerpen. Het is dezelfde Raad van Bestuur die uiteindelijk bepaalt of een projectvoorstel wordt geregistreerd of niet. Als deze diverse stappen positief doorlopen zijn, en de projectimplementatie verloopt zoals voorzien in het goedgekeurde projectontwerpdocument wat resulteert in de vooraf berekende emissiereducties die regelmatig gemonitord worden, dan kunnen de vooropgestelde Kyoto-eenheden effectief verworven worden. Deze laatste voorwaarde geldt voor elk type CDM-project.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 281
van 9 februari 2007
van **LINDA VISSERS**

Windenergie - Stand van zaken

In Vlaanderen werden reeds heel wat windturbines geplaatst. Zij komen vooral veel voor op industrieparken, om ecologische en esthetische redenen.

Onlangs kwam de elektriciteitsproductie van de windturbines door het stormweer in het gedrang.

1. Wat is de stand van zaken wat het aantal windturbines betreft? Graag een overzicht per provincie met vermelding van de respectieve exploitanten.
2. Wat is op dit ogenblik het totale rendement?
3. Hoever staat het met de mogelijkheden om windenergie op te slaan in windstille periodes?
4. Wat is de stand van zaken m.b.t. de subsidiemogelijkheden bij de aanleg van een windturbinepark?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 281 van 9 februari 2007

van **LINDA VISSERS**

1. Op dit moment is in Vlaanderen een vermogen van ongeveer 131 MW aan windturbines opgesteld en in dienst. Dit komt overeen met ongeveer 110 windturbines. Hiervan staat 47% opgesteld in West-Vlaanderen, 22% in Antwerpen, 20% in Oost-Vlaanderen, 10% in Limburg en 1% in Vlaams Brabant. De juiste locaties en de exploitanten staan vermeld op de website van de VREG (www.vreg.be).
2. Het rendement van een windmolen is ondermeer functie van de snelheid van de wind op de locatie. Daarnaast spelen turbinetechnische parameters een rol in de werking van een windturbine.

Elke fabrikant bepaalt binnen welk spectrum aan windsnelheden de windturbine kan functioneren. Deze specificatie kent zowel een ondergrens, de minimale windsnelheid waarbij de turbine kan beginnen draaien, als een bovengrens, de maximale snelheid waarbij de windturbine om technische en veiligheidsredenen "uit de wind" wordt gezet.

Het nominale vermogen van de windturbine zal in functie van het gekozen type turbine bij een bepaalde windsnelheid bereikt worden. Vermits het windaanbod per locatie een zeker profiel kent, is de gemiddelde productie per locatie, uitgedrukt in draaiuren, een indicator voor het rendement van de turbines.

Op het land, in het binnenland halen toestellen vandaag ongeveer 1.700 draaiuren per jaar. Aan de kust ligt dit gevoelig hoger, tot meer dan 3.000 draaiuren.

3. Het Vlaams Energieagentschap liet de toepassing van lokale energieopslag voor elektriciteit onderzoeken. Hieruit kwam naar voor dat er een hele waaier aan technologieën beschikbaar is. De toepassing van deze technologieën voor grootschalige energieopslag bevindt zich echter nog in een onderzoeksstadium of maximaal in de demonstratiefase.

Uit technisch oogpunt kon geconcludeerd worden dat het met de huidige stand van de technologie voor opslag interessanter is om een verbruiker te bereiken, dan om lokaal elektriciteit te gaan opslaan. Een sturing van de vraag is hierbij ook goedkoper dan het installeren van opslagbuffers.

Wat het economische aspect betreft, kan het interessant zijn om te opteren voor kortetermijnopslag, vooral voor korte schommelingen in de productie. Deze maatregel wint aan interesse als de hoeveelheid te bufferen elektriciteit kleiner is. Hierbij blijkt enkel perslucht in aanmerking te komen voor de vereffening van productie-eenheden met een fluctuerend productieprofiel.

De studie concludeert dan ook dat energieopslag best kan beschouwd worden als een aanvullende maatregel op minder kapitaalintensieve maatregelen zoals kortetermijn-weervoorspellingen en vraagsturing.

4. Sinds 1 januari 2002 geldt in het Vlaams Gewest een systeem van groenestroom-certificaten. Hiermee wil Vlaanderen de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energie-bronnen bevorderen.

Dit systeem bestaat uit twee delen. Enerzijds kunnen producenten van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen groenestroomcertificaten krijgen. Anderzijds is er een certificatenverplichting voor elektriciteitsleveranciers. Zij moeten jaarlijks een bepaald aantal groenestroomcertificaten inleveren bij de VREG. Op die manier ontstaat een handelsmarkt en krijgen de certificaten een bepaalde waarde.

De producent van groene stroom kan de groenestroomcertificaten ook verkopen aan zijn distributienetbeheerder tegen een wettelijk vastgelegde minimumprijs.

Daarnaast heeft de Vlaamse overheid, om het investeringsklimaat in Vlaanderen in de richting van een duurzame ontwikkeling te stimuleren en ondernemingen aan te moedigen een bijdrage te leveren aan het Kyoto engagement, de 'Ecologiepremie' in het leven geroepen. De premie is bedoeld als financiële stimulans voor ondernemingen die milieu-investeringen en investeringen op energiegebied realiseren in het Vlaamse Gewest.

Deze maatregel, onder de bevoegdheid van mijn collega Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap en Innovatie en Buitenlandse Handel Fientje Moerman, voorziet op dit moment investeringssteun in functie van de grootte van de onderneming. Afhankelijk van de grootte van het windproject wordt een subsidieerbare meerkost bepaald. Voor een KMO kan voor deze subsidieerbare meerkost vervolgens 35% investeringssteun bekomen worden. Voor grote ondernemingen is dit 25%.

De investeringskosten verbonden aan de oprichting van een windturbine komen bovendien in aanmerking voor een verhoogde investeringsaftrek (13,5%).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 282
van 9 februari 2007
van **GILBERT BOSSUYT**

Vergunningplicht aangemeerde vaartuigen - Stand van zaken

In toepassing van artikel 28 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 zijn vaartuigen die méér dan 60 kalenderdagen op dezelfde plaats blijven liggen vergunningplichtig.

Indien het vaartuig niet over een vergunning beschikt of door de domeinbeheerder een vergunning wordt geweigerd, kan de domeinbeheerder de overtreding doen ophouden op kosten van de (noodzakelijke) vergunninghouder.

1. Beschikt de domeinbeheerder over voldoende bevoegdheden om een dergelijke overtreding te doen ophouden en welke (interne) procedure bestaat er om in dergelijke gevallen op te treden?
2. Welke diensten kan de domeinbeheerder inroepen om zich te laten bijstaan?
3. Beschikken alle vaartuigen die méér dan 60 dagen op éénzelfde plaats aangemeerd liggen (vaak wrakken) vandaag over een noodzakelijke vergunning?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 282 van 9 februari 2007

van **GILBERT BOSSUYT**

1. Beschikt de eigenaar of beheerder van het vaartuig niet over een vergunning, dan kan de domeinbeheerder de overtreder aanmanen om zich van het gewestdomein te verwijderen. Indien hij hieraan geen gevolg geeft, is de domeinbeheerder in principe gemachtigd om na verwittiging ambtshalve maatregelen uit te voeren (vb. ambtshalve verwijdering van gewestdomein). In de praktijk is dit evenwel niet evident, gezien men het vaartuig vaak niet zomaar op een andere plaats kan leggen. De waterwegbeheerder beslist overeenkomstig het aangehaalde besluit van 29 maart 2002 van de Vlaamse Regering, autonoom over de afgifte van de vergunning voor het gebruik van het openbaar domein op en langs de beheerde waterwegen. Dit principe geldt bijgevolg ook voor het langdurig afmeren van vaartuigen, zoals voor de afgifte van vergunningen voor het meren van woonschepen of horecavaartuigen of de bouw van op- en afstapsteigers voor passagiersvaartuigen. Tegen de eigenaars van afgemeerde vaartuigen die niet in aanmerking komen voor dergelijke vergunning, kan de waterwegbeheerder optreden op basis van art. 102 van het koninklijk besluit van 15 oktober 1935, houdende het algemeen scheepvaartreglement, waarbij de waterwegbeheerder de nodige maatregelen ambtshalve en op kosten van de eigenaar van het vaartuig kan nemen. Voor de verwijdering van scheepswrakken kunnen eveneens ambtshalve en op kosten van de eigenaar, de nodige maatregelen worden genomen om het wrak te laten verwijderen, overeenkomstig de wrakkenwet van 11 april 1989. De verwijderingskosten kunnen worden teruggevorderd op basis van een vonnis van de bevoegde rechtbank.
2. Voor het politieel optreden kan het toezichthoudend personeel van de waterwegbeheerder zich laten bijstaan door de lokale of federale politie, de scheepvaartpolitie of de ambtenaren van de milieu-inspecties. Tevens kan de federale dienst van de Scheepvaartcontrole worden betrokken om op technisch vlak de dossiers te onderbouwen. Het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV beschikt over een havenkapitein die politieel bevoegdheden heeft conform de wet van 5 mei 1936.
3. In het ambtsgebied van de het agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust, afdeling Kust zijn er enkel in Zeebrugge enkele vaartuigen die op heden (nog) niet over een noodzakelijke vergunning (of concessie) beschikken. Hier wordt evenwel aan gewerkt teneinde deze toestand te regulariseren.

De eigenaars van vaartuigen die meer dan zestig dagen op eenzelfde plaats zijn afgemeerd en die in aanmerking komen voor een vergunning, worden verzocht zich in regel te stellen, zodat o.a. de noodzakelijke retributie kan worden gevorderd. De eigenaars die verzuimen zich in regel te stellen, kan de vergunning ambtshalve worden afgegeven en de retributie ambtshalve worden gevorderd. Indien de overtreding blijft bestaan, kan in deze situaties opgetreden worden overeenkomstig art. 21 van het besluit van 29 maart 2002 van de Vlaamse regering. Scheepswrakken komen niet in aanmerking voor een vergunning en de eigenaars worden aangemaand het wrak te verwijderen, zoniet wordt de voormelde procedure toegepast.

In globo beschikken het merendeel der aangemeerde vaartuigen vandaag over een vergunning. W&Z NV kan evenwel niet bevestigen dat alle aangemeerde vaartuigen vandaag over een noodzakelijke vergunning beschikken, gelet enerzijds op de relatie naar de daarbij op te volgen 60

dagen periode en anderzijds op de intensieve en permanente opvolging en controle die dit met zich meebrengt.

Inzake controle en uitvoering worden de prioriteiten vooral gesteld in functie van de daadwerkelijke eventuele hinder en de beschikbaarheid van middelen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 283
van 9 februari 2007
van **ERIK MATTHIJS**

Nitraatresidu's in landbouwgrond - Meetmethode

Om overbemesting op te sporen, werden in het najaar 2006 op één of meerdere percelen cultuurgrond van vijfduizend landbouwbedrijven stalen genomen om het nitraatresidu in de bodem te kennen.

Hierbij werd vastgesteld dat eind oktober hoge nitraatwaarden genoteerd werden. Een maand later echter bleek uit tegenanalyses dat het nitraatresidu op dezelfde percelen drastisch verlaagd was ten opzichte van de gemeten waarden in oktober, in sommige gevallen zelfs tot een vijfde.

Hieruit blijkt dat landbouwers van wie de percelen in oktober werden bemonsterd een grotere kans lopen om bepaalde normen te overschrijden en beboet te worden.

1. Zijn die vaststellingen (in november lagere residu-waarden dan in oktober) algemeen?
2. Sommige organisaties pleiten ervoor om de nitraatresidu's te evalueren op basis van wekelijks opgemeten gemiddelde scores van heel Vlaanderen.

Is dit haalbaar?

3. Is het opportuun rekening te houden met de vaststelling dat humusrijke gronden meer nitraat bevatten, anders gezegd: gebeurt er een correctie afhankelijk van de aanwezige koolstof?
4. In het licht van de vorige vaststellingen: worden de metingen van de nitraatresidu's van het najaar 2006 eventueel als testcase beschouwd om het meetsysteem bij te schaven, zonder de boetes verbonden aan te hoge residu-waarden in de maand oktober te innen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 283 van 9 februari 2007

van **ERIK MATTHIJS**

1. Uit de volledige dataset, die de nitraatresiduanalyses van ongeveer 8,800 percelen omvat, blijkt geenszins dat het nitraatstikstofresidu van de percelen bemonsterd in november systematisch lager is dan dat van de percelen bemonsterd in de loop van oktober. Integendeel, wanneer het gemiddelde nitraatstikstofresidu per dag bekeken wordt (d.i. het gemiddelde van alle percelen die op een bepaalde dag bemonsterd werden) dan zien we eerder een licht stijgende trend naar het eind van de bemonsteringsperiode toe, hoewel deze trend statistisch gezien niet significant is. In de loop van de 6 weken waarover de bemonsteringsperiode loopt, kan het nitraatresidu op een welbepaald perceel (licht) wijzigen. Dit kan echter zowel een daling als een stijging zijn. Wanneer nog een teelt aanwezig is, kan deze nog een zekere hoeveelheid stikstof opnemen. Deze hoeveelheid is echter veelal beperkt. Ook het weer zal een invloed hebben: zo kan bij neerslag nitraat gaan uitspoelen uit de wortelzone.

In dit geval wordt er weliswaar op het einde van de periode een lager nitraatresidu gemeten, doch de verdwenen hoeveelheid is dan wellicht reeds in het oppervlaktewater of grondwater terecht gekomen, met hogere nitraatconcentratie in het water als gevolg.

Anderzijds kan bij gunstige weersomstandigheden nog een aanzienlijke hoeveelheid stikstof mineraliseren, waardoor het nitraatresidu stijgt.

Globaal kan gesteld worden dat de periode waarin het nitraatstikstofresidu gemeten wordt representatief is voor het bepalen van het nitraat dat aan potentiële uitspoeling onderhevig is.
2. Zoals ik al aanhaalde in mijn antwoord op uw eerste vraag blijkt uit de globale gegevens van de meetcampagne van het afgelopen najaar dat er geen significant verband bestaat tussen het staalnametijdstip en de nitraatresiduwaarde. Een evaluatie t.o.v. een wekelijks opgemeten gemiddelde zal dus in de praktijk geen enkel verschil maken.

Daarnaast wil ik nog benadrukken dat het doel van de nitraatresidumetingen is: nagaan of er oordeelkundig bemest werd. Met andere woorden werd er rekening gehouden met de behoefte van het gewas, de voorgaande teelten, de (organische) bemesting van de voorgaande jaren, eventuele oogresten, volgteelten, pH van de bodem, C-gehalte van de bodem. In diezelfde optiek is het nitraatresidu ook een sensibiliserend instrument dat heel wat landbouwers, die zich vaak helemaal niet bewust waren van het feit dat ze niet of toch niet helemaal oordeelkundig aan het bemesten waren, kan aansporen om aan bepaalde aspecten waarmee ze in het verleden geen rekening hielden nu toch de nodige aandacht te schenken.

De kwaliteit van het oppervlaktewater wijst er bovendien op dat, in bepaalde zones meer dan andere, op dit punt toch nog wel enig werk te doen is. Het toetsen van de individuele nitraatresiduwaarde van een bepaald perceel aan een wekelijks opgemeten gemiddelde score van heel Vlaanderen is, met dit in het achterhoofd, dan ook weinig zinvol.
3. Het is uiteraard zo dat in bodems met een hoger koolstofgehalte er een groter potentieel is voor vrijstelling van de N uit het organisch materiaal onder de vorm van minerale stikstof. Dit proces is algemeen gekend als mineralisatie. In het kader van een oordeelkundige bemesting is het bijzonder belangrijk dat men met het koolstofgehalte van de bodem rekening houdt **alvorens te bemesten**. Immers, een bodem die rijk is aan organisch materiaal zal meer N vrijstellen zodat er minder N via meststoffen aangevoerd dient te worden. Bij het opmaken van een bemestingsadvies is koolstofgehalte van de bodem, naast andere factoren zoals voorgaande

teelten, bemestingen, pH-toestand van de bodem, etc., dan ook een zeer belangrijk gegeven om een oordeelkundige bemesting te kunnen uitvoeren.

In de vigerende wetgeving wordt geen correctie voorzien in functie van de aanwezige koolstof.

4. Voorgaande neemt niet weg dat in de toekomst een differentiatie van het nitraatresidu zeker wenselijk kan zijn. Zoals reeds aangegeven in het nieuwe mestdecreet zullen in de toekomst op basis van de reeds uitgevoerde residumetingen én op basis van wetenschappelijk onderzoek tegen 1 januari 2009 gedifferentieerde grenswaarden vastgelegd worden. Concreet zullen er dus, voor zover relevant, onderscheiden grenswaarden voor verschillende teelten en verschillende bodemtypes vooropgesteld worden. De studie die ik laat uitvoeren m.b.t. het evalueren van de nitraatresidu's in de tuinbouw is hiervan reeds een onderdeel. Deze studie zal onder andere ook nagaan of voor bepaalde specifieke tuinbouwteelten eventueel een aanpassing van het staalnametijdstip noodzakelijk is. Daarnaast wordt er nog verder wetenschappelijk onderzoek gepland om de differentiatie van de nitraatresidu-grenswaarden te onderbouwen.

Wat betreft het al dan niet opleggen van de boetes verbonden aan de te hoge nitraatresiduwwaarden moet ik u erop wijzen dat dit parlement in gebieden met meer dan 50 mg nitraat per liter water in het oppervlaktewater het opleggen van boete, ingeval de nitraatresiduw waarde sterk wordt overschreden uitdrukkelijk heeft voorzien in de mestwetgeving. Vorig jaar werd dit opgenomen in het oude mestdecreet voor wat betreft de nitraatresidu's in het najaar van 2006. Dit principe van beboeting werd bevestigd in het nieuwe mestdecreet en is een zeer belangrijk instrument in de nieuwe wetgeving.

Nitraatresidu's worden reeds meerdere jaren gemeten, doch zolang er geen maatregelen aan gekoppeld werden, veranderden de meeste landbouwers hun gedrag niet echt. De koppeling van duidelijke maatregelen en boetes aan het aanzienlijk overschrijden van de nitraatresiduw waarde heeft duidelijk een zeer sterk bewustmakingseffect gehad bij de betrokken landbouwers. Hetzelfde fenomeen zien we bij de beheerovereenkomsten water, waar de duidelijke financiële stimulans een zeer positief effect heeft op de nitraatresidu's. Deze bewustwording is ook absoluut nodig om de waterkwaliteit de komende jaren sterk te kunnen verbeteren.

Het lijkt mij een slecht signaal om nu te stellen dat de aangekondigde maatregelen, zoals het opleggen van de geldboetes, niet zullen uitgevoerd worden. Uiteraard krijgt elke landbouwer die meent dat er bepaalde redenen buiten zijn wil zijn die gemeten resultaten beïnvloeden de mogelijkheid om een bezwaar in te dienen tegen de opgelegde boete.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 289
van 13 februari 2007
van **BART DE WEVER**

NI Grote Steenweg Berchem - Knelpunten

Recentelijk startten de werkzaamheden in Berchem aan en rond de oprit naar de ring richting Nederland. Als alles goed verloopt, zouden de werken medio februari 2007 afgelopen zijn en zou de oprit in Berchem opnieuw geopend kunnen worden. Het staat buiten kijf dat deze werkzaamheden de algemene verkeerssituatie op en rond de Grote Steenweg aanzienlijk zullen verbeteren.

Toch zijn er nog een aantal andere knelpunten op deze drukke verkeersas tussen Antwerpen en Mortsel. Zo is er het kruispunt aan de Jan Moorkensstraat. Dagelijks gebruiken honderden automobilisten dit kruispunt om af te slaan en de reis in tegenovergestelde richting verder te zetten. Dit zorgt voor oponthoud van zowel de trams als van de auto's want bij de verkeerslichten zijn geen afslagpijlen voorzien.

1. Werd de optie van een verkeerslicht met afslagpijl reeds onderzocht?

Zo wordt niet enkel het tramverkeer minder gehinderd, maar ondervindt ook het verkeer dat in tegenovergestelde richting rijdt geen hinder.

2. Kan de minister een overzicht, planning en omschrijving geven van de geplande werkzaamheden op deze drukke verbindingsweg tussen Antwerpen en Mortsel?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 289 van 13 februari 2007

van **BART DE WEVER**

1. Het grote aantal terugkeerbewegingen ter hoogte van de Jan Moorkensstraat is een gevolg van het sluiten van de oprit Berchem, komende van de Singel. Door het opnieuw openstellen van deze doorsteek, zal ook de druk op het kruispunt met de Jan Moorkensstraat wegvallen. In opdracht de Task Force doorstroming openbaar vervoer is wel een studie in voorbereiding die een verbetering van de doorstroming van het openbaar vervoer op de ganse as Mortsel-Antwerpen onderzoekt.
2. Op deze as is in het kader van het wegwerken van gevaarlijke punten, de aanpassing van het kruispunt met de Fruithoflaan voorzien. Een precieze timing van uitvoering is nog niet gekend. De ingreep omvat in hoofdzaak een betere middengeleiding voor het dwarsende verkeer. Andere aanpassingen kunnen volgen uit de onder punt 1 aangehaalde studie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 290
van 14 februari 2007
van **JOS DE MEYER**

N41 Elversele - Heraanleg

De eerste week van februari 2007 gebeurden op één dag, op korte afstand van elkaar, opnieuw twee zware verkeersongevallen op de smalle en drukke N41 in Elversele.

In de media verklaarde de woordvoerder van de afdeling Wegen en Verkeer, district Sint-Niklaas, dat de N41 volledig heringericht wordt. Hij weet nog niet wanneer.

We vernemen dat de streefbeeldstudie voor de heraanleg van de N41 klaar is.

1. Hoe wordt de herinrichting van de N41 opgevat en welke werken moeten hiervoor worden uitgevoerd?
2. Welke ingrepen worden gepland aan de gevaarlijke “Duivenhoek” waar twee jaar geleden de tunnel in gebruik werd genomen?
3. Welke maatregelen worden gepland om de veiligheid van de fietsers te verbeteren?
4. Wat is de timing (aanbesteding, uitvoering) en voorlopig geraamde kostprijs (per onderdeel) van de werken die uitvoering geven aan de streefbeeldstudie van de N41?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 290 van 14 februari 2007

van **JOS DE MEYER**

1. De herinrichting van de N41 tussen “Kettermuit” en “Duivenhoek” voorziet 1x2 rijstroken voor doorgaand verkeer, met aan elke zijde van de N41 een ventweg voor lokaal verkeer.
Tegelijk plant de gemeente Temse rioleringswerken op dit wegvak.
2. Ter hoogte van de “Duivenhoek” is het streefbeeld in feite al gerealiseerd door de aanleg van de tunnel. Enkel de aansluiting van de op- en afritten op de N41 zal nog worden geoptimaliseerd door invoegstroken te voorzien.
3. De fietsers zullen op een veilige manier langs de ventwegen kunnen rijden.
Halverwege zal een fietstunnel het mogelijk maken de N41 te dwarsen.
Tussen de “Duivenhoek” en de brug over de Durme heeft de administratie recent degelijke fietsvoorzieningen aangelegd.
4. In de zomer van 2007 wensen wij samen met de gemeente Temse een ontwerp bureau aan te stellen. Deze ontwerpstudie is ondertussen (enuntiatief) vooraangekondigd conform de Europese regelgeving.
De raming voor de herinrichtingswerken bedraagt 4,8 miljoen euro. De werken worden voorzien vanaf 2010 in functie van de beschikbare budgetten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 291
van 14 februari 2007
van **MIEKE VOGELS**

E19 Wilrijk - Bermwerken

Eind april 2006 werden in opdracht van het Vlaams Gewest langs de E19 in Wilrijk, richting Mechelen/Brussel, werken uitgevoerd in het kader van het groenonderhoud van de wegbermen. De bomen dienden gerooid te worden, omdat ze te dicht bij de autosnelweg staan, wat het gevaar bij hevig wind op vallende takken reëel maakt, aldus het Vlaams Gewest.

Een volledige kaalslag werd uitgevoerd, terwijl slechts een vijftal exemplaren een reëel gevaar vormden. De inwoners van de Wilsonweg, Edegemsesteenweg en de tuinders van de volkstuinten Vinkenvelde die hun groenscherm zagen verdwijnen, hekelen dit ondoordacht kappen. De beplanting op de berm droeg immers zorg voor de afscherming en geluidsdemping van deze drukke verkeersader. Het lawaai en de uitlaatgassen werden door het groen enigszins gefilterd. Door deze kaalslag ruilden de inwoners hun groene, leefbare wijk in voor een “mooi” zicht op het verkeer! Ook de fietsliefhebber en gebruiker van het bekende “Geitenpad” en de tuinders van de volkstuintjes Vinkenvelde, ruilden een mooie omgeving in voor een zicht op de E19. Volgens het bermbesluit van 27 juni 1984 mogen bermen ook niet gemaaid worden vóór 15 juni. Voor het kappen van bomen is er volgens het Bosdecreet ook een kapvergunning nodig.

De inwoners van de Wilsonweg, Edegemsesteenweg en de tuinders van de volkstuinten werden nooit op de hoogte gebracht van deze plannen.

Recentelijk werden er in 2 rijen, op ca. 1 meter onderlinge afstand, struiken geplant die in hoogte variëren van 1 meter tot 2 meter. Nochtans beloofde de adjunct-kabinetschef van de minister, na een buurtactie op 18 juni 2006, aan de buurtbewoners dat men ontwikkelde struiken van 3 meter hoogte zou plaatsen om het zicht op het verkeer weg te nemen.

1. Waarom werd deze berm gemaaid vóór 15 juni, en hiermee het bermbesluit van 27 juni 1984 overtreden?
2. Waarom werden alle bomen gekapt terwijl er slechts enkele een gevaar vormden voor de veiligheid op de snelweg?
3. In antwoord op een schrijven van 4 juli 2006 antwoordde het kabinet van de minister aan de buurtbewoners:

“We hebben in opdracht van de minister voor uw probleem een oplossing trachten uit te werken. Om het zicht op het verkeer weg te nemen, zullen ontwikkelde struiken van ongeveer 3 meter hoogte worden geplaatst (twee rijen dik). Onmiddellijk langs de vangrail een bladverliezende soort heesters (struiken die blad houden in de winter zijn extra gevoelig voor dooizouten). Aan de

binnenkant komt een rij groen blijvende struiken zodat er het gehele jaar een groen uitzicht voor de omwonenden is. De struiken zullen op betrekkelijk korte termijn geplaatst worden.”

Waarom werd er een lagere aanplanting op deze berm aangebracht dan beloofd vanuit het kabinet van de minister?

4. Wanneer starten er bijgevolg extra aanplantingen waardoor de omwonenden opnieuw het recht krijgen om rustig te vertoeven in hun wijk, afgeschermd van de E19?
5. Waarom worden er geen geluidsmetingen uitgevoerd ten hoogte van de Wilsonweg om te bekijken of de geluidsdrempel van 65 decibel wordt overschreden zodat de procedure eventueel kan worden opgestart om geluidsschermen te plaatsen?
6. Tegen 1 juli 2007 moet Vlaanderen in uitvoering van de Europese regelgeving geluidshinderkaarten maken voor het arrondissement Antwerpen.

Kan de minister garanderen dat deze kaarten op 1 juli van dit jaar rond zijn?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 291 van 14 februari 2007

van **MIEKE VOGELS**

1 + 2 Enkele jaren terug is een voorstel geformuleerd om de zijbermen van de E19 (in beide richtingen) aan te pakken. Het voorstel was een combinatie van kappen, uitdunnen en snoeien met als uitgangspunt de streekeigen begroeiing te herstellen en bomen die een gevaar vormden voor de veiligheid, te ruimen. In 2005 is de eerste fase hiervan uitgevoerd: de zijberm in de richting van Antwerpen. Op advies van de boswachter is besloten hier alle bomen te kappen, omdat door het selectief kappen de andere bomen ook zouden worden beschadigd. In deze richting geeft dit ook geen hinder, omdat de bomen hier op een talud stonden en deze al functioneert als geluidsberm en visuele scheiding.

In 2006 was de rijbaan richting Brussel aan de beurt en hier is uitgegaan van dezelfde vooronderstellingen en heeft de aannemer ook de opdracht gekregen alle bomen en struiken te kappen. Dit had niet mogen gebeuren, gezien de afwezigheid van een talud en de woonwijk in de nabijheid.

Het bermbesluit van 27 juni 1984 is overigens niet overtreden. Dit is enkel van toepassing op maaien en niet op het kappen van bomen en struiken.

3 + 4 Er zijn in twee rijen, op ongeveer 1 meter onderlinge afstand, struiken geplant die variëren in hoogte van 1 tot 2 meter. Dit is inderdaad iets lager dan de ca. 3 meter die eerder werd beloofd door mijn administratie. Ik ben van mening dat hiermee op een zo kort mogelijke termijn een oplossing wordt geboden voor de hinder die de buurt ondervindt van het uitzicht op de E19. Helaas geen oplossing die per direct een einde maakt aan de totale hinder die de nabijheid van de E19 met zich mee brengt.

Ter verduidelijking: de rij het dichtst gelegen bij de E19, is noodgedwongen grotendeels bladverliezend (invloed dooizouten). De binnenste rij is bladhoudend in de winter. Een deel van de aanplant heeft dus nu al blad, maar de struiken moeten zich nog ontwikkelen om een groene, dichte wal te vormen. Om zich goed te kunnen ontwikkelen is het, zoals u wellicht weet, noodzakelijk dat de planten jong worden aangeplant en dus van beperkte hoogte zijn. Het staat vast dat de aanplant, zo snel als de natuur het toelaat, gedurende vele jaren, zowel in de winter als in de zomer, een groene afscheiding zal vormen tussen de buurt en de E19.

5. Ik zal opdracht geven om geluidsmetingen uit te voeren.

6. Momenteel loopt de verzameling van alle invoergegevens die noodzakelijk zijn voor de berekeningen van de geluidbelastingen op de geluidskaarten (wegverhardingen, voertuigintensiteiten, bebouwing, reliëf, snelheidsregimes). Dit is bijna afgerond, waarna medio 2007 de opdracht zal starten en de eerste resultaten medio 2008 beschikbaar zullen zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 292
van 14 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Rand - Verwerving groene percelen

In hoofdstuk 14 van het Vlaams regeerakkoord over de Vlaamse Rand en faciliteitengemeenten, wordt als laatste punt aangekondigd dat een actieplan om in de Rand een grote hoeveelheid percelen te verwerven, zou worden uitgewerkt.

Kan de minister wat dat betreft een stand van zaken geven?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 292 van 14 februari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In de periode 2004-2006 werden in de Vlaamse Rand volgende aankopen gerealiseerd:

1. Stadsrandbos Vilvoorde: 43 ha 40 a 48 ca
2. Overijse: 25 ha 17 a 34 ca
3. Omgeving Hallerbos: 13 ha 43 a 02 ca

Er werden ook erfpachtovereenkomsten afgesloten voor een periode van 99 jaar, met dezelfde doelstelling als de aankopen, met het OCMW van Vilvoorde voor 4 ha 42 a 52 ca en met de stad Vilvoorde voor 18 ha 38 a 67 ca en 49 ha 63 a 31 ca.

Verder zijn er onderhandelingen in der minne lopende voor de aankoop van meerdere gebieden.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 294
van 14 februari 2007
van **LUDO SANNEN**

Openstellingssubsidies voor privébossen - Stand van zaken

Sinds 2003 (besluit van de Vlaamse Regering van 27 juni 2003) is een nieuwe subsidieregeling voor de openstelling van privé-bossen van kracht.

De aanvragen moeten voor 1 oktober voorafgaand aan het te betoelagen jaar worden bezorgd aan de administratie.

1. Hoeveel aanvraagdossiers zijn per provincie ingediend voor betoelaging in de jaren 2005, 2006 en 2007?

Hoeveel aanvragen zijn geweigerd, en wat waren de belangrijkste weigeringsgronden?

2. In welke mate zijn de bosgroepen opgetreden als mediator bij de subsidieaanvragen?

Is het aanvaardingspercentage hoger voor de dossiers die met steun van de bosgroepen zijn opgesteld/ingediend?

3. Wat is, per provincie:

- a) het totale toegekende subsidiebedrag;
- b) de totale bosoppervlakte waarvoor een openstellingssubsidie is toegekend;
- c) de oppervlakteverdeling van de goedgekeurde dossiers (categorieën: < 1 ha, tussen 1 en 5 ha, tussen 5 en 10 ha en groter dan 10 ha)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 294 van 14 februari 2007

van **LUDO SANNEN**

1. Aantal ingediende dossiers en weigeringen per provincie voor betoelaging openstelling privé-bossen voor 2005-2006-2007

	2005		2006		2007	
	ingediende dossiers	weigeringen	ingediende dossiers	weigeringen	ingediende dossiers	weigeringen
West-Vl	5	0	5	0	6	0
Oost-Vl	2	0	4	0	4	0
Vl-Brabant	4	1	6	0	8	0
Antwerpen	18	3	24	0	37	1
Limburg	12	4	19	1	30	1

De ingediende dossiers zijn inclusief de jaarlijkse hernieuwingen en de weigeringen. De ervaring leert dat, eenmaal een subsidiedossier is aangemaakt, dit bijna altijd jaarlijks wordt hernieuwd door de aanvrager.

Belangrijkste weigeringsgronden:

- bossen die op het terrein via bebording ontoegankelijk zijn gesteld;
- bossen waar (nog) geen boswegennetwerk aanwezig is;
- bos waarvoor toegangsgeld wordt gevraagd.

2. Voornamelijk in de provincies Antwerpen en Limburg, waar de bosgroepen reeds langere tijd actief zijn, treden de bosgroepen op als aanvrager van de openstellingsdossiers. Zo werden voor de provincie Antwerpen in de betreffende periode (2005-2007) 18 dossiers ingediend via de bosgroepen. Voor Limburg betreft het 6 dossiers, voor Vlaams-Brabant 1 dossier en voor Oost- en West-Vlaanderen nul dossiers.

Wat de dossiers zelf betreft zijn er geen verschillen te merken in het aanvaardingspercentage tussen bosgroepen en derden. Het is wel belangrijk om aan te halen dat de dossiers ingediend via de bosgroepen in enkele gevallen handelen over boscomplexen waarvoor recent een beheerplan annex toegankelijkheidsreglement is opgemaakt.

De volgende stap is dan het indienen van een gezamenlijke subsidieaanvraag door de bosgroep.

3. a) Subsidiebedragen in euro per provincie, per subsidiejaar en per type

West-Vlaanderen	2005	2006	2007	Totaal
Subsidies speelzones	657,00	657,00	795,00	2.109,00
Subsidies opengestelde bosweg	2.385,00	2.385,00	2.385,00	7.155,00
Totaal	3.042,00	3.042,00	3.180,00	9.264,00
Oost-Vlaanderen	2005	2006	2007	Totaal
Subsidies speelzones	248,25	445,25	445,25	1.138,75

Subsidies opengestelde bosweg	2.411,50	2.578,50	2.578,5	7.568,50
Totaal	2.659,75	3.023,75	3.023,75	8.707,25
Vlaams-Brabant				
	2005	2006	2007	Totaal
Subsidies speelzones	190,00	371,00	371,00	932,00
Subsidies opengestelde bosweg	457,00	530,00	1.838,00	2.825,00
Totaal	647,00	901,00	2.209,00	3.757,00
Antwerpen				
	2005	2006	2007	Totaal
Subsidies speelzones	2.481,00	3.431,00	4.566,00	10.478,00
Subsidies opengestelde bosweg	10.102,50	12.972,00	22.210,00	45.284,50
Totaal	12.583,50	16.403,00	26.776,00	55.762,50
Limburg				
	2005	2006	2007	Totaal
Subsidies speelzones	320,00	574,00	964,00	1.858,00
Subsidies opengestelde bosweg	8.114,00	9.330,00	9.630,50	27.074,50
Totaal	8.434,00	9.904,00	10.594,50	28.932,50
VLAANDEREN				
	2005	2006	2007	Totaal
Subsidies speelzones	3.896,25	5.478,25	7.142,25	16.516,75
Subsidies opengestelde bosweg	23.470,00	27.795,50	38.641,00	89.906,50
Totaal	27.366,25	33.273,75	45.783,25	106.423,25

b) Totale bosoppervlakte, opengestelde bosweg en speelzone waarvoor subsidie is toegekend, per provincie en per subsidiejaar

	subsidiejaar	bosoppervlakte (ha)	bosweg (m)	speelzone (ha)
West-Vlaanderen	2005	58,20	6400	6,57
	2006	58,20	6400	6,57
	2007	59,49	6400	7,95
Oost-Vlaanderen	2005	48,23	5465	2,48
	2006	51,57	5840	4,45
	2007	51,57	5840	4,45
Vlaams-Brabant	2005	9,14	2690	1,90
	2006	11,59	2902	3,71
	2007	37,75	6402	3,71
Antwerpen	2005	202,05	26791	24,81
	2006	259,73	31814	34,31
	2007	444,20	45670	45,66
Limburg	2005	162,28	13463	3,20
	2006	187,27	16879	5,74
	2007	192,83	17796	9,64

c) Oppervlakteverdeling van de goedgekeurde dossiers per provincie voor de periode 2005-2007

	West-VI	Oost-VI	VI-Brabant	Antwerpen	Limburg
--	----------------	----------------	-------------------	------------------	----------------

goedgekeurde dossiers	16	10	17	75	55
< 1 ha	0	2	9	17	9
tussen 1 en 5 ha	7	2	3	27	27
tussen 5 en 10 ha	6	3	4	9	6
> 10 ha	3	3	1	22	13

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 295
van 16 februari 2007
van **HELGA STEVENS**

Voetgangersbrug Palinghuizen (Gent) - Snelheidsregeling

De snelheidsregeling in Palinghuizen ter hoogte van de voetgangers- en fietsersbrug over het kanaal Gent-Brugge is zeer onlogisch.

Komende van Lovendegem werd de snelheid ter hoogte van de oversteekplaats aan de voetgangers- en fietsersbrug sinds de werken van enkele maanden geleden beperkt tot 50km/u.

Anderzijds, vanuit het centrum is er na het verlaten van de bebouwde kom geen snelheidsbeperking aangegeven. Men mag er over een korte afstand, tot voorbij de oversteekplaats, dus 90km/u rijden. Ná de oversteekplaats wordt de snelheid dan begrensd tot 70km/u.

Dit komt de verkeersveiligheid zeker niet ten goede.

1. Is de huidige snelheidsregeling op deze gewestweg blijvend?
2. Welke maatregelen worden er gepland om de verkeersveiligheid te verhogen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 295 van 16 februari 2007

van **HELGA STEVENS**

1. In afwachting van de herinrichting wordt de huidige snelheidsregeling behouden. Richting Eeklo is het wel de bedoeling dat het snelheidsregime van 50 km/u aan het einde van de bebouwde kom overgaat naar 70 km/u.
Het eerste bord van 70 km/u staat op ca. 200 meter verder. Het is moeilijk om van 50 km/u te versnellen tot 90 km/u en dan weer te vertragen tot 70 km/u, en dit allemaal op 200 meter.
Om verwarring te vermijden zal het eerste bord dichterbij het bord 'einde bebouwde kom' geplaatst worden.
2. Het is de bedoeling het hele wegvak van de N9 tussen R40 en R4 herin te richten volgens het streefbeeld opgemaakt in 2002. Dat project is om budgettaire redenen moeten uitgesteld worden. De technische uitwerking van dat project wordt opgestart in 2007, in samenwerking met de Stad Gent. De aanbesteding van de werken is op het indicatief meerjarenprogramma voorzien in 2009. In 2006 zijn een aantal tijdelijke maatregelen genomen om de verkeersveiligheid te verhogen, met de aanleg van middeneilanden en aanpassing van de rijstrookmarkeringen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 296
van 16 februari 2007
van **JAN PENRIS**

Afsluiting Leugenbergbrug Ekeren - Communicatie

Op 7 februari sloot het Vlaams Gewest de Leugenbergbrug af die de Ekerse wijk Leugenberg met de rest van Ekeren verbindt omdat er herstellingswerkzaamheden (aanleg van bredere goten) nodig waren. De brug werd in beide richtingen afgesloten voor het autoverkeer.

Lokaal bleek echter niemand op de hoogte en de politie diende in allerijl te worden opgetrommeld om de nodige omleidingen te begeleiden en de hinder tot een minimum te beperken. De chaos bleek compleet, want tijdens de avondspits bleek dat de auto's opnieuw over het viaduct reden, vermoedelijk nadat automobilisten de signalisatie opzij hadden gezet.

Volgens de Ekerse districtsvoorzitter gebeurde de afsluiting van de brug zonder enige vorm van overleg met het Ekerse districtsbestuur. De Ekerse districtsvoorzitter stelde: "ofwel werd dat niet overgemaakt aan onze diensten, ofwel veel te laat (...) Tot mijn grote verbazing is het blijkbaar niet de gewoonte om een exacte startdatum mee te delen". Volgens de verantwoordelijke van het Agentschap Infrastructuur van het Vlaams Gewest was de verkeerspolitie wel degelijk op de hoogte gebracht. De perswoordvoerder van de politie kon om 17 u hierover geen uitsluitsel geven aan de media.

De werkzaamheden zouden vier weken duren.

1. Werd de verkeerspolitie op de hoogte gebracht, zoals de verantwoordelijke van het Agentschap Infrastructuur stelt? Zo ja, wanneer gebeurde dit?
2. Wat is de normale procedure die het Vlaams Gewest volgt bij geplande wegwerkzaamheden aan gewestwegen met betrekking tot communicatie naar de lokale overheden?

Is het inderdaad niet de gewoonte een exacte startdatum van dergelijke werkzaamheden mee te delen?

3. Worden hieruit lessen getrokken? Zo ja, welke?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 296 van 16 februari 2007

van **JAN PENRIS**

1. Begin januari 2007 werd door de aannemer een vergunning gevraagd aan de verkeerspolitie (Oudaan). Op 31 januari 2007 heeft de verkeerspolitie de vergunning afgeleverd. Voorwaarde was de omleiding van alle verkeer, zowel richting Ekeren-centrum als centrum-uitwaarts, ook voor bussen van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn. De fietsers passeerden langs de werfzone tussen 2 rijen bakens. Op 31 januari 2007 gaf de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn te kennen niet akkoord te gaan met de omleiding voor haar bussen. Op 2 februari werd ter plaatse vergaderd met de politie, De Lijn, de aannemer en een vertegenwoordiger van de Vlaamse overheid. Hierop werd beslist om de bussen te laten passeren naast de werfzone, in beide richtingen, geregeld door verkeerslichten. Op 7 februari zijn de werken gestart en heeft de stad Antwerpen een mail gekregen met de beschrijving van de werken.
2. Een precieze procedure was tot op heden niet vastgelegd. Tot op heden heeft dit nooit tot problemen geleid, omdat de verkeerspolitie steeds is betrokken bij de afgifte van de vergunning, en zorgde voor de interne doorstroming van gegevens. De bespreking van werken werd gevoerd via de centrale stadsdiensten. Het klopt dat er minder rechtstreekse communicatie is tussen de Vlaamse overheid en de districten.
3. Er is tussen de stad en de Vlaamse overheid afgesproken dat alle werken, aan de verkeerspolitie maar ook aan een centrale contactpersoon van de stad worden doorgegeven. Deze zal verder instaan voor de verspreiding naar de districten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 299
van 20 februari 2007
van **BART VAN MALDEREN**

Ooibrug Dendermonde - Verkeerspaaltjes

Aan de Ooibrug in Dendermonde, op de N416 van Dendermonde naar Appels, werden verkeerspaaltjes geplaatst aan de voet van de brug. De paaltjes verhinderen autobestuurders om het rechterbaanvak van de brug rechtstreeks op te rijden.

Geregeld dienen herstellingswerken uitgevoerd te worden aan de paaltjes ten gevolge van aanrijdingen door auto's en/of vrachtverkeer.

1. Welke zijn de precieze redenen om verkeerspaaltjes op die plaats te zetten?
2. Hoe vaak werden al herstellingswerken uitgevoerd?
3. Hoeveel bedraagt de totale kostprijs van deze herstellingswerken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 299 van 20 februari 2007

van **BART VAN MALDEREN**

1. + 2. Net voor de Ooienbrug bevinden zich op korte afstand van elkaar twee kruispunten.
Bij de recente herinrichting van het verst gelegen kruispunt werd het verkeer richting Ooienbrug verplicht 1 rijstrook (i.p.v. 2) te benutten. Gezien de onmiddellijke nabijheid van het kruispunt aan de voet van de Ooienbrug, werd - t.b.v. de verkeersveiligheid - ook daar de reductie naar 1 rijstrook ingevoerd. Het gebruik van buigpalen is op dergelijke locaties vaak de meest aangewezen optie.

3. Tot op heden werden 4 werkopdrachten gemaakt ten bedrage van 843 euro (totaal incl. toezichtskosten).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 300
van 20 februari 2007
van **BART VAN MALDEREN**

VPK Oudegem (Dendermonde) - Ontsluiting

Op maandag 28 augustus 2006 bracht de minister een bezoek aan het papierverwerkend bedrijf VPK in Oudegem (Dendermonde). Dit bedrijf, dat bij de grootste werkgevers is uit de regio, ligt midden in een woonzone. Al jaren zorgt het zware vrachtverkeer dat dit bedrijf met zich mee brengt, voor de nodige hinder bij de omwonenden.

Bij deze ontmoeting met de bedrijfsleiding verklaarde de minister in de nodige kredieten te voorzien om de ontsluiting van de bedrijfsomgeving te realiseren door de herinrichting van het kruispunt Oudegemsebaan en Hoogtestraat en de aanleg van een ringweg rond VPK.

1. Welke stappen werden intussen gezet om deze ontsluiting te realiseren?
2. Wordt er reeds gewerkt aan een aanbestedingsdossier?

Zo ja, in welke fase bevindt zich dit dossier?

Zo nee, welke timing wordt hiervoor vooropgesteld?
3. Is er reeds een exact bedrag bepaald inzake het gewestaandeel?
4. Wat is de timing om de geplande werken te realiseren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 300 van 20 februari 2007

van **BART VAN MALDEREN**

1. Ik kan bevestigen dat de Vlaamse overheid, bij toepassing van het mobiliteitsconvenant dat met de stad Dendermonde is afgesloten, bereid is om financieel bij te dragen in een verbeterde ontsluiting van het bedrijf VPK. Aan het Agentschap Infrastructuur werden in die zin richtlijnen gegeven om het project op te nemen in de meerjarenplanning. Het stadsbestuur van Dendermonde heeft zich van zijn kant ook geëngageerd om de nodige budgetten te reserveren.
2. De projectnota van het dossier dient nog te worden voorgelegd aan de provinciale auditcommissie (PAC), waarna de overeenkomstige module door de betrokken partijen kan worden ondertekend. Het aanbestedingsdossier kan worden klaargemaakt met het oog op een aanbesteding in 2008.
3. Er is nog geen exact bedrag bepaald van het overheidsaandeel. In de meerjarenplanning is voorlopig een bedrag van 1,5 miljoen euro gereserveerd voor het jaar 2008.
4. Mits aanbesteding in het voorjaar van 2008, kan de realisatie na het bouwverlof 2008 worden opgestart.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 302
van 20 februari 2007
van **JAN ROEGIERS**

Fernand Scribedreef Gent - Heraanleg

Het Vlaams Gewest startte enkele maanden geleden werken aan de Fernand Scribedreef in Gent, de weg tussen het SMAK en het MSK.

Reeds jaren circuleren allerhande plannen om deze weg op te heffen om een dertig jaar oude droom van velen te realiseren: een museumplein.

1. Wanneer werden deze werken gepland en wanneer werd beslist deze werken uit te voeren?
2. Welke werken vinden er plaats en wat is de kostprijs?
3. Heeft de minister en/of zijn diensten weet van de plannen die bij de stad Gent leven met betrekking tot de realisatie van een museumplein tussen beide musea?
4. Werd er bij de uitvoering van de werken rekening gehouden met deze eventuele toekomstige plannen? Wat is het resultaat hiervan?
5. Werd er voorafgaandelijk met de stedelijke diensten en/of het stadsbestuur overleg gepleegd? Zo ja, wanneer en met wie? Zo neen, waarom niet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 302 van 20 februari 2007

van **JAN ROEGIERS**

1. De problematiek van de Scribedreef, en in het bijzonder de ligging van de voetgangersoversteek, werd besproken op de vergadering van de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid van 20 maart 2003. Hierop was de stad Gent vertegenwoordigd. De voetgangersoversteek bevond zich niet voor de ingang van het Museum voor Schone Kunsten omwille van de slechte zichtbaarheid in het gebogen tracé op het aankomende verkeer.
De commissie ging akkoord met het verplaatsen van de voetgangersoversteek tot voor het museum, mits een kleine tracéverschuiving. Omdat het wegdek in zeer slechte staat was en het vernieuwd moest worden, is geopteerd om voor de beveiliging van de fietsers het aanliggende fietspad verhoogd aan te leggen.
Het nodige budget kon pas op het programma 2006 worden gereserveerd. De beslissing tot uitvoeren is genomen na aanbesteding en goedkeuring van de laagste regelmatige inschrijver en na vastlegging van het nodige budget. De opdracht werd toegewezen op 16 augustus 2006.
2. Het betreft in hoofdzaak een project van structureel onderhoud, waarbij van de gelegenheid gebruik is gemaakt om een aantal veiligheidsmaatregelen te nemen voor de fietsers en de voetgangers. De rijweg is heraangelegd volgens een licht verschoven tracé met nieuwe afwateringsvoorzieningen ; het fietspad werd verhoogd aangelegd en de trottoirs aangepast. De nieuwe voetgangersoversteek situeert zich ter hoogte van het museum met nu een beter zicht op het aankomende verkeer tot gevolg.
De aanbestedingsprijs bedraagt 385.649, 99 euro, incl. BTW.
Aanvullend is in opdracht van de Stad Gent een riolering vernieuwd.
3. Mijn diensten zijn op de hoogte van de voorstellen om daar een museumplein te realiseren. Tot nu toe zijn er geen concrete vooruitzichten bekend, ook niet over hoe de verkeersafwikkeling in de omgeving dan moet gebeuren.
Ook de stad Gent achtte dat een museumplein op korte termijn niet haalbaar was en dat de voorziene werken best werden uitgevoerd.
4. Het is moeilijk om bij voor de verkeersveiligheid dringend geachte werken rekening te houden met eventuele toekomstige plannen.
5. Zoals voor alle gewestelijke wegenprojecten werd ook voor dit project voorafgaandelijk overlegd met de lokale overheid. Na de beslissing genomen door de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid, werd er bij de verdere technische uitwerking overlegd met de stedelijke diensten bevoegd voor mobiliteit en voor stedenbouw. Er is ook overlegd met vertegenwoordigers van het Museum voor Schone Kunsten en de dienst die de restauratiewerken leidt. De plannen werden aan alle betrokken diensten bezorgd. Niet alle overlegmomenten met de verschillende diensten zijn genoteerd. Sinds 2005 is dit project geagendeerd op alle halfjaarlijkse overlegvergaderingen tussen de stad Gent en het Agentschap Infrastructuur (voorheen AWW). Daarop zijn de schepenen bevoegd voor Openbare werken en voor Mobiliteit en Stedenbouw aanwezig. Sinds 2005 is het project ook geagendeerd op het tweemaandelijks Coördinatiecomité van de stad Gent. Hierop is de schepenen bevoegd voor Openbare Werken aanwezig of vertegenwoordigd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 309
van 21 februari 2007
van **BART VAN MALDEREN**

Doortrekking N41 - Milieueffectenrapport

De doortrekking van de N41 over het traject Aalst-Dendermonde is noodzakelijk voor de economische toekomst van de regio. Meteen zou het ook de verkeersdruk die het zware vrachtverkeer veroorzaakt in de aangrenzende (deel-)gemeenten doen dalen.

Noodzakelijk voor de aanleg van dit stuk N41 is een milieueffectenrapport (MER).

1. Werd dit MER reeds aanbesteed?

Zo ja, aan wie?

Zo neen, voor wanneer wordt de aanbesteding voorzien?
2. Welke einddatum werd er vooropgesteld?
3. Welke zijn de exacte vraagstellingen binnen dit MER?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 309 van 21 februari 2007

van **BART VAN MALDEREN**

Met het oog op de doortrekking van de gewestweg N41 in het vak Aalst – Dendermonde zal in eerste instantie een milieueffectenrapport (MER) worden opgemaakt voor het vak ten zuiden van Dendermonde, meer bepaald tussen de gewestwegen N406 en N47.

1. De studie voor de opmaak van MER is aanbesteed en toegewezen aan het bureau Sum Research nv.
2. Het rapport wordt verwacht tegen het einde van dit jaar.
3. Het MER vormt een logisch vervolg op het opgemaakte streefbeeld voor de N41. Alle gebruikelijke en vereiste disciplines komen aan bod: mens, fauna en flora, bodem, water, monumenten, landschappen en materiële goederen, geluid en trillingen. Zoals steeds worden varianten, waaronder de “nul-oplossing”, overwogen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 312
van 22 februari 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

N9 Affligem - Oversteekplaatsen

Verkeersveiligheid is één van de topprioriteiten van de Vlaamse regering. De zwakke weggebruikers hebben duidelijk extra bescherming nodig. Bij de aanleg of bij het verbeteren van het wegennet wordt terecht aandacht besteed aan oversteekplaatsen voor voetgangers en/of fietsers.

Op de gewestweg N9 in Affligem is het op een aantal plaatsen bijzonder moeilijk voor voetgangers en fietsers om de rijweg over te steken. Nochtans zijn er op deze drukke gewestweg door de schoolgaande jeugd veelgebruikte bushaltes, zoals onder meer in Essene (Coudenberg).

Het is dan ook belangrijk om in vlotte oversteekmogelijkheden te voorzien, zowel voor voetgangers als voor fietsers.

De richtlijnen voor het aanbrengen en de uitrusting van oversteekplaatsen voor voetgangers werden vastgelegd in een dienstorder AWW 2003/4 (22 juli 2003) door de afdeling Verkeerskunde.

Vroeger werden er door de bevoegde instanties tellingen gehouden ter hoogte van "Coudenberg".

1. Bestaan er plannen om op de gewestweg N9 in Affligem veilige oversteekplaatsen voor voetgangers en/of fietsers aan te leggen?
2. Werden er recent nog tellingen gehouden op deze gewestweg met het oog op de aanleg van oversteekplaatsen? Zo ja, wat was het resultaat van deze tellingen?
3. Welke alternatieven worden conform de beleidsopties ontwikkeld om de voetgangers op deze plaatsen te beveiligen?
4. Bestaat de mogelijkheid om, op korte termijn, aanpassingen in het belang van de verkeersveiligheid uit te voeren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 312 van 22 februari 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Van de herinrichting van de doortocht van de N9 te Affligem (Hekelgem) bestaan er inderdaad voorontwerp plannen. De N9 is gecategoriseerd als secundaire weg type 3. Dit type weg moet een vlotte doorstroming van het openbaar vervoer en de fiets kunnen garanderen. De verbindingsfunctie voor het autoverkeer is ondergeschikt aan het openbaar vervoer en de fiets. Er is in het voorontwerp dan ook speciale aandacht besteed aan de aanwezigheid van vrijliggende fietspaden. Ook is er aandacht besteed aan de oversteekbaarheid zowel voor voetgangers als voor fietsers. Buiten de bebouwde kom zijn er zeer weinig dwarsrelaties over de N9. Daarom zijn er dan ook nergens voetgangersoversteekplaatsen. In de bebouwde kom van Hekelgem zijn er voetgangersoversteekplaatsen aan de beide kruispunten die met driekleurige verkeerslichten uitgerust zijn, namelijk ter hoogte van de Kerkstraat en ter hoogte van de Fossilstraat. Verder wordt er ook een voetgangersoversteekplaats voorzien tussen de Koudenbergstraat en de Domentveldstraat ter hoogte van de bushaltes.
2. Bij het Agentschap Infrastructuur zijn geen recente tellingen beschikbaar. De gemeente zelf zou echter nog bijkomende tellingen uitvoeren gezien zij niet akkoord gaan met voorgestelde ontwerp.
3. Op de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (P.C.V.) van 13 maart 2000 werden het plaatsen van een VRI maar ook het aanbrengen van een voetgangersoversteek niet goedgekeurd omdat de vooropgestelde normen niet werden gehaald. De voorziene aanpassingen conform de startnota, betreffende het concept van de doortochtinrichting te Hekelgem, zullen in het kader van deze werken gerealiseerd worden. Deze startnota werd immers al goedgekeurd door de Provinciale Auditcommissie op 26 augustus 2003.
4. Indien er op korte termijn nood aan is, is het Agentschap Infrastructuur zeker bereid te onderzoeken of het aanbrengen van oversteekplaatsen gewenst is (in overeenstemming met het dienstorder AWW 2003/4 22 juli 2003) en dit vervolgens op een P.C.V. te bespreken.

Nr. 6

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

Maart 2007

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL II

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

☐ SCHRIJFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULENVLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 70

van 12 januari 2007

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Eedaflegging burgemeesters - Eedformule

In Het Laatste Nieuws van 22 december stond te lezen dat de burgemeester van Knokke-Heist bij zijn eedaflegging bij de gouverneur van West-Vlaanderen zowel de nieuwe als de oude eed heeft afgelegd. Luidens de krant leverde hij daarbij, al dan niet achteraf, als commentaar dat hij de nieuwe eed maar niets vond en liet hij doorschemeren dat voor hem alleen de oude eed eigenlijk van tel is.

In het gezaghebbende Praktische handboek voor Gemeenterecht van J. Dujardin en anderen lezen wij dat de voorgeschreven eedformule moet uitgesproken worden zonder toevoegingen of weglatingen en zonder daarbij voorbehoud te maken, zo niet zou de eedaflegging door de toezichhoudende overheid vernietigd kunnen worden. Dit is ook de teneur van een aantal arresten van de Raad van State.

1. Kan een burgemeester die de eed al bij de gouverneur komt afleggen zowel de oude als de nieuwe eed afleggen, al dan niet voorzien van de nodige persoonlijke commentaar daarbij? Is deze eed op een rechtsgeldige wijze afgelegd?
2. Welk gevolg dienen gouverneurs aan dergelijke gevallen van onreglementaire eedaflegging te geven?
3. Wat is er in dit concrete geval gebeurd?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 12 januari 2007

van **JORIS VAN HAUTHEM**

1. Artikel 60, § 2, van het Gemeentedecreet heeft een nieuwe eedformule ingevoerd die de burgemeesters moeten afleggen alvorens zij hun mandaat aanvaarden. Voortaan luidt de eed : “Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen”. De voorgeschreven eedformule moet inderdaad uitgesproken worden zonder toevoegingen of weglatingen en zonder daarbij enig voorbehoud te maken.
2. Volgens ditzelfde artikel wordt de eed afgelegd in handen van de provinciegouverneur. Het komt bijgevolg aan de provinciegouverneur toe om vast te stellen of de eedformule al dan niet correct werd uitgesproken. De gouverneur moet de kandidaat-burgemeester ertoe aanzetten om de decretaal vastgelegde eed correct en volledig af te leggen. Weigert de betrokkene dat te doen, dan kan de gouverneur daarvan melding maken in het proces-verbaal van de eedaflegging.
3. Wat het concrete geval van de burgemeester van Knokke-Heist betreft moet ik u meedelen dat over het door u aangehaalde voorval mij niets bekend is. Ik vraag de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen mij in te lichten over de manier waarop de burgemeester van Knokke-Heist de eed heeft afgelegd en kom na ontvangst van het antwoord van de gouverneur op uw vraag terug.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BELEID, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

AANVULLEND ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 12 januari 2007

van **JORIS VAN HAUTHEM**

In aansluiting op mijn antwoord op uw vraag nr. 70 van 12 januari 2007, kan ik nog meedelen dat de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen mij heeft gemeld dat de heer Leopold Lippens de decretaal voorgeschreven eed als burgemeester heeft afgelegd, alsook de vroegere eed. De gouverneur deelde mij verder mee dat hij dit gedaan heeft zonder enig waardeoordeel ten aanzien van de nieuwe Vlaamse noch de vroegere federale eed, namelijk met de woorden : "Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen, maar ik zweer ook nog getrouwheid aan de Koning, aan de Grondwet en aan de wetten van het Belgische volk." In deze omstandigheden heeft de gouverneur geoordeeld dat de toevoeging van de heer Lippens geen bezwaar vormde. Door de eedaflegging in handen van de gouverneur, die daartoe krachtens artikel 60 van het gemeentedecreet bevoegd is, is de burgemeester officieel in zijn functie geïnstalleerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 75
van 19 januari 2007
van **JAN PEUMANS**

Intercommunales - Vertegenwoordiging oppositie

In 2004 ondervroeg ik de minister in verband met de decretaal geregelde vertegenwoordiging van de oppositie in de raden van bestuur van intercommunales (schriftelijke vraag nr.60 van 7 december 2004). Ik verwijs terzake naar de vraagstelling, het antwoord (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr.11 van 29 april 2005, blz. 885) en het aanvullend antwoord (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr.20 van 8 juli 2005, blz. 2171).

De minister voerde toen een onderzoek, waaruit “geen conclusies” konden worden getrokken. “Ik stel vast dat het overgrote gedeelte van de opdrachthoudende en dienstverlenende verenigingen het artikel 52 van het decreet van 6 juli 2006 houdende intergemeentelijke samenwerking correct toepast. Voor het overige ben ik van mening dat er uit de verstrekte gegevens geen conclusies kunnen getrokken worden.”

De minister bezorgde toen ook een gedetailleerd overzicht. Slechts vier intergemeentelijke samenwerkingsverbanden stuurden geen gegevens in.

Toen maakten we gewag van mogelijke moeilijkheden. Er bereikten ons immers signalen dat er afspraken werden gemaakt tussen sommige politieke partijen en dat anderen, meestal kleine of lokale lijsten, buitenspel gezet werden.

Opnieuw bereikten ons – nu de aanwijzing van deze mandaten op gemeentelijk vlak volop aan de orde is – gelijkaardige signalen. Om deze te kunnen ontkrachten, lijkt een kordaat antwoord van de minister wenselijk.

1. Kan de minister een overzicht geven van de wijze waarop dit deel van artikel 52 van het decreet wordt toegepast (overzicht per samenwerkingsverband, per partij), nu deze mandaten opnieuw worden aangewezen? Kunnen hieruit conclusies getrokken worden?
2. Heeft de minister weet van afspraken tussen sommige partijen terzake?
3. In hoeverre speelt de gemeentelijke autonomie in het aanwijzen van de vertegenwoordigers? Is dit een formele zaak of wordt dit informeel geregeld?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 19 januari 2007

van **JAN PEUMANS**

Zoals ik u reeds in mijn antwoord op een vorige vraag heb medegedeeld, heb ik bij de eerste toepassing van artikel 52 van het decreet van 6 juli 2001 tijdens de vorige gemeentelijke legislatuur, omzeggens nergens kunnen vaststellen dat het principe van de vertegenwoordiging van de oppositie in de raden van bestuur van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden op een onheuse wijze zou zijn gehanteerd.

In de loop van de eerste drie maanden van dit jaar gaan de algemene vergaderingen van de opdrachthoudende en dienstverlenende verenigingen over tot de algehele vernieuwing van hun bestuursorganen, en dit met toepassing van artikel 57 van het decreet. Ook de rechtstreekse aanduiding door de raden van de aangesloten gemeenten van de raadsleden uit de oppositie behoort tot deze vernieuwingsoperatie. Bijgevolg zal er pas, in de optimale veronderstelling dat alle voordrachten en aanstellingen tijdig beslist zijn, na 31 maart eerstkomend uitzicht zijn op de samenstelling van de raden van bestuur. In die optiek kan ik onmogelijk nu al een overzicht bezorgen van de concrete invulling van de mandaten die toegewezen zijn overeenkomstig artikel 52, noch per partij, noch per samenwerkingsverband, te meer omdat de procedure verschillend is naargelang van de statuten van elke vereniging.

Ik stel daarom voor te wachten tot de volledige procedure van de vernieuwing van de bestuursorganen achter de rug is om na te gaan op welke wijze artikel 52 is toegepast. Ik zou hier trouwens onmogelijk kunnen ingrijpen zonder de gemeentelijke autonomie te beknotten. Het komt inderdaad de gemeenteraden toe, aan de hand van de statutaire voorschriften, zelfstandig de vertegenwoordigers aan te duiden waarop de deelnemende gemeenten recht hebben. Statuten zijn zeker geen informele documenten, maar zijn bindend voor de partners in de vereniging. Ik heb alleszins geen weet van afspraken die sommige partijen in dit verband zouden maken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 76
van 19 januari 2007
van **JAN PENRIS**

Silvertopblokken Antwerpen - Toewijzingsregels

Op 4 december 2006 vond in Antwerpen een studievoormiddag plaats met als thema “Verhuisbeweging bij renovaties in sociale wooncomplexen”.

De directeur van de socialehuisvestingsmaatschappij De Goede Woning, heeft op dit congres naar verluidt gesteld dat hij wat de Antwerpse Silvertopblokken betreft in het belang van de leefbaarheid een afwijking had verkregen van de toewijzingsregels van het sociale huurstelsel. 20 % van de woningen in de Silvertopblokken zou worden voorbehouden voor ouderen, 20 % voor werkenden en 20 % voor mensen met een quote van meer dan 1.

1. Klopt het dat in de Silvertopblokken een deel van de appartementen voorbehouden werd voor voormelde bevolkingscategorieën?
2. Werd voor de Silvertopblokken een afwijking toegestaan van de geldende – chronologische – toewijzingsregels? Zo ja, door wie (de minister zelf, de VHM,...)?

Op welke wijze kunnen deze “groepstoewijzingen” dan in overeenstemming worden gebracht met de geldende toewijzingsregels?

3. Werd ook voor andere sociale woonblokken of -wijken een dergelijk quotasysteem uitgewerkt in het verleden? Zo ja, voor welke?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 19 januari 2007

van **JAN PENRIS**

1. De entiteit Woonbeleid van het departement RWO heeft overeenkomstig de regelgeving een bijlage bij het intern toewijzingsreglement van de sociale huisvestingsmaatschappij De Goede Woning goedgekeurd. Hierbij stond het uitgangspunt voorop een evenwicht te vinden tussen chronologische toewijzing enerzijds en sturing in functie van een verhoogde leefbaarheid anderzijds. De bijlage bevat voor de eerste groep van toewijzingen in de gerenoveerde blok 1 van het Silvertopcomplex specifieke toewijzingsregels. Er werd o.a. naar gestreefd dat bij de opening van de vernieuwde blok minstens 20 % van de huurders van toren 1 een inkomen had dat resulteerde in een inkomenscoëfficiënt van minstens 1 (binnen bestaande inkomensgrenzen van het sociaal huurbesluit); dat minstens 20 % van de kandidaat-huurders die ouder zijn dan 60 jaar prioriteit hadden voor de appartementen die voorzien zijn van een douche i.p.v. een ligbad vermits deze zo werden uitgerust met het oog op het huisvesten van die doelgroep (1 gezinslid ouder dan 60 jaar volstaat hiervoor); en dat minstens 20 % van de huurders bij de opening van toren 1 gewone inkomsten ontving van een werkgever of een zelfstandig beroep uitoefent en dus niet uitsluitend genoot van een inkomen uit de sociale zekerheid of een leefloon.
2. Gezien het hier een uitzonderlijke, unieke situatie in Vlaanderen betrof, met name het opnieuw bevolken van een leegstaande omvangrijke gerenoveerde toren die in het verleden gekenmerkt werd door heel wat leefbaarheidsproblemen, diende er gezocht te worden naar meer ruimte en differentiatie in het toewijzingsbeleid, zonder de generieke regels zoals de chronologie volledig uit het oog te verliezen. Deze specifieke maatregel vindt zijn reglementaire grondslag in artikel 6, §4 van het BVR van 20 oktober 2000. Daarin wordt immers bepaald dat bij de toewijzing van woningen steeds rekening moet worden gehouden met de leefbaarheid van het patrimonium en van een woningcomplex in het bijzonder. Gelet op de leefbaarheidsproblemen waarmee de bewoners van deze woonblok in het verleden werden geconfronteerd, werd het uitwerken van een aangepast toewijzingsreglement als een noodzakelijke maatregel ervaren. Bovendien werd 'bijzondere aandacht voor de leefbaarheid' opgenomen als een subsidiëeringsvoorwaarde in artikel 5 van de beheersovereenkomst voor de begeleiding van de renovatie van de Silvertop vanwege de vorige minister van huisvesting, de heer J. Gabriëls.

De specifieke maatregel voor toren 1 schept de voorwaarden voor een verhoogde leefbaarheid en kan het sociale draagvlak versterken. Weliswaar heeft die keuze inderdaad tot gevolg dat – naar aanleiding van de eerste groep van toewijzingen – een aantal kandidaat-huurders geen woning toegewezen heeft gekregen, hoewel ze daarvoor volgens de generieke regels met o.m. de chronologie normaliter wel in aanmerking zouden komen. In concrete en gemotiveerde gevallen kan het gedeeltelijk loslaten van de chronologie in functie van een verhoogde leefbaarheid beleidsmatig een verantwoorde keuze inhouden. Ruimte voor een aangepast en soepeler toewijzingsbeleid, laat toe in te spelen op de concrete problemen op het terrein. De kandidaat-huurder die normaliter volgens de chronologie in aanmerking kwam voor een toewijzing in toren 1 maar door de toepassing van de specifieke maatregel niet, wordt zeker niet uitgesloten. Voorzover hij zich ook kandidaat stelde voor andere wijken, komt hij overeenkomstig de reglementering in aanmerking voor een toewijzing in een van die wijken. Bovendien dient benadrukt dat deze specifieke maatregel beperkt blijft tot de eerste groep van toewijzingen. Bij volgende toewijzingen in toren 1 van de Silvertop komen deze mensen dus opnieuw op de normale manier in aanmerking. Doordat de chronologie voor de meerderheid van de kandidaat-huurders blijft gelden, naast deze

bijzondere regels, zal het aantal kandidaten dat wordt gepasseerd door deze bijzondere regels, beperkt blijven.

3. De entiteit Woonbeleid van het departement RWO heeft in het verleden geen andere quotasystemen goedgekeurd. Ik kan de Vlaamse Volksvertegenwoordiger in dit verband wel meedelen dat in het uit te werken nieuwe kaderbesluit voor de sociale huur meer mogelijkheden worden ingebouwd om aan leefbaarheidsproblemen te verhelpen. De relevante lokale woon- en welzijnsactoren zullen in dat scenario steeds samen een leefbaarheidsplan moeten opstellen dat een grondige probleemanalyse bevat, evenals een gedifferentieerd pakket aan maatregelen ter bevordering van de leefbaarheid.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 77
van 19 januari 2007
van **CARL DECALUWE**

Sociale huur - Huurlasten

Naast de huurprijs dienen de sociale huurders ook huurlasten te betalen. Hierover werden in het verleden reeds talrijke vragen gesteld, waarbij de minister in zijn antwoord aankondigde dat er een nieuw uitvoeringsbesluit in de maak was.

Ondertussen zijn de sociale huurlasten evenals de huurprijzen de voorbije periode sterk gestegen.

1. Kan de minister een overzicht geven, opgesplitst per bouwmaatschappij, van de evolutie van de gemiddelde huurlasten, en dit in verhouding tot de huurprijs?
2. Hoeveel keer diende de inspectie van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) reeds in te grijpen om de aanrekening van de huurlasten te corrigeren en dit per socialehuisvestingsmaatschappij (SHM) en per jaar voor de voorbije vijf jaar?
3. Wat waren de meest voorkomende klachten en/of correcties?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 77 van 19 januari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Als bijlage 1 een overzicht van de gemiddelde bedragen van de huurlasten zoals gekend bij de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW). Bijlage 2 bevat een lijst met de rekeningen uit de boekhouding die in aanmerking werden genomen. Alle kosten uit die rekeningen werden samengeteld, waarna per SHM het gemiddelde per sociaal verhuurde wooneenheid (woning of appartement) werd berekend. Met het oog op het verhogen van de vergelijkbaarheid tussen de verschillende jaren, werden de cijfers geïndexeerd naar 31/12/2005.

Deze cijfers moeten wel met het nodige voorbehoud worden benaderd. De informatie werd gegenereerd uit de boekhoudkundige gegevens die door de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) jaarlijks worden doorgestuurd naar de VMSW. Ze betreffen dus enkel de kosten en vergoedingen die betrekking hebben op leveringen en diensten door de verhuurder aangerekend aan de huurders. Zoals blijkt uit het overzicht van de in aanmerking genomen rekeningen (bijlage 2), worden deze bedragen in belangrijke mate bepaald door de aard van het patrimonium. SHM's met vooral hoogbouw dienen kosten voor onder andere het onderhoud van de liften, het schoonmaken van de gemene delen en het vergoeden van een conciërge of huisbewaarder te recupereren terwijl de meer landelijke SHM's met voornamelijk woningen in hun patrimonium deze kosten niet of in mindere mate hebben. Om deze belangrijke nuancering te kunnen maken, werd in bijlage 1 per SHM het percentage appartementen meegegeven.

Bovendien zijn er belangrijke verschillen tussen de SHM's m.b.t. de verbruikskosten. Als het verbruik wordt gemeten met individuele tellers, rekent de energieleverancier rechtstreeks af met de huurder en worden de verbruikskosten niet in de boekhouding van de SHM opgenomen (en dus niet meegeteld in de door de SHM aangerekende huurlasten). Wanneer het verbruik echter nog wordt gemeten met collectieve toestellen, zal de SHM het totale energieverbruik zelf moeten verdelen. In dat geval worden de verbruikskosten wel doorgerekend in de huurlasten.

Daarnaast moet de Vlaamse Volksvertegenwoordiger er ook rekening mee houden dat enkele SHM's ook individuele onderhouds- en herstellingskosten die ten laste van één huurder vallen boeken op deze rekeningen. Dergelijke kosten moeten – los van de huurlasten – worden gefactureerd aan de huurder voor wie ze werden gemaakt en horen dus in principe niet thuis in de rekeningen uit bijlage 2.

Tenslotte wens ik te onderlijnen dat de huurlasten op basis van de effectieve kosten wordt berekend en er dus geen sociale correctie, zoals bij de huurprijsberekening, gebeurt.

2. Ik wil er de Vlaamse Volksvertegenwoordiger eerst en vooral attent op maken dat de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) geen inspectiedienst heeft die de berekening en jaarlijkse afrekening van de huurlasten bij de sociale huisvestingsmaatschappijen controleert en opvolgt. Na de herstructurering van het beleidsdomein Ruimtelijke ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO), wordt het toezicht op de sociale huisvestingsmaatschappijen uitgevoerd door het Intern Verzelfstandigd Agentschap Inspectie RWO.

Tot aan de hervorming controleerden de inspecteurs van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) onder meer de aanrekening van de huurlasten. Zij trachtten deze inspectie eens om de 3

jaar uit te voeren bij elke sociale huisvestingsmaatschappij, maar die periodiciteit kon worden bijgesteld op basis van het resultaat van de vorige inspectie of negatieve signalen van huurders. Als bij dergelijke inspecties onvolkomenheden werden vastgesteld, werd steeds gevraagd om de werkwijze bij te stellen. Indien de SHM dit wenste, werd ze daarin bijgestaan door de VHM.

De resultaten van dergelijke inspecties werden pas in 2005 voor het eerst verwerkt in een geautomatiseerd opvolgingssysteem. Gelet op het feit dat deze databank pas in 2006 volledig operationeel was, bevat deze databank maar informatie over een beperkt aantal inspecties (de vaststellingen van de inspecties uitgevoerd vóór de start van het systeem werden niet opgenomen), en kunnen er geen betrouwbare cijfers worden verstrekt over het aantal keren dat een inspecteur van de VHM fouten heeft vastgesteld.

3. Zoals de Vlaamse Volksvertegenwoordiger waarschijnlijk wel weet, worden de sociale huisvestingsmaatschappijen gevat door het ombudsdecreet van 23 juni 2006. Klachten van particulieren over SHM's worden dus sindsdien behandeld door de Vlaamse Ombudsdienst.

Voordien werden dergelijke klachten behandeld door de VHM. De meeste klachten of vragen van sociale huurders betreffende de huurlasten hadden te maken met de communicatie die gevoerd werd over de jaarlijkse afrekening. In dat verband verwijs ik naar mijn antwoord op een verwante vraag van Jan Penris van 10 november 2006, waarin ik reeds meedeelde dat er duidelijkere regels zullen worden opgenomen in het nieuwe kaderbesluit voor de sociale huur.

Over de correcties die door de VHM werden opgelegd, kan ik helaas geen gegevens verstrekken omwille van het ontbreken van statistieken terzake (cf. mijn antwoord op vraag 2).

BIJLAGEN

1. Geïndexeerde bedragen (gezondheidsindex, basis 1996, naar 31/12/2005)
2. Rekeningen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/77/antw.077.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/KEULEN/77/antw.077.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 78
van 19 januari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Burgemeester St.-Genesius-Rode - Benoeming

1. In de zaak van de onwettige oproepingsbrieven voor de gemeenteraadsverkiezingen ging onder meer de burgemeester van Sint-Genesius-Rode in de fout. Dit heeft blijkbaar niet belet dat de burgemeester in haar ambt herbenoemd werd.

Kan de minister verduidelijken waarom hij blijkbaar geen bezwaren had?

2. In dat verband verneem ik nog dat de burgemeester haar beleidsverklaring in de twee talen heeft afgelegd.

Is de minister hiervan op de hoogte?

Welke maatregelen heeft hij terzake genomen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 78 van 19 januari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In tegenstelling tot hetgeen u stelt heb ik tot op vandaag nog geen besluit genomen inzake de herbenoeming van de burgemeester van Sint-Genesius-Rode in haar ambt. Ik heb daarentegen de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant gevraagd een bijkomend onderzoek te doen naar de persoonlijke betrokkenheid van de voorgedragen kandidaat-burgemeester bij het versturen van de Franstalige oproepingsbrieven voor de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 8 oktober 2006.

Ook met betrekking tot het feit dat de zittende burgemeester haar beleidsverklaring zou hebben afgelegd in het Nederlands en in het Frans, vroeg ik de heer gouverneur om een nader onderzoek. Over het nemen van eventuele maatregelen zal ik mij dan ook pas uitspreken na ontvangst van de resultaten van dit onderzoek.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 79
van 24 januari 2007
van **CATHY BERX**

“Managers van diversiteit” - Projectsubsidies

Een jaar geleden lanceerde de minister de projectoproep “Managers van diversiteit”. Met deze oproep en een subsidiebudget van 5 miljoen euro wil de minister initiatieven steunen die het inburgeringsbeleid en het managen van diversiteit ter harte nemen. Voor de eerste subsidieronde konden projecten worden ingediend tot eind mei 2006, voor de tweede ronde tot half september 2006.

Op de website van de Cel Inburgering werd onlangs de lijst van de goedgekeurde projecten gepubliceerd. Voor de eerste ronde is de lijst volledig, voor de tweede ronde nog niet.

De regering besliste eind 2006 bijkomend nog drie projecten te subsidiëren voor een bedrag van samen 580.000 euro: Activa Belgium voor het project “Ontwikkeling Potentieel Ondernemerschap”, Conception voor het project “Samen lachen/samen leven en dvd-project”, VRT voor het project “Rwina”.

1. Maakt de subsidie voor deze drie bijkomende projecten deel uit van het budget van 5 miljoen euro waarin werd voorzien voor de oproep?
2. Hoeveel subsidie werd in totaal al toegezegd?
3. Hoeveel subsidie krijgen de goedgekeurde projecten elk afzonderlijk?
4. Hoeveel projecten werden in totaal ingediend? Hoeveel projecten werden daarvan goedgekeurd?
5. Hoeveel sociaal-culturele organisaties hebben een project ingediend? Hoeveel projecten werden daarvan goedgekeurd?
6. Welke zijn de verschillende resultaatvelden (zelfredzaamheid, leefbaarheid,...) waarvoor projecten konden worden ingediend?
7. Hoeveel subsidie werd toegezegd per resultaatveld?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 24 januari 2007

van **CATHY BERX**

1. De subsidie voor de projecten van Activa Belgium (Ontwikkeling Potentieel Ondernemerschap), Conception (Samen lachen/Samen leven, een dvd-project) en de VRT (Rwina) maken deel uit van het budget van 5 miljoen euro.
2. In totaal werd 3.869.785,41 euro toegekend aan projecten die een aanvraag indienden in het kader van 'Managers van diversiteit' voor 2006.
3. Hieronder volgt een lijst van de goedgekeurde projecten met het bedrag dat werd toegekend per project.

Titel	Uitvoerder	Totaal subsidiebedrag
Open voetbalstadium Vilvoorde	vzw KFC Vilvoorde	43.000,00 EUR
Interculturalisering van het lokaal dienstencentrum De Harmonie	vzw De harmonie	17.738,88 EUR
Misdrijven kennen geen kleuren!	vzw 't Dak-teledienst	32.379,00 EUR
'De Instap' voor allochtone en autochtone vrouwen	vzw Vrouwen Adviescentrum Genk	21.839,00 EUR
Talig@werk	Labor X vzw	8.150,00 EUR
Allochtone ondernemers, welkom!	UNIZO-Limburg vzw	74.836,28 EUR
S.M.A.R.T. (Student als Mentor, Adviseur en Repetitor voor Talent)	EHSAL vzw	28.353,47 EUR
Talentontwikkeling: bevorderen van de overstap naar het hoger onderwijs	Katholieke Hogeschool Kempen vzw	28.034,00 EUR
Allochtoon en autochtoon: op zoek naar een gezamenlijke toon	Samenlevingsopbouw Antwerpen Stad vzw	19.400,00 EUR
Samen op Straat Borgerhout Noord	Samenlevingsopbouw Antwerpen Stad vzw	53.537,67 EUR
MADIV@KHM, Managers van diversiteit in de KHMechelen	Katholieke Hogeschool Mechelen vzw	63.500,00 EUR
Leerlingen Begeleiding Antwerpen	Leerlingen Begeleiding Antwerpen vzw	35.000,00 EUR
Ondersteuningspakket Diversiteit voor	Scouts en Gidsen Vlaanderen vzw,	10.000,00 EUR

Scouts en Gidsen Vlaanderen	gouw kempen, projectgroep open kamp	
Van geïntegreerd onderwijs naar werk	Huis van het Nederlands Antwerpen vzw	111.047,55 EUR
Beraber	Willemsfonds vzw	74.000,00 EUR
Opvoedingsondersteuning, een goed divers gedacht!	Inloopteam Brugse Poort Gent, Kind en Preventie vzw	25.981,00 EUR
NERO, Normstelling en Responsabilisering naar aanleiding van Overlast	Stad Mechelen	50.892,88 EUR
Heropstart en heroriëntering stedelijke kinder- en tienerwerkingen	Stad Mechelen	116.439,45 EUR
Velositeit	VELO vzw	17.000,00 EUR
SYNTRA Brussel voor de 'Nieuwkomer'	SYNTRA Brussel vzw	52.713,10 EUR
Integraal Traject naar Ondernemerschap voor nieuw- en oudkomers	Stebo vzw	66.719,37 EUR
Initiatief voor diversiteit en arbeidsparticipatie verhogen bij allochtonen en laaggeschoolde autochtonen	IDARA vzw	16.890,00 EUR
Radio Zuid	Urgent vzw	56.919,08 EUR
IQRA Vlaanderen	Federatie van Marokkaanse Verenigingen vzw	122.073,75 EUR
Katrol Kortrijk	CAW Stimulans vzw	25.634,00 EUR
Studio Ratatouille	Kopspeel vzw	40.000,00 EUR
Mazungumzo	Het Roze Huis – Antwerpse Regenboogkoepel vzw	46.900,00 EUR
Taal en opvoeding: sleutels tot samenleven in diversiteit	IVCA (YWCA-Antwerpen vzw)	33.556,00 EUR
Scholen in alle kleuren	Iqra vzw	18.250,00 EUR
De normaalste zaak van de wereld	Uitbatingsvzw De Kievit	5.500,00 EUR
Allochtone studenten in de opleiding journalistiek	Erasmushogeschool Brussel – departement Toegepaste Taalkunde	7.000,00 EUR
Samen	Bewonersgroep Den draaiboom	7.000,00 EUR
Integratie kansarme kinderen en jongeren en anderstalige nieuwkomers bij jeugdverenigingen	Gemeentebestuur Sint-Pieters-Leeuw	3.000,00 EUR

ZeLe divers	JC Juvenes	1.000,00 EUR
Als je het praten niet kan laten	vzw Thebe	7.000,00 EUR
Jong Gewild	Provinciaal vormingscentrum ARKTOS Limburg vzw	7.000,00 EUR
Opvoeden tot samenleven in diversiteit	Vereniging voor Solidariteit vzw	6.800,00 EUR
Kleurt de gemeenteraad grijs? Ali en Fatima gaan politiek uit te kleren	Federatie van Zelforganisaties in Vlaanderen vzw	5.000,00 EUR
Toeleiding van maatschappelijk kwetsbare jongeren en jongeren van allochtone afkomst in scouts- en gidsengroepen in Kempen door middel van een open kamp	Scouts en Gidsen Vlaanderen vzw, gouw kempen, projectgroep open kamp vzw	4.500,00 EUR
Wegwijs in ICT	Buurtwerking Gansbeek	4.500,00 EUR
Huiswerkklass Elim	Steunpunt Vluchtelingen vzw	4.650,00 EUR
De moskee in de wereld, de wereld in de moskee	Marokkaanse Islamitische Culturele Vereniging van Winterslag vzw	6.450,00 EUR
Diversiteit realiseren via interculturele ontmoetingen	Ayat vzw	7.000,00 EUR
Moeders en kinderen tegen leerachterstand	Shams – De Zon	6.925,00 EUR
Lachen is gezond: humor en diversiteit	Gemeentebestuur Willebroek	2.950,00 EUR
Ontwikkeling Potentieel Ondernemerschap	Activa Belgium bvba	181.765,00 EUR
Samen lachen / Samen leven – een dvd-project	Conception bvba	198.791,00 EUR
Rwina	VRT	200.000,00 EUR
PWA Alken vzw	Open molen	25.109,00 EUR
AKSi vzw	Diversiteitmanager in AKSI	42.402,00 EUR
De Wroeter vzw	Wroeters managen in diversiteit	14.960,00 EUR
BOM vzw	Duveltjesstrand editie 2007	15.514,84 EUR
Buurtdiensten Gent Noord vzw	Sport met je buur(t)	18.721,00 EUR
Buurtslagers BVBA	Multiculturalisering als bron van innovatie	14.500,00 EUR
Buurtwerk 't Lampeke vzw	Koffer Schaap	28.000,00 EUR

De Eenmaking vzw	Bruggenbouwers	63.607,00 EUR
De Kraankinders	Actief burgerschap via artistieke expressie	29.167,00 EUR
De Schoolbrug vzw	De Kleine Scholier	46.842,00 EUR
Gezinsbond vzw	"Gezinsbond gaat divers"	55.000,00 EUR
GROEP INTRO vzw regio Brussel	Multi-facet	19.108,00 EUR
IDARA vzw	Initiatief voor diversiteit en de arbeidsparticipatie bij laaggeschoolde allochtonen verhogen	40.964,00 EUR
Jong vzw	Diversiteit, de toekomst van de sport	40.866,00 EUR
K.U.Leuven, faculteit sociale wetenschappen	Instroom van allochtone studenten aan de faculteit Sociale Wetenschappen van de K.U.Leuven	36.102,00 EUR
Katholieke Hogeschool Limburg	Onze hogeschool: spiegel van diversiteit	15.024,00 EUR
Landelijk Verbond vzw	Ieder z'n KSJ-KSA-VKSJ	19.511,00 EUR
OCMW Gent	Diversiteit loont	67.705,00 EUR
RIMO Limburg vzw	Kleur-rijk in de wijk	61.287,00 EUR
Samenlevingsopbouw Antwerpen Stad vzw	TalentGeeftVorming in Antwerpen	48.043,00 EUR
Stad Antwerpen - Sociale Zaken - integratiedienst (vzw CISO)	Vele schouders onder een stad van iedereen. Selectie, vorming en gerichte inzet van een netwerk van vrijwillige interculturele bemiddelaars en ondersteuners van inburgering	57.406,00 EUR
Stadsbestuur van Mechelen	Buurtopbouwwerk in twee behartenswaardige buurten	53.638,00 EUR
Stekelbees vzw	Bevorderen van ouderparticipatie en interculturele opvoeding van kinderen	29.533,00 EUR
Steunpunt allochtone meisjes en vrouwen vzw	Stimuleren van het "interne debat" binnen de Marokkaanse en Turkse gemeenschappen	25.000,00 EUR
Syntra	Diverse Ondernemende Dames	31.982,00 EUR
Tempera bvba	School in zicht	57.852,00 EUR
Toemeka, de beweging voor een verstaanbare samenleving	Kies-Keurig	54.724,09 EUR

Universiteit Antwerpen	Tutoraatproject	39.587,00 EUR
Universiteit Hasselt/SEIN	Aan slag met diversiteit	36.240,00 EUR
Victoria Deluxe vzw	Een atelier 'autonome beeldvorming' in een multimediale leeromgeving	58.121,00 EUR
VOCB	Taalstages voor anderstaligen: een middel tot inburgering in cultureel divers Vlaanderen	32.640,00 EUR
VOKA, Kamer van koophandel Limburg	Mozaïek in woord en beeld	90.931,00 EUR
Voka-Kamer van Koophandel Halle-Vilvoorde	Adopteer een C.V.	38.436,00 EUR
Volkshogeschool Regio Antwerpen vzw	Buurtbemiddeling in de sociale huisvesting	22.633,00 EUR
Vormingsplus Brussel	BANTABA-project	24.404,00 EUR
VROEM vzw	Woonwagenbewoners, medestanders en duurzame standplaatsen	61.073,00 EUR
Vrouwenstem plus	Opvoedingsondersteuning in diversiteit	60.060,00 EUR
vzw De Ranken	Huiswerkbegeleiding	49.621,00 EUR
vzw El Ele	"Uit de start – blokken..."	78.745,00 EUR
vzw Gents MilieuFront-MilieuAdviesWinkel	Milieuadvies voor Nieuwkomers	18.061,00 EUR
vzw Open Atelier Noord-Limburg	De "KLIK" naar de arbeidsmarkt	34.375,00 EUR
vzw Recht en Welzijn	Taal & participatie in het onderwijs	31.579,00 EUR
vzw Samenlevingsopbouw Antwerpen provincie	Samenleven in diversiteit in Geel	41.344,00 EUR
Winnie Tooh vzw	Opzetten en begeleiden van diversiteitsprocessen in een kinderdagverblijf	20.390,00 EUR
Turkse Oudervereniging Genk	Gedeelde zorgen: praten over opvoeding met Genkse moeders	6.500,00 EUR
Huis van het Nederlands West-Vlaanderen vzw	Organisatie van inleefstage voor NT2-leerders	6.406,00 EUR
Initiatief	Stereotiep en vooroordeel	1.300,00 EUR

Italiaanse oma's feitelijke vereniging	Italiaanse oma's: taalstimulering voor Italiaanse vrouwen van de 1ste generatie	3.005,00 EUR
vzw Speelpleinwerking De Saenhoeve	ACTIESS light	6.800,00 EUR
Huis van het Nederlands Gent vzw	Ondersteuning vrijwilligers in NT2	6.192,00 EUR
vzw Bertha	Zeppelientje	2.500,00 EUR
vzw Platform Russisch-sprekende organisaties SOLIDARITEIT	Participatie van Russisch Sprekende Ouders	7.000,00 EUR
OCMW Balen	Participatieproject culturele en maatschappelijke integratie Balen	6.950,00 EUR
Kwasa Kwasa vzw	Multiculturele streethappening	5.307,00 EUR
Brussels Gekleurd	Brussels Gekleurd	7.000,00 EUR
vzw VV Patro Eisden Maasmechelen	Geruisloze integratie door sport	6.042,00 EUR
Ahlan Leuven vzw	Een Horizon voor allen.	3.906,00 EUR
vzw Volkshogeschool Halle-Vilvoorde	Cafe Combinne Halle	6.188,00 EUR
KaHo St Lieven	Allochtonen in het hoger technisch onderwijs	7.000,00 EUR
vzw Muzemix	BASTA!	6.408,00 EUR
Oudervereniging van de Wereldschool	De wondere pluim	7.000,00 EUR
Koninklijk Atheneum Antwerpen (overheid)	Over de grens	3.000,00 EUR
SPECTRUM vzw	Impuls	6.750,00 EUR
Eshtaar Art vzw	Oude & Nieuwe Vlamingen versterken onderwijskansen kinderen	5.477,00 EUR
Andalous vzw	Allemaal samen voor diversiteit	4.825,00 EUR
NASR - Allochtone Senioren Ronse	Allochtone senioren Ronse: managers van diversiteit	6.348,00 EUR
Objectief vzw	De Lijn is van iedereen	5.958,00 EUR
Cactusbloem vzw	Saharaan	7.000,00 EUR
Jongerenwerking Nieuw-Sledderlo vzw	Lancering Kunstatelier "de raket"	6.500,00 EUR

4. In totaal werden 382 projecten ingediend, waarvan er 117 werden goedgekeurd.

5. Door socio-culturele organisaties werden in totaal 26 projecten ingediend. Daarvan werden er 8 goedgekeurd.
6. De projecten moesten worden ingediend op basis van inhoudelijke prioriteiten:
- Ondersteunen van buurtprojecten en versterken van bewonersparticipatie ter bevordering van de sociale cohesie en ter verbetering van de leefkwaliteit van de wijk.
 - Bestrijding van overlastfenomenen ter verhoging van de veiligheid en het veiligheidsgevoel.
 - Versterken van de verantwoordelijkheid en betrokkenheid van ouders in de opvoeding en begeleiding van kinderen en jongeren.
 - Integratie van nieuwkomers voor zover de projecten het Vlaams inburgeringsbeleid aanvullen en mee ondersteunen (met o.m. aandacht voor minderjarige nieuwkomers).
 - Verbeteren van de onderwijspositie en Nederlandse taalstimulering, o.m. het versterken van een studiekeuzebegeleiding met accent op positieve oriëntering gebaseerd op de competenties en de interesses van leerlingen.
 - Verbeteren van de opleidingskansen en de arbeidsmarktpositie, o.m. bestrijden van discriminatie op de arbeidsmarkt en verbeteren van de arbeidsattitude.
 - Ondersteunen en versterken van het ondernemerschap.
 - Verbeteren van de wederzijdse beeldvorming en communicatie.
 - Bijdragen tot de effectieve emancipatie van meisjes en vrouwen, én van jongens en mannen, met onder meer aandacht voor de man/vrouw verhoudingen.
 - Bevorderen van de interlevensbeschouwelijke dialoog.
 - Versterken van een actieve participatie aan het verenigingsleven gericht op culturele diversiteit.
 - Een andere wijze dan de bovenvernoemde om het samenleven in diversiteit creatief te bevorderen.

Daarnaast waren de volgende aspecten prioritair in alle projecten:

- Inzet van vrijwilligers.
- Culturele diversiteit van het doelpubliek en/of initiatiefnemers.

Indien een project voldeed aan één of meerdere prioriteiten en ontvankelijk was, kwam het in aanmerking voor een inhoudelijke beoordeling. Hiervoor werden een aantal beoordelingscriteria gehanteerd.

De projectaanvragen boven de 7.000 euro werden beoordeeld op basis van de volgende criteria:

- Aantoonbare resultaten op een of meerdere aspecten van leefbaarheid op het terrein
- Duurzaamheid van het maatschappelijke effect
- Innovatief karakter van het ingediende project
- Laagdrempelig karakter van het ingediende project
- Emancipatiebevordering en empowerment
- Een duidelijke klemtoon op culturele diversiteit
- De mate waarin vrijwilligers bij het concept en bij de realisatie van het project worden betrokken
- De mate van samenwerkingsverbanden die leiden tot een kwalitatieve uitvoering van het project
- De verhouding tussen de middelen en de te behalen doelstellingen (redelijkheid van het budget, van kosten en baten)

De projectaanvragen onder de 7.000 euro werden beoordeeld op basis van de volgende criteria:

- Aantoonbare resultaten op een of meerdere aspecten van leefbaarheid op het terrein
- Innovatief karakter van het ingediende project
- Laagdrempelig karakter van het ingediende project
- Emancipatiebevordering en empowerment

- Een duidelijke klemtoon op culturele diversiteit
 - De mate waarin vrijwilligers bij het concept en bij de realisatie van het project worden betrokken.
7. Gezien de ruime scope van inhoudelijke prioriteiten vielen de meeste projecten onder meerdere prioriteiten. Gemiddeld werden door de indieners een vijftal prioriteiten per project aangegeven. Het is dan ook niet mogelijk aan te geven hoeveel subsidies per inhoudelijke prioriteit werden toegezegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 80
van 24 januari 2007
van **ERIK TACK**

Intercommunale IVEG - Uitgaven voor VIP-ruimtes

Het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking geldt voor alle samenwerkingsverbanden van gemeenten waarvan het ambtsgebied binnen de grenzen van het Vlaamse gewest valt en verving de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales.

Artikel 71 van dit decreet bepaalt: “Onverminderd de bepalingen waarbij sommige beslissingen onderworpen zijn aan het bijzonder toezicht, zijn alle beslissingen van alle organen van de dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen onderworpen aan het algemeen toezicht van de Vlaamse regering. Met het oog op de uitoefening van het algemeen toezicht stelt de Vlaamse regering een commissaris aan die over de nodige bevoegdheden beschikt om een onderzoek en de controle op de beslissingen waarvan sprake is in het vorig lid, te verrichten.”

Ik verneem dat Iveg, een intercommunale voor energie, een VIP-ruimte afhuurde in het Antwerps Sportpaleis voor de Night of the Proms.

1. Is het correct dat Iveg een VIP-ruimte afhuurde op de editie 2006 van de Night of the Proms? Zo ja, was de minister hiervan op de hoogte?
2. Hoeveel heeft Iveg hiervoor betaald?
3. Met welk doel werd die VIP-ruimte afgehuurd?
4. Is het volgens de minister verantwoord dat een intergemeentelijk samenwerkingsverband een deel van zijn inkomsten, die het verwerft van zijn inwoners, aan dergelijke niet-gemeentelijke activiteiten besteedt? Zo neen, werd er opgetreden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 80 van 24 januari 2007

van **ERIK TACK**

1. Inderdaad heeft de opdrachthoudende vereniging IVEG voor de reeks concerten van de Night of the Proms in 2006, gedurende twee avonden een VIP-ruimte afgehuurd in het Antwerpse Sportpaleis. De betrokken vereniging maakt daar geen geheim van. In de voorbije jaren heeft zij trouwens gelijkaardige initiatieven genomen.
2. De totale kostprijs voor dit evenement bedroeg 24.807 euro voor de toegang tot het concert en de huur van de VIP-ruimte, en 8.250 euro voor de catering. Ik wil deze som even plaatsen tegenover de omzet van IVEG die vorig jaar 45.768.010 euro bedroeg.
3. De vereniging, die verantwoordelijk is voor het netbeheer van de elektriciteits- en de gasdistributie in een aantal gemeenten die hoofdzakelijk gesitueerd zijn in de Antwerpse regio, wenst met dit initiatief op een informele wijze de contacten met haar gemeentelijke aandeelhouders te verstevigen. Zij nodigt daartoe de voltallige colleges van burgemeester en schepenen, de gemeentesecretarissen en de gemeenteontvangers van de aangesloten gemeenten uit, naast de bestuurders, en de eigen medewerkers die specifieke contacten met de gemeenten onderhouden. In totaal waren in 2006 een 250-tal genodigden aanwezig op de happening.
4. De intercommunale heeft dit initiatief genomen in het kader van haar autonome bevoegdheid. Dit is dus in de eerste plaats de verantwoordelijkheid van de beheersorganen van IVEG. Het gaat om evenementen die zich in de eigen regio afspelen, die een grote publicitaire waarde inhouden en die geen buitensporige uitgaven meebrengen. Er bestaan tal van andere voorbeelden waarbij de intergemeentelijke verenigingen, die over voldoende fondsen beschikken, een bijdrage leveren aan organisaties op allerlei vlak, gaande van concerten in het kader van het Festival van Vlaanderen tot sportwedstrijden in diverse competities. Ook andere openbare besturen steunen gelijkaardige projecten. In het geval van IVEG wil ik er ook nog op wijzen dat zij, als zuivere intercommunale, hetzelfde doet als de in haar regio eveneens actieve gemengde intercommunales, waarin de privé-partner betrokken is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 81
van 24 januari 2007
van **ERIK TACK**

Gemeentelijk informatieblad Ronse - Neutraliteit

De stad Ronse geeft een viertal keer per jaar een mooi verzorgd informatieblad uit onder de naam: "Inzicht - Ronse vandaag en morgen". Het wordt in alle brievenbussen van Ronse verspreid via de post.

De binnenbladzijden van de editie van eind september (1 week voor de gemeenteraadsverkiezingen) werden integraal ingenomen door een reeks van 48 foto's en/of logo's met als titel: Dit was 2001-2006.

In de loop van december verscheen het laatste nummer van 2006. Deze fotoreeks, die een bestuursperiode, episode van zes jaar afsloot, had dus eigenlijk in dit laatste nummer moeten worden opgenomen. Het feit dat deze fotoserie gepubliceerd werd net een week voor de gemeenteraadsverkiezingen in het voorlaatste nummer en niet in dat laatste nummer van 2006, waar ze eigenlijk thuishoorde, doet het vermoeden ontstaan dat ze bedoeld was als verkiezingspubliciteit en meer was dan alleen maar informatie naar de bevolking, en dat op kosten van de Ronsese belastingbetaler.

Dat het college van burgemeester en schepenen dit blad beschouwt als een blad van de politieke meerderheid blijkt overduidelijk op de eerste bladzijde van dat laatste nummer van 2006. Hier prijkt immers in een kader: "Het college van Burgemeester en Schepenen wenst aan alle Ronsenaars Prettige Eindejaarsfeesten en een voorspoedig 2007". Het toont andermaal aan dat de bedoeling van dit blad meer is dan alleen maar informatie ter beschikking te stellen, en integendeel door de meerderheid soms gebruikt wordt voor eigen publiciteit.

Heeft de minister reeds sancties getroffen?

Zo neen, is hij van plan hiertegen op te treden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 81 van 24 januari 2007

van **ERIK TACK**

Uw vraag heeft betrekking op handelingen van een bestuur tijdens het jaar van de provincieraads-, gemeenteraads- en districtraadsverkiezingen.

Met mijn omzendbrief BA 2006/02 van 3 februari 2006 verzocht ik de provinciale, gemeentelijke en OCMW-overheden om in het jaar van de verkiezingen en tot aan de installatie van de nieuwe raden met de nodige omzichtigheid op te treden en in extremis geen beslissingen te nemen die het beleid van de nieuwe raden of de toekomstige ontwikkeling van de financiën nodeloos zouden kunnen verstoren.

In diezelfde omzendbrief stelde ik eveneens dat, inzake het gebruik van gemeentelijke informatiebladen, de nodige kiesheid aan de dag gelegd moet worden. Hetzelfde geldt voor andere informatiekanalen, uitgaande van de gemeentelijke of de provinciale overheid, waaronder ook de elektronisch beschikbaar gestelde informatie.

Deze informatiekanalen hebben immers tot doel de bevolking op een neutrale en objectieve wijze te informeren over de organisatie en de werking van de diensten en over de gemeentelijke of provinciale activiteiten. Het zijn officiële publicaties van de overheid en niet van een zittende meerderheid. Het gemeentelijk of provinciaal infoblad – of enige andere publicatie verspreid met financiële of andere middelen van de gemeente of provincie – kan dan ook niet politiek gekleurd zijn. Een verstandig bestuur legt zichzelf ter zake uit eigen beweging strenge regels op.

In ieder geval is het niet mogelijk dat de leden van het college of de deputatie in het jaar van de verkiezingen, en zelfs daar buiten, via de informatiekanalen op een systematische wijze hun verwezenlijkingen van de afgelopen bestuursperiode op een rijtje plaatsen. Dat lijkt mij geen onafhankelijke redactionele bijdrage. Bij officiële overheidsinformatie moet elke schijn van partijdigheid worden geweerd.

Aangezien in uw vraag verwezen wordt naar een concreet geval, waarvan ik niet op de hoogte ben, zal ik de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen vragen ter zake een onderzoek in te stellen en mij van de resultaten in kennis te stellen. Na ontvangst ervan, kom ik op deze vraag terug.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 82
van 24 januari 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Gemeentelijk parkeerbeleid - Rechterlijke uitspraken

De vrederechter van het vijfde kanton van Antwerpen hekelde in maart 2006 het parkeerbeleid. Hij stelde daarbij dat de stad aan “straatjesmelkerij” doet. Hij neemt daarmee de tarieven die de stad voor zijn retributies hanteert op de korrel met de boodschap dat die te hoog zijn. De rechter halveerde de parkeerretributies die parkeerbedrijf GAPA een 60-tal automobilisten oplegde, omdat ze volgens de magistraat véél te hoog zijn.

De stad Antwerpen, maar ook andere gemeenten en steden, hanteren een transparant parkeerbeleid. Dat is heel eenvoudig. Wie zijn voertuig in een zone “betalend parkeren” stationeert, dient geld in de meter te steken. Doet de autobestuurder dat niet, dan ontvangt hij een retributie. Dat tarief ligt hoger dan het tarief gehanteerd voor wie correct aan de parkeerautomaat betaalt. Immers, de retributie heeft een dubbel doel, het verzekeren dat de bestuurder/parkeerder de parkeervoorschriften inzake betalen aan het automaat toepast en het ontraden van langdurig parkeren in beperkte parkeertijd (blauwe of betalend parkeren zone).

Artikel 159 van de Grondwet bepaalt: “De hoven en rechtbanken passen de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen toe in zoverre zij met de wetten overeenstemmen”. Artikel 6 van de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid omschrijft daarin niet mis te verstaan dat inbreuken op parkeren met beperkte parkeertijd, betalend parkeren en parkeren op plaatsen voorbehouden aan bewoners niet langer strafrechtelijk worden bestraft. In artikel 37 van dezelfde wet wordt hiervoor in de plaats gesteld: “Het enige artikel van de wet van 22 februari 1965 waarbij aan de gemeenten wordt toegestaan parkeergeld op motorrijtuigen in te voeren wordt als volgt vervangen: “Art. 1. Enig artikel. Wanneer de gemeenteraden, overeenkomstig de wetgeving en de reglementen op de politie van het wegverkeer, reglementen inzake het parkeren vaststellen, die betrekking hebben op parkeren voor een beperkte tijd, het betalend parkeren en het parkeren voorbehouden aan de bewoners, dan kunnen zij parkeerheffingen instellen die van toepassing zijn op motorvoertuigen”.

Hiermee wordt wel degelijk aangetoond dat er een juridische en wettelijke grondslag aanwezig is voor gemeenten en steden om een parkeerretributie in te stellen. Daarenboven legt de hier aangehaalde wetgeving geen enkele restrictie of voorwaarde(n) op aan de lokale besturen over de wijze van beleidsinvulling. Wanneer bijgevolg de gemeenteraad een besluit instelt om een retributiestelsel te hanteren om haar parkeerbeleid te handhaven, dan is zij niet in strijd met de wet en dient de vrederechter de plaatselijke besluiten onverkort toe te passen.

De steden in Vlaanderen en Wallonië voeren het betalend parkeren in om de parkeerplaatsen maximaal beschikbaar te houden voor de aangelanden en klanten van de omliggende winkelgelegenheden. De rechterlijke uitspraken onlangs in Antwerpen, bemoeilijken het voeren van

een coherent parkeerbeleid. Het behoort mijn inziens niet tot de taak van een vrederechter zich in te laten met het beleid van een stad inzake het gevoerde parkeerbeleid en het ingestelde retributiestelsel.

1. Zijn er de minister nog andere dergelijke gevallen bekend in Vlaamse steden en gemeenten waarbij vrederechters of andere rechters het lokaal gevoerde parkeerbeleid in het algemeen en het retributiebeleid in het bijzonder in vraag stellen?

Zo ja, wat zijn hiervan de consequenties?

2. Welke maatregelen overweegt de minister zodat het gevoerde beleid dat nu in de diverse steden op kruissnelheid komt, niet onderuit zal worden gehaald?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 82 van 24 januari 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

Er zijn mij geen andere gevallen van gerechtelijke uitspraken bekend in de zin zoals u aangeeft. Overigens is de wet van 22 februari 1965 waarbij aan de gemeenten wordt toegestaan parkeergeld op motorrijtuigen in te voeren ook nog gewijzigd door artikel 25 van de wet van 20 juli 2005 tot wijziging van de gecoördineerde wetten van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer. (Belgisch Staatsblad van 11 augustus 2005 – inwerking getreden op 31 maart 2006) Daarin is nu bepaald dat gemeenten parkeerbelastingen- of retributies kunnen heffen inzake het parkeren voor een beperkte tijd, het betalend parkeren en het parkeren dat voorbehouden is aan de bewoners. Dit geldt niet voor het halfmaandelijks beurtelings parkeren en de beperking van het langdurig parkeren. De gemeenten kunnen nu dus ook *belastingen* heffen in deze materie, wat hen nog ruimere mogelijkheden biedt om het gemeentelijk parkeer- en mobiliteitsbeleid te ondersteunen via het parkeergeld. Met *retributies* kan in principe inderdaad enkel een redelijke vergoeding van de kostprijs voor het tijdelijk innemen van de openbare weg gevraagd worden.

Het zou inderdaad te betreuren zijn indien rechters zich een al te persoonlijke of verregaande interpretatievrijheid van het begrip “redelijkheid” aanmeten. In dat geval kunnen de gemeenten uiteraard wel hoger beroep aantekenen tegen dergelijke vonnissen.

Gelet op het principe van de scheiding der machten kan ik en wens ik ook niet tussen te komen in de werking van de rechtbanken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 83
van 24 januari 2007
van SVEN GATZ

Imamopleiding - Stand van zaken

In het verleden (onder meer plenaire vergadering van 10 november 2004; Handelingen nr. 6, blz. 10-12) hebben we het reeds gehad over de organisatie van de imamopleiding in Vlaanderen en de mogelijke rol die een Vlaamse kamer binnen de moslimexecutieve hierin zou kunnen spelen.

Binnen de moslimexecutieve werden ondertussen een Vlaamse en Franstalige kamer opgericht. Wat ik niet weet, is hoe beide kamers van werkingsmiddelen worden voorzien. Voorziet de Vlaamse Regering op één of andere manier in middelen voor de Vlaamse kamer van de moslimexecutieve?

In 2004 wees minister Keulen erop dat het principe van de gestructureerde opleiding van imams én in het regeerakkoord stond én in zijn beleidsbrief en die van minister Vandenbroucke. Zolang die opleiding er niet was, zou voor de buitenlandse bedienaars van de erediensten in inburgeringsprojecten voorzien worden.

Vandaag had ik graag vernomen hoever het staat met de organisatie van een imamopleiding in Vlaanderen.

1. Welke instelling (universiteit, hogeschool,...) werd bereid gevonden deze opleiding uit te werken?
2. In welke fase van deze ontwikkeling zitten we nu?
3. Wanneer zal de eerste opleiding voor imams kunnen starten?
4. Voor hoeveel buitenlandse bedienaars van de erediensten werd sinds 2004 in inburgeringstrajecten voorzien?
5. Wordt vanuit de Vlaamse Regering voor de Vlaamse kamer binnen de moslimexecutieve in middelen voorzien of blijft dit een uitsluitend federale aangelegenheid?

Hoe verlopen de contacten tussen de Vlaamse kamer van de moslimexecutieve en de Vlaamse Regering en de ministers in het bijzonder?

6. Welke rol spelen de Vlaamse moslimexecutieve of de Vlaamse vertegenwoordigers binnen de moslimexecutieve bij de oprichting van een imamopleiding?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 84) en Keulen (nr. 83).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 83 van 24 januari 2007

van **SVEN GATZ**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Frank Vandenbroucke, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 84
van 31 januari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Novarode St.-Genesius-Rode - Ministeriële uitspraak

In zijn antwoord op de vraag om uitleg van 18 januari van collega Else De Wachter over de activiteiten van de stuurgroep rond Vlabinvest stelt de minister op een gegeven ogenblik in verband met het project Novarode in Sint-Genesius-Rode dat werd beslist om niet over te gaan tot de aankoop omdat de eigenaar weigerde mee te werken. Hij had zijn eigendommen ingebracht in een patrimoniumvennootschap (Handelingen C71 van 18 januari 2007, blz. 2-5).

De minister zegt daarover: “de schema-redenering is dat dit probleem kan worden opgelost, maar in de praktijk blijkt het dan toch heel moeilijk te zijn.”

Kan de minister verduidelijken wat hij daarmee exact bedoelt?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 84 van 31 januari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vooreerst wil ik één en ander aangaande voorliggende problematiek verduidelijken en toelichten.

De industriële vennootschap waarvan sprake heeft op geen enkel moment vastgoed in een patrimoniumvennootschap ingebracht om het voorkeoprecht te omzeilen.

Het is evenwel een gangbare praktijk om economische activiteiten met de daarbij horende exploitatierisico's af te splitsen in een afzonderlijke vennootschap. Naast deze exploitatievennootschap bestaat dan ook vaak een patrimoniumvennootschap die de eigenaar van het onroerend goed is. Op deze manier wordt het onroerend goed niet blootgesteld aan het exploitatierisico. In dit geval kan het onroerend goed dan ook gemakkelijk van eigenaar wisselen via een overdracht van aandelen.

Zulke overdracht is evenwel niet vatbaar voor een voorkeoprecht.

Vervolgens wil ik benadrukken dat Vlabinvest de eigenaar van de Novarode-site herhaaldelijk gecontacteerd heeft in functie van een mogelijke verkoop of samenwerking. Daar is echter nooit op ingegaan.

In zo'n geval probeert Vlabinvest om, in samenwerking met een SHM, de gronden te verwerven via het voorkeoprecht wanneer de grond overgedragen wordt. Maar aangezien dit in dit geval gebeurd is via een verkoop van aandelen, kon er ook géén voorkeoprecht worden uitgeoefend.

In het kader hiervan dient dan ook te worden vastgesteld dat in de theorie een goed uitgebouwde werkwijze voorhanden kan zijn met een aantal instrumenten ter beschikking om het beoogde doel te bereiken, maar dat in de praktijk soms toch gevallen voor kunnen komen, waarbij deze werkwijze niet het beoogde resultaat kan opleveren. In dit licht moet de eerder verstrekte uitleg worden begrepen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 85
van 31 januari 2007
van **LINDA VISSERS**

Bescherming van klokkenluiders - Meldingen

De Vlaamse Regering keurde op 28 januari 2005 het protocol goed tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst ter bescherming van de klokkenluiders.

Dit protocol wilde een bijkomende rechtsbescherming bieden aan personeelsleden van de Vlaamse overheid die melding maken van onregelmatigheden zoals bijvoorbeeld nalatigheid, misbruik of misdrijf.

Het protocol trad in werking op 4 juli 2005 en bijgevolg is er nu meer dan een jaar verstreken waardoor een duidelijk beeld verkregen kan worden over de werking ervan.

1. Kan de minister meedelen of hij/zij al meldingen van de Ombudsdienst heeft binnengekregen m.b.t. personeelsleden – onder zijn/haar bevoegdheid – die gebruik maakten van het protocol?
2. Kan de minister, in de algemene zin en uitsluitend m.b.t. onderzoek dat al is afgerond en waarbij inderdaad anomalieën aan het licht werden gebracht, aangeven wat de aard van de problemen was en of er eventueel al maatregelen werden genomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 23, Moerman nr. 20, Vandenbroucke nr. 90, Vervotte nr. 78, Van Mechelen nr. 48, Anciaux nr. 26, Bourgeois nr. 38, Peeters nr. 255, Keulen nr. 85 en Van Brempt nr. 76).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 85 van 31 januari 2007

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 86
van 31 januari 2007
van **DIRK DE COCK**

Sociale leningen - Looptijd

Het reglement van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) bepaalt het volgende: “Als u niet solvabel bent, kan de maximale aflossingstermijn van 20 jaar eventueel worden verlengd tot maximaal 30 jaar, om zo de maandelijkse aflossing te laten dalen. De kredietopening moet wel in ieder geval terugbetaald zijn op het ogenblik dat de jongste kredietnemer 75 jaar wordt.”

Uit het jaarverslag 2005 van de – toen nog – VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) blijkt dat de duurtijd van de kredietopening al enkele jaren stijgt tot in 2005 naar 260 maanden. Voor de aankoop van een sociale koopwoning ligt de gemiddelde duur zelfs op 270 maanden. De duurtijd is gemiddeld een jaar langer dan twee jaar geleden, en dit terwijl de rentevoet bijna een halve procent is gedaald. We kunnen vermoeden dat het optrekken van de maximaal ontleenbare bedragen hiervan aan de basis ligt. Toch is die invloed nog beperkt, aangezien de verhogingen werden doorgevoerd in juli en oktober, en dus maar een half jaar ingespeeld hebben op de statistieken van 2005.

Graag stel ik de minister een aantal vragen in verband met de termijnen van de sociale leningen.

1. Hoe is de situatie voor 2003, 2004, 2005 en 2006 bij de sociale leningen afgesloten bij het Vlaams Woningfonds?
2. Zette de stijging van de duurtijd van de kredietopeningen bij de VMSW zich door in 2006?
3. Hoe evalueert de minister deze evolutie?

Zijn er plannen om de reglementen te veranderen en bijvoorbeeld 25 jaar als standaardduurtijd te nemen? Of wordt er veeleer aan gedacht de rentevoeten nog lager te stellen om langere duurtijden te vermijden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 86 van 31 januari 2007

van **DIRK DE COCK**

1. De gemiddelde leningsduur van de sociale leningen afgesloten bij het Vlaams Woningfonds bedroeg: 20 jaar en 11 maanden in 2003, 21 jaar in 2004, 21 jaar en 5 maanden in 2005, en 22 jaar en 7 maanden in 2006.
2. Het rekenkundig gemiddelde voor de duurtijd van alle sociale woonkrediet van de VMSW in 2006 bedroeg 23 jaar en 3 maanden. De stijging zette zich dus door.
3. Het betreft hier een logische evolutie, die voortvloeit uit een grotere behoefte aan krediet. Dat laatste is dan weer een gevolg van de sterk gestegen woningprijzen. Op de markt van het commerciële woonkrediet speelt deze trend volop. Daar halen woonkredieten op 25 en 30 jaar ondertussen elk een marktaandeel van 29%. Woonkredieten op 20 jaar halen nog maar 24%, terwijl dat drie jaar geleden nog de helft was.

Voor het sociaal woonkrediet stellen wij eveneens een stijging inzake gemiddelde leningsduur vast, doch in mindere mate aangezien hier de nodige beperkingen gelden inzake maximum ontleenbaar bedrag, aankoopprijs, en de verkoopwaarde van de woning.

Ik ben niet van plan om 25 jaar als standaard duurtijd op te leggen voor sociaal woonkrediet. Dat is helemaal niet nodig, en neemt een stuk flexibiliteit weg. Momenteel stellen zowel de VMSW als het Vlaams Woningfonds de duur van de sociale lening vast rekening houdend met het inkomen en de leeftijd van de ontlenaar. Zij kunnen hierbij leningen toekennen met een looptijd tot 30 jaar. In de praktijk kan vastgesteld worden dat het zwaartepunt hier reeds ligt bij leningen op 25 jaar. Ingrijpen is dus overbodig.

Ik wil deze vraag ook aangrijpen om er de aandacht op te vestigen dat het actief promoten van sociaal woonkrediet met een langere looptijd naast het overduidelijke voordeel van de lagere maandelijkse leninglast toch heel wat gevaren kan inhouden, die vooral de sociale ontleners kunnen treffen.

Ten eerste is er het gegeven dat gezinnen die langer ontlener over de hele looptijd van hun lening uiteindelijk een pak meer interesten zullen betaald hebben. Op de commerciële markt kan dat duidelijk vastgesteld worden. Ondanks het feit dat gezinnen daar nu volop op 30 jaar lenen, moeten zij toch een groter deel van hun maanbudget vrijmaken voor wonen. Dat is mede door het spel van de interesten. De langere looptijd biedt dus slechts een gedeeltelijke oplossing voor wat een structureel probleem is.

Daarnaast zal de kans toenemen dat zich tijdens de langere looptijd voor de ontlenaar een grondige renovatiebehoefte voordoet. Dat gebeurt dan op een ogenblik waarop de woning nog steeds hypothecair bezwaard is, en waarop er nog steeds sprake is van een beperkte financiële ademruimte. Het risico bestaat er dan uit dat men de renovatiewerkzaamheden verder voor zich uit dient te schuiven, waardoor deze nog duurder worden. Of erger nog: men brengt zichzelf in zware financiële moeilijkheden door bijvoorbeeld een dure persoonlijke lening af te sluiten.

Dan is er nog de vraag in welke mate wij de verkoopprijzen zullen beïnvloeden indien actief sociaal woonkrediet met een langere looptijd wordt aangeboden. Het sociaal woonkrediet heeft namelijk betrekking op een specifiek segment van de woningmarkt. Een langere looptijd verhoogt dan wel de koopkracht van onze doelgroep op dit segment, maar kan tevens een inflatoir effect veroorzaken.

Mede daarom blijf ik voorstander van de huidige werkwijze, waarbij de VMSW en het Vlaams Woningfonds zelf op een verantwoorde en gemotiveerde wijze de leningsduur bepalen op basis van de verhouding tussen de uitgaven en het inkomen van de ontlener, alsook zijn gezinstoestand, leeftijd, beroep, enzovoort.

Tot slot, over een eventuele verlaging van de rentevoeten: de referentierentevoeten bij de VMSW en het Vlaams Woningfonds zijn volatiel, gekoppeld aan het maandelijks gemiddelde van de OLO op 15 jaar. Dankzij deze koppeling kunnen gezinnen met een laag inkomen op dit ogenblik lenen aan een sociale rentevoet lager dan 2%, een voordeel dat mij reeds voldoende substantieel lijkt in vergelijking met een commercieel woonkrediet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 87
van 31 januari 2007
van **DIRK DE COCK**

Sociale leningen “aankoop met renovatie” - Voorwaarden

Blijkbaar zijn recentelijk de voorwaarden wat betreft het lenen voor de aankoop en renovatie van een woning bij de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen – VMSW (voorheen VHM – Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) veranderd.

De voorwaarden een tijdje geleden: “Als u een woning koopt met de bedoeling ze te renoveren, dan moet de woning minstens dertig jaar oud zijn. De kostprijs van de werken moet minimum 13.000 € bedragen en mag niet kleiner zijn dan 20 % van de aankoopprijs.”

De huidige voorwaarden: “Als u een woning koopt met de bedoeling ze te renoveren, dan moet de woning minstens 30 jaar oud zijn. De kostprijs van de werken moet minimum 25.000 euro zijn voor een woning en 15.000 voor een appartement,…”

Hier is geen sprake meer van percentages, maar enkel van een vast bedrag.

1. Wat is de motivering achter deze verandering?
2. Hoe evalueert de minister het vorige systeem?
3. De cijfers in het jaarverslag 2005 van de – toen nog – VHM geven het gemiddelde leningsbedrag bij aankoop met renovatie. Dit is de totaalsom.

Kan de minister het gemiddelde leningsbedrag voor de aankoop, het gemiddelde leningsbedrag voor de renovatie, en het gemiddelde leningsbedrag voor de aktekosten voor de jaren 2003, 2004, 2005 en 2006 meedelen?

4. Zijn er absolute cijfers voor dezelfde jaren beschikbaar over de ouderdom van de woningen waarvoor er geleend wordt in de categorie “aankoop met renovatie”? Hoeveel woningen zijn 30 jaar oud, hoeveel 31 jaar,…?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 87 van 31 januari 2007

van **DIRK DE COCK**

1. Enerzijds werd vastgesteld dat het bedrag voor 13.000 euro quasi altijd overschreden werd, dit omdat het als basisbedrag voor een ernstige renovatie eerder laag lag. Anderzijds werd de 20% werken berekend op de aankoopprijs van het goed. Hoe duurder de woning, hoe hoger het vereiste bedrag aan werken (bepaald volgens het VMSW-ramend bestek aan gemiddelde prijzen). De 'noodzaak' steeg hier dus alleen omwille van de aanschafwaarde, niet omdat er plots veel meer werken nodig waren aan alle woningen.

Dit vroeg om een oplossing, er rekening mee houdende dat ook 30-jaar oude appartementen konden gerenoveerd worden. Door de fel gestegen vastgoedprijzen van de huizen waren zij voor sommige burgers nog het enige betaalbare alternatief voor huren. De onmiddellijke renovatiekosten voor een appartement liggen echter anders dan voor een woning (zware structurele kosten verlopen immers via de algemene vergadering der mede-eigenaars). Een differentiatie drong zich dan ook op.

2. Het vorige systeem bewees zijn nut binnen een normaal stijgende markt. Eenmaal de markt ook hoge prijszettingen kende voor kleinere woningen met beperkte maar comfortnoodzakelijke renovatienoden, moest de percentagebenadering verlaten worden.
3.
 - a. Aktekosten kunnen reglementair niet beleend worden. Ze zijn geen constituerend element van het leenbedrag en worden in de bancaire database dan ook niet bijgehouden.
 - b. Gemiddeld leningsbedrag voor de **aankoop** in euro (verrichting aankoop met renovatie).

2003	2004	2005	2006
58.750	61.000	68.200	92.640

- c. Gemiddeld leningsbedrag voor de **werken** in euro (verrichting aankoop met renovatie)

2003	2004	2005	2006
26.530	27.200	27.405	32.650

Bij interpretatie van de cijfers uit b. en c. moet rekening gehouden worden met de veranderingen sedert 01/07/2005.

4. Voor de toegang tot de steunmaatregel (bijzondere sociale lening voor aankoop met renovatie) wordt alleen nagegaan of de woning aan de leeftijdsvoorwaarde (jaar van beëindiging van de opbouw) van 30 jaar voldoet. De leeftijd van het goed wordt niet opgeslagen in de bancaire database.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 88
van 31 januari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Faciliteitengemeenten - Subsidiëring Franstalige verenigingen

In zijn antwoord op mijn schriftelijk vraag nr. 174 van 4 mei 2005 aangaande de subsidiëring van Franstalige verenigingen in de faciliteitengemeenten die pas na 1970 werden opgericht, kondigde de minister ter zake een onderzoek aan door de gouverneur van Vlaams-Brabant (Websitebulletin, publicatiedatum 22-07-05).

Kan de minister bevestigen dat dit onderzoek ondertussen werd uitgevoerd?

Zo ja, welke waren de bevindingen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 88 van 31 januari 2007

van LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ik breng u graag mijn antwoord op uw schriftelijke vraag nr. 174 van 4 mei 2005 in herinnering:

“Waar de vraag van de heer Vlaamse volksvertegenwoordiger betrekking heeft op de subsidiëring van Franstalige verenigingen door het Waalse Gewest of de Franstalige gemeenschap behoort het antwoord tot de bevoegdheid van de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid. Wat de subsidiëring van de verenigingen door de faciliteitengemeenten zelf betreft, vraag ik een onderzoek aan de gouverneur. Van zodra ik de resultaten van dat onderzoek ontvangen heb, kom ik op deze vraag terug.”

Op uw schriftelijke vraag nr. 153 van 19 mei 2006 heb ik geantwoord:

“Uw vraag met betrekking tot mogelijke financiële discriminatie van Vlaamse verenigingen door gemeentebesturen in de Vlaamse rand en het rapport van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, verwondert mij enigszins.

In de commissievergadering C64-CUL6 van 17/11/2005 van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media heeft u immers, naar aanleiding van uw vraag om uitleg tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het onderzoek van de gouverneur van Vlaams-Brabant naar de subsidiëring van verenigingen in de faciliteitengemeenten van de Vlaamse Rand het volgende gesteld (zie Handelingen van het Vlaams Parlement, Zitting 2005-2006, 17/11/2005):

“De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vorige maand heeft minister Keulen in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden in de marge van een antwoord op een vraag om uitleg van de heer Demesmaeker, een rapport van gouverneur De Witte van Vlaams-Brabant verspreid. Dat rapport is opgesteld na een onderzoek naar de subsidiëringspraktijken in de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand en naar mogelijke discriminatie van Vlaamse verenigingen. Het rapport verwijst onder meer naar het decreet Lokaal Cultuurbeleid dat twee verplichtingen bevat: enerzijds het oprichten van een cultureel adviesorgaan en anderzijds het inrichten van een erkende openbare bibliotheek.(...)”

Naar aanleiding van het verslag van 21 september 2005 met betrekking tot de huidige subsidiëringspraktijk in de zes Vlaamse randgemeenten heb ik de gouverneur van Vlaams-Brabant gefeliciteerd met het verrichte onderzoekswerk en hem verzocht om met betrekking tot de subsidies blijvend een alerte houding aan te nemen.

Ik heb hem toen eveneens expliciet verzocht dat, als hij kennis zou krijgen van het feit dat gemeenten het de Nederlandstalige verenigingen nog op andere wijzen moeilijk maken, o.a. door het gebruik van gemeentelijke infrastructuur te bemoeilijken of door de effectieve uitbetaling van subsidies te laten aanslepen, hij in dat geval de besturen erop moet wijzen dat een dergelijke handelwijze onaanvaardbaar is wegens de schending van het gelijkheidsbeginsel en hen moet verzoeken de Nederlandstalige verenigingen niet te discrimineren.

Tenslotte kan u, naar aanleiding van het dossier Linkebeek (Bibliothèque des Jeunes), vaststellen dat de gouverneur inderdaad een alerte houding aanneemt.”

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 90
van 1 februari 2007
van **JAN LOONES**

Gemeente- en provincieraadsverkiezingen - Resultaten per telbureau

Ik verwijs naar mijn eerdere schriftelijke vraag van 24 november 2006 (vraag nr. 40) en het antwoord van de minister (Websitebulletin, publicatiedatum 18-01-07).

In het antwoord wordt – terecht – opgemerkt dat het ook bij manueel stemmen niet mogelijk is de resultaten per stembureau na te gaan, vermits verschillende stembureaus samengevoegd worden tot één telbureau.

Uiteraard is het bij manueel stemmen echter wel mogelijk de resultaten per telbureau na te gaan, wat belangrijke inzichten geeft in de stemmen die per deelgemeente, wijk of gehucht worden uitgebracht in bepaalde gemeenten. Op die manier blijft het mogelijk na te gaan hoe de populariteit van kandidaten verschilt naargelang de deelgemeenten, enzovoort...

Zijn er plannen om op de plaatsen waar elektronisch gestemd werd een vrijgave van de resultaten per telbureau mogelijk te maken bij het inlezen van de stemdiskettes door de hoofdbureaus op het einde van de verkiezingsdag, zodat kan worden nagegaan hoe er per telbureau werd gestemd? (bepalen van aantal lijst- en naamstemmen per partij en per kandidaat per telbureau)

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 90 van 1 februari 2007

van **JAN LOONES**

1. Voor plaatsen waar elektronisch gestemd wordt, heeft het weinig zin om uitslagen per telbureau bekend te maken, vermits in 94% van de gemeenten er slechts één telbureau – totalisatiecomputer – was. De uitslag per gemeente of per telbureau is dan dezelfde. De wet voorziet immers één totalisatie-systeem per 30 stembureaus.
Voor de stad Antwerpen is een vrijgave van de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen op het niveau van totalisatiesystemen bovendien onwettelijk, vermits de indeling van de stembureaus in totalisatiesystemen – om praktische en technische redenen – gebeurd is per stadsdistrict. De uitslag van gemeenteraadsverkiezingen mag niet bekend gemaakt worden op het niveau van district.
2. Er zijn momenteel geen plannen om de verkiezingsuitslagen per totalisatiecomputer publiek vrij te geven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 91
van 7 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gemeentelijke klachtenbehandeling - Systemen

Artikel 197 en 198 paragraaf 1 van het nieuwe Gemeentedecreet maakt de klachtenbehandeling door de gemeente verplicht.

Het decreet zegt: “de gemeenteraad organiseert bij reglement een systeem van klachtenbehandeling. Het systeem van klachtenbehandeling moet worden georganiseerd op ambtelijk niveau van de gemeente en maximaal onafhankelijk van de diensten waarop de klachten betrekking hebben”.

In heel wat gemeenten wordt het systeem van suggestiekaarten gehanteerd waarmee ook klachten kunnen worden ingediend.

Ik had graag van de minister vernomen of dit beantwoordt aan het opzet en zo neen, hoe wordt hierop gereageerd?

MARINO KEULEN

VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, WONEN, STEDENBELEID EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 91 van 7 februari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het Gemeentedecreet bepaalt enkel een kader voor de organisatie van een systeem van klachtenbehandeling. Dat kader biedt veel ruimte voor autonomie, maar bevat wel vier randvoorwaarden:

- de gemeenteraad is bevoegd voor de organisatie;
- de organisatie moet gebeuren via een reglement;
- de klachtenbehandeling moet gebeuren op ambtelijk niveau;
- zij moet maximaal onafhankelijk zijn ten opzichte van de diensten waarop de klachten betrekking hebben.

De artikelen 197 en 198 van het Gemeentedecreet hebben duidelijk tot doel dat de burgers bij het bestuur een klacht kunnen indienen als zij ontevreden zijn over een bepaald aspect van het beleid of van de werking van de gemeente, en dat die klachten met de nodige aandacht en objectiviteit worden behandeld.

Wat uw concrete toepassingsvraag betreft, of een zogenaamde suggestiekaart beantwoordt aan het opzet van het decreet, kan ik stellen dat suggestiekaarten naar mijn oordeel een onderdeel kunnen vormen van een samenhangend "systeem" van klachtenbehandeling. Het kan een aangewezen manier zijn om onvolkomenheden te melden. Als op zichzelf staande individuele maatregel, die niet ingebed is in een groter geheel, lijken ze onvoldoende om te beantwoorden aan de notie "systeem", zoals bedoeld in het gemeentedecreet. Het reglement moet in ieder geval ook de behandeling van klachten organiseren op het ambtelijke niveau. Dat houdt onder meer ook in dat de klacht geregistreerd, opgevolgd en geanalyseerd wordt en dat het beleid, indien nodig, kan worden bijgestuurd. Op die manier kan een gerechtvaardigde klacht ertoe bijdragen dat de lokale werking verbeterd wordt. Tot slot lijkt het mij aangewezen de burgers er duidelijk op te wijzen dat ze via deze zogenaamde suggestiekaarten niet enkel klachten of problemen kunnen signaleren, maar ook tips of suggesties kunnen bezorgen.

Of een systeem van klachtenbehandeling, dat de gemeenteraad organiseert, past binnen het opzet van het decreet, kan enkel beoordeeld worden op basis van een concreet onderzoek. Elke gemeente kan een eigen regeling uitwerken, vanzelfsprekend binnen de grenzen van het decreet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 92
van 7 februari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Arrondissementscommissarissen - Functie

In zijn antwoord op de schriftelijke vraag van collega Joris Van Houtem over cumulatie bij arrondissementscommissarissen verklaart de minister dat het voorbarig is om de functie van arrondissementscommissaris in vraag te stellen (vraag nr. 182 aan Marino Keulen, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 10-10-2006).

De minister argumenteert dat met de vaststelling dat arrondissementscommissarissen die een andere opdracht krijgen zoals bijvoorbeeld administrateur-generaal van de Staatsveiligheid, of medewerker op een ministerieel kabinet, hiertoe telkens verlof voor opdracht krijgen.

Niettemin blijft de vraag of, ook los van deze vaststelling, het opdrachtenpakket en de tijdsbesteding van een arrondissementscommissaris de instandhouding van deze functie verantwoorden.

Kan de minister meedelen of er ter zake al een evaluatie werd gemaakt? Zo neen, acht hij het aangewezen om een dergelijke evaluatie uit te voeren?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 92 van 7 februari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Nog maar vrij recent, met name via het provinciedecreet van 9 december 2005 heeft het Vlaamse Parlement de functie van arrondissementscommissaris bevestigd. Zij zijn commissarissen van de Vlaamse Regering, onverminderd hun functie als commissaris van de federale Regering en oefenen hun opdracht uit onder het gezag van de provinciegouverneur.

De arrondissementscommissarissen worden benoemd door de Vlaamse Regering op eensluidend advies van de ministerraad. De Vlaamse Regering bepaalt het aantal arrondissementscommissarissen en regelt hun rechtspositie. Het statuut van de arrondissementscommissarissen en van de adjunct-arrondissementscommissarissen werd vastgesteld bij Besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004.

Het takenpakket en de bevoegdheden van de arrondissementscommissarissen zijn bijgevolg wettelijk bepaald. Ik verwijs daarvoor, wat Vlaanderen betreft, naar het reeds aangehaalde artikel 66 van het Provinciedecreet. Artikel 66, §2 van het Provinciedecreet bepaalt dat de provinciegouverneur de uitoefening van bevoegdheden of opdrachten die hem zijn toegekend kan opdragen aan een of meer arrondissementscommissarissen. Tevens duidt de provinciegouverneur in geval van afwezigheid een arrondissementscommissaris aan om hem te vervangen. Recent werden de arrondissementscommissarissen nog belast met het toezicht op en de evaluatie van de gewestelijke ontvangers.

De bevoegdheden van de arrondissementscommissarissen als commissaris van de federale Regering worden geregeld in de artikelen 133 tot 139bis van de Provinciewet. Het zijn voornamelijk bevoegdheden inzake veiligheid en politie.

Daarnaast zijn er ook (adjunct-)arrondissementscommissarissen die specifieke taken vervullen in het kader van de taalwetgeving. Artikel 64 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 bepaalt dat de adjunct van de arrondissementscommissaris van Tongeren in de gemeente Voeren de ambtsopdrachten van arrondissementscommissaris uitoefent en toeziet op de naleving van de taalwetgeving. In het arrondissement Moeskroen is er, overeenkomstig artikel 63 van dezelfde gecoördineerde wetten, eveneens een arrondissementscommissaris om daarop toe te zien.

Een evaluatie van de opdrachten en de tijdsbesteding van de arrondissementscommissarissen is momenteel niet aan de orde, rekening houdend met de recente regelgeving.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 93
van 7 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Socialehuisvestingsmaatschappijen - Aardgaskorting

De federale overheid kende vorig jaar een aardgaskorting toe voor de gezinnen die het eerste semester met aardgas verwarmden. Deze korting bedroeg 44 euro. Gezinnen of personen die recht hebben op een sociaal tarief konden een korting krijgen van 80 euro.

Voor gezinnen in een woning met een collectieve aardgasaansluiting moest de eigenaar een aanvraag indienen om die toelage te krijgen. In veel gevallen dus ook de socialehuisvestingsmaatschappijen voor de socialewoningbouwcomplexen.

Deze aanvragen voor de aardgaskorting met collectieve aansluiting moesten tegen 31 december 2006 ingediend zijn.

1. Werden de betrokken huisvestingsmaatschappijen hiervan voldoende op voorhand ingelicht?
2. Hebben alle rechthebbende huisvestingsmaatschappijen tijdig een aanvraag ingediend?

Zo neen, welke huisvestingsmaatschappijen niet?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 93 van 7 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Ik verwijs vooreerst naar mijn antwoorden op parlementaire vragen 58 en 61, die ook handelden over de aardgastoelage binnen de sociale huisvesting. De aardgastoelage betreft een federaal initiatief, waarvoor de sociale huisvestingsmaatschappijen, net als alle andere verhuurders, de geijkte procedures aangeboden kregen. Gelet op de verantwoordelijkheid die de sociale huisvestingsmaatschappijen decretaal werd toegeschreven, acht ik het niet opportuun om daarin verder regulerend of bevoogdend op te treden.
2. Tot op heden heb ik geen weet van sociale huisvestingsmaatschappijen die hun aanvraag niet tijdig zouden hebben ingediend. Het is de verantwoordelijkheid van het IVA Inspectie RWO om erop toe te zien dat wetten en regels correct worden toegepast door de sociale huisvestingsmaatschappijen en dat het algemeen belang niet wordt geschaad. Navraag bij het IVA leert dat er momenteel geen gevallen bekend zijn waarbij er hiermee problemen zouden zijn. Van zodra er gevallen bekend mochten zijn, zal de IVA deze ten gronde onderzoeken en hieraan gepast gevolg geven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 95
van 16 februari 2007
van **WIM VAN DIJCK**

Sociale huur - Huurprijs bij verplichte herhuisvesting

Bij renovatiewerken gebeurt het vaak dat een sociale huurder door de socialehuisvestingsmaatschappij verplicht wordt tijdelijk te verhuizen naar een andere woning.

Het aanvaarden van deze herhuisvesting wordt in het sociale huurbesluit aangeduid als een plicht van de huurder.

De wetgeving bepaalt evenwel niet aan welke modaliteiten de voorgestelde nieuwe woning en de nieuwe huurprijs dienen te voldoen. Het lijkt evenwel niet billijk dat de huurprijs van de nieuwe woning hoger zou zijn dan de oude woning, gezien het verplichte karakter van de verhuis.

1. Werden in het verleden door de minister, zijn diensten of door de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) richtlijnen verstrekt waaraan socialehuisvestingsmaatschappijen dienen te voldoen in geval van herhuisvesting bij renovatiewerkzaamheden?

Bevatten deze richtlijnen enige verplichtingen betreffende de huurprijs van de nieuwe verhuurde woning?

2. Hoe bepaalt een socialehuisvestingsmaatschappij de huurprijs voor de nieuwe (mogelijk tijdelijke) woning? Wordt de huurprijs meteen na de verhuis berekend op de basishuurprijs van de nieuwe woning, of blijft (wanneer de verhuis tijdelijk is) de basishuurprijs van de oude woning voorlopig gelden?

Indien de basishuurprijs van de oude woning (tijdelijk) blijft gelden, hoelang blijft de oude basishuurprijs behouden, ermee rekening houdende dat huurders vaak niet meer terugkeren naar hun oude woning?

3. Gebeurt het dat een huurder zich bij een gedwongen (tijdelijke) verhuis naar aanleiding van renovatiewerken geconfronteerd ziet met een verhoging van de (basis- en reële) huurprijs?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 95 van 16 februari 2007

van **WIM VAN DIJCK**

1. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 oktober 2000 tot reglementering van het sociale huurstelsel bepaalt inderdaad dat een huurder moet instemmen met een tijdelijke herhuisvesting wanneer de sociale huisvestingsmaatschappij (SHM) dat noodzakelijk acht met het oog op uit te voeren renovatiewerken. Deze verplichting is nodig om het de sociale huisvestingsmaatschappijen mogelijk te maken hun patrimonium goed te beheren en de nodige renovatiewerken uit te voeren. Het besluit van de Vlaamse Regering van 6 april 1995 tot vaststelling van de typehuurovereenkomst voor sociale woningen voorziet aanvullend in de verplichting om zonder vergoeding de uitvoering van werken te gedogen. In die typehuurovereenkomst werd wel vastgelegd dat de verhuurder een huurprijsvermindering moet toestaan wanneer de huurder de woning tijdens de werken *blijft bewonen* en daarbij geconfronteerd wordt met een ernstige genotsderving, maar over de te betalen huurprijs bij een *verplichte verhuis* werden echter in de reglementering geen voorwaarden gesteld.

Persoonlijk ben ik van mening dat een huurder die verplicht wordt om tijdelijk te verhuizen tijdens de duur van de werken niet geconfronteerd mag worden met een huurprijsstijging. De te betalen huurprijs speelt immers dikwijls een belangrijke rol bij het al dan niet aanvaarden van een woning. Bovendien kunnen onvoorziene huurprijsstijgingen de huurder in financiële moeilijkheden brengen. Maar zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger wellicht weet, is de te betalen huurprijs in principe steeds het resultaat van een functie waarbij de basishuurprijs van de sociale woning wordt aangepast in functie van het inkomen en de gezinssamenstelling. Door de verhuis naar een andere woning dient *strikt genomen* ook de basishuur, vastgesteld in functie van de kostprijs van die woning, te worden gebruikt. Voor een groot aantal huurders zal een andere basishuur echter niet rechtstreeks resulteren in een andere te betalen huurprijs, omdat hun jaarlijks te betalen huur beperkt wordt tot 1/60ste van het gezamenlijk netto-belastbaar jaarinkomen. Sommige huurders zullen echter een stijging van de basishuurprijs wel voelen, zeker indien ze de absolute minimumhuurprijs, nl. de helft van de basishuur, moeten betalen.

In de vigerende reglementering is wel de *mogelijkheid* voorzien om ingeval van verplichte tijdelijke verhuis een huurprijsvermindering toe te staan voor de duur van de werken. Deze vermindering komt in de praktijk doorgaans neer op het (tijdelijk) laten doorlopen van de lagere oude huurprijs.

2. Zoals in mijn antwoord op vraag 1 al wordt aangehaald, bestaat binnen de regelgeving enkel de optie om de oude basishuur voor de duur van de werken te laten doorlopen. Hoewel een groot aantal sociale huisvestingsmaatschappijen de oude huurprijs inderdaad gewoon aanhoudt gedurende de tijdelijke bewoning, is dit *geen verplichting*.

Als de SHM de huurprijs tijdelijk heeft laten doorlopen zal zij, wanneer blijkt dat de huurder niet meer wenst terug te keren naar zijn oude woning, een nieuwe huurovereenkomst opmaken (met de nieuwe woning als onderwerp) en de te betalen huurprijs herberekenen op basis van de basishuur van de nieuwe woning.

3. Omwille van enerzijds de huidige huurprijsberekening (cf. mijn antwoord op vraag 1) en anderzijds het feit dat de SHM's niet de verplichting hebben om de oude huurprijs aan te houden,

kan het voorkomen dat een huurder tijdens zijn tijdelijke verhuis geconfronteerd wordt met een hogere huurprijs. Maar ook dan zouden de al aangehaalde beperkingen ($1/60^{\text{ste}}$ van het inkomen als bovengrens met $1/2^{\text{de}}$ van de basishuurprijs als absolute minimumhuurprijs en de normale (private) huurprijs van de woning als maximum huurprijs) de gevolgen in principe *beperkt moeten houden*.

Dat neemt niet weg dat ik zal onderzoeken of in de *nieuwe sociale huurreglementering* kan worden vastgelegd dat de te betalen huurprijs niet mag stijgen door een tijdelijke verplichte verhuis.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 96
van 16 februari 2007
van **WIM VAN DIJCK**

Minderhedendecreet - Subsidies

Graag had ik een antwoord gekregen op volgende vragen met betrekking tot de financiële middelen/subsidies die toegekend worden in het kader van het Vlaams Minderhedendecreet.

1. Wat is het totale bedrag dat werd/wordt besteed in uitvoering van het Minderhedendecreet?
2. Welk bedrag ontving/ontvangt het Vlaams Minderhedencentrum en hoeveel personeelsleden stelt het te werk?
3. Welk bedrag ontving/ontvangt het Forum van Etnisch-culturele Organisaties en hoeveel personeelsleden stelt het te werk?
4. Welk bedrag ontvingen/ontvangen de provinciale integratiecentra en hoeveel personeelsleden stellen zij te werk?
5. Kan de minister een overzicht geven van de in het kader van artikel 43 van het decreet gesubsidieerde projecten? Welke bedragen ontvingen deze projecten?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 96 van 16 februari 2007

van **WIM VAN DIJCK**

1. In de begroting 2006 was voor de uitvoering van het Minderhedendecreet 13.202.000 euro voorzien. In de begroting 2007 is 13.774.000 euro ingeschreven.
2. Het Vlaams Minderhedencentrum ontving voor de werking in 2006 1.549.318,19 euro. Voor de werking in 2007 is 1.588.440,90 euro voorzien. Het subsidiebedrag wordt jaarlijks aangepast aan de evolutie van de loonkosten (anciënniteitsaanpassingen) en de index. Het Vlaams Minderhedencentrum moet, op basis van de overeenkomst met de Vlaamse overheid, minimaal 21 personeelsleden tewerkstellen.
3. Het Minderhedenforum ontving voor zijn werking in 2006 291.949,21 euro. Voor de werking in 2007 is 299.036,10 euro voorzien. Ook dit subsidiebedrag wordt jaarlijks aangepast aan de evolutie van de loonkost en de index. Het Minderhedenforum wordt gesubsidieerd voor 5 personeelsleden.
4. Hieronder een overzicht van de middelen die toegekend werden/zullen worden aan de integratiecentra in 2006 en 2007, met de minimale personeelsformaties.

Centrum	Minimale personeelsformatie (VTE)	Subsidie-enveloppe 2006 in euro	Subsidie-enveloppe 2007 in euro
PIC West-Vlaanderen	8,25	448.957,61	459.721,50
ODICé Oost-Vlaanderen	21	1.162.365,64	1.190.497,35
ING Gent	10,5	601.223,40	615.776,87
LIC De Acht Antwerpen	34,5	1.921.058,76	1.967.705,54
PRISMA Antwerpen	20	1.122.186,30	1.149.401,56
PI Brussel Foyer	15,8	947.442,36	970.638,38
PRIC Vlaams-Brabant	15	845.291,23	864.537,58
PRIC Limburg	10,5	585.724,00	598.977,62
Totaal	135,55	7.634.249,28	7.817.255,40

De enveloppe wordt jaarlijks aangepast aan de evolutie van de loonkost en de index.

5. In 2006 werden onderstaande projecten gesubsidieerd in het kader van artikel 43 van het Minderhedendecreet.

Uitvoerder	Project	Subsidiebedrag in euro
Vlaams Minderhedencentrum	Ondersteuning van de onthaal-bureaus	123.951,33
Minderhedenforum	Trefmedia, trefpunt voor media in diversiteit	30.000

Dia	Publiekswerking in het Atlasgebouw : experimenteren met diverse werkvormen	149.756,39
Vlaams Minderhedencentrum	Vorming personeel statuut en internationaal privaat recht	14.333,33
Vluchtelingenwerk Vlaanderen	Overdracht van de begeleidingsmethodiek voor gelijkstelling van buitenlandse diploma's	121.495,50

In 2007 werden nog geen projecten gesubsidieerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 98
van 20 februari 2007
van **LINDA VISSERS**

Gemeenteraadsleden - “Vergaderingen die hervat worden”

In het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 houdend het statuut van de lokale en provinciale mandataris – Hoofdstuk I. Lijst van de vergaderingen – art. 15, wordt een overzicht gegeven van de vergaderingen vermeld in artikel 17, §1, van het Gemeentedecreet. Dit is een aanvulling bij het Gemeentedecreet.

Onder 7° wordt melding gemaakt van “vergaderingen die hervat worden”.

De meeste gemeentebesturen weten niet wat hiermee wordt bedoeld.

Kan de minister dit verduidelijken?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 98 van 20 februari 2007

van **LINDA VISSERS**

Met het tekstgedeelte van artikel 15, 7°, (“vergaderingen die hervat worden”) van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 houdende het statuut van de lokale en provinciale mandataris, worden de vergaderingen bedoeld die, onder meer omwille van hun lange duurtijd, als twee afzonderlijke vergaderingen kunnen beschouwd worden. Het gaat hier bijvoorbeeld om vergaderingen die veel tijd in beslag nemen, en die daardoor relatief lang worden onderbroken. Onder die terminologie kunnen ook gemeenteraadszittingen vallen die ’s avonds laat beëindigd worden om de avond nadien voortgezet te worden. Niet bedoeld zijn uiteraard de vergaderingen die onderbroken worden voor een korte pauze en die in hun geheel niet onevenredig lang duren.

Deze bepaling past binnen het opzet van het Gemeentedecreet, namelijk het bieden van ruimte voor lokaal maatwerk. Zij biedt de lokale besturen de ruimte om zelf op een ordentelijke wijze hun vergaderingen te organiseren. Vanzelfsprekend betekent deze bepaling geen vrijgeleide voor het ongebreideld toekennen van presentiegelden.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 65
van 19 januari 2007
van **BART CARON**

Ad-nominatimsubsidies Gelijke Kansen - Indexering en verankering

Op een gelijkaardige schriftelijke vraag aan uw collega-minister Van Mechelen kreeg ik op 2 januari van dit nieuwe jaar antwoord. Mijn vraag ging over de ad-nominatimsubsidies aan verenigingen.

Ik stelde hem volgende vragen:

- hoeveel organisaties er door de Vlaamse overheid nog ad nominatim, of op vergelijkbare wijze, gesubsidieerd worden en in welke sectoren dit nog gebeurt dit en hoeveel het totaal van middelen is dat naar deze subsidiëring gaat;
- hoeveel van deze organisaties geen indexering wegens inflatie en wegens anciënniteit verhogingen ontvangen ;
- hoeveel het de Vlaamse overheid jaarlijks extra zou kosten om deze subsidie van deze organisaties toch te indexeren;
- hoeveel het de Vlaamse overheid extra zou kosten wanneer deze organisaties eenmalig de gedeerde inkomsten retroactief, sinds de aanvang van hun subsidiëring, toch betaald zouden krijgen;
- en of de Vlaamse Regering plannen heeft voor deze indexering; zo ja, welke stappen de minister plant om dit structureel probleem voor deze organisaties te verhelpen en hoe hij tegenover het systeem van ad-nominatimsubsiëring staat.

Op deze vragen kreeg ik een uitgebreid antwoord, maar voor bepaalde aspecten verwees de minister naar de vakministers.

Op mijn bovenvermelde eerste twee vragen kreeg ik volgende antwoorden.

- 1) Het bepalen van het aantal organisaties dat vanuit de Vlaamse begroting via “projectmiddelen of ad-nominatimsubsidies quasi permanent gesubsidieerd worden” is een vraagstuk dat enkel door de betrokken functioneel bevoegde Vlaamse ministers en hun diensten kan worden beantwoord. Zij nemen immers de beslissing om desgevallend de werking van allerlei organisaties te subsidiëren.
- 2) Hetzelfde geldt voor het bepalen van het aantal organisaties waarvan de subsidie niet standaard wordt geïndexeerd. Echter kan elke minister, die van oordeel is dat een projectmatige subsidie dient verhoogd te worden met een index of andere kostenverhogingsmechanismen, dit via een herschikking van zijn eigen begroting steeds doen.
De aanpassing van de subsidiëring aan de gevolgen van de weddendrift ingevolge anciënniteitsopbouw komt momenteel enkel voor bij subsidieregelingen die volledig reglementair onderbouwd zijn. Dat is logisch, omdat via de reglementering de Vlaamse Overheid een duidelijke

lijk afgebakende taak heeft voorzien, evenals structurele middelen, uitgaande van een vooropgesteld beheersingsmodel.

Minister Van Mechelen verklaarde dat het uiteraard iedere Vlaamse minister vrij staat zelf herschikkingen door te voeren en binnen zijn kredieten de ruimte te zoeken die nodig is om meer armslag te geven aan de organisaties die hij of zij wenst te betoelagen op een facultatieve, niet-reglementair onderbouwde wijze.

Het budget voor het beleidsdomein Gelijke Kansen steeg de afgelopen periode in vergelijking met voorgaande begrotingen. Hiermee werden extra activiteiten ontwikkeld.

Omdat net bovenvermelde vragen 1) en 2) de essentie van mijn vraagstelling was en ik door minister Van Mechelen wordt doorverwezen, wil ik de minister volgende vragen te stellen.

1. Hoeveel en welke organisaties (verenigingen) binnen het beleidsdomein Gelijke Kansen genieten een ad-nominatimsubsidie?
2. De hoogte van deze bedragen wordt weergegeven in de begroting van de Vlaamse Regering 2006.

Hoeveel en welke van deze ad-nominatimorganisaties genieten een jaarlijkse indexering van deze middelen?

3. Zijn er plannen om naar aanleiding van de volgende begroting ook de indexering van de niet-geïndexeerde ad-nominatimsubsidies te bekijken van de organisaties die reeds jarenlang deel uitmaken van het beleidsdomein?

Zo ja, welke timing stelt de minister hiervoor voorop? Welke stappen werden hiervoor in het verleden eventueel reeds gezet?

4. Het gaat hier om, in de woorden van minister Van Mechelen, "facultatieve subsidies, zelfs al kunnen ze als recurrent worden beschouwd".

Is het de bedoeling om deze subsidiëring in de toekomst reglementair te onderbouwen en te evolueren naar structurele middelen? Dit zou immers meer bestaanszekerheid bieden aan de betrokken organisaties.

Welke concrete stappen worden eventueel gepland?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Vervotte (vraag nr. 60) en Van Brempt (nr. 65).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 65 van 19 januari 2007

van **BART CARON**

1. Op het begrotingsprogramma 2007 van het Vlaamse Gelijkekansenbeleid staan acht organisaties ad nominatum ingeschreven: vzw RoSa, vzw Nationale Vrouwenraad – Nederlandstalige afdeling, vzw Gynaica, vzw Vrouwen Overleg Komitee, vzw Holebifederatie, vzw Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een handicap, vzw Steunpunt Allochtone Meisjes en Vrouwen en vzw ENTER.
2. Drie van deze acht organisaties genieten van een gedeeltelijke jaarlijkse indexatie van hun middelen. Het betreft de subsidiebedragen ingeschreven op naam van de vzw's Rosa, de Holebifederatie en de Nederlandstalige Vrouwenraad. Deze indexatie spruit voort uit de algemene regularisatie van DAC-projecten die de vorige regering doorvoerde. De drie voornoemde organisaties stelden een aantal van dergelijke DAC-ers te werk. Na de regularisatie kwamen deze mensen op de loonlijst van de organisaties zelf terecht en werden de loonkosten gecompenseerd via een verhoging van de ad nominatum subsidies vanuit Gelijke Kansen. Het is slechts dit beperkt aandeel in het totale subsidiebedrag dat jaarlijks wordt geïndexeerd.
3. Naar aanleiding van de technische bilaterales die vorig jaar werden gevoerd in het kader van de begrotingsopmaak 2007, bracht ik het probleem van de niet-indexatie van de ad nominatum gesubsidieerde organisaties op de agenda. Terwijl in de begroting van de Vlaamse overheid wel rekening wordt gehouden met de indexering van wedden die uitbetaald of structureel betoelaagd worden, geldt dit niet voor facultatieve subsidies met een uitgesproken structureel karakter, hetgeen op termijn nefast is voor de betrokken organisaties. Het kabinet van mijn collega bevoegd voor begroting, de heer Van Mechelen, heeft ter plaatse beloofd deze anomalie overheen de verschillende Vlaamse beleidsdomeinen te bestuderen en dit met het oog op een generieke, structurele oplossing voor de toekomst. Er kan in deze echter geen sprake zijn van een compensatie met eigen beleidsmiddelen aangezien dergelijke werkwijze de beleidsmiddelen van het Vlaamse gelijkekansenbeleid stapsgewijs zouden uithollen. Ik zal dit probleem dan ook opnieuw bij mijn collega aanklaarten en dit in het kader van de volgende begrotingsopmaak.
4. De betrokken organisaties zijn essentieel in de ondersteuning en uitbouw van een performant Gelijkekansenbeleid en worden daarom dan ook ad nominatum gesubsidieerd. Deze subsidies stellen de organisaties in staat om hun specifieke doelstellingen waar te maken. Deze doelstellingen passen binnen de inhoudelijke lijnen waarrond het Vlaamse gelijkekansenbeleid wordt uitgebouwd. De wijze waarop deze organisaties bijdragen tot dit beleid is echter sterk verschillend en onderling moeilijk vergelijkbaar. Zo ontplooiën ze allen een maatschappijgerichte werking, maar terwijl de ene zich bijvoorbeeld in hoofdzaak richt op sensibilisering en/of opiniering, focust de andere zich vanuit een koepelfunctie op de versterking van het middenveld. Ook de beleidsgerichte component en de mate waarin de organisaties fungeren als rechtstreekse gesprekspartners varieert. Hun werking is dan ook moeilijk onder één noemer terug te brengen. De wijze waarop ze momenteel gesubsidieerd worden, laat echter de nodige ruimte voor onderlinge verschillen. Het idee om te werken naar een decretale onderbouw voor deze organisaties is een mogelijke piste voor de toekomst. Hierbij moet worden bekeken in hoeverre een regelgeving die alle betrokken organisaties overspant, gezien hun onderlinge verschillen, mogelijk en haalbaar is. Ik plan in 2007 nog geen concrete stappen in de richting van een eventuele decretale verankering

maar zal het idee wel aankaarten op het inhoudelijk afstemmingoverleg dat op regelmatige basis met de betrokken organisaties georganiseerd wordt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 66
van 19 januari 2007
van **CARL DECALUWE**

Afstemming projecten De Lijn en wegenprogramma's - De Panne

Geprogrammeerde doorstromingsprojecten van De Lijn worden vaak niet of niet tijdig gerealiseerd omdat de projecten op het investeringsprogramma Wegen niet kunnen worden uitgevoerd of sterk worden geremd.

Bijvoorbeeld in De Panne wordt een aparte bedding voorzien, maar zijn de onteigeningen realistisch?

1. Op welke manier wordt gezorgd voor een realistische afstemming tussen beide investeringsprogramma's?
2. Wat is de timing en in welke middelen wordt er voorzien voor onteigeningen inzake de aanleg voor een afzonderlijke bedding in De Panne?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 201) en Van Brempt (vraag nr. 66).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 66 van 19 januari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. In 2005 is er voor De Panne een verkeersstudie uitgevoerd om de doorstroming in de doortocht van De Panne te verbeteren. Als resultaat van deze studie zijn de verkeerslichten aan de Zeelaan aangepast en is de eigen bedding verlengd van de Bortierplaats tot de Geitenweg.

Om de planning van de wegenprogramma's en de investeringsprogramma's van De Lijn op elkaar af te stemmen is er een driemaandelijks overleg tussen de diensten Wegen (Agentschap Infrastructuur) en de diensten van De Lijn.

2. Buiten de reeds bestaande eigen bedding in De Panne zijn er op dit ogenblik geen plannen om bijkomende eigen beddingen te realiseren in De Panne.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 67
van 19 januari 2007
van **CARL DECALUWE**

Busverbinding Tielt-Roeselare - Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 143 van 30 maart 2006 “Busverbinding Tielt-Roeselare – Stand van zaken” had ik van de minister graag de huidige stand van zaken vernomen (Websitebulletin, publicatiedatum 15-05-2006).

1. Wat is de stand van zaken van dit beloofde project?
2. Wat waren de resultaten van het potentieelonderzoek vervoersgebied Roeselare?
3. Zal die verbinding er nog komen? En zo ja, wat is de geplande timing?

Zijn er budgettaire middelen voorhanden om het project op te nemen in het programma netmanagement?

Is er bereidheid van de betrokken gemeenten om het project te ondersteunen?

4. Is deze verbinding terug te vinden in het programma voor nieuwe exploitatieprojecten?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 67 van 19 januari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Het potentieelonderzoek en de kostprijsberekening voor deze busverbinding zijn afgerond.
2. Volgens het potentieelonderzoek heeft een nieuwe busverbinding een potentieel tijdens de avondspits (tussen 16 uur en 17 uur) van 170 reizigers richting Tielt en 210 reizigers richting Roeselare.
3. De lijn Roeselare – Tielt is opgenomen in de ‘long list’ voor projecten netmanagement die voor realisatie tijdens deze legislatuur in aanmerking komen.

Voor netmanagement is van 2007 tot 2009 een budgettair groeipad voorzien, dat in 2009 voor de gezamenlijke projecten netmanagement op een recurrente totaalcost van 42 miljoen euro uitkomt.

Het is binnen dit budget van 42 miljoen euro dat binnen deze legislatuur de projecten tegen elkaar moeten worden afgewogen, rekening houdend met hun reizigerspotentieel, met beleidsprioriteiten zoals hun bijdrage tot een modal shift in het woon – werkverkeer en hun bijdrage tot het oplossen van structurele capaciteitsproblemen en hun kost.

Bij selectie van dit project moet, zoals voor alle projecten in het kader van het netmanagement, de convenantprocedure nog worden doorlopen. In het kader daarvan zullen desgevallend onder meer afspraken moeten worden gemaakt met de betrokken gemeentebesturen inzake doorstroming, halte-infrastructuur, informatie en derde betalerssystemen.

4. Er wordt jaarlijks een programma voor nieuwe exploitatieprojecten opgesteld. Er is nog geen programma voor 2007 beschikbaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 69
van 24 januari 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Tewerkstelling gehandicapten - Initiatieven

De integratie van personen met een handicap in de arbeidsmarkt blijft helaas op het terrein moeilijk.

1. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van deze legislatuur genomen om de werkgelegenheid voor gehandicapten te bevorderen door het integreren in de reguliere arbeidsmarkt?

Kan de minister hierbij een gedetailleerd overzicht geven van de tegemoetkomingen voor de werkgever met het oog op de aanpassing van de werkplek?

2. Welke initiatieven zijn er gepland voor de volgende jaren?
3. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van deze legislatuur genomen om de werkgelegenheid voor gehandicapten te bevorderen door werkverschaffing in beschutte werkplaatsen?
4. Welke initiatieven zijn er gepland voor de volgende jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 69) en Vandenbroucke (nr. 85).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 69 van 24 januari 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Als bevoegde minister van sociale economie heb ik pas vanaf 1 april 2006 de volledige bevoegdheid gekregen over de beschutte werkplaatsen. In het kader van de bestuurlijke hervorming 'Beter Bestuurlijk Beleid' zijn de bevoegdheden betreffende handicap en arbeid op die datum namelijk overgedragen van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. Daarbij zijn de instrumenten voor integratie op de *reguliere* arbeidsmarkt (trajectbegeleiding, gespecialiseerde oriëntering, gespecialiseerde beroepsopleiding, loonkostensubsidies, aanpassingen van de arbeidspost, tussenkomsten in verplaatsingen van en naar het werk, doventolken in het kader van arbeid, ...) toegewezen aan het beleidsdomein Werk en Sociale Economie, de beschutte werkplaatsen zijn (zoals al gemeld) toegevoegd aan mijn beleidsdomein sociale economie. Voor uw vraag kan ik dan ook enkel spreken over de periode vanaf 1 april 2006.

Binnen mijn beleidsdomein zijn al een aantal initiatieven ontwikkeld die werk maken van de integratie van personen met een handicap in het reguliere circuit. Vooreerst is eind 2006 een wetenschappelijke studie afgerond (uitgevoerd door het HIVA) die de methodiek 'supported employment' in kaart brengt, waarbij personen met een arbeidshandicap worden tewerkgesteld bij reguliere werkgevers met aangepaste en structurele begeleiding. Aan de hand van een Europese vergelijking van bestaande systemen, wordt gekeken in welke mate deze methodiek ook in Vlaanderen kan ingepast worden in de regelgeving en wat dan de kritische succesfactoren zijn die nodig zijn om te kunnen spreken van een geslaagde methodiek.

Daarnaast is ook een experiment opgestart in de beschutte (dec 2005) en de sociale werkplaatsen (juli 2006) dat in de praktijk werk maakt van het plaatsen van personen met een (arbeids)handicap bij reguliere werkgevers mits een intensieve en structurele begeleiding. De eerste resultaten in deze experimenten zijn zonder meer bemoedigend en tonen dat dit effectief mogelijk is.

In het kader van het Meerbanenplan is vorm gegeven aan twee acties die bijdragen aan de arbeidsmarktintegratie van de personen met een vermoeden van arbeidshandicap. Beide viseren immers langdurig werkzoekenden met medische en/of psychische problemen. In dit kader is 2,7 miljoen euro voorzien voor screening en activeringstrajecten. Dit zijn trajecten die uitgevoerd worden binnen een partnerschap met actoren uit het domein Werken Sociale Economie en actoren uit het domein Welzijn en die tot doel hebben om eerst de zorgproblematiek van de persoon aan te pakken alvorens met vrucht een traject naar de arbeidsmarkt kan worden aangevat. Daarnaast is 1,7 miljoen euro voorzien voor arbeidszorg. Het gaat om een uitbreiding van de arbeidszorg in het kader van de Sociale Werkplaatsen en nieuwe initiatieven in het kader van de beschutte tewerkstelling. Tevens zijn er pilootprojecten om de methodiek arbeidszorg op punt te zetten.

Ook door mijn collega van Werk Frank Vandenbroucke zijn al een aantal specifieke initiatieven ondernomen, maar hiervoor verwijs ik naar zijn antwoord op de door u gestelde vragen.

Voor een gedetailleerd antwoord op uw vraag inzake tegemoetkomingen voor de aanpassing van de werkplek, verwijs ik naar het antwoord van mijn collega Frank Vandembroucke aangezien deze steunmaatregel vanaf 1 april 2006 onder zijn bevoegdheid ressorteert.

2. Binnen mijn beleidsdomein zullen eind 2007 de resultaten bekend zijn van de experimenten 'supported employment' binnen de beschutte en sociale werkplaatsen. Bedoeling moet zijn om een methodiek te ontwikkelen die het voor personen met een arbeidshandicap makkelijker maakt om door- of in te stromen in een duurzame tewerkstelling bij een reguliere werkgever met de nodige structurele ondersteuning. Op basis van de resultaten en conclusies van deze experimenten zal werk gemaakt worden van het uitschrijven van een methodiek 'supported employment' die op de Vlaamse leest geschoeid dient te zijn. Daarbij zal in de eerste plaats getracht worden om de arbeidsgehandicapten die werken in beschutte en sociale werkplaatsen een extra instrument aan te bieden om het mogelijk te maken ook bij reguliere werkgevers een duurzame tewerkstelling te realiseren.
3. Zoals al gesteld, is ook de beschutte tewerkstelling van het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie verschoven, voorlopig met volledig behoud van de bestaande regelgeving. De werkgelegenheid voor personen met een handicap in de BW groeit nog steeds (in het eerste kwartaal van 2004 waren er 13.087 personen actief, 13.451 in 2005 en in 2006 waren het er 13.635).
In 2006 is het proces op gang gebracht om de regelgeving van de beschutte en de sociale werkplaatsen te integreren. Zo is er in de schoot van de SERV een Ronde Tafel opgestart om te overleggen over de vormgeving van een eenheidsdecreet en tegelijkertijd is een technische werkgroep actief bestaande uit ambtenaren van het Departement Werk en Sociale Economie en het Vlaams Subsidieagentschap Werk en Sociale Economie dat instaat voor de subsidiëring van zowel de beschutte als de sociale werkplaatsen. Ook hier is het de bedoeling om het beste van de twee domeinen te verenigen en te komen tot een nieuwe werkvorm die ondermeer een aantal barrières die momenteel bestaan inzake doorstroom van doelgroepwerknemer, weg te werken.
4. De nodige aandacht blijft gaan naar het voorzien van een groeipad om ook tewerkstelling van doelgroepwerknemers in de beschutte werkplaatsen mogelijk te maken. Het moet duidelijk zijn dat we spreken van een én én verhaal waarbij én de tewerkstelling binnen een 'beschermde' setting én de tewerkstelling bij reguliere werkgevers gestimuleerd worden. De belangrijkste vernieuwingen zullen vorm krijgen binnen het geplande eenheidsdecreet. Het gaat dan zowel om de afstemming van de regelgeving BW en SW als het 'buiten de muren treden' van de beschutte tewerkstelling in het kader van 'supported employment'.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 72
van 26 januari 2007
van **ERIK TACK**

De Lijn Ronse - Beheer busstation

Het autobusstation in Ronse, gelegen aan de Oudstrijderslaan, wordt gebruikt door zowel de bussen van De Lijn als de bussen van TEC.

Hoewel de voorhanden zijnde infrastructuur verlichting bevat, is deze reeds sinds vorig jaar niet meer in werking.

's Avonds is het ter hoogte van deze site zo goed als pikdonker. Dit maakt het voor de busreiziger onmogelijk om de dienstregeling te lezen. Bovendien creëert deze situatie een gevoel van onveiligheid.

1. Wie is eigenaar van deze infrastructuur?
2. Wie staat in voor het beheer van dit autobusstation?
3. Bestaat er een gebruiksovereenkomst tussen De Lijn en TEC voor het gemengd gebruik van deze infrastructuur en heeft deze financiële implicaties voor De Lijn en voor TEC?
4. Wordt door De Lijn voorzien in regelmatige inspecties van de door haar gebruikte infrastructuur?
5. Wie is verantwoordelijk voor het onderhoud van dit autobusstation in Ronse en meer in het algemeen voor de door De Lijn gebruikte infrastructuur in Vlaanderen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 72 van 26 januari 2007

van **ERIK TACK**

1. Parking en busstation zijn eigendom van de NMBS-holding
2. De stad Ronse staat hiervoor in in kleine wegenis
3. Neen
4. Ja, de infrastructuur wordt geregeld door De Lijn geïnspecteerd.
5. Kleine wegenis en halteaccomodatie in Ronse vallen onder de verantwoordelijkheid van de stad Ronse en normaal gezien wordt algemeen de infrastructuur van autobusstations aan de NMBS-stations na aanleg ingedeeld bij de kleine wegenis voor verder onderhoud door betrokken wegbeheerder

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 73
van 26 januari 2007
van **JORIS VAN HAUTHEM**

De Lijn - Reclamereglementering

Volgens artikel 75 van het koninklijk besluit (KB) van 15 maart 1968 “houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan auto’s, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen”, mag geen publiciteit worden gevoerd op de buitenste ruiten van de voor het bezoldigd vervoer van personen of voor hiermede gelijkgesteld gratis vervoer gebezigde auto’s. Ook passagiersbussen worden hiermee gelijkgesteld. Artikel 19 van het KB van 15 september 1976 bepaalt bovendien dat de voertuigen aan de reizigers altijd een “uitstekend zicht” moeten geven en dat het aanbrengen van berichten op ruiten verboden is.

In 2001 liet de Bond voor Trein-, Tram- en Busgebruikers al de MIVB dagvaarden omdat de KB’s niet werden gerespecteerd: de reclame is hinderlijk voor (slechtziende) reizigers en kan de verkeersveiligheid in het gedrang brengen. Op de Interministeriële Conferentie voor Mobiliteit van 24 april en 12 juni 2001 werd het probleem bevestigd, “waardoor er een drastische hervorming van de reglementering inzake publiciteit op de ramen van trams, premetro’s, autobussen en autocars moest plaatsvinden” en waarbij rekening zou gehouden worden met de vier volgende elementen: de weerslag op de begroting van de vervoermaatschappijen; het advies van de federale politie; het advies van de gebruikersverenigingen en het advies van de vervoermaatschappijen zelf. Er zou vervolgens een voorbereidend dossier worden opgesteld dat zou dienen voor het advies aan de federale minister voor Mobiliteit. Op basis van deze ontwikkelingen zou de Vlaamse Regering dan haar standpunt bepalen in deze situatie.

Intussen biedt de NV “LijnCom”, een dochter van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn, die exclusief alle reclameruimte op de zowat 4.000 voertuigen van De Lijn commercialiseert, nog steeds publiciteitsbanden aan op de achterraut, alsook de mogelijkheid om bussen haast volledig in een publiciteitskleedje te steken, inclusief de vensters.

1. Wat was uiteindelijk het resultaat van de vermelde interministeriële conferenties?

En wat was het standpunt van de Vlaamse Regering op basis van deze ontwikkelingen?

2. Gaat de minister ervan uit dat deze praktijken op dit moment in strijd zijn met de vigerende federale regelgeving en zo ja, wat zijn hiervan de concrete gevolgen voor De Lijn? Moet er volgens haar hierover opnieuw overleg worden gepleegd met haar federale en gewestelijke collegae?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 26 januari 2007

van **JORIS VAN HAUTHEM**

1. De standpunten op de vermelde interministeriële conferenties waren niet eenduidig.

Op 26 januari 2007 keurde de Vlaamse Regering het besluit goed tot wijziging van het besluit van 20 juli 2004 betreffende de exploitatie en de tarieven van de VVM, waardoor het derde lid van artikel 38 wordt: "Om de reizigers een uitstekend zicht te bieden, is het verboden om reclame of berichten op de voor- en zijruiten van de voertuigen van de VVM aan te brengen".

De producten die LijnCom verkoopt, zijn in overeenstemming met de huidige regelgeving over reclame op de voertuigen van De Lijn. Deze bevatten geen reclame op zijruiten. De Lijn heeft LijnCom de opdracht gegeven om de regelgeving i.v.m. ruitreclame te volgen.

2. Gezien de recente beslissing van de Vlaamse Regering, ben ik van oordeel dat hierover niet opnieuw overleg moet worden gepleegd met mijn federale collega of met mijn collega's van de andere gewesten. De ruiten van de voertuigen bieden nu immers aan de reizigers een uitstekend zicht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 74
van 26 januari 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Sociale tewerkstelling - Laaggeschoolde gehandicapten

Uit getuigenissen van een aantal mensen blijkt dat sommige laaggeschoolde gehandicapten tussen de mazen van het net dreigen te vallen.

Een aantal van deze mensen komt immers net niet in aanmerking voor steun van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), maar staat tevens te zwak om op eigen houtje te kunnen functioneren op de reguliere arbeidsmarkt.

De sociale economie, meer bepaald de sociale werkplaatsen, zou voor deze mensen een uitkomst kunnen bieden, vermits zij daar kunnen rekenen op voldoende begeleiding en omkadering. Toch lijkt het niet altijd evident om deze mensen in de sociale werkplaatsen aan de slag te krijgen.

1. Welke specifieke mogelijkheden bestaan er vandaag om deze mensen een kans op werkgelegenheid te bieden en op welke manier worden ze daarbij geholpen?
2. Worden de bestaande mogelijkheden geëvalueerd en zonodig bijgestuurd opdat deze mensen makkelijker hun weg vinden naar de arbeidsmarkt?
3. Worden er bijzondere toeleidingsinitiatieven ontwikkeld om mensen die net niet in aanmerking komen voor een tegemoetkoming van het VFSIPH naar een job in de sociale economie te leiden?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 74 van 26 januari 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

1. De toeleiding naar de sociale werkplaatsen verloopt via de VDAB. De sluitende aanpak van de VDAB is er op gericht om voor alle werkzoekenden de kortste weg naar de beste en meest duurzame tewerkstelling te realiseren. Binnen deze aanpak is er extra aandacht voor de kansengroepen, waaronder de personen met een arbeidshandicap. Deze laatste groep is veel ruimer dan de personen met een erkenning bij het VAPH (Vlaams Agentschap voor personen met een handicap voorheen Vlaams Fonds voor personen met een handicap). Ze omvat ook nog twee andere groepen: met name de werkzoekenden die op basis van medische attesten een beperkte of zeer beperkte arbeidsgeschiktheid toegekend kregen in hun dossier en de ex-BUSO leerlingen. Wie zoals in de vraag beschreven 'net niet in aanmerking komt voor een erkenning als persoon met een handicap bij het VAPH); valt zeker onder één van deze twee groepen van personen met een arbeidshandicap. Voor elke persoon met een handicap (en dus ook voor de groep waarvan hier sprake) wordt van bij de start van het traject via gespecialiseerde screenings nagegaan of deze nood heeft aan een gespecialiseerd traject (door de ATB-trajectbegeleidingsdiensten) of een generiek traject (bij de VDAB of andere partners) en/of nood heeft aan een aangepaste beroepsopleiding of reguliere beroepsopleiding (bv IBO). De keuze voor het één of het andere gebeurt dus niet alleen door de trajectbegeleider maar ook aan de hand van gespecialiseerde screenings door of op vraag van de VDAB (psychologisch onderzoek, oriëntatiecentra, medisch onderzoek ...), meestal aangevuld met gespecialiseerde screenings door de Centra voor gespecialiseerde voorlichting bij Beroepskeuze (of CGVB's, de screeningscentra die vroeger onder het VAPH vallen en sinds BBB onder de VDAB ressorteren) die ook nog steeds als multidisciplinair team de provinciale evaluatiecommissies van het VAPH adviseren inzake erkenningen. De laaggeschoolde personen met een handicap waarvan sprake in de vraag vallen dus onder de groep van personen met een arbeidshandicap en worden grondig gescreend in functie van een verdere trajectbegeleiding naar de hoogst haalbare duurzame tewerkstelling. Ze voldoen per definitie al aan twee van de 5 criteria uit de doelgroepafbakening voor sociale werkplaatsen zoals nu voorzien in de regelgeving: fysische, psychische of sociale beperkingen hebben en geen hoger diploma, getuigschrift of brevet gehaald hebben dan lager secundair onderwijs, BUSO of hoger secundair beroepsonderwijs. Indien tijdens de screenings en de begeleiding van deze personen blijkt dat ze ook voldoen aan de andere criteria voorzien in de reglementair voorziene doelgroepafbakening (op de dag voor in dienst neming ingeschreven zijn bij de VDAB als niet-werkend werkzoekende, in een begeleidingstraject zijn bij de VDAB, een door de VDAB erkende derde of een Vlaamse openbare instelling waarmee de VDAB een samenwerkingsovereenkomst heeft gesloten en 5 jaar inactief of gelijkgesteld zijn op de dag voor indiensttreding) kunnen ze naar een tewerkstelling als doelgroepwerknemer in een sociale werkplaats toegeleid worden.
2. Het Vlaamse Werkgelegenheidsbeleid wordt continu geëvalueerd, onder andere via het VIONA-onderzoeksprogramma. Bij de evaluatie van de hoger genoemde sluitende aanpak is gebleken dat een groep werkzoekenden kampt met een medische en/of psychische problematiek, vaak in combinatie met een lage scholingsgraad. Met middelen van het Meerbanenplan zullen vanaf 2007 de gespecialiseerde screenings zoals hierboven beschreven versterkt worden met 3000 extra activeringscreeningen voor mensen met medische, mentale, psychologische en/of psychiatrische problemen. Deze zullen uitgevoerd worden door de CGVB's. Wanneer die persoonlijke problematiek een belangrijke hinderpaal vormt voor de integratie op de arbeidsmarkt zullen deze werkzoekenden kunnen instappen in activeringsbegeleidingen. Deze begeleidingen worden

uitgevoerd door samenwerkingsverbanden tussen gespecialiseerde partners uit het werkveld inzake trajectbegeleiding, arbeidszorg en welzijn. Ook het aantal plaatsen in arbeidszorg wordt uitgebreid om deze mensen na de activeringsbegeleiding of op basis van een activeringscreening naar toe te leiden.

3. De VDAB heeft er al op gewezen dat 'grensgevallen' nu al op dezelfde diensten inzake screening, gespecialiseerde trajectbegeleiding en gespecialiseerde opleiding een beroep kunnen doen. Bedoeling is en blijft om deze mensen in eerste instantie toe te leiden naar het reguliere circuit en enkel, door te verwijzen naar de sociale economie indien blijkt dat dit de hoogst haalbare duurzame tewerkstelling is. Deze moet voorbehouden blijven aan de sociaal zwakste groepen. Momenteel worden trouwens wijzigingen in het bestaande stelsel van loonkostensubsidies onderzocht om de middelen ter ondersteuning van de reguliere tewerkstelling toe te kennen aan de juiste persoon en in de juiste mate.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 75
van 26 januari 2007
van **MARIJKE DILLEN**

Gehandicapte zelfstandigen - Ondersteuning

Voor de integratie van personen met een handicap in de arbeidsmarkt zijn er de laatste jaren verschillende initiatieven genomen.

Personen met een handicap moeten ook de mogelijkheid krijgen zich te vestigen als zelfstandige.

1. Kan de minister meedelen hoeveel personen met een handicap sinds 2004 zich hebben gevestigd als zelfstandige?
2. Welke initiatieven zijn er sinds het begin van deze legislatuur genomen om personen met een handicap die zich wensen te vestigen als zelfstandige op de arbeidsmarkt te ondersteunen?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Vervotte (vraag nr. 75) en Van Brempt (nr. 75).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 26 januari 2007

van **MARIJKE DILLEN**

1. Aangezien er geen specifieke registratie bestaat om na te gaan of iemand die zich vestigt als zelfstandige, persoon met een handicap is en er op dit moment ook geen speciale ondersteuningsmaatregelen voor die groep bestaan, is ons niet bekend hoeveel personen met een handicap zich vestigen als zelfstandige.
2. Binnen de sociale economie bestaan de activiteitencoöperatieven die zich specifiek richten naar kansengroepen die willen starten als zelfstandige. Deze activiteitencoöperatieven geven aan deze mensen de nodige zekerheid en ondersteuning gedurende een bepaalde termijn zodat betreffende persoon op een duurzame manier zijn/haar onderneming kan ontwikkelen en opstarten. Deze activiteitencoöperatieven staan ook open voor personen met een handicap, maar het is niet bekend hoeveel personen met handicap die als zelfstandige willen starten, hier werkelijk gebruik van maken.
Binnen het beleidsdomein van mijn collega-minister Frank Vandenbroucke wordt momenteel in het kader van de hervorming van de loonkostensubsidies (VIP, CAO 26) voor de particuliere sector, ook de situatie van de zelfstandige personen met een handicap onderzocht, rekening houdend met de aanbeveling van de SERV over deze loonkostsubsidies. De belangrijkste maatregelen die voor het ogenblik wel al bestaan zijn de vergoedingen voor aanpassing van de arbeidspost en voor aangepast gereedschap, die ook open staan voor personen met handicap in het statuut van zelfstandige.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 76
van 31 januari 2007
van **LINDA VISSERS**

Bescherming van klokkenluiders - Meldingen

De Vlaamse Regering keurde op 28 januari 2005 het protocol goed tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst ter bescherming van de klokkenluiders.

Dit protocol wilde een bijkomende rechtsbescherming bieden aan personeelsleden van de Vlaamse overheid die melding maken van onregelmatigheden zoals bijvoorbeeld nalatigheid, misbruik of misdrijf.

Het protocol trad in werking op 4 juli 2005 en bijgevolg is er nu meer dan een jaar verstreken waardoor een duidelijk beeld verkregen kan worden over de werking ervan.

1. Kan de minister medelen of hij/zij al meldingen van de Ombudsdienst heeft binnengekregen m.b.t. personeelsleden – onder zijn/haar bevoegdheid – die gebruik maakten van het protocol?
2. Kan de minister, in de algemene zin en uitsluitend m.b.t. onderzoek dat al is afgerond en waarbij inderdaad anomalieën aan het licht werden gebracht, aangeven wat de aard van de problemen was en of er eventueel al maatregelen werden genomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 23, Moerman nr. 20, Vandenbroucke nr. 90, Vervotte nr. 78, Van Mechelen nr. 48, Anciaux nr. 26, Bourgeois nr. 38, Peeters nr. 255, Keulen nr. 85 en Van Brempt nr. 76).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 31 januari 2007

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 77
van 31 januari 2007
van **CATHY BERX**

Tramlijn 11 Antwerpen - Doorstroming Ommeganckstraat

1. Hoe vaak werd tram 11 in Antwerpen in 2006 geconfronteerd met vertraging ten gevolge van te dicht bij de trasporen geparkeerde wagens in de Ommeganckstraat?
2. Hoe vaak heeft De Lijn een auto moeten laten wegslepen in 2006 in de Ommeganckstraat? Hoeveel auto's zijn er effectief weggesleept?
3. Hoeveel vertraging heeft tram 11 opgelopen ten gevolge van auto's die in de Ommeganckstraat te dicht bij de trasporen waren geparkeerd?
4. Was er een toename van het aantal weggesleepte auto's in 2006 in vergelijking tot 2005? 2004? En zo ja, hoe groot is die toename?
5. Welke inspanningen heeft De Lijn gedaan om de doorlooptijd van tram 11 te verbeteren?
6. Bestaat hierover overleg met de stad en eventueel met GAPA?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 77 van 31 januari 2007

van **CATHY BERX**

1. Er werden 146 stilstanden genoteerd
2. De takeldiensten werden door De Lijn 146 keer opgeroepen voor tussenkomst, waarvan voor het overgrote deel werd getakeld.
3. Het totaal aan oponthoud bedraagt 4.988 min. of 83 u. en 14 min.
4. Evolutie 2004 - 2006

Van de takeldiensten ontvingen wij het jaarbedrag dat door de automobilisten betaald werd voor de interventies.

Voor 2006 zijn de gegevens qua aantal interventies gekend, voor 2004 en 2005 kunnen die ingeschat worden aan de hand van de gemiddelde kostprijs van zo'n interventie in 2006 (ca. € 170 gemiddeld).

2004	2005	2006
146 keer	183 keer	146 keer

5 en 6.

De Lijn overlegt maandelijks met de stad voor het bespreken van diverse dossiers. Als vast agendapunt wordt de doorstroming van het openbaar vervoer over het volledige grondgebied behandeld. Tramlijn 11 is een stadslijn die over een groot deel van haar traject tussen het overige verkeer rijdt. Tijdens de bijeenkomsten met de stad worden punctueel zowel via infrastructurele ingrepen als maatregelen via regelgeving voorgesteld voor het bevorderen van de doorstroming van het openbaar vervoer. Met het realiseren van een tweede ingang aan het NMBS-station t.h.v. de Kievitzzone en het in gebruik nemen van een grote parking in deze zone zal de verkeerscongestie op de Plantin & Moretuslei nog verder toenemen. Er is op dit ogenblik een concept uitgewerkt dat ervoor zorgt dat het dwarsen van de Plantin & Moretuslei voor tramlijn 11 (Provinciestraat – Rolwagenstraat) verbetert. Het in dienst stellen van dit concept zal afhangen van de doorlooptijd van het dossier. In aansluiting op de herprofileringwerken in de Carnotstraat zal op korte termijn de voorziene excentrische trambedding tussen het Koningin Astridplein en de Ommeganckstraat ook gerealiseerd worden. Verder hangen de regelmaat en doorstroming van het openbaar vervoer af van een goede verkeerslichtenregeling.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 78
van 1 februari 2007
van **AGNES BRUYNINCKX**

Bromfietzers - Gebruik van fietspad

Op 10 januari 2007 verscheen in het Belgisch Staatsblad een koninklijk besluit (KB van 28 december 2006) dat relevante wijzigingen bevat in verband met de plaats van bromfietzers categorie B op de openbare weg (vanaf 1 maart 2007).

Buiten de bebouwde kom zijn bestuurders van bromfietzers categorie B (45 kilometer per uur) verplicht gebruik te maken van het fietspad, maar binnen de bebouwde kom krijgen de bestuurders de mogelijkheid gebruik te maken van de fietspaden. De huidige regeling is dat binnen de bebouwde kom bromfietzers categorie B altijd op de rijbaan dienen te rijden.

Dit stoelt blijkbaar op een oude beslissing die ruimschoots zou geadviseerd zijn en die in de praktijk een vereenvoudiging van de wegcode zou inhouden doordat men aan de gemeentebesturen de mogelijkheid laat om de veiligste weg te kiezen voor bromfietzers. Een aantal gemeenten vindt dat het te gevaarlijk is geworden om bromfietzers van categorie B tussen de auto's en vrachtwagens te laten rijden. Waar het onveilig is, zouden de bromfietzers voortaan op het fietspad kunnen rijden.

Nochtans rijden volgens de Fietsersbond bromfietzers categorie B vaak rond de 45 kilometer per uur, een snelheid die uiteindelijk niet veel verschilt van de snelheid van de wagens en vrachtwagens binnen de bebouwde kom. Het verschil tussen een dergelijke bromfiets en een fiets die ongeveer 15 tot 20 kilometer per uur rijdt, is veel groter. Dit snelheidsverschil zorgt voor onveiligheid en ook subjectieve onveiligheid: zeker veel oudere fietsers zullen zich opgejaagd voelen op het fietspad.

Op plaatsen waar zich veiligheidsproblemen voordoen voor bromfietzers kan een uitzondering voorzien worden. Maar daar kunnen de middelen uit de bestaande regelgeving voor zorgen: een onderbord M6 (verplicht voor bromfietzers categorie B) onder het verkeersbord D7 (verplicht fietsbord) kan daartoe volstaan.

Heeft de minister over de totstandkoming van dit KB advies uitgebracht? Zo ja, hoe luidde dat? Hoe schat zij daarbij de gevolgen in voor de veiligheid van de fietsers?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 78 van 1 februari 2007

van **AGNES BRUYNINCKX**

De huidige regelgeving (geldig tot 28 februari) stelt dat binnen de bebouwde kom bromfietzers klasse B gebruik moeten maken van de rijbaan. Deze maatregel werd getroffen om de conflicten op de kruispunten binnen de bebouwde kom te verminderen. Tegelijkertijd werden de bromfietzers klasse B beter zichtbaar gemaakt voor de automobilist.

Krachtens artikel 6, § 4, 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen dienen de Gewestregeringen betrokken te worden bij de totstandkoming van de reglementering betreffende het vervoer. De Vlaamse Regering heeft bij de totstandkoming van dit Koninklijk Besluit van 28 december 2006 advies uitgebracht. Meer bepaald besliste de Vlaamse Regering haar instemming te betuigen met het voorontwerp van Koninklijk Besluit betreffende de motorfiets, op voorwaarde dat artikel 6 werd geschrapt.

Artikel 6 stelt dat fietsen, tweewielige bromfietzen of motorfietsen zonder zijspan of aanhangwagen op het trottoir of de berm mogen parkeren, indien er minstens een strook van 1 meter vrijgehouden wordt. Rekening houdend met het STOP principe is dit niet aanvaardbaar. Vandaar is gevraagd dit artikel te schrappen, wat ook gebeurd is.

Dit KB gaat in op 1 maart 2007. Het stelt dat wanneer de snelheid beperkt is tot ≤ 50 km/u, bromfietzers klasse B de vrije keuze hebben gebruik te maken van de rijbaan dan wel het fietspad. Wanneer een hogere snelheidsbeperking geldt, moeten de bromfietzers klasse B het fietspad volgen. Waar verkeersveiligheidsproblemen te verwachten zijn, kan in ieder geval door de wegbeheerder van de keuzemogelijkheid worden afgeweken door gebruik te maken van de onderborden M6 (verplicht voor bromfietzers klasse B) en M7 (verboden voor bromfietzers klasse B) in aanvulling van verkeersbord D7 (verplicht fietspad). Waardoor men perfect kan terugvallen op de oude regeling.

In het Koninklijk Besluit is specifiek gesteld dat ze hierbij de andere weggebruikers die zich hierop bevinden, niet in gevaar mogen brengen.

In de praktijk is te verwachten dat bromfietzers klasse B binnen snelheidszones ≤ 50 km/u meestal gebruik zullen maken van de rijbaan, behalve bij (zeer) druk verkeer.

☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPTVLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 80
van 7 februari 2007
van **JAN ROEGIERS**

Bushalte Maria Middelaes Gent - Veiligheid

Bij de verlenging van tramlijn 1 tot Flanders Expo werd ter hoogte van het Don Bosco-instituut een fraai en veilig “trameiland” aangelegd. Reizigers kunnen er in optimale veiligheid, weg van de drukke Kortrijksesteenweg, de tram op- en afstappen.

Aan de andere kant van het “eiland” – pal op de Kortrijksesteenweg – stoppen de bussen 76, 77 en 78. Passagiers stappen daar in veel minder veilige omstandigheden op en af de bus.

Het lijkt maar een kleine ingreep om de bussen op het eiland te laten rijden zodat de passagiers – voornamelijk schoolkinderen – in even veilige omstandigheden als de tramreizigers de bus kunnen op- en afstappen, weg van die drukke Kortrijksesteenweg.

1. Is deze optie onderzocht bij het uittekenen van de plannen? Wat was het resultaat?
2. Waarom zijn beide haltes (nog) niet geïntegreerd?
3. Zijn hierover reeds vragen of suggesties binnengekomen bij De Lijn?
4. Wordt deze optie door De Lijn onderzocht? Zo ja, tegen wanneer? Zo neen, waarom niet?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 80 van 7 februari 2007

van **JAN ROEGIERS**

1 en 2.

Wanneer de halte “Maalte” is ontworpen, werd rekening gehouden met het feit dat de buslijn 76 eveneens gebruik ging maken van de tram-busbaan vanaf de Maaltebruggestraat via halte Maalte tot Flanders Expo.

De buslijnen 76, 77 en 78 volgen bijna hetzelfde traject als de tramlijn 1 tussen de halte Maalte en Sint-Pietersstation; de reizigers stappen in de praktijk over aan de halte Textielinstituut in de Voskenslaan, waar zowel tramlijn 1 als de bussen 76, 77 en 78 stoppen aan dezelfde fysieke halte zodat dit volledig in veilige omstandigheden kan gebeuren. Bovendien is dit ook mogelijk aan het Sint-Pietersstation.

Bij het ontwerp is onderzocht of het mogelijk zou zijn ook de bussen in kwestie te laten halteren aan het tramperron.

Dat buslijn 76 de halte Maalte nog niet kon aandoen, heeft 2 redenen:

- Er is geen steunlicht geplaatst op de Kortrijksesteenweg om de bus toe te laten van de tram-busbaan veilig op de Kortrijksesteenweg te geraken;
- De weg Bovenhove is nog niet aangelegd. Indien de bussen op de tram-busbaan rijden in de richting van de Derbystraat, kunnen ze moeilijk Flanders Expo bereiken.

3. Bij nazicht blijkt dat De Lijn geen vragen of suggesties heeft ontvangen.

4. Zie punt 1 en 2.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 82
van 7 februari 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

N21 Kampenhout-Zaventem - Busbaan

De plannen voor het aanleggen van busbanen op de N21 in Kampenhout stuiten op verzet van de plaatselijke handelaars en buurtbewoners. Volgens het actiecomité zijn de busbanen niet veilig en niet nodig. Een petitie leverde 3.500 handtekeningen op.

De busbanen passen in het Start-plan van de Vlaamse overheid, dat met de verbetering van het openbaar vervoer het aantal autoverplaatsingen tegen 2010 met 10 % wil doen dalen.

Op dergelijke wijze hoopt men het openbaar vervoer te stimuleren. Uit prognoses van De Lijn blijkt dat men in deze regio van 1.400 reizigers per dag naar 8.000 zou kunnen gaan.

Eén van de bekommernissen van het actiecomité is de veiligheid op en naast de N21 na de aanleg van de busbanen. De busbanen, die niet in het midden maar aan de buitenkant van de weg worden aangelegd, zullen eveneens voor hinder zorgen bij leveringen aan de plaatselijke middenstand. Blijkbaar worden er eveneens bijkomende bushaltes gepland op de N21, wat zal zorgen voor bijkomend fileleed.

In Overijse en Ninove zitten de plannen voor de aanleg van de busbanen in de ijskast. In Sint-Pieters-Leeuw blijkt dat de busbanen behoorlijk onveilig zijn.

Nog tot 12 februari loopt het openbaar onderzoek rond de busbanen.

1. Wat is de stand van zaken in de planning voor de mogelijke aanleg van een busbaan op de N21?
2. Buurtbewoners en handelaars verzetten zich tegen de aanleg van deze busbaan.

Hoeveel bezwaarschriften werden er ingediend?

Op welke manier wordt er rekening gehouden met deze bezwaarschriften? Zijn er plannen om het voorgestelde project alsnog aan te passen? Zo ja, in welke zin?

3. Op welke studie zijn deze ingrijpende maatregelen gebaseerd?
4. Werd er bij de opmaak van deze plannen rekening gehouden met voorgaande projecten zoals onder andere in Sint-Pieters-Leeuw? Wat zijn de resultaten van de evaluatie van dit project? (tijdswinst, ongevallen,...)
5. Hoever staat het met de plannen voor de aanleg van de busbanen in Overijse en Ninove?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 277) en Van Brempt (nr. 82).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 82 van 7 februari 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. De planning voorziet in het aanvatten van de aanbestedingsprocedure na de afhandeling van de bezwaarschriften op de aanvraag van stedenbouwkundige vergunning en na het verkrijgen ervan. Zoals op de informatieavond van dinsdag 30 januari werd meegedeeld, wordt de termijn voor het indienen van de bezwaarschriften verlengd tot eind februari 2007.
2. Aangezien de termijn voor het indienen van bezwaarschriften in overleg met de betrokkenen is verlengd tot eind februari en de bezwaarschriften aan het Agentschap RO-Vlaanderen van het departement RWO overgemaakt worden, is er nog geen zicht op het aantal of de aard van de ingediende bezwaarschriften. Het is op dit moment niet in te schatten of het project op basis van sommige bezwaarschriften nog wordt bijgestuurd. Mogelijke bijstellingen of aanpassingen zullen vanzelfsprekend eerder beperkt zijn en zo min mogelijk afbreuk doen aan de doelstellingen van het project.
3. De herinrichtingstudie van de N21 is ten dele gebaseerd op de doorstromingsstudie van De Lijn uitgevoerd in 2000 en op het START-actieplan dat als doelstelling heeft de toekomstige algemene mobiliteit in de luchthavenregio te verbeteren.

Bij het START-actieplan gaat het om een geïntegreerde aanpak waarbij elk doel even belangrijk is. Onze nationale luchthaven kan maar uitgroeien tot een internationale poort voor Vlaanderen als er én nieuwe jobs en bedrijven komen én de mobiliteit verbetert én daarbij de leefbaarheid in de regio behouden blijft.

Voor het openbaar vervoer is er dan ook een belangrijke rol weggelegd in het START-actieplan. Meer bepaald wordt getracht door middel van 13 rechtstreekse bussen in een straal van 20 km rond de luchthaven de werknemers van de luchthaven een alternatief te bieden voor de wagen.

Het START-actieplan voorziet voor deze lijnen tevens doorstromingsmaatregelen, die noodzakelijk zijn, willen ze hun rol voor een vlottere en duurzamere mobiliteit in de regio ten volle spelen. Het busbanenproject op de Haachtsesteenweg te Kampenhout is hiervan een onderdeel. De verbetering van de doorstroming voor de bussen van De Lijn zal echter worden gerealiseerd, met vrijwaring van de huidige capaciteit van de N21 voor het gewone autoverkeer, met maximale aandacht voor de zwakke weggebruikers, en dit met een zeer beperkte vermindering van de parkeergelegenheid.

4. Dit project is verschillend van andere, al gerealiseerde projecten, waarbij meestal met beperkte infrastructurele maatregelen en vooral met het aanbrengen van aangepaste markeringen en bebording busstroken en BOB's werden uitgevoerd (N6 Sint-Pieters-Leeuw, N6 Halle, N9 Asse, N1 Zemst en Vilvoorde, ...). Deze busstroken en BOB's werden ook quasi volledig op de beschikbare wegverharding gerealiseerd, terwijl op de N21 voor het grootste deel bijkomende verharding wordt aangelegd. In die zin is het project op de N21 duidelijk sterk verschillend. In Sint-Pieters-Leeuw werd een rijvak omgevormd tot busstrook, terwijl in Kampenhout een rijvak voor de bus bijkomend wordt aangelegd. Bovendien is het ruimtelijk verschil tussen beide plaatsen zeer groot. Langs de Haachtsesteenweg in Kampenhout zijn vooral woningen en

kleinhandelszaken gelegen, terwijl in Sint-Pieters-Leeuw vooral groothandelszaken gelegen zijn die grote stromen verkeer aantrekken.

Naar een mogelijke impact van de busbanen op de verkeersveiligheid is rekening gehouden met de ervaring die opgedaan werd met de al gerealiseerde busbanen op andere wegvakken.

Wat betreft de ongevalstatistieken in Sint-Pieters-Leeuw kunnen we formeel zijn. Het aantal zware ongevallen op de gevaarlijke N6, die tal van gevaarlijke kruispunten bevat, is op dit traject gedaald sinds de busbaan er ligt. De ongevallen met blikshade die er voorvielen zijn allemaal toe te schrijven aan oneigenlijk gebruik van de busbanen door automobilisten die de file wensten voorbij te steken en hierdoor ongevallen veroorzaakten. Momenteel worden echter extra inspanningen getroffen om het misbruik te ontraden, door middel van extra markeringen en rijbaankussens.

5. Er loopt momenteel een project in Overijse waarbij een bushalte gelegen op de Meeusstraat te Overijse verfraaid wordt. Hierbij wordt het doorgaand verkeer dat deze bypass neemt om en verkeerslicht te ontwijken, onmogelijk gemaakt door middel van een busluis ter hoogte van de halte. Dit om de veiligheid van de wachtende reizigers maximaal te garanderen. Daarnaast wordt onderzocht of op de E411/A4 de pechstrook kan gebruikt worden als busstrook.

Voor de busbanen op de N8 tussen Dilbeek en Ninove zal voorafgaand aan een mogelijke uitvoering een bijkomende studie worden uitgevoerd, waarbij alternatieven voor het vroegere project en maatregelen tegen het al aanwezig zijnde en mogelijk bijkomende sluipverkeer worden onderzocht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 83
van 9 februari 2007
van **JAN PEUMANS**

De Lijn - Capaciteitsproblemen op lijnen met schoolkinderen (2)

Naar aanleiding van het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 58 van 21 december 2006 ontving ik van de minister graag een antwoord op volgende bijkomende vragen m.b.t. de capaciteitsproblemen op de lijnen die instaan voor het vervoer van schoolkinderen.

1. Graag ontving ik een gedetailleerd overzicht van de knelpunten (lijnen) per provincie, voor de schooljaren 2005-2006, 2006-2007.
2. Graag eveneens een overzicht van de maatregelen die voor deze knelpunten elk afzonderlijk genomen werden of genomen zullen worden.
3. Welke resultaten leverde elk van de reeds genomen maatregelen op?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 83 van 9 februari 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Als bijlage per entiteit een overzicht van de knelpunten (lijnen) voor de schooljaren 2005-2006 en 2006-2007.
- 2-3. De tabellen bevatten tevens een overzicht van de genomen en te nemen maatregelen evenals van de resultaten.
Weet echter dat capaciteitsproblemen permanent worden opgevolgd bij De Lijn, dat de problemen kunnen evalueren en dat problemen die vandaag nog niet opgelost zijn, in de toekomst wel een oplossing kunnen krijgen.

BIJLAGEN

1. Overzicht knelpunten Oost-Vlaanderen
2. Overzicht knelpunten Antwerpen
3. Overzicht knelpunten Limburg
4. Overzicht knelpunten Vlaams-Brabant
5. Overzicht knelpunten West-Vlaanderen

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/83/antw.083.bijl.003.xls

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/83/antw.083.bijl.001.xls

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/83/antw.083.bijl.004.xls

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/83/antw.083.bijl.002.xls

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/83/antw.083.bijl.005.xls

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 85
van 9 februari 2007
van **CATHY BERX**

Halte-infrastructuur De Lijn - Tactiele tegels

Een deel van de haltes van De Lijn is uitgerust met speciale, zogenaamde tactiele tegels. Dit overeenkomstig de afspraken tussen de blindenorganisaties en De Lijn dat er in een verende wachtzone wordt voorzien ter hoogte van de eerste deur van het voertuig. Wanneer een blinde zich herkenbaar opstelt op deze zone is de afspraak dat elke voorbijrijdende chauffeur van De Lijn stopt en vraagt of de betrokkene mee moet op de betrokken bus of tram.

Op die manier kunnen deze tegels het heel wat gemakkelijker maken voor mensen met een visuele handicap om gebruik te maken van het openbaar vervoer.

Dit op voorwaarde dat de bestuurder 1) halt houdt en 2) op de juiste plaats halt houdt. Vaak zou dit niet het geval zijn, waardoor de aangebrachte tegels ook geen zin hebben.

Bestuurders moeten uiteraard voldoende geïnformeerd worden. Het Toegankelijkheidsbureau (TGB) Kermt verzorgt momenteel de opleiding van de bestuurders met betrekking tot toegankelijkheid. Organisaties van personen met een handicap benadrukken dat het, om bestuurders voldoende te sensibiliseren, belangrijk is ervaringsdeskundigen in te schakelen bij het geven van de opleiding.

1. Is dit element opgenomen in de vorming die door het TGB aan de bestuurders wordt gegeven?
2. Worden ervaringsdeskundigen daadwerkelijk ingeschakeld in de opleiding? Zo neen, neemt de minister daartoe initiatieven, zo nodig in overleg met de minister van Welzijn?
3. Bestaan er interne regels bij De Lijn die voorschrijven dat de chauffeurs zo halt moeten houden dat de tegels als het ware de weg wijzen naar de deuren?
4. Is de doelstelling op termijn meer en uiteindelijk alle haltes van De Lijn met deze tegels uit te rusten? Welke planning wordt hiertoe gevolgd?
5. Welke acties onderneemt de minister verder om dit probleem op te lossen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 85 van 9 februari 2007

van **CATHY BERX**

1. en 2.

Bij het tot stand komen van de normenbundel toegankelijkheid werd enerzijds overleg gepleegd met de technische verantwoordelijken van De Lijn met het oog op de integratie van de richtlijnen en de toepassing in de praktijk door De Lijn. Anderzijds werden ook de verschillende doelgroepen (ouderen, personen met een mobiliteitsbeperking, visuele handicap, auditieve en verstandelijke handicap) betrokken bij de ontwikkeling en evaluatie van de uitgewerkte normen: rechtstreeks door gebruikerspanels per doelgroep en bevraging van personen met een handicap en onrechtstreeks via de belangenorganisaties.

Naderhand werd het Toegankelijkheidsbureau aangesteld bij de begeleiding van De Lijn bij de implementatie van deze normenbundel door De Lijn, meer bepaald voor ondermeer de helpdesk, advisering van pilootprojecten, coördinatie van de gebruikersreacties, en inhoudelijke ondersteuning bij studiedagen en vergaderingen en **ook bij de opleiding van het personeel**.

De opleiding is gebaseerd op een 'train the trainer systeem'. Een aantal 'trainers' kreeg centraal een doorgedreven opleiding, waarbij inderdaad ervaringsdeskundigen betrokken waren. Niet alleen onrechtstreeks (voorafgaandelijk bij het uitwerken van de normen en processen waarop het opleidingspakket stoelt), maar ook rechtstreeks tijdens de opleiding zelf.

Het zijn deze 'trainers' die de opgedane kennis doorgeven aan hun collega's in de verschillende entiteiten. Het spreekt voor zich dat een opleiding nooit 'af' is en dat er op regelmatige tijdstippen updates moeten voorzien worden.

3. Nog lang niet alle haltes zijn uitgerust met tactiele tegels of blindegeleidenlijnen.

In de opleiding worden volgende regels meegegeven aan de chauffeurs:

- De Lijn instrueert haar chauffeurs dat zij altijd dienen te stoppen wanneer er een blinde of slechtziende persoon (herkenbaar aan hun stok) aan de halte staat. Het spreekt voor zich dat dit zo dient te gebeuren dat de instapdeur ter hoogte van de persoon in kwestie is;
- de chauffeur spreekt de persoon met de visuele handicap altijd aan, zegt op welke lijn hij rijdt en wat zijn eindbestemming is. Op die manier weet de persoon met de visuele handicap meteen of hij wel of niet in de bus moet stappen;
- de chauffeur zal de visueel gehandicapte persoon ook verwittigen wanneer de bestemmingshalte bereikt is.

4. Voor wat het toegankelijk maken van haar haltes betreft, houdt De Lijn zich aan volgende afspraken:

1. alle nieuwe haltes dienen te voldoen aan de criteria zoals vastgelegd in de normenbundel toegankelijkheid. **Ook voor wat betreft de aanwezigheid van tactiele geleidelijnen.**
2. bij herinrichtingen dient eveneens rekening gehouden te worden met de criteria zoals vastgelegd in de normenbundel toegankelijkheid
3. op basis van o.m. klantenreacties en het aantal reservaties wordt bekeken welke bestaande haltes prioritair dienen aangepakt te worden.

5. De Lijn werkt momenteel per entiteit een gefaseerd plan van aanpak uit voor het aanpassen van halte-infrastructuur, waarbij uitgegaan wordt van de geplande nieuwe halte-inplantingen en

herinrichtingen, van de aanvragen van personen met een handicap (klantenreacties) en van de beschikbare middelen.

Realisatie van het plan van aanpak is echter voor een groot stuk afhankelijk van de medewerking van de wegbeheerder (gemeenten of het Agentschap Infrastructuur van het Vlaamse Gewest).

In de loop van 2007 voorziet De Lijn een opleidingspakket 'toegankelijkheidsnormen voor OV-infrastructuur' gericht op zowel eigen personeel als op overheden en bedrijven die betrokken zijn bij het ontwerpen en/of beoordelen van infrastructuurprojecten die betrekking hebben op het openbaar vervoer.

Op deze manier kan niet alleen de noodzakelijke kennis worden overgedragen, maar is het ook mogelijk de diverse actoren te sensibiliseren en aan te zetten tot een structurele en uniforme aanpak op het vlak van veilig toegankelijke halte-infrastructuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 86
van 9 februari 2007
van SVEN GATZ

Wegenvignet - Tarief

De invoering van het wegvignet was de laatste weken amper uit de actualiteit. Na de aankondiging dat de verschillende Belgische gewesten in januari 2008 van start zullen gaan met de invoering van het vignet ontstond zelfs bijna een rel tussen België en Nederland.

De thematiek werd uitgebreid behandeld in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Economie van 16 januari jongstleden en kwam ook aan bod tijdens het vragenuurtje in de plenaire vergadering van vorige woensdag.

Het voorgestelde tarief voor het vignet bedraagt 60 euro, al gaan er ook stemmen op om drie verschillende tarieven in te voeren (voor 10 dagen, 2 of 3 maanden en voor 1 jaar) om onder andere het krimpende toerisme vanuit Nederland tegen te gaan.

We kunnen de Zwitserse wegen vergelijken met de onze. Daar stel ik echter vast dat men voor het wegvignet slechts 30 euro betaalt.

1. Waarom wordt het bedrag van 60 euro vooropgesteld? Vanwaar deze kostprijs?
2. Bestaat er nog een mogelijkheid om het tarief aan te passen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 86 van 9 februari 2007

van SVEN GATZ

1. In overleg met de andere gewesten werd een studiesyndicaat opgericht met als doel de modaliteiten vast te leggen voor de invoering van wegvignet. Het uitgangspunt is dat het te ontwikkelen vignet identiek moet zijn voor de drie gewesten.

Inmiddels heeft het studiesyndicaat een visienota neergelegd met concrete voorstellen voor de invoering van een elektronisch vignet, of e-vignet.

Het e-vignet heeft betrekking op voertuigen minder dan 12 ton en zal van toepassing zijn op alle autosnelwegen en gewestwegen. Voor de volledigheid wordt meegegeven dat voertuigen boven de 12 ton vandaag reeds moeten beschikken over een eurovignet.

De huidig geldende tarieven in Europa vindt u in volgende tabel :

Duurtijd vignet	Zwitserland	Oostenrijk	Hongarije
4 dagen	nvt	nvt	5,7 Euro
10 dagen	nvt	7,60 Euro	9,4 Euro
1 maand	nvt	nvt	15,9 Euro
2 maanden	nvt	21,80 Euro	nvt
1 jaar	nvt	72,60 Euro	140,30 Euro
14 maanden	27 Euro	nvt	nvt

Op basis van deze benchmarkoefening op Europees niveau en een uitgebreide prijselasticiteitsenquête stelt het studiesyndicaat volgende tariefstructuur voor (voertuigen minder dan 12 ton) :

Duurtijd vignet	Belgische ingezetenen	Buitenlandse voertuigen
10 dagen	nvt	10,00 €
2 maanden	nvt	25,00 €
1 jaar	60,00 €	60,00 €
Boete	150,00 €	150,00 €

Belgische eigenaars van een voertuig van minder dan 12 ton zouden automatisch voor één jaar worden geregistreerd wanneer zij hun verkeersbelasting en ter zelfde tijd ook hun e-vignet betaald hebben. Voor de buitenlandse ingezetenen werd in de tariefstructuur een differentiatie voorzien in functie van de geldigheidsduur van het vignet.

2. Zoals onder punt 1 gesteld betreft de tariefstructuur een voorstel van het studiesyndicaat. De Vlaamse Regering moet dit voorstel nog bekrachtigen. Afstemming met de andere gewesten is noodzakelijk om een e-vignet te kunnen invoeren dat volledig identiek is voor de 3 gewesten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 87
van 16 februari 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Bekabeling De Lijn - Interferentie met tv-distributie

In de Jan Van de Wouwerstraat, de Steynstraat en de Sint-Bernardsesteenweg, gelegen in 2660 Hoboken, zijn er klachten met betrekking tot de ontvangst van tv-distributie. De storingen worden toegeschreven aan ondergrondse bekabeling die door de VVM De Lijn in de betrokken straten recentelijk werd gelegd.

De omwonenden vragen zich af welke straling afkomstig is van deze bekabeling en of deze kan interfereren met de signalen van de tv-distributie.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van voormelde problemen in de betrokken straten als gevolg van nieuwe ondergrondse bekabeling van VVM De Lijn?
2. Zijn er andere, gelijkaardige, gevallen bekend?
3. Welke oplossing wordt hiervoor aangereikt?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 87 van 16 februari 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

1. De Lijn heeft kabels aangelegd op de St Bernardsesteenweg. In de Steynstraat en in de J Van De Wouwerstraat moeten de kabels zelfs nog aangelegd worden (werken die in de loop van dit jaar gepland zijn). Al deze kabels zijn echter nog niet in gebruik en derhalve kunnen die ook geen invloed hebben op de distributie.
2. Wanneer een televisie scherm te dicht tegen een elektriciteitskabel geplaatst is, kan zich een storing voordoen op het scherm zelf. Dit wordt dan veroorzaakt door magnetisme. Hoe groter de stroom door de kabel hoe groter het potentiële magnetisch veld.

In de A. Hermanslaan in Deurne is er een geval bekend waar de bestaande kabel wel degelijk storingen blijkt te geven op televisieschermen die helemaal van voor in een aantal woningen staan opgesteld.

3. Aan De Lijn werd onlangs naar aanleiding van het geval in Deurne gevraagd om een inschatting te maken van de problematiek. Die oefening is nog niet afgerond. Aangezien het over een probleem gaat dat in de eerste plaats een ongemak is (maar niettemin erg vervelend kan zijn) en geen impact heeft op gezondheid en dergelijke, zal geval per geval moeten gekeken worden welke maatregelen genomen kunnen worden. Daarbij moet de kostprijs te verantwoorden zijn en proportioneel ten aanzien van het probleem dat er mee wordt aangepakt. Mogelijke oplossingen zouden kunnen zijn: het dieper leggen van de kabels, het beter afschermen langs de bovenkant of als meest ingrijpende maatregel het volledig verplaatsen naar een andere locatie.

In ieder geval moet daarbij om redenen van hinder maximaal getracht worden om dergelijke problemen aan te pakken in combinatie met andere werken die het opbreken van een stoep zouden vragen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 88
van 16 februari 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Lokale duurzame mobiliteit - Convenanten Vlaams-Brabant

Via module 15 van het mobiliteitsconvenant subsidieert Vlaanderen flankerende maatregelen ter ondersteuning van lokale duurzame mobiliteit. Vaak gaat het om communicatie- en sensibilisatie-initiatieven. In de Mobiliteitsbrief van december 2006 van de afdeling Beleid, Mobiliteit en Verkeersveiligheid van het Vlaams Gewest stelt men vast dat steden en gemeenten er veel te weinig gebruik van maken. Met module 15 wilde het Gewest de gemeenten een extra duwtje in de rug geven om vernieuwende projecten te lanceren.

Gemeenten kunnen via module 15 een Vlaamse subsidie krijgen van 33 procent van de reële kostprijs van hun project, met een maximum van 12.500 euro.

“Gemeenten die voor deze bijkomende steun in aanmerking willen komen, moeten aan twee voorwaarden voldoen. Ze moeten module 15 van het mobiliteitsconvenant ondertekend hebben en voor de samenwerkingsovereenkomst milieu moeten ze ingetekend hebben op niveau 2 van de cluster mobiliteit”, zegt de verantwoordelijke voor de cluster mobiliteit bij departement Leefmilieu, Natuur en Energie.

Welke Vlaams-Brabantse gemeenten hebben reeds module 15 van het mobiliteitsconvenant afgesloten?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 88 van 16 februari 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

In antwoord op uw vraag in verband met lokale duurzame mobiliteit – convenanten Vlaams-Brabant, laat ik u weten dat nog geen enkele Vlaams-Brabantse gemeente een module nr. 15 van het mobiliteitsconvenant heeft afgesloten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 90
van 20 februari 2007
van **AN MICHIELS**

De Lijn - Taalgebruik bestemmingsborden

Reeds herhaalde malen heb ik de minister ondervraagd over de tweetalige bestemmingsborden op de bussen van De Lijn in Vlaams-Brabant.

In haar laatste antwoord op 25 april 2006 liet de minister het volgende weten: “De bussen zullen op ritten naar het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest tweetalige of alternerende opschriften dragen als zij zich bevinden op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de randgemeenten, en ze zullen uitsluitend Nederlandstalige opschriften dragen als ze zich bevinden op het grondgebied van de homogene Nederlandstalige gemeenten. Op de ritten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest naar Vlaanderen behoudt De Lijn haar bestaande werkwijze om reeds bij vertrek de Nederlandse naam van de eindbestemming, zoals Leuven, Halle of Aalst te gebruiken. Aangezien de nodige materialen moeten worden besteld, dit werk door gespecialiseerde technici moet worden uitgevoerd, de programmatie van de elektronische filmen moet gebeuren, terwijl alle bussen dagelijks in dienst moeten blijven - er zijn spijtig genoeg heel weinig reservebussen omwille van redenen van exploitatie -, is het maar mogelijk om in de loop van augustus 2006 de eerste aanpassingen effectief uit te voeren” (Handelingen C219 van 25 april 2006, blz. 1-5).

Intussen hebben we kunnen vaststellen dat de tweetalige opschriften inderdaad aangepast zijn op een aantal lijnen. Zo rijdt een bus vanuit Ninove naar Brussel-Noord. Andere lijnen hebben echter nog steeds “Brussel-Noord – Bruxelles Nord” of “Bru No(o)rd” als eindbestemming.

1. Kan de minister een overzicht bezorgen van de lijnen die wel al aangepast zijn en dus met enkel Nederlandstalige opschriften rondrijden in Vlaams-Brabant (en ook daarbuiten)?
2. Kan de minister een overzicht bezorgen van de lijnen die nog niet zijn aangepast en dus met tweetalige opschriften rondrijden in Vlaams-Brabant (en ook daarbuiten)?
3. Kan de minister mededelen waarom de opschriften nog niet aangepast zijn op alle lijnen?
4. Welke verdeelsleutel wordt gehanteerd om deze opschriften aan te passen (per regio, per lijn, per bus, ...)?
5. Welke termijn stelt de minister voorop om alle opschriften op alle bussen aan te passen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 90 van 20 februari 2007

van AN MICHIELS

1, 2, 3, 4 en 5.

Alle filmaanduidingen op de bussen zijn inmiddels aangepast.

De instructies luiden dat op het grondgebied Vlaams-Brabant uitsluitend de Nederlandstalige filmen, en op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest tweetalige filmen dienen te verschijnen.

Deze instellingen gebeuren handmatig door de chauffeur zelf.

Indien niet aangepaste filmbeelden verschijnen, is dit te wijten aan het niet strikt uitvoeren door de chauffeur van de instructies.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 93
van 22 februari 2007
van **HELGA STEVENS**

De Lijn Gent - Verlenging tramlijn 2

Via de pers vernamen wij dat 11,6 miljoen euro geïnvesteerd zal worden voor de verlenging van tramlijn 2 naar Zwijnaarde-dorp.

Ik veronderstel dat de keuze voor deze verlenging gestoeld is op een studie van alle opties. Vandaar ook mijn vragen.

1. Vanwaar de keuze voor de verlenging van tramlijn 2 tot Zwijnaarde-dorp?

Welke andere opties werden overwogen? Waarom werden deze andere opties niet in aanmerking genomen?

2. Zijn er plannen om nog andere tramlijnen te verlengen of nieuwe tramlijnen uit te bouwen? Zo ja, welke?

Ik verwijs onder meer naar mijn schriftelijke vraag over de dichtslibbende N9 tussen Eeklo en Gent (vooral aan de kruising met de R4) (vraag nr. 435 aan Kris Peeters, zittingsjaar 2005-2006, Websitebulletin publicatiedatum 13-06-2006).

Ik verwijs ook naar de Staten-Generaal van de Oost-Vlaamse provinciegouverneur die op 3 maart enkele prioriteiten naar voren zal schuiven. Dit betreft onder meer een nieuwe tramlijn tussen Gent-Sint-Pieters en Gent-Dampoort en een tramlijn van de Dampoort naar Oostakker en in een latere fase naar Lochristi. Ook de verlenging van de tram aan The Loop staat op het verlanglijstje.

3. Worden meer tramstellen ingezet of worden andere maatregelen genomen om de huidige frequentie op tramlijn 2 te behouden?
4. Wordt op tramlijn 2 ook overgeschakeld naar lage tramstellen die gemakkelijker toegankelijk zijn voor ouderen en personen met een mobiliteitsbeperking?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

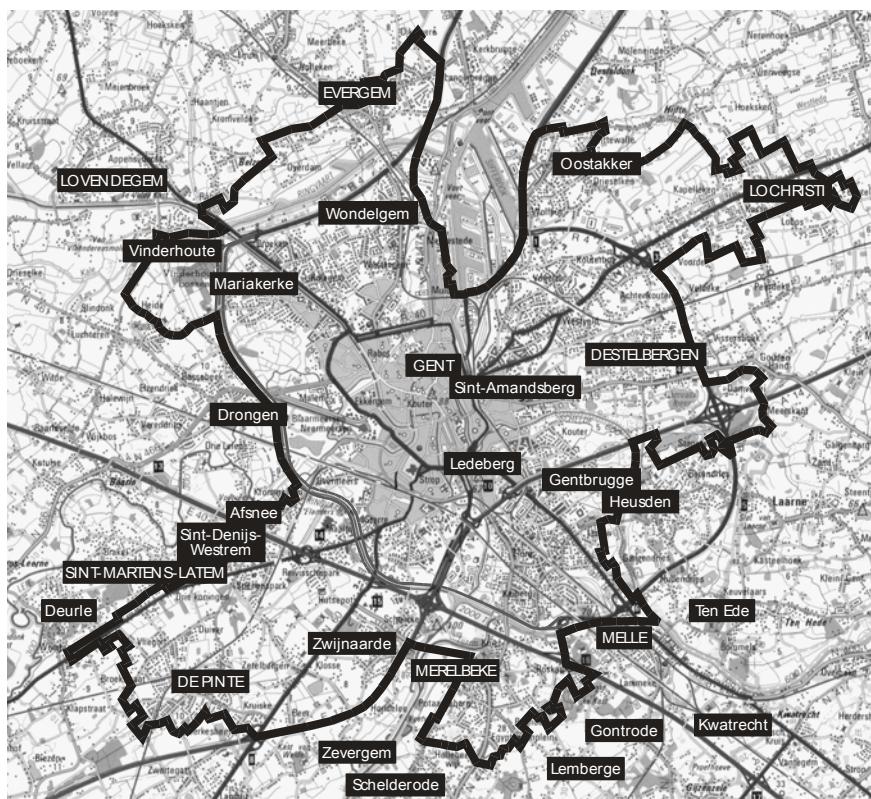
ANTWOORD

op vraag nr. 93 van 22 februari 2007

van **HELGA STEVENS**

1. In de openbaar vervoerstudie Regio Gent (2003) werd voor het openbaar vervoer een nieuwe grootstedelijke structuur ontwikkeld (tijdshorizon 2025). Uitgangspunt hierbij was dat de ontwikkeling van de ruimtelijke structuur en het aanbod aan openbaar vervoer terdege op mekaar afgestemd worden. Zo zal enerzijds een nieuwe ontwikkeling, hetzij naar wonen, werken, winkelvestigingen e.d. de vraag naar openbaar vervoer beïnvloeden. Anderzijds zal een nieuw aanbod aan openbaar vervoer het dynamisme in dat gebied aanmoedigen.

Bij het opmaken van de structuur werd uitgegaan van het voorontwerp van ruimtelijke structuur (dd. september 2001) die werd voorgesteld in het afbakeningsproces van het Grootstedelijk Gebied Gent, waarbij een afstemming plaatsvond met het structuurplan Gent.

Figuur 1 : Afbakening grootstedelijk gebied Gent

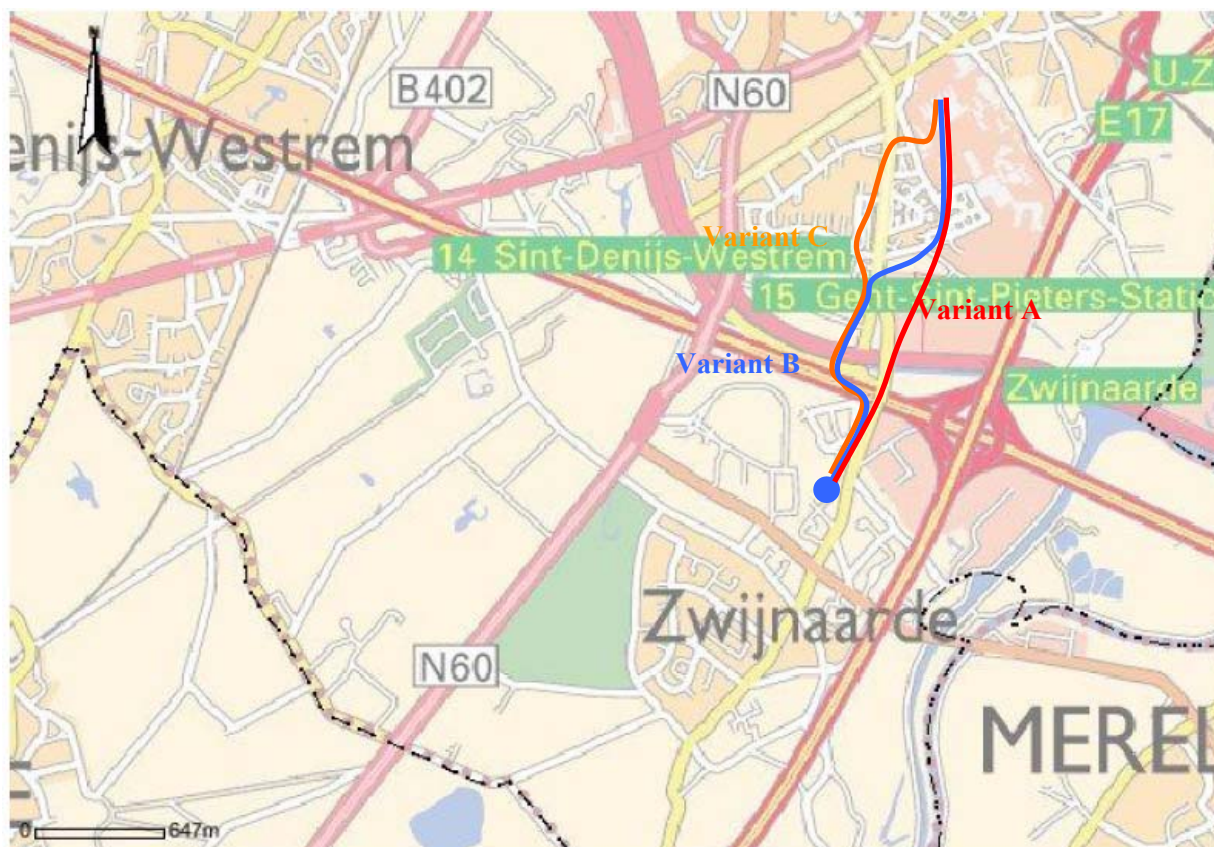
Uiteindelijk werd gekozen voor een structuur van tramlijnen aangevuld met buslijnen die het grootstedelijk gebied Gent ondersteunen. Om deze structuur te realiseren werden een aantal tramlijnverlengingen vooropgesteld. Deze structuur werd doormiddel van een verkeersmodel geëvalueerd.

Voor Zwijnaarde betekent dit de verlenging van de bestaande tramlijn die vandaag haar eindpunt kent aan de Gestichtstraat (Coca Cola). Deze lijn kent een hoge vervoerswaarde tot Zwijnaarde.

Het opnemen van de verlenging van deze tramlijn in het programma voor alternatieve financiering via de nieuwe investeringsmaatschappij Lijninvest vormt de eerste realisatie van het eigenlijke

Pegasusplan Oost-Vlaanderen. Dit betekent niet dat in een latere fase andere uitbreidingen zouden uitgesloten zijn, wel integendeel. Alleen zijn daarvoor in de huidige legislatuur geen budgettaire middelen meer voor voorzien.

Qua tracé werden naast een tracé over de Heerweg-Noord en Heerweg-Zuid ook tracés over de Wetenschapszone onderzocht. Twee varianten over de wetenschaps-campus werden onderzocht: eerste variatie door de Rooskensstraat-wetenschapszone-tramstraat-Heerweg-Zuid en tweede variatie Gestichtstraat-De Deynestraat (St-Paulus)-(nieuwe brug)-Wetenschapspark-Tramstraat-Heerweg-Noord. Het tracé over de Heerweg Noord en Heerweg Zuid heeft inzake potentieel en doorstroming de hoogste vervoerswaarde.

Figuur 2: Onderzochte varianten tramlijnverlenging Zwijnaarde

2. In het kader van het Pegasusplan Oost-Vlaanderen werd een basisstructuur ontwikkeld voor de het tramnetwerk in het Grootstedelijk gebied Gent, bestaande uit volgende lijnen:
 - Lijn 1 : Evergem - Merelbeke
 - Lijn 2 : Sint-Martens-Latem - Oostakker
 - Lijn 3 : Melle R4 – Mariakerke
 - Lijn 4 : Zwijnaarde – Meulestede
 - Lijn 5 : Lochristi – Flanders Expo
 - Lijn 6 : Gent Sint-Pieters – Destelbergen
 - Lijn 6' : Gent Sint-Pieters – Melle Leeuw
3. De huidige frequentie van tramlijn 21/22 wordt doorgetrokken tot het nieuwe eindpunt.

4. Het beleid van De Lijn bestaat eruit bij de vernieuwing van tramstellen en de aankoop van extra tramstellen deze telkens toegankelijk te maken voor ouderen en personen met een mobiliteitsbeperking.

Deze tramstellen zijn uitgerust met een plaats voor een rolstoelgebruiker en auditieve aankondiging van de haltes. Daarenboven worden bij tramverlengingen of het aanleg van een nieuwe tramlijn telkens toegankelijke haltes aangelegd, zodat reizigers geen niveauverschil meer hebben tussen halte en tram. De aanleg van dergelijke haltes werd reeds toegepast bij de verlenging van tramlijn 1 naar Flanders Expo.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 70
van 10 januari 2007
van **PATRICIA CEYSENS**

Arbeidsbemiddeling - Sluitende aanpak

De invulling van knelpuntvacatures blijft een groot probleem in Vlaanderen. De activering van werkzoekenden wordt middels de sluitende aanpak van de VDAB weliswaar gevoelig opgedreven, maar in de praktijk blijft het moeilijk om een aantal vacatures op een snelle en efficiënte manier in te vullen. Helaas is de sluitende aanpak nog niet doorgedrongen in de geesten van alle werkzoekenden en blijven sommigen achterpoortjes zoeken om te ontsnappen aan de controle van de VDAB en de RVA.

Uit praktijkvoorbeelden blijkt dat selectie en rekrutering door de VDAB geregeld resulteert in het optrommelen van een te grote groep van werkzoekenden, van wie een aantal intussen al een andere job heeft gevonden, een deel van de werkzoekenden voor het aanwervende bedrijf heeft gewerkt maar een negatieve evaluatie kreeg en een belangrijk aantal werkzoekenden zonder te verwittigen gewoon niet komt opdagen.

Daardoor zoeken bedrijven vaak naar een naald in een hooiberg, terwijl ons legioen officieel werkzoekenden hoog blijft. Het zou tot het debat van de werkloosheidsvallen kunnen brengen, maar ook in hoofde van de VDAB lijkt dit een teken aan de wand om een tandje bij te steken in het selectie- en rekruteringsproces.

Werkgevers verwachten van de VDAB dat hen snel een aantal werkzoekenden wordt doorgespeeld dat maximaal beantwoordt aan het gevraagde profiel. Op dit ogenblik lijkt het er nog te vaak op dat er vooral op het kwantitatieve aspect wordt gespeeld en men te weinig oog heeft voor het kwalitatieve luik. Een bedrijf heeft weinig boodschap aan enkele honderden profielen van werkzoekenden waarvan een groot deel al meteen afvalt en een ander substantieel deel gewoon niet komt opdagen zonder de minste uitleg.

Het lijkt van belang dat de VDAB investeert in kwalitatieve databases en tegelijkertijd nog stringenter optreedt tegen werkzoekenden die zonder geldige reden hun kat sturen naar een sollicitatiegesprek.

1. Buigt de VDAB zich in de nabije toekomst over het probleem van het groot aantal werkzoekenden dat niet komt opdagen tijdens sollicitaties?
2. Welke maatregelen worden er genomen om mogelijke achterpoortjes te sluiten voor werkzoekenden om de sluitende aanpak te ontglippen?
3. Investeert de VDAB in meer kwalitatieve databases om sneller en gericht te rekruteren voor bedrijven?

4. Zal de VDAB hierover overleg opstarten met de werkgeversorganisaties met het oog op het formuleren van duidelijke en realistische vacatures enerzijds, en het consequent signaleren van werkzoekenden die niet kwamen opdagen tijdens de sollicitaties anderzijds?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 70 van 10 januari 2007
van **PATRICIA CEYSENS**

1. De sluitende aanpak

De resultaten qua bereik van de sluitende aanpak van alle werkzoekenden door de VDAB zijn hoog. Zowel voor de preventieve aanpak (score 99 %), als voor de curatieve aanpak (langdurig werklozen, 99 %). De VDAB heeft performante monitoringssystemen opgezet om de sluitendheid te waarborgen, en alle werkzoekenden daarin op te nemen.

Tevens is de vervullingsgraad van de vacatures gestegen tot 85,6 %.

Zowel de sluitendheid als het vervullingspercentage van vacatures nemen dus toe.

De VDAB heeft ook een continue structurele elektronische informatie-uitwisseling met de RVA over alle werkzoekenden.

2. Kwalitatieve databases.

De sluitende aanpak is een belangrijke bijdrage tot de kwaliteit van de werkzoekendendossiers.

Daarnaast is de aansluiting op de DIMONA gegevens van tewerkstelling een belangrijke troef in de actualisering van de dossiers. Tweemaal per week worden deze gegevens wat tewerkstelling betreft overgenomen van DIMONA en in de dossiers weggeschreven. Uiteraard wordt op die manier de actuele toestand van werkzoekende of werknemer aangepast, maar geeft dit ook een snellere en betere kwaliteit op het vlak van werkervaring.

In 2007 werd een bijkomende inspanning opgestart voor meer kwalitatieve arbeidsbemiddeling in de werkwinkels. Dit gaat gepaard met een project van opleiding en coaching van de consultants.

Via de matchingstools worden de databanken van vacatures en werkzoekenden ook op hun kwaliteit gecontroleerd. Werkzoekendendossiers zonder matching met vacatures gedurende één maand worden onderzocht samen met de werkzoekende om tot een snelle matching te komen. Vacaturendossiers zonder matching worden eveneens onderzocht om met de werkgever tot een betere vacaturebeschrijving te komen. Daarnaast is er een systematische opvolging van de vacatures met de werkgever. Op die manier kan het actuele karakter van de vacature bijgehouden worden, en kan ook bij niet vervulling de vacature bijgestuurd worden.

In het kader van het knelpuntenbeleid werd in 2006 een sectorale screening van de bouwsector doorgevoerd met het oog op het verbeteren van de toeleiding naar werk en een snellere vervulling van de vacatures via het actualiseren en analyseren van het bestand van werkzoekenden met een beroepsvoorkeur in deze sector. Deze sectorale optimalisering van werkzoekendendossiers zal dit jaar worden uitgevoerd voor de schoonmaak, de horeca, informatica en de transportsector (zwaar vervoer).

3. Afwezigheid op uitnodigingen.

Wat uitnodigingen van de VDAB betreft zijn er éénduidige werkprocedures bepaald. Indien de werkzoekende geen gevolg geeft aan een uitnodiging, en de consulent heeft nagegaan dat de betrokkene nog effectief werkloos is (via dossiergegevens DIMONA) op de dag van de afspraak, wordt een aangetekende verwittiging overgemaakt in verband met de afwezigheid. De werkzoekende moet de consulent binnen de 3 dagen na ontvangst van het aangetekende schrijven contacteren. Indien hier geen reactie komt, of een niet aanvaardbare reden voor afwezigheid wordt opgegeven, wordt het dossier overgemaakt aan de RVA voor verder gevolg. Dit geldt voor alle uitnodigingen, dus ook voor verwijzingen op vacatures.

Voor het jaar 2006 werden tot en met november 2006 reeds 16.336 dossier overgemaakt aan de RVA.

Wat betreft afwezigheden op sollicitaties dient toegevoegd te worden dat de VDAB reeds sedert meer dan 10 jaar met open databanken werkt. Dit betekent dat elke werkzoekende en werknemer alle vacatures zelfstandig kan raadplegen, en spontaan kan solliciteren bij de werkgever. Aan de andere kant betekent dit dat de werkgevers zelfstandig de CV's van de werkzoekenden kunnen consulteren, en rechtstreeks de werkzoekenden kunnen uitnodigen. Het aantal werkzoekenden dat solliciteert op vacatures wordt dus niet enkel gestuurd door de VDAB.

Voor de verwijzingen door VDAB op vacatures wordt steeds een kwalitatieve beoordeling gemaakt, en wordt nooit massaal kwantitatief verwezen op één vacature.

4. Betreffende het overleg met werkgeversorganisaties.

Wat betreft de duidelijke en realistische vacatures, werkt VDAB met een Competentie en beroepen-repertoire databank (COBRA) die een operationele vertaling is van de SERV beroepsprofielen. Deze laatste zijn door de sociale partners opgesteld. Zowel de werkgever (indien hij/zij zelfstandig zijn/haar vacature wenst in te brengen in de VDAB systemen) als de consulenten krijgen dit aangeboden als leidraad. Zoals reeds eerder gesteld wordt ook de matchingstool gebruikt om een beoordeling te maken van de kwaliteit van de vacature, waarna met de werkgever eventuele bijstellingen worden overlegd.

Werkgevers worden door de VDAB aangemoedigd om feed back te geven over sollicitanten.

Tenslotte past het erop te wijzen dat de Raad van Bestuur van de VDAB samengesteld is met vertegenwoordigers van de sociale partners zoals die vertegenwoordigd zijn in de SERV. De aanwezige werkgeversorganisaties in deze Raad van Bestuur kunnen rechtstreeks hierin hun verantwoordelijkheid opnemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 71
van 10 januari 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

PWA Drogenbos-Linkebeek-St.-Genesius-Rode - Taalgebruik

Eind december 2006 verstuurde de voorzitter van het plaatselijk werkgelegenheidsagentschap (PWA) van Drogenbos/Linkebeek/Sint-Genesius-Rode ééntalig Franse wenskaarten aan gebruikers van deze dienstverlening. Het ging om een gepersonaliseerde zending.

Aangezien het PWA als vzw rechtstreeks verbonden is met het OCMW, maakt dit mijns inziens eveneens deel uit van de lokale overheid en dient deze instantie zich dan ook te houden aan de taalwetgeving.

Is de minister op de hoogte van deze gang van zaken?

Is dit al dan niet een overtreding van de taalwetgeving?

Zo ja, welke stappen onderneemt de minister hiertegen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 71 van 10 januari 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

De werkwijze zoals geschetst in uw parlementaire vraag, is door mij niet gekend.

Op basis van wat u schrijft lijkt het hier inderdaad om een overtreding van de taalwetgeving te gaan. De PWA's moeten immers worden beschouwd als plaatselijke (of gewestelijke – indien het PWA meerdere gemeenten bedient), diensten in de zin van de Bestuursstaalwet (gecoördineerde Wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken). Voor wat deze plaatselijke diensten in de randgemeenten betreft moeten deze, voor wat hun betrekkingen met particulieren betreft, de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (art. 25 Bestuursstaalwet). Dit betekent met andere woorden dat deze diensten in hun gepersonaliseerde zendingen, ofwel het Nederlands ofwel het Frans moeten gebruiken, in functie van de taal van de betrokkene.

De Gewesten zijn krachtens artikel 7, eerste lid Bijzondere Wet Hervorming Instellingen bevoegd voor de organisatie en de uitoefening van het gewoon administratief toezicht op de gemeenten. Volgens de Raad van State moet, voor wat betreft het administratief toezicht bedoeld in artikel 7 BWHI, het begrip gemeente ruim worden geïnterpreteerd. Dit begrip omvat bijgevolg alle gemeentelijke instellingen, waaronder ook de kerkfabrieken en de PWA's.⁴ Dit betekent dat het Vlaamse Gewest bevoegd is voor de organisatie en de uitoefening van het gewoon administratief toezicht op de PWA's.

De federale overheid en de gemeenschappen blijven echter krachtens artikel 7, tweede lid Bijzondere Wet Hervorming Instellingen de bevoegdheid behouden om, met betrekking tot aangelegenheden die tot hun bevoegdheid behoren, zelf een specifiek administratief toezicht te organiseren en uit te oefenen. Aangezien de federale overheid overeenkomstig artikel 129, § 2 G.W. bevoegd is voor de regeling van het taalgebruik in de faciliteitengemeenten, is hij evenzeer bevoegd voor de organisatie en de uitoefening van het specifiek administratief toezicht op de naleving van de Bestuursstaalwet in de faciliteitengemeenten, inclusief de PWA's.

Samengevat betekent dit dat de Vlaamse regering overeenkomstig artikel 7, eerste lid BWHI, het gewoon administratief toezicht kan organiseren en uitoefenen over de PWA's in de randgemeenten, terwijl de federale overheid bevoegd is voor de organisatie en de uitoefening van het specifiek administratief toezicht.

Het gewoon administratief toezicht op de Vlaamse gemeenteoverheden wordt geregeld in de artikelen 248 e.v. van het Gemeentedecreet. De term "gemeenteoverheid" omvat de gemeenteraad, het college van burgemeester en schepenen, de burgemeester, de financieel beheerder, de algemeen gemeentesecretaris, de budgethouders, de diensthoofden en andere personeelsleden en organen die een beslissing nemen. Ook de organen en personeelsleden van de autonome gemeentebedrijven die een beslissing nemen worden door het Gemeentedecreet als gemeenteoverheid aangemerkt.⁵ De PWA's

⁴ Advies R.v.St. van 27 juni 1996 bij het ontwerp van ordonnantie houdende regeling van het administratief toezicht op de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, *Parl. St. Par. Br. H. G.* 1996-97, A-179/1, 22-27.

worden volgens het Gemeentedecreet echter niet als gemeenteoverheid aangemerkt. Ze kunnen blijkens de parlementaire voorbereiding bij het Gemeentedecreet evenmin als extern verzelfstandigde agentschappen in de zin van artikel 225 Gemeentedecreet worden opgevat.⁶ Dit betekent dat de Vlaamse decreetgever geen gewoon administratief toezicht op de PWA's heeft georganiseerd. Bijgevolg kan de Vlaamse regering niet optreden tegen deze schending van de bestuurstaalwet.

Het specifiek administratief toezicht op de naleving van de Bestuurstaalwet in de randgemeenten wordt georganiseerd in artikel 65*bis* Bestuurstaalwet. Volgens deze bepaling kan de regeringscommissaris, adjunct van de gouverneur van Vlaams-Brabant, bij een met redenen omkleed besluit, de uitvoering schorsen van de beslissing waarbij de gemeenteoverheid van een der randgemeenten of het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van een dezer gemeenten, de wetten en verordeningen op het gebruik van de talen in bestuurszaken schendt. Tevens kan hij alle klachten onderzoeken tegen de niet-naleving van de Bestuurstaalwet of van de koninklijke besluiten die ermee in verband staan, ingediend door een natuurlijke of rechtspersoon omtrent zaken die lokaliseerbaar zijn in een randgemeente. Tenslotte kan hij, na een verzoeningspoging tussen de klager en de betrokken overheid, de klacht verzenden aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht die een advies kan uitbrengen, in voorkomend geval vergezeld van een aanmaning, en in voorkomend geval in de plaats van de in gebreke blijvende overheid alle nodige maatregelen kan treffen of aan de bevoegde overheden of rechtscolleges kan vragen de nietigheid vast te stellen van de betrokken handeling om de naleving van deze gecoördineerde wetten of van de koninklijke besluiten die ermee in verband staan, te verzekeren.

⁵ *Parl. St.* VI. Parl. 2004-2005, nr. 347/1, 108.

⁶ *Parl. St.* VI. Parl. 2004-2005, nr. 347/1, 102.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 74
van 12 januari 2007
van **JAN LAURYS**

Vacaturemarkt - Analyse

In december 2006 publiceerde het Nederlandse Centrum voor Werk en Inkomen (CWI) een studie over de ontwikkeling van de vacaturemarkt in de periode juli 2005- juni 2006, de kansen van werkzoekenden, en de rol van CWI en andere wervingskanalen.

Hieruit blijkt ondermeer dat vacatures van laaggeschoolden relatief vaak worden ingevuld door hogergeschoolden. “Hoge” leeftijd blijkt ook een grotere belemmering dan “lage” opleiding. Het CWI stelt bovendien vast dat het aandeel van de moeilijk bemiddelbare werklozen stijgt. CWI is wel “het” wervingskanaal voor moeilijk invulbare vacatures.

Plant de minister, de VDAB of het Steunpunt Werk en Sociale Economie (WSE) een gelijkaardige studie voor Vlaanderen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 74 van 12 januari 2007
van **JAN LAURYS**

Het onderzoek naar vacatures en personeelswerving van het Nederlandse CWI werd in hun opdracht uitgevoerd door Ecorys (een economisch onderzoeks- en adviesbureau). De aanleiding voor dit onderzoek was een gebrek aan zicht op de omvang en samenstelling van de vacaturemarkt naar beroep en opleiding. Het onderzoek betrof een telefonische bevraging bij bijna 9.000 bedrijfsvestigingen. De algemene probleemstelling was : ‘Wat is de behoefte aan personeel in Nederland in 2006, waar zitten de knelpunten, en in hoeverre en op welke manier voorzien werkgevers in de personeelsbehoefte?’.

Momenteel ontbreekt in Vlaanderen een beeld van de totale vacaturemarkt. Zoals u kan lezen in mijn antwoord op Parlementaire Vraag nr. 52 is het mijns inziens perfect mogelijk om in de toekomst aan deze belangrijke lacune in onze kennis van de Vlaamse arbeidsmarkt te verhelpen via een goede samenwerking tussen de FOD Economie, de Nationale Bank en de Gewestelijke overheden en diensten bevoegd voor arbeidsbemiddeling.

Anderzijds beschikken we in Vlaanderen dankzij VDAB reeds geruime tijd over een goedgevulde databank met de bij VDAB ontvangen vacatures. De VDAB-studiedienst voert jaarlijks een uitvoerige analyse uit op deze gegevens, met de nadruk op de beroepen waarvoor de vacatures moeilijk ingevuld geraken (knelpunt/kansenberoepen).

Aanvullend werd er in 2003 een VDAB-topic gepubliceerd ‘Er rijdt een historicus met de bus’, met hierin een onderzoek naar onder- en overkwalificatie van hooggeschoolde werkzoekenden. Voor alle afgehandelde vacatures (2002) werd nagegaan of het gevraagde studieniveau in de vacature ook overeenstemt met het studieniveau van de werkzoekende. Daaruit blijkt dat 55% van de universitaireren in een job terecht komt waarvoor dit niveau vereist is. Voor leerlingen uit het hoger onderwijs lange duur bedraagt dit 43% en voor leerlingen uit het hoger onderwijs korte duur 80%.

Op basis van de VDAB-gegevens is het momenteel echter niet mogelijk om correcte uitspraken te doen over o.a. verdringing van laaggeschoolden door hooggeschoolden. De eisen die een werkgever formeel vraagt in een vacature zijn dikwijls **minimum** diploma-eisen. Als een werkgever iemand aanwerft die hoger geschoold is dan minimum gevraagd in de vacature wil dit niet noodzakelijk zeggen dat dit onterecht is.

Intern bij VDAB wordt eveneens een analyse gemaakt (analyse interne monitoringsindicatoren uitstroom) waarbij van werkzoekenden in traject nagegaan wordt welke kenmerken (leeftijd, scholingsniveau) doorslaggevend zijn voor de uitstroom. Hieruit blijkt bv. dat er geen verband meer is tussen studieniveau en uitstroom naarmate de leeftijd toeneemt, d.w.z. dat het studieniveau geen invloed meer heeft op de uitstroom bij oudere werkzoekenden. Dit komt grotendeels overeen met de in uw vraag vermelde conclusie in Nederland dat ‘hoge leeftijd’ een grotere belemmering is dan ‘lage’ opleiding.

Een gelijkaardige studie voor Vlaanderen is niet opgenomen in het meerjarenplan van het Steunpunt WSE. Op vraag van de bevoegde Stuurgroep Strategisch Arbeidsmarktonderzoek en met akkoord van de promotor van het Steunpunt WSE, Minister Van Bremt en mezelf, als functioneel bevoegde ministers, kan deze vraag op termijn mogelijk wel door hen worden onderzocht. Dit zou kunnen op

basis van VDAB-data (binnen het kader van de hogervermelde beperkingen van deze data) of op basis van mogelijke nieuwe survey-gegevens in samenwerking tussen de FOD Economie, de Nationale Bank en de Gewestelijke overheden en diensten bevoegd voor arbeidsbemiddeling.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 89
van 31 januari 2007
van **KATHLEEN HELSEN**

Spijbelactieplan - Stand van zaken

Om de spijbel- en schoolverzuimproblematiek aan te pakken, gaf de Vlaamse Regering in 2006 haar goedkeuring aan het spijbelactieplan.

Het plan bevat twaalf te ondernemen acties. Het spijbelbeleid, zo geeft de minister aan in zijn Beleidsbrief Onderwijs en Vorming 2006-2007, vormt een belangrijk aandachtspunt voor dit werkjaar.

1. Actiepunt 1 vermeldt de intentie om werk te maken van een communicatieplan om de maatschappelijke bewustwording over schoolverzuim en spijbelen te vergroten via informatie- en sensibilisatiecampagnes. Hierbij moet bijzondere aandacht gaan naar gerichte campagnes voor bijzondere doelgroepen, zoals huisartsen, hulpverleners, migrantenorganisaties en ouders van kleuters.

Kan de minister een stand van zaken geven?

2. a) De minister wil de scholen stimuleren om de geregistreerde afwezigheidsgegevens te gebruiken voor signaaldetectie, structurele preventie en verbetering van de eigen werking. In actiepunt 2 wordt de pedagogische begeleidingsdienst van de scholen en de CLB-koepels (centra voor leerlingenbegeleiding) gevraagd tegen het einde van 2006 een actieplan op te stellen over de wijze waarop de signaalgevoeligheid van scholen vergroot kan worden en de kwaliteit van de signaaldetectie kan verbeteren.

Kan de minister medelen of de actieplannen opgesteld zijn?

- b) Actiepunt 2 vraagt LOP's (lokaal overlegplatform) om tegen 1 januari 2007 overlegfora in hun werkingsgebied te organiseren.

Kan de minister medelen of dit gebeurd is?

- c) Kan de minister een stand van zaken geven m.b.t het gebruik van het elektronisch registratiesysteem in de basisscholen? Welke acties werden al ondernomen?
3. a) Met actiepunt 3 wil de minister het belang van een positief en democratisch schoolklimaat blijvend benadrukken en scholen stimuleren hun eigen schoolklimaat kritisch te analyseren en waar nodig bij te sturen.

Welke stappen zijn ondernomen?

- b) Actiepunt 3 stelt eveneens dat het beleidsvoerend vermogen van scholen verder versterkt moet worden en dat scholen bij de uitbouw van een positief schoolklimaat ondersteund kunnen worden door het ontwikkelen en het ter beschikking stellen van materiaal, door vorming en nascholing.

Kan de minister een stand van zaken van de ondernomen acties geven?

4. In actiepunt 4 stelt de minister voorop ervoor te zorgen dat beleidscontracten/-plannen evolueren tot instrumenten waarin school en CLB hun rol en positie in het zorgbeleid op elkaar afstemmen. In de loop van het schooljaar 2005-2006 zouden met de koepels en de CLB's gesprekken moeten hebben plaatsgevonden over de afspraken die in de beleidscontracten en -plannen in verband met preventie en opvolging van schoolverzuim en spijbelen moeten staan.

Vanaf januari 2007 zou de administratie de beleidscontracten en -plannen, met inbegrip van de bijzondere bepalingen en de afsprakennota's, opvragen en analyseren of de gemaakte afspraken voldoende duidelijk en concreet zijn.

Kan de minister een stand van zaken geven?

5. a) Met actiepunt 5 wil de minister zich engageren om ervoor te zorgen dat scholen alle middelen aangrijpen om de betrokkenheid van leerlingen en hun ouders te verhogen, met bijzondere aandacht voor de maatschappelijk kwetsbare groepen.

Vervullen de LOP's de opdracht om themagroepen te organiseren waarin de structurele samenwerking met de eigen organisaties van maatschappelijk kwetsbare groepen aan bod komt?

- b) In actiepunt 5 vermeldt de minister dat het inzetten van de JoJo's (Scholen voor Jongeren - Jongeren voor Scholen) zal worden gestimuleerd en geoptimaliseerd en dat het JoJo-initiatief substantieel zal worden uitgebreid. Bij de behandeling van Beleidsbrief Begroting 2006-2007 heeft de minister in antwoord op mijn vraag gezegd dat op 1 november 2006 nieuwe JoJo's werden aangeworven, zonder aantallen te noemen.

Kan de minister een stand van zaken en concrete cijfergegevens geven?

- c) Actiepunt 5 stelt dat het inschakelen van ervaringsdeskundigen en brugfiguren in onderwijs verder onderzocht moet worden op zinvolheid en inzetbaarheid. En dat lopende projecten in dit kader verder geëvalueerd moeten worden.

Kan de minister een stand van zaken geven?

6. a) Hoe gebeurt de informatie-uitwisseling met de minister van Welzijn en Gezin rond leerlingen die residentieel worden opgevangen binnen een instelling van de Bijzondere Jeugdzorg of het Vlaams Fonds?
- b) Verder in actiepunt 6 stelt de minister voorop te streven naar een optimale samenwerking met Vlaams Fonds m.b.t. de doelgroep van de voorzieningen voor niet-schoolgaanden.

Kan de minister een stand van zaken geven m.b.t. de intentie, zoals opgenomen in actiepunt 6, om er bij de minister van Welzijn en Gezin op aan te dringen de reglementering m.b.t. de voorzieningen voor niet-schoolgaanden zo aan te passen dat er geen jongeren met een manifeste leerbaarheid meer kunnen worden ingeschreven?

7. Actiepunt 7 stelt dat de minister overleg zal plegen met de artsenorganisaties m.b.t. de problematiek van zorgwekkende medische attesten.

Welke acties zijn ondernomen?

8. Welke acties zijn ondernomen om actiepunt 8, een betere samenwerking tussen Onderwijs en Welzijn/Gezondheid, te realiseren?

Er zou een overleg gestart zijn met deskundigen uit de academische wereld, de administratie, de netten en de koepels om te komen tot een gemeenschappelijke visie en tot duidelijke richtlijnen in verband met informatie-uitwisseling tussen de verschillende betrokken actoren in de leerlingbegeleiding.

Wat is hiervan het resultaat?

9. Hoever staat het met de mogelijkheden voor een structurele verankering van de methodiek van time-out?
10. Welke stappen heeft de minister ondernomen m.b.t. actiepunt10? Welke staan op stapel?
11. In actiepunt 11 maakt het spijbelactieplan melding van bilaterale afspraken in steden en gemeenten met een ernstige spijbelproblematiek in verband met een snelle en efficiënte controle op de inschrijvingen en in verband met een efficiënte opvolging van het spijbelen op stedelijk/gemeentelijk niveau.

Kan de minister een stand van zaken geven?

Hoever staat het onderzoek naar de wijze waarop de lokale overheden centraal verzamelde gegevens kunnen aanleveren teneinde hun werking op dit vlak te versterken?

12. Kan de minister een stand van zaken geven m.b.t. de ondernomen acties voor de hervorming van de interne procedures van opvolging en controle op de leerplicht, zoals vermeld in actiepunt 12?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 89 van 31 januari 2007

van **KATHLEEN HELSEN**

1. In samenwerking met het Agentschap voor Onderwijscommunicatie werd een communicatieplan opgesteld met specifieke acties naar de verschillende doelgroepen. Hiervoor zal ondermeer nauw worden samengewerkt met Klasse. Via projectfinanciering van het Federaal Impulsfonds voor het Migrantenbeleid is bovendien een project opgezet rond communicatie naar moeilijk te bereiken doelgroepen. Dit project wordt momenteel verder uitgewerkt in samenwerking met de regio Mechelen.
2.
 - a. Vertegenwoordigers uit de pedagogische begeleidingsdiensten, de CLB-koepels en de lerarenopleiding werken samen met de administratie aan een website voor beginnende leerkrachten en studenten in de lerarenopleiding. Op deze website wordt er onder meer aandacht besteed aan signaaldetectie en preventie. Bedoeling is om de informatie die via de website www.ond.vlaanderen.be/leerplicht uit te breiden met relevante informatie over de thematiek van spijbelen. Op termijn moet deze website ook informatie bevatten voor andere betrokkenen (vb. huisartsen, ...).
 - b. Deze analyse werd inderdaad uitgevoerd en leverde kort samengevat volgende resultaten op: twintig LOP's hebben fora voor spijbelpreventie en/of kleuterparticipatie binnen het LOP. Verder maken 21 LOP's deel uit van een werkgroep spijbelpreventie buiten het LOP. Bij vier andere LOP's staan er ook dingen rond spijbelpreventie op stapel. Momenteel wordt bekeken hoe deze thematiek verder aan bod kan komen in de LOP-werking.
 - c. Via de omzendbrieven "Controle van leerlingen in het gewoon basisonderwijs (ref. BaO/2006/04) en "Controle van leerlingen in het buitengewoon basisonderwijs (ref. BaO/2006/05) zijn enkele vormvereisten vastgelegd waaraan een elektronische afwezigheidsregistratie in het basisonderwijs moet voldoen. Er is daarbij zoveel als mogelijk rekening gehouden met de toepassing van de nieuwe werkwijze, zo moet bijvoorbeeld het elektronisch bijgehouden aanwezigheidsregister niet meer op papier ter beschikking zijn voor verificatie. Tevens is aan de verificatie gevraagd om tijdens haar schoolbezoeken de elektronische registratie van afwezigheden te stimuleren.
De softwareleveranciers zijn van deze wijzigingen op de hoogte gebracht tijdens het overleg op het einde van vorig schooljaar, waar alle nodige aanpassingen voor het volgende schooljaar werden toegelicht.
3. Opnieuw wens ik te verwijzen naar de website over spijbelen die momenteel wordt ontwikkeld in samenwerking met de koepels en de pedagogische begeleidingsdiensten. In deze website wordt het positief en democratisch schoolklimaat sterk benadrukt en worden er voorbeelden van goede praktijk gegeven.
Bovendien bekijkt het spijbelteam van de administratie momenteel samen met de onderwijsinspectie hoe het beleid rond spijbelen aan bod komt tijdens de schooldoorlichtingen. Tenslotte maakt de administratie een overzicht van het nascholings- en vormingsaanbod dat beschikbaar is rond dit thema. Dit moet ons toelaten een eerste beeld te schetsen van de eventuele bijkomende noden.
4. In samenspraak met de onderwijsinspectie wordt dit actiepunt verder uitgewerkt. Zo onderzoekt de inspectie wat er nu reeds in de doorlichtingsverslagen van de CLB's terug te vinden is over de

kwaliteit van de beleidsplannen en –contracten. Op basis daarvan zal een analyse gemaakt worden van de bijkomende noden hieromtrent

5. a.c. Op dit ogenblik loopt een bevraging bij de LOP's over hun samenwerking met eigen organisaties van maatschappelijk kwetsbare groepen, ervaringsdeskundigen en brugfiguren in onderwijs. De resultaten van deze beperkte analyse zullen eind februari beschikbaar zijn. Uit de evaluatie van de LOP-werking blijkt in ieder geval dat verenigingen waar armen het woord nemen en organisaties van etnisch culturele minderheden regelmatig aanwezig zijn op de algemene vergaderingen van het LOP.
 - b. Het Vlaamse Meerbanenplan kende onlangs 200 extra startbanen toe aan het Beleidsdomein Onderwijs en Vorming. Beslist werd deze toe te voegen aan het huidige JOJO-project. Nieuw is dat deze JOJO's voortaan ook kunnen worden ingezet voor onderhoud en renovatiewerken.
6. a. Hierrond werden reeds een aantal eerste overlegmomenten georganiseerd tussen de administraties. Doelstelling is te komen tot een aantal afspraken die tegemoet komen aan onze wens naar informatie, maar waarbij tegelijk het respect voor de privacy optimaal gegarandeerd wordt.
 - b. Er is hierover met het kabinet van minister Vervotte en met het VAPH (Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap) al een eerste gesprek geweest. Het VAPH zal tegen eind juni een explorerende nota opmaken waarin ze zullen weergeven hoe groot de problematiek is, wat de achterliggende motivatie van voorzieningen is om de leerplichtigen als niet-schoolgaand te bestempelen en over welke doelgroepen het gaat. Als we de nota hebben zullen we terug rond de tafel te gaan zitten om te kijken wat de beste oplossing is.
7. Op 14 februari 2007 had ik een eerste uitgebreid overleg met de medische sector. Hierop waren, naast de onderwijskoepels, vertegenwoordigers uitgenodigd van de beide artsensyndicaten, Domus Medica, de Orde van Geneesheren, het Interuniversitair Centrum voor HuisartsenOpleiding, de Vlaamse Vereniging van Kindergeneeskunde en de Wetenschappelijke Vereniging voor Jeugdgezondheidszorg.
8. De werkgroep met vertegenwoordigers van de administratie, de netten en de koepels en de pedagogische begeleidingsdiensten formuleerde een eerste voorlopige visietekst. Momenteel wordt deze visietekst, samen met een aantal bijkomende vragen, voorgelegd aan enkele experts uit de academische wereld voor juridisch advies.
9. Samen met mijn collega, de minister van Welzijn, financier ik sinds de start van dit schooljaar 6 projecten die lange time-outprogramma's aanbieden (in totaal kunnen 182 jongeren hierin terecht). Daarnaast financier ik 14 organisaties die korte time-out programma's aanbieden (in totaal kunnen 645 jongeren hierin terecht).
10. Bij de start van dit kalenderjaar organiseerde de administratie per provincie een overlegmoment met de aanspreekpunten van de lokale politie die per politiekezone werden aangeduid om samenwerkingsafspraken te maken met Onderwijs. Bovendien werd het spijbelactieplan toegelicht aan de nieuwe jeugdcriminologen die door Minister Onkelinx werden toegevoegd aan de jeugdparketten. De besprekingen tussen de kabinetten van Onderwijs en Justitie lopen.
11. Voor wat Antwerpen betreft is er geregeld overleg tussen de administratie en het Centraal Meldpunt. Verder bekijkt de administratie samen met de VVSG hoe de nieuwe schepenen van Onderwijs kunnen geïnformeerd worden over de rol van de lokale besturen in de aanpak van spijbelen en schoolverzuim.
12. De stand van zaken in verband met de controle op de inschrijving begin schooljaar. Voor de controle op de derde schooldag van oktober is intern reeds een aantal acties ondernomen

om de opvraging mogelijk te maken : de nodige aanpassingen in de software zijn beschreven en zullen concreet worden uitgewerkt zodat alles tijdig klaar is.

Tijdens de nu lopende leerplichtcontrole (datum 1 oktober 2006) zijn een aantal aanpassingen, voorzien voor 2007-2008, al gerealiseerd.

- Alle leerplichtige jongeren worden gecontroleerd, niet enkel bepaalde leeftijdscategorieën.
- Eerst werden de ouders aangeschreven en dan pas de gemeenten, vorig schooljaar was dit omgekeerd. Op die manier hebben de ouders vroeger dan de vorige schooljaren een signaal gekregen dat de leerplicht centraal wordt opgevolgd en zal de hele procedure al sneller doorlopen worden.
- De groep van jongeren waarvoor de ouders werden aangeschreven met vraag naar meer informatie, is gesplitst. In eerste instantie werden de ouders aangeschreven van jongeren die wonen in gemeenten waar vorig schooljaar relatief gezien weinig leerlingen ingeschreven waren in het Franstalig onderwijs. Deze ouders werden op 11 december 2006 aangeschreven. Een tweede groep bestaat uit jongeren die wonen in gemeenten waar vorig schooljaar relatief veel leerlingen in het Franstalig onderwijs waren ingeschreven. Deze tweede groep werd later aangeschreven, nadat de gegevens werden uitgezuiverd met het bestand van de inschrijvingen in het Franstalig onderwijs. Deze gegevens van de Franse gemeenschap hebben we pas 21 december ontvangen. Voor een groot deel van de leerlingen in Vlaanderen werd dus sneller gereageerd naar de ouders toe.
- Er is reeds contact opgenomen met de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers (RKW) betreffende gegevens van kinderen die in het buitenland studeren. Momenteel is onze vraag nog in onderzoek.

Wat betreft de controle op de inschrijving in de loop van het schooljaar is er in het basisonderwijs door de verificatie een bevraging gebeurd in verband met de problematische verdwijningen. Het gaat om een zeer beperkte groep van leerlingen met een zeer specifieke problematiek (illegaliteit, verhuisd naar het buitenland, ...) waarvan de opvolging best lokaal blijft.

Ondertussen gebeurde er een evaluatie van de Lokale Overlegplatforms en in dit kader werden er een aantal beleidsintenties voorgelegd aan het Vlaams Parlement. Eén van die intenties is om de mogelijkheden die een LOP biedt tot het ondersteunen van bepaalde beleidsprioriteiten, zoals het spijbelactieplan, te benutten.

Wat huisonderwijs betreft wordt in het secundair onderwijs bij de inschrijving in het huisonderwijs nagegaan of deze leerling uitgeschreven is uit de school. Indien dit nog niet gebeurd is, wordt de school op de hoogte gebracht dat ze de leerling moet uitschrijven.

Wanneer een leerling uitschrijft uit huisonderwijs wordt gecontroleerd of er een inschrijving in een school is, indien niet worden de ouders aangeschreven.

In het basisonderwijs is een aangepaste procedure van overgang tussen huisonderwijs en schoolonderwijs vanaf dit schooljaar expliciet beschreven in de omzendbrief "Schoolveranderen" BaO/97/12. Omdat voor dat niveau de in- en uitschrijvingen tijdens het schooljaar in scholen niet centraal worden opgevraagd, sturen de ouders zelf een melding van overgang van huisonderwijs naar schoolonderwijs of omgekeerd.

De regelgeving wordt voor beide niveaus strikt toegepast: vanaf 2 negatieve controles moet de leerling terug in een (erkende/gesubsidieerde) school ingeschreven worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 98
van 7 februari 2007
van LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overlegplatform Randgemeenten - Actoren

Tijdens zijn toespraak naar aanleiding van tien jaar “de Rand” kondigde de minister aan dat het platform van de randgemeenten zal worden gereactiveerd, zij het met een aantal nieuwe actoren.

Kan de minister verduidelijken om welke nieuwe actoren het gaat?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 98 van 7 februari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYZEN**

Allereerst wens ik u er attent op te maken dat het Overlegplatform van de gemeenten uit de Vlaamse Rand een initiatief is van de gedeputeerde van de provincie Vlaams-Brabant, bevoegd voor het Vlaams Karakter, de heer Tom Troch.

Hij kondigde naar aanleiding van het 10-jarig bestaan van vzw de Rand de reactivering aan van het platform :

“En, gelukkig, is er nog een belangrijke partner, de gemeentebesturen. Zij zijn elke dag op het terrein, zij kunnen elke dag het verschil maken en vele onder hen doen dat al. We kunnen veel van hen leren, zij van ons en van elkaar. Daarom, en hiermee wil ik besluiten, beste genodigden, zal de provincie het Platform van gemeenten uit de Vlaamse Rand terug activeren, zij het in licht gewijzigde vorm.

Binnenkort zullen wij de nieuwe gemeentebesturen in de Vlaamse Rand aanschrijven om hun vertegenwoordigers aan te duiden en het charter nogmaals te bevestigen. Wij richten ons in de eerste plaats tot de 19 gemeenten in de Rand, maar we heten ook expliciet andere gemeenten van Halle-Vilvoorde welkom die met ons willen meedenken over hoe we het Vlaams karakter kunnen bewaren en de ont-Nederlandsing tegengaan, via heel concrete acties die elke gemeente op zijn grondgebied kan uitvoeren. We hopen via werkgroepen te komen tot modelacties, richtlijnen, reglementen die door de verschillende besturen dan ieder afzonderlijk in de eigen gemeente toegepast kunnen worden. Zo hopen we te komen tot een gezamenlijke strategie, gedragen door de provincie, door vzw De Rand, door de Vlaamse Gemeenschap en door de lokale besturen. Deze samenwerking, met de neuzen in dezelfde richting, is naar mijn mening, de beste garantie voor het Vlaams karakter van de Rand.”

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 38
van 10 januari 2007
van **CARL DECALUWE**

Socialehuisvestingsmaatschappijen - Reservegronden

De minister van Ruimtelijke Ordening werd de opdracht gegeven om een atlas op te maken van de woonuitbreidingsgebieden.

In functie van hun ontwikkelingsmogelijkheden werden deze gebieden opgedeeld in vier categorieën, nl. ontwikkelbaar op korte termijn, ontwikkelbaar op lange termijn (tot 2012), niet meer ontwikkelbaar, nog geen uitspraak omtrent de ontwikkelbaarheid.

Graag had ik van de minister vernomen in welke mate de grondreserves van de socialehuisvestingsmaatschappijen ontwikkelbaar en aansnijdbaar zijn.

1. Hoeveel bedraagt de totale grondreserve van SHM's in ha? Kan dit opgesplitst per provincie?
2. Welk aandeel is hiervan ontwikkelbaar op korte termijn, op lange termijn (tot 2012), niet meer ontwikkelbaar, nog geen uitspraak omtrent ontwikkelbaarheid? Kan dit eveneens opgesplitst per provincie?
3. Welk aandeel van de in vraag 2 vermelde gebieden zijn effectief aansnijdbaar en welke van deze gebieden worden als niet meer aansnijdbaar gecatalogeerd? Eveneens opgesplitst per provincie.
4. Hoeveel ha grondreserve van de SHM's kan hierdoor niet meer verder ontwikkeld worden? Om hoeveel woningen gaat het ongeveer? Eveneens opgesplitst per provincie.
5. Wat is de waarde van deze gronden? Hoeveel bedragen de intercalaire intresten?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 38 van 10 januari 2007

van **CARL DECALUWE**

De optie van de *atlas van de woonuitbreidingsgebieden* houdt geen rekening met de eigendomsstatuut van de gronden in woonuitbreidingsgebieden. Het betreft immers een inventarisatie van bestaande beleids- en bestemmingsplannen aangevuld met een juridisch-planologische afweging; het louter in eigendom hebben van gronden is geen afwegingscriteria geweest bij de opmaak van de atlas. Ik verwijs naar de uitgebreide toelichting die door mijn administratie gegeven werd op 14 december 2005 in de commissie RO van het Vlaams parlement omtrent de voorstelling van de *atlas van de woonuitbreidingsgebieden*, en waarover ik met u van gedachten heb gewisseld.

Alle achtergrondinfo omtrent de opmaak ervan kan u overigens nog steeds terugvinden op de website www.vlaanderen.be/wugatlas.

Naar aanleiding van het debat omtrent betaalbaar wonen in de commissie ruimtelijke ordening van het Vlaams parlement (9/3 en 20/4/2006) heeft de heer Lyben van de VMSW één en ander toegelicht omtrent de eigendommen van de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHMn). Uit zijn analyse blijkt dat:

1. De VHM en SHMn tezamen **1459ha** bezitten. Slechts **764 ha daarvan is gelegen in woonuitbreidingsgebied**. Per provincie bezitten zij:

	Antwerpen (m ²)	Vlaams- Brabant (m ²)	Oost- Vlaanderen (m ²)	West- Vlaanderen (m ²)	Limburg (m ²)	Totaal (m ²)
Woongebied	1352974	420647	1197607	2146436	683999	5801663
Woonuitbreidingsgebied	1266386	1224238	2177462	1045923	1927873	7641882
Andere bestemmingen volgens het gewestplan	261445	380424	191088	222899	92866	1148722
Totaal	2880805	2025309	3566157	3415258	2704738	14592267

Het betreft niet enkel de gronden reeds in eigendom maar tevens diegene die in de nabije toekomst worden aangekocht.

2. en 3. Per definitie komt alles gelegen in woongebied in aanmerking voor realisatie; het betreft dus 580ha. Daarbij komt alle woonuitbreidingsgebied die volgens de *atlas van de woonuitbreidingsgebieden* kan ontwikkeld worden, wat overeenkomt met 420ha. Tot slot komen alle gronden, die niet gelegen zijn in woongebied of woonuitbreidingsgebied, maar die reeds geordend zijn via een BPA, RUP of een goedgekeurde niet-ervallen verkaveling in aanmerking voor bebouwing. Ik beschik op dit ogenblik niet over gegevens omtrent die grootteorde althans wat betreft de eigendommen van de sociale huisvestingsmaatschappijen.

De gebieden die in de atlas van de woonuitbreidingsgebieden zijn aangeduid als verder te onderzoeken of waarover nog geen uitspraak, betreffen gebieden waar op heden geen ordening voor gekend is of er waar ook geen beleidsuitspraken in het kader van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, woningbehoefte studie of afbakeningsproces van een stedelijk gebied is gedaan. Het betreft in dat geval grotendeels eigendommen buiten de stedelijke gebieden.

Gebieden aangeduid als niet te ontwikkelen zijn gronden die als dusdanig in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan zijn aangeduid, reeds via een plan (BPA, RUP) werden herbestemd naar

een niet – woon – functie in het verleden, waar een claim vanuit sectorwetgeving op rust (vb. habitatrictlijngebied, duinendecreet) of die vanuit planologisch oogpunt niet wenselijk zijn te ontwikkelen (gelegen in overstromingsgevoelige gebieden, niet inbreidingsgerichte gronden, niet gelegen in door de provincie geselecteerde woonkernen, of waarvoor een negatief principieel akkoord door provincie of gewest is afgegeven.

Op korte termijn zijn dus volgende gronden effectief **aansnijdbaar**:

- 420 ha in woonuitbreidingsgebied (in de Atlas voorzien als te ontwikkelen op korte en middellange termijn). Het betreft **ca. 10 000** woongelegenheden (berekening VMSW).
- 580 ha in woongebied. Gerekend aan eenzelfde projectdichtheid als voor de woonuitbreidingsgebieden (23wo/ha) zou dit een aanbod kunnen betekenen van ca. 13300 woongelegenheden (eigen berekening).
- Andere eigendommen buiten voornoemde bestemmingen die in een BPA, RUP of goedgekeurde niet-vervallen verkaveling liggen en voor zover de voorschriften het toelaten. Ik neem aan een deel van de 114ha (zie bovenstaande tabel “andere bestemmingen volgens het gewestplan”).
- Dit betekent een totaal van minimaal **ca. 1000 ha**. Waar, bij raming, op **23 300 woongelegenheden** kunnen gebouwd worden (zie berekeningen voorgaande punten).

Voor de **woonuitbreidingsgebieden** (420 ha) kan dit per provincie als volgt verder opgedeeld worden:

	Antwerpen (m ²)	Vlaams- Brabant (m ²)	Oost- Vlaanderen (m ²)	West- Vlaanderen (m ²)	Limburg (m ²)	Totaal (m ²)
Ontwikkelen op korte en middellange termijn (<2012)	691092	466797	1257948	592449	1187615	4195901
Geen uitspraak	264856	362964	516095	295826	453719	1893460
Niet ontwikkelbaar	425701	369324	373094	144407	189926	1502452
Totaal	1381649	1199085	2147137	1032682	1831260	7591813

4. De atlas van de woonuitbreidingsgebieden heeft geen juridische waarde op zich, hij legt dus geen bouwverbod op.

Wel wordt aangegeven of het vanuit planologisch oogpunt wenselijk is de gronden voor woningbouw verder te ontwikkelen. Die indicatie is gegeven voor 150ha van de eigendommen van de SHMn in de woonuitbreidingsgebieden (of 10% van al hun eigendommen – zie bovenstaande tabel).

Rekening houdend dat het vooral gronden in het buitengebied betreft waar woondichtheden van 15wo/ha worden nagestreefd zou dit overeenkomen met ca. 2250 woongelegenheden. De opsplitsing per provincie is weergegeven in bovenstaande tabel. De precieze verdeling naar aantal woningen is door de VMSW niet opgegeven. Ik neem aan dat dat in verhouding staat tot de geregistreerde oppervlakte.

Ik merk hierbij wel op dat sinds de opmaak van de atlas van de woonuitbreidingsgebieden (eind 2005) er voortdurend actualisaties hebben plaatsgehad en nog steeds plaatsvinden: ondertussen goedgekeurde gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen, BPA's, RUP's, verkavelingen, enz. Uit die bijwerking weten we reeds dat vele gronden die u omschrijft als 'niet meer ontwikkelbaar' van categorie verschoven zijn naar o.m. ontwikkelbaar op de lange termijn, meestal gekoppeld aan een aantal voorwaarden zoals vastgelegd in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan.

Die aanpassingen kan u volgen op de genoemd website.

5. De waarde van deze gronden wordt conform de boekhoudwetgeving in de boekhouding opgenomen aan de historische betaalde aankoopprijs. Tussentijds worden op deze gronden geen intercalaire intresten geboekt, aangezien de boekhoudwetgeving de activering van intercalaire interesten op niet-afschrijfbaar goederen (zoals gronden) het niet toelaat.
De werkelijke waarde van de gronden wordt bepaald op het moment dat zij in gebruik genomen worden, hetzij met het oog op de verhuring, hetzij met het oog op de verkoop.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 42
van 9 februari 2007
van SVEN GATZ

Fietsroutenetwerk West-Brabant - Stand van zaken

In de Beleidsnota Toerisme staat te lezen dat het de bedoeling is om alle toeristisch interessante regio's in Vlaanderen te laten beschikken over een fietsknooppuntennetwerk met het oog op een kwalitatieve verbetering van het fietsnetwerk in Vlaanderen.

Een lovenswaardige doelstelling, want fietsen scheert niet alleen hoge toppen in Vlaanderen. Er is ook een duidelijke economische meerwaarde gelinkt aan de fietsknooppuntennetwerken.

Aan de hand van een geïntegreerd bestedingsonderzoek bleek in 2001 dat de totale gemiddelde bestedingen per fietser op een recreatief netwerk 274,4 frank (6,80 euro) bedragen. Ervan uitgaande dat er jaarlijks 600.000 fietsers gebruik maken van het fietsroutenetwerk, kwam men op een jaarlijks bestedingcijfer van 165 miljoen frank (zo'n 4.090.250 euro). Bij dergelijke bestedingsimpuls worden direct en indirect 51 nieuwe jobs gecreëerd! Als alle opportuniteiten worden benut, biedt het fietsroutenetwerk de mogelijkheid om de economische effecten zelfs nog te vergroten.

Daarnaast stond in het jaarverslag Task Force Vlaamse Rand 2005 te lezen dat in het kader van de uitbouw van een fietsnetwerk met aansluiting op Brussel door Toerisme Vlaanderen een subsidieaanvraag werd goedgekeurd voor de realisatie van een eerste deel van dit netwerk door Toerisme Vlaams-Brabant.

Ondanks de bovenvermelde beleidsdoelstelling en de gegevens uit het jaarverslag vernam ik, na een vraag om uitleg in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie op 16 januari jongstleden, van minister Van Brempt dat er voor de periode 2007-2010 nog geen sprake is van een fietsroutenetwerk in West-Brabant (het Pajottenland, de Zennevallei,...) (Handelingen C65 van 16 januari 2007, blz. 13-15).

Ik begrijp dat een deel van de realisatie ook initiatief vergt van de lokale en de provinciale besturen. Elke regio dient, zoveel als mogelijk, gelijk behandeld te worden. En ik ga er dan ook van uit dat de Vlaamse overheid hiervoor op korte termijn het nodige initiatief neemt.

1. Staat het definitief vast dat het fietsknooppuntennetwerk in de regio West-Brabant pas na 2010 gerealiseerd zal worden?
2. Is het, zowel uit toeristisch als economisch oogpunt, niet aangewezen om deze uitvoeringstermijn te versnellen?
3. Wanneer wordt hierover overleg gepleegd met de betrokken lokale en provinciale overheid?

4. Voor wanneer plant de minister overleg met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest over de aansluiting van het Vlaams fietsknooppuntennetwerk op dat van het Hoofdstedelijke Gewest?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 100) en Bourgeois (nr. 42).

GEERT BOURGEOIS

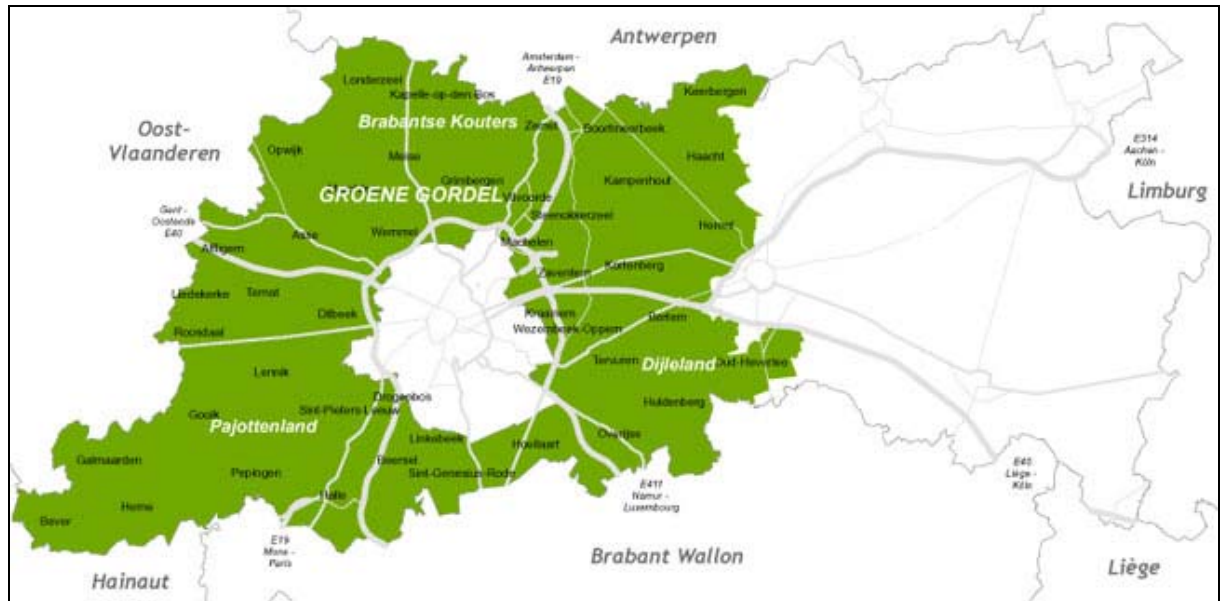
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 42 van 9 februari 2007

van **SVEN GATZ**

1. Toerisme Vlaams-Brabant heeft in overleg met alle betrokken partners een planning opgesteld voor de realisatie van de fietsnetwerken in Vlaams-Brabant. Het gaat om een gefaseerde uitbouw van oost naar west. In het Hageland (oosten) is het volledige netwerk bijna gerealiseerd, in aansluiting op het netwerk van de Antwerpse Kempen en Limburg. In het Dijleland kan de bestaande doelenbewegwijzering omgevormd worden tot knooppuntenbewegwijzering. In de Brabantse Kouters en het Pajottenland (westen) moet een volledig nieuw netwerk uitgetekend worden, wat meer tijd vraagt. Dat is de reden waarom gekozen wordt voor de gefaseerde uitbouw van het netwerk van oost naar west.
Dit voorstel van gefaseerde aanpak, waarvan u als bijlage aan dit antwoord een afschrift vindt, werd goedgekeurd op de raad van bestuur van Toerisme Vlaams-Brabant vzw op 21 november 2006. Vermits in de raad van bestuur vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen, van de gemeenten en van de toeristische sector zetelen, mag gesteld worden dat deze gefaseerde aanpak geschraagd wordt door de toeristische beleidsmakers en het toeristische werkveld in de provincie.
2. Toerisme Vlaanderen steunt de gefaseerde aanpak die door Toerisme Vlaams-Brabant wordt voorgesteld. Deze aanpak houdt namelijk rekening met de tijd die nodig is voor (1) het uittekenen van het concept en de onderhandelingen met de betrokken partners, (2) het indienen en goedkeuren van de subsidieaanvraag en (3) het realiseren van het fietsnetwerk op het terrein. Dit voorstel houdt verder ook rekening met de beschikbare mensen en middelen bij Toerisme Vlaams-Brabant. Het is onmogelijk om de netwerken gelijktijdig te realiseren over de ganse provincie. Ik wil er de aandacht op vestigen dat ook in andere Vlaamse provincies het project voor de realisatie van een fietsnetwerk gespreid werd of wordt over meerdere jaren.
3. Zoals ik al vermeldde in het eerste antwoord op uw vraag, zijn Toerisme Vlaanderen en de lokale overheden vertegenwoordigd in de raad van bestuur van Toerisme Vlaams-Brabant vzw, waar dit voorstel werd goedgekeurd. Daarnaast overlegt Toerisme Vlaanderen op regelmatige basis met de directie en medewerkers van Toerisme Vlaams-Brabant. Zij zijn ook vertegenwoordigd in de Werkgroep Toeristische Bewegwijzering van Toerisme Vlaanderen. Ze hebben meegewerkt aan de opmaak van het Fietsactieplan Vlaanderen 2006-2010, waarin de afstemming van het fietsbeleid tussen Toerisme Vlaanderen, de provincie en het lokale niveau als één van de strategische doelstellingen is opgenomen. Toerisme Vlaams-Brabant pleegt op haar beurt rechtstreeks overleg met de lokale overheden en de toeristische sector.
4. Gezien de volledige realisatie van het fietsknooppuntennetwerk Groene Gordel pas voorzien is tegen 2010 (Dijleland 2008, Brabantse Kouters 2009, Pajottenland 2010) en de aansluiting van het fietsknooppuntennetwerk op Brussel door Toerisme Vlaams-Brabant pas gepland is tegen 2011, is er nog geen overleg geweest of gepland met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Toerisme Vlaams-Brabant is van plan om ten gepaste tijde overleg te plegen met de bevoegde instanties in het Hoofdstedelijke Gewest over aansluitingen met hun grondgebied. De uitbouw en aanleg van een netwerk op Brussels grondgebied is niet de verantwoordelijkheid van Toerisme Vlaams-Brabant. Hiervoor zijn de desbetreffende diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest verantwoordelijk.

In het Fietsactieplan (kortweg FAP) dat Toerisme Vlaanderen in 2006 heeft opgesteld, is als strategische doelstelling (SD1) opgenomen dat Toerisme Vlaanderen het fietsbeleid afstemt met enerzijds het beleid van andere Vlaamse administraties, het beleid op provinciaal en lokaal niveau en anderzijds het buitenlands beleid. Concrete acties die hieruit voortvloeien voor 2007 zijn: overleg met Agentschap Natuur en Bos, met de NMBS over de verharding van fietspaden in natuurgebied/spoorwegweddingen. (1ste helft 2007). Na inventarisatie van missing links in de fietsnetwerken overlegt Toerisme Vlaanderen met de bevoegde instanties om middelen vrij te maken om de missing links weg te werken. (2de helft 2007)

Rekening houdende met de planning van Toerisme Vlaams-Brabant kan Toerisme Vlaanderen bij de uitvoering van bovengenoemde doelstelling van het FAP in 2010 een actie opnemen met betrekking tot de aansluiting van het fietsknooppuntennetwerk Groene Gordel op Brussel.

BIJLAGEN

1. Planning uitbouw knooppunten 2006-2012
2. Fietsknooppuntennetwerk Hageland 2007

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/BOURGEOIS/42/antw.042.bijl.002.BMP>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/BOURGEOIS/42/antw.042.bijl.001.xls>

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 102
van 1 december 2006
van **MICHELE HOSTEKINT**

Natuurbehoud - Voorkooprecht-dossiers

In het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 13 van 6 oktober 2006, deelt de minister mee dat hij zijn goedkeuring niet heeft gegeven voor de uitoefening van het recht van voorkoop op een 2,5 ha groot domein in de nochtans als Europees Habitatgebied en VEN-gebied (Vlaams Ecologisch Netwerk) beschermde fossiele duintong van Lombardsijde-Westende.

Het niet uitoefenen van dit recht in dit dossier, lijkt een gemiste kans om een strategisch belangrijke uitbreiding van het voor onze Vlaamse kust unieke erkende natuurreservaat “De Schuddebeurze” te realiseren.

In zijn antwoord verwijst de minister naar het ongunstig advies van de Inspectie van Financiën, waarin sprake is van een veel te hoge grondprijs en een lopende herstellvordering. Het is inderdaad zo dat voor alle aankoop- en voorkooprecht-dossiers van de Vlaamse overheidsdiensten een waardeschatting van de te verwerven onroerende goederen wordt gevraagd aan het Aankoopcomité van het Ministerie van Financiën.

De vraag rijst evenwel of in dit dossier met een schatting van het Aankoopcomité terdege rekening werd gehouden. Het recht van voorkoop dat voortvloeit uit het artikel 37 van het decreet natuurbehoud, moest een krachtig instrument voor de realisatie van het gebiedsgericht natuurbeleid in Vlaanderen worden, inzonderheid voor de uitbreiding van de natuurreservaten. In natuurbehoudkringen ontstaat echter de vrees dat dit instrument sinds enige tijd niet ten volle wordt benut.

1. De grondprijs van het aangeboden domein bedroeg volgens het antwoord op vermelde schriftelijke vraag 88.400 euro/ha.

Hoeveel bedroeg de waardeschatting van dat goed volgens het Aankoopcomité?

Kan de minister medelen of er sinds 2000 nog gronden met gebouwen aan de kust door de afdeling Natuur van de Vlaamse overheid werden aangekocht? Zo ja, kan hij hiervan een lijst met telkens vermelding van de prijs geven?

Waarop precies slaat de in het advies van de Inspectie van Financiën vermelde lopende herstellvordering?

2. Kan de minister voor heel het grondgebied van het Vlaamse gewest een lijst medelen van alle voorkooprecht-dossiers met toepassing van artikel 37 van het decreet natuurbehoud die sinds de inwerkingtreding van de door de Inspectie van Financiën op 10 juni 2002 goedgekeurde interne nota van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) waarnaar de minister in zijn antwoord verwijst, ter

goedkeuring werden voorgelegd aan zijn voorgangers, de toenmalige Vlaamse milieuministers Vera Dua, Ludo Sannen en Jef Tavernier, met voor ieder dossier telkens de vermelding of de toenmalige minister het al dan niet heeft goedgekeurd alsook de vermelding van het advies van de Inspectie van Financiën?

3. Kan hij voor heel het grondgebied van het Vlaamse gewest een lijst meedelen van alle voorkooprecht-dossiers met toepassing van artikel 37 van het decreet natuurbehoud die sinds zijn aantreden als minister bevoegd voor het natuurbehoud aan hem ter goedkeuring werden voorgelegd, met voor ieder dossier telkens vermelding of hij het al dan niet heeft goedgekeurd alsook vermelding van het advies van de Inspectie van Financiën?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 102 van 1 december 2006

van **MICHELE HOSTEKINT**

1. De waardeschatting van het goed door het Aankoopcomité Brugge bedroeg afgerond 250.000 euro, inclusief de gebouwen. Het domein beslaat een totale oppervlakte van 2,262 hectare zodat de gemiddelde geschatte waarde neerkomt op 110.521,66 euro per hectare, wat hoger is dan de 88.400 euro per hectare vermeld in het aanbod van voorkeepsrecht. Die relatief hoge schatting is te wijten aan de aanwezigheid van gebouwen in vrij goede staat, waarvan de waarde geraamd werd op 215.000 euro.

Sinds 2000 werden de volgende gronden met gebouwen gelegen aan de kust door de voormalige afdeling Natuur en later het Agentschap voor Natuur en Bos van de Vlaamse overheid, aangekocht:

- a) Koekuithof, in het Garzebekeveld te De Panne (Adinkerke): aankoop op 11 december 2001 van hoeve met grond voor een totale oppervlakte van 14 ha 89 a 16 ca voor 13.880.400 BEF, hetzij 344.086,13 euro.
- b) Handelseigendom met aanhorigheden te Koksijde (Oostduinkerke) op en met grond met een oppervlakte van 10 a 00 ca: aankoop op 25 juni 2002 voor 123.946,76 euro.
- c) Aankoop van gronden en gebouwen gekend als het Zwinbosjesduinencomplex te Knokke (incl. Swimming Pool en kartinggebouw) voor een totale oppervlakte van 222 ha 11 a 46 ca tegen de prijs van 6.107.830 euro.
- d) Aankoop hoeve in D'Heye (Bredene): definitieve toewijzing aan het Vlaamse Gewest op 23 december 2002 van de hoeve met aanhorigheden op en met grond met een oppervlakte van 1 ha 15 a 36 ca voor een prijs van 172.504 euro.
- e) Aankoop van een woonhuis langs de Polderstraat te Koksijde (Oostduinkerke) op en met grond met een oppervlakte van 15 a 00 ca: aankoop op 18 september 2003 voor 74.350 euro.
- f) Aankoop van een perceel duingrond met eropstaande buiten gebruik gestelde militaire bouwwerken te De Panne (ex-multiplexstation) met een oppervlakte van 71 a 86 ca: aankoop op 25 september 2003 voor 70.110,48 euro.
- g) Aankoop van een huis in D'Heye (Bredene) op en met grond met een oppervlakte van 30 a 50 ca: aankoop op 20 februari 2006 voor 146.000 euro.

De in het advies van de Inspectie van Financiën vermelde herstellvordering betreft een vordering d.d. 30 augustus 2004 van de afdeling Bouwinspectie die betrekking had op "het verwijderen van de afsluiting en van de materialen die verspreid liggen op het terrein".

2. & 3. zie bijlage.

Bij de openbare verkopen met een gunstig advies is geen rekening gehouden of het recht van voorkoop werd uitgeoefend of niet (te duur of koop ingehouden).

Ten aanzien de van de vrees die in natuurbehoudkringen leeft waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, kan ik u mededelen dat er in 2006 voor 1.768.255 euro werden uitgeoefend (m.b.t. 117,41 ha), in 2005 ging het om 1.777.108 euro (m.b.t. 110,07 ha), in 2004 om 2.061.767 euro (m.b.t. 150,77 ha), in 2003 om 1.268.667 euro (m.b.t. 81,65 ha) en in 2002 om 2.524.983 euro (m.b.t. 142,81 ha).

BIJLAGE

Overzicht van de dossiers recht van voorkoop natuur waarin advies gevraagd werd aan de Inspectie van Financiën of aan de minister.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/102/antw.102.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 171
van 21 december 2006
van **JAN PEUMANS**

Project Gent St.-Pieters - Stand van zaken

Een tijd geleden vernam ik dat het project aan het Gentse Sint-Pietersstation onder vuur ligt en dreigt te worden geconfronteerd met een procedure bij de Raad van State, aangespannen door de Bond Beter Leefmilieu (BBL) (*De Standaard*, 24 november 2006). Men wil de bouwvergunning laten schorsen en vernietigen. Ook het Gents buurtcomité “Buitensporig”, Natuurpunt en Groen! overwegen dit te doen.

De klacht bij de Raad van State zou door de BBL worden ingediend eens het RUP (ruimtelijk uitvoeringsplan) wordt goedgekeurd door de Vlaamse Regering en in het Belgisch Staatsblad verschijnt. Dit laatste gebeurde recentelijk: op de ministerraad van vrijdag 15 december 2006 werd het ontwerpbesluit tot definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) “stationsomgeving Gent-Sint-Pieters - Koningin Fabiolalaan” goedgekeurd (Persmededeling Vlaamse Regering).

In het milieueffectenrapport (MER) dat voor het project Gent Sint-Pieters is opgemaakt, zou staan dat de norm voor fijn stof tegen 2015 liefst 68 keer overschreden zal worden per jaar (meer dan 50 microgram fijn stof per m³). Vlaamse en Europese normen bepalen dat dit slechts 35 keer mag voorkomen.

De BBL kant zich daarom specifiek tegen twee deelprojecten: de ondergrondse parkeergarage (voor 2.800 wagens) en de verbindingsweg tussen de R4 en het station.

Ik verwijs tevens naar een arrest van het Europees Hof van Justitie van eind oktober tegen lidstaat Portugal. Volgens het Europees Hof lieten de Portugese instanties na om mogelijke alternatieven terdege te onderzoeken bij de aanleg van de A2 autosnelweg die gevolgen zou hebben voor 17 beschermde vogelsoorten (casus C-239/04; het Hof spreekt over “a lack of alternative solutions”)

<http://curia.europa.eu/juris/cgi-bin/form.pl?lang=en&Submit=Submit&alldocs=alldocs&docj=docj&docop=docop&docor=docor&docjo=docjo&numaff=C-239%2F04+&datefs=&datefe=&nomusuel=&domaine=&mots=&resmax=100>

Ook voor het project-MER Gent Sint-Pieters werden geen alternatieven onderzocht, zo meldt de BBL (bijvoorbeeld een alternatief zonder parking en nieuwe ontsluitingsweg - maar met beter uitgebouwd voorstedelijk openbaar vervoer).

Dit project wordt begroot op 386 miljoen euro en is een samenwerking van NMBS-Holding, Infrabel, Eurostation, De Lijn, de administratie Wegen en Verkeer en de Stad Gent (samenwerkingsovereenkomst van 6 juli 2004). Op vrijdag 8 december werd bekendgemaakt dat het Vlaams Gewest 24,05 miljoen euro zal investeren via het Agentschap Infrastructuur dat zelf optreedt als aanbestedende overheid of als medefinancier in de betrokken deelprojecten, telkens met rechtstreekse betaling aan de aannemer.

<http://www.vlaanderen.be/servlet/Satellite?cid=1165556704689&pagename=nieuwsberichten%2FNBNieuwsbericht%2FNieuwsbericht>

1. Volgens de vermelde persmededeling financiert het Vlaams Gewest dit project voor 24,05 miljoen euro. Anderzijds lezen we op de webstek www.projectgentsintpieters.be dat het Vlaams Gewest tussenkomt voor 5,2 % van 386 miljoen euro, zijnde 20,072 miljoen euro.
http://thepubagency.be/pgsp/new/bib/es-67043-4_investeringsp_verdelingperpartnerperjaar.jpg

Vanwaar dit verschil in investeringskosten tussen 20,07 miljoen (mei 2006) en de recentere 24,05 miljoen euro?

2. Heeft het Vlaams Gewest gezien deze investeringen ook inspraak, bijvoorbeeld in de parkeertarieven?
3. Vanwaar deze keuze voor een grote parking? Zal deze meer mensen op de trein lokken of mensen die anders het openbaar vervoer naar het station nemen nu de auto injagen?

En vooral: is deze prognose gebaseerd op de proefprojecten met parkings aan stations? Dit is uiteraard de autonomie van de stad Gent, maar het Vlaams Gewest financiert mee.

4. Wie heeft het Mober (Mobiliteitseffectenrapport) ontwikkeld en wat is het resultaat?

Is dit document openbaar? (het staat namelijk niet op de webstek www.projectgentsintpieters.be waar het MER wel online staat). Indien er geen Mober is gemaakt, wat is hiervan de verklaring?

Werden hierbij alternatieve mogelijkheden onderzocht, zoals bepaald in Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 "betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten"?

5. Is voor dit project, dat deel uitmaakt van het Masterplan Gent, rekening gehouden met mogelijke procedures bij de Raad van State of zelfs het Europees Hof van Justitie en bijbehorende vertragingen?
6. Zijn er mogelijkheden om het project zo volledig mogelijk uit te voeren en toch de normen voor fijn stof niet te overschrijden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 36), Peeters (nr. 171) en Van Brempt (nr. 57).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 171 van 21 december 2006

van **JAN PEUMANS**

1. Het bedrag gepubliceerd op de website (€ 20,066 mio) is het correcte totaalbedrag exclusief BTW voor het Agentschap Infrastructuur.
De hoofdreden van het verschil in de vermelde investeringskosten is het al dan niet rekening houden met de BTW die door het Vlaamse Gewest verschuldigd is op haar aandeel in de studiekosten en infrastructuurkosten.
Sinds de ondertekening van de samenwerkingsovereenkomst zijn een aantal bijstellingen gebeurd aan de ramingen, onder meer met een indexering van de prijzen, maar er zijn geen essentiële wijzigingen nodig gebleken aan de initiële ramingen.

2. De financierende partners in het project Gent Sint-Pieters zijn de NMBS-groep, De Lijn, de Stad Gent en het Vlaamse Gewest.

De projectstructuur is opgebouwd op 3 niveaus : de Stuurgroep; de Technische Werkgroep en daaronder verschillende werkgroepen. Het Vlaamse Gewest (Departement Mobiliteit en Openbare Werken en Agentschap Infrastructuur) maakt deel uit van de Stuurgroep, de Technische Werkgroep en meerdere werkgroepen, waaronder die waarin de mobiliteitsaspecten aan bod komen.

Via deze projectstructuur wordt gekomen tot een project waarin de belangen van alle partners verzekerd worden, dit telkens in functie van de kwaliteit van het project.

De parkeertarieven zijn nog niet definitief bepaald, de besprekingen hierover zijn nog lopende. Het uitgangspunt is dat de parkeertarieven de parkeervisie moeten ondersteunen. Die visie is dat het parkeerbeleid moet passen in het sturend beleid qua voortransport naar het station en dat dus niet vraagvolgend is. In ieder geval zal een parkeerabonnement beduidend duurder zijn dan de kostprijs van een abonnement van De Lijn. Op deze manier is met bus of tram naar het station komen steeds goedkoper dan het parkeren van de wagen.

3. De noodzaak voor een grote parking aan het station vloeit voort uit de keuze voor een globale ontwikkeling in de stationsomgeving. Parkeermogelijkheden zijn nodig voor werknemers en bezoekers aan de functies (kantoren, beperkte handel en andere commerciële activiteiten, ...), voor bewoners en voor pendelaars.

Wat de grootte van de te voorzien parking betreft moet voor ogen gehouden worden dat deze twee functie heeft, met name:

- pendelparking voor treinreizigers;

- parking ten behoeve van de functies in ontwikkeling langs de Fabiolalaan (kantoren, beperkte handel en andere commerciële activiteiten, wonen, enz).

Bij de bepaling van de grootte van de parking werd uitgegaan van zeer strikte aannames qua parkeerbehoefte.

Zo is er voor de pendelparking vanuit gegaan dat het aantal treinreizigers dat met de auto naar het station komt relatief sterk afneemt, dit omdat in de toekomst er meer gebruik zal zijn van het verbeterd openbaar vervoer naar het station. In relatieve termen neemt het autogebruik van de treinreizigers dus af, in absolute termen blijft het ongeveer gelijk.

Voor de projectontwikkeling wordt uitgegaan van zeer bescheiden cijfers voor het gebruik van de auto. Uitgangspunt was dat hoogstens tussen de 25 à 30% van de werknemers met de auto naar het station zullen komen (het gemiddelde voor Vlaanderen ligt op meer dan 70%). Gezien

het ambitieniveau op deze plek, betekent dit nog dat er een 500 tal plaatsen nodig zijn voor de werknemers van de kantoren en de andere functies.

Verder zijn er ook parkeerplaatsen nodig voor de bewoners van de site en voor andere functies dan kantoren en uiteindelijk ook voor de occasionele treinreizigers en voor bezoekers van de site.

Er werd dus gewerkt met zeer strikte aannames voor de benodigde grootte van de parking, maar door de te combineren functies van de parking en het ambitieniveau, moet er een parking van dergelijke grootte worden gebouwd.

Daarnaast verwijst ik nogmaals naar de prijspolitiek van de parking t.o.v. het openbaar vervoer, waaruit blijkt dat men de auto niet zonder meer wil promoten.

De proefprojecten met parkings aan stations zijn recent en hebben in hoofdzaak enkel betrekking op pendelparkings. Deze zijn niet volledig vergelijkbaar met de parking aan het Sint-Pietersstation.

4. De MOBER werd opgemaakt door het studie bureau Tritel. Het is een verzameling van verschillende deelstudies, die als dusdanig beoordeeld werden door de Provinciale Auditcommissie dd 18.10.04. Zie het verslag van deze Commissie hierbij gevoegd. Meer bepaald voor wat betreft de parking, is er het rapport "*Mobiliteitsstudie Gent - Sint-Pieters rapport WP 1: parking' daterend van juni 2003*". Op basis van deze studie wordt de omvang van parking vastgelegd.

Om deze documenten leesbaar te maken voor het publiek werd een "*mobilitiestudie Gent Sint-Pieters- Managementsamenvatting*" gemaakt, die de synthese is van de verschillende deelstudies. Deze werd als bijlage gevoegd bij het "*RUP stationsomgeving Gent Sint-Pieters - Koningin Fabiolalaan*", dat intussen dd 15.12.06. definitief werd vastgesteld door de Vlaamse Regering. Het is deze versie die gepubliceerd staat op de projectwebsite.

Op basis van

- de historiek van het project, waarbij voorafgaandelijk aan de start van de eigenlijke procedures MER en RUP (= vóór 2004) reeds verschillende alternatieven onderzocht werden,
- het feit dat vanaf 21.07.04 – datum waarna de plenaire vergadering voor het RUP plaatsvond – het project onderworpen moet worden aan de planmilieurauditorische vereisten, nl. dat er een vergelijking moet gemaakt worden tussen het voorgenomen plan en de beschikbare alternatieven die redelijkerwijze onderzocht kunnen worden, met motivatie waarom deze niet weerhouden werden-
- de opmerkingen geformuleerd tijdens de ter inzage legging van het kennisgevingdossier MER (van 23.03.04 tem 23.04.04),

werden door de Cel MER dd 22.06.04 de richtlijnen geformuleerd voor uitwerking van het MER (zie bijlage), waarin bepaald wordt hoe in het MER de evaluatie van de verschillende alternatieven uitgewerkt moet worden.

Het hoofdstuk V en XI uit het definitief MER, conform verklaard dd 27.10.05, is in die zin verder te beschouwen als plan MER met alternatievenonderzoek, en werd gebruikt in het kader van de RUP procedure.

Zo is dit project waarvoor een RUP is goedgekeurd door de Vlaamse regering op 15 december 2006 in uitvoering van het Ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en kaderend in de afbakening van het grootstedelijk gebied Gent waarvoor op 16 december 2005 een gewestelijk RUP is vastgesteld (BS 19 januari 2006). Beslissingen kunnen steeds aangevochten worden bij de Raad van State of het Europees hof van justitie. Alleen indien de Raad van State de bestreden beslissing schorst, kan geen aanvang genomen worden met bepaalde werken.

5. De luchtkwaliteit in Vlaanderen en zeker in stedelijke milieus zal wat betreft fijn stof (PM10) op korte termijn niet overal de Europese norm terzake halen, ook niet na de recente beslissing op Europees niveau om meer tijd te geven aan de lidstaten (tot 2010; beslissing Europees Parlement van 26 september 2006).

De luchtkwaliteit in stedelijke milieus – zoals de buurt van het Sint-Pietersstation te Gent – wordt beïnvloed door enerzijds lokale bijdragen (o.a. verkeer, huishoudelijke verwarmingsketels enz.) en anderzijds de achtergrondconcentratie. Simulaties tonen aan dat lokale maatregelen (bv. drastische vermindering van de verkeersintensiteit) slechts een beperkt positief effect hebben op de lokale luchtkwaliteit (het aantal dagen met overschrijdingen daalt slechts zeer beperkt). Omgekeerd geldt hetzelfde, nl. dat een lokale verhoging van de verkeersintensiteit ook slechts een beperkte negatieve impact heeft op de luchtkwaliteit (vb. uit de MER voor het project Sint-Pietersstation blijkt dat afhankelijk van de straat in de buurt van het projectgebied, het aantal dagen met overschrijding van de daggrenswaarde van 41 tot 84 zonder project licht zal stijgen naar 48 tot 95). Op basis hiervan kan duidelijk gesteld worden dat het niet het voorliggende project is dat het meest doorweegt in de niet optimale luchtkwaliteit in de buurt van het Sint-Pietersstation.

Voor de luchtkwaliteit in de stedelijke milieus blijkt het nodig te zijn om de globale fijnstofconcentratie (achtergrondconcentratie) drastisch te verminderen. Daartoe moeten een hele reeks maatregelen op Vlaams niveau getroffen worden (zie Saneringsplan fijn stof van december 2005) en moeten een aantal maatregelen op Europees niveau genomen worden. De recente Europese beslissing om versneld een strenge Euro 5 en 6 reglementering voor personenwagens in te voeren zal op middellange termijn een zeer positieve bijdrage hebben op de luchtkwaliteit in Vlaanderen. Het Saneringsplan fijn stof zelf gaat niet in op het promoten van het openbaar vervoer, maar stelt wel vast dat de uitvoering van de openbaar vervoer maatregelen uit het ontwerp-mobiliteitsplan Vlaanderen tot een bijkomende reductie van 5% van de fijn-stof uitstoot kan leiden. De realisatie van het project Sint-Pietersstation past binnen dit kader en heeft dus mee tot doelstelling om door promotie van het openbaar vervoer dankzij onder andere een betere toegankelijkheid – ook met de wagen –, een verschuiving van privé naar collectief vervoer te bewerkstelligen.

Om de impact van een en ander in te schatten en mogelijke bijkomende maatregelen te nemen, heeft de initiatiefnemer van het project een bijkomende studie laten verrichten door het VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek). In het rapport van deze instelling dd. september 2006 ("Advies PM impact Masterplan Sint-Pietersstation Gent en omgeving", gevoegd in bijlage bij deze beslissing) wordt in eerste instantie ook reeds gewezen op het feit dat algemener maatregelen nodig zijn, en tegen 2015 overigens zullen zijn genomen met een daling van de fijn stofconcentraties tot gevolg (bijvoorbeeld door de implementatie van Europese normen onder meer wat personenwagens betreft). Het rapport concludeert verder dat de lokale impact op PM-blootstelling door toedoen van de ondergrondse parking eigenlijk weinig significant is (ongeveer 1 %). Langsheen de R4-link en een deel van de Kortrijksesteenweg is die impact uiteraard groter, maar die moet afgewogen worden tegenover een daling langs andere straten, inzonderheid de Voskenslaan. Bovendien is er langs de R4-link geen bebouwing zodat de invloed dus alleszins al beperkt zal zijn.

Concluderend kan dus gesteld worden dat het project an sich misschien een beperkt negatief effect zou kunnen hebben op de luchtkwaliteit in de buurt van het Sint-Pietersstation, maar dat dit project wel aanleiding geeft tot een globale vermindering van de fijn-stof-uitstoot in Vlaanderen en dus zo tot een vermindering van de achtergrondconcentratie. Alleen door het uitvoeren van dergelijke projecten bovenop de gerichte maatregelen die in het Saneringsplan fijn stof vermeld zijn, zal het op middellange termijn mogelijk zijn om te voldoen aan de door Europa opgelegde fijn stof norm.

BIJLAGEN:

1. Verslag Provinciale Auditcommissie.
2. Richtlijnen voor uitwerking van MER.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/171/antw.171.bijl.2.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/171/antw.171.bijl.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 177
van 10 januari 2007
van **JOS DE MEYER**

Investeringsprogramma wegen - A14 St.-Niklaas

In het investeringsprogramma voor wegen 2007-2009 voor de provincie Oost-Vlaanderen lees ik dat voor het jaar 2009 1.250.000 euro wordt uitgetrokken voor het aanleggen van waterafvoer en veiligheidsinrichtingen op A14 in Sint-Niklaas.

1. Wat is het doel van deze werkzaamheden? Wat houden de geplande werkzaamheden concreet in (graag een precieze omschrijving)?
2. Wat is de timing van de werken (studie, ontwerp, aanbesteding, uitvoering)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 177 van 10 januari 2007

van **JOS DE MEYER**

1. Het project omvat het vervangen van de vangrails door betonnen veiligheidsstootbanden ter bescherming van de bestaande geluidsschermen. Tevens zal de langsgracht worden geherprofileerd ter bevordering van de waterafvoer.

In het nog niet volledig afgewerkt document van het meerjarenprogramma was verkeerdelijk 1.250.000 euro vermeld, daar waar het 125.000 euro moest zijn, een verbetering die inmiddels al werd doorgevoerd.

2. Een concrete timing van de werken kan momenteel nog niet worden opgegeven. Het dossier zal in de loop van het jaar 2009 worden opgemaakt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 188
van 10 januari 2007
van **JOS DE MEYER**

Investeringsprogramma zeehavens - Sigmaplan en Waaslandhaven

In het meerjareninvesteringsprogramma voor zeehavens in het kader van het geactualiseerd Sigmaplan wordt voor dit jaar 36.970.000 euro uitgetrokken. Hiervan staat 20 miljoen euro ingeschreven voor het flankerend beleid, 9 miljoen euro voor dijkwerken en 3 miljoen euro voor de Hedwige-Prosperpolder.

Voor studies voor de tweede maritieme toegang van de Waaslandhaven wordt dit jaar 500.000 euro uitgetrokken en in 2008 wordt 10 miljoen euro uitgetrokken voor de bouw van de tweede maritieme toegang en de interne ontsluiting.

Voor het Deurganckdok wordt 13.900.000 euro uitgetrokken, waarvan 10.900.000 euro voor compenserende maatregelen in Kruikeke-Bazel-Rupelmonde.

Voor de ontsluiting van de Waaslandhaven wordt dit jaar in 5 miljoen euro voorzien voor havenexterne wegontsluiting noordoost. Voor de zuidwest-ontsluiting wordt in 2008 in 17 miljoen euro voorzien.

Voor de spoorontsluiting staat in 2007 1.500.000 euro ingeschreven, waarvan 1 miljoen euro voor havenexterne spoorontsluiting.

Voor natuurontwikkeling Waaslandhaven wordt in 2007 15 miljoen euro uitgetrokken, waarvan 12 miljoen euro voor onteigeningen en in 2008 wordt 120 miljoen euro uitgetrokken.

Voor het Verrebroekdok wordt 800.000 euro in 2007 en 5.300.000 euro in 2008 gereserveerd.

Graag volgende informatie in dit verband.

1. M.b.t. het geactualiseerd Sigmaplan:

- precieze omschrijving van de maatregelen voor het flankerend beleid, verwerving en ondersteuning in 2007;
- concrete omschrijving van de voorziene dijkwerken in 2007 (plaatsaanduiding, dijkbreedte, -hoogte, enz.);
- precieze omschrijving van de werkzaamheden gepland in de Hedwige-Prosperpolder in 2007.

2. M.b.t. de tweede maritieme toegang van de Waaslandhaven:

- precieze omschrijving van te onderzoeken opdrachten in de studie;
- timing van ontwerp, aanbesteding en uitvoering.

3. M.b.t. het Deurganckdok en de compenserende maatregelen in Kruikeke-Bazel-Rupelmonde:
 - precieze omschrijving van de werkzaamheden en inrichtingsmaatregelen in 2007;
4. M.b.t. de ontsluiting van de Waaslandhaven:
 - concrete omschrijving van wegontsluiting noordoost- en zuidwestontsluiting met aansluitingspunt op de A11/E34 en parallelwegen.
5. M.b.t. de spoorontsluiting:
 - wat er concreet wordt gepland voor de havenexterne ontsluiting de komende jaren en wat hierbij de timing is.
6. M.b.t. de natuurontwikkeling Waaslandhaven:
 - een precieze plaatsbeschrijving en timing van de geplande onteigeningen.
7. M.b.t. het Verrebroekdok:
 - timing van de werken (studie, ontwerp, aanbesteding, uitvoering) en wat ze precies inhouden.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 188 van 10 januari 2007

van **JOS DE MEYER**

Belangrijke opmerking

Het is belangrijk te duiden dat het meerjareninvesteringsprogramma voor zeehavens (laatste versie d.d. 17 november 2006) dient te worden beschouwd als een werkdocument en een dynamisch gegeven. De vermelde timing en bedragen voor 2007 en later zijn louter indicatief, waarbij de onzekerheid over deze gegevens toeneemt in de tijd. Ook projecten zonder beslissing over al dan niet realisatie, werden opgenomen, evenals projecten waarvoor het noodzakelijk beleidskader nog niet volledig beschikbaar is (bv MER, GRUP, ed).

Vraag 1

(1.1)

In het door de Vlaamse Regering goedgekeurde flankerend beleid is de oprichting van de Grondenbank Sigmaplan (GS) voorzien. Voor de werking van GS werd ondertussen een overeenkomst gesloten tussen de uitvoerder van het Sigmaplan, Waterwegen en Zeekanaal NV, en de Vlaamse Landmaatschappij (VLM).

De GS maakt deel uit van het herstructureringsaanbod voor de landbouw als flankerende maatregel bij de realisatie van de projectgebieden binnen het Sigmaplan. De grondenbank wordt gevuld met gronden uit de zoekgebieden, die op basis van de resultaten van de nog lopende landbouw-effectenrapportage (LER) kunnen worden aangepast.

Door in 2007 al aan te vangen met het vullen van de grondenbank, kan worden geanticipeerd op de nakende onteigeningen en worden getroffen landbouwers niet met de rug tegen de muur gezet.

Onderstaande regeling is opgenomen in de bovengenoemde overeenkomst en is geldig in alle gebieden van het meest wenselijke alternatief (MWA) dat in 2010 van start moet gaan.

Binnen de overeenkomst grondenbank wordt een getroffen landbouwer omschreven als een landbouwer die gebruiker is van minstens één landbouwgoed dat gelegen is binnen het projectgebied. Een blijver is dan een getroffen landbouwer in hoofdberoep die een landbouwgoed, gelegen binnen het projectgebied, in eigendom heeft of die hiervan gebruiker is en dat landbouwgoed wil ruilen met een landbouwgoed in eigendom of in landbouwgebruik binnen het aankoopgebied of het zoekgebied.

Getroffen landbouwers kunnen rekenen op een wijkersstimulus. Hiermee worden getroffen landbouwers aangezet om landbouw-goederen vrij te maken van pacht of landbouwgebruik in het projectgebied of zoekgebied.

Bovenop de uitwinningvergoeding of vergoeding voor het stopzetten van zijn landbouwgebruik zal de VLM aan de getroffen landbouwers de hogervermelde wijkersstimulus aanbieden.

Met dezelfde doelstelling kunnen getroffen landbouwers in het zoekgebied eveneens een toeslag ontvangen indien het landbouwgebruik vrijwillig wordt beëindigd. Deze ontvangen een eenmalige

vergoeding voor een landbouwgoed om landbouwers te stimuleren landbouwgoederen vrij te maken van pacht of landbouwgebruik in het zoekgebied.

Daarenboven wordt er een toeslag voor bedrijfsverplaatsing voorzien. Ook hier gaat het om een eenmalige vergoeding die aangepast is aan elk concreet geval.

In voorkomend geval zal de VLM een toeslag voor vrijwillig beëindigen van het landbouwgebruik aanbieden. Tevens kan de VLM een toeslag betalen voor bedrijfsverplaatsing indien een ander bedrijfsgebouw wordt betrokken en de bijhorende bedrijfsvoering wordt verdergezet of opgestart.

Bij de verwerving in het projectgebied, en indien de gebruiker van dit landbouwgoed een wijkersstimulus ontvangt, zal de VLM de eigenaar een toeslag van de venale waarde van dit landbouwgoed betalen.

De VLM kan gronden die werden verworven in het zoekgebied, ruilen met gronden die voor de landbouw verloren gaan in het projectgebied.

Voor de verworven landbouwgoederen waarvoor niet meteen een nieuwe permanente gebruiker is gevonden, kan de VLM éénjarige pachtovereenkomsten sluiten.

(1.2)

Situering	Raming (in miljoen euro)	hoogte (minimum)
Zeeschelde. Dijkwerken Schellebelle-veer tot oude Uitbergenbrug.	1.500,00	8,00 m TAW
Zeeschelde. Dijkwerken t.h.v. Blokkersdijk op LO te Antwerpen.	2.500,00	11,00 m TAW
Zeeschelde. Dijkwerken t.h.v. Polderstad Hoboken.	1.500,00	9,25 m TAW
Zeeschelde. Dijkwerken tussen Overschelde en Schellebelle-Aard	1.500,00	8,00 m TAW
Zeeschelde. Dijkwerken t.h.v. graf E. Verhaeren te St-Amands.	500,00	8,00 m TAW
Dijle te Mechelen. Renovatie waterkeringsmuur	1.500,00	8,00 m TAW

De breedte van de waterkeringen is heel variabel en sterk afhankelijk van het definitieve ontwerp en het bijbehorende vergunningetraject.

(1.3)

In 2007 zullen alle formele procedures worden afgerond met het oog de werkzaamheden in 2008 te kunnen uitvoeren. Om dit mogelijk te maken is er in 2007 een aanbesteding van werken voorzien.

Vraag 2

(2.1) De studies rond de 2^e maritieme toegang in de Waaslandhaven zijn momenteel in uitvoering en worden zowel intern als extern uitgevoerd. Het streefdoel is deze studies nog tijdens 2007 af te ronden. Naast de projectMER en de maatschappelijke kosten-batenanalyse dienen ondermeer nog opdrachten uitgeschreven voor veiligheidscoördinatie, technische controle en assistentie, grondmechanisch onderzoek, simulaties en bijzondere bouwkundige berekeningen.

(2.2) Indien deze studies positief uitvallen kan vanaf 2008 de aanbesteding gepland worden.

Vraag 3

(1) Bouwen van sluizen in de overlooptdijk (5.000.000 euro).

Ten behoeve van de realisatie van het GOG moeten diverse in- en uitwateringsconstructies worden gerealiseerd. In 2007 wordt hiertoe een 2de aanbesteding uitgeschreven (de uitwateringsconstructie van de polder van Kruibeke werd reeds aanbesteed).

(2) Profileren en aanbrengen Open Steen Asphalt aan de achterkant van de overstroombare dijk (2.400.000 euro).

Ten behoeve van de realisatie van het GOG dient de Schelddedijk te worden omgevormd tot een overlooptdijk. In een eerste fase wordt de achterkant geprofileerd en voorzien van Gevezelde Open Steenasfalt (GOSA). Hiervoor werd een overeenkomst afgesloten. In 2007 wordt een volgend deelcontract vastgelegd.

(3) Inrichtingsmaatregelen (2.000.000 euro).

Ten behoeve van de realisatie van het GOG en de geplande natuurontwikkeling (weidevogelgebied, slikken en schorren én bossen) zijn diverse maatregelen noodzakelijk, gaande van het sluiten van onderhoudscontracten gericht op weidevogels, tot het realiseren van plaatselijke compartimenteringsdijken, nieuwe of aangepaste grachten, stuwen, ontbossingen en compenserende bebossingmaatregelen, kreekaanzetten, ...

(4) Verwerving (1.000.000 euro).

Ten behoeve van de realisatie van het GOG dienen ook maatregelen te worden getroffen m.b.t. de afwatering van het achterland. Een deel van deze maatregelen valt buiten het (grond)gebied van het GOG (grenzen onteigeningsplannen). Bijkomende (beperkte) onteigeningen dringen zich dan ook op.

Vraag 4

Het project wegontsluiting noord-oost strekt tot doel een bestendige, verkeersveilige en vlotte aansluiting te realiseren voor één der Deurganckdokterminals (Hessenoordnatie-PSA), waarbij de capaciteit voor het doorgaand verkeer op de bestaande ringweg rond het Deurganckdok gegarandeerd blijft.

De westelijke ontsluiting vindt haar oorsprong in het "Raamplan Mobiliteit Waaslandhaven" waarin de noodzaak staat verduidelijkt dat de Waaslandhaven minimaal door middel van een "U"-structuur dient te worden ontsloten. De huidige ontsluitingsmogelijkheden beperken zich tot de afrittencomplexen Waaslandhaven Oost, Zuid en Noord op de R2.

De bevoegde administratie is reeds gestart met het ontwerp van een nieuw aanluitingscomplex op de E34/N49 ter ontsluiting van de westelijke Waaslandhaven, evenals van een nieuwe westelijke primaire weg. De discussie omtrent de opwaardering van de gewenste "U"-structuur naar een "O"-structuur is nog lopende.

Om capaciteitsredenen is tenslotte de aanleg van parallelwegen noodzakelijk tussen het nieuw te bouwen aanluitingscomplex op de E34/N49 en het knooppunt "Beveren". Het doortrekken van deze parallelwegen richting Antwerpen om aldaar aan te sluiten op de geplande Oosterweelverbinding, wordt eveneens onderzocht.

Vraag 5

De projecten met het oog op de spoorontsluiting van het havengebied van Antwerpen, hebben als uitgangspunt dat de haventrafiek zal verdubbelen tussen 2000 en 2020, waarbij het spoorwegaandeel moet stijgen van 8 tot 15%. Deze aanpak ondersteunt op een optimale wijze de verdere havenontwikkeling.

In dit kader voorziet het investeringsprogramma van Infrabel de volgende projecten:

- De aanleg van de Liefkenshoekspoorverbinding, via een publiek private samenwerking. De PPS-begroting wordt voorlopig geraamd op 635 miljoen euro. Het Vlaams Gewest zal bijdragen voor een bedrag van 107 miljoen euro. Daarnaast zal Infrabel nog voor 50 miljoen eigen investeringen uitvoeren. Op 15 december 2006 heeft de Vlaamse Regering zich uitgesproken voor een welbepaald tracé, op basis van de resultaten van het project-MER en van de passende beoordeling. Op basis hiervan zal een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan worden opgemaakt. Voorzienne timing voor realisatie: 2012.
- De verbetering van de toegang tot de haven via Antwerpen rechteroever, door de realisatie van de vertakkingen Schijn en Krijgsbaan met ongelijkgrondse kruising (investering van resp. 83 en 82 miljoen euro). De vertakking Schijn zal het eerst worden aangevat. Deze projecten beogen de verhoging van de spoorwegcapaciteit op deze as met 30 %, en bieden reeds een voorlopige oplossing voor de noodzakelijke capaciteitsverhoging op de verbinding naar het oosten, in afwachting van de realisatie van een tweede spoortoegang (28 km) tussen Antwerpen-Noord en Lier.
- De aanleg van de Gentboog op de lijn 59 Antwerpen-Gent te Melsele. Dit project is in uitvoering (realisatie tegen 2008). Het beoogt een directe verbinding tussen het Deurganckdok en Gent, de haven van Zeebrugge en Noord-Frankrijk. Kostprijs: 5 miljoen euro.
- De realisatie van de IJzeren Rijn, met het oog op het verwezenlijken van een tweede spoortoegang naar Duitsland via Neerpelt en Nederland. Hieromtrent wordt momenteel onderhandeld met de betrokken buurlanden, met het oog op een realisatie tegen 2015.
- Naast deze projecten voor een betere ontsluiting van de Antwerpse haven investeert Infrabel verder in de uitrusting van het havengebied met sporenbundels en bedieningssporen.

Vraag 6

Met betrekking tot de geplande onteigeningen in het kader van de natuurontwikkeling in en rond de Waaslandhaven, kan het volgende worden meegedeeld.

- Voor wat Prosperpolder betreft, zijn de onteigeningen reeds lopende, dan wel in het kader van het geactualiseerd Sigmaphan (zie vraag 1), eerder dan in het kader van natuurontwikkeling in en rond de Waaslandhaven.
- Vermeldenswaard is dat in het kader van het strategisch planningsproces voor de haven van Antwerpen een rapport is opgemaakt met als titel 'achtergrondnota natuur'. De 'achtergrondnota natuur' wil een aanzet geven voor een gepaste natuurontwikkeling in en rond de Waaslandhaven opdat enerzijds wordt voldaan aan de geldende Vlaamse en Europese regelgeving en anderzijds een verdere uitbouw van de Waaslandhaven met voldoende rechtszekerheid kan geschieden. De 'achtergrondnota natuur' dient als input voor 'het planMER voor de afbakening van de haven van Antwerpen in haar omgeving' dat momenteel nog lopende is.
- Infrabel voorziet in 2007 de opmaak van een onteigeningsbesluit voor Rietveld Kallo. Dit gebied komt in alle scenario's van de 'achtergrondnota natuur' voor en wordt versneld onteigend in het kader van de noodzakelijke natuurcompensatie voor de aanleg van de Liefkenshoekspoortunnel (zie ook vraag 5).

Vraag 7

De werken aan het Verrebroekdok betreffen de bouw van een kaaimuur, bestemd voor RoRo-schepen. De stedenbouwkundige vergunningsaanvraag werd inmiddels ingediend door het Havenbedrijf Antwerpen. De start der werken is voorzien medio 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 191
van 12 januari 2007
van **JAN PEUMANS**

Investeringsprogramma wegen - Limburg

De afgelopen week ontstond er nogal wat onduidelijkheid over het Programma 2007-2009 van de administratie Wegen en Verkeer (AWV), en meer bepaald over de in het programma ingeschreven investeringen voor de provincie Limburg.

Het totaalbedrag van de investeringen voor Limburg bedraagt 165,3 miljoen euro. Van dit bedrag gaat er 35,5 miljoen euro naar de herinrichting van het Klaverblad in Lummen en de communicatie over de werken. Voor de Noord-Zuidverbinding gaat er 20 miljoen euro naar de “flessenhals”, 5 miljoen euro naar een studie en 750.000 euro naar minder-hindermaatregelen.

Al snel rees de kritiek dat er op die manier 61,25 miljoen wordt uitgetrokken via reguliere middelen, terwijl het projecten betreft die afzonderlijk en binnen de context van het Limburgplan zouden worden gefinancierd. Dat zou betekenen dat er van reguliere middelen voor Limburg, voor onderhoudswerken, fietspaden, doortochten, en dergelijke, slechts 104 miljoen euro zou overblijven.

Zo valt althans af te leiden uit het Programma 2007-2009 van AWV.

De minister trachtte in de pers te nuanceren door te stellen dat Limburg de afgelopen jaren zeker niet gediscrimineerd werd. Maar het Programma van AWV blijft wat het is: de projecten Noord-Zuid en het Klaverblad duiken erin op, en nemen een flinke hap uit het reguliere budget voor Limburg, hoewel er voor deze werken het systeem van publiek- private samenwerking (PPS) zou worden gehanteerd.

In zijn reactie in Het Belang van Limburg van 16 december 2006 stelt de minister nog: “Het gaat om een indicatieve meerjarenbegroting die ik op vraag van het parlement heb opgesteld. Indicatief betekent in deze dat ze erg rudimentair is en nog voor aanpassingen vatbaar”.

Het Vlaams Parlement mag dan inderdaad om een meerjarenbegroting gevraagd hebben, maar als deze zo “rudimentair” is dat niemand nog weet wat ervan klopt, dan heeft ze geen enkele waarde.

1. Worden de werken aan zowel de Noord-Zuidverbinding als het Klaverblad inderdaad via de reguliere meerjarenbegroting gefinancierd, zoals voorgesteld?
2. Kan de minister een volledig en concreet overzicht geven van de financiering van beide projecten? Wie financiert wat? En op welke manier wordt het systeem van PPS in beide gevallen gehanteerd? Graag een volledig overzicht.
3. De minister stelt dat de meerjarenbegroting indicatief en in dit geval erg rudimentair en voor aanpassing mogelijk is.

Zal deze meerjarenbegroting aangepast worden? Zo ja, wanneer en op welke wijze?

4. Welke andere (reguliere) investeringen zullen op die manier opnieuw ingang vinden in het programma?
5. Is er nog steeds sprake van een objectieve behoefteanalyse om te bepalen welke investeringen er dienen te gebeuren? Zo ja, op welke wijze wordt deze concreet toegepast? Zo neen, welke criteria worden er dan wel gehanteerd?
6. Wanneer zal het Vlaams Parlement beschikken over het definitief Programma Wegen 2007 en over het investeringsprogramma?
7. Graag een overzicht van de investeringen voor de provincie Limburg die voor de jaren 2004, 2005 en 2006 in het oorspronkelijk goedgekeurde programma stonden en een overzicht van de werken die hiervan effectief uitgevoerd werden.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 191 van 12 januari 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Het klaverblad in Lummen wordt inderdaad met de reguliere begroting gefinancierd. Het project wordt in totaal op meer dan 40 miljoen begroot, waarvan 35 miljoen voorzien is op het in opmaak zijnde 3-jarenprogramma 2007-2009. De werken aan de Noord-Zuid verbinding in Limburg zijn grotendeels voorzien binnen de projecten van Via-Invest die via PPS zullen worden gerealiseerd. Een eerste fase wordt, om technische redenen op de reguliere begroting geprogrammeerd.
2. Zoals hierboven uiteengezet, is er voor de verkeerswisselaar te Lummen geen sprake van PPS, en wordt dit project volledig op de reguliere begroting gefinancierd. Door de discussies die in 2006 zijn ontstaan met de gemeente Houthalen-Helchteren, werd het project voor de Noord-Zuidverbinding in twee fasen opgesplitst. Fase 1 omvat het wegwerken van een stukje van de huidige flessenhals, terwijl fase 2 in een plan-MER de rest van de route tot de E314 zal onderzoeken. De eerste fase is te klein om in een PPS-project te gieten en op alternatieve wijze te financieren, en daardoor werd besloten om deze op de reguliere begroting te programmeren. De afdeling Wegen en Verkeer Limburg onderzoekt welke opties mogelijk zijn om de kosten van fase 1 zo beperkt mogelijk te houden. De tweede fase – i.c. de eigenlijke afwerking van de Noord-Zuidverbinding – wordt gerealiseerd d.m.v. Publiek Private Samenwerking.
Voor een volledig overzicht wordt verwezen naar de voortgangsrapportages van het Limburgplan die op geregelde tijdstippen aan het Vlaamse parlement worden meegedeeld.
3. Het investeringsprogramma 2007 wordt momenteel door het Agentschap Infrastructuur herbekeken. Ondermeer de aanpassingen aan de laatste vastleggingen van eind vorig jaar worden nog doorgevoerd. Er werd afgesproken dat het Agentschap Infrastructuur voor eind januari een definitief voorstel overhandigt aan mijn kabinet. Aan de hand van dit voorstel zal dan nog worden afgetoetst of alle engagementen die ik heb genomen, zijn vertegenwoordigd in dit programma, waarna dit voorstel zal worden goedgekeurd. Later zal dan een verfijning van het meerjarenprogramma plaatsvinden.
4. In het kader van het overleg tussen het Agentschap Infrastructuur en mezelf zal het definitief programma 2007 worden opgesteld.
5. De objectieve behoefteanalyse wordt nog steeds gehanteerd bij de opmaak van de investeringsprogramma's. Voor de verschillende projecten op de reguliere begroting die worden opgenomen op het investeringsprogramma, wordt telkens de prioriteit van het betreffende project nagegaan in de behoefteanalyse.
6. Zoals hierboven al gemeld, wordt het investeringsprogramma momenteel verfijnd. Het Vlaamse Parlement zal allicht tegen begin maart over een definitief programma kunnen beschikken.
7. Als antwoord op deze deelvraag worden de projectgebonden investeringen beschouwd uit het op 15/03/2004 goedgekeurde jaarprogramma 2004 en uit het op 02/05/2005 goedgekeurde meerjarenprogramma 2005-2007 voor de jaren 2005 en 2006.
De resultaten staan in bijgevoegde tabel.

BIJLAGE

Overzicht werkzaamheden Limburg.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/191/antw.191.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 192
van 12 januari 2007
van **STEFAAN SINTOBIN**

N43 Aalbeke - Fietspad

De drukke gewestweg N43 ter hoogte van Aalbeke (Kortrijk) kreeg eind oktober 2006 een nieuwe asfaltlaag over een lengte van anderhalve kilometer.

Het fietspad aan de kant van deze weg, dat in schabouwelijke staat verkeert, werd eigenaardig genoeg niet onder handen genomen.

De situatie voor de fietsers blijft er, gezien de staat van het niet herstelde pad, erg gevaarlijk.

1. Hoe komt het dat het wegdek werd vernieuwd, maar dat het fietspad, dat nochtans paalt aan het wegdek, onaangeroerd is gebleven?
2. Wat gebeurt er nu met het fietspad en voor wanneer worden deze werken gepland?
3. Kan de minister meedelen welke onderhoudswerken er nog concreet worden gepland op de N43 tussen Kortrijk en Aalbeke, en wanneer deze worden gerealiseerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 192 van 12 januari 2007

van **STEFAAN SINTOBIN**

1. Het fietspad werd nog niet vernieuwd omdat na het affrezen en heraanleggen van een nieuwe toplaag op de rijweg de weersomstandigheden het niet meer toelieten om de voorziene slemlaag, in een rode kleur, op het fietspad aan te brengen.
2. Zoals voorzien zal op het fietspad een slemlaag worden aangebracht zodra de weersomstandigheden dit toelaten.
Ondertussen werden de grootste oneffenheden in het fietspad uitgewerkt met gewone KWS.
3. Op het programma 2008 is de herinrichting van de doortocht van Aalbeke voorgesteld.
Aansluitend hierop is er een project in voorbereiding voor structureel onderhoud van de rijweg vanaf de R8 tot aan de doortocht van Aalbeke.
Het zou wenselijk zijn dat samen met dit structureel onderhoud vrijliggende fietspaden worden aangelegd.
Voor de aanleg van vrijliggende fietspaden kan het stadsbestuur, in het kader van het convenantenbeleid, een module 13 afsluiten.
Het initiatief hiertoe ligt dus bij het stadsbestuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 194
van 12 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Gemeentelijke milieurapporteringsverplichtingen - Enquête

In november 2006 ontvingen de gemeenten een verzoek vanuit het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie van de Vlaamse Gemeenschap om een enquête in te vullen rond de tijdsbesteding aan de rapporteringsverplichtingen van de Samenwerkingsovereenkomst. De vragenlijst past binnen een studie van de Vlaamse milieuadministratie die de reguleringskosten van milieubeleidsinstrumenten in kaart brengt. Zo zou men er zicht op krijgen welke rapporteringstaken relatief het meeste tijd in beslag nemen en waar bijgevolg de knelpunten zitten.

Volgens dit schrijven zou het invullen van de enquête via het internet gebeuren en mocht men diezelfde week nog een e-mail met de weblink van de online-enquête verwachten.

Een rondvraag leert dat deze link echter niet op tijd werd doorgestuurd. De bevraging zou worden afgesloten op 22 december 2006.

Vrijdag 5 januari 2007 ontvingen de gemeenten opnieuw een vraag (per e-mail) om de enquête in te vullen, deze keer wel met een link naar de enquête online. De deadline voor het invullen is nu 23 januari 2007.

1. Hoe verklaart de minister de gebrekkige communicatie naar de gemeenten m.b.t. het invullen van de enquête?

Waarom werd de beloofde link naar de online-enquête niet op tijd naar de gemeenten doorgestuurd?

2. Hoeveel gemeenten vulden de enquête ook daadwerkelijk online in?
3. Hoeveel bedraagt de kostprijs voor het uitvoeren van deze studie naar de tijdsbesteding aan de rapporteringsverplichtingen van de Samenwerkingsovereenkomst en in het bijzonder van de studie die de reguleringskosten van milieubeleidsinstrumenten in kaart wil brengen?

Binnen welke termijn worden de resultaten van deze studie verwacht en hoe worden ze geëvalueerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 12 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1. De communicatie rond deze enquête is steeds zo open mogelijk verlopen. De provincies en de VVSG zijn ruim op voorhand op de hoogte gebracht. De provincies hebben ook het bestaan van de enquête naar hun gemeenten gecommuniceerd. Elke gemeente kon op elk moment contact opnemen via een gratis nummer met het marktonderzoeksbureau of via email naar de verantwoordelijke bij het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie. De gemeenten die hiervan gebruik maakten, werden ook zo vlug mogelijk geholpen.

Het aantal gemeenten dat de Samenwerkingsovereenkomst heeft onderschreven bedraagt 250. Een schriftelijke enquête bij dit aantal respondenten zou de dataverwerking achteraf behoorlijk arbeidsintensief gemaakt hebben. Om die reden werd gekozen voor een webenquête. De ontwikkeling van de webenquête werd uitbesteed aan een marktonderzoeksbureau. Dit bureau verzorgde ook de mailing naar de gemeenten. Om de link van de webenquête aan elke gemeente te bezorgen werd gebruik gemaakt van de emailadressen zoals deze zijn opgenomen in de Pinakes-databank. Deze databank staat ter beschikking van de milieuambtenaren en bevat o.a. de contactgegevens van alle lokale besturen. Deze databank was, op het moment van verzending, de meest actuele.

Op dinsdag 5 december 2006 werd een papieren versie van de enquête verstuurd naar de gemeenten die inschreven op de Samenwerkingsovereenkomst. In deze briefwisseling werd de mail met weblink aangekondigd. Op dinsdag 12 december werd de mail met de weblink succesvol verstuurd naar elke gemeente. Slechts bij vier gemeenten werd de mail teruggestuurd omwille van een foutief adres. Deze mail is dus verstuurd binnen de week na ontvangst van de papieren versie.

In de loop van de studie is gebleken dat niet elke gemeente de mail had ontvangen. Doordat enkele gemeenten dit signaleerden, kon deze kwestie worden aangepakt. De grootste oorzaak van deze niet-ontvangst zijn de spamfilters die bij vele gemeenten de mail niet doorlieten. Hier werd nochtans op geanticipeerd door de mail niet te voorzien van een bijlage maar blijktbaar is dit niet steeds voldoende. Een andere oorzaak van de niet-ontvangst waren de personeelswijzigingen bij sommige gemeenten waardoor de contactadressen niet meer van toepassing waren.

Om het email-probleem te ondervangen werd op 5 januari 2007 een herinneringsmail gestuurd naar elke gemeente die de enquête nog niet online had ingevuld. Deze mail werd voorzien van een leesbevestiging. De gemeenten waarvan een leesbevestiging werd teruggestuurd of die de enquête reeds hadden ingevuld, hadden de mail zeker ontvangen. Bij de gemeenten waarvan geen leesbevestiging werd gekregen was de kans groot dat de mail niet door de spamfilters geraakte. Deze groep betrof 96 gemeenten. Uit deze groep werd een steekproef van bijna 30 gemeenten telefonisch gecontacteerd. Uit de telefonische interviews bleek dat meer dan 60% de mail wel had ontvangen maar geen leesbevestiging doorstuurde.

Er werden dus inspanningen geleverd om de link naar de online-enquête tijdig te versturen.

2. Er vulden 80 gemeenten de enquête in. Dit betekent een responsgraad van 32 %. Dit is een goede responsgraad voor een business-to-business enquête (in dit geval overheid-naar-overheid).
3. Het doel van de studie die de reguleringskosten van milieubeleidsinstrumenten in kaart brengt, is het ontwikkelen van een rekentool die het mogelijk maakt om de reguleringskosten te berekenen voor de overheid en de doelgroepen bij de invoering van milieubeleidsinstrumenten in Vlaanderen. Reguleringskosten zijn kosten waarmee zowel de overheid als de doelgroepen geconfronteerd worden bij de uitvoering van het milieubeleid. Hierbij denken we aan personeelskosten, kosten voor externe consultancy, drukkosten, etc.

Deze studie werd goedgekeurd op het TWOL-programma van 2005 voor een bedrag van 138.265,00 euro (exclusief BTW).

Voor de gevalstudie over de tijdsbesteding aan de rapporteringsverplichtingen van de Samenwerkingsovereenkomst werd, wegens de specifieke expertise van webenquêtes, de bevraging uitbesteed aan een gespecialiseerd bureau. Deze opdracht kostte 5.649,50 euro (exclusief BTW).

Met dit project wordt de basis gelegd voor het meten van de reguleringskosten binnen de milieuadministratie. Het is de bedoeling om in de toekomst deze kosten zelf te gaan meten op basis van de ontwikkelde rekentool.

De overkoepelende studie die de reguleringskosten van de milieubeleidsinstrumenten tracht in kaart te brengen, moet in principe worden opgeleverd op 30 maart 2007. We verwachten echter dat de consultants uitstel van oplevering gaan vragen omdat de raming van de reguleringskosten van bedrijven vertraging oploopt. De einddatum van de studie zou dan verschoven worden van eind maart naar vermoedelijk eind mei 2007. Het eindrapport zal voorgelegd worden aan de stuurgroep van deze studie en zal worden beoordeeld door de afgevaardigde van de leidend ambtenaar.

De bevraging van de gemeenten van de samenwerkingsovereenkomst werd afgesloten op 23 januari 2007. De bekomen data werden door het marktonderzoeksbureau gecodeerd en eind januari overgemaakt aan de administratie. De gegevens zullen door de administratie worden verwerkt en geëvalueerd aan de hand van statistische technieken. De eindresultaten worden verwacht tegen midden april. Omdat in de bevraging een vertrouwelijke behandeling van gegevens gegarandeerd werd, zullen de individuele resultaten van de bevraging niet worden weergegeven maar zal worden gewerkt met de geaggregeerde resultaten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 195
van 17 januari 2007
van **JAN PENRIS**

N111 Stabroek en verbindingsweg Kapellen-A12 - Planning

De gewestweg N111 in Stabroek is te beschouwen als de verbinding tussen de Voorkempen en het noordelijk gedeelte van het Antwerps Havengebied (met aansluiting op de A12 ter hoogte van het Delwaidedok).

Deze weg is, zoals de minister weet, aan een dringende heraanleg toe. Tegelijkertijd wordt een nieuwe verbindingsweg van Kapellen naar diezelfde A12 gepland, onder de werknaam Nx, ter ontlasting van de bestaande weg.

Voor de lokale gemeenschap is het van het grootste belang om zo snel mogelijk te weten wanneer en op welke wijze de bestaande zate van de N111 heringericht gaat worden, en wanneer en op welke wijze de bijkomende Nx aangelegd gaat worden.

Kan de minister hieromtrent een duidelijk en plansgewijs antwoord geven?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 195 van 17 januari 2007

van **JAN PENRIS**

De herinrichting van de rijweg en de doortocht (N111) op het grondgebied van de gemeente Stabroek is op het meerjarenprogramma voorzien voor 2009-2010. Het betreft een drukke overbelaste rijweg in slechte staat over 4 km lengte.

Een nieuwe verbinding(Nx) parallel aan de N111, tussen de N11 en de A12, moet op termijn de N111 ontlasten. Er zijn voor deze verbinding een aantal tracés bepaald. Momenteel werkt de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen aan het uitschrijven van een offertevraag om een voorkeurstracé te bepalen.

De herinrichting van de N111 betreft een combinatie van een aantal projecten.Het structureel onderhoud van de rijweg, de aanleg van fietspaden (module 13) en de aanleg van de riolering is over de ganse lengte voorzien. Het inrichten van 2 schoolomgevingen is via een module 10 opgenomen.

Het is de intentie, omdat het bouwtechnisch quasi niet anders kan, al deze ingrepen op de N111 tegelijkertijd uit te voeren. De gemeente is coördinator en bereidt in die zin het gezamenlijke ontwerp voor.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 196
van 17 januari 2007
van **RUDI DAEMS**

DDT-vervuiling - Oorzaken en maatregelen

Deze schriftelijke vraag wordt gesteld in aanvulling van de discussie in de commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement op 11 januari 2006.

In opdracht van de Vlaamse Gemeenschap en de voormalige ministers van Gezondheid en Leefmilieu liep in de periode 2002 – 2006 een eerste cyclus van het Humaan Biomonitoringprogramma Milieu en Gezondheid. Gewoonlijk wordt de impact van milieuvervuiling opgevolgd door meting van pollutanten in lucht, water, bodem en voeding. In dit programma werd een biomonitoringnetwerk opgezet dat concentraties van goed gekarakteriseerde schadelijke stoffen in de mens zélf meet, aan de hand van biomerkers, en nagaat of er aanwijzingen zijn dat de vervuilende stoffen in het lichaam biologische effecten veroorzaken.

Samengevat kunnen we stellen dat de vervuilende stoffen waar men naar zocht overal in Vlaanderen gevonden werden, zij het niet overal in dezelfde hoeveelheden. Echt alarmerende hoeveelheden werden nergens gevonden, maar soms blijkt dat binnen de gehanteerde referentiewaarden toch wel gezondheids- en vruchtbaarheidseffecten werden vastgesteld. Ik hoop, samen met de meer dan 4.000 deelnemers aan het programma, dat er een opvolging komt. De minister van Leefmilieu heeft zich in algemene zin reeds positief uitgesproken.

Ik wil één blootstellingsmerker hieruit behandelen die te maken heeft met de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu.

De meetcampagne werd voor 3 groepen mensen (moeders met pasgeborenen, jongeren en volwassenen) opgezet in 8 gebieden (Antwerpse agglomeratie, Gentse agglomeratie, fruitstreek, landelijke gebieden in West- en Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, havens, regio Olen, Albertkanaalzone, verbrandingsovens) en dit voor 8 schadelijke stoffen of groepen van stoffen (dioxines, PCB's, DDE, HCB, lood, cadmium in bloed, cadmium in urine, PAK's en benzeen). 65 gemeenten of delen ervan waren betrokken in het onderzoek. Hierin wonen 1,2 miljoen mensen, wat neerkomt op ongeveer 20 % van de totale Vlaamse bevolking (DDE: dichloordifenyldichloorethaan; HCB: hexachloorbenzeen; PAK's: polycyclische aromatische koolwaterstoffen; PCB's: polygechloreerde bifenylyls).

In het globale overzicht van de meetresultaten valt op dat DDE het vaakst in significant hogere dosis voorkomt dan het referentiegemiddelde, namelijk 11 keer op de 24 gegevens per product of productengroep (3 groepen x 8 gebieden). Behalve in levende organismen komt DDE ook voor in de lucht, de bodem en het water. Het kan voorkomen in knolgewassen, bladgroenten en in vet vlees, vis en kip. Vastgesteld is dat DDE de werking van hormonen kan verstoren en dus de vruchtbaarheid verminderen.

DDE is een afbraakproduct van het veel beter bekende DDT (dichloordifenyiltrichloorethaan). Als het lichaam DDT opneemt, zet dit zich om in DDE dat lange tijd aanwezig blijft in het lichaamsvet. Gebruik van DDT werd in Europa verboden in de jaren 1970, maar zijn schadelijke effecten laat zich vandaag nog steeds gelden. Bovendien werden oude stocks van het product nog verkocht aan landen in de Derde Wereld, die het wel nog gebruiken.

Via de landbouwproducten die we uit deze landen importeren, komt deze stof opnieuw op ons bord en in ons lichaam terecht. En hoe het ondertussen met de productie ervan zit, weten we niet. Dat de metabooliet van het persistente pesticide nu nog wordt aangetroffen in het lichaam van volwassenen, daarvoor kan eventueel een logische verklaring bestaan, maar wat met DDE in het lichaam van adolescenten en in het navelstrengbloed van jonge moeders?

De verhouding tussen DDT en DDE geeft een indicatie over hoe lang geleden de blootstelling aan DDT heeft plaatsgevonden. Verontrustend is dat in de gebieden Olen en Albertkanaal de resultaten vooral wijzen op recente blootstelling aan DDT. In deze 2 gebieden werd dus recentelijk nog wel DDT gebruikt, terwijl de DDE in de andere gebieden veeleer afkomstig zou kunnen zijn van geïmporteerd voedsel.

Een belangrijke bron van blootstelling is volgens het EFSA (European Food Safety Agency, het Europese Voedselagentschap) het veevoeder. Veevoeder van dierlijke oorsprong (hoofdzakelijk vis) is over het algemeen meer gecontamineerd dan veevoeder van plantaardige oorsprong. Dit laatste bevat dan weer een hogere DDT/p.p'-DDE ratio. Het EFSA besluit dat DDT wellicht via veevoeder in onze voedselketen terecht komt en dat vlees wellicht de belangrijkste bron van blootstelling aan DDT is voor de mens.

Vandaar de vraag waar die DDT vandaan zou kunnen komen.

1. Werden (recent) milieuvergunningen afgeleverd aan bedrijven in Vlaanderen die DDT of de tussenproducten ervan in de syntheseketen bereiden, stockeren, verkopen, importeren of uitvoeren?

Deze vraag heeft betrekking op alle chemische bedrijven, maar zeer in het bijzonder de bedrijven in de buurt van Olen en van het Albertkanaal.

2. Beschikt de minister over gegevens of meldingen vanuit de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie die deze verhoogde cijfers zouden kunnen verklaren?
3. Gebeurt een controle op (mogelijk) illegaal gebruik van DDT?
4. Welke beleidsmaatregelen plant de minister in verband met deze toch wel onrustwekkende cijfers?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 196 van 17 januari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Binnen Vlaanderen wordt verkopen, importeren en uitvoeren niet gevat door Vlarem milieuvergunningen en daarover is bijgevolg geen informatie beschikbaar. Wat het bereiden en stockeren van DDT of tussenproducten betreft, kan AMV (afdeling Milieuvergunningen) enkel meedelen dat dergelijke informatie door AMV niet systematisch en gestructureerd geïnventariseerd en bijgehouden wordt. Enkel het inhoudelijk inkijken van dossier tot dossier zou die informatie kunnen opleveren maar dat is uiteraard geen haalbare kaart. De nieuwe milieudatabank in opmaak zou hier in de toekomst mogelijkheden moeten bieden.
2. Op basis van de cijfers voorhanden bij de afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie kan geen verklaring gevonden worden voor de vastgestelde DDE-resultaten.
3. De afdeling Milieu-inspectie is bevoegd om illegale opslag, gebruik en verwijdering van DDT vast te stellen in het kader van de bevoegdheden haar verleend door het afvalstoffendecreet.

De afdeling Milieu-inspectie zal bij inspecties uitgevoerd in land- of tuinbouwbedrijven vanaf nu de aanwezigheid van illegale voorraden van DDT controleren.

De uitvoering van het toezicht op het illegaal gebruik van DDT door klasse 2-, klasse 3- of niet-ingedeelde bedrijven kan gebeuren door de lokale overheden.

Ook de federale overheid (FAVV) heeft controlebevoegdheid in het kader van de Wet op de autocontrole en de verplichte traceerbaarheid (2005). Het FAVV bevestigt dat ze bij landbouwbedrijven controles doen op de aanwezige stocks pesticiden, en alle verboden pesticiden afvoeren via de geëigende kanalen. Dit zal ook in de toekomst verder gezet worden.

- Jaarlijks controleren zij tussen 1300 en 1500 stalen van fruit en groenten, zowel binnenlandse als buitenlandse oorsprong, in de handel op residu's van pesticiden. Hierbij wordt DDT opgespoord. Bij geen enkel staal in 2003-2004 en 2005 werd er DDT vastgesteld.
 - Er worden ook inspecties uitgevoerd bij gebruikers en verkopers van pesticiden voor de landbouw. Wanneer verboden producten worden vastgesteld, worden deze in beslag genomen om vernietigd te worden. Zo werden in de loop van 2005-2006 2 producten op basis van DDT (oude restproducten) gevonden bij 2 landbouwbedrijven.
 - Sinds 2000 werd bij 300 steekproeven van vleesproducten van Belgische oorsprong geen DDT vastgesteld.
4. Humane biomonitoringgegevens zijn, in tegenstelling tot de milieumeetgegevens, moeilijk direct te vertalen in concrete maatregelen, omwille van de integratie van externe milieufactoren en persoonsgebonden eigenschappen zoals levensstijl, hobby's, woonomstandigheden, enz. In dit kader werd het "fasenplan" uitgewerkt, om op een onderbouwde manier te kunnen omgaan met de veelheid en complexiteit van de ter beschikking komende biomonitoringdata. Op basis van de bevindingen en discussies binnen de stuurgroep van het fasenplan worden met betrekking tot de DDE-resultaten onder andere volgende acties uitgewerkt:

- Organisatie en uitvoering van algemene sensibiliseringsactie voor het binnenleveren van verboden bestrijdingsmiddelen en restanten via de geëigende kanalen voor KGA.
Professionele gebruikers kunnen hun de resten en verpakkingen van pesticiden in het najaar via Fytophar binnenbrengen.

- Het uitwerken en uitvoeren van een beperkte telefonische enquêtering, eventueel gekoppeld aan een persoonlijk interview, bij deelnemers aan de biomonitoringcampagne ter nader onderzoek van de verschillende mogelijke blootstellingsroutes met betrekking tot DDT inclusief het (historisch) gebruik.
Aan deze studie kan tevens in een beperkt aantal gemeentes een sorteeraanlyse van de naar aanleiding van de sensibiliseringsactie binnengebrachte bestrijdingsmiddelen gekoppeld worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 197
van 17 januari 2007
van **JAN PEUMANS**

NV BAM en Masterplan Antwerpen - Communicatiebureau

“Groep C & Slangen” staat in voor de communicatie rond de NV BAM en het Masterplan Antwerpen.

De onlangs aangestelde directeur van een politieke partij en adviseur van de partijvoorzitter maakt deel uit van Groep C, blijkens de website als afgevaardigd bestuurder, communicatieadviseur en partner.

Acht de minister het deontologisch verdedigbaar dat een communicatiebureau dat diensten verleent in het kader van een project waarin de Vlaamse overheid participeert, op deze wijze betrokken is bij de leiding van een politieke partij? Op basis van welke motivatie? Welke initiatieven zijn er eventueel genomen om deze situatie te verhelpen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 197 van 17 januari 2007

van **JAN PEUMANS**

Ik verwijs in de eerste plaats naar de toelichting die hieromtrent eerder werd gegeven in de Commissie voor Mobiliteit, Openbare Werken en Energie van 8 november 2006, mijn schriftelijke antwoorden aan dezelfde Commissie dienaangaande op 21 november 2006 en de als bijlage aan het verslag van deze commissievergadering gevoegde brief van Groep C aangaande deze problematiek.

Ik wens er ook op te wijzen dat het uitoefenen van een politiek parlementair mandaat niet in tegenspraak wordt geacht met het opnemen van een directe betrekking in een overheidsdienst die onder het toezicht en de bevoegdheid van datzelfde parlement valt. De situatie waarvan in deze vraag sprake is, gaat veel minder ver.

Verder wordt mij door Groep C verzekerd dat er nooit iets aan te merken is geweest op de deontologie en de professionaliteit van de heer Noël Slangen. Indien evenwel, omwille van zijn deeltijdse andere taak, er zich ooit in deze of gene opdracht een 'conflict of interest' zou stellen, verzekert Groep C dat de heer Slangen niet in het betreffende deelproject betrokken zal worden.

Groep C laat ook weten dat indien de Commissie voor Mobiliteit, Openbare Werken en Energie van het Vlaams Parlement zou vragen om een gedetailleerd overzicht van zijn activiteiten te presenteren, hierop zal worden ingegaan.

Tenslotte wens ik nogmaals te benadrukken dat de communicatieopdracht aan Groep C werd gegund conform de wetgeving overheidsopdrachten, dus met alle garanties inzake objectieve beoordelingen.

BIJLAGE

Parlementair stuk 268 (2004-2005) – Nr. 12

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/197/antw.197.bijlage.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 199
van 19 januari 2007
van **JAN LOONES**

N382 Izegem - Verkeersveiligheid

De N382 is een drukke verbindingsweg langs het kanaal Roeselare-Leie tussen Izegem en Roeselare. Door het vele woon-werkverkeer en het vrachtwagenverkeer is de weg in slechte staat.

Her en der staan grote plassen op de weg, waardoor er voor de weggebruikers gevaarlijke situaties ontstaan door aquaplaning, en doordat autobestuurders bruusk uitwijken om de plassen te ontwijken en zo naast de rijweg of op het wegvak van de tegenliggers komen. De weg wordt intensief gebruikt door vrachtwagenverkeer, en het opspattend water vermindert sterk de zichtbaarheid van de autobestuurders die dan voorbijrijden.

Op het Izegemse grondgebied is dit bijvoorbeeld het geval op het stuk van de N382 tussen de Izegemse watersportclub en het bedrijf MD Joncker. Bij hevig regenweer staan de plassen tot ver op de N382 en op die plaats gebeuren er dan ook vaak ongevallen.

De vangrails ter hoogte van het bedrijf MD Joncker liggen er al een hele tijd als schroot bij.

1. Kan de minister meedelen wanneer de vangrails ter hoogte van het bedrijf MD Joncker worden hersteld?
2. Hoe is de staat van de riolen onder de N382? Wanneer werd die gecontroleerd? Wanneer zullen er herstelwerken gebeuren?
3. Op welke manier zal de wateroverlast op de N382 tussen de Izegemse watersportclub en het bedrijf MD Joncker aangepakt worden? Wanneer zullen deze werken gebeuren?
4. Worden er andere maatregelen genomen om de verkeersveiligheid te verhogen op het kruispunt van de N382 en de Lodewijk de Raetlaan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 199 van 19 januari 2007

van **JAN LOONES**

1. Het gedeelte van de N382c tussen km. 0,000 en km. 2,632, waartussen de Izegemse watersportclub, het bedrijf MD Joncker en het kruispunt met de Lodewijk de Raetlaan zich bevinden, valt onder het beheer van de nv. Waterwegen en Zeekanaal.
De vangrails zijn in eigendom en beheer van de gemeente Izegem.
Het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV(W&Z NV) zal in haar contacten met de gemeente het belang van het herstel van deze vangrails benadrukken.
2. De afwatering van de straatkolken bevindt zich in goede staat.
De straatkolken worden normaliter drie maal per jaar gereinigd (éénmaal door W&Z NV en tweemaal door gemeente). De volledige leiding wordt jaarlijks gereinigd door middel van een rioolrat. Indien een reinigingsbeurt zich opdringt, dan wordt in overleg tussen beide partijen zo snel mogelijk opgetreden (mogelijks in afwijking van een vooropgestelde planning).
3. De wateroverlast is voornamelijk het gevolg van het verstoppert van rioolkolken door grond die er van de zachte berm in terecht komt. Door het aanpassen van het bermprofiel én het voorzien van een begroeiing kan dit worden vermeden. Er wordt onderzocht op welke wijze dit kan gerealiseerd worden.
4. Het verkeer dat van het complex Sasbrug, via de L. De Raetlaan, naar de A17 gaat, diende te worden beter geleid. Daarom werd ca. 10 jaar geleden op de kruising van De Raetlaan en de N382 een vluchtheuvel aangelegd.
Rekening houdend met de aard (type en hoeveelheid) van het verkeer dat hier voorbijkomt, is het aangewezen de deugdelijkheid van deze ingreep te evalueren en een aanpassing uit te werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 200
van 19 januari 2007
van **RUDI DAEMS**

Locatiebeleid en duurzame mobiliteit - Langetermijnanalyse

“De manier waarop wij de ruimte inrichten voor onze professionele en individuele activiteiten bepalen de beleids marges voor rationeel verplaatsingsgedrag. Er komt een langetermijnanalyse over de mogelijke effecten van een op mobiliteit afgestemd lokalisatiebeleid op de duurzame ontwikkeling van mobiliteit. De resultaten van deze studie worden eind 2006 verwacht”.

Dat staat in het Klimaatbeleidsplan 2006-2012 van de Vlaamse Regering.

1. Is deze studie klaar? Zo ja, wat zijn de conclusies?

Zo neen, wat is de reden van de vertraging en wanneer zal de studie afgerond zijn?

2. Welke beleidsmaatregelen koppelt de minister aan de conclusies van het rapport?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 41) en Peeters (vraag nr. 200).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 200 van 19 januari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. De studie waar u naar verwijst, gebeurt in opdracht van Kathleen Van Brempt, Vlaams Minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen. De studie is op 1 mei 2006 opgestart en heeft een looptijd van acht maanden met uitsluiting van de schoolvakanties. In tegenstelling tot wat in het Klimaatsbeleidplan is opgenomen zal deze studie dus pas in het voorjaar van 2007 worden afgewerkt. Er werd geen vertraging opgelopen.
2. Deze studie is een eerste verkennende studie naar de relatie tussen locatiekeuze en duurzame mobiliteit, in het bijzonder het duurzame woon-werkverkeer. Aangezien de conclusies van de studie nog niet gekend zijn, kunnen er nog geen beleidsmaatregelen aan worden gekoppeld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 201
van 19 januari 2007
van **CARL DECALUWE**

Projecten De Lijn en wegenprogramma's - Afstemming - De Panne

Geprogrammeerde doorstromingsprojecten van De Lijn worden vaak niet of niet tijdig gerealiseerd omdat de projecten op het investeringsprogramma Wegen niet kunnen worden uitgevoerd of sterk worden geremd.

Bijvoorbeeld in De Panne wordt een aparte bedding voorzien, maar zijn de onteigeningen realistisch?

1. Op welke manier wordt gezorgd voor een realistische afstemming tussen beide investeringsprogramma's?
2. Wat is de timing en in welke middelen wordt er voorzien voor onteigeningen inzake de aanleg voor een afzonderlijke bedding in De Panne?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 201) en Van Brempt (vraag nr. 66).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 201 van 19 januari 2007

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 202
van 19 januari 2007
van **JAN PEUMANS**

Verbindingsweg Tongeren - Stand van zaken

In 2004 en 2005 richtte ik mij reeds tot de minister voor toelichting bij het dossier rond de aanleg van een verbindingsweg in Tongeren (vraag nr. 5 van 19 augustus 2004; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 8 oktober 2004, blz. 21; vraag nr. 545 van 4 mei 2005; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 22 van 22 juli 2005, blz. 2772).

Teneinde zicht te krijgen op de stand van zaken in dit dossier, kreeg ik van de minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. Kan de minister een uitgebreid overzicht geven van alle stappen die nog gezet moeten worden, en van de lopende en nog op te starten procedures, met het oog op een uiteindelijke aanvang van de werken?
2. Werd er inmiddels een formele beslissing genomen over de aanleg van de ringweg? Wanneer?
3. Op welke manier werd dit dossier opgenomen in een effectief of reserveprogramma voor 2007 of volgende jaren?
4. Wat is de stand van zaken m.b.t. de "Studie voor het opmaken van een passende beoordeling van de natuurimpact voor de zuid-oostelijke indringingsweg in Tongeren, uitbreidbaar tot MER-studie"? Werd deze studie inmiddels afgerond? Met welke resultaten? Graag een afschrift van de studie.
5. Deze studie zou een groot deel van het onderzoek dat binnen een MER dient te gebeuren, bevatten.

Bestaat er inmiddels meer duidelijkheid over het feit of een MER-studie procedureel nodig is? Op basis van welke elementen? Wat is de stand van zaken?

6. Heeft de afdeling Natuur inmiddels ook een advies afgeleverd over de resultaten van de studie? Graag een afschrift van het advies.
7. De administratie Wegen en Verkeer (AWV) zou bestuderen op welke wijze de brug over de Blaarstraat gebouwd kon worden, zonder nadelige effecten voor het waterpeil.

Welke zijn de resultaten van dit onderzoek en de voorbereidende metingen van de afdeling Geotechniek? Graag een afschrift.

8. Wat is de stand van zaken m.b.t. de vergunningsaanvraag/aanvragen voor het volledige project? Graag een gedetailleerd overzicht.
9. Eén van de doelstellingen die men met de aanleg van de indringingsweg tracht te bereiken, is weren van doorgaand vrachtverkeer uit het centrum. Deze problematiek is reëel, maar mijns inziens ook op te lossen zonder “indringingsweg”. Het vrachtverkeer kan perfect via de E313 richting Luik en de E40 Luik-Brussel omgeleid worden, waardoor het Tongeren-centrum kan vermijden. Een gelijkaardige situatie doet zich bijvoorbeeld voor bij de doortocht in Munsterbelzen (Bilzen) waar verkeer wordt omgeleid.

Werd zo'n mogelijke omleiding van het vrachtverkeer onderzocht? Zo ja, door wie in op welke wijze? Met welke resultaten?

Zo neen, acht de minister het wenselijk om deze alternatieve piste alsnog te onderzoeken? Ik neem graag kennis van de argumentering pro of contra terzake.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 202 van 19 januari 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Te nemen stappen:
 - Onderzoek naar de afwijking van het tracé ten opzichte van het gewestplan en noodzaak voor opname van het (licht) afwijkend tracé in een gemeentelijk RUP. Hier dient advies te worden aangevraagd bij het agentschap Ruimtelijke Ordening Vlaanderen. Als de natuurimpactstudie gunstig wordt beoordeeld, kan ook het tracé worden gekozen;
 - Mer-studie: mogelijks niet meer nodig;
 - Stedenbouwkundige vergunning.
2. Er werd nog geen formele beslissing genomen over de aanleg van de ringweg. Ondertussen zijn er immers ook nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen in Tongeren die zich aan de Noordzijde situeren: Industriezone Tongeren Noord, Tongeren Ooit. De vraag is of een zuidoostelijke omleidingsweg nog aansluit bij deze nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen.
3. Het project is nog niet opgenomen op het investeringsprogramma.
4. De studie voor het opmaken van een passende beoordeling van de natuurimpact is al langer afgerond. De studie gaf aan dat er geen significante impact op de natuur was. De studie gaat als bijlage bij dit antwoord en werd in tweevoud overgemaakt aan de dienst schriftelijke vragen van het Vlaams Parlement.
5. Het is nog niet duidelijk of een MER-studie procedureel nodig is. Het is nog steeds mogelijk dat een plan-Mer principieel vereist is indien een RUP nodig is voor de afwijking van het tracé ten opzichte van het gewestplan. Dat spoor moet nog worden uitgeklaard.
6. De voormalige afdeling Natuur is nog niet akkoord gegaan met de resultaten van de passende beoordeling en vroeg verder onderzoek naar de impact op de waterhuishouding van het Natuurgebied. Deze studie is recent aan het studiebureau Haskoning gegund en de resultaten worden elke dag verwacht. Er wordt ook verwacht dat de resultaten gunstig zullen zijn, in die zin dat er geen impact is op de waterhuishouding. We kunnen dit pas na ontvangst van de studie bevestigen. Indien het Agentschap voor Bos en Natuur na ontvangst van deze studie akkoord gaat met de resultaten ervan, kan de passende beoordeling gunstig worden geadviseerd en kan het verdere traject naar realisatie worden bewandeld.
7. De brug over de Blaarstraat kan zonder nadelige effecten voor het waterpeil worden gebouwd. Er dient geen bemaling te worden toegepast. Een brugconstructie zonder bemaling (op verankerde grond) werd uitgewerkt door de Afdeling Betonstructuren.
8. Er werden nog geen vergunningen aangevraagd voor het volledige project. Er is nog geen uitvoeringsplan opgemaakt. De resultaten van de passende beoordeling zijn primordiaal voor het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning en die kaap moest eerst worden genomen.
9. Het was de bedoeling dat de zuidoostelijke verbindingsweg de verbinding voor het zwaar vrachtverkeer zou vormen tussen Overhaem en de E313, waardoor het station zou worden gemedend. Het

was nooit de bedoeling om het vrachtverkeer om te leiden. Daarover werden nooit scenario's onderzocht. Bovendien klopt die visie ook niet met de categorisering van de N20 (secundair III) en de N79 (secundair I en primair) in het RSV. De N79 mag wel degelijk door vrachtverkeer worden gebruikt.

BIJLAGE

Studie voor het opmaken van een passende beoordeling van de natuurimpact voor de zuid-oostelijke indringingsweg in Tongeren, uitbreidbaar tot MER-studie.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/202/antw.202.bijl.003.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/202/antw.202.bijl.001.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/202/antw.202.bijl.002.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 203
van 19 januari 2007
van **AN MICHIELS**

Sanering terrein N8 Roosdaal - Stand van zaken

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg in mei 2006 over het betrokken als VEN-gebied ingekleurd terrein (Vlaams Ecologisch Netwerk) langs de N8, liet de minister weten dat de OVAM in 1995 over onvoldoende gegevens beschikte om, gelet op de voorwaarden tot opname van een grond in het register, zoals bijvoorbeeld de kadastrale gegevens of een omschrijving van de ernst van de verontreiniging, over te gaan tot opname van de grond in het register van verontreinigde gronden (Handelingen C 251 van 18 mei 2006, blz. 4-6). Hij zei ook dat het betrokken dossier wel werd behandeld in het kader van het Afvalstoffendecreet, daar het achtergelaten afvalstoffen betrof. Aangezien het volgens de OVAM vooral over inerte materialen, zoals bouwafval en asfalt ging, werd er geen hoge prioriteit gegeven aan de sanering van dit terrein.

Naar aanleiding van mijn vragen zei de minister echter aan de OVAM de opdracht te zullen geven om ter plaatse te gaan kijken om er zeker van te zijn dat er geen probleem is. De stand van het dossier was immers toen nog altijd wat men aan de minister had overgemaakt.

Mijn vraag peilt dan ook naar de stand van zaken in dit dossier.

1. Is de opdracht al aan de OVAM gegeven? Zo ja, is men reeds ter plaatse gaan kijken?

Zo neen, waarom niet?

Indien men reeds ter plaatse geweest is, wat was het resultaat?

2. Worden er verdere stappen ondernomen om het betrokken terrein te saneren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 203 van 19 januari 2007

van AN MICHIELS

1. Aan de OVAM is de opdracht gegeven om ter plaatse vaststellingen te gaan doen. De deskundige van de OVAM stelde ter plaatse vast dat de toestand ongewijzigd is en lijkt op deze die, meerdere jaren geleden, werd vastgesteld : de site is verlaten en begroeid.
2. De aanpak van dit dossier werd beantwoord in 2006 (vraag nr. 1131 van 09.05.06) en blijft gezien de onveranderde situatie ter plaatse dan ook ongewijzigd :
Gezien de lage milieukundige prioriteit van het dossier, zoals aangegeven door het rapport van de erkend bodemsaneringsdeskundige N.V. Bouwen en Milieu (dat door mevrouw An Michiels is gekend blijkens haar eerdere vraag), zal de OVAM geen ambtshalve tussenkomst uitvoeren om de afvalstoffen op korte termijn te verwijderen.
Wel verkiest de OVAM in dit dossier haar gelijk eerst via juridische weg af te dwingen teneinde ofwel de vervuiler zelf de afvalstoffen te laten opruimen ofwel een uitvoerbaar vonnis ten gunste van de OVAM af te dwingen. In dit laatste geval zal de OVAM dan optreden en de afvalstoffen opruimen.
De rechtsprocedure, gestart in een andere gelijkaardige milieu-inbreuk, loopt tegen de familie Schets (erfgenamen) en vervuilers/exploitanten, onder meer de firma EDD (voorheen EDD-Schets). Deze ontkent echter alle betrokkenheid voor het achtergebleven afval.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 204
van 19 januari 2007
van **PIETER HUYBRECHTS**

Wegenwerken Herentals - Coördinatie en timing

De minister heeft in de begroting 2007 een bedrag van 1,5 miljoen euro vastleggingskredieten ingeschreven voor het structureel onderhoud van de Poederleeseweg (N153) in Herentals. Al vele jaren wordt beloofd dat deze gewestweg, die in erbarmelijke staat verkeert en voor heel wat overlast en gevaar zorgt voor de omwonenden en gebruikers, grondig vernieuwd zal worden.

Het Vlaams Gewest heeft nog andere wegenwerken gepland op de grote invalswegen rond Herentals. Namelijk de aanleg van een fietspad op de N13 (Herentals – Grobbendonk – Nijlen) en de heraanleg van de Aarschotseweg – Geelseweg – Ringlaan, opgenomen in het programma “zwarte punten”.

Hierdoor worden twee van de drie grote invalswegen in Herentals en de toegangswegen vanuit de autosnelweg E313 geblokkeerd. In het recente verleden (vraag om uitleg; Handelingen C9 van 17 oktober 2006, blz. 9-10) heb ik de minister reeds ondervraagd over de noodzaak van een betere coördinatie van de wegenwerken. Het lijkt noodzakelijk dat alle betrokken diensten rond de tafel gaan zitten teneinde een realistische coördinatie en fasering van deze wegenwerken rond Herentals af te spreken, want anders wordt Herentals helemaal onbereikbaar.

1. Heeft de minister reeds de nodige initiatieven genomen om met alle betrokken diensten rond de tafel te gaan zitten teneinde tot een goede coördinatie te komen in verband met de nakende wegenwerken rond Herentals?
2. Wat zal de volgorde van de geplande werken zijn – het lijkt aangewezen om met de heraanleg van de Poederleeseweg (N153) te starten – en wanneer zullen ze worden uitgevoerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 204 van 19 januari 2007

van **PIETER HUYBRECHTS**

Het budget voor het structureel onderhoud van de Poederleeseweg (N153) is voorgesteld voor het programma 2008 en is dus niet opgenomen in de begroting van 2007.

Dit neemt niet weg dat de verschillende werken rond Herentals gecoördineerd moeten worden uitgevoerd worden.

Het behoort tot de taken van het Agentschap Infrastructuur en de territoriale afdelingen om de nodige inspanningen te leveren om de werken zo goed mogelijk op elkaar af te stemmen.

In dat verband wordt er een coördinatiepunt opgericht dat in de nabije toekomst de werken langs de gewestwegen mee zal helpen coördineren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 205
van 19 januari 2007
van **AGNES BRUYNINCKX**

Zuidelijke Havenrandweg Zeebrugge - Stand van zaken

Het project AX, namelijk de omvorming van de AX Havenrandweg-Zuid Zeebrugge – Blauwe Toren (aansluiting op N31) en vooral de aansluiting van de haven van Zeebrugge op de N49 in Westkapelle (Knokke-Heist), geraamd op 110 miljoen euro, werd opgenomen in de lijst van vijf missing links die met behulp van alternatieve financiering zullen worden uitgevoerd.

De AX moet op de eerste plaats een vlotte en veilige verbinding maken tussen de haven van Zeebrugge en de N49 richting Antwerpen, Duitsland en Nederland. Momenteel moet alle verkeer over de Westkapelsesteenweg, een smalle en onveilige weg.

Er is altijd gesteld dat de aanleg van de AX (verbinding Zeebrugge-N49) op een nieuw tracé zal gebeuren waarbij ook een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan noodzakelijk zal zijn. Voor de AX is sinds het voorjaar van 2006 een ontwerp-streefbeeld beschikbaar, opgesteld door het WES (West-Vlaams Economisch Studiebureau). De plan-MER werd toen eveneens opgestart. De kennisgevingsnota werd begin maart 2006 ter inzage gelegd en het MER onderzoekt een aantal varianten, onder meer voor de uitvoering van de knooppunten N49/AX en N31/AX. Op basis van dit plan-MER kan dan het ontwerp-streefbeeld worden afgewerkt.

De gemeente- en stadsbesturen van Knokke-Heist, Damme en Brugge hebben overleg gepleegd over het tracé van de nieuwe autosnelweg AX. Knokke-Heist eist dat de snelweg zo ver mogelijk van de dorpskom van Westkapelle wordt aangelegd en dat de aanleg in Zeebrugge start.

1. Wat is de stand van zaken rond de opmaak van het plan-MER?
2. Kan de minister meer toelichting geven bij de mogelijke tracés?
3. Is er reeds een beslissing gevallen over het tracé en zo neen, wanneer wordt ze verwacht?
4. Volgens de huidige planning zou de AX in 2010 moeten zijn gerealiseerd.

Wanneer en waar (Zeebrugge/Dudzele of Knokke-Heist) zullen de werken worden aangevat?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 205 van 19 januari 2007

van **AGNES BRUYNINCKX**

1. Het ontwerp plan MER is besproken in de plenaire vergaderingen van 8 november 2006 en 13 december 2006.
Op die plenaire vergaderingen is ook de passende beoordeling (vogelrichtlijngebied) aan bod gekomen.
2. In het ontwerpplan MER zijn vier varianten aangegeven: variante 2 - dicht tegen Westkapelle, variante 3 - verder een vogelrichtlijngebied, variante 1 - tussen de twee voornoemde varianten in en variante 4, een variante die enigszins zuidelijker is dan de variante 1 en die is voorgedragen door de bevolking van Westkapelle.
3. Een beslissing met betrekking tot de keuze van varianten zal allicht in februari worden genomen op basis van het definitieve plan MER.
4. De studie voor de opmaak van het DBFM contract op basis van een referentieontwerp, is aanbesteed.
De duur van de studie is begroot op 2 jaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 206
van 19 januari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

A12 Willebroek - Nieuwe brug en heraanleg kruispunt N16

Half januari werd bekend dat de schade die werd toegebracht aan de brug over de A12 in Willebroek zo groot is dat die gedeeltelijk moet worden afgebroken. De nieuwe brug die moet worden gelegd, zou tegen september klaar zijn.

Als ik het goed voorheb, is het de bedoeling om heel het kruispunt van de A12 met de N16 op termijn opnieuw aan te leggen.

Kan de minister bevestigen dat bij de beslissing om de brug te vervangen daarmee rekening werd gehouden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 206 van 19 januari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De brug zal zo snel mogelijk worden vervangen om terug 2x2 rijstroken beschikbaar te hebben op de bruggen en om de huidige filedruk te verlagen.

In het streefbeeld van de A12-zuid is inderdaad voorzien dat op lange termijn de knoop N16/A12 opnieuw wordt aangelegd. De doorstroming op beide wegen wordt dan verbeterd door de doorgaande stroom op de N16 op eigen parallelbanen af te wikkelen, onafhankelijk van de A12. Het exacte ontwerp hiervoor is nog in studie. In de studie van het ontwerp van het nieuwe complex zal worden gestreefd om maximaal gebruik te maken van de bestaande infrastructuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 208
van 24 januari 2007
van **JAN PEUMANS**

Ontsluitingsweg Research Campus Hasselt - Stand van zaken

Onder meer via de pers vernemen we dat heel wat bedrijven die investeren op de Hasseltse Research Campus nu al meer dan een jaar wachten op een ontsluitingsweg.

Het spreekt voor zich dat verschillende bedrijven op die manier in de problemen komen.

Blijkbaar heeft men in de procedure vertraging opgelopen door het feit dat “verschillende ministers en instellingen hun fiat moeten geven en subsidies toekennen”. Nog volgens de voorzitter van de Research Campus “wordt er nu gewacht op de handtekening van minister Peeters, zodat we vervroegd kunnen aanbesteden”.

1. Klopt de geschetste situatie?
2. Welke partijen zijn in welke vorm betrokken bij de aanleg van deze weg?
3. Welke elementen vormen de oorzaak van deze vertraging?
4. Wanneer zal de aanbesteding plaatsvinden en wanneer zullen de werken aangevat en beëindigd worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 208 van 24 januari 2007

van **JAN PEUMANS**

Het betreft een gemeenteweg, zonder tussenkomst van het Agentschap Infrastructuur.

Deze vraag valt bijgevolg niet onder mijn bevoegdheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 209
van 24 januari 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

N285 Assesteenweg Ternat - Verkeersproblemen

Het gemeentebestuur van Ternat maakt zich zorgen over de almaar toenemende verkeersproblemen op de Assesteenweg (N285).

Bovendien plant het provinciebestuur van Vlaams-Brabant nog een bijkomend bedrijventerrein. Als locatie denkt de provincie aan een terrein vlakbij de rotonde naar de industriezone, op de grens van de gemeenten Ternat en Asse.

De verkeerssituatie op de N285 wordt steeds erger. Vooral het gedeelte tussen de spooroverweg aan de Statiestraat en de rotonde aan de toegangsweg naar de Industrielaan kampt met verkeersoverlast. Niet alleen inwoners van Ternat maar ook werknemers van de bedrijven in deze industriezone, klagen over het dagelijkse fileleed. Bovendien verkeren de fietspaden in een zeer slechte staat.

Het Vlaams Gewest heeft al een tijdje plannen klaar om het op- en afrittencomplex van de E40 over bijkomende rijstroken te spreiden.

1. Is er reeds overleg geweest tussen de bevoegde administratie van het Vlaams Gewest, het provinciebestuur en het betrokken gemeentebestuur om de verkeerssituatie op de Assesteenweg (N285) te verbeteren? Zo ja, wat is het resultaat van dit overleg?

Zo neen, wanneer wordt er dergelijk overleg gepland?

2. Bestaan er concrete plannen om de mobiliteit en de leefbaarheid van deze belangrijke verkeersader te verbeteren? Zo ja, wat is de stand van zaken in dit dossier, vooral naar de uitvoering van de plannen in verband met de bijkomende rijstroken ter hoogte van het op- en afrittencomplex van de E40?
3. Wat is het kostenplaatje van de herinrichting van de Assesteenweg in Ternat?
4. Blijft het provinciebestuur van Vlaams-Brabant bij zijn voornemen om een nieuwe bedrijvenzone ter hoogte van de Assesteenweg aan te leggen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 209 van 24 januari 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. In het kader van de aanpak van de “gevaarlijke punten”, waarin het op- en afrittencomplex A10/E40 Brussel - Oostende / N285 Asse - Edingen (PW) is betrokken, was er voor dit deel al intensief overleg. Er was overleg in aanwezigheid van het Agentschap Infrastructuur (in dit geval de Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant), de provincie Vlaams-Brabant en de gemeente Ternat op 23 september 2004 overleg in de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid (P.C.V.). Op 22 september 2005 was er een extra Gemeentelijke Begeleidingscommissie. Hier werden de simulaties besproken die door TV3V werden uitgevoerd, om aan de gemeente Ternat de haalbaarheid van de gekozen oplossing aan te tonen. Op 19 september 2006 werd op de P.C.V. een aangepast ontwerp voorgelegd. Er is door de provincie Vlaams-Brabant een nieuw overleg gepland op 5 februari 2007. Dit overleg betreft in hoofdzaak de problematiek van het gevaarlijke punt. Bijkomend is op dit overleg een eerste kennisgeving omtrent “de inplantingsstudie” geagendeerd en zal dus wellicht ook de bredere mobiliteits-problematiek worden aangerakt.
2. De N285 is een door de provincie Vlaams-Brabant beheerde weg, zodat zij hierin logischer-wijze de initiërende overheid is die hierop een antwoord kan verstrekken. Het Vlaamse Gewest is enkel als beheerder van de kruispunten met de op- en afritten betrokken.
3. Er is nog geen ontwerpraming wat dit gevaarlijk punt betreft, bekend. De voorontwerpraming bedroeg 1.300.000 euro, exclusief onteigeningen en aanleg van riolering.
4. Het antwoord op deze vraag valt onder de bevoegdheid van de provincie Vlaams-Brabant.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 210
van 24 januari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Spoorwegbrug Zeekanaal Willebroek - Vernieuwing

De eerste weken van dit jaar deden er zich voor de derde keer defecten voor aan de spoorbrug over het Zeekanaal in Willebroek, met grote vertragingen en veel ongemak voor de treinreizigers tot gevolg.

De oorzaak ligt volgens de NV Waterwegen en Zeekanaal bij Infrabel. Die zou haar installaties blijkbaar pas vernieuwen en reservedetectoren plaatsen zodat bij defect van een deel meteen een ander de functie overneemt, wanneer Zeekanaal de brug volledig zal moderniseren. Dat zou evenwel pas in 2009 gebeuren.

Kan de minister bevestigen dat de vernieuwing van die brug effectief pas in 2009 zal worden uitgevoerd?

Acht hij dit aanvaardbaar in het licht van de vele ongemakken waarvan de treingebruikers van de lijn Sint-Niklaas/Leuven gedurende een drietal jaren geregeld de dupe dreigen te zijn?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 210 van 24 januari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De bewegingsmechanismen van de spoorwegweegbrug over het Zeekanaal te Willebroek zijn sterk versleten.

De NV Infrabel en het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV (W&Z NV) hebben op 29 oktober 2003 een overeenkomst afgesloten “betreffende de vernieuwing van de elektromechanische uitrusting van de spoordraaibrug”.

In uitvoering van deze overeenkomst heeft de NV Infrabel een overheidsopdracht gegund om de mechanismen te vernieuwen. De NV Infrabel financiert 55 % en W&Z NV 45 %. De werken zijn nu in uitvoering .

De NV INFRABEL laat weten dat er verschillende oorzaken voor de storingen aan te wijzen zijn.

Eerst en vooral is de huidige elektromechanica sterk versleten. Daardoor zijn er storingen van elektrische aard, bijvoorbeeld de eindschakelaars die niet meer werken.

Voorals mechanisch is er een groot probleem. Zo staat het middenpunt van de brug niet meer volledig vast, wat op alle andere mechanische onderdelen de slijtage nog verhoogt, zodat die nu ver voorbij de sleetgrens zijn. Hierdoor ontstaan breuken in assen en tandwielkasten en zijn er soms problemen met de spooroverlooptoestellen.

Tweede bron van de problemen zijn een gevolg van de huidige werken, waarbij de elektromechanische aandrijving van de brug wordt vernieuwd, terwijl de brug moet blijven draaien door middel van de oude elektromechanische installatie. Bovendien werd er voor gekozen om het principe van het bewegingsmechanisme fundamenteel te wijzigen.

Hiervoor wordt momenteel het nieuwe hef- draaimechanisme onder de huidige brug geplaatst, terwijl de oude elektromechanica nog in dienst is. Dit alles gebeurt in een zeer beperkte ruimte.

Derde bron van storingen is een gevolg van overgangtoestanden die nodig zijn omdat de nieuwe installatie in verschillende fasen getest en in dienst moet worden genomen. Momenteel is de hoogspanningspost, de sturing van de seinrichting en de bediening van de bovenleidingschakelaars reeds vernieuwd, maar deze zijn nog gekoppeld met de oude elektromechanische installatie. Bij deze overgangtoestanden moeten soms technische compromissen worden geduld om de installatie in bedrijf te kunnen houden. Dit resulteert echter in een tijdelijke vermindering van de bedrijfszekerheid van deze installaties.

Vooruitzichten:

Het nieuwe hefdraaimechanisme wordt binnenkort in vijf fasen in dienst genomen. Tijdens de volledige periode van de werken zal op de brug een snelheidsbeperking gelden van 20 km/u. Het betreft werken die telkens dienen uitgevoerd in weekends met onderbreking van het treinverkeer waarbij een vervangende autobusdienst is voorzien. Wij stippen hierbij aan dat er ook hinder zal zijn voor de scheepvaart.

Op de hiernagenoemde weekends zullen er werken uitgevoerd worden:

- weekend 3 - 4 maart 2007: plaatsen van de nieuwe oplegblokken kant linkeroever (station Willebroek) ;
- weekend 10 - 11 maart 2007: in bedrijf nemen van het nieuwe hef- draaimechanisme en gedeeltelijk buiten bedrijf stellen van de oude elektromechanische installatie (enkel deze voor het heffen en draaien);
- weekend 17 - 18 maart 2007: plaatsen van de nieuwe oplegblokken kant rechteroever (station Mechelen) en plaatsen van nieuwe oplegblokken op de middelste pijler;
- weekend 24 en 25 maart 2007: aanpassen van de pijler kant linkeroever (station Willebroek) en vervangen van de spoorstaafoverlooptoestellen met gedeeltelijk buiten bedrijf stellen van de oude elektromechanische installatie (aandrijving voor die oude spoorstaafoverlooptoestellen);
- weekend 31 - 1 april 2007: aanpassen van de pijler kant rechteroever (station Mechelen) en vervangen van de spoorstaafoverlooptoestellen met gedeeltelijk buiten bedrijf stellen van de oude elektromechanische installatie (aandrijving voor die oude spoorstaafoverlooptoestellen).

Vanaf 2 april 2007 is de installatie volledig vernieuwd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 212
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Plantaardige eiwitten

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst duurzame landbouw, waaronder het pakket “bedrijfsgebonden productie van plantaardige eiwitten”.

1. Hoeveel pakketten “duurzame landbouw bedrijfsgebonden productie van plantaardige eiwitten” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 212 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

Deze beheersovereenkomsten behoren niet tot mijn bevoegdheidsdomein. De bevoegde minister is de Vlaamse minister van Landbouw.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 214
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Pitfruitproductie

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst duurzame landbouw, waaronder het pakket “geïntegreerde productiemethode voor pitfruit”.

1. Hoeveel pakketten “duurzame landbouw geïntegreerde productiemethode voor pitfruit” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 214 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

Deze beheersovereenkomsten behoren niet tot mijn bevoegdheidsdomein. De bevoegde minister is de Vlaamse minister van Landbouw.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 215
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Groenbedekking

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst duurzame landbouw, waaronder het pakket “groenbedekking”.

1. Hoeveel pakketten “duurzame landbouw groenbedekking” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 215 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

Deze beheersovereenkomsten behoren niet tot mijn bevoegdheidsdomein. De bevoegde minister is de Vlaamse minister van Landbouw.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 216
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Onkruidbestrijding

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst duurzame landbouw, waaronder het pakket “mechanische onkruidbestrijding met rijenbespuiting”.

1. Hoeveel pakketten “duurzame landbouw mechanische onkruidbestrijding met rijenbespuiting” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 216 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

Deze beheersovereenkomsten behoren niet tot mijn bevoegdheidsdomein. De bevoegde minister is de Vlaamse minister van Landbouw.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 217
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Onkruidbestrijding (2)

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst duurzame landbouw, waaronder het pakket “mechanische onkruidbestrijding”.

1. Hoeveel pakketten “duurzame landbouw mechanische onkruidbestrijding” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 217 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

Deze beheersovereenkomsten behoren niet tot mijn bevoegdheidsdomein. De bevoegde minister is de Vlaamse minister van Landbouw.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 218
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten weidevogels - Nestbeschermers

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst weidevogelbeheer, waaronder het pakket “plaatsen van nestbeschermers of nestmarkeerders”.

1. Hoeveel pakketten “plaatsen van nestbeschermers of nestmarkeerders” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 218 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	WV nesten	32,42 ha	6	6,3 ha	3		
Limburg	WV nesten	16,81 ha	3	3,5 ha	1		
West-Vlaanderen	WV nesten	34,39 ha	9	101,88 ha	31	71,45 ha	20

2. De beheerovereenkomsten weidevogelbeheer – nestbeschermers hebben betrekking op een gebruik perceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket -WV nesten - Totaal uitbetaalde vergoedingen:

voor	2004	:	2.440 EUR
voor	2005	:	4.625 EUR
voor	2006	:	4.080 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 219
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten weidevogels - Beweiden

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst weidevogelbeheer, waaronder het pakket “beweiden”.

1. Hoeveel pakketten “beweiden” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 219 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

Vraag nr. 1

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	WV beweiden	3,6 ha	1	8,44 ha	4	6,4 ha	2
Limburg	WV beweiden	42,27 ha	14	3,50 ha	1	0,73 ha	1
West-Vlaanderen	WV beweiden	42,45 ha	13	123,47 ha	33	51,6 ha	16

2. De beheerovereenkomsten weidevogelbeheer – beweiden hebben betrekking op een gebruik perceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket - WV beweiden - Totaal uitbetaalde vergoedingen:

voor	2004	:	92.469 EUR
voor	2005	:	106.572 EUR
voor	2006	:	134.566 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 220
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten weidevogels - Maaien

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst weidevogelbeheer, waaronder het pakket “maaien”.

1. Hoeveel pakketten “maaien” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 220 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	WV maaien			7,79 ha	5		
Limburg	WV maaien	15,46 ha	8			5 ha	2
West-Vlaanderen	WV maaien	0,44 ha	1	57,88 ha	25	31,88 ha	15

2. De beheerovereenkomsten weidevogelbeheer – maaien hebben betrekking op een gebruiksperceel.

3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).

4. Beheerpakket WV - maaien - Totaal uitbetaalde vergoedingen:

voor	2004	:	47.072 EUR
voor	2005	:	41.179 EUR
voor	2006	:	62.662 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 221
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten weidevogels - Grasland en beweiden

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst weidevogelbeheer, waaronder het pakket “omzetten van akkerland in grasland en beweiden”.

1. Hoeveel pakketten “omzetten van akkerland in grasland en beweiden” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 221 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	WV omzetten akkerland en beweiden	5,25 ha	1				
West-Vlaanderen	WV omzetten akkerland en beweiden	4,46 ha	1	0,69 ha	1	0,596 ha	1

2. De beheerovereenkomsten weidevogelbeheer – grasland en beweiden hebben betrekking op een gebruik perceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket WV - omzetten akkerland en beweiden - Totaal uitbetaalde vergoedingen:

voor 2005 : 2.300 EUR
 voor 2006 : 6.704 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 222
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten weidevogels - Grasland en maaien

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst weidevogelbeheer, waaronder het pakket “omzetten van akkerland in grasland en maaien”.

1. Hoeveel pakketten “omzetten van akkerland in grasland en maaien” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 222 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	WV omzetten akkerland en maaien			4,82 ha	2		
Limburg	WV omzetten akkerland en maaien					0,93 ha	1
West-Vlaanderen	WV omzetten akkerland en maaien	7,28 ha	4	2,97 ha	3	2,39 ha	2

2. De beheerovereenkomsten weidevogelbeheer – grasland en maaien hebben betrekking op een gebruik perceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket WV – omzetten grasland en maaien - Totaal uitbetaalde vergoedingen:

voor 2005 : 2.971 EUR
voor 2006 : 7.421 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 223
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten perceelsranden - Milieu

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst perceelsrandenbeheer, waaronder het pakket "milieu".

1. Hoeveel pakketten "milieu" werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 223 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	PR milieu					180 m ²	1
Limburg	PR milieu					5.014 m ²	3
Oost-Vlaanderen	PR milieu					21.712 m ²	20
Vlaams Brabant	PR milieu					73.242 m ²	65
West-Vlaanderen	PR milieu					134.772 m ²	70

2. De beheerovereenkomsten perceelsrandenbeheer – milieu hebben betrekking op een deel van gebruiksterceel (de rand).
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Er werd geen vergoeding uitbetaald.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 224
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten perceelsranden - Natuur

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst perceelsrandenbeheer, waaronder het pakket “natuur”.

1. Hoeveel pakketten “natuur” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 224 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	PR natuur					256.893,1 m ²	78
Limburg	PR natuur					535.026 m ²	218
Oost-Vlaanderen	PR natuur					1.847.555 m ²	661
Vlaams Brabant	PR natuur					1.511.429 m ²	714
West-Vlaanderen	PR natuur					9.332.155 m ²	2.267

2. De beheerovereenkomsten perceelsrandenbeheer – natuur hebben betrekking op een deel van gebruiksperceel (de rand).
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Er werd geen vergoeding uitbetaald.
De eerste overeenkomsten perceelsranden beheer - natuur zijn gestart in de loop van het jaar 2006. Dit betekent dat het eerste werkjaar van dergelijke overeenkomsten nog niet voorbij is. Na de vervaldag van een overeenkomst wordt in principe binnen de 4 maand uitbetaald. Dit zal dus voor de eerste keer gebeuren in de loop van 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 225
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten erosiebestrijding - Directe inzaai

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst erosiebestrijding, waaronder het pakket “directe inzaai”aan.

1. Hoeveel pakketten “directe inzaai” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 225 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
West-Vlaanderen	ER directe inzaai	10,11 ha	16	10,11 ha	3	8 ha	1

2. De beheerovereenkomsten erosiebestrijding – directe inzaai hebben betrekking op een gebruik perceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket – ER directe inzaai - Totaal uitbetaalde vergoedingen voor 2006 : 6.566 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 226
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten erosiebestrijding - Erosiepoelen

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst erosiebestrijding, waaronder het pakket “dam met erosiepoel” aan.

1. Hoeveel pakketten “dam met erosiepoel” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 226 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Limburg	ER aanleg dam + erosiepoel (akker)						1

2. De beheerovereenkomsten erosiebestrijding – erosiepoel hebben betrekking op een deel van gebruik perceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Er werd geen vergoeding uitbetaald.
Een overeenkomst wordt in principe uitbetaald binnen de vier maand na het verstrijken van een werkjaar. Deze overeenkomst wordt afhankelijk van de startdatum in de loop van het jaar 2007 of voor eind januari 2008 uitbetaald.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 227
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten erosiebestrijding - Grasgangen

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst erosiebestrijding, waaronder het pakket "grasgang" aan.

1. Hoeveel pakketten "grasgang" werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 227 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Limburg	ER aanleg en onderhoud grasgang			9.000 m ²	3	61.775 m ²	12
Limburg	ER aanleg en onderhoud grasgang (= perceelsrand)			5.760 m ²	2	56.995,44 m ²	27
Oost-Vlaanderen	ER aanleg en onderhoud grasgang			9.760 m ²	75	13.534 m ²	6
Oost-Vlaanderen	ER aanleg en onderhoud grasgang (= perceelsrand)			6.680 m ²	3	17.381,5 m ²	8
Vlaams Brabant	ER aanleg en onderhoud grasgang			91.209 m ²	179	77.362,14 m ²	25
Vlaams Brabant	ER aanleg en onderhoud grasgang (= perceelsrand)			39.663 m ²	21	207.285,1 m ²	89
West-Vlaanderen	ER aanleg en onderhoud grasgang			23.280 m ²	6	7.590 m ²	3
West-Vlaanderen	ER aanleg en onderhoud grasgang (= perceelsrand)			60.204,8 m ²	16	3.192,22 m ²	2

2. De beheerovereenkomsten erosiebestrijding – grasgangen hebben betrekking op een deel van gebruiksperceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).

4. Beheerpakket ER - aanleg en onderhoud grasgang - totaal uitbetaalde vergoedingen voor 2006 : 24.515 EUR.

Beheerpakket - ER aanleg en onderhoud grasgang (= perceelsrand) - totaal uitbetaalde vergoedingen voor 2006 : 16.081 EUR.

De eerste overeenkomsten erosie vangen aan in 2005. Het zijn deze overeenkomsten die in de loop van het jaar 2006 werden uitbetaald.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 228
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten erosiebestrijding - Bodembewerking

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst erosiebestrijding, waaronder het pakket “niet kerende bodembewerking” aan.

1. Hoeveel pakketten “niet kerende bodembewerking” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 228 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Limburg	ER niet-kerende bodembewerking			178,1992 ha	38	185,8169 ha	39
Oost-Vlaanderen	ER niet-kerende bodembewerking			11,07 ha	4	46,8716 ha	29
Vlaams Brabant	ER niet-kerende bodembewerking			383,3759 ha	14	494,135 ha	194
West-Vlaanderen	ER niet-kerende bodembewerking			108,67 ha	52	43,0062 ha	29

2. De beheerovereenkomsten erosiebestrijding – niet kerende bodembewerking hebben betrekking op een gebruik perceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket – beheerpakket ER niet-kerende bodembewerking - totaal uitbetaalde vergoedingen voor 2006 : 51.619 EUR
De eerste overeenkomsten erosie vangen aan in 2005. Het zijn deze overeenkomsten die in de loop van het jaar 2006 werden uitbetaald.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 229
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten kleine landschapselementen - Poelen

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst herstel, ontwikkeling en onderhoud van kleine landschapselementen, waaronder het pakket "aanleg poel".

1. Hoeveel pakketten "aanleg poel" werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 229 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Limburg	KLE (her)aanleg poel	605 m ²	7	753 m ²	6	2.221 m ²	18
Vlaams Brabant	KLE (her)aanleg poel			150 m ²	179	267 m ²	2
West- Vlaanderen	KLE (her)aanleg poel	1.108 m ²	5	1.365 m ²	14	1.055 m ²	11

2. De beheerovereenkomsten kleine landschapselementen – poelen hebben betrekking op een gebruikspceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket - KLE (her)aanleg poel - Totaal uitbetaalde vergoedingen:

voor 2004 : 5.683 EUR
 voor 2005 : 3.912 EUR
 voor 2006 : 9.283 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 230
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten kleine landschapselementen - Poelen (2)

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst herstel, ontwikkeling en onderhoud van kleine landschapselementen, waaronder het pakket "onderhoud poel".

1. Hoeveel pakketten "onderhoud poel" werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 230 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	KLE onderhoud poel			549 m ²	5	460 m ²	4
Limburg	KLE onderhoud poel	732 m ²	7	525 m ²	6	726 m ²	5
Oost-Vlaanderen	KLE onderhoud poel	810 m ²	12	900 m ²	19	2.117 m ²	20
Vlaams Brabant	KLE onderhoud poel	100 m ²	1	77,38 a	23	2,97 m ²	1
West-Vlaanderen	KLE onderhoud poel	3.705 m ²	19	4.523,8 m ²	28	5.549,27 m ²	35

2. De beheerovereenkomsten kleine landschapselementen – poelen hebben betrekking op een deel van een gebruik perceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket - KLE onderhoud poel - Totaal uitbetaalde vergoedingen:

voor 2004	:	4.011 EUR
voor 2005	:	3.242 EUR
voor 2006	:	5.066 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 231
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten kleine landschapselementen - Heggen

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst herstel, ontwikkeling en onderhoud van kleine landschapselementen, waaronder het pakket “aanleg heg”.

1. Hoeveel pakketten “aanleg heg” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 231 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	KLE aanplant heg	550 m	3			100 m	1
Limburg	KLE aanplant heg	2.530 m	16	2.223 m	17	4.509 m	34
Oost-Vlaanderen	KLE aanplant heg	635 m	6	858 m	7	330 m	3
Vlaams Brabant	KLE aanplant heg	823 m	8	3.063 m	1	2.294 m	8
West-Vlaanderen	KLE aanplant heg	5.242 m	37	8.972 m	49	5.478,15 m	40

2. De beheerovereenkomsten kleine landschapselementen –heggen hebben betrekking op een deel van een gebruik perceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket - KLE aanplant heg- Totaal uitbetaalde vergoedingen:

voor 2004	:	20.066 EUR
voor 2005	:	16.828 EUR
voor 2006	:	30.162 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 232
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten kleine landschapselementen - Heggen (2)

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst herstel, ontwikkeling en onderhoud van kleine landschapselementen, waaronder het pakket "onderhoud heg".

1. Hoeveel pakketten "onderhoud heg" werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 232 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	KLE onderhoud heg			2.705 m	10	348 m	3
Limburg	KLE onderhoud heg	20.949 m	115	17.318 m	74	16.415,2 m	98
Oost-Vlaanderen	KLE onderhoud heg	3.506 m	22	3.919 m	11	12.133 m	54
Vlaams Brabant	KLE onderhoud heg	1.957 m	13	10,75 a	13	3.600 m	24
West-Vlaanderen	KLE onderhoud heg	1.342 m	13	3.516 m	20	17.032,5 m	140

2. De beheerovereenkomsten kleine landschapselementen - heggen hebben betrekking op een deel van een gebruik perceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket - KLE onderhoud heg- Totaal uitbetaalde vergoedingen:

voor 2004	:	68.507 EUR
voor 2005	:	60.784 EUR
voor 2006	:	104.651 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 233
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten kleine landschapselementen - Houtkanten

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst herstel, ontwikkeling en onderhoud van kleine landschapselementen, waaronder het pakket "aanleg houtkant".

1. Hoeveel pakketten "aanleg houtkant" werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 233 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	KLE aanplant houtkant/-wal	13,7 a	5	5,75 a	1	19,13 a	3
Limburg	KLE aanplant houtkant/-wal	8,31 a	2	107,25 a	20	78,465 a	14
Oost-Vlaanderen	KLE aanplant houtkant/-wal	18,19 a	6	75,9 a	6	88,925 a	15
Vlaams Brabant	KLE aanplant houtkant/-wal	100,96 a	16	3.849 m	2	269,0484 a	27
West-Vlaanderen	KLE aanplant houtkant/-wal	46,04 a	4	108,55 a	9	118,7605 a	24

2. De beheerovereenkomsten kleine landschapselementen - houtkanten hebben betrekking op een deel van een gebruiksperceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket - KLE aanplant houtkant/-wal - Totaal uitbetaalde vergoedingen:
voor 2004	:	20.288 EUR
voor 2005	:	14.892 EUR
voor 2006	:	25.305 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 234
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten kleine landschapselementen - Houtkanten (2)

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst herstel, ontwikkeling en onderhoud van kleine landschapselementen, waaronder het pakket “onderhoud houtkant”.

1. Hoeveel pakketten “onderhoud houtkant” werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 234 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	KLE onderhoud houtkant/-wal	260,51 a	40	372,515 a	32	409,26 a	41
Limburg	KLE onderhoud houtkant/-wal	681,445 a	86	673,17 a	106	1.621,058 a	260
Oost-Vlaanderen	KLE onderhoud houtkant/-wal	147,75 a	23	241,22 a	26	559,18 a	83
Vlaams Brabant	KLE onderhoud houtkant/-wal	100,96 a	16	3.849 m	2	269,0484 a	27
West-Vlaanderen	KLE onderhoud houtkant/-wal	56,135 a	5	21,18 a	7	488,355 a	61

2. De beheerovereenkomsten kleine landschapselementen - houtkanten hebben betrekking op een deel van een gebruik perceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket - KLE onderhoud houtkant/-wal - Totaal uitbetaalde vergoedingen:

voor 2004	:	81.660 EUR
voor 2005	:	74.048 EUR
voor 2006	:	115.263 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 235
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten natuur - Stand van zaken

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst natuur.

1. Hoeveel beheersovereenkomsten natuur werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 235 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	BN natuur	44,54 ha	23	60,47 ha	36	57,62 ha	40
Limburg	BN natuur	51,92 ha	24	66,15 ha	51	116,66 ha	60
Oost-Vlaanderen	BN natuur	29,73 ha	21	118,68 ha	6	273,28 ha	193
Vlaams Brabant	BN natuur	22,12 ha	7	72,57 ha	1	90,94 ha	62
West-Vlaanderen	BN natuur	93,89 ha	40	113,18 ha	69	18,78 ha	9

2. De beheerovereenkomsten natuur hebben betrekking op een gebruik perceel.

3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).

4. Beheerpakket – BN natuur - Totaal uitbetaalde vergoedingen:

voor 2004	:	604.720 EUR
voor 2005	:	611.719 EUR
voor 2006	:	418.978 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 236
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten water - Stand van zaken

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst water.

1. Hoeveel beheersovereenkomsten water werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 236 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

1.

Provincie	Beheerpakket	2004		2005		2006	
		Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk	Areaal	Aantal ovk
Antwerpen	BW water	21,16 ha	13	28 ha	8	138 ha	19
Limburg	BW water	120,4371 ha	75	1.518 ha	139	8.269 ha	408
Oost-Vlaanderen	BW water	106,06 ha	62	2.009 ha	307	4.219 ha	360
Vlaams Brabant	BW water	36,52 ha	26	883 ha	116	7.843 ha	299
West-Vlaanderen	BW water	122,36 ha	81	579 ha	123	3.504 ha	317

2. De beheerovereenkomsten water hebben betrekking op een gebruiksperceel.
3. De controle op de gesloten beheerovereenkomsten gebeurt via administratieve controles (o.a. op gebruik) en terreincontroles (o.a. vaststelling van niet-naleving maatregelen).
4. Beheerpakket – BW water - totaal uitbetaalde vergoedingen:

voor 2004	:	8.729.206 EUR
voor 2005	:	7.751.365 EUR
voor 2006	:	5.872.155 EUR.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 237
van 24 januari 2007
van **HILDE CREVITS**

Beheersovereenkomsten bebossing - Stand van zaken

Met een beheersovereenkomst engageren landbouwers zich om, in ruil voor een vergoeding, de natuur en het milieu op hun boerderij beter te beschermen en het landschap mooier te maken. Als men een beheersovereenkomst sluit, is men verplicht maatregelen uit te voeren zoals ze in de beheersovereenkomst zijn beschreven.

De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) biedt ondermeer de beheersovereenkomst bebossing.

1. Hoeveel beheersovereenkomsten bebossing werden, respectievelijk in 2004, 2005 en 2006 en in de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, afgesloten tussen de VLM en de landbouwers?
2. Waarop hadden de afgesloten beheersovereenkomsten precies betrekking?
3. Hoe gebeurt de opvolging van de afgesloten beheersovereenkomsten? Via plaatsbezoek, verslaggeving, andere?
4. Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde vergoeding respectievelijk in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 237 van 24 januari 2007

van **HILDE CREVITS**

Het bebossen van landbouwgronden kadert als maatregel binnen de Europese Verordening inzake steun voor plattelandontwikkeling en wordt opgevolgd door het Agentschap voor Natuur en Bos. De ondersteuning verloopt door middel van het verlenen van subsidies en niet via beheersovereenkomsten.

Dossiers voor de periode 2004-2006 kaderen meer specifiek onder de Verordening (EG) nr 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen. Deze Verordening was geldig over de periode 2000-2006.

Uitwerking van deze maatregel op Vlaams niveau gebeurde in BVR (28 maart 2003) betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden ter uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen.

1. Het aantal subsidiërdossiers met betrekking tot het bebossen van landbouwgronden vastgelegd in 2004, 2005 en 2006 per provincie zijn de volgende:

Jaar	Provincie					
	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Totaal
2004	10	9	35	11	17	82
2005	9	6	38	14	18	85
2006	6	6	37	7	11	67

2. Deze subsidiëmaatregel voor bebossing heeft betrekking op aanplantsubsidie, onderhoudsubsidie en inkomenscompensatie.
3. De opvolging van de dossiers gebeurt zowel op het terrein als administratief zoals bepaald in het BVR en de uitvoeringsbepalingen van de EU verordening.

Hierbij een overzicht van de algemene werkwijze tot opvolging van de dossiers:

- De provinciale diensten van ANB begeleiden de aanvrager bij het indienen van de aanvraag en voeren de nodige controles uit. De centrale diensten van ANB volgen het aanvraagdossier op m.b.t. uitbetalingen en koppelen terug met de provinciale diensten wanneer er de nodige controles dienen te gebeuren.
- Uitbetalingen van aanplant en onderhoud gebeuren gefaseerd. Uitbetaling van een eerste schijf van 60% wordt pas uitgevoerd na een eerste controle van de aanplant. De uitbetaling van een tweede schijf van 40% wordt pas uitgevoerd na een tweede controle van de aanplant, ten vroegste drie jaar en ten laatste vier jaar na de uitbetaling van de

eerste schijf van 60%. Indien de beplanting niet volledig geslaagd is, wordt dit pro rata in mindering gebracht.

Uitbetaling van de inkomenssteun gebeurt jaarlijks.

- In overeenstemming met de EU verordening dienen ook jaarlijks extra controles te worden uitgevoerd, waarvan verslag wordt uitgebracht.

4. De totaal vastgelegde bedragen voor dossiers voor 2004, 2005 en 2006 bedroegen respectievelijk:

Jaar	Provincie					
	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Totaal
2004	101700,25	87059,25	329686,75	83816	158073,25	760335,5
2005	95078,25	59711,25	393644,75	97760,75	206662,5	852857,5
2006	109559	68047	416695,75	68108,25	85926,25	748336,25

Zoals vermeld bij vraag 3 gebeurt de uitbetaling gefaseerd over verschillende jaren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 240
van 24 januari 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Kruispunten Oostende - Verkeerslichtenregeling

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 531 van 5 juli 2007 in verband met de verkeerslichtenregeling op twee kruispunten in Oostende (Websitebulletin, publicatiedatum 13-09-2006) zou ik graag volgende bijkomende vragen willen stellen.

1. In de tweede alinea van het antwoord staat dat "...of het vervangend oranjegele knipperlicht branden, heeft de dwarsende voetganger er rood licht."
 - a) Waar bepaalt het Verkeersreglement dat een oranjegeel knipperlicht voor de autobestuurder moet gepaard gaan met een rood verkeerslicht voor de dwarsende voetganger?
 - b) Hoe komt het dat er in Vlaanderen talloze oranjegele knipperlichten staan die niet gepaard gaan met een rood verkeerslicht voor de dwarsende voetganger, maar die wel conform het Verkeersreglement zijn opgesteld?
2. In de derde alinea van het antwoord staat dat "...Beide gevallen zijn conform met het Verkeersreglement."

Meent de minister niet dat dit voor verwarring zorgt als aan het ene kruispunt, met rood voetgangerslicht, het oranjegele knipperlicht voorrang geeft aan de bestuurder op de voetganger en aan het andere kruispunt – zonder voetgangerslicht – het oranjegele knipperlicht de voetganger voorrang geeft op de bestuurder?

3. In de vijfde alinea van zijn antwoord verwijst de minister naar het geheel van het Verkeersreglement en de artikels 40.4.1, 40.4.2 en artikel 64.1.3.

Als het oranjegele licht knippert wordt art. 61.1 vervangen door artikel 64.1.3. Artikel 64.1 wordt ingeleid "een oranjegeel knipperlicht betekent dat het verkeerslicht met dubbele voorzichtigheid mag voorbijgereden worden; het wijzigt de voorrangregeling niet."

- a) Kan de minister meedelen om welke redenen in dit geval precies het omgekeerde wordt gesuggereerd in alinea twee van zijn antwoord (dwarsende voetganger krijgt in dit geval rood)?
- b) Wat was het resultaat van de bespreking van deze zaak op de vergadering van de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIE EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 240 van 24 januari 2007

van **JAN VERFAILLIE**

Eerst en vooral wil ik opmerken dat enkel het kruispunt op de R31 t.h.v. de Gerststraat en Leeuwerikenstraat onder mijn bevoegdheid valt. Het kruispunt op de N34 met de Koninginnelaan is immers overgedragen aan de stad Oostende en valt dus onder haar bevoegdheid.

- 1.a. Conform het "Reglement van de Wegbeheerder", art. 3.2.bis (Wanneer verkeerslichten worden aangebracht conform artikel 61.3.2., tweede lid, van het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, mogen oversteekplaatsen voor voetgangers slechts gemarkeerd worden wanneer de intensiteiten van het voetgangersverkeer dit rechtvaardigen. In dit geval moeten de voetgangerslichten worden geplaatst om het verkeer op de oversteekplaats voor voetgangers te regelen.) (M.B. 17 oktober 2001 – B.S. 15 november 2001) moeten er bij een gemarkeerde voetgangersoversteekplaats (VOP) ook voetgangerslichten worden geplaatst indien de verkeerslichten er zijn aangebracht conform art. 61.3.2. van het Verkeersreglement. Volgens artikel 64.1.3° van het Verkeersreglement, kan een oranjegeel knipperlicht in speciale gevallen branden in de plaats van het groene licht in een driekleurig systeem. Dergelijke situaties doen zich ook voor op kruispunten waar bvb. 2 takken t.o.v. elkaar zijn verschoven en waar er voor de voertuigen geen groen kan worden gegeven omdat zij die rechtdoor moeten, eerst een afslaan beweging moeten maken. Om de automobilisten attent te maken op de gevaarlijke situatie, wordt dan het groen vervangen door flikkerend oranje. Dergelijke lichten worden ook uitgerust met gemarkeerde voetgangersoversteekplaatsen en voetgangerslichten. Nogmaals, het flikkerend oranje ter vervanging van groen heeft enkel tot doel het aandachtsniveau van de bestuurder te verhogen voor deze hier toch wel complexe situatie.
- 1.b. Er zijn nog enkele plaatsen in Vlaanderen met een oranjegeel knipperlicht, dat in een driekleurig systeem in de plaats van het groene licht brandt (art. 64.1.3° van het Verkeersreglement) en waar niet tegelijk een rood licht brandt voor de voetgangers. In principe zijn de plannen daarvan wel aangepast, maar nog niet uitgevoerd. Dat geval is te onderscheiden van een alleen geplaatst oranjegeel knipperlicht (art. 64.1.1°) en het oranjegele licht (dat knippert) van het driekleurige systeem, wanneer het geheel van dat systeem niet in werking is (art. 64.1.2°).
2. Zoals al vermeld in punt 1.b. hierboven, is er onderscheid te maken tussen:
- a) een oranjegeel knipperlicht dat alleen is geplaatst (of 2 lichten die beurtelings knipperen – art. 64.1.1° van het Verkeersreglement) en waarbij de voetganger bij zijn oversteek dan geen rood licht heeft;
 - b) een oranjegeel knipperlicht van het driekleurige systeem (= middelste licht) wanneer het geheel van dit systeem niet in werking is (art. 64.1.2° van het Verkeersreglement) en waarbij de voetganger bij zijn oversteek dan ook geen rood licht heeft;
 - c) een oranjegeel knipperlicht, in speciale gevallen, dat in het driekleurige systeem in de plaats van het groene licht brandt (= onderste licht; art. 64.1.3° van het Verkeersreglement).

Voormelde 3 gevallen die uitdrukkelijk in het Verkeersreglement zijn voorzien, kunnen inderdaad voor de weggebruikers minder duidelijk zijn. Daarom worden geval b) en c) slechts uitzonderlijk gebruikt, wanneer een andere oplossing nog meer nadelen zou geven.

- 3.a. Wanneer het verkeerslicht voor de wagens rood is, zal, gedurende ten minste een gedeelte van deze fase, de voetganger groen hebben als een positief signaal dat hij mag oversteken. Wanneer het verkeerslicht voor de wagens daarna, omwille van de bijzondere omstandigheden, niet rood maar oranjegeel knipperend wordt (= middelste verkeerslicht in de plaats van groen), wordt het niet logisch en wenselijk geacht om de voetganger nog groen te blijven geven.
- 3.b. De Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op de Vlaamse Gewestwegen was nog niet in de mogelijkheid om tot nu toe het vermelde probleem te bespreken. Het is gepland voor de volgende vergadering die waarschijnlijk in maart zal plaatshebben.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 241
van 24 januari 2007
van **JAN VERFAILLIE**

Natuurcentrum De Nachtegaal (De Panne) - Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 277 van 8 februari 2006 in verband met het Vlaams Bezoekers- en Natuureducatiecentrum “De Nachtegaal” in De Panne (Websitebulletin; publicatiedatum 21-03-2006) zou ik graag volgende vragen stellen.

1. Wat waren de bezoekersaantallen in 2006?
2. Wat was het totale jaarbudget om het centrum te runnen in 2006?
3. Wat was de personeelsbezetting in 2006?

Hoeveel personeelsleden hadden een vast contract?

Hoeveel personeelsleden hadden een tijdelijk of ander contract?

4. Wat zijn de te bereiken doelen voor 2007?

Wat zijn de stappen om de naambekendheid van het centrum in de toekomst nog te vergroten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 241 van 24 januari 2007

van **JAN VERFAILLIE**

1. De bezoekersaantallen van het Vlaams Bezoekers- en Natuureducatiecentrum 'De Nachtegaal' te De Panne bedroegen 34.156 in 2006. Er is een duidelijk stijgende trend van ruim 27,5 % extra bezoekers in 2006 ten opzichte van het aantal in 2005. In 2005 bezochten 26.787 bezoekers het centrum terwijl er in 2004 21.681 bezoekers over de vloer kwamen.
2. Het totale jaarbudget om het centrum te runnen in 2006 bedroeg 58.524,55 euro (exclusief loonkosten). Binnen het hier opgegeven bedrag zitten een aantal vaste kosten zoals de energie-, communicatie- en onderhoudskosten, zowel aan het gebouw als aan de tentoonstelling. Daarnaast omvat het ook de kosten voor de promotie van het centrum en de bekendmaking van het aanbod en tijdelijke tentoonstellingen, copyrightkosten, vertaalkosten, gemaakte kosten voor boeken en tijdschriften, gemaakte kosten voor de aanmaak van educatieve pakketten en koffers en tenslotte de begeleiding van groepen.
3. In het Vlaams Bezoekers- en Natuureducatiecentrum 'De Nachtegaal' werken mensen van drie verschillende instanties, namelijk van het Agentschap voor Natuur en Bos en van de afdeling Milieu- Integratie en Subsidiëringen van het Departement voor Leefmilieu, Natuur en Energie, allebei behorend tot het Vlaams ministerie van Leefmilieu, Natuur en Energie, alsook van de gemeente De Panne.
In 2006 waren in totaal negen mensen werkzaam, waaronder acht voltijdse personeelsleden en één halftijds personeelslid.

De verdeling van aantallen en functies over de verschillende aan het beheer van het centrum deelnemende instanties is als volgt:

- het Agentschap voor Natuur en Bos: vijf voltijdse personeelsleden, waarvan één adjunct van de Directeur (de centrum- en communicatieverantwoordelijke van de cel Kustzonebeheer), één deskundige (de adjunct-centrumverantwoordelijke), één medewerkster (voor permanentie aan de balie), één assistente (voor permanentie aan de balie) en één groenarbeider (de onderhoudstechnicus);
- de afdeling Milieu Integratie en Subsidiëringen: twee voltijdse gedetacheerde leerkrachten (secundair onderwijs) volgens de LIN – onderwijsovereenkomst en één halftijdse administratieve medewerkster;
- de gemeente De Panne: één voltijdse administratief medewerkster, gedetacheerd vanuit de Dienst voor Toerisme.

Vijf personeelsleden hebben een 'vast' contract waarvan één personeelslid statutair is en de vier overige personeelsleden een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur hebben.

Bij de tijdelijke of andere contracten zijn er twee startbaansters en twee gedetacheerde leerkrachten.

4. Het Vlaams Bezoekers- en Natuureducatiecentrum 'De Nachtegaal' fungeert als uitstalraam van en toegangspoort tot de Vlaamse natuureservaten en andere natuurgebieden van de westkust.

Het VBNC 'De Nachtegaal' zal in 2007 opnieuw het hele jaar door, op slechts drie dagen na, toegankelijk zijn voor zowel de individuele bezoeker als groepen.

Om de naambekendheid impliciet te vergroten organiseert het Vlaams Bezoekers- en Natuur-educatiecentrum "De Nachtegaal" een reeks activiteiten. De belangrijkste zijn:

1 Cursus 'Nachtegaalgids'

Om tegemoet te komen aan de stijgende vraag van geleide bezoeken aan de permanente tentoonstelling en natuurtuin wenst het Vlaams Bezoekers- en Natureducatiecentrum "De Nachtegaal" een aantal 'Nachtegaalgidsen' te vormen.

Tijdens deze cursus komen heel wat zaken in verband met zee, strand, duin, (bewonings-) geschiedenis en natuurbeheer aan bod. Deze cursus is bedoeld voor alle geïnteresseerden die het kustmilieu willen leren kennen en onder het vrijwilligersstatuut groepsbezoeken aan het centrum en de natuurtuin willen begeleiden.

De medewerkers van het VBNC De Nachtegaal werken dit cursustraject (5 woensdagen) uit.

Cursusdagen: woensdag 24 januari, 31 januari, 7 februari, 7 maart en 14 maart

2 Tijdelijke tentoonstellingen

Er wordt opnieuw gezorgd voor een gevarieerd en uitgebreid aanbod van tijdelijke tentoonstellingen.

- * 'Land van zand'

Van januari tot juli 2007

- * '57 - 07' (50 jaar Westhoek / Hoge Venen)

Een tijdelijke tentoonstelling omtrent 50 jaar Vlaams Natuurreservaat De Westhoek en 50 jaar Waals Natuurreservaat 'De Hoge Venen' met aandacht voor onder andere beheer. Beide natuurgebieden werden immers in 1957 als eerste Belgische staatsnatuurreservaten aangewezen: ongetwijfeld een te vieren verjaardag.

- * 'Natuur in pixels'

Fototentoonstelling

3 De organisatie van infoavonden voor het brede publiek

- * 'Akkervogels in de kijker' in relatie tot het beheer als akkervogelreservaat van een deel van het Gewestelijk natuurdomein 'De Labeurhoek' te Oostduinkerke en de daaraan gekoppelde natureducatieve activiteiten naar de plaatselijke schoolgemeenschappen toe (Olivier Dochy, INBO)

- * 'Vlieg met me mee ... over de Noordzee' (Machteld Price, BMM)

- * 'Er ligt meer in de zee dan je denkt' (Ine Demerre, cel Maritieme Archeologie en Varend Erfgoed)

4 De organisatie van diverse activiteiten

- * *Nacht van de duisternis (maart – ism Milieudienst De Panne)*

- * *Week van de Zee (mei – vroegmorgenwandelingen, interactieve infostand, indooractiviteiten in het centrum, geleide bezoeken, ... ism o.a. Westkustgemeenten, Provincie West-Vlaanderen)*

- * *Dag van het Park (mei): geleide bezoeken aan de 'natuurtuin' van het centrum;*

- * *Pannerama (september – ism Gemeente De Panne)*

- * *Week van het Bos (oktober – geleide wandelingen, indooractiviteiten, ...)*

- * *Dag van de Natuur (november)*

5 De organisatie van de zomerwedstrijd

Tijdens de maanden juli en augustus 2007 zal er opnieuw een zomerwedstrijd/-zoektocht doorheen de permanente tentoonstellingen en/of natuurtuin georganiseerd worden.

6 Aanbod geleide wandelingen

Het verhogen van het aanbod van geleide wandelingen; het centrum zal mee instaan voor de organisatie en planning van geleide wandelingen in verscheidene Vlaamse natuurreservaten van de westkust. Naast de campagne 'zomerwandelingen' (ism vzw Natuurpunt) kan hier eveneens de campagne 'Op stap met de natuurwachter' en de wandelingenreeks 'Ter Yde' vermeld worden.

7 Er zullen nieuwe **folders** aangemaakt worden omtrent de Vlaamse natuurreservaten 'de Noordduinen' en 'd'Heye'. Andere folders zoals o.a. het Vlaams natuurreservaat 'De Westhoek', het Vlaams natuurreservaat 'De Houtsaegerduinen', het Vlaams natuurreservaat 'De Oosthoekduinen', het Vlaams natuurreservaat 'Ter Yde', het Vlaams natuurreservaat 'De IJzermonding' zullen herwerkt, gedrukt en tenslotte verspreid worden. Die folders omvatten telkens een tekstuele uitleg omtrent het ontstaan, het landschap, de fauna en de flora, de vegetatie en het beheer alsook een plattegrond met weergave van de paden van ieder reservaat.

8 Verfijnen van bestaande educatieve **pakketten** en ontwikkelen van nieuwe routes. Naast het vervolledigen en uitbreiden van reeds bestaande educatieve pakketten zoals 'Strandsnuister' en 'Zeevogels in de kijker' wordt in 2007 gesleuteld aan een doorschuifstelsel met verschillende groepsactiviteiten (groepjes van 10 à 15) om grote groepen te kunnen ontvangen in het centrum (vb groep van 100-tal personen op één voormiddag).

Om de naambekendheid van het centrum te vergroten zijn er de volgende specifieke acties gepland:

- In de eerste helft van 2007 wordt een nieuwe kleurenfolder (A3-formaat) van het centrum ontwikkeld, die eveneens in vier verschillende talen (Nederlands, Frans, Duits en Engels) zal uitgegeven worden.
- Ontwerpen en laten drukken van affiches ter bekendmaking van het centrum.
- De website van het VBNC De Nachtegaal verder aanvullen waardoor meer en meer informatie online beschikbaar wordt. Stappen ondernemen om links te laten opnemen vanuit andere websites naar die van het VBNC De Nachtegaal.
- Deelname aan een aantal symposia en ontmoetings-/trekdagen om het aanbod van het centrum bij zowel professionelen als het breed publiek bekend te maken. O.a. Noordzeesymposium, zeedag voor leerkrachten, West-Vlaamse natuurstudiedag
- Promotiecampagne naar homes aan de kust in functie van werving van een extra aantal zeeklassen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 242
van 24 januari 2007
van **PATRICK LACHAERT**

N42 Zottegem-Wetteren - Verbredingsplannen

In de provincie Oost-Vlaanderen is het algemeen bekend dat de N42 een belangrijke ontsluitingsweg is voor Zuid-Oost-Vlaanderen. Daarom werd deze weg in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen geselecteerd als een primaire weg II, wat een belangrijke ontsluitingsfunctie aangeeft.

De weg staat in de regio bekend als een ware “dodenweg”, die dringend dient te worden aangepakt. Vooral op het deeltraject dat door de gemeente Oosterzele loopt, gebeuren op geregelde tijdstippen dodelijke ongevallen of ongevallen met zwaargewonden.

De verbreding van de N42 tussen Wetteren en Zottegem draagt reeds een hele historiek met zich mee. De voorganger van de minister, minister Steve Stevaert, destijds bevoegd voor Mobiliteit en Openbare Werken antwoordde op een vraag om uitleg van de heer Mark Van der Poorten in mei 2002 dat er werk zou worden gemaakt van de verbreding van deze gewestweg na de afwerking van het op- en afrittencomplex in Wetteren. Toen werd aangekondigd dat de uitvoering van deze werken ten vroegste vanaf 2005 zou worden geprogrammeerd. Voor de verbreding van dit deel van het traject zou niet meer onteigend moeten worden (Handelingen C233 van 22 mei 2002, blz. 11-13).

Inmiddels is het op- en afrittencomplex in Wetteren afgewerkt.

In een antwoord op een schriftelijke vraag van mevrouw Hilde Eeckhout (vraag nr. 667 van 1 juli 2005; Websitebulletin, publicatiedatum 26-10-2005) over de uitvoering van de verbreding van de N42 stelde de minister dat de herinrichting van de weg tussen Wetteren en Oosterzele nog niet in de meerjarenbegroting 2005-2007 werd opgenomen.

In antwoord op de schriftelijke vraag van mevrouw Vera Van der Borgh (vraag nr. 670 van 6 juli 2005; Websitebulletin, publicatiedatum 26-10-2005) stelde de minister dat het uitgangspunt van de uitgevoerde streefbeeldstudie is dat er een viervaksweg (2x2 rijstroken) komt tussen Wetteren en Zottegem.

Bij die verbreding dient er mee rekening gehouden te worden dat een kleine wijk van de gemeente Oosterzele niet wordt afgesloten van de rest van de gemeente. Ook de ontsluiting naar de deelgemeenten Gijzenzele en Scheldewindeke verdient de nodige aandacht.

De burgemeesters van de gemeenten gelegen langs de N42, zijn het er, naar ik verneem, over eens dat de huidige onveilige verkeerssituatie niet lang meer mag blijven aanslepen. Op het traject in Oosterzele werden onlangs extra verlichtingspunten aangebracht, maar zelfs na die aanpassingen gebeuren er nog steeds ongevallen.

1. Wordt de uitvoering van deze werken als prioritair voor het Gewest beschouwd?

2. Acht de minister een ontmoeting met de betrokken burgemeesters noodzakelijk alvorens met de werken aan te vangen? Zo ja, plant hij dit overleg op korte termijn?
3. Kan de minister een timing meedelen over de uitvoering van deze verbredingswerken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 242 van 24 januari 2007

van **PATRICK LACHAERT**

1. De omvorming van de gewestweg N42 tot een volwaardige primaire weg blijft een belangrijke doelstelling voor de Vlaamse Regering. Uit overleg met de beleidsverantwoordelijken uit het zuiden van de provincie Oost-Vlaanderen is duidelijk gebleken dat die omvorming in de eerstvolgende jaren dient te worden aangepakt, zowel om redenen van veiligheid als uit economisch oogpunt.
2. Over de algemene opties van de herinrichting is een ruim overleg lopende binnen de opmaak van een streefbeeldstudie. Er is inmiddels een consensus bereikt voor het weggedeelte tussen de N9 in Wetteren en de Gijzenzelestraat in Oosterzele. Voor de overige weggedeelten wordt een consensus nagestreefd in de loop van dit jaar. Over de planning en realisatie zal uiteraard ook overleg worden gepleegd met de lokale besturen.
In opvolging van eerder overleg, heb ik op vrijdag 23 februari een nieuw gesprek met de betrokken burgemeesters gehad om de stand van zaken en de vooruitzichten te bepalen.
3. Op het investeringsprogramma van 2008 zullen volgende werken worden opgenomen. Deze werken waren aanvankelijk in de meerjarenbegroting voorzien in 2007, maar werden omwille van technische redenen uitgesteld tot 2008.
 - de aanleg van een rotonde op het kruispunt van de N42 en de N454 (Langestraat) in Zottegem;
 - de modernisering van de N42 te Zottegem tussen de Langestraat en de grens met de gemeente Herzele;
 - de aanleg van de geplande rechttrekking te Herzele.

De modernisering van het wegvak Wetteren – Zottegem zal aansluitend aan de rechttrekking van Herzele worden gepland.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 244
van 24 januari 2007
van **RUDI DAEMS**

Militaire domeinen - Natuurbeheer en herbestemming

Begin 2004 sloten toenmalig Vlaams minister van Leefmilieu Tavernier en federaal minister van Landsverdediging Flahaut een belangrijke samenwerkingsovereenkomst voor het herstel van 10.000 hectare natuur, verspreid over 12 militaire domeinen. Het akkoord werd aangekondigd als het grootste heideherstelproject dat Europa ooit heeft gekend. Via het LIFE-fonds werden voor bijna 20 miljoen euro Europese subsidies binnengehaald.

Heidegebieden, maar ook vennen, stuifduinen, beekvalleien en bossen zouden via dit project onder handen worden genomen. In West-Vlaanderen gebeurt dat op het militair domein Vloethemveld in Zedelgem en op het munitiedepot in Houthulst. In Oost-Vlaanderen wordt de heide hersteld op het oostelijke deel van het militair domein Vliegveld Ursel, in de provincie Antwerpen op het Klein en Groot Schietveld in Brasschaat, op het oefenterrein in Grobbendonk, op het oefenvliegveld in Malle, op het militair domein Tielenkamp in Kasterlee, de Tielenheide in Turnhout en op het Vliegveld Weelde. In Limburg ten slotte wordt het Schietveld Houthalen aangepakt, in Leopoldsburg worden de vallei- en brongebieden van de Zwarte Beek, de Bolisserbeek en de Dommel op het Kamp Beverlo hersteld en in Zonhoven het Munitiedepot Molenheide. Deze militaire domeinen maken deel uit van het Europese Natura 2000-netwerk, een netwerk van waardevolle natuurgebieden in het kader van de Europese Habitatrichtlijn en Vogelrichtlijn.

In antwoord op een vraag om uitleg van collega Michèle Hostekint op 27 oktober 2005 deelde minister Peeters mee dat een hernieuwde beheersovereenkomst met minister Flahaut “zo snel mogelijk” zou worden afgesloten. Daarin zouden bijvoorbeeld ook lokale natuurverenigingen een plaats kunnen krijgen in de beheerscommissies voor de militaire domeinen. De minister antwoordde eveneens dat een aankoopdossier lopende was voor het domein in Zonhoven en dat van Ursel (Handelingen C45 van 27 oktober 2005, blz. 1-3).

In antwoord op een parlementaire vraag van mevrouw Douifi in de Kamer op 26 oktober 2006 antwoordde minister Flahaut dat volgende terreinen werden gedesaffecteerd: Ursel, Zonhoven en Vloethemveld-Noord (Zedelgem). Een desaffectatie van Vloethemveld-Zuid wordt overwogen in 2007 als de school van onderofficieren gesloten wordt, aldus nog de minister.

Voor Zonhoven en Vloethemveld-Noord werd intussen een bestemmingswijziging doorgevoerd door de Vlaamse Regering. Voor Ursel is de vervreemdingsprocedure opgeschort in afwachting van een nieuwe stedenbouwkundige bestemming door de Vlaamse Regering, zegt Flahaut.

1. We zijn intussen 2007.

Is de nieuwe beheersovereenkomst afgesloten?

Zo ja, wat zijn de belangrijkste nieuwigheden in de nieuwe overeenkomst?

Zo neen, wat is de reden voor de vertraging?

2. Zijn de gedesaffekteerde terreinen van Zonhoven en Ursel intussen aangekocht door de Vlaamse overheid?

Is er een bestemmingswijziging doorgevoerd?

Zo ja, welke? Zo neen, wat is de reden daarvoor?

3. Zijn er nog andere militaire domeinen uit de lijst van 12 die minister Flahaut intussen heeft gedesaffecteerd?

Zo ja, welke en heeft het Vlaams Gewest belangstelling getoond voor verwerving?

4. Minister Flahaut overweegt eveneens een desaffectatie van Vloethemveld zuid vanaf 2007.

Zijn er concrete stappen gezet in dit dossier?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 44) en Peeters (nr. 244).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 244 van 24 januari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. De samenwerkingsovereenkomst die in 2004 werd gesloten betreft enkel het Lifeproject DANAH. Een project met Europese co-financiering voor het herstel van ca 9.400 hectare natuur in de NATURA 2000 gebieden verspreid over 12 militaire domeinen. Het totaal budget van dit Lifeproject komt op een 15 miljoen euro waarvan een 43 % wordt bijgedragen door Europa. Het project loopt voor 5 jaar en omvat naast de uitvoering van achterstallig beheer en herstel van heidegebieden, vennen, stuifduinen, beekvalleien en bossen ook de opmaak van geïntegreerde beheerplannen voor deze gebieden, inventarisaties en monitoring van de natuurwaarden, communicatie en educatie.

De hernieuwde beheerovereenkomst waarnaar verwezen wordt betreft de herziening van de Overeenkomst tussen de Belgische Staat (ministerie van Defensie) en het Vlaams Gewest (ministerie bevoegd voor het Leefmilieu) voor het beheer van natuur en bos op militaire domeinen die in 1999 werd afgesloten. Dit beheer betreft het reguliere natuur- en bosbeheer op de militaire domeinen opgelijst in de bijlage van de overeenkomst. In 2005 werd gestart met de herziening van de tekst van deze overeenkomst. In deze hernieuwde overeenkomst worden ondermeer bevoegdheden en taken van de provinciale en gewestelijke commissies bepaald, de procedures voor beslissingen en opvolging en de beheermodaliteiten aangegeven. Hierbij is het inderdaad voorzien dat een afgevaardigde van terreingebruikers (andere dan Defensie of het Agentschap voor Natuur en Bos), zoals een natuurvereniging die een gebied op een militair domein beheert, een plaats kunnen krijgen in de beheerscommissie van dat betreffend militaire domein.

In 2006 werden nog aanpassingen aangebracht voor de verwijzingen naar de betreffende diensten en bevoegde afgevaardigden in het kader van de nieuwe structuur van de Vlaamse milieuadministratie. De ontwerpakte zoals op Vlaams niveau is goedgekeurd werd door de dienst Leefmilieu van Defensie begin juni 2006 voorgelegd bij minister Flahaut voor ondertekening – tegelijk met de herziene tekst voor de gelijkaardige overeenkomst met het Waalse ministerie Leefmilieu. Ondanks de herhaaldelijke vragen mijnentwege werd hieraan tot nu toe geen gevolg gegeven. Wel werd vorige week nu aangegeven dat de ondertekening kortelings zal plaatsvinden.

2. De beslissing tot aankoop van het gedesaffecteerd militair domein Molenheide te Zonhoven werd inmiddels genomen. Het benodigde krediet voor de onteigening in der minne werd in december 2006 vastgelegd onder nummer 60007806 van het begrotingsartikel 361B7005 van het Minafonds. Op 5 december 2006 werd tevens het bijhorende onteigeningsbesluit ondertekend. Dit besluit werd daarop doorgestuurd ter publicatie in het Belgisch Staatsblad, maar is daarin nog niet verschenen. Het Aankoopcomité van de FOD Financiën bereidt de administratieve kant voor het verlijden van de authentieke akte voor. In overeenstemming met de onteigeningsprocedure is de eigenaar (i.c. de Krijgsmacht) aangeschreven en werd een melding gedaan aan de OVAM. Bestemmingswijziging van het domein Molenheide van militair gebruik naar natuurgebied gebeurde reeds in het gewestplan Hasselt-Genk van 1996.

Voor het militair domein te Ursel werd in 2006 de vervreemdingsprocedure opgeschort en is een eventuele (gedeeltelijke) desaffectatie op korte termijn op dit ogenblik niet bekend bij het

Agentschap voor Natuur en Bos, provinciale dienst Oost-Vlaanderen. Er werd recent geen militair domein verworven in Ursel.

Inzake het domein Drongengoed werd in 2002 voor een terrein van ca. 1 hectare een concessie verleend aan het Agentschap (voormalige AMINAL afdeling Bos en Groen) door de militaire overheid ("Vergunning op nationaal militair domein nr.13 8669"). Een zone met verharde delen worden gebruikt als parkeerplaats voor bezoekers van het domeinbos Drongengoed, de overige oppervlakte wordt beheerd als heideterrein in het kader van het LIFE Danah project.

Anderzijds is er eind jaren '90 door de voormalige AMINAL afdeling Bos en Groen wel gepolst naar de eventuele desaffectatie van een 5 ha grote militaire enclave in het domeinbos Drongengoed zelf, waarop bos, oude magazijnen en loods en betonwegen voorkomen, met de bedoeling om op die site een meer aangepaste werkplaats/loods voor de regionale arbeidersploeg van de voormalige AMINAL afdeling Bos en Groen te voorzien. Het gebied had op het gewestplan echter de bestemming 'militair domein'. In functie van de verbouwing tot een functionele loods en werkplaats zou deze bestemming dan eerst moeten gewijzigd worden. Bovendien is het gebied aangeduid als Speciale Beschermingszone in uitvoering van de Habitatrichtlijn. Door omstandigheden kon de voormalige AMINAL afdeling Bos en Groen enkele jaren geleden echter een loods huren in Aalter. De militaire overheid werd daarvan op de hoogte gesteld, uiteraard met de mededeling dat, mee in combinatie met de gewestplanproblematiek en natuurregelgeving, de desaffectatie voor de dienst niet langer meer gewenst en/of nodig was (enkel voor een louter praktisch en rechtstreeks beheer van het bosgedeelte in deze enclave kon dit nog een zeker belang hebben).

3. Neen, momenteel zijn er geen nieuwe desaffectaties bekend en zijn er geen verdere dossiers opgestart voor verwerving van gebieden op militaire domeinen. Het is ook niet de doelstelling dat er voor elk van deze 12 militaire domeinen die opgenomen werden in het Lifeproject DANAH een desaffectatie zal gebeuren.
4. Tot dusver zijn er nog geen concrete stappen ondernomen inzake verwerving van het Vloethemveld zuid.

Gezien de uitzonderlijke hoge natuurwaarden is het Vloethemveld aangeduid als natuurgebied op het gewestplan, is het als landschap beschermd en kreeg het een Europese bescherming als Habitatrichtlijngebied. Sedert het Protocol van 1999 tussen de Belgische Staat en het Vlaams Gewest in verband met natuurbehoud en bosbeheer op de militaire domeinen, is het Vloethemveld in beheer bij het Agentschap voor Natuur en Bos. Daarenboven sluit dit militair domein ook aan met het domeinbos en bosreservaat van Vloethemveld, dat eveneens door het ANB beheerd wordt.

Gezien de hoge natuurwaarden, de daaraan gekoppelde beschermingen, het huidige herstelbeheer door het Agentschap voor Natuur en Bos in het kader van het Life-project DANAH, en het aansluitende domeinbos, is een verder beheer door het Agentschap voor Natuur en Bos uiteraard aangewezen. Daarom ook werd reeds eind jaren '90 een dossier opgestart voor de voorbereiding van de verwerving van het domein. Inmiddels werd eind 2005 ook het bodemsaneringsverslag van OVAM aangeleverd dat aangeeft dat er geen sanering van de bodem vereist is. Van zodra vanuit het Ministerie van Defensie daadwerkelijk beslist wordt het domein te vervreemden, zal ik het dossier met prioriteit afhandelen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 245
van 26 januari 2007
van **RUDI DAEMS**

Preiteelt - Nitraatresidu's

Vorige week verscheen in de media het bericht dat de minister na overleg met de professionele preiteelers is overgegaan tot het wijzigen van de wetgeving aangaande het uitvoeren van controles in de bodem wat het nitraatresidu betreft. Meer bepaald zou het tijdstip waarop deze controles dienden plaats te vinden, verplaatst zijn. Volgens de preiteelers zou het in oktober en november onmogelijk zijn onder de wettelijke norm te blijven.

We moeten begrip tonen voor de moeilijke situatie waarin de preiteelers zich bevinden. Anderzijds moeten we ook oog hebben voor de consument en dus de gezonde kwaliteit van het product.

1. Klopt de berichtgeving terzake in de kranten? Zo ja, welke wijziging werd exact doorgevoerd?
2. Is onderzocht of deze wijziging al dan niet gevolgen heeft voor de gezonde kwaliteit van het product?

Leidt deze (tijdelijke) verhoging van het nitraatresidu in de bodem tot een verhoogde concentratie van bepaalde ongewenste stoffen in het product zelf?

3. Is er over deze wijziging overleg geweest met de federale diensten bevoegd voor Voedselveiligheid? Zo ja, wat was het resultaat? Zo neen, waarom niet?

Weet de minister in dit verband hoeveel analyses van groenten, al dan niet verwerkt in babyvoeding, op het gehalte aan nitraten en andere ongewenste stoffen en producten er door het FAVV (Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen) de laatste vijf jaar werden uitgevoerd? Met welk resultaat?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 245 van 26 januari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Ik heb inderdaad een overleg gehad met een aantal preitelers. Het is mijn stijl om in overleg te treden met de verschillende doelgroepen. De berichtgeving in de media blijkt wat voorbarig te zijn. Mijn bedoeling is om te onderzoeken op welke manier we het best kunnen omgaan met het staalnametijdstip voor gewassen die in oktober-november nog een bepaalde hoeveelheid N kunnen opnemen.

Om tegemoet te komen aan onder meer deze vragen van de tuinbouw heb ik 50.000 euro vrijgemaakt om hierover wetenschappelijk onderzoek te laten uitvoeren. De studie is opgestart op 1 februari jongstleden en loopt voor een periode van 1 jaar. Het doel van deze studie is meervoudig.

Ten eerste wordt in deze studie gezocht naar verbanden tussen het management van de tuinbouwer en het nitraatresidu. Hiertoe worden via een enquête een 800 tal tuinbouwers bevraagd, bij wie in 2006 een nitraatresidu bepaald werd.

Ten tweede zullen tijdens een deskstudie de beïnvloedingsfactoren opgelijst worden die bepalend zijn voor het nitraatresidu in de tuinbouw. Aan de hand van al deze gegevens zullen de wetenschappers aanbevelingen formuleren ten behoeve van de tuinbouwers, die op die manier een instrumentarium aangereikt kunnen krijgen om hun residu onder controle te houden.

Ten derde zullen er aanbevelingen voor landbouwkundig en milieukundig haalbare nitraatresidunormen voor de verschillende tuinbouwteelten geformuleerd worden. Een eerste vergadering van de stuurgroep die dit onderzoek begeleidt, vond plaats op 5 februari jongstleden. In deze stuurgroep zijn de overheid, de land- en tuinbouwsector en de onderzoeksinstellingen voor tuinbouw vertegenwoordigd. Zij zullen het onderzoek bijsturen, ondersteuning geven waar nodig en op die manier het draagvlak vergroten.

Het spreekt voor zich dat uit dergelijk wetenschappelijk onderzoek kan voortvloeien dat de regelgeving aangepast wordt. Dit kan een wijziging inhouden van het staalnametijdstip maar evengoed een differentiatie van de grenswaarde afhankelijk van de teelt, of teelteigenschappen en dergelijke meer. Dit zal het onderzoek uitwijzen. Ik wil er nog op wijzen dat er conform artikel 14 §2 van het Mestdecreet bijkomend wetenschappelijk onderzoek zal gebeuren vooraleer de nitraatresiduwaarde voor 1 januari 2009 vastgesteld wordt.

2 en 3.

Deze vragen vallen onder de bevoegdheid van mijn federale collega Rudi Demotte. Bij navraag bij de het federaal agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen blijkt dat voor prei geen nitraatnormen zijn vastgelegd. Voor sla en spinazie zijn er normen vastgelegd op Europees niveau via de verordening 1881/2006 van 20/12/2006. België heeft hierbinnen een afwijking bekomen voor spinazie tot 31/12/2008. Voor veldsla, andijvie en selder zijn er Belgische normen vastgelegd in het KB van 15/02/1989.

In het activiteitenverslag 2005 van het federaal agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen staan resultaten i.v.m. nitraatmetingen in bladgroenten en ik citeer: *“In 2005 werden 251 monsters van groenten (spinazie, selderij, sla en gelijkaardige bladgroenten) genomen en geanalyseerd in het kader van het controleprogramma voor de aanwezigheid van nitraten. Deze monsters waren in 92 % van Belgische oorsprong. Bij 5,2 % van de genomen*

monsters werd een overschrijding vastgesteld van de Europese en Belgische normen voor nitraten. Het vastgesteld percentage aan overschrijdingen in 2005 is lager dan in 2003 en 2004 (7,5%).” Einde citaat. In 2002 werden 120 monsters genomen en 19 monsters van babyvoeding werden getest op de aanwezigheid van nitraat. Er werden hierbij geen overschrijdingen gemeld.

Met het beleid dat ik uitgestippeld heb in de tuinbouw zullen de nitraatresidu's in de toekomst verder dalen om een goede waterkwaliteit te realiseren. Hopelijk resulteert een lager nitraatresidu niet enkel in een verbeterde waterkwaliteit maar ook in een vermindering van de nitraten in bladgroenten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 246
van 26 januari 2007
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Fijn stof - Industriële hotspotregio's

Volgens MIRA-T 2006 laat de Vlaamse overheid in de industriële hotspotregio's studies uitvoeren om de belangrijkste bronnen van fijn stof in kaart te brengen. Die studies dienen als onderbouwing van de op te stellen saneringsplannen en reductieprogramma's die gevraagd worden indien de normen in richtlijn 1999/30/EG niet gehaald worden.

MIRA-T 2006: "Rondom industriële meetstations van de VMM waar de normen overschreden werden in 2002 en 2003, zijn alle stofbronnen in kaart gebracht en is er berekend in welke mate zij bijdragen tot de gemeten PM10-concentraties. Voor de belangrijkste bronnen is nagegaan of bijkomende reductiemaatregelen mogelijk zijn. Er werd becijferd hoeveel er moet worden gereduceerd om de normen van PM10 te kunnen halen. Van de belangrijkste industriële bronnen zijn de emissies bekend. Maar het bleek ook belangrijk om de kleinere industriële emissies vlak bij de meetstations, en de niet-geleide emissies ten gevolge van bijvoorbeeld op- en overslag van grondstoffen mee te tellen. Deze laatste bronnen worden belangrijker naarmate ze dichterbij de meetstations liggen. Er werd bovendien rekening gehouden met specifieke meteorologische omstandigheden zoals voor het warme jaar 2003 en met de invloed van bronnen van PM10 buiten het studiegebied. Het feit dat de concentraties in Vlaanderen in belangrijke mate bepaald worden door buitenlandse bronnen speelt een belangrijke rol bij het inschatten van de haalbaarheid van maatregelen om plaatselijk de norm te doen naleven".

Als voorbeeld van een hotspotstudie zijn in MIRA-T 2006 de resultaten voor Ruisbroek voorgesteld.

1. Voor welke hotspotregio's werd deze studie uitgevoerd en afgerond?
2. Wat zijn de resultaten voor de Gentse Kanaalzone en voor de andere hotspotregio's? Graag de gegevens in een gelijkaardige tabel als voor Ruisbroek in MIRA-T 2006.
3. Welke zijn de voornaamste puntbronnen en de niet-geleide bronnen in de Gentse Kanaalzone en welk aandeel van de fijnstofconcentraties nemen zij elk voor hun rekening?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 246 van 26 januari 2007

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Conform de eerste docterrichtlijn (1999/30/EG) dienden de eerste officiële PM10 metingen in de Vlaamse omgevingslucht uitgevoerd te worden in 2002. De gemeten PM10 concentraties bleken op 3 locaties in Vlaanderen hoger te zijn dan de vooropgestelde jaar- en / of daggemiddelde grenswaarde, verhoogd met de geldende overschrijdingsmarge. Het betrof de meetstations Evergem, Oostrozebeke en Roeselare. Conform de bepalingen van de van toepassing zijnde regelgeving (1996/62/EG en 1999/30/EG) dienden voor deze locaties saneringsplannen- en programma's overgemaakt te worden aan de Europese Commissie tegen uiterlijk 31 december 2004.

Voor deze drie locaties werd een studie opgestart in 2005 en afgerond in 2006. Het studiegebied voor het meetstation Evergem werd uitgebreid tot de Gentse Kanaalzone door toevoegen van bijkomende meetstations Sint Kruis-Winkel en Zelzate. Gelet op de bijna-overschrijdingen van de toen geldende grenswaarde vermeerderd met de overschrijdingsmarge in 2002 werd ook Ruisbroek meegenomen in de studie.

Bijkomend werd op basis van overschrijdingen in het jaar 2003 een bijkomende studie opgestart in 2006 voor de situatie in de Antwerpse haven. Deze studie werd recent afgerond. Voor de overige meetpunten met overschrijding in 2003 is de aanduiding van de bronnen relatief eenvoudig en was geen uitgebreide studie nodig. Ik verwijs hiervoor naar mijn stofplan dat ik eind 2005 bekendmaakte.

2. Tabel 1. Berekende en gemeten PM10 concentraties en vereiste reducties om in 2010 de norm te halen op de in de studie onderzochte hot spot locaties (zie bijlage).
3. In de Gentse Kanaalzone is, op basis van metingen in 2002 en 2003, circa 86% van de totale PM10 concentraties afkomstig van niet-lokale bronnen, waarvan 71% afkomstig is van de achtergrondconcentratie van het buitenland en de andere gewesten en 15% van de achtergrondconcentratie van Vlaanderen. Slechts 14% is dus afkomstig van bronnen in de onmiddellijke omgeving van de meetpunten. Wanneer we spreken over "piekconcentraties" of plaatselijke concentraties gaat het over deze 14%, m.a.w. de gemeten stofconcentratie na aftrek van de achtergrondwaarde buitenland-andere gewesten en de achtergrondwaarde Vlaanderen. Weliswaar is het belangrijk om deze locaties te saneren teneinde de fijn stof luchtkwaliteitsnormen (jaargemiddelde van 40 µg/m³, daggemiddelde norm van 50 µg/m³ die niet meer dan 35 dagen per jaar overschreden mag worden) te behalen. Voor een vermindering van de globale achtergrondconcentratie aan fijn stof verwijs ik naar mijn fijn stof plan.

Het ijzer- en staalbedrijf Arcelor Gent wordt als belangrijke bron aangeduid voor de meetpunten Sint Kruis-Winkel en Zelzate. De impact van de geleide emissies van het bedrijf op deze meetpunten is kleiner dan de impact van de diffuse of niet-geleide emissies. Ook uit de windrichting van het kolen op- en overslagbedrijf Ghent Coal Terminal, de bedrijven aan het Sifferdok en het afvalverwerkingsbedrijf Shanks wordt een belangrijke diffuse emissie gemeten. De toegepaste modelleringsstechniek liet echter niet toe een onderscheid te maken tussen deze verschillende bronnen, gezien ze op 1 lijn liggen t.o.v. het meetpunt. Deze bronnen, samen met een aantal kleinere KMO's waaronder een olie-extractiebedrijf en 2 chemische bedrijven),

verklaren tussen de 78% en 90% van de piekconcentraties (of plaatselijke bijdragen). Een deel van de gemeten plaatselijke bijdragen kon niet verklaard worden en is dus afkomstig van niet-geïdentificeerde bronnen (vb. op- en overslag van een groot aantal kleinere bedrijven).

Voor het meetpunt Evergem in de Gentse Kanaalzone is de situatie complex, met een veelheid aan kleinere bronnen. Het is dan ook moeilijk om hier eenduidig stofbronnen aan te duiden. Het kolen op- en overslagbedrijf en een chemisch bedrijf (Kronos) komen naar voren als (diffuse) bronnen en verklaren een 20% van de gemeten concentraties in Evergem. Een groot aantal kleinere bronnen verklaart nog eens 13%. De andere plaatselijke bijdragen kunnen niet aan bronnen toegeschreven worden (67% van de totale jaargemiddelde piekconcentraties). Verwacht wordt dat deze plaatselijke bijdragen gedeeltelijk verklaard kunnen worden door niet-geïdentificeerde bronnen en gedeeltelijk door lokale meteo-condities (inversie van het lokale windveld).

BIJLAGE :

Tabel berekende en gemeten PM10 concentraties en vereiste reducties om in 2010 de norm te halen op de in de studie onderzochte hot spot locaties.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/246/antw.246.bijlage.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 247
van 26 januari 2007
van **LINDA VISSERS**

Fluisterasfalt - Stand van zaken

Uit de resultaten van onlangs in Nederland verschenen studies blijkt dat fluisterasfalt niet de wonderoplossing is als het gaat om bestrijding van geluidsoverlast. Bovendien blijkt ook dat het veelvuldig aangeprezen en toegepast dubbellaags ZOAB (zeer open asfaltbeton) sneller vervuult en afslijt. Er werd eveneens vastgesteld dat het dure fluisterasfalt soms net zoveel lawaai maakt als het veel goedkopere oude vertrouwde asfalt.

Ervan uitgaande dat dicht asfaltbeton (DAB) een levensduur heeft van 17 jaar, het zeer open asfaltbeton (ZOAB) van 10 tot 20 jaar en bovendien 40 % duurder is dan DAB, kan men zich de vraag stellen of het aangewezen blijft om nog verder fluisterasfalt (2-laags ZOAB) aan te leggen.

1. Klopt het dat fluisterasfalt niet het verhoopte resultaat heeft gegeven?
2. Hoeveel km fluisterasfalt werd er aangelegd in elk van de Vlaamse provincies?
3. Mag er verwacht worden dat uit de bestekken de vereiste om fluisterasfalt aan te leggen, zal verdwijnen?
4. Heeft de minister vergelijkende studies laten maken over de impact qua prijs en geluid tussen het gebruik van dicht asfaltbeton en het zeer open asfaltbeton?
5. Is de snelle slijtage van fluisterasfalt een blijvend punt van zorg?
6. Indien de resultaten van vergelijkende studies intussen bekend zijn, kan de minister ze dan meedelen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 247 van 26 januari 2007

van **LINDA VISSERS**

1. Het is al lang gekend dat ZOA (Zeer Open Asfalt) zijn geluiddempende eigenschap na enige tijd voor een belangrijk deel verliest doordat de open structuur dichtslibt met stof en ander fijn materiaal. Ook op het vlak van duurzaamheid scoort dit asfalttype minder goed dan andere types. Tevens kunnen er zich problemen voordoen tijdens de winter bij de gladheidsbestrijding omdat de dooizouten minder effectief werken bij ZOA en omdat het temperatuursverloop in deze lagen licht afwijkt van bij andere asfalttypes. In Vlaanderen werd in het verleden enkel eenlaagse ZOA aangelegd; er is geen enkel wegvak aangelegd in tweelaagse ZOA, zoals dat in Nederland wordt toegepast. Naast ZOA (eenlaagse of tweelaagse) zijn er nog andere types asfalt met goede akoestische eigenschappen.
De term fluisterasfalt wordt gebruikt voor asfalt dat goed akoestisch presteert. Strik genomen is fluisterasfalt geen synoniem van ZOA, alhoewel dat in de pers dikwijls in die zin gebruikt wordt. Gezien de omschrijving bij de vraagstelling worden de deelvragen over fluisterasfalt hier beantwoord in die enge interpretatie van het woord.
2. Op de gewestwegen liggen per provincie de volgende hoeveelheden eenlaagse ZOA (op de autosnelwegen in enkele richting gemeten):
Antwerpen: 59 km
Limburg: 6 km
Oost-Vlaanderen: 206 km
Vlaams-Brabant: 22 km
West-Vlaanderen: 117 km

Tweelaagse ZOA werd in Vlaanderen niet aangelegd.
3. Zoals blijkt uit deze opsomming is het aantal kilometers ZOA op onze wegen ongeveer 5% van het totale wegennet (2 x 916 km autosnelwegen, 420 km op- en afritten en 4.952 gewone gewestwegen). Gezien de minder gunstige ervaring met ZOA in het verleden, wordt slechts beperkt nieuwe ZOA aangelegd. Heden wordt algemeen het asfalttype SMA aangelegd. De geluiddempende eigenschappen van SMA zijn in het begin iets minder dan deze van ZOA, maar na enkele jaren minstens gelijkwaardig met ZOA.
4. In het verleden werden studies uitgevoerd waarbij verschillende verhardingstypes akoestisch werden vergeleken. Zo werd in 1996 in Herne een proefvak aangelegd waar verschillende verhardingstypes met elkaar werden vergeleken.
5. Zeer Open Asfalt is gevoeliger voor veroudering dan een gesloten asfalttype. Het bitumen wordt door de inwerking van zuurstof uit de lucht geoxideerd en verliest zijn elastische eigenschappen. In ZOA kan de zuurstof door de open structuur sneller in de asfaltlaag binnendringen. Tevens kan het (zwaar)verkeer ook sneller steentjes losmaken uit een ZOA-verharding, wat rafeling wordt genoemd. Omwille van de snellere slijtage en omwille van de hiervoor vermelde problemen, worden ZOA slechts sporadisch nieuw aangelegd.

6. Het proefvak te Herne werd gedurende verschillende jaren opgevolgd. Er werden 6 verschillende verhardingstypes aangelegd, namelijk: AB2, SMA-B, SMA-C, ZOA-B, fijn beton en zeer open beton. Op al deze secties werden fysische proeven uitgevoerd op de materialen en op de afgewerkte wegdekken. Tevens werden in verband met het akoestisch gedrag van de verschillende verhardingstypes een reeks proeven uitgevoerd. Het proefproject en de resultaten van de metingen worden samengevat in een verslag dat gepubliceerd is op het internet op het adres: <http://wegen.vlaanderen.be/wegen/projecten/vlaams-brabant/>.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 248
van 26 januari 2007
van **ANNICK DE RIDDER**

Riviertoeerisme - Vaarplan en zondagdienst

Op 30 november 2006 werd tijdens de bespreking van de “Beleidsbrief Toerisme” door mevrouw Demeulenaere in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme, de vraag gesteld of minister Bourgeois reeds een vaarplan had laten maken en of er al afspraken gemaakt werden met de bevoegde minister over het openhouden en bemannen van de sluizen op zondag (Stuk 15(2006-2007)-Nr.4-C).

Hoewel deze maatregelen aan de basis zouden moeten liggen van een efficiënt rivier- en watertoerisme, werd hierop nog niet teruggekomen. Minister Bourgeois verklaarde in de betrokken commissie als antwoord op deze vraag dat “inzake watertoerisme het roer letterlijk in handen ligt van minister Peeters”. Verder stelde hij dat “er wel een overlegplatform bestaat en dat over de regelgeving met minister Peeters dient overlegd te worden”.

1. Heeft het bovenvermelde overleg reeds plaatsgevonden?
2. Welke zijn de beleidsbeslissingen die de minister met betrekking tot deze problematiek nog verder zal uitwerken?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 35) en Peeters (vraag nr. 248).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 248 van 26 januari 2007

van **ANNICK DE RIDDER**

1. In uitvoering van het beleidsplan Waterrecreatie en –toerisme hechtte de Vlaamse Regering op 22 juli 2005 haar goedkeuring aan de oprichting van een Overlegplatform voor waterrecreatie, sport- en toerisme. Op 17 februari 2006 werd het overlegplatform officieel geïnstalleerd.

Het overlegplatform bestaat uit een kernteam, een subteam kustjachthavens, een subteam binnenvaartwegen met vertegenwoordigers van de waterwegbeheerders, Toerisme Vlaanderen, BLOSO, Promotie Binnenvaart Vlaanderen, Westtoer en Nautiv. In het kader van dit overleg wordt tevens jaarlijks een algemene vergadering gehouden met een ruime vertegenwoordiging van de verschillende sectoren.

Het overlegplatform heeft de bedoeling om door periodiek contact tussen de verschillende betrokken partijen via een formeel overlegorgaan potenties en knelpunten op een vlotte en adequate manier aan te pakken. In het bijzonder wil het platform:

- kennis uitwisselen en de netwerking verzorgen;
- afspraken maken over lokale en algemene maatregelen;
- een draagvlak vormen voor divers recreatief-sportief-toeristisch gebruik

Concreet dient het overlegplatform te fungeren als overleg- en informatieorgaan, heeft het initiatiefrecht in de beleidsontwikkeling en kan het ‘early warning’-signalen opvangen en kanaliseren.

Hierdoor krijgt waterrecreatie en –toerisme meteen een stem en een aanspreekpunt voor en naar de buitenwereld, naar de eigen achterban en naar de beleidsvoerders.

Het kernteam vergaderde vijf keer in de loop van 2006, de subteams ieder vier maal. Op 15 februari 2007 vond de tweede algemene vergadering van het overlegplatform plaats.

Het overlegplatform bereidt thans een lijst van acties en initiatieven voor die het recreatieve en toeristische gebruik van de waterwegen in Vlaanderen verder zullen bevorderen.

2. Het beleid inzake rivier- en watertoerisme is er op gericht om het twaalfpuntenplan van het Beleidsplan Waterrecreatie en Watertoerisme te realiseren, rekening houdend met de budgettaire mogelijkheden.

Naar aanleiding van de invoering van een waterwegenvignet voor de pleziervaartuigen bij besluit van 7 april 1993 van de Vlaamse Regering, werd beslist om een aantal sluizen en bruggen op de bevaarbare waterwegen in Vlaanderen jaarlijks op zon- en feestdagen te bedienen in de periode van 1 mei tot 30 september, van 10u00 tot 18u00.

De zondagbediening werd in de erop volgende jaren en op vraag van de sector stelselmatig uitgebreid, zowel wat de periode als wat de waterwegen betreft.

Aangaande de bediening van de sluizen op zon- en feestdagen, kan nog worden vermeld dat ieder jaar een kaart wordt verspreid waarop de vaarwegen zijn aangeduid die ook op zon- en feestdagen worden bediend. Deze kaart wordt gratis ter beschikking gesteld van de pleziervaarders die zich een vaarvignet aanschaffen.

In de beleidnota Openbare Werken geef ik aan het multifunctionele gebruik van de waterweg in het algemeen en het recreatieve gebruik in het bijzonder verder te willen stimuleren.

Verdere beleidsinvulling zal gebeuren in overleg met de sector, waarbij o.m. de voorstellen van het overlegplatform zullen worden afgewacht en beoordeeld.

Toerisme Vlaanderen werkt momenteel aan een conceptnota over het water- en riviertoerisme die tegen juni 2007 zal afgerond worden. Deze conceptnota ontwikkelt de toeristische visie vanuit de verschillende aspecten van het toeristische beleid: investeringen, marketing en kwaliteitszorg. De conceptnota bevat ook een businessplan met een beknopte analyse van vraag en aanbod en waarin de wijze waarop Toerisme Vlaanderen wil investeren in het watertoerisme duidelijk zal weergegeven worden. Het productbeleid vormt een essentieel onderdeel van het businessplan. De conceptnota zal ook een communicatielink bevatten. Daarnaast zal het agentschap een projectcoördinator "watertoerisme" belasten met de coördinatie van het intern overleg en de vertegenwoordiging van het agentschap bij extern overleg.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 249
van 26 januari 2007
van **MARC VAN DEN ABEELEN**

Doortrekking N171 Kontich-Boom - Stand van zaken

Onlangs stelde collega Marleen Van den Eynde een schriftelijke vraag (vraag nr. 28 van 20 oktober 2006; Websitebulletin, publicatiedatum 14-12-2006) over onder meer de timing van de aanleg van de rotonde aan de A12 en de doortrekking van de N171.

Het antwoord van de minister verwonderde mij echter. De minister erkende dat de bouw van de rotonde die in 2007 van start zal gaan, geen enkele oplossing zal bieden voor het fileleed in de woonwijken ten oosten van de A12. De minister stelt namelijk dat de route expresweg-Pierstraat “één van de schaarse dwarsverbindingen tussen de A12 en E19” blijft, zolang de doortrekking van de N171 niet gerealiseerd is.

De minister bevestigt echter dat de doortrekking van de N171, in tegenstelling tot de A12, niet behoort tot de lijst van missing links. De minister verklaart enkel zeer vaag dat de doortrekking een prioritair project binnen zijn investeringsbeleid blijft. Het ziet er dus naar uit dat de doortrekking van de N171 niet snel gerealiseerd zal worden.

1. Wanneer wordt effectief gestart met de bouw van de rotonde aan de A12?

Hoeveel tijd zullen de werken in beslag nemen?

2. Wanneer zal de doortrekking van N171 van start gaan, zodat de woonwijken ten oosten van de A12 ontlast worden?

Wat gaat de minister ondernemen om in afwachting van de doortrekking van de N171 het fileleed in de Pierstraat aan te pakken?

3. Welke factoren verhinderen vandaag een doortrekking van de N171? En wanneer denkt de minister dat deze zullen opgelost zijn?

4. In welke mate zal de heraanleg van de A12 een invloed hebben op de doortrekking van de N171?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 249 van 26 januari 2007

van **MARC VAN DEN ABEELEN**

1. De werken starten in maart 2007 en zullen duren tot eind dit jaar.
2. Hiervoor is nog geen planning opgesteld. Ik verwijs hierbij naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag 28 van 20.10.2006 van mevrouw Marleen Van Den Eynde met betrekking tot de prioriteit van dit project in het investeringsbeleid. Tot die tijd zijn op de Pierstraat geen maatregelen voorzien. De Pierstraat is een straat in beheer bij de gemeente. De Vlaamse overheid heeft hier dus geen mogelijkheid om maatregelen te nemen.
3. De doortrekking van de N171 is een prioritair dossier. Ten bewijze hiervan werden de lopende juridische bezwaren (verzoek tot nietigheidsverklaring van de beslissing van het Vlaamse Gewest van 9 december 2002 tot verlenging van een bouwvergunning voor het bouwen van twee bruggen over de A12 ter hoogte van de kruising met de N171 bij de Raad van State) op mijn initiatief en in samenwerking met de gemeente Rumst ingetrokken zodat de aanleg van de knoop A12 met de N171 ook effectief van start kan gaan.
4. De heraanleg van de A12 heeft als doel het verhogen van de verkeersveiligheid en de doorstroming op de A12. Hoewel dit in de fysieke nabijheid is van de N171, heeft dit geen invloed op het doortrekken van de N171.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 250
van 26 januari 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Doortrekking N171 Kontich-Boom - Stand van zaken

De doortrekking van de N171 van Kontich naar Boom zal in drie deelprojecten gebeuren. Zo worden de werken voor de bouw van de rotondebruggen binnenkort aangevat. Na de aanleg van de bruggen zullen de werken starten voor de aanleg van “de banaan”.

Echter het deelproject waarbij een verbindingsweg wordt gemaakt tussen de Eikenstraat (Reet) en de A12 stuit nog op problemen. Zo loopt momenteel nog steeds een procedure bij de Raad van State (RVS) betreffende de doortrekking van de N171, waarbij één van de partijen, namens het gemeentebestuur van Rumst, reeds afstand heeft gedaan van het geding. Feit is echter dat de nog steeds lopende procedure de doortrekking vertraagt, zo niet blokkeert.

1. Kan de minister medelen of hij reeds onderhandelingen gevoerd heeft met de twee overige partijen die nog steeds een geding lopende hebben bij de RVS?
2. Zijn er plannen om een dringende procedure in te dienen bij de RVS om de zaak te bespoedigen, indien beide partijen geen afstand willen doen van het geding?
3. Ziet de minister nog andere mogelijkheden om het dossier betreffende de doortrekking van de N171 te ontmijnen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 250 van 26 januari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Bij de Raad van State liep een procedure waarin de nietigverklaring werd geëist van de beslissing van 9 december 2002 tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van twee bruggen over de autosnelweg A12 ter hoogte van de kruising met de N171 te Rumst. Deze procedure werd gevoerd door drie partijen (waaronder het gemeentebestuur van Rumst). Inmiddels hebben, na overleg met mezelf, deze 3 partijen afstand gedaan van het verzoek tot nietigverklaring. Verdere onderhandelingen of indieningen van procedures bij de Raad van State zijn dus niet nodig. De bouw van de bruggen zal starten in maart 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 251
van 26 januari 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Milieuklachtenregistratiesysteem - Stand van zaken

Naar aanleiding van een vraag om uitleg in de commissie betreffende de MKROS (Milieu Klachten Registratie Opvolging Systeem) in Vlaanderen antwoordde de minister dat in mei 2006 80 % van de gemeenten operationeel was.

1. Kan de minister medelen welke gemeenten momenteel nog niet operationeel zijn?
2. Op welke manier zullen deze gemeenten aangemoedigd worden om alsnog dit systeem op te starten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 251 van 26 januari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Via de samenwerkingsovereenkomst wordt ongeveer 80 % van de Vlaamse gemeenten bereikt. Dit betekent niet dat MKROS nu al in 80% van de gemeenten operationeel is. Zoals in het antwoord op de vraag van mevrouw Hilde Crevits (vraag 267) al aangehaald, maakte eind 2006 ruim 50% van de Vlaamse gemeenten gebruik van MKROS. Dit is een exponentiële toename t.o.v. de start in mei 2006. Voor de valabele redenen die gemeenten kunnen invoeren om (vooralsnog) geen gebruik van MKROS te maken verwijzen we naar het antwoord op vraag 267.

De Vlaamse overheid zal echter pas tegen midden 2007 een goed beeld krijgen van deze redenen van zodra de gemeentelijke milieujaarprogramma's 2007 (met de evaluatie van 2006) zijn ingediend bij de Dienst Subsidiëringen en Samenwerkingsovereenkomst en beoordeeld door de evaluatoren.

Volgende 85 gemeenten, die in 2006 wél hebben ingetekend op de samenwerkingsovereenkomst, maken in januari 2007 nog geen gebruik van MKROS: Alveringem, Arendonk, Assenede, Baarle-Hertog, Beerse, Berlaar, Berlare, Beveren, Blankenberge, Bocholt, Borgloon, Boutersem, Deinze, Diepenbeek, Dilbeek, Duffel, Gavere, Geel, Gingelom, Gistel, Glabbeek, Grobbendonk, Halen, Halle, Heers, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Herk-de-Stad, Hoegaarden, Hoeilaart, Hoeselt, Holsbeek, Hove, Ichtegem, Kalmthout, Kortenberg, Kortesseem, Kortrijk, Kuurne, Laarne, Lebbeke, Lendeledede, Leopoldsburg, Leuven, Lier, Linter, Lo-Reninge, Lochristi, Lovendegem, Lummen, Maarkedal, Maldegem, Malle, Meise, Mol, Neerpelt, Nevele, Niewerkerken, Oud-Turnhout, Peer, Poperinge, Ranst, Retie, Rotselaar, Sint-Pieters-Leeuw, Tessenderlo, Vilvoorde, Vosselaar, Wachtebeke, Waregem, Wevelgem, Wielsbeke, Wijnegem, Wingene, Wommelgem, Wortegem-Petegem, Zandhoven, Zaventem, Zemst, Zoersel, Zonhoven, Zonnebeke, Zoutleeuw, Zulte, Zutendaal,

Volgende 55 gemeenten, die in 2006 niet hebben ingetekend op de samenwerkingsovereenkomst, maken in januari 2007 nog geen gebruik van MKROS: Aalst, Aartselaar, Affligem, Bever, Borsbeek, Bredene, Denderleeuw, Dentergem, Dessel, Erpe-Mere, Galmaarden, Haaltert, Hemiksem, Herne, Herstappe, Herzele, Horebeke, Kampenhout, Kapelle-op-den-Bos, Knesselare, Knokke-Heist, Kraainem, Lede, Ledegem, Lierde, Lille, Linkebeek, Lokeren, Londerzeel, Maaseik, Melle, Merksplas, Mesen, Meulebeke, Moerbeke, Moorslede, Niel, Oosterzele, Oudenburg, Overijse, Ravels, Rijkevorsel, Roosdaal, Ruiselede, Sint-Genesius-Rode, Sint-Gillis-Waas, Sint-Laureins, Sint-Lievens-Houtem, Sint-Martens-Latem, Temse, Ternat, Waasmunster, Zele, Zuienkerke, Zwalm

2. Antwoord op vraag 267: MKROS wordt verder geoptimaliseerd ten behoeve van de gebruikers. De functionele mogelijkheden worden stelselmatig uitgebreid: zo wordt in de loop van 2007 MKROS gekoppeld aan het Centraal Bedrijven Bestand, wordt er in 2007 een webservice ontwikkeld die instanties zal toelaten gegevens nog eenvoudiger op te roepen uit MKROS (op vraag van de stad Antwerpen, maar van belang voor alle steden en gemeenten), en wordt vanaf 2007 ook werk gemaakt van de koppeling met het dossieropvolgingssysteem van Milieuinspectie (waarvan de functionele analyse reeds is uitgevoerd), en wordt onderzocht hoe op termijn een link met het milieuvergunningenloket (momenteel nog in opstartfase) kan worden

voorzien. De mogelijkheden voor de opvolgings- en rapporteringsmodules (op het vlak van netwerking, stroomlijning van de aanpak en beeldvorming) zijn momenteel nog onvoldoende gekend bij de lokale overheden. Hiertoe zal de Vlaamse overheid in de loop van 2007 nogmaals, in samenwerking met de provincies, informatiesessies voor gemeenten organiseren.

Gemeenten zullen via de MKROS nieuwsbrieven op de hoogte worden gehouden van de vorderingen in dit project. Gemeenten die nog niet van MKROS gebruik maken zullen in de loop van 2007 nog door de administratie worden geïnformeerd over de voordelen van het gebruik van MKROS via een bijkomend schrijven. Gemeenten die twijfelen om mee in te stappen in het MKROS-project, kunnen indien zij dit wensen, beroep doen op de diensten van de Vlaamse overheid voor een individuele toelichting en demonstratie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 255
van 31 januari 2007
van **LINDA VISSERS**

Bescherming van klokkenluiders - Meldingen

De Vlaamse Regering keurde op 28 januari 2005 het protocol goed tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst ter bescherming van de klokkenluiders.

Dit protocol wilde een bijkomende rechtsbescherming bieden aan personeelsleden van de Vlaamse overheid die melding maken van onregelmatigheden zoals bijvoorbeeld nalatigheid, misbruik of misdrijf.

Het protocol trad in werking op 4 juli 2005 en bijgevolg is er nu meer dan een jaar verstreken waardoor een duidelijk beeld verkregen kan worden over de werking ervan.

1. Kan de minister meedelen of hij/zij al meldingen van de Ombudsdienst heeft binnengekregen m.b.t. personeelsleden – onder zijn/haar bevoegdheid – die gebruik maakten van het protocol?
2. Kan de minister, in de algemene zin en uitsluitend m.b.t. onderzoek dat al is afgerond en waarbij inderdaad anomalieën aan het licht werden gebracht, aangeven wat de aard van de problemen was en of er eventueel al maatregelen werden genomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 23, Moerman nr. 20, Vandenbroucke nr. 90, Vervotte nr. 78, Van Mechelen nr. 48, Anciaux nr. 26, Bourgeois nr. 38, Peeters nr. 255, Keulen nr. 85 en Van Brempt nr. 76).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 255 van 31 januari 2007

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 256
van 31 januari 2007
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Domein van Bornem - Aankoop

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 60 van 10 november 2006 over een eventuele aankoop van het domein van Bornem, stelt de minister dat er op dit moment gesprekken lopende zijn (Websitebulletin, publicatiedatum 03-01-07).

1. Kan de minister preciseren wie namens de Vlaamse overheid die gesprekken voert?
2. Hoeveel contacten zijn er al geweest tussen de vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid en de vertegenwoordigers van het kasteeldomein Bornem?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 256 van 31 januari 2007

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. De onderhandelingen over de aankoop van het Domein van Bornem worden - zoals alle aankopen van natuur- en bosgebieden - voor het Vlaamse Gewest gevoerd door het Aankoopcomité (Kadaster, registratie en domeinen, Federale Overheidsdienst Financiën), in dit geval het Aankoopcomité Mechelen. De Aankoopcomités treden namens het Vlaamse Gewest op tijdens onderhandelingen en zijn ook gemachtigd om de akten op te stellen. Het Agentschap voor Natuur en Bos speelt hierin een begeleidende en ondersteunende rol, in die mate dat er met de eigenaar of zijn vertegenwoordiger(s) in het verleden regelmatig ook rechtstreekse contacten waren om de onderhandelingen te laten vlotten, zij het steeds in ruggespraak met het Aankoopcomité Mechelen. De onderhandelingen over het Domein van Bornem worden namens de eigenaar doorgaans gevoerd door een tussenpersoon, studie bureau Taelemans.
2. De eerste contacten dateren van 1999, de eigenlijke onderhandelingen konden van start gaan na de goedkeuring van het aankoopdossier en vastlegging van de kredieten einde 2001. Zoals hoger gesteld worden de concrete onderhandelingen gevoerd door het Aankoopcomité Mechelen. Van het aantal contacten dat er al is geweest tussen de vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid en de eigenaar of met de personen die namens de eigenaar onderhandelen, is geen telling bijgehouden. Alles bij elkaar moet het gaan om ruim 10 bijeenkomsten tussen de onderhandelende partijen en meerdere tientallen telefonische contacten en contacten per brief, fax of mail. Uiteindelijk is het bij vrijwillige verkoop aan de eigenaar zelf om te beslissen over de verkoop: de eigenaar kent immers het financieel bod.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 258
van 31 januari 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Invoer afvalstoffen - Controles

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 35 van 25 oktober 2006 aan de minister had ik graag meer willen vernemen over de controle op de invoer van de afvalstoffen (Websitebulletin, publicatiedatum 11-12-2006).

De controle op de invoer van afvalstoffen is volgens het antwoord van de minister de taak van de Milieu-inspectie.

1. Kan de minister medelen op welke manier er controle wordt uitgevoerd op de invoer van afvalstoffen?
2. Wanneer werden de controles in het jaar 2005 en 2006 uitgevoerd en welke vaststellingen werden gedaan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 258 van 31 januari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De controle op in- en uitvoer van afvalstoffen gebeurde door de OVAM tot de overdracht naar de Milieu-inspectie naar aanleiding van de operatie Beter Bestuurlijk Beleid op 1 april 2006. Vanaf dan werd deze taak aan de Milieu-inspectie toevertrouwd.

Indien afvalstoffen worden ingevoerd in het Vlaamse Gewest via een kennisgevingsprocedure, wordt de OVAM hiervan via het kennisgevingsdossier op de hoogte gebracht. De voormeldingen van deze transporten komen ook bij de OVAM terecht. Desgevallend kan de OVAM de Milieu-inspectie informeren over twijfelachtige afvaltransporten.

De controles op de invoer van afvalstoffen kunnen gebeuren tijdens controles op de kaaien van de Vlaamse zeehavens of tijdens controles van het transport over de weg op heel het Vlaamse grondgebied. De Milieu-inspectie organiseert deze controles in overleg met de Scheepvaartpolitie en de Wegpolitie van de Belgische Federale Politie en de Administratie der Douane en Accijnzen van de FOD Financiën. Omdat de gecontroleerde afvaltransporten ook soms op doorvoer zijn door België, een federale bevoegdheid, is geregeld iemand aanwezig van de Federale Milieu-inspectie van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu. De betrokken instanties treden daarbij, elk volgens de hun toegekende bevoegdheden, complementair op. Een aantal havencontroles en transportcontroles worden, in functie van beschikbare tijd en middelen, gepland in het jaarlijks Milieu-inspectieprogramma. Daarnaast treedt Milieu-inspectie ook beperkt ondersteunend op na vragen van de politiediensten of de douane. Controles op in- en uitvoer omvatten een controle van de noodzakelijke documenten die het transport moeten vergezellen, dikwijls gevolgd door een controle van de lading zelf. Een ladingcontrole kan naast de visuele controle ook een bemonstering omvatten. Soms wordt een partij afvalstoffen afgeladen om het de inspecteur mogelijk te maken de lading grondig te kunnen controleren.

2. *Controles en vaststellingen door de Milieu-inspectie*

De Milieu-inspectie heeft tot nu toe geen specifieke controleacties uitgevoerd gericht op de invoer van afvalstoffen in het Vlaamse Gewest. Omwille van de beperkte beschikbare middelen spitst de Milieu-inspectie zich bij de havencontroles in eerste instantie toe op de controle van partijen die zullen worden uitgevoerd. Het voorkomen van illegale (gevaarlijke) afvaltransporten naar de ontwikkelingslanden is immers belangrijk. Tijdens de wegtransportcontroles kan uiteraard niet voorspeld worden welke de bestemming is van een opgehouden vrachtwagen en worden ook ingevoerde afvaltransporten gecontroleerd.

De Milieu-inspectie heeft tijdens de periode van 1 mei 2006 tot 31 december 2006 deelgenomen aan 8 wegtransportcontroles tijdens dewelke tientallen transporten werden opgehouden en gecontroleerd. Slechts in één geval ging het om de invoer van schrootafval uit Frankrijk naar een Vlaams verwerkingsbedrijf. Verder werd nog een partij ingevoerde afgedankte frituuroliën en dierlijke vetten per schip geïnspecteerd. Geen van beide invoerdossiers gaf aanleiding tot administratief- of strafrechtelijke maatregelen.

Controles en vaststellingen door de OVAM

Volgende vaststellingen van sluikhandel bij invoer van afvalstoffen in de periode van 2005 en 2006 door de OVAM gedaan. De vrachten vermeld in deze tabel werden teruggestuurd naar het land van herkomst. Soms was deze illegale invoer bestemd voor een tijdelijke tussenopslag in Vlaanderen. De eindbestemming was dan Azië of Afrika.

Datum vaststelling	Soort afval	Land van herkomst
15.01.05	Freesasfalt/bitumen	Nederland
09.02.05	Verontreinigd schroot	Duitsland

01.03.05	Aluminiumafval	Nederland
02.09.05	kabelafval	Frankrijk
22.09.05	asbestafval	Nederland
20.02.06	Gemengd kunststofafval	Nederland
21.02.06	Transformatoren	Nederland
11.03.06	Voertuigwrak	Denemarken
16.03.06	Gebruikte kraftzakken	Nederland
15.03.06	Niet gedepollueerd AEEA	Duitsland
16.03.06	vismeel	Nederland
25.07.06	Vervuilde autoonderdelen	Nederland
27.06.06	Compressorpoten	Portugal

Specifieke controles op invoer in het kader van het Seaport II Project:

15.02.05: Controle op de invoer van afval via de vrachtwagenferry te Oostende, met als doel het onderscheppen van de stroom Brits "co-mingled waste".

Het Seaport Project werd in juni 2003 gestart onder de IMPEL/TFS-vlag, en getrokken door de Nederlandse VROM-inspectie. Doel van het project is om de haveninspecties (gericht op de uitvoer van afval naar voornamelijk derdewereldlanden) in de verschillende lidstaten op elkaar af te stemmen: standaard-inspectiemethodes, uitwisseling van standpunten en van informatie i.v.m. problematische afvalstromen, uitwisseling van inspecteurs en het uitvoeren van gelijktijdige controles. De OVAM voerde jaarlijks een 20-tal controles uit, i.s.m. de Scheepvaartpolitie. De planning en de resultaten werden gerapporteerd aan het projectmanagement in Nederland.

De tweede fase van het Seaport Project werd gestart in september 2004 en liep tot april 2006. Deelnemende landen waren Nederland, België, Duitsland, UK, Polen, Letland, Ierland, Malta, Portugal, Slovenië, Spanje, Zweden en Frankrijk.

Specifieke controle op invoer in het kader van het Destination Verification Project:

22.09.05: Invoercontrole te Heerlen (14 transporten gecontroleerd, 4 Vlaamse maar zonder overtreding), georganiseerd door VROM.

Ook het Destination Verification Project werd einde 2003 opgestart onder de IMPEL/TFS-vlag. De doelstelling was in eerste instantie om na te gaan of grensoverschrijdende transporten die met kennisgeving plaatsvinden, daadwerkelijk overeenkomstig het kennisgevingsdossier verwerkt worden. In 2004 werd een selectie van kennisgevingen gecontroleerd door dubbele inspecties: één bij vertrek en een tweede in het land van aankomst. Uit een tussentijdse evaluatie bleek dat deze controlemethode weinig overtredingen aan het licht bracht.

De tweede fase van het project ging van start in december 2004 en heeft geduurd tot medio 2006. In 2005 lag de nadruk volledig op een tweede controlemethode: op strategische plaatsen nabij de grenzen werden transportcontroles georganiseerd, eventueel met assistentie van buitenlandse inspecteurs.

Het project werd getrokken door de Nederlandse VROM-inspectie, de andere deelnemende landen waren Duitsland, Ierland, België, Tsjechië, Frankrijk, Kroatië, Oostenrijk, Denemarken, Finland en Malta.

Door capaciteitsproblemen had de OVAM in de tweede fase van dit project slechts een passieve inbreng, meer bepaald deelname aan grootschalige transportcontroles die door VROM georganiseerd werden op de routes naar Duitsland, en bedrijfscontroles bij aankomst van invoerstromen.

Deelname van de OVAM aan transportcontroles georganiseerd door politie-diensten:

Het initiatief van een transportcontrole ligt in principe altijd bij de eerstelijnsdiensten, omdat OVAM-inspecteurs geen rijdende voertuigen in veilige omstandigheden kunnen tegenhouden. De OVAM nam deel aan de controleacties van de eerstelijnsdiensten als technisch expert. Dit betekent dat de OVAM-inspecteur de lading, de transporthoedanigheden en de bestemming zal evalueren.

Al naargelang de afspraken met de politiedienst legde de OVAM eventuele overtredingen vast in een PV of schreef een deskundig verslag dat bij het PV van de politie werd gevoegd. De OVAM stond ook in voor de verdere afhandeling van een illegaal transport, bijvoorbeeld het terugzenden naar de plaats van herkomst of de verwerking van het vastgestelde afval opvolgen.

	Aangevraagd		Ingevuld		Permanentie	
	2006	2005	2006	2005	2006	2005
Totaal aantal acties		64		47		9
Eenheid						
Lokale politie	16	30	4	16	11	9
WPR	2	9	2	6	0	0
SPN	12	24	8	24	4	0
GDA	2	1	2	1	0	0
Type controle						
Wegcontrole		45		28		9
Douanedocumenten		17		17		0
Bamboe		2		2		0
Binnenvaart		0		0		0

Tabel: Transportcontroles met politiediensten in 2005 en 2006.

De OVAM bleef in 2006 steeds contacteerbaar via de permanentietelefoon. Vanaf juni 2006 werden de aanvragen voor transportcontroles ingevuld door de Milieu- inspectie en/of de inspecteurs van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu (voor doorvoer).

Aantal PV's met betrekking tot in- en uitvoer, opgemaakt in 2005 door de OVAM:

Afvalstof	Aanvankelijk	Navolgend	Totaal
<i>Europese Verordening 259/93</i>			
Kabelafval, schroot	0	4	4
Gemengd containerafval	1	0	1
Papierafval	0	2	2
Afgedankte voertuigen	0	1	1
Andere	2	0	2
Subtotaal	3	7	10
<i>Europese Verordening 1774/02</i>			
Dierlijke bijproducten	8	2	10
Subtotaal	8	2	10

Tabel : Overzicht van (interne) PV's opgesteld door OVAM-inspecteurs in 2005.

In 2006 werd door de OVAM slechts 1 PV opgesteld met betrekking tot sluikhandel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 259
van 31 januari 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Afvaltransport over water - Initiatieven

De Vlaamse Regering was in het verleden steeds een vurig bepleiter van het vervoer van afval via waterwegen.

De vraag is echter of hier al werk van werd gemaakt. Het is immers niet zo eenvoudig om de afvaltransporten van de huidige verwerkingsinstallaties hierop af te stemmen. Gelet op de bijkomende of nieuwe verwerkingsinstallaties lijkt het wel nuttig om de mogelijkheid tot afvaltransport via waterwegen te onderzoeken.

1. Is het nog steeds de visie van de minister om afvaltransporten zoveel mogelijk via waterwegen te laten verlopen?
2. Welke initiatieven heeft de minister daartoe genomen?
3. Kan hij een overzicht geven van transportmodi waarvan de afvalverwerkers in Vlaanderen gebruikmaken voor het transport van afval?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 259 van 31 januari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Het is de bedoeling van de Vlaamse Regering om de wegen zoveel mogelijk te ontlasten van het goederenvervoer en het vervoer te water te stimuleren.
Net zoals dat in het verleden het geval was, is het dan ook nog steeds mijn intentie om daar waar het mogelijk en realistisch is, het vervoer van huishoudelijke afvalstoffen en op langere termijn ook het bedrijfsafval) via de binnenvaart te laten verlopen. De voorbije jaren hebben de Vlaamse waterwegbeheerders hiertoe met de verschillende betrokken actoren overleg gepleegd omtrent de mogelijkheid van vervoer te water.
2. Om het vervoer van in eerste instantie huishoudelijke afvalstoffen via de binnenvaart te laten verlopen, zijn diverse initiatieven genomen:
 - de bouw van kaaimuren in Leuven langs het Kanaal Leuven-Dijle via de bestaande PPS-regeling;
 - het voorzien van een clauseule in de gebruiksovereenkomst voor de kaaimuur aan de Kallosluis te Antwerpen;
 - in overleg en samenwerking met IOK werden de volgende stappen ondernomen: de bouw van een verwerkingsinstallatie en een kaaimuur langs het Albertkanaal te Geel en de bouw van overslagplatforms langs het kanaal Dessel-Kwaadmechelen te Mol. De bouw van een overslagplatform langs het kanaal Dessel-Turnhout-Schoten te Beerse zal binnen enkele weken worden aangevat. Zodra dit laatste platform operationeel is, kan de keten voor het transport van containers naar de verwerkingsinstallatie in Geel in werking worden gezet;
 - intussen werd een door de Europese Unie goedgekeurde subsidieregeling uitgewerkt om, indien er een meerkost is voor het vervoer via de binnenvaart, deze meerkost deels te neutraliseren door tussen te komen op het niveau van de overslagmiddelen.
 - in het nieuwe MB van 16 februari 2007 houdende de vaststelling van nadere regels voor de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van lagere besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd is een subsidie voorzien voor voorzieningen voor het afvalbeheer van specifieke afvalstromen, specifiek gaat het hier over transportcontainers die een alternatief bieden voor wegtransport. Hiervoor is er op de begroting van 2007 art. 63.26 € 770.000 ingeschreven.
3. Voor de aan- en afvoer van afvalstoffen in Vlaanderen maken afvalverwerkers gebruik van diverse modi: er wordt getransporteerd langs de weg, via het spoor, via de binnenvaart en via zeeschepen.
Voor de aan- en/of afvoer van bedrijfsafvalstoffen, maken onder meer de volgende bedrijven reeds veelvuldig gebruik van de binnenvaart: Denolf Recycling (Zeebrugge), Van Heyghen Recycling (Gent), Retra (Gent), Galloo (Menen), Collimetals (Rijkevorsel), BST (Kallo en Willebroek), Van Dalen (Geel), Stelimet (Genk), Umicore (Hoboken) en NZM Grit (Dessel).
Het betreft hier het transport van in hoofdzaak vaste bedrijfsafvalstoffen zoals metaalslakken en schroot, die meestal in bulk worden verscheept.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 261
van 31 januari 2007
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

HSL-traject E19 - Geluidsschermen

Inmiddels reeds enkele jaren geleden werd de beslissing genomen om de HSL (hogesnelheidslijn) langs de E19 aan te leggen. Het traject werd ingekapseld in een betonnen koker. Nu blijkt dat deze betonnen koker voor heel wat lawaaihinder zorgt, vermits hij een weerkaatsing van het geluid veroorzaakt. Ook de E19, een niet zo onbelangrijke verkeersader, verhoogt de geluidsoverlast voor de omwonenden.

Het Vlaams Gewest zou in de begroting een bedrag van 1.239.000 euro ingeschreven hebben om ongeveer 1.700 meter geluidsscherm aan te leggen, de brug over de Bloso-plas inbegrepen. Er werd berekend dat 1km geluidsscherm ongeveer 750.000 euro zou kosten.

Het is niet duidelijk wie nu welk deel van het kostenplaatje op zich zal nemen.

Feit is dat de gemeenten langs het traject totaal geen voordeel halen uit deze HSL-verbinding. Integendeel. Hun woonwijken langs het traject worden geteisterd door lawaai-overlast, en nu zou blijken dat deze gemeenten mee het project van de geluidsschermen moeten financieren.

1. Wanneer wordt het geluidsscherm langs het HSL-traject aangelegd?
2. Klopt het dat het geluidsscherm ter hoogte van de gemeente Schoten en de Bloso-plas zo'n 1.239.000 euro zou kosten?
3. Wie zal de kosten voor de aanleg van deze geluidsschermen dragen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 261 van 31 januari 2007

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Het bestek is in opmaak en er moeten nog bouwtechnische aspecten voor het aanbrengen van het scherm op de brug, worden onderzocht. Daarna pas kan een bouwaanvraag worden opgestart. Het grondtechnisch onderzoek is afgerond.

Een juiste raming is nog niet bekend. Het in uw vraag vernoemde bedrag van 750.000 euro per km kan als richtinggevend worden beschouwd.

In 2003 is een module 5-overeenkomst opgemaakt, maar deze werd niet door de gemeente ondertekend. Het hierin opgenomen aandeel van de gemeente blijft tot nader order van kracht.

Ondertussen zijn er nieuwe metingen gebeurd. Dit is echter nog niet vertaald in een nieuwe overeenkomst.

VLAAMS PARLEMENT
 ▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 262
 van 1 februari 2007
 van **RUDI DAEMS**

Fijn stof - Maatregelen - Roeselare

Roeselare was in 2006 de trieste kampioen van het aantal overschrijdingen van de wettelijke daggrenswaarde voor fijn stof in Vlaanderen, met 91 overschrijdingen. Daarmee staat Roeselare niet enkel met het hoogste aantal overschrijdingen in Vlaanderen, het is ook de stad met het derde hoogste aantal overschrijdingen in België. Uit de informatie van de voorbije jaren (zie onderstaande tabel) is duidelijk dat Roeselare en omgeving structureel hoge pieken kent wat de uitstoot van fijn stof betreft.

In onderstaande tabel wordt per meetstation het aantal dagen weergegeven waarop de daggemiddelde PM10-concentratie hoger was dan 50 µg/m³. Volgens EU-richtlijn 1999/30/EG mag deze daggrenswaarde vanaf 1 januari 2005 niet meer dan 35 keer (dagen) per jaar overschreden worden. De meetstations staan in dalende volgorde gerangschikt volgens het aantal overschrijdingen in het lopende jaar. Als extra info worden ook de gegevens van de voorgaande jaren getoond. Deze tabel wordt elke dag rond 07u00 geactualiseerd.

nr	stacode	gemeente	gewest	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006(*)	2007(*)
1	45R512	Marchienne-Au-Pont	Wal		NA	122	73	110	81	134	100	87	177	0
2	43R223	Jemeppe	Wal	109	88	NA	NA	89	106	136	136	81	100	0
3	44M705	Roeselare	Vla	153	82	87	77	89	85	142	96	85	91	0
4	42R832	Ruisbroek	Vla	111	59	55	40	89	82	126	75	55	83	0
5	44R701	Gent	Vla	100	64	77	70	58	59	93	66	67	75	0

Wegens deze zeer hoge concentraties besliste de minister tot de installatie van een tweede meetpunt, ter hoogte van de Brugsesteenweg. Ook dit tweede meetstation Brugsesteenweg heeft meer overschrijdingen van de daggrenswaarde (43) dan volgens de Europese richtlijn toegelaten is (35). De Europese richtlijn 1999/30/EG bepaalt immers dat de daggemiddelde norm voor fijn stof van 50 µg/m³ maximaal 35 keer per jaar mag worden overschreden en dat de uurgemiddelde norm voor NO₂ van 200 µg/m³ maximaal 18 keer mag worden overschreden.

Fijn stof is een verzamelnaam voor uiteenlopende deeltjes die door de lucht zweven. Het wordt soms aangeduid als PM10 en PM2,5. Zoals de naam al aangeeft, is fijn stof een verzamelnaam voor zeer kleine vervuilende stofdeeltjes in de lucht, kleiner dan een honderdste van een millimeter. Juist omdat die stofdeeltjes zo klein zijn en diep in onze longen kunnen doordringen, zijn ze zo gevaarlijk. Bij een korte blootstelling aan luchtvervuiling met fijn stof worden bestaande gezondheidsproblemen zoals luchtweginfecties en astma erger. Tevens neemt het aantal spoedopnames door luchtwegklachten en hartaandoeningen toe, evenals het aantal acute sterfgevallen, vooral bij ouderen met een zwakkere gezondheid. De langetermijneffecten zijn onder meer een vermindering van de longfunctie, een

toename van chronische luchtwegaandoeningen, een toename van hart- en vaatziekten, een toename van het aantal kankers én een kortere levensverwachting.

Fijn stof stopt niet aan de grenzen. Als we de impact van fijn stof (PM10 en PM 2,5) berekenen, wordt terecht gekeken naar de bijdrage die afkomstig is van onze buurlanden.

Toch werd duidelijk bij de recente voorstelling van het MIRA-Rapport 2006 in het Vlaams Parlement dat de PM-emissies afkomstig uit Vlaanderen dubbel zoveel schadelijke gezondheidseffecten veroorzaken dan de buitenlandse emissies in Vlaanderen. Dit leert ons dat we ook en misschien vooral “voor eigen deur moeten keren”.

De minister heeft in 2006 een actieplan fijn stof gelanceerd. De minister stelde eveneens dat een stadsbestuur ook een eigen beleid kan ontwikkelen. Daartoe werd onder meer een softwarepakket ter beschikking gesteld om de “hotspots” meer in kaart te brengen.

1. Welke concrete stappen zijn er tot nu toe gezet in uitvoering van het actieplan fijn stof?
2. Problematische emissies in stedelijke kernen zoals Roeselare en Gent vereisen een bijzondere aandacht van de Vlaamse overheid.

Welke beleidsmaatregelen neemt de minister om de uitstoot van fijn stof daar terug te dringen?

3. Zijn er plannen om een studie te laten uitvoeren die de fijnstofemissies in en rond Roeselare in kaart brengt?
4. Overweegt de minister een snelheidsbeperking op drukke verkeersassen rond Roeselare, zoals de E403?
5. Welke lessen worden getrokken uit de analyse van de meetgegevens van het tweede meetstation ter hoogte van de Brugsesteenweg?
6. Is het softwarepakket ter beschikking gesteld van de gemeenten?

Heeft dit instrument al geleid tot het ontwikkelen van een zelfstandig beleid door de gemeenten?
Zo ja, welke concrete maatregelen werden genomen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 262 van 1 februari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Het Vlaamse stofplan⁷, goedgekeurd eind 2005, bevat een reeks van maatregelen die de fijnstofproblematiek aanpakken. De 48 acties richten zich naar alle sectoren – verkeer, industrie, land- en tuinbouw, huishoudens en tertiaire sector - op globaal Vlaams niveau enerzijds en op specifieke plaatsen met verhoogde concentratie of zogenaamde hotspots anderzijds.

Een stand van zaken van de voortgang van de verschillende acties vindt u in bijlage 1 bij dit antwoord.

Hierbij vermeld ik enkele van de meest relevante vorderingen die reeds werden gemaakt.

De werkingsmechanismen van fijn stof op de gezondheid zijn nog niet helemaal wetenschappelijk ontrafeld, maar voertuigemissies worden wel als de meeste schadelijke beschouwd. Belangrijke aandacht bij de uitvoering van het stofplan ging dus naar maatregelen die deze emissies beperken. Een aantal zijn reeds in voege: de ecologiepremie voor roetfilters voor vrachtwagens of voor de nieuwste generatie (Euro V) vrachtwagens, snelheidsbeperking op bepaalde delen van de autosnelweg bij verhoogde stofconcentraties, het straatmodel CAR-Vlaanderen voor steden en gemeenten waarmee knelpuntstraten kunnen worden vastgesteld (voor verdere informatie hieromtrent verwijs ik naar mijn antwoord op uw 6^e vraag), subsidies voor steden en gemeenten voor het vaststellen van knelpunten en het treffen van maatregelen, een brede erkenning van het gebruik van de ecoscore met ontwikkeling van een tweetalige databank en website. Andere maatregelen zijn reeds principieel goedgekeurd en worden nog verder uitgewerkt: hervorming van de belasting van personenwagens en vrachtwagens op basis van het milieuvriendelijk karakter van een voertuig, dynamisch verkeersmanagement waarbij zowel de autobestuurders als de luchtkwaliteit baat hebben.

Ondertussen werd er ook verder gewerkt aan andere acties van het stofplan met onder meer een actieplan naar de bronnen van fijn stof in de industriële hotspot zones die naar voren kwamen uit een onderzoek, waarop ik recentelijk hier dieper ben ingegaan.

2. Uit onderzoek blijkt dat beide meetposten beïnvloed worden door industriële bronnen en dus uitsluitend te catalogeren zijn als ‘typisch stedelijke kernen’. Echter beide locaties verschillen wel van elkaar qua karakter: de invloed van de lokale bronnen neemt een groter aandeel in van de waargenomen jaargemiddelde concentraties op de meetpost in Roeselare (60 – 65%) in vergelijking met de concentraties waargenomen in Gent. Bronnen in de Gentse Kanaalzone worden verantwoordelijk geacht voor de verhoogde piekconcentraties waargenomen in noordoostelijke richting, zoals vast te stellen op de pollutieroos. De bijdrage wordt ingeschat op 10% van de jaargemiddelde gemeten concentraties. Het resterende deel is waarschijnlijk te wijten aan de verkeersbijdragen en de bijdragen van de huishoudens wat dus wel eerder stedelijke bijdragen zijn.

Voor beide locaties zullen evenwel mijn beleidsmaatregelen voor stedelijke en gemeentelijke locaties een positief effect hebben. Tevens laat de stad Gent zelf een modelleringonderzoek uitvoeren naar de invloed van het verkeer op de plaatselijke luchtkwaliteit.

⁷ http://lucht.milieuinfo.be/uploads/saneringsplan_23_12_2005.pdf

De concentraties gemeten op beide meetposten worden nog door andere maatregelen, nl. deze gericht op de hotspotbronnen, beïnvloed.

Stedelijke maatregelen

Voor steden en gemeenten werd een overleg opgestart waarbij enerzijds straatmodellering werd aangereikt om de knelpunten in kaart te brengen en anderzijds een set van mogelijke maatregelen om knelpunten aan te pakken. Voor meer informatie hieromtrent verwijs ik naar het antwoord op uw laatste vraag.

De stad Gent laat op dit moment een studie uitvoeren om de invloed van verkeer op de luchtkwaliteit in de Gentse binnenstad in kaart te brengen. Binnen deze studie worden de knelpuntregio's bepaald door resultaten van emissiemodellering en metingen te toetsen aan de luchtkwaliteitsnormen. Deze resultaten worden vergeleken met andere grote steden. Vervolgens wordt een maatregelenpakket voorgesteld dat door de stad Gent kan worden doorgevoerd tegen 2010. Een reductie van de huishoudelijke emissies wordt verwacht op basis van de huidige energiewetgeving en stimulansen. Energiebesparende maatregelen worden o.a. beleidsmatig gestimuleerd door het Klimaatbeleidsplan en er zijn ook maatregelen in het kader van het NEC reductieplan. Sensibiliseringsacties rond de inperking van het verbranden van allerlei stoffen in open lucht worden verder gezet. Aangespoord wordt tot verantwoord stookgedrag in houtkachels.

Roeselare

Sinds 1996 tot en met 2005 vertonen de jaargemiddelde PM10 concentraties in Roeselare een dalende trend tot 1998, met daarna een redelijk stabiel verloop (enkel een piek in 2003 te wijten aan de meteorologische omstandigheden van dat jaar). De daggemiddelde grenswaarde werd tot nu toe steeds overschreden.

De fijn stof problematiek in Roeselare is van lokale aard, zo blijkt ondermeer uit de meetgegevens waargenomen op een recent geplaatste andere meetpost aan de Brugsesteenweg. Hierop kom ik terug bij beantwoorden van uw vraag nr. 5.

Onderzoek toonde de invloed aan van lokale diffuse bronnen van grove deeltjes primair fijn stof. De belangrijkste bron t.a.v. het meetpunt blijkt een compostbedrijf. Deze bron zou goed zijn voor 40 – 50 % van de plaatselijke bijdrage. Tevens wordt een belangrijke bijdrage vanuit de laadkaaien gevonden. Een invloed van een zandhandel wordt eveneens vastgesteld.

Van de in de nabijheid gelegen autosnelweg A17/E403 bleek geen invloed merkbaar op de meetpost.

Uit het onderzoek blijken dus voornamelijk lokale bronnen de omgevingslucht te beïnvloeden.

Om in 2010 te voldoen aan de meest stringente norm (zijnde de dagnorm) in Roeselare is een bijkomende reductie van 4,6 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ vereist. Indien de activiteiten van het compostbedrijf stil worden gelegd – wat overeenstemt met de actuele situatie! – of verplaatst worden, wordt een reductie van 4,2 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ oftewel van 87% in de gekende diffuse bronnen verkregen. Een bijkomende 0,4 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ dient nog gereduceerd te worden om de grenswaarde in 2010 te respecteren. Dit kan door de overige diffuse bronnen (laadkaaien, zandhandel) verder te saneren.

Het compostbedrijf heeft begin 2006 officieel zijn activiteiten gestaakt. De terreinen werden verkocht, deels aan een grootwarenhuis en deels aan de zandhandel. De aanwezige composthopen zijn grotendeels afgevoerd. De impact hiervan zal vermoedelijk in 2007 merkbaar zijn, maar zal afhangen van het tijdstip waarop alle compost verwijderd is. Een evaluatie van het volledige meetjaar 2007 is pas mogelijk in 2008.

De huidige vergunning van de zandhandel loopt af medio 2008. In 2007 moet dus een milieuvergunningsaanvraag (klasse 1) bij de bevoegde diensten worden ingediend. Bij de dossierbehandeling zal bevoegde afdeling rekening houden met de fijn stof problematiek. De nodige voorwaarden ter reductie van stof zullen worden toegevoegd.

3. De fijn stof problematiek – aanwezigheid van bronnen, impact van deze bronnen op de luchtkwaliteit, mogelijkheden voor verdere reductie – werden in kaart gebracht in het afgeronde onderzoek m.b.t. enkele Vlaamse hotspotlocaties. Uit het antwoord op uw vraag 2 blijkt dat een beduidende reductie van de PM10 concentratie verwacht kan worden bij het verwijderen van de restfracties van het compostbedrijf. Een bijkomende beperkte reductie dient dan nog gerealiseerd te worden en kan verwacht worden in de toekomst.

Gezien de bronnen en potentiële reductiemaatregelen in Roeselare goed gekend zijn en gezien de fijn stof problematiek aan betrokken meetpost van lokale aard is – hiervoor verwijs ik eveneens naar mijn antwoord op uw vraag 5 – wordt een additionele studie momenteel niet opportuun geacht.

4. De studie “Immissieproblematiek tengevolge van het verkeer” gaf inzicht in de knelpunten inzake NO₂ en PM10 luchtkwaliteit in 2010 als gevolg van het verkeer op autosnelwegen en belangrijke gewestwegen. Ook de E403 werd in deze studie bekeken. Uit de studieresultaten bleken er inderdaad een beperkt aantal knelpunten op te treden inzake het bereiken van de PM10 daggrenswaarden langs de E403, maar dit ter hoogte van Rollegem bij Kortrijk. In de buurt van Roeselare bedraagt de PM10 jaargemiddelde concentratie volgens de modelleringen in 2010 ongeveer 25 µg/m³. Vanaf 31 µg/m³ op jaarbasis worden er overschrijdingen van de daggemiddelde grenswaarde verwacht. Het verkeer op de E403 ter hoogte van Roeselare blijkt niet de oorzakelijke bron van de waargenomen overschrijdingen op de meetpost.

De E403 werd dan ook niet opgenomen in de lijst autosnelwegen waar een snelheidsverlaging geldt indien de PM10 concentratie gedurende twee dagen of meer de 70 µg/m³ overschrijdt. Het vastleggen van de autosnelwegen waarop een snelheidsverlaging geldt, werd gebaseerd op de studieresultaten. Die delen van de autosnelwegen waar een overschrijding optreedt, een snelheidsverlaging een effect heeft op de PM10 of de NO₂ concentraties en waar bewoning in de buurt ligt, werden geselecteerd. Het effect van een snelheidsverlaging op de NO₂ concentraties is hierbij beduidend groter dan het effect op de PM10 daggrenswaarden.

De situatie in Roeselare wordt duidelijk beïnvloed door enkele lokale bronnen en de invloed van de nabije drukke verkeersas A17/E403 wordt niet waargenomen.

5. Het meetstation 40RL01 aan de Brugsesteenweg werd opgestart 27 juni 2005 om na te gaan of de hoge resultaten die werden gemeten in het Roeselaarse havengebied (station 44M705) ook werden gemeten in de binnenstad van Roeselare, dit om na te gaan of de bevolking van Roeselare-centrum aan dergelijke hoge stofconcentraties werd blootgesteld

De tabel bijgevoegd in bijlage 2(www.irceline.be) geeft een overzicht van de jaargemiddelde PM10 concentraties en van de overschrijdingen van de daggemiddelde norm op de meetplaats Roeselare (44M705) en Roeselare Brugsesteenweg (40RL01).

Uit de gegevens opgenomen in deze tabel (bijlage 2) blijken de PM10 concentraties en het aantal overschrijdingen waargenomen aan de meetpost Roeselare Brugsesteenweg duidelijk lager te zijn dan deze in Roeselare 44M705. Afgelopen jaar lag de jaargemiddelde concentratie op eerstgenoemde meetpost onder de luchtkwaliteitsnorm, de daggemiddelde norm werd 6 dagen teveel overschreden (in vergelijking tot 56 dagen te veel op de andere meetpost).

De concentraties vastgesteld in Roeselare Brugsesteenweg zijn gelijkaardig aan deze waargenomen (in 2006) in o.a. Destelbergen, Moerkerke, Walshoutem, Hasselt, Schoten, Berendrecht, Aarschot, Schoten,... Dit zijn geen hot-spot situaties met typische specifieke lokale bronnen.

De gegevens duiden dus aan dat de fijn stof problematiek in Roeselare zich concentreert rond de meetpost Roeselare 44M705 en niet uitstrekt tot aan de recenter geplaatste meetpost Roeselare Brugsesteenweg. De verhoogde concentraties te Roeselare-Graankaai 44M705 zijn het gevolg van lokale stofbronnen in oostelijke richting van het meetstation. De invloed van deze bronnen reikt echter niet of weinig tot in het centrum van Roeselare.

6. Het stratenmodel CAR Vlaanderen werd in juni 2006 gratis aan de steden en gemeenten ter beschikking gesteld. Het model met bijhorende handleiding kan sindsdien worden gedownload van de website www.vlaanderen.be/lucht.

Om CAR Vlaanderen voor te stellen organiseerde de dienst Lucht en Klimaat van het departement LNE voor de lokale overheden op 26 juni 2006 een studiedag rond de mogelijke aanpak van luchtverontreiniging door verkeer. Alle Vlaamse gemeenten evenals andere belanghebbenden werden hierop uitgenodigd.

Om gemeenten nog beter kennis te laten maken met de mogelijke aanpak van luchtverontreiniging door verkeer door lokale overheden en het CAR Vlaanderen model werden vervolgens contacten gelegd met de verschillende provincies om op regionaal niveau infovergaderingen in kleinere groepen te organiseren. Op deze studiedagen voor milieuambtenaren, duurzaamheidsambtenaren en mobiliteitsambtenaren worden de mogelijkheden van het CAR Vlaanderen model gedemonstreerd aan de hand van voorbeelden en kunnen de gemeenten desgevallend ook zelf het model uitproberen en concrete vragen over het gebruik stellen. Eind vorig jaar en begin dit jaar werden dergelijke infosessies reeds georganiseerd in de provincies Antwerpen, Vlaams-Brabant en Limburg. Ook in West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen zullen binnenkort infovergaderingen worden georganiseerd.

De eerste stap in de aanpak van knelpunten op lokaal niveau is de knelpunten in kaart brengen aan de hand van vb. het stratenmodel CAR Vlaanderen. Vervolgens kunnen in een tweede stap voor die specifieke knelpunten maatregelen worden voorgesteld.

Op dit moment wordt door de lokale overheden een nieuw milieujaarprogramma opgemaakt waarin alle acties voor 2007 worden opgenomen. Begin april zullen deze programma's worden overgemaakt aan het Vlaamse Gewest in het kader van de samenwerkingsovereenkomst 'Milieu als opstap naar duurzame ontwikkeling'. Het uitvoeren van een knelpuntanalyse en de opmaak van een actieplan om vastgestelde knelpunten aan te pakken kan als actie worden ingediend binnen de cluster mobiliteit van de samenwerkingsovereenkomst. Verwacht wordt dan ook dat gemeenten in hun planning voor de cluster mobiliteit dit jaar de aanpak van de problematiek van luchtverontreiniging door verkeer zullen opnemen en CAR Vlaanderen zullen gebruiken voor het uitvoeren van de knelpuntanalyse om dan in een later stadium voor die specifieke knelpunten oplossingen te formuleren. Eind juni zal het Vlaamse Gewest pas een volledig overzicht hebben van de gemeenten die via de samenwerkingsovereenkomst financiële ondersteuning vragen voor het gebruik van CAR-Vlaanderen.

Het model CAR Vlaanderen wordt ook in toenemende mate ingezet bij specifieke projecten op lokaal niveau via de MERprocedure. Dit was recent onder meer het geval voor projecten in de gemeente Bilzen, Antwerpen, Gent en Genk.

Grotere steden worden aangeraden om naast een stratenmodel ook een globaal stedelijk model in te zetten. Bij uitvoeren van zulke globale analyse kunnen ook bronnen andere dan verkeer die de stedelijke luchtkwaliteit kunnen beïnvloeden, zoals vb. gebouwenverwarming en puntbronnen, mee opgenomen worden. Ook kan de invloed van straten op elkaar in dergelijke gedetailleerdere modellen worden meegenomen. In Gent en Brugge werden in dit verband reeds studies opgestart.

1. Beknopt overzicht stand van zaken van de in het globaal Vlaams fijn stof plan (opgesteld einde 2005) opgelijste acties.
2. Overzicht jaargemiddelde PM10 concentraties en overschrijdingen van de daggemiddelde norm op de meetplaats Roeselare (44M705) en Roeselare Brugsesteenweg (40RL01). Bron: www.irceline.be

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/262/antw.262.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/262/antw.262.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 263
van 7 februari 2007
van **LINDA VISSERS**

Stookolielozingen in waterlopen - Limburg

Herhaaldelijk stellen we vast dat er milieu-inbreuken gebeuren door het lozen van stookolie in de waterlopen.

Zo zijn er grote hoeveelheden stookolie geloosd in de Dommel. Dit feit deed zich al voor in december 2006 en herhaalde zich in januari 2007, zodat gevreesd mag worden voor ernstige verontreiniging. Over een afstand van meer dan 5 kilometer dreef de olie naar de Nederlandse grens. De brandweer trachtte telkens met speciaal materiaal de stookolie tegen te houden en te absorberen. De negatieve ecologische gevolgen voor het natuurgebied "het Hageven" kunnen zich op lange termijn uitstrekken. Voor fauna en flora kan dit een ramp betekenen.

De vraag rijst hoe dikwijls dergelijke incidenten zich voordoen.

1. Hoeveel milieuovertredingen werden in Limburg in 2006 vastgesteld waarbij stookolie werd geloosd in waterlopen?
2. Hoeveel onderzoeken naar de daders hebben geleid tot het vaststellen van de verantwoordelijkheid?
3. Welke instanties dragen de financiële lasten om de vervuiling op te ruimen, onderzoeken in te stellen en de vervuilde gebieden te herstellen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 263 van 7 februari 2007

van **LINDA VISSERS**

1. Deze informatie is momenteel niet centraal beschikbaar binnen het departement LNE. Van zodra het MKROS (zie parlementaire vraag 267) representatieve gegevens bevat (incl. de klachtgegevens van politiediensten en Milieu-inspectie), zal het antwoord hieruit kunnen worden geëxtraheerd. De vaststellingen van dergelijk milieuovertredingen en de onderzoeken die erop volgen (incl. de registratie ervan) gebeuren veelal door de milieudienst van de gemeente of door de lokale politie. De lokale politiediensten beschikken over het registratiesysteem ISLP. De Directie van de Nationale Gegevensbank van de Federale Politie is de beheerder van ISLP. Vragen i.v.m. beeldvorming worden mijn inziens best rechtstreeks aan hen, eventueel via de Vaste Commissie voor de Lokale Politie, gericht.
2. Deze informatie is momenteel niet centraal beschikbaar binnen het departement LNE. Zie verder antwoord op vraag 1.
3. De opruimings- en saneringskosten worden in eerste instantie gedragen door de waterloopbeheerder. Indien de verantwoordelijken voor de lozing gevonden worden, kunnen de kosten op hen worden verhaald.
Het opsporen van de eventuele daders gebeurt door de reguliere politiediensten of, indien een link gelegd kan worden gelegd met een vergunningsplichtige inrichting, door de afdeling Milieu-inspectie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 264
van 7 februari 2007
van **AN MICHIELS**

N8 Ninoofsesteenweg - Heraanleg kruispunten

In haar antwoord op de schriftelijke vraag van collega Sven Gatz van 6 december 2006 stelt minister Van Brempt dat in het indicatief meerjarenprogramma van het agentschap Infrastructuur enkel een aantal lokale herinrichtingen van kruispunten opgenomen zijn (vraag nr. 32 aan Kathleen Van Brempt, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin, publicatiedatum 31-01-2007).

Tevens stelt zij dat er pas verder zal worden gewerkt aan de uitvoeringsplannen voor de heraanleg van de N8 nadat een nieuwe studie over de impact van de busbanen op de N8 is afgerond.

1. Over welke lokale kruispunten gaat het?
2. Hoe worden deze kruispunten heringericht?
3. Welke termijn is vooropgesteld voor deze herinrichting?
4. Zal de door minister Van Brempt aangekondigde studie enige invloed uitoefenen op zowel de timing als de herinrichting van de kruispunten zelf?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 264 van 7 februari 2007

van AN MICHIELS

1. Het gaat over de kruispunten die opgenomen zijn op lijst van gevaarlijke punten in Vlaanderen, die door TV3V dienen te worden aangepakt.

Voor de N8 op Vlaams-Brabants grondgebied zijn het de volgende kruispunten:

2003	2079	DILBEEK	4,11	Rozenlaan
2003	2069	DILBEEK	6,90	Bodegemstraat
2005	2141	DILBEEK	10,11	Wijngaardstraat
2005	2041	DILBEEK / LENNIK	11,72	Schapenstraat, Galgestraat, Oude Schapenstraat, Ninoofsesteenweg, Kothemstraat
2004	2012	LENNIK	13,74	Eizeringen
2003	2027	LENNIK / ROOSDAAL	15,20	Kleemstraat
2005	2140	ROOSDAAL	17,50	Koning Albertstraat, Omer De Vidtslaan, Bel Alliance
2005	2138	ROOSDAAL	18,04	Tombergstraat, Tezuivenenstraat

Op het grondgebied Oost-Vlaanderen:

2003	4053	NINOVE	19,90	Roesbeke
2003	4082	NINOVE	19,30	Eggerstraat Noord en Zuid
2006/2007	4224	NINOVE	21,22	Kwadestraat Noord en Zuid

2. Op basis van een ongevalanalyse worden oplossingen voorgesteld. Meestal betekent dit dat wordt onderzocht of een conflictvrije verkeerslichtenregeling haalbaar is (aanpassing van de bestaande of plaatsen van nieuwe lichten, met conflictvrije regeling voor de N8) en dat de nodige ruimte voor de zwakke weggebruiker door middel van veilige voet- en fietspaden wordt voorzien.
3. Voor de gevaarlijke punten op het grondgebied van Dilbeek heeft het gemeentebestuur op dit ogenblik nog geen akkoord gegeven met de voorgestelde en door alle andere actoren gedragen oplossingen, zodat hier nog geen timing voor realisatie kan worden vooropgesteld. Daarenboven dienen voor deze gevaarlijke punten nog de nodige onteigeningsprocedures te worden gestart, waarvoor de instemming van de gemeente Dilbeek wordt afgewacht. Voor de andere gevaarlijke punten zijn of worden de onteigeningsprocedures opgestart, zodat de uitvoering hiervan wellicht in 2008 zal gebeuren. Het gevaarlijk punt 2027, Kleemstraat te Lennik/Roosdaal, is op dit ogenblik al in uitvoering.
4. Voor de projecten op grondgebied van Lennik en Roosdaal is er geen invloed van de bijkomende studie op de timing of de herinrichting, omdat de (volledige) herinrichting van de N8 op dit wegvak Eizeringen (Lennik) – Roosdaal, pas als tweede fase wordt voorzien. Op de eerste fase van de herinrichting van de N8 tussen Spanuit (Dilbeek) en Eizeringen (Lennik) liggen wel de gevaarlijke punten 2141, Wijngaardstraat te Dilbeek en 2041, Schapenstraat te Lennik/Dilbeek. De timing en de herinrichting hiervan kunnen wel worden beïnvloed door de

studie, aangezien de aanpak van deze gevaarlijke punten momenteel volledig stil ligt in functie van deze studie.

Voor de projecten 4053, kruispunt N8 Brusselsesteenweg met Roesbeke te Ninove, 4082, kruispunt N8 Brusselsesteenweg met Eggerstraat Noord/Zuid te Ninove, en 4224, kruispunt N8 Brusselsesteenweg met Kwadestraat Noord/Zuid te Ninove, op grondgebied van de provincie Oost-Vlaanderen, werd de voorgestelde definitieve oplossing in vraag gesteld. Een bijkomend onderzoek zal inderdaad een antwoord moeten bieden op de geformuleerde bekommernissen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 266
van 7 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Hoogstamboomgaarden - Subsidies

Met het oog op het behoud en herstel van landschappen en het behoud van de biodiversiteit subsidieert de Vlaamse overheid sinds 2004 onder bepaalde voorwaarden de aanleg van nieuwe en het onderhoud van bestaande hoogstamboomgaarden.

Landbouwers sluiten hiervoor een contract af met de Vlaamse overheid (via de Nationale Boomgaarden Stichting) om een aantal hoogstammige fruitbomen aan te planten of reeds bestaande te behouden. De bomen worden minstens vijf jaar lang behouden en onderhouden.

De Vlaamse overheid gaat de verplichting aan om gedurende die vijf jaar een jaarlijkse premie van 4 euro per nieuw aangeplante fruitboom en 2 euro per bestaande boom te betalen.

Hoeveel contracten werden respectievelijk in het jaar 2004, 2005 en 2006 in respectievelijk Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant afgesloten tussen de Vlaamse overheid en de landbouwers?

Hoeveel bedroeg de totaal uitbetaalde premie in 2004, 2005 en 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 266 van 7 februari 2007

van **HILDE CREVITS**

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 267
van 7 februari 2007
van **HILDE CREVITS**

Samenwerkingsovereenkomst Milieu 2005-2007 - Intekeningen

Op 28 mei 2004 keurde de Vlaamse Regering de samenwerkingsovereenkomst “Milieu als opstap naar Duurzame Ontwikkeling 2005-2007” goed. De samenwerkingsovereenkomst loopt van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2007. De overeenkomst wordt van kracht op 1 januari van het jaar waarin de gemeente de overeenkomst ondertekent.

Wie in 2005 ondertekende, kon de volledige looptijd van drie jaar volgen. Wie in 2006 ondertekende, kent een looptijd van twee jaar. Wie in 2007 ondertekent, volgt de samenwerkingsovereenkomst voor één jaar.

In 2005 ondertekenden 250 gemeenten de samenwerkingsovereenkomst.

1. Hoeveel gemeenten en provincies ondertekenden in 2006 de samenwerkingsovereenkomst Milieu? Is de tendens stijgend of dalend?
2. Hoeveel en welke gemeenten tekenden in op niveau 1 en hoeveel op niveau 2?
3. Welke clusters werden door hoeveel en welke gemeenten ondertekend naast de verplichte clusters Afval en Water?
4. Op de website www.samenwerkingsovereenkomst.be vindt men een overzicht terug van de gemeentelijke en provinciale intekeningen op de samenwerkingsovereenkomst in 2005.

Wanneer worden deze gegevens geactualiseerd met de gegevens van 2006?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 267 van 7 februari 2007

van **HILDE CREVITS**

1. Het aantal voor 2005 is inmiddels gecorrigeerd naar 249. Voor 2006 tekenden 249 gemeenten in. Het aantal is dus gelijk gebleven.
2. 157 gemeenten op niveau 1 en 93 gemeenten op niveau 2.
3. Zie bijlage.
4. Tegen eind maart zullen de overzichten op de website worden aangepast.

BIJLAGE

Lijst ondertekeningen samenwerkingsovereenkomst 2006.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/267/antw.267.bijl.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 269
van 7 februari 2007
van **JEF TAVERNIER**

A24 Amiens-Rijsel - Europese milieueffectenbeoordeling

Artikel 7 van richtlijn 85/337/EG bepaalt dat een lidstaat die een project zal uitvoeren dat “vermoedelijk aanzienlijke milieueffecten zal hebben in een andere lidstaat of wanneer een lidstaat waarvan het milieu vermoedelijk aanzienlijke effecten zal ondervinden, hierom verzoekt, doet de lidstaat op het grondgebied waarvan men het project wil uitvoeren, de andere lidstaat zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk wanneer hij zijn eigen publiek informeert” (...) informatie toekomen.

Het staat buiten kijf dat de aanleg van de A24 in Nord-Pas-de-Calais - zelfs al zou die vanuit Frankrijk aansluiting vinden op de Belgische N58 als een expresweg - voor zowel Vlaanderen als Wallonië ernstige gevolgen zal hebben voor het milieu (geluidsoverlast, luchtvervuiling, ...). Inmiddels is er in Frankrijk een eerste informatieronde geweest met het publiek dat gehuisvest is naast of nabij de potentiële tracés van deze aan te leggen weg.

1. Kan de minister medelen of de Franse overheid tijdig deze informatie heeft bezorgd aan België, in afgeleide aan Vlaanderen en Wallonië?

Zo ja: hoe interpreteert de minister deze informatie en welke actie zal hij ermee ondernemen?

2. Indien deze informatie niet afdoende is, kan de minister dan medelen of hij op eigen initiatief in naam van Vlaanderen via België om meer informatie heeft verzocht bij de Franse autoriteiten?

Zo ja: heeft de Franse overheid daarop gereageerd, welke informatie heeft zij verschaft en beschouwt de minister deze als bevredigend?

Zo neen: waarom heeft de minister deze informatie nog niet opgevraagd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 269 van 7 februari 2007

van **JEF TAVERNIER**

Het "Débat Publique" en de "Concertation Publique" voor de LAALB (Liaison Autoroutière Amiens-Lille-Belgique of de A24) hadden plaats tussen 2004 en midden 2006. De burgers uit de betrokken regio kregen ruime inspraak, zoals u zelf vaststelt. Er werd voor het gehele traject vanaf Amiens tot de Belgische grens initieel uitgegaan van vier families van tracés, gedefinieerd in zoekzones van 1.000 meter breed. Deze sloten aan op verschillende punten op het wegennet in België (zie kaart 1)

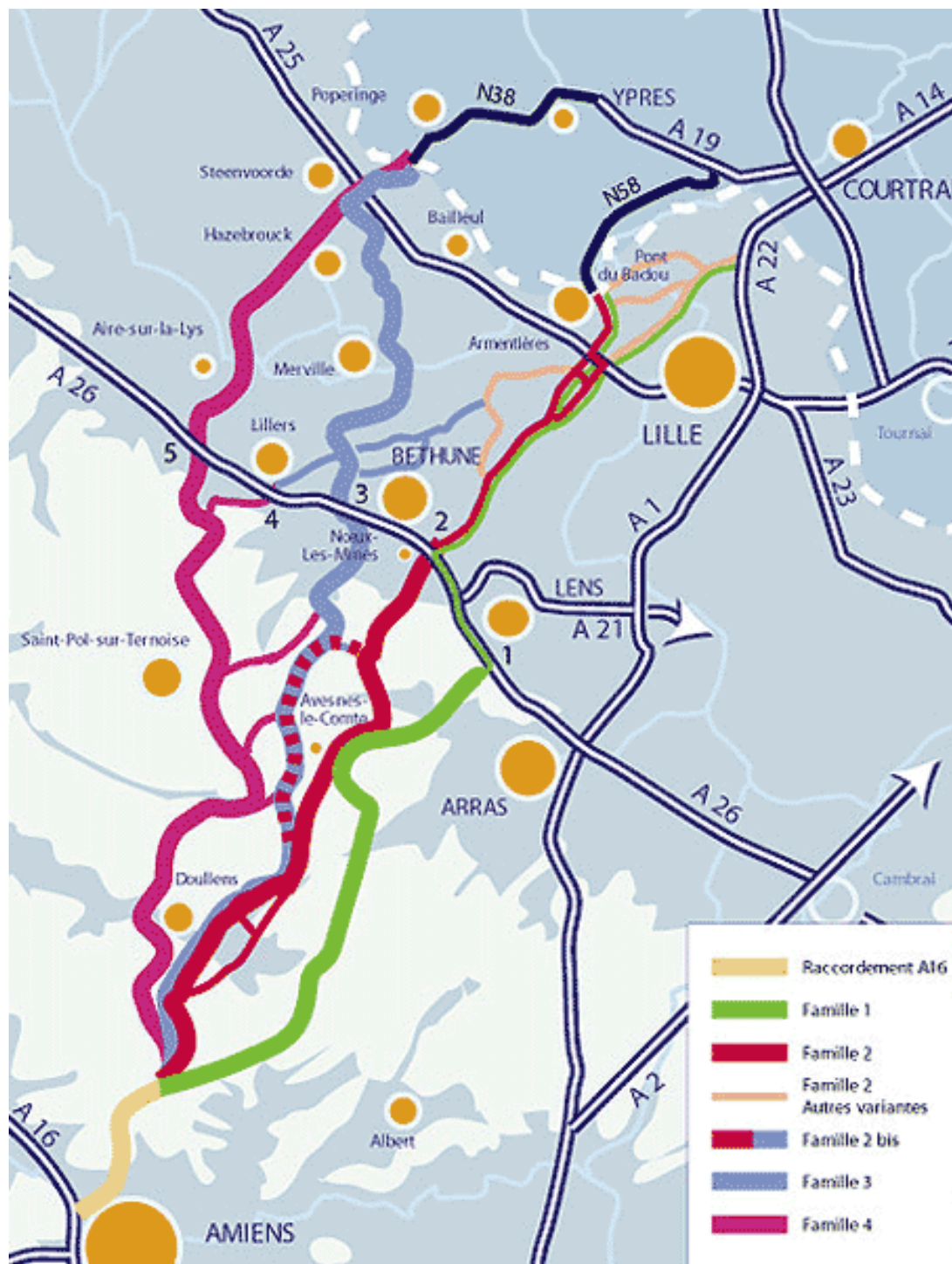
Sinds 2004 bestaat er een ambtelijk overleg tussen Noord-Frankrijk, Wallonië en Vlaanderen, waarbij mijn diensten betrokken zijn. Hierop kwamen deze alternatieven ter sprake met het oog op een gezamenlijke studie ervan voor wat betreft de grensoverschrijdende aspecten. Dit onderzoek zou als voorbereiding dienen voor een toekomstige grensoverschrijdende milieubeoordeling conform de beginselen van het Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband, ondertekend in Espoo op 25 februari 1991. De studie had initieel niet de bedoeling te functioneren als Mer-rapport, maar als een soort haalbaarheidsrapport, waarin naast milieu-aspecten en ruimtelijke aspecten ook socio-economische en mobiliteitsaspecten zouden worden meegenomen. Aan Franse zijde vond men de haalbaarheid op Frans grondgebied van bepaalde alternatieven, met name de alternatieven ten oosten van Rijsel, te gering om ze uit te werken. Aan Vlaamse zijde werden eveneens vragen gesteld bij bepaalde alternatieven, met name deze in het westen ter hoogte van de N38 en omgeving. Dit laatste standpunt resulteerde in het voorjaar 2006 in een duidelijke inperking door de Franse minister van het aantal "families" dat in Frankrijk nog aan het publiek werd voorgesteld voor het gehele traject en dus ook voor de aansluiting in België. (zie kaart 2)

Dit leidde vervolgens ook tot het in vraag stellen van de voorgenomen studie, aangezien ze nog maar op een beperkt aantal varianten betrekking zou hebben en als basis voor Mer-rapportage te beperkt zou zijn. De studie werd dan ook uitgesteld.

Eind 2006 werd, volgens het strakke plan dat wordt aangehouden aan Franse zijde, een voorstel van beslissing voorgesteld door de Heer Daniel Canepa, Prefect van de Région Nord-Pas-de-Calais, aan de Heer Perben, Minister van Transport. Hierin wordt gekozen voor één familie 2bis op het Franse grondgebied en wordt aangegeven dat een oplossing met een niet-autosnelwegverbinding aansluitend op de N58 in België, te prefereren is. (zie meest westelijke, rode tracé op kaart 2). Overigens wordt hieromtrent in Frankrijk geen verder publiek debat meer georganiseerd en wordt de verdere verfijning van het tracé toevertrouwd aan de technische diensten.

Zoals u terecht aangeeft, erkent Europa het probleem van de effecten van infrastructuur met grensoverschrijdende effecten en geeft het formele en praktische richtlijnen om hiermee om te gaan. Dit betreft met name het verdrag van Espoo, maar ook afwegingskaders voor grensoverschrijdende infrastructuur zoals uitgewerkt in het project Heatco. Het is dus duidelijk dat er hoe dan ook een grensoverschrijdende studie zal moeten komen. Ik heb in dit verband dan ook een initiatief tot overleg genomen met het kabinet van mijn Franse collega Perben. Het resultaat van dit overleg is dat er nog een studie met de verschillende mogelijke tracés zal worden opgestart.

Kaart 1: Vier Families van tracés 2004

Kaart 2: twee families van tracés vanaf april 2006

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 270
van 7 februari 2007
van **RUDI DAEMS**

Beveiliging van motorrijders - Stand van zaken

Ruim één jaar geleden op 18 januari 2006 stelde ik aan de minister een actuele vraag over de plaatsing van vangplanken langs zwarte punten op Vlaamse gewestwegen.

De minister antwoordde dat voor het jaar 2006 een lijst was opgemaakt van 10 kilometer gewestwegen waar dergelijke vangplanken zouden gebouwd worden ter beveiliging van motorrijders.

Ook engageerde de minister zich tot de oprichting van een technische werkgroep om de gemeenten en provincies te sensibiliseren inzake de motorvriendelijkheid en veiligheid van hun weginfrastructuur. Daartoe zou een vademecum worden uitgewerkt ter ondersteuning van de lokale besturen, waarnaar ook vertegenwoordigers van de motorrijders zouden deelnemen.

1. a) Zijn de geplande 10 km projecten voor 2006 in verband met de vangplanken gerealiseerd? Zo ja, op welke plaatsen? Zo neen, wat is de verklaring?
 - b) Hoeveel heeft deze aanleg gekost?
 - c) Welke projecten in verband met vangplanken ten belope van welk bedrag worden voor het jaar 2007 gepland?
2. Is het vademecum ter ondersteuning van gemeenten en provincies gerealiseerd? Zo ja, op welke wijze werd dit verspreid? Zo neen, waarom niet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 270 van 7 februari 2007

van **RUDI DAEMS**

1. Op 3 augustus 2006 werd de aanbesteding gehouden voor het aanbrengen van een extra vangplank om steunpalen van klassieke metalen vangrails dicht bij de rand van de rijbaan, af te schermen voor motorrijders.

Het gaat over volgende wegvakken:

Provincie Antwerpen:

- A1, te Brecht, circa 345 m + 350 m
- A1, te Ruisbroek, circa 408 m
- R2, te Antwerpen, circa 30 m + 430 m

Provincie Vlaams-Brabant

- A12, uitrit 4, circa 150 m
- A3, afrit Bertem (Luik-Brussel), circa 196 m
- A3, afrit Boutersem (Luik-Brussel), circa 106 m
- A7, op- en uitrit, circa 40 m
- N127, Diest-Veerle, circa 30 m + 42 m + 141 m
- N174, Geel-Schaffem, circa 30 m
- N203, op- en uitrit, circa 168 m + 60 m + 76 m + 96 m
- N29, Diest-Beringen, circa 123 m
- R0, uitrit Jette, circa 50 m
- R0, uitrit Machelen, circa 150 m
- R0, uitrit 11 Groot-Bijgaarden, circa 300 m
- R25, ring Aarschot, circa 100 m
- R26, ring Diest, circa 77 m

Provincie Limburg

- A2, complex 33-Maasmechelen, circa 128 m + 88 m + 188 m
- A2, complex 32 Gent-Oost, circa 200 m + 464 m + 448 m
- N75, rotonde Vennestraat, circa 128 m
- N75, rotonde N750, circa 172 m

Provincie Oost-Vlaanderen

- R2195, te Beveren, circa 156 m
- N495a, te Viane, circa 109 m
- E40, te Erpe-Mere, circa 126 m + 38 m
- E40, te Nevele, circa 52 m + 72 m
- R4, te Heusden (uitrit 5), circa 370 m + 300 m
- R4, te Destelbergen, circa 326 m + 439 m

Provincie West-Vlaanderen

- A19, complex Moorslede, circa 130 m + 106 m + 104 m + 103 m
- E17, complex Aalbeke, circa 400 m + 230 m + 364 m + 400 m

Totaal: circa 9.140 meter

Het totale aanbestedingsbedrag, inclusief BTW, bedroeg afgerond 580.000 euro. De uitvoering ervan, in 5 afzonderlijke loten, is momenteel deels voltooid, deels in uitvoering en deels nog uit te voeren.

De selectie van bijkomende weggedeelten zal worden afgerond tegen 1/5/07.

2. Het vademecum "Motorrijders", bedoeld voor de verschillende wegbeheerders, wordt opgesteld door een werkgroep met vertegenwoordigers van wegbeheerders en motorrijders. Er bestaat momenteel een draftversie die nog vooral redactioneel wordt afgewerkt, voorzien van illustraties en in een passende lay-out "gegoten".
De afwerking daarvan is voorzien in de eerste helft van dit jaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 272
van 7 februari 2007
van **LUDO SANNEN**

Natuur- en bosgebieden - Tekenbetenpreventie

Zowel het aantal teken als het percentage teken dat besmet is met de veroorzaker van de ziekte van Lyme is de voorbije jaren sterk toegenomen in Vlaanderen.

Vooraf in gebieden met een omvangrijke reeënpopulatie lopen recreanten gedurende een groot deel van het jaar een reëel risico op een tekenbeet, zelfs wanneer ze zich niet buiten de wandel- of fietspaden begeven. Met name overhangende twijgen en halmen worden vaak door teken benut om de transfer naar broekspijp of mouw van voorbijgangers te maken.

De frequente buitengebiedrecreanten zijn door de uitvoerige persaandacht meestal voorbereid op dit ongemak, zowel door aangepaste kleding als door de aangeleerde routine om achteraf gericht de huid te inspecteren op mogelijke teken.

Voor de incidentele wandelaars, met als typevoorbeeld een gezin met kinderen dat op een mooie dag even een korte bos- of natuurwandeling wil maken, ligt dit anders. Toch vormen zij een belangrijke doelgroep in het openstellingsbeleid van bos- en natuurgebieden.

1. Doet het Agentschap voor Natuur en Bos in de grotere groengebieden die beschikken over een minimale basisinfrastructuur – parking, infoborden, bewegwijzerde wandelroutes – bijzondere inspanningen om de drukst belopen routes over een voldoende breedte vrij te houden van twijgen en halmen?
2. Wordt, naar het voorbeeld van de processierups in sommige regio's, op het terrein zelf gecommuniceerd over de mogelijke risico's van tekenbeten in het algemeen, en meer specifiek over de wijze waarop in het betrokken gebied maatregelen zijn genomen, bijvoorbeeld via het gericht onderhouden van "tekenarme" routes die ook als dusdanig herkenbaar zijn in het terrein?
3. Bestaat er een gestructureerd lokaal overleg tussen het Agentschap en andere partners (terreinbeherende organisaties, bosgroepen, regionale landschappen, lokale besturen) om op het terrein tot een eenvormige en samenhangende aanpak te komen rond de preventie van tekenbeten in de opengestelde natuur- en bosgebieden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 272 van 7 februari 2007

van **LUDO SANNEN**

1. In de parken worden de wandelwegen systematisch vrijgehouden van overhangende takken en wordt er ook regelmatig gemaaid zodat voor wie op de wegen blijft er in wezen geen probleem is. In de bossen worden de aangeduide wandelwegen eveneens vrijgehouden en de specifieke wandelwegen voor minder mobiele wandelaars worden intensiever vrijgehouden. Ter hoogte van fiets- en ruiterspaden wordt éénmaal per jaar gemaaid en overhangende takken verwijderd. In de natuurreservaten zijn er een beperkt aantal wandelwegen die bewegwijzerd zijn. Voor deze wegen is er een onderhoudsprogramma voorzien van 2 à 3 beurten per jaar over een breedte van 2 meter zodat het gevaar beperkt blijft.
2. Aan de voornaamste toegangen naar domeinbossen en natuurreservaten staan infoborden waar informatie wordt aangebracht over tekenbeten en tekengevaar (tekenfolder, poster i.v.m. tekenbeten) in de gevoelige gebieden. Ook is er een sensibilisering ter gelegenheid van excursies, bij lokale jeugdverenigingen, tijdens de Week van het Bos, enz.
3. Enkel in de provincie Antwerpen werden vanuit PIH (Provinciaal Instituut voor Hygiëne) ook op verschillende plaatsen infoborden over teken geplaatst. Informatieverlening over hoe tekenbeten voorkomen en hoe omgaan met tekenbeten lijkt ons het meest efficiënt. Echt gestructureerd overleg met andere partijen is er tot op heden aangaande dit onderwerp niet geweest.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 273
van 7 februari 2007
van **CARL DECALUWE**

Kredieten openbare werken - Provinciale verdeelsleutel

De verdeling van de kredieten voor openbare werken tussen de provincies gebeurt op basis van een aantal parameters. Hierbij is een van de doorslaggevende variabelen het aantal kilometer wegen. Er wordt ook rekening gehouden met structureel onderhoud, kunstwerken,...

1. Welke parameters spelen effectief mee in de verdeling van bovenvermelde kredieten?
2. Wanneer werden deze voor het laatst aangepast en op welke manier?
3. Wat waren de consequenties hiervan voor de verschillende provincies?
4. Wat is de huidige verdeelsleutel van de middelen tussen de verschillende provincies?

Wat is de jaarlijkse evolutie sedert 2000 en dit per jaar?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 273 van 7 februari 2007

van **CARL DECALUWE**

1. Voor de twee grootste kredieten van het Agentschap Infrastructuur werd er een verdeelsleutel opgemaakt om het beschikbare budget op een objectieve manier over de verschillende provinciale afdelingen te verdelen.

Voor de onderhoudskredieten – artikel 14.08 – gaat het om de parameters oppervlakte wegen, oppervlakte bermen, oppervlakte bruggen, oppervlakte tunnelwanden, lengte van het wegennet, intensiteit van het verkeer, toestand van het wegennet, aantal arbeiders en een parameter voor het type winter.

Voor de investeringskredieten – artikel 73.11 – wordt een deel van de kredieten evenredig verdeeld, een deel volgens de lengte van het wegennet en een deel volgens een verdeelsleutel, gebaseerd op de noden per provincie voor verschillende parameters. Deze noden worden waar mogelijk berekend via de objectieve behoefte-analyse. Het betreft hier parameters voor missing links, fietspaden, doorstroming, schoolomgevingen, gevaarlijke punten, doortochten, structureel onderhoud en milieu.

Hier dient nog te worden vermeld dat er voor bepaalde (grote) uitgaven soms bedragen van het totale krediet worden voorafgenomen, die dan niet via de verdeelsleutel worden toegewezen, maar op basis van specifieke noden (o.a. START, studiekosten VIA-Invest-projecten) of beslissingen van de Vlaamse Regering ter zake.

2. De parameters die jaarlijks fluctueren, zoals bv. de noden op gebied van structureel onderhoud, worden uiteraard jaarlijks aangepast. Andere parameters, zoals de oppervlakte van de bermen, worden aangepast als blijkt dat hier belangrijke wijzigingen in optreden. Het hangt dus van de snelheid van wijzigen van de betreffende parameter af of deze regelmatig wordt aangepast of niet. Doordat bepaalde parameters jaarlijks worden aangepast, wijzigt de globale verdeling voor de provinciale afdelingen echter ook jaarlijks.
3. Hiervoor verwijs ik naar de tabel met de jaarlijkse evolutie van de budgetten per afdeling uit punt 4.

4. Voor het onderhoudskrediet krijgt elke provincie momenteel het volgende deel van het budget dat voor de provinciale afdelingen beschikbaar is:

Antwerpen:	22,85%
Vlaams-Brabant:	17,98%
Limburg:	15,37%
Oost-Vlaanderen:	22,62%
West-Vlaanderen:	21,18%

Voor het investeringskrediet is de verdeling ten opzichte van het krediet dat voor de provinciale afdelingen voorhanden is, als volgt:

Antwerpen:	22,43%
Vlaams-Brabant:	17,93%
Limburg:	15,78%
Oost-Vlaanderen:	21,38%
West-Vlaanderen:	22,48%

BIJLAGE

Overzicht investeringsuitgaven per provincie.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/PEETERS/273/antw.273.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 275
van 7 februari 2007
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Dijle- en Zennebekken - Waterzuivering

De vervuiling van de waterlopen in Vlaams-Brabant is een oud zeer.

Tal van beken en andere waterlopen van het Dijle- en Zennebekken worden door bedrijven of afwatering van de weginfrastructuur vervuild, ook het grondwater wordt aangetast door het ontbreken van een afdoend rioleringsstelsel en waterzuiveringsinstallaties in deze regio.

1. Welke zijn de concrete projecten die gepland zijn in het Dijle- en Zennebekken in het kader van het waterplan "Vol van water"?
2. Waar komen de hoge concentraties polycyclische aromatische koolwaterstoffen in de Zenne en Tangebeek vandaan?
3. Welke maatregelen worden er genomen om de afwatering van het Zoniënwood en de Grote Ring te verbeteren, zodat het vuile regenwater niet meer in de rivier de IJse terechtkomt?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 275 van 7 februari 2007

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. In het actie- en maatregelenprogramma van het ontwerpbeckenbeheerplan van het Dijle-Zennebekken, dat nog tot 22 mei in openbaar onderzoek is, staan 204 acties. Een 40-tal acties zijn aan het verbeteren van de waterkwaliteit gewijd. Voor de verdere uitbouw en de optimalisering van de bestaande bovengemeentelijke en gemeentelijke zuiveringsinfrastructuur gaat het om de projecten van het Optimalisatieprogramma, de subsidiëringsprogramma's en in de toekomst ook de zoneringsplannen. Voor het grondwater gaat de aandacht naar een aantal verontreinigde industriële sites. Er zijn ook acties geformuleerd om bodemerosie en de aanvoer van sedimenten en zwevende stoffen naar de waterloop te beperken, naar de saneringsprioriteit van waterbodems en naar meer verwerkings- en afzetmogelijkheden voor slib. Daarnaast gaat er aandacht naar het behoud en herstel van de natuurlijke structuur van de waterlopen (door het aanleggen van bufferstroken, het verhogen van de structuurdiversiteit van een aantal waterlopen, het wegwerken van vismigratieknelpunten, het aanpakken van invasieve plantensoorten, ...). Verder bevat het plan ook nog heel wat aanbevelingen en richtlijnen.

Het actie- en maatregelenprogramma van het ontwerpbeckenbeheerplan van Dijle-Zennebekken is beschikbaar via www.volvanwater.be.

Daarnaast is het belangrijk om aan te geven dat een aantal grote rioolzuiveringsinstallaties (RWZI's) in opstart- of testfase zijn. De ingebruikname van de installaties van Brussel-Noord en Sint-Pieters-Leeuw wordt op zeer korte termijn verwacht; deze van Grimbergen is gepland voor het najaar van 2007. Deze installaties zullen een belangrijke positieve invloed hebben op de waterkwaliteit in het Dijle-Zennebekken.

Voor de RWZI Tervuren zijn de werken onlangs aanbesteed zodat deze normaliter na de zomer moeten kunnen aangevat worden. Enkel de bouw van de RWZI Melsbroek heeft nog vertraging omwille van problemen bij de keuze van de inplantingsplaats.

Daarnaast zijn op dit ogenblik in het Dijle-Zennebekken een 15-tal collectorprojecten in uitvoering. Nog een 10-tal projecten worden later dit jaar opgestart. Ook in de loop van 2008 en begin 2009 zullen nog zo'n 10- projecten worden aangevat.

Al deze projecten zullen - zoals reeds aangegeven - voor een merkelijke verbetering van de waterkwaliteit in het Dijle-Zennebekken zorgen.

2. De PAK's verontreiniging is niet afkomstig van een specifieke puntbron, maar van diverse diffuse bronnen. Diffuse verontreiniging door PAK's is in de verstedelijkte omgeving van het bekken een algemeen probleem en niet éénduidig te identificeren. In de Tangebeek en de Zenne stroomafwaarts het Brussels Hoofdstedelijk gewest worden sterk verhoogde concentraties aan PAK's gemeten.

De VMM voerde in 2006 een specifiek meetprogramma uit om de bronnen van de PAK-verontreiniging in de Tangebeek en de Zenne beter te kunnen identificeren. De resultaten van dit meetprogramma worden op dit moment geëvalueerd.

3. De acties 138, 139 en 141 van het ontwerpbeckenbeheerplan hebben betrekking op de lozingen in de IJse.

In 2001 werd in opdracht van de toenmalige afdeling Bos en Groen van AMINAL, een beheerplan opgemaakt voor de Koningsvijvers en omgeving te Hoeilaart (Zoniënwoud). Hierin

worden een aantal maatregelen vermeld om de afwatering van de Ring naar de vijvers te beperken en de lekkende rioleringen en slecht werkende overstorten aan te pakken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 277
van 7 februari 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

N21 Kampenhout-Zaventem - Busbaan

De plannen voor het aanleggen van busbanen op de N21 in Kampenhout stuiten op verzet van de plaatselijke handelaars en buurtbewoners. Volgens het actiecomité zijn de busbanen niet veilig en niet nodig. Een petitie leverde 3.500 handtekeningen op.

De busbanen passen in het Start-plan van de Vlaamse overheid, dat met de verbetering van het openbaar vervoer het aantal autoverplaatsingen tegen 2010 met 10 % wil doen dalen.

Op dergelijke wijze hoopt men het openbaar vervoer te stimuleren. Uit prognoses van De Lijn blijkt dat men in deze regio van 1.400 reizigers per dag naar 8.000 zou kunnen gaan.

Eén van de bekommernissen van het actiecomité is de veiligheid op en naast de N21 na de aanleg van de busbanen. De busbanen, die niet in het midden maar aan de buitenkant van de weg worden aangelegd, zullen eveneens voor hinder zorgen bij leveringen aan de plaatselijke middenstand. Blijkbaar worden er eveneens bijkomende bushaltes gepland op de N21, wat zal zorgen voor bijkomend fileleed.

In Overijse en Ninove zitten de plannen voor de aanleg van de busbanen in de ijskast. In Sint-Pieters-Leeuw blijkt dat de busbanen behoorlijk onveilig zijn.

Nog tot 12 februari loopt het openbaar onderzoek rond de busbanen.

1. Wat is de stand van zaken in de planning voor de mogelijke aanleg van een busbaan op de N21?
2. Buurtbewoners en handelaars verzetten zich tegen de aanleg van deze busbaan.

Hoeveel bezwaarschriften werden er ingediend?

Op welke manier wordt er rekening gehouden met deze bezwaarschriften? Zijn er plannen om het voorgestelde project alsnog aan te passen? Zo ja, in welke zin?

3. Op welke studie zijn deze ingrijpende maatregelen gebaseerd?
4. Werd er bij de opmaak van deze plannen rekening gehouden met voorgaande projecten zoals onder andere in Sint-Pieters-Leeuw? Wat zijn de resultaten van de evaluatie van dit project? (tijdswinst, ongevallen,...)
5. Hoever staat het met de plannen voor de aanleg van de busbanen in Overijse en Ninove?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 277) en Van Brempt (nr.82).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 277 van 7 februari 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 284
van 9 februari 2007
van **LUDO SANNEN**

Groenestroomcertificaten - Palmolie

Op 11 december 2006 kondigde de Nederlandse energieleverancier Essent onder grote maatschappelijke druk aan te stoppen met de inkoop van palmolie voor de productie van groene stroom.

Het bedrijf, dat ook actief is op de Vlaamse elektriciteitsmarkt, was veroordeeld voor misleidende advertenties waarin elektriciteit opgewekt via de verbranding van palmolie werd voorgesteld als een duurzame vorm van elektriciteitsproductie. Het is evenwel aannemelijk dat voor palmolieproductie op grote schaal tropisch regenwoud wordt gekapt en veengebieden worden ontwaterd. Het bedrijf laat nu - in afwachting van een internationaal certificeringssysteem voor palmolie en palmoliederivaten - zelf de haalbaarheid van een goed certificeringssysteem onderzoeken, onder toezicht van het Wereldnatuurfonds (WNF).

De webstek van VILT (Vlaams Informatiecentrum over Land- en Tuinbouw) maakte op 3 februari 2007 melding van enkele recentelijk door de minister genomen maatregelen voor de glastuinbouw, hierbij expliciet refererend aan het gebruik van palmolie.

Zo zou het voor de producenten met een WKK (warmtekrachtkoppeling) op hernieuwbare energiebronnen - zoals palmolie - niet langer nodig zijn om bij de berekening van groenestroomcertificaten alle verbruikte energie bij de productie en het transport van de hernieuwbare energiebron in mindering te brengen van de elektriciteit die wordt geproduceerd. Dit op voorwaarde dat kan worden aangetoond dat het voortraject ook op basis van hernieuwbare energie verloopt.

Al op 23 mei 2006 heeft de minister in commissie verklaard dat hij de geuite bezorgdheid over het duurzame karakter van een aantal biobrandstoffen – zoals palmolie – deelt (Handelingen C258 van 23 mei 2006, blz. 20-23). De minister verklaarde zich bij die gelegenheid ook voorstander van een internationaal certificeringssysteem dat enkel de duurzame productie van biobrandstoffen toelaat, om te verhinderen dat groene stroom en biobrandstoffen een negatieve connotatie krijgen.

Heeft, bij gebrek aan een internationaal certificeringssysteem, de minister zelf in de genomen maatregelen bepalingen ingebouwd die een duurzame herkomst van de hernieuwbare energiebronnen zoals palmolie garanderen?

Zo neen, hoe verhouden de aard en de timing van deze maatregelen zich dan tot de eerder door de minister vertolkte bekommernis over de dreigende negatieve connotatie voor groene stroom en biobrandstoffen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 284 van 9 februari 2007

van **LUDO SANNEN**

Het Vlaams Parlement heeft ambitieuze doelstellingen vooropgesteld voor de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen. Het aandeel daarvan zou tegen 2010 6% moeten bedragen van de certificaatplichtige leveringen, wat een verdubbeling is tegenover de situatie op vandaag. Zoals hieronder toegelicht, dienen voor het behalen van de doelstellingen alle hernieuwbare energiebronnen in aanmerking genomen te worden.

- De steun voor de productie van elektriciteit uit zonlicht is groter dan die voor de andere energiebronnen, omdat algemeen wordt aangenomen dat op langere termijn de bijdrage hiervan zeer aanzienlijk zal zijn. Recent nog heb ik beslist om voor 2007 eenmalig extra middelen voor een bedrag van 870.000 euro te voorzien voor investeringen in fotonvoltaïsche zonnepanelen. Met het oog op het realiseren van de doelstellingen voor 2010 daarentegen, zal het aandeel fotonvoltaïsche elektriciteit echter zeer beperkt blijven.
- Wat waterkracht betreft, zijn de mogelijkheden in Vlaanderen de facto beperkt door het geringe verval op de waterlopen. Andere vormen van hydro-energie via getijden en golfslag staan nog in een ontwikkelingsstadium.
- Wat windenergie op land betreft, heb ik in samenspraak met collega Dirk Van Mechelen, de omzendbrief voor de inplanting van windturbines geactualiseerd. Het relatieve aandeel van windenergie in de totale productie van groene stroom in Vlaanderen is immers gedaald tot 20%. Windenergie heeft in Vlaanderen nog een potentieel, en de actualisatie van de omzendbrief was noodzakelijk om de geïdentificeerde knelpunten te verhelpen.
- De vierde pijler is biogas en biomassa. Uit de samenlezing van bovenstaande elementen moge duidelijk blijken dat deze stromen, in elk geval op korte en middellange termijn, een zeer belangrijk aandeel zullen blijven uitmaken van de groenestroomproductie in Vlaanderen. Biogas en biomassa worden verkregen uit vergistingsprocessen, als afval of bijproduct van een industrieel proces of in de vorm van energieteelten. De eerste twee filières hebben een sterke groei gekend over de jongste jaren, maar inherent zijn ze ook beperkt qua productiemogelijkheden. De aanwending van energieteelten uit Vlaanderen voor de productie van groene stroom is op vandaag nog beperkt tot een aantal kleinschalige projecten. Het is bijgevolg ondenkbaar om de doelstellingen van de Vlaamse Regering te halen zonder import van biomassa.

Wat nu de concrete vraag betreft, herhaal ik dat ik voorstander ben van een internationaal certificeringssysteem voor palmolie. Dit kan verschillende vormen aannemen. De eerste mogelijkheid ('chain of custody') is bekend uit de soja-wereld. Daar worden de stromen genetisch gemanipuleerde en niet-gemanipuleerde soja fysiek uit elkaar gehouden door 'tracking and tracing'. Een tweede variant ('massabalans') is die uit de wereld van duurzaam (FSC) houtzaagsel. Daar worden duurzaam en niet-duurzaam fysiek gemengd, maar administratief gescheiden. De derde variant ('certificatenhandel') is bekend uit de groenestroomwereld. Daar zijn het fysieke product en het certificaat volledig ontkoppeld, en heeft de consument de garantie dat wat hij koopt, ook daadwerkelijk aan de markt is toegevoegd. De besprekingen over deze certificeringssystemen zijn nog lopende. Ik heb mijn administratie opdracht gegeven om deze materie op te volgen, zodat we tijdig op Vlaams niveau de gepaste maatregelen kunnen nemen om ons in te schakelen in een internationaal certificeringssysteem. Ondertussen willen we toch al enkele maatregelen nemen om te vermijden dat de steun toegekend via de groenestroomcertificaten aanleiding geeft tot extra CO₂-emissies buiten Vlaanderen. Het is immers zo dat de productie van deze plantaardige olie of andere biomassastromen soms heel wat voorbehandelingsenergie vergt. Om de netto productie van groene stroom te berekenen en hierop

gebaseerd de hoeveelheid toegekende groenestroomcertificaten, zullen we expliciet rekening houden met de aard van deze voorbehandelingsenergie. Voor het deel van de groenestroomproductie dat overeenkomt met het energieverbruik tijdens de voorbehandeling en het transport van de biomassa worden geen groenestroomcertificaten toegekend, tenzij het op een CO₂-neutrale wijze gebeurt. Gezien het relatief grote belang van de voorbehandelingsenergie bij de bepaling van de toegekende steun, kunnen we op die wijze, en in afwachting van internationale systemen, onze steun oriënteren naar projecten waarbij een duurzamer herkomst van de palmolie kan worden aangetoond. Het Vlaamse gewest is op deze manier de eerste regio in Europa die bij de steuntoekenning voor groenestroomproductie expliciet rekening houdt met de totale CO₂-emissies vanaf de teelt van de biomassa in het land van herkomst tot de groenestroomproductie-installatie in Vlaanderen.

Een ontwerpbesluit dat deze CO₂-aspecten integreert in de toekenningsregels van de groenestroomcertificaten, is op 2 maart 2007 goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

De andere duurzaamheidsaspecten, naast de CO₂-emissies, zullen zoals hoger vermeld in het internationale kader opgevolgd worden, aangezien hiertoe ook een internationaal controlemechanisme vereist is.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 94
van 9 februari 2007
van **JAN PEUMANS**

Renovatiepremie - Overleg met bouwsector

Naar aanleiding van de principiële goedkeuring van het ontwerpbesluit betreffende de renovatiepremie liet ook de Bouwunie een reactie optekenen.

Uit een enquête binnen de sector bleek immers dat 83 % van de respondenten tegen de toekenning van de premie aan particulieren is voor werken die ze zelf uitvoeren aan de woning.

De Bouwunie vreest voor een “subsiëring van zwartwerk” wanneer men ook toelaat dat enkel de aankoop van de bouwmaterialen in aanmerking komt voor een premie. De vraag rijst hoe men kan achterhalen door wie het werk werd uitgevoerd.

Naar ik verneem, heeft de Bouwunie de minister in kennis gesteld van deze bekommernissen.

1. Heeft er reeds overleg plaatsgevonden tussen de minister en de Bouwunie? Wanneer en met welke resultaten?
2. Op welke manier en met welke concrete maatregelen komt de minister tegemoet aan de hierboven geschetste bekommernissen van de sector?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 94 van 09 februari 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Over het tot stand komen van de renovatiepremie is er officieel overlegd met de bouwsector via het Vlaams Bouwoverlegcomité en informeel overlegd met onder andere de Bouwunie. Als gevolg van het overleg is beslist dat de particulier die een renovatiepremie aanvraagt op basis van aankoopfacturen, een schriftelijke verklaring zal moeten ondertekenen waarin hij/zij bevestigt dat hij/zij de renovatie zelf heeft uitgevoerd.
2. Het ontwerpbesluit betreffende de renovatiepremie voorziet dat de aanvrager minimaal voor 10.000 euro (exclusief BTW) aan facturen moet kunnen voorleggen bij zijn of haar aanvraag voor de renovatiepremie. Het kan gaan om facturen van geregistreerde aannemers en om aankoopfacturen van materialen, voor doe-het-zelvers.
De renovatiepremie wordt berekend op basis van de door de aanvrager ingediende geldige facturen. In het geval waar er enkel aankoopfacturen van materialen zijn, worden er geen werkuren gesubsidieerd, maar wordt alleen een deel van de kosten voor het materiaal terugbetaald. De kans op “zwartwerk” bestaat zowel in het geval van uitvoering door een aannemer als in het geval van uitvoering door een doe-het-zelver. In de regeling van de renovatiepremie is het quasi onmogelijk om garanties in te bouwen die dergelijke wanpraktijken zouden uitsluiten. Bovendien is de organisatie van de controle op zwartwerk een federale bevoegdheid. Toch heeft de ondertekening van een schriftelijke verklaring door de aanvrager/doe-het-zelver als doel fraude zo veel als mogelijk te vermijden.
Met het ontwerpbesluit wordt beoogd dat wie wel handig is maar het financieel niet zo breed heeft, ook de kans moet krijgen om de eigen woning conform en kwaliteitsvoller te maken. Door de renovatiepremie ook toe te kennen aan doe-het-zelvers wordt gemikt op een groter bereik en zal allicht een groter deel van het woningbestand verbeterd worden. Het Vlaamse woonbeleid toont hier bijzondere aandacht voor de meest behoeftige kandidaat-verbouwers.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 62
van 10 januari 2007
van **HELGA STEVENS**

De Lijn Gent - Busroutes

De aanleiding van deze vraag is de situatie in Gent waar De Lijn besliste om een aantal lijnen een andere route te geven, met zeer negatieve gevolgen voor de leefbaarheid van een bepaalde straat en wijk (Tentoonstellingslaan in de Muinckparkwijk).

Er zou in dit verband een negatief advies geweest zijn van de dienst Mobiliteit van de stad Gent wat betreft de doortocht van de bijkomende lijnen, de 50-lijnen, door de Tentoonstellingslaan.

Uit een brief van De Lijn aangaande deze problematiek blijkt duidelijk dat tijdswinst de belangrijkste reden was om de route te wijzigen:

“Uit deze studie is ondermeer gebleken dat onze bussen kampen met structurele doorstromingsproblemen en bijhorende vertragingen op het traject via de Sint-Lievenspoort. Op basis van deze conclusies hebben onze diensten naar alternatieve oplossingen gezocht. Na analyse van alle elementen hebben wij besloten opnieuw een eenduidige reisweg tussen Zuid en Sint-Pietersstation door te voeren.”

Door deze beslissing worden echter meer geschikte brede doorstromingswegen verlaten voor woonwegen. Deze woonwegen lijken niet geschikt om dergelijke doorstroming van autobussen te verwerken met zeer negatieve gevolgen voor de leefbaarheid en de verkeersveiligheid.

1. Welke regelgeving, beslissingen, instanties, adviezen,... dient De Lijn dwingend op te volgen als zij haar lijnen uitstippelt of wijzigt?
2. a) Welke verschillende mogelijkheden staan open voor de burgers, lokale overheden,... om in te gaan tegen een beslissing van De Lijn?
b) Zijn deze “beroepsmogelijkheden” volgens de minister afdoende?
3. Kan de lokale of Vlaamse overheid De Lijn verplichten om bepaalde routes te wijzigen?
4. Is de minister op de hoogte van de problematiek in de Tentoonstellingslaan? Onderschrijft zij de beslissing van De Lijn terzake?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 62 van 10 januari 2007

van **HELGA STEVENS**

1. De Lijn dient te voldoen aan de regelgeving vervat in de decreten betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en het decreet betreffende de mobiliteitsconvenants en de besluiten van de Vlaamse Regering die eraan uitvoering geven, waaronder het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de exploitatie en tarieven van de VVM – De Lijn.
2. a) De Lijn voorziet vooreerst in een klachtenprocedure, die is afgestemd met de Vlaamse Ombudsman. Daarnaast bestaan er in elke entiteit van De Lijn, dus ook in Oost-Vlaanderen, adviesraden waarin het brede maatschappelijke middenveld is vertegenwoordigd en waarin de dienstverlening van De Lijn op regelmatige basis wordt besproken. Tenslotte volgt De Lijn de procedures voorzien inzake basismobiliteit en mobiliteitsconvenants en waarin elke nieuwe lijn of belangrijke wijziging aan het aanbod wordt voorgelegd aan de provinciale openbaar vervoercommissie (zie verder onder 3.)

b) Ik meen dat de inspraak van burgers en lokale besturen met deze procedures gewaarborgd wordt.
3. Elke nieuwe lijn of belangrijke wijziging aan het aanbod in het kader van netmanagement of basismobiliteit wordt voorgelegd aan een openbaar vervoercommissie, waarbij een onafhankelijke auditor aan de minister van mobiliteit adviezen uitbrengt over het openbaar vervoer. De betrokken gemeentebesturen zetelen in deze openbaar vervoercommissie en hebben hier inspraak, ook wat betreft de reismogelijkheden van de openbaar vervoerlijnen. Er wordt tevens advies gevraagd aan de Bond Trein-, Tram- en Busgebruikers.
Afhankelijk van het advies van de auditor, kan de minister van mobiliteit vragen om het project bij te sturen.
4. In mei 1998 werd het project netvernieuwing Gent opgestart. Eén van de deelprojecten was het creëren van een gemeenschappelijke reismogelijkheid van de lijnenbundel '7' en '50' via de Tentoonstellingslaan aangezien dit de vlotste verbinding kon verzekeren tussen Gent Sint-Pietersstation en Gent Zuid.

Vanaf juni 2001 werden de 50-lijnen omgeleid via de Sint-Lievenslaan en de Sint-Lievenspoort naar aanleiding van de vraag van het Comité S.O.S. Muinkparkwijk.

Sinds geruime tijd voert De Lijn controles uit in Gent en omgeving naar de bezettingsgraden op de voertuigen en de werkelijke rittijden. Deze gegevens gebruikt De Lijn om haar dienstverlening te optimaliseren, de kwaliteit ervan te controleren en, indien nodig, in te spelen op mogelijke verschuivingen van reizigersgroepen. De resultaten van deze onderzoeken worden tevens aangewend om er over te waken dat de beschikbaar gestelde middelen maximaal worden benut in het belang van de reizigers.

Na een grondige studie van de rittijd is gebleken dat de reismogelijkheid via de Sint-Lievenspoort niet alleen een meerrittijd van 4 minuten per richting veroorzaakte, maar ook de betrouwbaarheid van de dienstregeling verminderde door de structurele files aan de Sint-Lievenspoort. Aangezien de 50-lijnen een interstedelijke verbinding dienen te realiseren, is het dan ook noodzakelijk voor de tevredenheid van de reizigers dat de snelste reismogelijkheid wordt gevolgd.

Toen de 50-lijnen via de Sint-Lievenspoort reden, werden deze niet gebruikt door de reizigers die gebruik maakten van de verbinding Sint-Pietersstation – Zuid gezien de langere reistijd en de onbetrouwbare dienstregeling.

Op basis van deze conclusies is naar alternatieve oplossingen gezocht. Na analyse van alle elementen is besloten opnieuw een eenduidige reisweg tussen Zuid en Sint-Pietersstation door te voeren. Tot op heden heeft De Lijn hierop hoofdzakelijk positieve kritiek over ontvangen, ook van inwoners uit de Muinparkwijk.

Naast de kwaliteitsverbetering voor de reizigers van de 50-lijnen inzake doorstroming (reissnelheid en betrouwbaarheid) is er het bijkomend element om deze wijziging te rechtvaardigen dat de 50-lijnen als ontubbeling dienen voor de bussen van de lijnenbundel '7', die ondanks de inzet van gelede bussen in de spits zwaar bezet zijn.

's Morgens is er op de lijnenbundel '7' een zware bezetting vanuit Gent Sint-Pietersstation naar Gent Zuid. De reizigers kunnen dankzij de 50-lijnen gespreid worden over meerdere bussen aangezien de 50-lijnen 's morgens vooral reizigers aanvoeren richting Gent Sint-Pietersstation en bijgevolg als versterking kunnen fungeren voor de lijnenbundel '7' richting Gent Zuid. 's Avonds geldt deze redenering voor de relatie Gent Zuid naar Gent Sint-Pietersstation. Hierdoor wordt er aan de reizigers tussen Zuid en Sint-Pietersstation een beter comfort aangeboden.

De hierboven vermelde elementen maakten het mogelijk om, sinds 1 september 2005, gedurende de spitsuren een aantal versterkingsritten op de lijnenbundel 7 te schrappen. Het aantal geschrapte doortochten is, gedurende de spitsuren, nagenoeg in overeenstemming met het aantal bijkomende doortochten, waardoor de benodigde capaciteit gewaarborgd kan blijven. Gedurende de daluren hebben de lijnen 55 en 58 een uurfrequentie, waardoor het aantal extra doortochten per uur beperkt blijft tot vier. In het weekend ligt het aantal doortochten nog lager.

Ondertussen is de reizigersgroei dermate gestegen dat De Lijn, indien deze lijnen uit de Tentoonstellingslaan worden verwijderd, toch verplicht zou zijn om bijkomende busritten te laten rijden om de nodige capaciteit te verzekeren tussen Gent Sint-Pietersstation en Dampoort.

Met deze maatregelen heeft De Lijn een nuttig compromis gevonden tussen de belangen van haar reizigers enerzijds en de leefbaarheid van de Tentoonstellingslaan en omgeving anderzijds.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 68
van 24 januari 2007
van **MARK DEMESMAEKER**

De Lijn - Zwartrijders

Geregeld voert de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn controles uit om “zwartrijders” op te sporen.

1. Hoeveel controles werden er in de loop van het jaar 2006 uitgevoerd om eventuele “zwartrijders” op te sporen (overzicht per provincie)?
2. Hoeveel zwartrijders werden er effectief betrapt (overzicht per provincie)?
3. Wat is de opbrengst van de hele operatie (overzicht per provincie)?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 68 van 24 januari 2007

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Aantal controles

Entiteit	Aantal controles
Antwerpen	43.421
Oost-Vlaanderen	8.568
Vlaams-Brabant	10.716
Limburg	5.006
West-Vlaanderen	3.824
Tot. entiteiten	71.535

2. Aantal betrapte zwartrijders

Entiteit	Aantal PV
Antwerpen	11.992
Oost-Vlaanderen	3.312
Vlaams-Brabant	1.156
Limburg	649
West-Vlaanderen	1.049
Tot. entiteiten	18.158

3. Opbrengst

Entiteit	Opbrengst
Antwerpen	292.448,80 €
Oost-Vlaanderen	85.961,88 €
Vlaams-Brabant	18.830,23 €
Limburg	8.528,32 €
West-Vlaanderen	24.351,77 €
Tot. entiteiten	428.994,52 €

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 71
van 24 januari 2007
van **JAN PEUMANS**

Masterplan Antwerpen - Tramlijnen

In het kader van het Masterplan Antwerpen wordt er voorzien in de uitbreiding van een aantal tramlijnen.

Ook voor verschillende andere Vlaamse steden lopen er dossiers voor uitbreiding van bepaalde tramlijnen.

1. Welke zijn precies de globale plannen voor uitbreiding van tramlijnen voor zowel Antwerpen, Gent als de Vlaamse Kust?

Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven met bijbehorende tijdslijn en financieringswijze?

2. Welke haalbaarheidsstudies werden voor deze projecten gemaakt? Graag ontvang ik hiervan de afschriften.
3. Welke kredieten werden er uitgetrokken voor elk van deze projecten? Graag een gedetailleerd overzicht.
4. Welke extra investeringen werden er vanaf 2000 gedaan voor vrije bus- en trambanen? Graag een overzicht met vermelding van locatie en financieringswijze.
5. Op welke wijze werd/wordt het effect van deze ingrepen geëvalueerd?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 71 van 24 januari 2007

van **JAN PEUMANS**

1. Concrete (snel)tramprojecten – nieuwe lijnen of uitbreiding van bestaande lijnen - zijn door De Lijn reeds geformuleerd in het kader van:

- Het Masterplan Antwerpen
- Het Pegasusplan Antwerpen
- Het Pegasusplan Oost-Vlaanderen
- Het Spartacusplan voor Limburg

Het toekomstplan voor het openbaar vervoer in West-Vlaanderen is op dit ogenblik nog aan afronding toe.

De projecten in het kader van het Masterplan Antwerpen worden in twee fasen gerealiseerd, te starten in 2007, overeenkomstig de planning voorzien in de beslissing van de Vlaamse regering.

De Pegasusplannen zijn opgesteld met uitvoering tegen ten laatste 2025 als perspectief.

Het Spartacusplan voorziet volledige realisatie tegen 2015.

Het overzicht van de tramprojecten die voorkomen in bovenvermelde plannen, wordt in bijlage 1 gegeven. Enkel de financiering van al de projecten die opgenomen zijn in de regeringsbeslissing van 16 februari 2007 is bepaald.

Op 16 februari 2007 besliste de Vlaamse Regering over de alternatieve financiering van de investeringen van De Lijn en de oprichting van Lijninvest.

De tramprojecten die opgenomen worden in Lijninvest zijn:

- Pegasusplan Antwerpen: in gebruikname premetro + verbinding P&R Wommelgem (81 mln. euro)
- Pegasusplan Gent: uitbreiding Zwijnaarde dorp (11,6 mln. euro)
- Spartacus: eerste as Hasselt-Maastricht (55 mln. euro)

Voor deze tramlijnen bedraagt de geraamde bijkomende exploitatiedotatie, te voorzien voor de beschikbaarheidsvergoeding:

2007: 0 euro

2008: 1.198.000 euro

2009 (tot 2038): 15.274.000 euro

2. De openbaar vervoerprojecten uit het Masterplan Antwerpen zijn gebaseerd op behoeftenstudies die zijn uitgevoerd door Dimarso enerzijds en onderzoek door de TV SAM anderzijds.

Het Pegasusplan Antwerpen, dat voortbouwt op het Masterplan door verdere uitbreiding naar een tweede gordel van randgemeenten, is onderbouwd door een kwalitatieve marktstudie gevalideerd door onderzoek van Langzaam Verkeer.

Het Pegasusplan Oost-Vlaanderen is onderbouwd door de ‘openbaar vervoerstudie regio Gent’, in opdracht van De Lijn uitgevoerd door de combinatie van studie bureaus Tritel en Goudappel Coffeng.

Het Spartacusplan is dan weer onderbouwd door de Stimulistudie uitgevoerd door de tijdelijke vereniging Tritel – Holland Railconsult. De eerste as maakt op dit ogenblik het voorwerp uit van technische studies door Goudappel Coffeng. Een socio-economische potentiëstudie is uitgevoerd door IMOB / Hogeschool Verkeerskunde. Voor de globale technische studie loopt een marktbevraging.

Het in opmaak zijnde toekomstplan voor het openbaar vervoer West-Vlaanderen is gebaseerd op een studie van Tritel en, specifiek wat de kusttram betreft, op onderzoek door de combinatie Traject – Holland Railconsult – AGV in opdracht van De Lijn.

Uiteraard worden de projecten in termen van uiteindelijk tracé en exploitatie getoetst aan enerzijds de regels en criteria en anderzijds de vraag naar potentiëlonderzoek, opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering betreffende het netmanagement. Het spreekt vanzelf dat daar – naast doorrekening via het aan het openbaar vervoer aangepaste Multimodaal Verkeersmodel - in vele gevallen nog veldonderzoek bij te pas zal komen.

Een aantal studies werden u reeds overgemaakt. De andere studies zullen we u ter beschikking stellen.

3. De studies waarnaar is verwezen, werden tot nog toe gedragen op het reguliere budget van De Lijn (middelen kapitaalsubsidie), wanneer ze door De Lijn werden geïnitieerd.
 - de studies voor uitwerking van de tramprojecten in het kader van het Masterplan Antwerpen, , verlopen via de structuur Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel – studiesyndicaat TV SAM;
 - de “Openbaar Vervoerstudie regio Gent” is gefinancierd op begrotingsartikel 81.02 voor een bedrag van 476.565,93€;
 - de studie “Uitgebreide tramlijn 4 Zwijnaarde” is gefinancierd op begrotingsartikel 51.11 voor een bedrag van 284.641,71€
 - de voorbereidende studie “Spartacus-Spoorinfrastructuur Limburg” is gefinancierd op begrotingsartikel 51.11 voor een bedrag van 233.637,00€;
 - de “Toekomststudie Kusttram” is gefinancierd op begrotingsartikel 51.11 voor een bedrag van 59.745,00€.Voor de financiering van de tramprojecten verwijs ik naar vraag 1.
4. Voor de investeringen inzake vrije busbanen willen wij verwijzen naar het investeringsprogramma van het Agentschap Infrastructuur.
De tussen 2000 en 2006 vastgelegde projecten van trambaanverlenging of aanleg van tram- en busbeddingen – ten laste van De Lijn - worden opgenomen in bijlage 2.
5. Het effect van de ingrepen wordt op projectbasis geëvalueerd, volgens de noodwendigheden en criteria, zoals afgesproken door de wegbeheerder en De Lijn (op entiteitsniveau). Voor de hand liggende criteria zijn:
 - de trajectsnelheid van het openbaar vervoer op de betrokken wegvakken, zoals objectief meetbaar a.h.v. congestiemetingen en/of loggingonderzoek
 - de verbeterde regelmaat van het openbaar vervoer
 - de wijzigingen in modal split

BIJLAGE

1. Overzicht tramprojecten
2. Meerjarenprogramma 200-2006

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/71/antw.071.bijl.001.doc

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2006-2007/VAN_BREMPT/71/antw.071.bijl.002.xls

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 79
van 1 februari 2007
van **MIEKE VOGELS**

De Lijn Antwerpen - Traject Metropolis-Sportpaleis

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 24 van 29 september over de indienstname van het tramtraject Metropolis - Sportpaleis (Websitebulletin, publicatiedatum 22-01-2007) deelt de minister mee dat dit wordt onderzocht in het kader van netmanagement en dat verschillende scenario's worden onderzocht. De piste van een lijn "3B" van Sportpaleis naar Linkeroever of Zwijndrecht blijkt echter niet ideaal, zowel omwille van infrastructurele beperkingen als omwille van reizigerspotentieel. De nieuwe tramlijn 5 (Deurne W. Saerensplein - Linkeroever) zorgt immers nu al voor een ontubbeling van lijn 3 tussen Schijnpoort en Linkeroever, aldus de minister.

1. Welke scenario's worden momenteel onderzocht in het kader van de ingebruikname van het tramtraject Metropolis-Sportpaleis?
2. Wanneer wordt er een beslissing genomen met betrekking tot de lijn die het tramtraject Metropolis-Sportpaleis zal bedienen?
3. Wanneer zal deze bediening er effectief zijn? Deze bediening werd reeds beloofd aan het toenmalige college van burgemeester en schepenen toen de vergunning voor Punt aan de Lijn werd afgeleverd.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 1 februari 2007

van **MIEKE VOGELS**

- 1 en 2. Zopas werd door mij de knoop doorgemaakt met betrekking tot de ingebruikname van de sporen tussen de Minister Delbekelaan en Metropolis. Er wordt in het najaar van 2007 (eind oktober is de richtdatum) een nieuwe tramlijn ingericht, tram 6 die Metropolis zal verbinden met de Olympiadepoort (kruispunt Jan Van Rijswijcklaan- VIIde Olympiadelaan) via ondermeer het Sportpaleis, het centraal station, het provinciehuis en het bouwcentrum.

Tram 6 die op zijn traject heel wat attractiepolen bedient, wordt een echte 'evenementenlijn' met bediening van Metropolis, Sportpaleis, omgeving centraal station met Zoo, Elizabethzaal, Diamantmuseum, Aquatopia en UGC cinema, Antwerpen Expo en sportcentrum Beerschot.

Voor infrastructuurprojecten in het noorden van Antwerpen, voorzien in het Masterplan fase 1, wordt de nieuwe tramlijn 6 een belangrijke 'Minder-Hinder-lijn'. Om de verkeershinder te omzeilen, kunnen automobilisten uit het noorden van Antwerpen aan Metropolis overstappen op tram 6, die hen vlot naar het centrum voert.

Op de nieuwe tramlijn rijden uitsluitend comfortabele en toegankelijke hermelijntrams, 9 in totaal. En 37 chauffeurs zorgen voor een vlotte dienstverlening. De kostprijs voor de realisatie van het project bedraagt 4 mio euro (exploitatie-, infrastructuur- en communicatiekost ingerekend). De jaarlijkse exploitatiekost komt neer op ongeveer 3,5 miljoen euro en wordt gedragen door het budget netmanagement.

3. De richtdatum is eind oktober 2007

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 81
van 7 februari 2007
van **JAN PEUMANS**

"Versnellingsstarief" Nederland - Overleg - Impact

Terwijl Vlaanderen volop in de verdediging is tegen de Nederlandse aanvallen betreffende de invoering van een wegenvignet, heeft men in Vlaanderen nauwelijks weet van de Nederlandse plannen om een specifiek toltarief in te voeren. Het betreft hier niet de kilometerheffing die in de media kwam en die Nederland wil invoeren vanaf 2012, maar de "versnellingsheffing" of beter "het versnellingsstarief".

In het voorjaar van 2006 werd door de regering-Balkenende een wetsvoorstel ingediend tot wijziging van de wet op de bereikbaarheid en de mobiliteit. Deze wetswijziging beoogt de invoering van een versnellingsstarief (voluit: "Wijziging van de Wet bereikbaarheid en mobiliteit in verband met invoering van een versnellingsstarief en verbetering van de uitvoerbaarheid", zie wetsvoorstel 30615).

Het betreft "een nieuw financieringsinstrument om infrastructuurprojecten versneld aan te leggen" (Stuk 30 615/nr. 3, p. 2). De opbrengsten van deze heffing dienen in essentie om infrastructurele projecten versnel uit te voeren: "De kosten van de aanleg zelf zijn reeds financieel gedekt, maar de middelen daarvoor zouden later beschikbaar komen dan gewenst. Om eerder met de aanleg te kunnen beginnen, zijn eerder financiële middelen nodig. Daarvoor dient het versnellingsstarief." (Stuk 30 615/nr. 3, p. 5).

De opbrengst van een versnellingsstarief zal worden aangewend voor infrastructurele projecten, zoals de aanleg, het beheer en het onderhoud van de betrokken weg en ook voor flankerende maatregelen. De Nederlandse overheid, een provincie, een gemeente of een wegbeherend waterschap, kan voor een weg die zij in haar beheer heeft, overgaan tot infrastructuurwerken en daarna personenwagens en vrachtwagens een versnellingsstarief laten betalen om deze werken te bekostigen. De heffing stopt wanneer de netto-opbrengst ervan voldoende is om de kostprijs van de maatregelen of de uitgevoerde werken te betalen. De tarieven zouden komen op ongeveer 1 euro per passage voor personenwagens en 3 euro voor vrachtwagens.

Deze maatregel is er in afwachting van de vermelde kilometerheffing. Deze zal worden gecompenseerd door een belastingverlaging. [De toelichting stipuleert: "Gelijktijdig worden de vaste autobelastingen (deels) afgeschaft (motorrijtuigenbelasting (MRB) en belasting van personenauto's en motorrijwielen (BPM)). Alle weggebruikers gaan samen niet méér betalen, maar anders." Stuk 30 615/nr. 3, p.2]. Het is niet duidelijk of de versnellingsheffing zal worden gecompenseerd, maar door een dergelijke maatregel loopt elke Belgische automobilist of vrachtwagenchauffeur het risico om gelijk waar in Nederland te moeten betalen voor de werken die werden uitgevoerd.

Gezien de dreigingen van Nederland m.b.t. het Vlaams wegenvignet, kan men de vraag stellen of deze maatregel geen inbreuk betekent op het vrij verkeer van goederen, diensten en kapitaal en dus gecatalogeerd kan worden als een verstoring van de vrije interne marktwerking van de Europese Unie.

1. Is de minister op de hoogte van het betrokken wetsvoorstel van de Nederlandse Regering?
2. Heeft Nederland overleg gepleegd over de mogelijke invoering van deze heffing? Welke contacten hebben de omliggende landen (o.m. Duitsland) gehad bij de invoering van deze taks?
3. Aangaande het wegvignet is een quickscan gebeurd (Handelingen C65 van 16 januari 2007, blz. 1-13).

Welke aanbevelingen stonden in de quickscan inzake het al dan niet leggen van contacten met de aangrenzende landen?

4. Betekent een dergelijke éézijdige invoering van een versnellingstarief bijkomende lasten voor onder meer de Belgische transportsector, en bovendien een inbreuk op het vrij verkeer van goederen en diensten, en kan het bijgevolg een concurrentienadeel opleveren dat men kan bestempelen als een inbreuk op de vrije werking van de Europese interne markt?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 81 van 7 februari 2007

van **JAN PEUMANS**

- 1-2. Ja, ik ben op de hoogte van de beleidsinitiatieven van de vorige Nederlandse Regering. Op het Benelux-overleg van 26 september 2006 is er op ambtelijk niveau een toelichting gegeven bij de Nederlandse aanpak met betrekking tot Anders Betalen voor Mobiliteit. Verder waren er geen contacten tussen Nederland en België. Over de verdere internationale contacten bleek uit de toelichting van de Nederlandse administratie dat er enkel met het Verenigd Koninkrijk en Finland werd verkend of er eventuele vormen van samenwerking mogelijk zijn.
3. De Quicksan Wegenvignet had als doelstelling een overzicht te geven van de bestaande tolheffingsystemen en er werd niet specifiek ingegaan op het belang van overleg met buurlanden bij invoering van een prijsingsmechanisme voor het wegennet. Wel wordt de nadruk gelegd op overleg tussen de drie gewesten om, indien het wordt ingevoerd, tot één heffingssysteem voor het hele land te komen. Het belang van communicatie, en hieronder verstaan we zowel informeren van de burger als overleg met de buurlanden, wordt wel benadrukt bij de evaluatie van de invoering van het Maut-systeem in Duitsland.
4. Er zijn geen specifieke richtlijnen die toezien op tolheffing in relatie tot personenvervoer. Voor personenvervoer wordt teruggevallen op de bepalingen in het EG-Verdrag zelf, waarbij de redelijkheid, proportionaliteit en eenvoudige toegankelijkheid sleutelbegrippen zijn. De Nederlandse Regering gaat er van uit dat de invoering van een versnellingsstarief op zich, voor de Europese Commissie geen problemen zal opleveren. De maatregelen zullen hoe dan ook nog voor het onderzoek van de Europese Commissie moeten voorgelegd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 84
van 9 februari 2007
van **SVEN GATZ**

Omruiling van nummerplaten - Administratie procedure (2)

Het omruilen van de autonummerplaat voor een abonnement van “De Lijn” kan een succes genoemd worden. Ruim 45.000 mensen zouden reeds de stap gezet hebben om de autonummerplaat in te ruilen voor een abonnement op het openbaar vervoer. In tijden waar we met onze neus op de klimaatproblematiek geduwd worden, kunnen we dit alleen maar toejuichen.

Het wegwerken van de administratieve rompslomp om een abonnement te verkrijgen in ruil voor de nummerplaat lijkt een minder succesvol verhaal te zijn. Ter zake stelde ik reeds verschillende vragen.

In haar antwoord op mijn laatste schriftelijke vraag over dit onderwerp (vraag nr. 8, zittingsjaar 2006-2007, Websitebulletin publicatiedatum 07-12-2006) kondigde de minister aan dat tegen begin 2007 mensen die hun kentekenplaat willen inruilen voor een gratis abonnement, niet langer een attest van gezinssamenstelling of een schrappingbewijs zouden moeten voorleggen.

Naar ik verneem, zou de rompslomp echter nog niet van de baan zijn, ook al zijn we inmiddels februari 2007.

1. Klopt het inderdaad dat men nog steeds een attest van gezinssamenstelling en een schrappingbewijs moet voorleggen bij het inruilen van een autonummerplaat?

 Zo ja, wat is de oorzaak van die blijvende administratieve overlast?

2. Welke initiatieven zal de minister ter zake op korte tijd nemen?
3. Wanneer zal de gegevensuitwisseling met DIV (Dienst voor de Inschrijving van Voertuigen) en het Rijksregister effectief van start gaan?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 84 van 9 februari 2007

van **SVEN GATZ**

1. Ja, tot op heden dient men nog steeds een attest van gezinssamenstelling en een schrappingbewijs voor te leggen bij het inruilen van een nummerplaat.

Het protocol tussen De Lijn en het DIV werd gefinaliseerd, en is nu ondertekend.

2. In het protocol is een gegevensuitwisseling met het DIV voorzien. Tijdens een testperiode (dubbellopen van de oude werkwijze met de nieuwe), zal nagegaan worden of het attest van gezinssamenstelling en het schrappingbewijs niet langer dient te worden voorgelegd bij de aanvraag van een DINA-abonnement.
3. Afhankelijk van de testen, zal bekeken worden wanneer de administratieve vereenvoudiging mogelijk wordt.

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
21	24.01.2007	J. Sauwens	Landbouw - Inkomensevolutie	5
22	24.01.2007	E. Glorieux	Overdracht Plantentuin Meise - Stand van zaken.....	9
23	31.01.2007	L. Vissers	Bescherming van klokkenluiders - Meldingen	13
24	07.02.2007	K. Callens	Witblauwe dubbeldoelkoeien - Erkenning als streekproduct.....	15
25	07.02.2007	E. Glorieux	Omschakeling kistkalveren-groepshuisvesting - Stand van zaken	19
26	07.02.2007	K. Van den Heuvel	"Vlaanderen in actie" - Territorial review	23
27	07.02.2007	E. Matthijs	Varkenshouderij - Screening ziekenhuisbacterie.....	25
28	09.02.2007	L. Sannen	Marktoverschotten groenten en fruit - Bestemming.....	27
F. MOERMAN, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
19	24.01.2007	E. Glorieux	Overdracht Plantentuin Meise - Stand van zaken.....	33
20	31.01.2007	L. Vissers	Bescherming van klokkenluiders - Meldingen	35
21	01.02.2007	J. Peumans	Opleidings- en adviessubsidies KMO - Inspectieresultaten	37
22	01.02.2007	J. Schauvliege	Regionale sociaal-economische structuur - Financiering	43
24	07.02.2007	J. Loones	Innovatiecentrum West-Vlaanderen - Werking.....	47
25	14.02.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse economische vertegenwoordigers - Evaluatie.....	51
26	16.02.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Finexpo - Regionale verdeling kredieten	53
F. VANDENBROUCKE, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
70	10.01.2007	P. Ceysens	Arbeidsbemiddeling - Sluitende aanpak	603
71	10.01.2007	M. Demesmaeker	PWA Drogenbos-Linkebeek-St.-Genesius-Rode - Taalgebruik	607
74	12.01.2007	J. Laurys	Vacaturemarkt - Analyse	611
78	19.01.2007	V. Heeren	Centra voor leerlingenbegeleiding - Profiel.....	57
79	23.01.2007	V. Heeren	Verandering van school of studierichting tijdens schooljaar - Cijfers	59
80	23.01.2007	K. Helsen	Onderwijspersoneel - Pensionering om gezondheidsredenen	63
81	24.01.2007	V. Heeren	Sociaal problematisch gedrag op school - Stand van zaken.....	67
82	24.01.2007	P. Ceysens	Databank financiering hoger onderwijs - Stand van zaken.....	69
83	24.01.2007	V. Heeren	Pesten op school - Onderzoek - Aantal meldingen	73

84	24.01.2007	S. Gatz	Imamopleiding - Stand van zaken.....	79
85	24.01.2007	M. Dillen	Tewerkstelling gehandicapten - Initiatieven.....	83
86	26.01.2007	C. Berx	Secundair onderwijs - Ongekwalificeerde uitstroom.....	87
87	26.01.2007	M. van den Abeelen	Schildersopleiding - Opwaardering.....	91
88	31.01.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Gemeentelijke basisschool St.-Genesius-Rode - Inschrijvingsstop.....	95
89	31.01.2007	K. Helsen	Spijbelacties - Stand van zaken.....	615
90	31.01.2007	L. Vissers	Bescherming van klokkenluiders - Meldingen.....	97
91	31.01.2007	D. De Cock	www.ond.vlaanderen.be/vereenvoudiging - Evaluatie.....	99
92	01.02.2007	A. Michiels	Schooldirecteurs - Mandaatsysteem.....	101
93	01.02.2007	J. De Meyer	Deeltijds beroepssecundair onderwijs - Evaluatie.....	103
94	06.02.2007	J. Schauvliege	Regionale sociaal-economische structuren - Financiering.....	109
95	07.02.2007	H. Crevits	Opleidingscheques voor werknemers - Stand van zaken.....	113
98	07.02.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Overlegplatform Randgemeenten - Actoren.....	621
99	09.02.2007	A. Hoebeke	Jongeren uit gesloten instellingen - Opleiding en werk.....	123
100	09.02.2007	S. Gatz	Fietsroutenetwerk West-Brabant - Stand van zaken.....	125
101	14.02.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Leerlingcijfers gemeenschappen - Stand van zaken.....	129
102	16.02.2007	R. Voorhamme	Onderwijspersoneel - Politiek verlof.....	135
103	16.02.2007	C. Berx	Onderwijstijd - Efficiëntiemeting.....	139

I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

59	19.01.2007	G. Van Linter	Thuiszorg Brussel - Taalgebruik.....	143
60	19.01.2007	B. Caron	Ad-nominatimsubsidies Welzijn - Indexering en verankering.....	145
61	19.01.2007	T. Dehaene	Gehandicapten 65+ - Stand van zaken.....	149
62	19.01.2007	T. Dehaene	Obesitas - Preventiebeleid.....	155
63	19.01.2007	H. Stevens	Binnenlandse adoptie - Wachtlijsten.....	161
64	19.01.2007	C. Decaluwe	Hartcentra - Erkenningen.....	165
65	19.01.2007	J. Laurys	Sociaal Huis - Juridisch statuut.....	169
66	19.01.2007	C. Decaluwe	Sociaal Huis - Stand van zaken.....	171
67	19.01.2007	C. Decaluwe	OPZ Geel en Rekem - Aanwervingsprocedures.....	173
72	24.01.2007	M. Hostekint	Reguleringsimpactanalyse - Armoedetoets.....	175
73	26.01.2007	K. Van Dijk	Zelfstandige kinderopvang - Belastbaarheid kostenvergoeding.....	179
74	26.01.2007	T. Dehaene	Ziekenhuisbacterie - Preventieproject voor rusthuizen.....	181
75	26.01.2007	M. Dillen	Gehandicapte zelfstandigen - Ondersteuning.....	187
76	26.01.2007	M. Dillen	Tewerkstelling gehandicapten - Initiatieven Vlaams Agentschap.....	191
77	26.01.2007	E. Roex	Kinderdagverblijven van scholengroepen - Erkenning en subsidiëring.....	195
78	31.01.2007	L. Vissers	Bescherming van klokkenluiders - Meldingen.....	199
79	01.02.2007	M. Van den Eynde	Onthaalouders - Veiligheidsvereisten.....	201
80	01.02.2007	V. Van der Borgh	Rusthuizen - Capaciteit gesloten afdelingen.....	207
81	07.02.2007	V. Van der Borgh	Welzijn - Subsidies Nationale Loterij.....	211

82	07.02.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sociaal Huis Wezembeek-Oppem - Stand van zaken</i>	217
83	07.02.2007	T. Dehaene	<i>Thuiszorg - Zorgbemiddeling en zorgplannen</i>	219
84	07.02.2007	V. Jans	<i>Kankerregistratie - Stand van zaken</i>	225
85	09.02.2007	V. Jans	<i>Persoonlijke-assistentiebudget - Deskundigencommissie</i>	229
86	09.02.2007	T. Dehaene	<i>Lokaal sociaal beleidsplan - Vervanging van beleidsdocumenten</i>	239
87	14.02.2007	J. Schauvliege	<i>Ongevallen in de privésfeer - Preventiebeleid</i>	241
88	14.02.2007	J. Schauvliege	<i>Navelstrengbloedafname - Controle, informatie en onderzoek</i>	247
89	16.02.2007	M. Vogels	<i>Armenverenigingen - Subsidiëring</i>	249
90	16.02.2007	M. Dillen	<i>Instellingen voor bijzondere jeugdzorg - Ontvluchtingen</i>	251
95	01.03.2007	M. Vogels	<i>Project zorggradatie gehandicapten - Supports Intensity Scale</i>	255

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

38	10.01.2007	C. Decaluwe	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen - Reservegronden</i>	625
39	12.01.2007	G. Bossuyt	<i>Ruimtelijk Structuurplan - Strategische projecten West-Vlaanderen</i>	259
41	19.01.2007	R. Daems	<i>Locatiebeleid en duurzame mobiliteit - Langetermijnanalyse</i>	261
43	24.01.2007	B. Caron	<i>Ruimtelijk plan "Leem" Limburg - Vrijwaring archeologisch erfgoed</i>	263
44	24.01.2007	R. Daems	<i>Militaire domeinen - Natuurbeheer en herbestemming</i>	269
45	26.01.2007	E. Glorieux	<i>Afbakening stedelijk gebied rond Brussel - Stand van zaken</i>	273
46	26.01.2007	L. Sannen	<i>Reserves Vlaams Zorgfonds - Duurzame belegging</i>	279
47	31.01.2007	J. Peumans	<i>Erfgoedlogies Limburg - Stand van zaken</i>	281
48	31.01.2007	L. Vissers	<i>Bescherming van klokkenluiders - Meldingen</i>	285
49	31.01.2007	J. Maes	<i>O.L.Vrouwekerk Oudenburg - Restauratie</i>	287
50	31.01.2007	J. Loones	<i>Beschermde mouterij Izegem - Bestemming</i>	289
51	31.01.2007	C. Decaluwe	<i>Transportcentrum LAR Rekkem - Uitbreidingsstudie</i>	291
52	31.01.2007	M. Van den Eynde	<i>Windenergie-installaties - Vergunningsprocedure</i>	295
53	31.01.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Eigendomstitels terreinen federale instellingen - Overdracht</i>	297
54	01.02.2007	R. Daems	<i>Bedrijventerreinen - Criterium "watergebondenheid"</i>	299
55	01.02.2007	K. Van den Heuvel	<i>Begrotingsnorm 2007 - FFEU-betalingskredieten</i>	303
56	07.02.2007	C. Berx	<i>St.-Willibrorduskerk Antwerpen - Restauratiedossier</i>	305
57	07.02.2007	E. Glorieux	<i>Asfaltcentrale Grimbergen - Bouwvergunning</i>	309
58	07.02.2007	J. Sauwens	<i>Wegverkeer en fijn stof - Hervorming verkeersbelasting</i>	315
59	07.02.2007	J. Sauwens	<i>Beleids- en betalingskredieten - Mobiliteit en Openbare Werken</i>	317
60	07.02.2007	M. Demesmaeker	<i>Vlaamse Belastingdienst - Taalgebruik</i>	319
61	09.02.2007	C. Decaluwe	<i>Aansnijding woonuitbreidingsgebieden - Stand van zaken</i>	323
62	13.02.2007	R. Daems	<i>Ruimte en klimaat - Beleid</i>	327
63	13.02.2007	C. Berx	<i>Parkproject Rode Kruislaan Berchem - Subsidiëring</i>	331
64	13.02.2007	J. Peumans	<i>Meeneembaarheid registratierechten - Stand van zaken</i>	333
65	16.02.2007	H. Crevits	<i>Inning onroerende voorheffing - Stand van zaken</i>	337
66	16.02.2007	C. Van Eyken	<i>"Huis Stroobants" Tervuren - Bescherming</i>	339

67	20.02.2007 L. Sannen	<i>Taks tot vergoeding van successierechten - Bevoegdheid</i>	341
69	20.02.2007 V. Heeren	<i>Perceelsafsluitingen - Verkavelingsvergunning en bouwvergunning</i>	343

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

25	23.01.2007 H. Crevits	<i>Topsportmanifestaties - Subsidies</i>	349
26	31.01.2007 L. Vissers	<i>Bescherming van klokkenluiders - Meldingen</i>	351
27	31.01.2007 L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bibliotheken, faciliteitengemeenten - Taalverhouding collecties</i>	353
28	31.01.2007 L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem - Subsidiëring Franstalige verenigingen</i>	355
29	07.02.2007 L. Van Nieuwenhuysen	<i>Decreet lokaal cultuurbeleid - Evaluatie - Faciliteitengemeenten</i>	357
30	07.02.2007 S. Gatz	<i>Woonzorgzones Brussel - Locaties</i>	359

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

33	19.01.2007 C. Decaluwe	<i>Nieuw zenderbedrijf - Modaliteiten</i>	363
34	19.01.2007 C. Decaluwe	<i>Commerciële tv-zenders - Percentage Europese producties</i>	365
35	26.01.2007 A. De Ridder	<i>Rivierstoerisme - Vaarplan en zondagdienst</i>	369
36	31.01.2007 L. Vissers	<i>Overheidspersoneel - Transparantie financiële voordelen</i>	371
37	31.01.2007 J. Peumans	<i>Erfgoedlogies Limburg - Stand van zaken</i>	373
38	31.01.2007 L. Vissers	<i>Bescherming van klokkenluiders - Meldingen</i>	377
39	01.02.2007 B. Caron	<i>Nederlandse openbare radio - Ontvangstmogelijkheden (2)</i>	379
40	01.02.2007 P. Ceysens	<i>Vlaamse administratie - Telewerken en prikklok</i>	381
41	01.02.2007 P. Ceysens	<i>Vlaamse administratie - ICT-contract</i>	385
42	09.02.2007 S. Gatz	<i>Fietsroutenetwerk West-Brabant - Stand van zaken</i>	631
43	13.02.2007 P. Ceysens	<i>Vlaams Huis Leuven - Stand van zaken</i>	389
44	14.02.2007 S. Gatz	<i>Toerisme Vlaanderen - Aandacht voor Brussel</i>	391

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

102	01.12.2006 M. Hostekint	<i>Natuurbehoud - Voorkooprecht-dossiers</i>	637
171	21.12.2006 J. Peumans	<i>Project Gent St.-Pieters - Stand van zaken</i>	641
177	10.01.2007 J. De Meyer	<i>Investeringsprogramma wegen - A14 Sint-Niklaas</i>	647
188	10.01.2007 J. De Meyer	<i>Investeringsprogramma zeehavens - Sigmaplan en Waaslandhaven</i>	649
191	12.01.2007 J. Peumans	<i>Investeringsprogramma wegen - Limburg</i>	655
192	12.01.2007 S. Sintobin	<i>N43 Aalbeke - Fietspad</i>	659
194	12.01.2007 H. Crevits	<i>Gemeentelijke milieurapporteringverplichtingen - Enquête</i>	661
195	17.01.2007 J. Penris	<i>N111 Stabroek en verbindingsweg Kapellen-A12 - Planning</i>	665
196	17.01.2007 R. Daems	<i>DDT-vervuiling - Oorzaken en maatregelen</i>	667
197	17.01.2007 J. Peumans	<i>NV BAM en Masterplan Antwerpen - Communicatiebureau</i>	671
199	19.01.2007 J. Loones	<i>N382 Izegem - Verkeersveiligheid</i>	673

200	19.01.2007	R. Daems	Locatiebeleid en duurzame mobiliteit - Langetermijnanalyse	675
201	19.01.2007	C. Decaluwe	Afstemming projecten De Lijn en wegenprogramma's - De Panne	677
202	19.01.2007	J. Peumans	Verbindingsweg Tongeren - Stand van zaken	679
203	19.01.2007	A. Michiels	Sanering terrein N8 Roosdaal - Stand van zaken	683
204	19.01.2007	P. Huybrechts	Wegenwerken Herentals - Coördinatie en timing	685
205	19.01.2007	A. Bruyninckx	Zuidelijke Havenrandweg Zeebrugge - Stand van zaken	687
206	19.01.2007	L. Van Nieuwenhuysen	A12 Willebroek - Nieuwe brug en heraanleg kruispunt N16	689
207	23.01.2007	M. Demesmaeker	Regionale luchthavens - Noodlandingen	397
208	24.01.2007	J. Peumans	Ontsluitingsweg Research Campus Hasselt - Stand van zaken	691
209	24.01.2007	M. Demesmaeker	N285 Assesteenweg Ternat - Verkeersproblemen	693
210	24.01.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Spoorwegbrug Zeekanaal Willebroek - Vernieuwing	695
211	24.01.2007	H. Crevits	Zuidelijke Havenrandweg Zeebrugge - Stand van zaken	401
212	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Plantaardige eiwitten	699
213	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Bio-hectaresteen	701
214	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Pitfruitproductie	703
215	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Groenbedekking	703
216	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Onkruidbestrijding	705
217	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten duurzame landbouw - Onkruidbestrijding (2)	707
218	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten weidevogels - Nestbeschermers	709
219	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten weidevogels - Beweiden	711
220	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten weidevogels - Maaien	713
221	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten weidevogels - Grasland en bewerkingen	715
222	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten weidevogels - Grasland en maaien	717
223	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten perceelsranden - Milieu	719
224	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten perceelsranden - Natuur	721
225	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten erosiebestrijding - Directe inzaai	723
226	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten erosiebestrijding - Erosiepoelen	725
227	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten erosiebestrijding - Grasgangen	727
228	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten erosiebestrijding - Bodembewerking	731
229	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten kleine landschapselementen - Poelen	733
230	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten kleine landschapselementen - Poelen (2)	735
231	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten kleine landschapselementen - Heggen	737
232	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten kleine landschapselementen - Heggen (2)	739
233	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten kleine landschapselementen - Houtkanten	741
234	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten kleine landschapselementen - Houtkanten (2)	743
235	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten natuur - Stand van zaken	745
236	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten water - Stand van zaken	747
237	24.01.2007	H. Crevits	Beheersovereenkomsten bebossing - Stand van zaken	749
238	24.01.2007	B. De Wever	Luchthaven Antwerpen - Naamsverandering	403
239	24.01.2007	R. Daems	Milieuhandhavingsbeleid - Knelpunten	405

240	24.01.2007	J. Verfaillie	<i>Kruispunten Oostende - Verkeerslichtenregeling</i>	753
241	24.01.2007	J. Verfaillie	<i>Natuurcentrum De Nachtegaal (De Panne) - Stand van zaken</i>	757
242	24.01.2007	P. Lachaert	<i>N42 Zottegem-Wetteren - Verbredingsplannen</i>	761
243	24.01.2007	M. Dillen	<i>N121 Schilde-'s Gravenwezel - Fietspad</i>	411
244	24.01.2007	R. Daems	<i>Militaire domeinen - Natuurbeheer en herbestemming</i>	765
245	26.01.2007	R. Daems	<i>Preiteelt - Nitraatresidu's</i>	769
246	26.01.2007	J. Schauvliege	<i>Fijn stof - Industriële hotspotregio's</i>	773
247	26.01.2007	L. Vissers	<i>Fluisterasfalt - Stand van zaken</i>	777
248	26.01.2007	A. De Ridder	<i>Rivierstoerisme - Vaarplan en zondagdienst</i>	781
249	26.01.2007	M. van den Abeelen	<i>Doortrekking N171 Kontich-Boom - Stand van zaken</i>	785
250	26.01.2007	M. Van den Eynde	<i>Doortrekking N171 Kontich-Boom - Stand van zaken</i>	787
251	26.01.2007	M. Van den Eynde	<i>Milieuklachtenregistratiesysteem - Stand van zaken</i>	789
252	31.01.2007	M. Van den Eynde	<i>E19 Wilrijk - Rooien van bomen</i>	413
253	31.01.2007	M. Van den Eynde	<i>CO2-emissiehandel - Projecten</i>	415
255	31.01.2007	L. Vissers	<i>Bescherming van klokkenluiders - Meldingen</i>	793
256	31.01.2007	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Domein van Bornem - Aankoop</i>	795
258	31.01.2007	M. Van den Eynde	<i>Invoer afvalstoffen - Controles</i>	797
259	31.01.2007	M. Van den Eynde	<i>Afvaltransport over water - Initiatieven</i>	801
260	31.01.2007	M. Van den Eynde	<i>CO2-reductie-inspanningen - Verdeelsleutel</i>	417
261	31.01.2007	M. Van den Eynde	<i>HSL-traject E19 - Geluidsschermen</i>	803
262	01.02.2007	R. Daems	<i>Fijn stof - Maatregelen - Roeselare</i>	805
263	07.02.2007	L. Vissers	<i>Stookolieozingen in waterlopen - Limburg</i>	813
264	07.02.2007	A. Michiels	<i>N8 Ninoofsesteenweg - Heraanleg kruispunten</i>	815
265	07.02.2007	J. Stassen	<i>N60 De Pinte-Ronse - Streefbeeldstudie</i>	419
266	07.02.2007	H. Crevits	<i>Hoogstamboomgaarden - Subsidies</i>	819
267	07.02.2007	H. Crevits	<i>Samenwerkingsovereenkomst Milieu 2005-2007 - Intekeningen</i>	821
269	07.02.2007	J. Tavernier	<i>A24 Amiens-Rijsel - Europese milieueffectenbeoordeling</i>	823
270	07.02.2007	R. Daems	<i>Beveiliging van motorrijders - Stand van zaken</i>	827
271	07.02.2007	L. Sannen	<i>Koude-warmteopslagsystemen - Stand van zaken</i>	423
272	07.02.2007	L. Sannen	<i>Natuur- en bosgebieden - Tekenbetenpreventie</i>	831
273	07.02.2007	C. Decaluwe	<i>Kredieten openbare werken - Provinciale verdeelsleutel</i>	833
275	07.02.2007	C. Van Eyken	<i>Dijle- en Zennebekken - Waterzuivering</i>	837
276	07.02.2007	E. Matthijs	<i>Straat- en veegvuil - Kwalificering als huishoudelijk afval</i>	425
277	07.02.2007	M. Demesmaeker	<i>N21 Kampenhout-Zaventem - Busbaan</i>	841
278	07.02.2007	G. Bossuyt	<i>Calonnegracht Veurne - Restauratie- en veiligheidswerken</i>	427
279	07.02.2007	M. van den Abeelen	<i>Energieprestatieregelgeving - Communicatie</i>	429
280	09.02.2007	M. Van den Eynde	<i>Klimaatbeleidsplan - Flexibiliteitsmechanismen</i>	433
281	09.02.2007	L. Vissers	<i>Windenergie - Stand van zaken</i>	437
282	09.02.2007	G. Bossuyt	<i>Vergunningplicht aangemeerde vaartuigen - Stand van zaken</i>	441
283	09.02.2007	E. Matthijs	<i>Nitraatresidu's in landbouwgrond - Meetmethode</i>	445

284	09.02.2007	L. Sannen	Groenestroomcertificaten - Palmolie	845
289	13.02.2007	B. De Wever	N1 Grote Steenweg Berchem - Knelpunten	449
290	14.02.2007	J. De Meyer	N41 Elversele - Heraanleg	451
291	14.02.2007	M. Vogels	E19 Wilrijk - Bermwerken	453
292	14.02.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse Rand - Verwerving groene percelen	457
294	14.02.2007	L. Sannen	Openstellingssubsidies voor privébossen - Stand van zaken	459
295	16.02.2007	H. Stevens	Voetgangersbrug Palinghuizen (Gent) - Snelheidsregeling	463
296	16.02.2007	J. Penris	Afsluiting Leugenbergbrug Ekeren - Communicatie	465
299	20.02.2007	B. Van Malderen	Ooibrug Dendermonde - Verkeerspaaltjes	467
300	20.02.2007	B. Van Malderen	VPK Oudegem (Dendermonde) - Ontsluiting	469
302	20.02.2007	J. Roegiers	Fernand Scribedreef Gent - Heraanleg	471
309	21.02.2007	B. Van Malderen	Doortrekking N41 - Milieueffectenrapport	473
312	22.02.2007	M. Demesmaeker	N9 Affligem - Oversteekplaatsen	475

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

70	12.01.2007	J. Van Hauthem	Eedaflegging burgemeesters - Eedformule	479
75	19.01.2007	J. Peumans	Intercommunales - Vertegenwoordiging oppositie	483
76	19.01.2007	J. Penris	Silvertopblokken Antwerpen - Toewijzingsregels	485
77	19.01.2007	C. Decaluwe	Sociale huur - Huurlasten	489
78	19.01.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Burgemeester St.-Genesius-Rode - Benoeming	493
79	24.01.2007	C. Berx	"Managers van diversiteit" - Projectsubsidies	495
80	24.01.2007	E. Tack	Intercommunale IVEG - Uitgaven voor VIP-ruimtes	505
81	24.01.2007	E. Tack	Gemeentelijk informatieblad Ronse - Neutraliteit	507
82	24.01.2007	A. De Ridder	Gemeentelijk parkeerbeleid - Rechterlijke uitspraken	509
83	24.01.2007	S. Gatz	Imamopleiding - Stand van zaken	513
84	31.01.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Novarode St.-Genesius-Rode - Ministeriële uitspraak	515
85	31.01.2007	L. Vissers	Bescherming van klokkenluiders - Meldingen	517
86	31.01.2007	D. De Cock	Sociale leningen - Looptijd	519
87	31.01.2007	D. De Cock	Sociale leningen "aankoop met renovatie" - Voorwaarden	523
88	31.01.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Faciliteitengemeenten - Subsidiëring Franstalige verenigingen	525
90	01.02.2007	J. Loones	Gemeente- en provincieraadsverkiezingen - Resultaten per telbureau	527
91	07.02.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Gemeentelijke klachtenbehandeling - Systemen	529
92	07.02.2007	L. Van Nieuwenhuysen	Arrondissementscommissarissen - Functie	531
93	07.02.2007	C. Decaluwe	Socialehuisvestingsmaatschappijen - Aardgaskorting	533
94	09.02.2007	J. Peumans	Renovatiepremie - Overleg met bouwsector	851
95	16.02.2007	W. Van Dijk	Sociale huur - Huurprijs bij verplichte herhuisvesting	535
96	16.02.2007	W. Van Dijk	Minderhedendecreet - Subsidies	539
98	20.02.2007	L. Vissers	Statuut lokale mandataris - "Vergaderingen die hervat worden"	543

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

62	10.01.2007	H. Stevens	<i>De Lijn Gent - Busroutes</i>	855
65	19.01.2007	B. Caron	<i>Ad-nominatimsubsidies Gelijke Kansen - Indexering en verankering</i>	547
66	19.01.2007	C. Decaluwe	<i>Afstemming projecten De Lijn en wegenprogramma's - De Panne</i>	551
67	19.01.2007	C. Decaluwe	<i>Busverbinding Tielt-Roeselare - Stand van zaken</i>	553
68	24.01.2007	M. Demesmaecker	<i>De Lijn - Zwartrijders</i>	859
69	24.01.2007	M. Dillen	<i>Tewerkstelling gehandicapten - Initiatieven</i>	555
71	24.01.2007	J. Peumans	<i>Masterplan Antwerpen - Tramlijnen</i>	861
72	26.01.2007	E. Tack	<i>De Lijn Ronse - Beheer busstation</i>	559
73	26.01.2007	J. Van Hauthem	<i>De Lijn - Reclamereglementering</i>	561
74	26.01.2007	A. De Ridder	<i>Sociale tewerkstelling - Laaggeschoolde gehandicapten</i>	563
75	26.01.2007	M. Dillen	<i>Gehandicapte zelfstandigen - Ondersteuning</i>	567
76	31.01.2007	L. Vissers	<i>Bescherming van klokkenluiders - Meldingen</i>	569
77	31.01.2007	C. Berx	<i>Tramlijn 11 Antwerpen - Doorstroming Ommeganckstraat</i>	571
78	01.02.2007	A. Bruyninckx	<i>Bromfietzers - Gebruik van fietspad</i>	573
79	01.02.2007	M. Vogels	<i>De Lijn Antwerpen - Traject Metropolis-Sportpaleis</i>	865
80	07.02.2007	J. Roegiers	<i>Bushalte Maria Middelaes Gent - Veiligheid</i>	575
81	07.02.2007	J. Peumans	<i>"Versnellingsstarief" Nederland - Overleg - Impact</i>	867
82	07.02.2007	M. Demesmaecker	<i>N21 Kampenhout-Zaventem - Busbaan</i>	577
83	09.02.2007	J. Peumans	<i>De Lijn - Capaciteitsproblemen op lijnen met schoolkinderen (2)</i>	581
84	09.02.2007	S. Gatz	<i>Omruiling van nummerplaten - Administratieve procedure (2)</i>	871
85	09.02.2007	C. Berx	<i>Halte-infrastructuur De Lijn - Tactiele tegels</i>	583
86	09.02.2007	S. Gatz	<i>Wegenvignet - Tarief</i>	587
87	16.02.2007	A. De Ridder	<i>Bekabeling De Lijn - Interferentie met tv-distributie</i>	589
88	16.02.2007	C. Van Eyken	<i>Lokale duurzame mobiliteit - Convenanten Vlaams-Brabant</i>	591
90	20.02.2007	A. Michiels	<i>De Lijn - Taalgebruik bestemmingsborden</i>	593
93	22.02.2007	H. Stevens	<i>De Lijn Gent - Verlenging tramlijn 2</i>	595

